

Regeringens proposition 2006/07:65

Informationskrav i noterade företag, m.m.

Prop.
2006/07:65

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 15 mars 2007

Fredrik Reinfeldt

Mats Odell
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas förslag till lagändringar för genomförandet av det EG-direktiv om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (2004/109/EG) som antogs i december 2004. Direktivet innehåller huvudsakligen bestämmelser om vilken information som skall offentliggöras av ett företag som har gett ut värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Förslaget innefattar bl.a. nya krav på informationslämnande i företag som är noterade på en reglerad marknad, t.ex. ett aktiemarknadsbolag. De nya informationskraven innebär bl.a. att de noterade företagen skall offentliggöra regelbunden finansiell information (års- och koncernredovisning respektive viss delårsrapportering) inom vissa givna tidsfrister och löpande offentliggöra förändringar som rör rättigheter m.m. som är knutna till de utgivna fondpapperen. Offentliggörandet skall ske på sådant sätt att informationen snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten inom samtliga medlemsstater inom EES.

Vidare föreslås nya bestämmelser om offentliggörande av förändringar i större innehav i aktiemarknadsbolag (s.k. flaggningsregler). En följd av förslaget att ta in skärpta flaggningsregler i lag är att nuvarande självreglering på området kan komma att upphöra.

Med de ökade informationskraven följer också en utökad tillsyn över att bestämmelserna följs. Informationen skall därför samtidigt som den offentliggörs ges in till den behöriga myndigheten, Finansinspektionen. Finansinspektionen ges för dessa uppgifter särskilda befogenheter och sanktionsmöjligheter. Vidare föreslås att Finansinspektionen skall ansvara för den centrala lagringsfunktion som enligt direktivet skall

finnas i varje medlemsstat och genom vilken informationen skall vara tillgänglig för alla som vill ta del av den. Prop. 2006/07:65

Det lämnas vidare förslag till hur tillsynen över de noterade företagens finansiella rapportering skall inrättas (s.k. redovisningstillsyn). Enligt förslaget ges börser och auktoriserade marknadsplatser ett lagstadgat ansvar att övervaka att företagen upprättar sina finansiella rapporter i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ges rätt att meddela föreskrifter om denna övervakning. Det slutliga tillsynsansvaret åvilar Finansinspektionen.

Till följd av direktivet införs även nya krav på information till aktieägare inför bolagsstämma och information till innehavare av vissa skuldebrev.

I propositionen föreslås dessutom mindre ändringar i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument beträffande godkännande av prospekt och tillägg till prospekt, kopplat till när Sverige är hemmedlemsstat, samt en mindre ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument som innebär att kretsen av personer som anses ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag utvidgas något.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	8
2	Lagtext.....	9
2.1	Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713).....	9
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument	14
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet	33
2.4	Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).....	51
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag	56
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	59
2.7	Förslag till lag om ändring i lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten	61
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument	62
2.9	Förslag till lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.....	66
2.10	Förslag till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551).....	67
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden	74
3	Ärendet och dess beredning.....	75
4	Bakgrund	77
4.1	Öppenhetsdirektivet	77
4.1.1	Kommissionens genomförandebefogenheter	78
4.2	Andra EG-direktiv på värdepappersmarknadsområdet m.m.	80
4.2.1	Marknadsmissbruksdirektivet och prospektdirektivet	80
4.2.2	”MiFID”.....	82
4.2.3	Förslag till EG-direktiv om aktieägares rättigheter	82
4.3	IAS-förordningen.....	83
5	Allmänna utgångspunkter för regleringen.....	85
5.1	Inledning	85
5.2	Självreglering på värdepappersmarknaden	86
5.3	Bör Sverige införa strängare regler?.....	87
5.4	Närmare om tillämpningsområde, m.m.	89
5.4.1	Begreppet reglerad marknad m.m.....	89
5.4.2	Begreppet värdepapper	91

5.4.3	Vilka emittenter bör omfattas av de nya informationsreglerna i öppenhetsdirektivet?	92
5.4.4	Upptagande till handel utan emittentens samttycke	97
5.4.5	Hemmedlemsstat och värdmedlemsstat.....	98
5.5	En behörig myndighet.....	100
6	Informationskrav i noterade företag	102
6.1	Inledning	102
6.1.1	Nuvarande reglering	102
6.1.2	Samspelet mellan öppenhetsdirektivet och IAS-förordningen.....	104
6.2	Några utgångspunkter för genomförandet av direktivets bestämmelser om regelbunden finansiell information.....	105
6.3	Års- och koncernredovisning	108
6.3.1	Innehåll, offentliggörande m.m.	108
6.3.2	Revision och revisionsberättelse.....	113
6.3.3	Intygandemening	116
6.4	Delårsrapportering	122
6.4.1	Halvårsrapport	122
6.4.2	Innehållet i en delårsrapport m.m.	128
6.4.3	Delårsrapport i finansiella företag	134
6.4.4	Revisorsgranskning av delårsrapport.....	137
6.4.5	Delårsredogörelse och kvartalsrapport	138
6.5	Information om förändringar i rättigheter för innehavare av värdepapper m.m.	143
6.6	Offentliggörande av obligatorisk information	145
6.6.1	Hur offentliggörande av obligatorisk information skall ske.....	145
6.6.2	Kurspåverkande information	147
6.6.3	Information som offentliggörs i tredjeland...	148
6.6.4	Språkbestämmelser	149
6.7	Ingivande av regelbunden finansiell information till börser och auktoriserade marknadsplatser	153
6.8	Ansvar för offentliggjord information	154
7	Krav på information om större värdepappersinnehav (s.k. flaggningsregler).....	157
7.1	Nuvarande reglering.....	157
7.1.1	Bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument.....	157
7.1.2	NBK:s flaggningsregler	158
7.1.3	Anmälningsskyldighetslagen	159
7.2	Öppenhetsdirektivets flaggningsbestämmelser.....	160
7.3	Allmänna överväganden om behovet av reglering	160
7.4	Anmälan om ändringar i större aktieinnehav.....	162
7.4.1	Till vem och hur skall anmälan göras?	162
7.4.2	Flaggningsskyldighet för andel av totalt antal aktier.....	164

7.4.3	Bolagshändelser som utlöser flaggningsskyldighet.....	165
7.4.4	Gränsvärden	167
7.4.5	Flaggningsskyldighet för annan än aktieägare	170
7.4.6	Innehållet i flaggningsanmälan.....	176
7.5	Flaggningsskyldighet beträffande andra finansiella instrument än aktier.....	177
7.6	Undantag från flaggningsskyldigheten	183
7.7	Förvärv m.m. av egna aktier	186
7.8	Offentliggörande	191
7.9	Tidsfrister för anmälan och för offentliggörande.....	194
8	Tillsyn.....	199
8.1	Inledning	199
8.2	Delegering av tillsynsuppgifter.....	200
8.3	Särskilt om redovisningstillsyn.....	201
8.3.1	Bakgrund.....	201
8.3.2	CESR-standarder om tillsyn över finansiell information.....	202
8.3.3	De reglerade marknadernas övervakning	203
8.3.4	Vilken regelbunden finansiell information skall redovisningstillsynen omfatta?.....	204
8.3.5	Vilken myndighet skall ansvara för redovisningstillsynen?	206
8.3.6	Övervakning hos de reglerade marknaderna av regelbunden finansiell information.....	208
8.3.7	Närmare om övervakningen och ansvarsfördelningen	212
8.4	Finansinspektionens befogenheter	218
8.5	Sanktioner	226
8.5.1	Allmänt	226
8.5.2	Regelbunden finansiell information	228
8.5.3	Kurspåverkande information m.m.	238
8.5.4	Flaggning m.m.	240
8.5.5	Bestämmelserna om bolagsstämma	244
8.5.6	Sanktioner mot börser och auktoriserade marknadsplatser	245
8.6	Överklagande	246
8.7	Samarbete och informationsutbyte med andra behöriga myndigheter	247
8.8	Sekretess	249
9	Ingivande och lagring av information	252
9.1	Ingivande av information till behörig myndighet	252
9.2	Central lagring av obligatorisk information.....	256
9.3	Ansaret för lagringsfunktionen	259
10	Andra informationskrav.....	264
10.1	Information m.m. som rör bolagsstämma i svenska aktiebolag.....	264
10.2	Information till skuldebrevsinnehavare m.m.	275

10.3	Förslag till ändring av bolagsordning m.m.	280	Prop. 2006/07:65
11	Tredjelandfrågor	281	
11.1	Emittenter med säte i tredjeland	281	
11.1.1	Allmänt	281	
11.1.2	Regelbunden finansiell information	282	
11.1.3	Bestämmelser om flaggning	285	
11.1.4	Information om förändringar i rättigheter för innehavare av värdepapper m.m.	286	
11.1.5	Information om bolagsstämma m.m.	287	
11.2	Vissa anmälningsskyldiga med säte i tredjeland	288	
12	Övriga frågor	290	
12.1	Prospektregler	290	
12.1.1	Hemmedlemsstat.....	290	
12.1.2	Årlig information till Finansinspektionen	292	
12.2	Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument	293	
12.2.1	Marknadsmisbruksdirektivet.....	293	
12.2.2	Utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade i Sverige	294	
12.2.3	Insynsställning	295	
13	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	297	
14	Konsekvenser av förslagen.....	301	
14.1	Konsekvenser för enskilda	301	
14.2	Konsekvenser för det allmänna.....	303	
14.2.1	Finansinspektionen	303	
14.2.2	Övriga konsekvenser.....	304	
15	Författningskommentar	306	
15.1	Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713).....	306	
15.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument	309	
15.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet	332	
15.4	Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554).....	355	
15.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag ...	359	
15.6	Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.....	360	
15.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten	362	
15.8	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument	362	
15.9	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmisbruk vid handel med finansiella instrument.....	364	
15.10	Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551).....	364	

15.11	Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden	365	Prop. 2006/07:65
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG	366	
Bilaga 2	Kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad	386	
Bilaga 3	Kommissionens beslut 2006/892/EG av den 4 december om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjelandemittenter av värdepapper	396	
Bilaga 4	Sammanfattning av förslagen i DS 2006:6 Informationskrav i noterade företag m.m.	399	
Bilaga 5	Promemorians lagförslag	400	
Bilaga 6	Remissinstanser som har haft möjlighet att yttra sig eller yttrat sig över departementspromemorian Informationskrav i noterade företag, m.m. (Ds 2006:6)	469	
Bilaga 7	Parallelluppställning – förteckning över bestämmelser som genomför direktivet i svensk rätt.....	470	
Bilaga 8	Lagrådsremissens lagförslag	479	
Bilaga 9	Lagrådets yttrande	544	
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2007.....		549	
Rättsdatablad		550	

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713),
2. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
3. lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
4. lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554),
5. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
6. lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
7. lag om ändring i lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten,
8. lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,
9. lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,
10. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
11. lag om ändring i lagen (2006:451) om offentliga uppköps-erbjudanden på aktiemarknaden.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (1982:713)² dels att 1 a kap. 1 § och 9 kap. 9 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 9 kap. 2 a och 23–26 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a kap.

1 §³

Bestämmelserna i denna lag om publika försäkringsaktiebolag skall tillämpas även på europabolag som har säte i Sverige och har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SE-förordningen. För sådana europabolag gäller också 2–5 a, 7, 8 och 9 a §§, 16 § första och andra styckena, 17–29 och 32 §§ i lagen (2004:575) om europabolag samt bestämmelserna i detta kapitel.

För ett sådant europabolag skall *vad* som sägs i

1. 5 § första stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 23 kap. 3 § aktiebolagslagen (2005:551), i stället avse 15 a kap. 1 § tredje stycket denna lag,

2. 7 § första stycket lagen om europabolag om registreringsbestämmelser, i stället avse bestämmelser i denna lag och andra författningar om registrering i försäkringsregistret,

3. 17 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 25 § aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § *ffjärde* stycket denna lag,

4. 21 § lagen om europabolag om tillämpningen av 9 kap. 6 § aktiebolagslagen, i stället avse 10 kap. 12 § denna lag,

5. 27 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 18–20 §§ aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § första stycket denna lag,

Bestämmelserna i denna lag om publika försäkringsaktiebolag skall tillämpas även på europabolag som har säte i Sverige och har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SE-förordningen. För sådana europabolag gäller också 2–5 a, 7, 8 och 9 a §§, 16 § första och andra styckena, 17–29 och 32 §§ lagen (2004:575) om europabolag samt bestämmelserna i detta kapitel.

För ett sådant europabolag skall *det* som sägs i

3. 17 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 25 § aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § *femte* stycket denna lag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Lagen omtryckt 1995:1567.

³ Senaste lydelse 2006:601.

6. 28 § lagen om europabolag om aktiebolagslagen, i stället avse denna lag, och Prop. 2006/07:65

7. 32 § första stycket lagen om europabolag om 11 §, i stället avse 4 § i detta kapitel.

9 kap.

2 a §

Ett publikt försäkrings-aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall inför en bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman, om kallelsen sänds till aktieägarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmaktsformuläret tillhandahållas aktieägarna på begäran efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Formuläret får inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

9 §⁴

Kallelse till bolagsstämma skall utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte bolagsordningen föreskriver längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Uppskjuts stämman till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det stämman har inletts, skall kallelse ske till den fortsatta stämman. Fordras enligt bolagsordningen för giltighet av ett bolagsstämmo-beslut att det fattas på två stämmor, kan kallelse till den andra stämman inte ske innan den första stämman har hållits. I sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse till bolagsstämma skall utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte bolagsordningen anger längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Uppskjuts stämman till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, skall kallelse ske till den fortsatta stämman. Fordras enligt bolagsordningen för giltighet av ett bolagsstämmo-beslut att det fattas på två stämmor, kan kallelse till den andra stämman inte ske innan den första stämman har hållits. I sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

⁴ Senaste lydelse 2006:563.

Kallelse skall ske enligt bolagsordningen. En skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje aktieägare eller röstberättigad i ett ömsesidigt försäkringsbolag vars postadress är känd för bolaget, om

1. den ordinarie bolagsstämman skall hållas på någon annan tid än den som *föreskrivs* i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall behandla frågor om

- a) sådana ändringar av bolagsordningen som avses i 16 och 18 §§,
- b) bolagets försättande i likvidation eller
- c) upphörande av bolagets likvidation.

I kallelsen skall tydligt anges *de* ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet *av* förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

1. den ordinarie bolagsstämman skall hållas på någon annan tid än den som *anges* i bolagsordningen, eller

Kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om förutsättningarna för att få delta i stämman. I kallelsen skall det också tydligt anges vilka ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

I ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall en kallelse till en bolagsstämma även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, tio dagar före bolagsstämman. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Under minst en vecka närmast före den stämma, som avses i 5 §, skall redovisningshandlingarna, revisionsberättelsen och revisorns yttrande enligt 8 kap. 9 c § eller avskrifter av dessa hållas tillgängliga hos bolaget för aktieägarna och de röstberättigade samt genast sändas till de aktieägare eller de röstberättigade som begär det och uppger sin postadress.

Under de förutsättningar som anges i 24–26 §§ får ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, lämna information till aktieägare med elektroniska hjälpmedel även när det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

24 §

Ett beslut om att använda elektroniska hjälpmedel för information till aktieägare fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att identifiera aktieägarna.

25 §

Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om aktieägaren efter en skriftlig förfrågan har godtagit ett sådant förfarande. En aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit förfarandet. Av förfrågan skall det framgå att framtida information kan komma att lämnas med elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

En aktieägare som har godtagit att information lämnas med elektroniska hjälpmedel kan när som helst återta sitt godtagande.

Det som föreskrivs i fråga om aktieägare i 23–25 §§ skall också tillämpas på den som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument²

dels att 3 kap. 4 § och 5 a kap. 4 § skall upphöra att gälla,

dels att 4 och 7 kap. skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 25, 34 och 37 §§, 6 kap. 1 a, 1 b, 1 e, 3–3 b, 3 e och 4 §§ samt rubriken närmast före 2 kap. 37 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 2 kap. 38 och 39 §§, samt 6 kap. 1 g, 1 h och 5 §§, samt närmast före 6 kap. 1 g och 5 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya kapitel, 4, 7 och 8 kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §³

I denna lag betyder

finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis),

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

anmält avvecklingssystem: vad som anges i 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

prospektdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁴,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64, Celex 32003L0071) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 69, 9.3.2007, s. 27, Celex 32007L0014).

² Lagen omtryckt 1992:558.

7 kap. fick sin nuvarande beteckning genom 2000:1094.

Senaste lydelse av

4 kap. 1 § 1992:1713

4 kap. 6 § 2005:378

4 kap. 2 § 2005:912

5 a kap. 4 § 2005:378

4 kap. 2 a § 1995:1599

7 kap. 1 § 1995:85.

4 kap. 5 § 1992:1713

³ Senaste lydelse 2006:454.

⁴ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64 (Celex 32003L0071).

prospektförordningen: kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser⁵,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

aktierelaterat finansiellt instrument:

1. aktie och finansiellt instrument som kan jämföras med aktie, såsom interimbevis, fondaktierätt och teckningsrätt, samt

2. finansiellt instrument, såsom konvertibel där rätten att begära konvertering tillkommer emittenten och teckningsoption, som ger rätt att förvärva sådant instrument som avses i 1 genom konvertering eller utövande av annan rättighet som instrumentet är bärare av, om instrumentet utfärdats av emittenten av den aktie som rättigheten hänförs till eller av ett bolag som ingår i samma koncern som den emittenten,

kvalificerade investerare:

1. juridiska personer med tillstånd att verka på finansmarknaderna,

2. juridiska personer vars verksamhet uteslutande avser investeringar i finansiella instrument,

3. stater, delstater, statliga och delstatliga myndigheter, centralbanker och Europeiska centralbanken samt Europeiska investeringsbanken, Internationella valutafonden och andra liknande mellanstatliga eller överstatliga organisationer,

4. juridiska personer som för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppfyllt minst två av följande tre förutsättningar:

a) medeltalet anställda i företaget har uppgått till minst 250,

b) nettovärdet av tillgångarna enligt balansräkningen har överstigit motsvarande 43 miljoner euro, och

c) nettoomsättningen enligt resultaträkningen har överstigit motsvarande 50 miljoner euro, samt

5. andra juridiska personer än de som omfattas av 1–4 och fysiska personer, om de av någon annan stat inom EES betraktas som kvalificerade investerare,

emissionsprogram: ett program för utgivning av icke aktierelaterade finansiella instrument av likartad sort eller kategori, fortlöpande eller vid upprepade tillfällen under en särskilt angiven emissionsperiod,

offentligt uppköpserbjudande: ett offentligt erbjudande till innehavare av aktier som har getts ut av ett svenskt eller utländskt bolag att överlåta samtliga eller en del av dessa aktier till budgivaren,

budgivare: den som lämnar ett offentligt uppköpserbjudande,

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas.

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas, och

öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplys-

⁵ EUT L 186, 18.7.2005, s. 3 (Celex 32004R0809).

ningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁶.

Prop. 2006/07:65

2 kap.

25 §⁷

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *emittenten har sitt säte i Sverige.*

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen vid emissioner av icke aktierelaterade finansiella instrument, om

1. instrumenten antingen

a) vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

b) innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår,

2. emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad har valt att prövningen skall utföras av inspektionen,

3. emittenten har sitt säte inom EES, och

4. det är i Sverige som instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

Godkännande skall ges om prospektet är fullständigt, sammanhängande och begripligt samt i övrigt uppfyller de krav som ställs i denna lag och prospektförordningen.

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *Sverige är hemmedlemsstat.*

I 37–39 §§ finns bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat.

Om Sverige är hemmedlemsstat i ett fall då emittenten inte har säte i en stat inom EES skall godkän-

⁶ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

⁷ Senaste lydelse 2005:833.

nande även ges, om

1. prospektet har utformats i enlighet med reglerna i den stat där emittenten har sitt säte, och

2. informationskraven enligt reglerna i den staten motsvarar kraven i denna lag och prospektförfordningen.

34 §⁸

Varje ny omständighet, sakfel eller förbiseende som kan påverka bedömningen av finansiella instrument som omfattas av ett prospekt och som inträffar eller uppmärksammas efter det att prospektet har godkänts men innan anmälningstiden för erbjudandet av finansiella instrument till allmänheten löper ut eller de finansiella instrumenten tas upp till handel på en reglerad marknad, skall tas in eller rättas till i ett tillägg till prospektet. Sammanfattningen, och eventuella översättningar av denna, skall kompletteras om det är nödvändigt för att återge informationen i tillägget.

Frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om inspektionen får pröva frågan om godkännande av ett prospekt enligt 25 §. Finansinspektionen skall meddela beslut med anledning av ansökan om godkännande av ett tillägg inom sju arbetsdagar från det att ansökan kom in till inspektionen. Tillägget skall därefter offentliggöras på samma sätt som prospektet har offentliggjorts på.

Frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om Sverige är hemmedlemsstat. Finansinspektionen skall meddela beslut med anledning av ansökan om godkännande av ett tillägg inom sju arbetsdagar från det att ansökan kom in till inspektionen. Tillägget skall därefter offentliggöras på samma sätt som prospektet har offentliggjorts på.

En investerare som innan tillägget till prospektet offentliggörs har gjort en anmälan om eller på annat sätt samtyckt till köp eller teckning av de finansiella instrument som omfattas av prospektet, har rätt att återkalla sin anmälan eller sitt samtycke inom fem arbetsdagar från offentliggörandet.

Emittenter med säte i en stat utanför EES

Hemmedlemsstat

37 §⁹

När en emittent har sitt säte i en stat utanför EES, får Finansinspektionen pröva frågan om godkännande av ett prospekt avseende erbjudande av finansiella instrument till allmänheten

Sverige är hemmedlemsstat, om emittenten har sitt säte i Sverige.

⁸ Senaste lydelse 2005:833.

⁹ Senaste lydelse 2005:833.

eller upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad, om det gäller

1. en emission av icke aktierelaterade finansiella instrument som skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad i Sverige, och instrumenten antingen

a) vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

b) innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår,

2. andra finansiella instrument än sådana som anges i 1 och det är i Sverige som de finansiella instrumenten antingen kommer att erbjudas till allmänheten första gången efter den 31 december 2003 eller kommer att tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter det datumet, eller

3. sådana finansiella instrument som avses i 2, när

a) emittenten inte själv har valt i vilken stat inom EES som frågor om godkännande av prospekt skall prövas, och

b) emittenten senare under samma förutsättningar som i 2 har valt att prövningen skall utföras av inspektionen.

Godkännande får ges, om

1. prospektet har utformats i enlighet med reglerna i den stat där emittenten har sitt säte, och

2. informationskraven enligt reglerna i den stat där emittenten har sitt säte motsvarar kraven i denna lag och prospektförordningen.

Första stycket gäller inte, om en annan stat inom EES har valts som hemmedlemsstat i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 38 § första stycket.

38 §

Sverige är hemmedlemsstat, om emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som antingen

1. vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

2. innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår.

Sverige får väljas som hemmedlemsstat enligt första stycket, om det är i Sverige som de finansiella instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

39 §

Sverige är hemmedlemsstat om emittenten inte har säte i en stat inom EES och ger ut andra finansiella instrument än sådana som avses i 38 § första stycket, om

1. det är i Sverige som de finansiella instrumenten antingen kommer att erbjudas till allmänheten första gången efter den 31 december 2003 eller kommer att tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter det datumet, och

2. emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat.

Sverige är även hemmedlemsstat i fråga om sådana finansiella instrument som avses i första stycket när någon annan än emittenten har valt en hemmedlemsstat inom EES som inte är Sverige och emittenten senare, under samma förutsättningar som i första stycket, väljer Sverige som hemmedlemsstat.

Föreslagen lydelse

4 kap. Offentliggörande av aktieinnehav m.m.

Tillämpningsområde m.m.

1 § Bestämmelserna i 3–18, 20 och 21 §§ skall tillämpas i fråga om aktier utgivna av ett svenskt aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES.

Bestämmelser om aktier utgivna av vissa aktiebolag som inte har säte i en stat inom EES finns i 22–24 §§.

Andra aktiebolag än sådana som avses i första eller andra stycket vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats skall offentliggöra information motsvarande den som anges i detta kapitel i enlighet med offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av utgivarens hemmedlemsstat inom EES.

2 § Det som föreskrivs om aktier i 1, 3–18 och 22 §§ skall också tillämpas på

1. depåbevis som medför rätt att rösta för de aktier som depåbevisen avser, och

2. finansiella instrument som ger rätt för innehavaren att förvärva aktier som redan har getts ut av sådana bolag som avses i 1 § första eller andra stycket.

Om ett sådant finansiellt instrument som nämns i första stycket 2 förfaller, skall detta anses som en överlåtelse av det finansiella instrumentet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilka finansiella instrument som avses i första stycket 2.

Anmälningsskyldighet

3 § Den som innehar aktier (den anmälningsskyldige) skall under de förutsättningar som anges i 5 § skriftligen anmäla en ändring av innehavet till aktiebolaget och Finansinspektionen.

4 § Vid tillämpningen av 5 § skall till den anmälningsskyldiges innehav räknas aktier som denne innehar i eget namn och för egen räkning eller i eget namn för någon annans räkning.

Till den anmälningsskyldiges innehav skall även räknas sådana aktier som

1. innehas av någon annan med vilken den anmälningsskyldige har träffat en överenskommelse att genom samordnat utövande av rösträtten inta en långsiktig gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning,

2. innehas av någon annan för den anmälningsskyldiges räkning, om den anmälningsskyldige kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,

3. innehas av ett dotterföretag till den anmälningsskyldige,

4. innehas av någon annan som enligt ett avtal med den anmälningsskyldige för en begränsad tid och mot ersättning har överfört rätten att rösta för aktierna till den anmälningsskyldige,

5. den anmälningsskyldige har tagit emot som säkerhet, om den anmälningsskyldige kontrollerar hur rösträtterna för aktierna utövas och har förklarat sig ha för avsikt att utnyttja dem,

6. den anmälningsskyldige har en livslång dispositionsrätt till, om denne kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,

7. har deponerats hos den anmälningsskyldige, om denne själv kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,

8. den anmälningsskyldige har fått fullmakt att utöva rösträtten för, om denne själv kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,

9. innehas av make eller sambo till den anmälningsskyldige,

10. innehas av omyndiga barn som står under den anmälningsskyldiges vårdnad, och

11. innehas av andra närstående till den anmälningsskyldige än sådana som avses i 9 och 10, om de har gemensamt hushåll med honom eller henne sedan minst ett år.

Sådana aktier som avses i andra stycket 4–8 skall inte räknas in i innehavet för den som inte längre kontrollerar hur rösträtterna skall utövas.

Sådana aktier som avses i andra stycket 9–11 skall inte räknas in i innehavet för den som inte innehar några aktier enligt första stycket eller andra stycket 1–8.

Med dotterföretag avses i denna paragraf detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551). Det som föreskrivs där om moderbolag skall även tillämpas på fysiska personer och andra juridiska personer än aktiebolag.

5 § En ändring av ett innehav skall anmälas om ändringen medför att den andel av samtliga aktier i bolaget eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget som innehavet motsvarar

1. uppnår eller överstiger någon av gränserna 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50, 66 2/3 och 90 procent, eller

2. går ned under någon av gränserna i 1.

En beräkning enligt första stycket av antalet aktier eller röstetalet skall grundas på de uppgifter som bolaget har offentliggjort enligt 9 § första stycket. Vid beräkningen skall även sådana aktier som inte får företrädas på en bolagsstämma beaktas.

När ett finansiellt instrument som avses i 2 § första stycket 2 utnyttjas för förvärv av aktier, skall ändringen i innehavet anmälas till bolaget och Finansinspektionen, om den andel av samtliga aktier i bolaget eller av

röstetalet för samtliga aktier i bolaget som innehavet motsvarar därigenom uppnår eller överstiger någon av gränserna i första stycket 1. Detta gäller även om innehavet av det finansiella instrumentet har anmälts enligt första stycket 1.

6 § Ett dotterföretag är befriat från anmälningsskyldighet om anmälan i stället görs av moderföretaget eller, om detta i sin tur är ett dotterföretag, av dess eget moderföretag.

7 § Om anmälningsskyldighet har uppkommit genom att någon fått fullmakt att rösta för aktier vid en bolagsstämma, behöver en ny anmälan inte göras när fullmakten efter bolagsstämman upphör att gälla, under förutsättning att det i den anmälan som gjordes i samband med att fullmakten lämnades angavs vilken andel av det totala antalet aktier och röster i bolaget som skulle komma att innehas efter fullmaktens upphörande.

8 § Om flera personer blir anmälningsskyldiga på grund av samma händelse, får de göra en gemensam anmälan.

9 § Om ett aktiebolag som avses i 1 § första stycket ökar eller minskar det totala antalet aktier eller röster i bolaget, skall bolaget den sista handelsdagen i den kalendermånad då ökningen eller minskningen har skett offentliggöra uppgifter om ändringen.

En anmälningsskyldig skall skriftligen anmäla till bolaget och Finansinspektionen om ökningen eller minskningen medför att den andel av det totala antalet aktier eller röster i bolaget som innehavet motsvarar

1. uppnår eller överstiger någon av gränserna i 5 § första stycket 1, eller

2. går ned under någon av dessa gränser.

Vid bedömningen av om anmälningsskyldighet uppkommer skall 4 § och 5 § andra stycket tillämpas.

Tidsfrister för anmälan

10 § En anmälan enligt 3 § skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast

1. handelsdagen efter den dag då den anmälningsskyldige har ingått avtal om förvärv eller överlåtelse av aktier eller någon annan ändring i aktieinnehavet har skett,

2. i de fall som avses i 4 § andra stycket 1–8, handelsdagen efter den dag då ändringen i aktieinnehavet har skett, eller

3. i de fall som avses i 4 § andra stycket 9–11, handelsdagen efter den dag då den anmälningsskyldige har fått vetskap om den närståendes innehav eller ändringen av det.

En anmälan enligt 9 § andra stycket skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast handelsdagen efter den dag då bolaget har offentliggjort uppgifter om ökningen eller minskningen av antalet aktier eller röster enligt 9 § första stycket.

11 § Finansinspektionen skall offentliggöra uppgifterna i en anmälan enligt 3 § eller 9 § andra stycket senast klockan tolv handelsdagen efter den dag då anmälan kom in till inspektionen.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande finns i 20 §.

Undantag från anmälningsskyldigheten

12 § En anmälan enligt 3 § eller 9 § andra stycket behöver inte göras för

1. aktier som förvärvas bara för att användas för clearing och avveckling av transaktioner och som i detta syfte innehas under en kort tid,

2. aktier som förvaltas av någon i eget namn men för någon annans räkning, under förutsättning att förvaltaren bara får utöva rösträtten för aktierna enligt skriftliga instruktioner, eller

3. aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av en nationell centralbank som ingår i det europeiska centralbankssystemet när banken fullgör sina uppgifter som monetär myndighet, förutsatt att transaktionen i fråga är kortvarig och att den rösträtt som hör till aktierna inte utnyttjas.

13 § Vid tillämpningen av bestämmelserna om anmälningsskyldighet i 3 § och 9 § andra stycket skall aktier som ingår i handelslagret hos ett svenskt eller utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse, ett värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag inte räknas med, om

1. aktierna motsvarar högst 5 procent av det totala antalet aktier eller röster i aktiebolaget, och

2. rösträtten för aktierna inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i förvaltningen av bolaget.

14 § Skyldigheten att enligt 3 § eller 9 § andra stycket anmäla att andelen av rösterna eller det totala antalet aktier har uppnått, överstigit eller gått ned under 5 procent gäller inte för en marknadsgarant om

1. aktierna förvärvas eller avyttras i denna egenskap,

2. marknadsgaranten har tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse eller motsvarande tillstånd i ett annat land inom EES, och

3. marknadsgaranten inte ingriper i förvaltningen av aktiebolaget eller utövar något inflytande över detta i syfte att bolaget skall köpa aktier utgivna av bolaget eller stödja aktiepriset.

Med marknadsgarant avses någon som på finansmarknaderna har åtagit sig att fortlöpande handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital och till priser som fastställts av marknadsgaranten själv.

15 § Vid tillämpningen av 3 och 4 §§ behöver aktier som innehas av ett dotterföretag inte räknas in i moderföretagets innehav i sådana fall som avses i 16 och 17 §§.

16 § Ett moderföretag till ett fondbolag behöver inte lägga samman sitt innehav av aktier med aktier som ingår i en värdepappersfond som förvaltas av bolaget enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder, om bolaget utnyttjar rösträtten för aktierna oberoende av moderföretaget.

Första stycket skall också tillämpas på moderföretag till ett sådant förvaltningsbolag som avses i 1 kap. 6 § första stycket lagen om investeringsfonder, i fråga om aktier som bolaget förvaltar i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹⁰, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG¹¹. Detsamma gäller aktier som förvaltas av ett motsvarande förvaltningsbolag som inte har säte i en stat inom EES.

17 § Ett moderföretag till ett värdepappersinstitut som har tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse behöver inte lägga samman sitt innehav av aktier med innehav av aktier som värdepappersinstitutet förvaltar för enskilda kunder, om värdepappersinstitutet

1. bara får utnyttja rösträtten för aktierna enligt skriftliga instruktioner eller ser till att individuella portföljförvaltningstjänster utförs oberoende av alla andra tjänster och i enlighet med 1 kap. 7 § lagen om värdepappersrörelse, och

2. utnyttjar rösträtten för aktierna oberoende av moderföretaget.

Första stycket skall också tillämpas på ett moderföretag till ett utländskt värdepappersföretag som avses i 1 kap. 3 c § lagen om värdepappersrörelse som har tillstånd att tillhandahålla sådan portföljförvaltning som avses i punkt 3 i avsnitt A i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet¹², senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG¹³, i fråga om aktier som värdepappersföretaget förvaltar för enskilda kunder. Detsamma gäller aktier som förvaltas av ett motsvarande utländskt värdepappersföretag som inte har säte i en stat inom EES.

Förvärv och överlåtelse av egna aktier

18 § Ett aktiebolag som avses i 1 § första stycket och som förvärvar eller överlåter egna aktier skall offentliggöra uppgifter om detta, om förvärvet eller överlåtelsen medför att den andel av aktierna i bolaget som innehas av bolaget självt eller den andel av det totala antalet röster i bolaget som

¹⁰ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3 (Celex 31985L0611).

¹¹ EUT L 79, 24.3.2005, s. 9 (Celex 32005L0001).

¹² EGT L 141, 11.6.1993, s. 27 (Celex 31993L0022).

¹³ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1 (Celex 32002L0087).

de egna aktierna representerar uppnår, överstiger eller går ned under någon av gränserna i 5 § första stycket 1.

Uppgifterna skall offentliggöras senast klockan tolv handelsdagen efter förvärvet eller överlåtelsen.

19 § Ett svenskt aktiebolag som förvärvar eller överlåter egna aktier skall anmäla förvärvet eller överlåtelsen till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Om handeln sker i återköpsprogram enligt kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument¹⁴, skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen eller, om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 7 kap. 1 § 5, till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade.

Offentliggörande av information

20 § När information offentliggörs enligt 9 § första stycket, 11 § eller 18 §, skall den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt bli tillgänglig för allmänheten inom EES.

Finansinspektionen tar emot och lagrar offentliggjord information

21 § Information som offentliggörs enligt 9 § första stycket eller 18 § skall samtidigt lämnas till Finansinspektionen.

Information som lämnas till Finansinspektionen enligt första stycket och information som offentliggörs av inspektionen enligt 11 § skall lagras elektroniskt enligt 9 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Aktier utgivna av bolag utanför EES

22 § Bestämmelserna i 3–18, 20 och 21 §§ skall, om inte annat framgår av 23 och 24 §§, tillämpas också i fråga om aktier som har getts ut av ett aktiebolag som

1. inte har säte i en stat inom EES,
2. har sina aktier noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, och
3. till följd av detta, eller på grund av att aktierna har erbjudits till allmänheten i Sverige, är skyldigt att ge in ett dokument enligt 6 kap. 1 b § till Finansinspektionen.

23 § Bestämmelserna i 9 § första stycket om offentliggörande av ändringar i antalet aktier eller röster i aktiebolaget behöver inte iaktas av ett sådant bolag som avses i 22 § om det uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i en stat utanför EES och om kraven motsvarar dem som följer av artikel 15 i öppenhetsdirektivet.

¹⁴ EUT L 336, 23.12.2003, s. 33 (Celex 32003R2273).

24 § Bestämmelserna i 18 § om offentliggörande av vissa förvärv eller överlåtelser av egna aktier behöver inte iakttas av ett sådant bolag som avses i 22 § om det uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i en stat utanför EES och om kraven motsvarar dem som följer av artikel 14 i öppenhetsdirektivet.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §¹⁵

För övervakningen av *efterlevnaden* av bestämmelserna i denna lag, lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, prospektförordningen och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden, får Finansinspektionen *för sin tillsyn anmoda*

1. ett företag eller någon annan *att tillhandahålla* uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken *att inställa* sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning en *anmodan* skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av 2 och 2 b kap. gäller inte första stycket 2.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om hur uppgiftsskyldigheten i första stycket skall fullgöras.

För övervakningen av *att* bestämmelserna i denna lag, lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, prospektförordningen och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden *följs*, får Finansinspektionen *begära att*

1. ett företag eller någon annan *tillhandahåller* uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken *inställer* sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning en *sådan begäran* skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av 2, 2 b och 4 kap. denna lag samt 5 a kap. och 9 a kap. *lagen om börs- och clearingverksamhet* gäller inte första stycket 2.

¹⁵ Senaste lydelse 2006:454. Ändringen innebär bl.a. att fjärde stycket upphävs.

En emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad skall varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Om det i dokumentet hänvisas till information i ett annat dokument, skall det anges var det dokumentet finns att få.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar *närmare* föreskrifter om vilken information dokumentet skall innehålla.

Bestämmelser om offentliggörandet av dokumentet finns i prospektförordningen. Dokumentet skall ges in till Finansinspektionen inom den tid som anges i artikel 27 i förordningen.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte gälla i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro.

En emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad *och vars hemmedlemsstat är Sverige* skall varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Om det i dokumentet hänvisas till information i ett annat dokument, skall det anges var det dokumentet finns att få.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om vilken information dokumentet skall innehålla.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte gälla i fråga om

1. *sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 2 §, och*

2. *icke aktierelaterade finansiella instrument som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro.*

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte heller gälla i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 §, om inte bestämmelserna i denna lag och prospektförordningen har blivit tillämpliga enligt 2 kap. 8 §.

När ett prospekt är giltigt i Sverige enligt 2 kap. 36 §, skall Finansinspektionen underrätta den myndighet som har godkänt prospektet, om emittenten eller ett utländskt värdepappersföretag som medverkar vid ett erbjudande av finansiella instrument till allmänheten har gjort sig skyldig till ekonomisk brottslighet eller har överträtt

¹⁶ Senaste lydelse 2005:833.

¹⁷ Senaste lydelse 2005:833. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

bestämmelserna i 6 kap. 1 b § denna lag eller lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Prop. 2006/07:65

Om emittenten eller det utländska värdepappersföretaget, trots de åtgärder som vidtagits av den myndighet som godkänt prospektet, fortsätter brottsligheten eller överträdelsen, får Finansinspektionen vidta åtgärd enligt 1 c och 1 d §§. Innan åtgärd vidtas skall inspektionen underrätta den myndighet som har godkänt prospektet. Finansinspektionen skall också underrätta *Europeiska kommissionen* så snart som möjligt.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilken ekonomisk brottslighet som avses i första stycket.

Om emittenten eller det utländska värdepappersföretaget, trots de åtgärder som vidtagits av den myndighet som godkänt prospektet, fortsätter brottsligheten eller överträdelsen, får Finansinspektionen vidta åtgärd enligt 1 c och 1 d §§. Innan åtgärd vidtas skall inspektionen underrätta den myndighet som har godkänt prospektet. Finansinspektionen skall också underrätta *Europeiska gemenskapernas kommission* så snart som möjligt.

Anmälan om aktieinnehav m.m. i vissa utländska bolag

1 g §

Bestämmelserna i 1 h § skall tillämpas om aktier eller sådana depåbevis eller finansiella instrument som avses i 4 kap. 2 § första stycket är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och aktierna har getts ut av ett bolag som

1. har sitt säte i en annan stat inom EES, eller

2. inte har säte i en stat inom EES och inte omfattas av 4 kap. 22 §.

I 11 a kap. 13 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet finns bestämmelser om ingripande mot sådana bolag som avses i första stycket.

1 h §

Om Finansinspektionen finner att en anmälan inte har gjorts som uppfyller de krav som följer av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndig-

heten i den stat där bolaget har sitt säte eller, om bolaget inte har säte i en stat inom EES, där bolaget ger in det dokument som anges i artikel 10 i prospekt-direktivet.

Om en anmälan fortfarande inte görs trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndighet som Finansinspektionen har underrättat, och en sådan anmälan skall göras enligt en offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av den stat som avses i första stycket, får Finansinspektionen besluta att den anmälningsskyldige skall anmäla innehavet till bolaget och till Finansinspektionen. Innan åtgärden vidtas skall inspektionen underrätta den utländska behöriga myndigheten. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska gemenskapernas kommission så snart som möjligt.

3 §¹⁸

Finansinspektionen får vid vite förelägga någon att göra rättelse om han inte fullgör skyldigheten att

1. göra anmälan till aktiebolag och till börs eller auktoriserad marknadsplats enligt 4 kap. 1 §,

2. offentliggöra uppgifterna i en anmälan enligt 4 kap. 4 §,

3. följa bestämmelserna i 5 a kap. 1–3 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 a kap. 4 §,

4. följa en anmodan enligt 6 kap. 1 a §, eller

1. göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket,

2. göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 1 h § andra stycket,

3. offentliggöra uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §, eller att lämna sådana uppgifter till Finansinspektionen enligt 4 kap. 21 §,

4. följa bestämmelserna i 5 a kap. 1–3 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 7,

5. följa en begäran enligt 1 a §, eller

¹⁸ Senaste lydelse 2005:833.

5. sammanställa och till Finansinspektionen ge in ett dokument enligt 1 b §.

6. sammanställa och till Finansinspektionen ge in ett dokument enligt 1 b §.

3 a §¹⁹

Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall tas ut av den som

1. trots att prospektskyldighet föreligger inte ansöker om godkännande av ett prospekt enligt 2 kap. 25 §,

2. inte ansöker om godkännande av ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §,

3. inte offentliggör ett prospekt enligt 2 kap. 28 och 29 §§ eller ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §,

4. trots att skyldighet att upprätta en erbjudandehandling föreligger inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, *eller*

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §.

4. trots att *det finns en* skyldighet att upprätta en erbjudandehandling inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §.

6. *inte i rätt tid fullgör skyldigheten att göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket, eller*

7. *inte i rätt tid offentliggör uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §.*

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Den särskilda avgiften skall *i de fall som avses i*

1. *första stycket 1–5 vara lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor, och*

2. *första stycket 6 eller 7 vara lägst 15 000 kronor och högst 5 miljoner kronor.*

Avgiften tillfaller staten.

3 b §²⁰

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av, *inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum*, har delgetts upplysning om att frågan

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av har delgetts *en* upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen

¹⁹ Senaste lydelse 2006:454.

²⁰ Senaste lydelse 2005:833.

om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

1. inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket 1–5, eller

2. inom två år från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket 6 eller 7.

Prop. 2006/07:65

3 e §²¹

Särskild avgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Särskilda avgifter som har beslutats enligt 3 a § första stycket 1–5 faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

4 §²²

För att bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag skall de institut som står under Finansinspektionens tillsyn betala årliga avgifter enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

De institut som står under Finansinspektionens tillsyn skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

5 §

Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet enligt denna lag samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av prospektdirektivet och av öppenhetsdirektivet.

Föreslagen lydelse

7 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. villkor för sådana avtal som avses i 3 kap. 1 och 3 §§,

²¹ Senaste lydelse 2005:833.

²² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 1995:318.

2. på vilket språk sådan information som avses i 4 kap. 1 § tredje stycket eller 20 § skall offentliggöras,

3. vilka upplysningar marknadsgaranter som inte är värdepappersinstitut och som har utnyttjat undantaget i 4 kap. 14 § första stycket skall lämna till Finansinspektionen,

4. vad som krävs för att undantag från sammanläggning av moder- och dotterföretags innehav skall få göras enligt 4 kap. 16 och 17 §§,

5. att sådana anmälningar som enligt 4 kap. 19 § görs till Finansinspektionen i stället skall göras till en börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade och i vilken omfattning och på vilket sätt uppgifter om förvärv eller överlåtelse av egna aktier skall offentliggöras samt hur skyldigheten att anmäla förvärv och överlåtelser till Finansinspektionen skall fullgöras,

6. hur information skall offentliggöras enligt 4 kap. 20 §,

7. information enligt 5 a kap. 1 och 2 §§, och

8. hur uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 1 a § första stycket skall fullgöras.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. vilken ekonomisk brottslighet som avses i 6 kap. 1 e § första stycket, och

2. sådana avgifter för tillsyn som avses i 6 kap. 4 §.

8 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionen får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Den som på grund av lagens ikraftträdande blir anmälningsskyldig enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket, skall anmäla innehavet enligt bestämmelserna i de paragraferna. Anmälan skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast den 16 juli 2007. Detta gäller dock inte den som har gjort motsvarande anmälan före lagens ikraftträdande eller som senast den 16 juli 2007 anmäler förändringar i innehavet enligt de nämnda bestämmelserna.

3. Ett aktiebolag som vid lagens ikraftträdande innehar egna aktier i sådan omfattning att skyldighet att offentliggöra innehavet uppkommer enligt 4 kap. 18 §, skall senast den 5 juli 2007 offentliggöra uppgifter om innehavet. Detta gäller dock inte ett aktiebolag som har offentliggjort motsvarande uppgifter före lagens ikraftträdande eller som senast den 5 juli 2007 offentliggör förändringar i innehavet enligt de nämnda bestämmelserna.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet

dels att 1 kap. 3 och 4 §§, 5 kap. 6 § och 6 kap. 4 § samt rubriken närmast före 5 kap. 6 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken till 11 kap. skall lyda ”Tillsyn över börser, auktoriserade marknadsplatser och clearingorganisationer”,

dels att det i lagen skall införas tjugofyra nya paragrafer, 1 kap. 5–8 §§, 4 kap. 1 b, 2 b–2 d §§, 5 kap. 3 b, 5, 7–16 §§ samt 6 kap. 3 a och 5–7 §§, samt närmast före 1 kap. 5 och 8 §§, 4 kap. 2 b §, 5 kap. 5 och 11 §§ samt 6 kap. 5, 6 och 7 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya kapitel, 5 a och 11 a kap., av följande lydelse,

dels att det i lagen närmast efter rubriken Gemensamma bestämmelser skall införas ett nytt kapitel, 9 a kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Om börs finns särskilda bestämmelser i 2–6 kap., om auktoriserad marknadsplats i 7 kap. och om clearingorganisation i 8 och 9 kap.

Särskilda bestämmelser om börser finns i 2–5 och 6 kap., om auktoriserade marknadsplatser i 7 kap. och om clearingorganisationer i 8 och 9 kap. I 5 a kap. finns bestämmelser om regelbunden finansiell information som skall offentliggöras av utgivare.

4 §²

I denna lag betyder

1. börs: företag som har fått auktorisation enligt 2 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument mellan till verksamheten anslutna medlemmar,

2. börsmedlem: den som av en börs har fått tillåtelse att delta i handeln vid börser,

3. auktoriserad marknadsplats: företag som har fått auktorisation enligt 7 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument,

4. clearingverksamhet: fortlöpande verksamhet som består i

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109), samt kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 69, 9.3.2007, s. 27, Celex 32007L0014).

² Senaste lydelse 2005:914.

a) att på clearingmedlemmarnas vägnar göra avräkningar beträffande deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta, eller

b) att genom inträdande som part eller som garant ta över ansvaret för förpliktelsernas fullgörande, eller

c) på annat väsentligt sätt sörja för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

5. clearingorganisation: företag som har fått tillstånd enligt 8 kap. att driva clearingverksamhet,

6. clearingmedlem: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

7. option: en rätt att till ett bestämt pris i framtiden få köpa eller sälja tillgångar eller en rätt att vid en framtida tidpunkt få ett belopp som räknas ut på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

8. termin: ett avtal om köp av tillgångar som mot ett i avtalet bestämt pris skall levereras vid en framtida tidpunkt eller ett avtal om att betalning mellan parterna i framtiden skall ske på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

9. finansiellt instrument och fondpapper: vad som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,

10. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller om innehavet annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

12. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

12. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag, och

13. öppenhetsdirektivet: *Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG*³.

Hemmedlemsstat

5 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare som har sitt säte här, om utgivaren

1. är ett aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en

³ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, eller

2. har gett ut sådana skuldebrev som avses i 5 kap. 6 § första stycket om

a) vart och ett av skuldebreven har ett nominellt värde som understiger motsvarande 1 000 euro, och

b) skuldebreven är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES.

6 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare som inte har säte i en stat inom EES, om

1. utgivaren har gett ut aktier eller sådana skuldebrev som avses i 5 kap. 6 § första stycket och vart och ett av skuldebreven har ett nominellt värde som understiger motsvarande 1 000 euro,

2. dessa fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, och

3. utgivaren till följd av detta, eller på grund av att dessa fondpapper har erbjudits till allmänheten i Sverige, är skyldig att ge in ett dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.

7 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare i andra fall än som anges i 5 eller 6 § om denne har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES och utgivaren väljer att

En utgivare får välja att Sverige skall vara hemmedlemsstat bara om utgivaren har sitt säte här eller om fondpapperen är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

En utgivare som har valt att Sverige skall vara hemmedlemsstat får ändra detta val tidigast efter tre år, om inte förutsättningarna i första stycket dessförinnan har upphört att gälla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur en utgivare skall offentliggöra valet av hemmedlemsstat.

Fondpapper som är upptagna till handel i en annan stat inom EES

8 §

Om Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare vars fondpapper inte är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, men är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, skall följande bestämmelser i 5 kap. tillämpas av utgivaren:

- 3 § första stycket 3 om kurspåverkande information,*
- 3 b § om förändringar i rättigheter och om nya emissioner,*
- 5 § om skyldighet att utse ett finansiellt institut,*
- 6–10 §§ om utgivare av skuldebrev, och*
- 11–16 §§ om utgivare som inte har säte i en stat inom EES.*

Av 5 a kap. 1 § framgår att bestämmelserna i 5 a kap. är tillämpliga på sådana utgivare som anges i första stycket.

1 b §

Notering av och handel med ett visst fondpapper som är utgivet av någon som enligt öppenhetsdirektivet har möjlighet att välja hemmedlemsstat får inte inledas förrän utgivaren har valt en stat inom EES som hemmedlemsstat.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, eller

2. fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

Övervakning av regelbunden finansiell information

2 b §

En börs skall övervaka att den som har gett ut fondpapper som är inregistrerade eller noterade vid börsen, och som har Sverige som hemmedlemsstat, upprättar sådan regelbunden finansiell information som anges i 5 a kap. 4, 5 och 7 §§ i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren.

Övervakningen skall vara organiserad så att intressekonflikter inte uppstår.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om övervakningen av regelbunden finansiell information vid en börs.

2 c §

Om börsen finner att en överträdelse har skett av de bestämmelser som gäller för upprättandet av regelbunden finansiell information, skall börsen anmäla detta till Finansinspektionen.

En anmälan behöver inte göras om utgivaren på börsens upp-

2 d §

En börs skall regelbundet rapportera till Finansinspektionen om övervakningen enligt 2 b §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet, omfattningen och fullgörandet av rapporteringen.

5 kap.

3 b §

Den som har gett ut fondpapper som har inregistrerats vid en börs skall omedelbart offentliggöra

1. alla förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperen, och

2. nya låneemissioner.

Nya låneemissioner behöver dock inte offentliggöras av sådana utgivare som avses i 5 a kap. 2 § 1–3.

Om den som har gett ut aktier som har inregistrerats vid en börs även har utfärdat derivatinstrument med aktierna som underliggande tillgång, skall utgivaren omedelbart även offentliggöra förändringar i de rättigheter som är knutna till derivatinstrumenten.

Särskilda bestämmelser om aktier

5 §⁴

Den som har gett ut aktier som är inregistrerade vid en börs skall utse ett finansiellt institut genom vilket aktieägarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

⁴ Tidigare 5 § upphävd genom 2005:834.

6 §

Ett aktiebolag vars aktier är inregistrerade vid en börs skall under varje räkenskapsår som omfattar mer än tio månader offentliggöra en redogörelse för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Rapporten skall offentliggöras inom två månader från halvårets utgång. Vid offentliggörandet skall halvårsrapporten ges in till börsen. Om det finns särskilda skäl, får börsen medge anstånd med offentliggörandet.

Halvårsrapporten skall innehålla en redogörelse för bolagets verksamhet och resultat under räkenskapsårets första sex månader.

I 7–10 §§ avses med skuldebrev obligationer och andra överlåtbara skuldförbindelser, med undantag för sådana som

1. om de konverteras eller om de rättigheter som de medför utövas, ger rätt att förvärva aktier eller finansiella instrument som kan jämföras med aktier, eller

2. utgörs av fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

Bestämmelserna i 7–10 §§ skall tillämpas i fråga om skuldebrev som är inregistrerade vid en börs.

Bestämmelserna i 8–10 §§ skall inte tillämpas i fråga om skuldebrev som har getts ut av en stat inom EES eller av ett landsting eller en kommun eller motsvarande regional eller lokal myndighet inom EES.

I 12 § finns bestämmelser om undantag från 7–10 §§ för vissa utgivare som inte har säte i en stat inom EES.

7 §

Den som har gett ut skuldebrev skall se till att alla innehavare av sådana skuldebrev som har getts ut samtidigt och på samma villkor behandlas lika när det gäller de rättigheter som är knutna till skuldebreven.

8 §

Den som har gett ut skuldebrev får inte hindra innehavare av skuldebreven från att utöva sina rättigheter genom en fullmakt till någon annan.

Om den som har gett ut

skuldebreven inte har sitt säte i Sverige, gäller första stycket bara om lagstiftningen i den stat där utgivaren har sin hemvist tillåter en sådan fullmakt. Prop. 2006/07:65

9 §

Om den som har gett ut skuldebrev avser att hålla ett möte med innehavare av skuldebreven, skall utgivaren

1. informera skuldebrevsinnehavarna om plats, tid och dagordning för mötet samt om vad som krävs för att en innehavare skall ha rätt att delta i mötet, och

2. tillhandahålla skuldebrevsinnehavarna ett fullmaktsformulär.

Fullmaktsformuläret skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till mötet, om kallelsen sänds till skuldebrevsinnehavarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmaktsformuläret tillhandahållas skuldebrevsinnehavarna på begäran efter det att mötet har tillkännagetts.

10 §

Den som har gett ut skuldebrev skall informera skuldebrevsinnehavarna om utbetalning av ränta, utövande av rättigheter avseende konvertering, utbyte, teckning eller annullering och återbetalning.

Utgivaren skall utse ett finansiellt institut genom vilket skuldebrevsinnehavarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Utgivare utan säte i en stat inom EES

11 §

Bestämmelserna i 12–16 §§ är tillämpliga på den som har gett ut där angivna fondpapper som är inregistrerade vid en börs, om utgivaren inte har säte i en stat inom EES och har Sverige som

12 §

En utgivare av skuldebrev behöver inte tillämpa bestämmelserna i 7–10 §§ om utgivaren uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar dessa bestämmelser.

13 §

En utgivare av aktier behöver inte tillämpa bestämmelserna i 14–16 §§ om utgivaren uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar dessa bestämmelser.

14 §

En utgivare av aktier skall behandla alla aktieägare som innehar aktier av samma slag lika.

15 §

Inför en bolagsstämma skall en utgivare av aktier informera aktieägarna om

- 1. plats, tid och dagordning för stämman,*
- 2. det totala antalet aktier och rösträtter, och*
- 3. aktieägaress rätt att delta i stämman.*

16 §

En utgivare av aktier får inte hindra aktieägare från att utöva sina rättigheter genom en fullmakt till någon annan, om lagstiftningen i den stat där utgivaren har sin hemvist tillåter att en sådan fullmakt används.

Om fullmakt får användas, skall utgivaren inför en bolagsstämma tillhandahålla ett fullmaktsformulär till dem som har rätt att rösta vid stämman.

5 a kap. Regelbunden finansiell information

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för en utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat och vars fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES.

Särskilda bestämmelser om utgivare som inte har säte i en stat inom EES finns i 11 §.

Utgivare som inte har Sverige som hemmedlemsstat skall, om utgivarens fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, offentliggöra regelbunden finansiell information i enlighet med den offentliga reglering i utgivarens hemmedlemsstat inom EES som följer av öppenhetsdirektivet.

2 § Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas om utgivaren är

1. en stat,
2. ett landsting eller en kommun eller en motsvarande regional eller lokal myndighet i en stat,
3. en mellanstatlig organisation i vilken en eller flera stater inom EES är medlemmar,
4. Europeiska centralbanken, eller
5. en centralbank i en stat inom EES.

3 § Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas i fråga om

1. andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder,
2. fordringsrätter med en kortare löptid än ett år, eller
3. obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser som var och en har ett nominellt värde motsvarande minst 50 000 euro och som inte är av sådant slag som anges i 5 kap. 6 § första stycket 1.

Års- och koncernredovisning

4 § Utgivaren skall så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och, i förekommande fall, en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningar skall vara granskade av utgivarens revisor. Revisionsberättelsen skall offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 10 kap. försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), 8 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 7 a kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker, revisionslagen (1999:1079) och 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

5 § En utgivare av aktier eller av obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser som inte är av sådant slag som anges i 5 kap. 6 § första stycket 1 skall offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Halvårsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Delårsredogörelse

6 § En utgivare av aktier skall offentliggöra en delårsredogörelse under räkenskapsårets första och andra halvår. Redogörelsen skall offentliggöras tidigast tio veckor efter början och senast sex veckor före slutet av halvåret.

En delårsredogörelse skall innehålla information om perioden mellan halvårets början och dagen för redogörelsens offentliggörande. I redogörelsen skall det ingå uppgifter om väsentliga händelser och transaktioner under perioden samt en allmän beskrivning av utgivarens och dess dotterföretags ställning och resultat under perioden.

Kvartalsrapport

7 § Det krävs ingen delårsredogörelse enligt 6 § om utgivaren i stället offentliggör en delårsrapport för perioden från halvårets början och tre månader framåt (kvartalsrapport). Kvartalsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Innehållet i års- och koncernredovisning samt delårsrapport

8 § För utgivare med säte i Sverige finns bestämmelser om års- och koncernredovisning samt delårsrapport i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

I fråga om koncernredovisning gäller därutöver Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁵.

Undertecknande och intygande

9 § De som skall underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning skall i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos utgivaren.

Om det är fråga om en årsredovisning, skall undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed, ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet,

⁵ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför.

Om det är fråga om en koncernredovisning, skall undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför.

10 § En halvårsrapport skall undertecknas med tillämpning av 2 kap. 7 § årsredovisningslagen (1995:1554).

De som undertecknar en halvårsrapport skall i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos utgivaren. De skall även omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran om att halvårsrapporten ger en rättvisande översikt av företagets och, i förekommande fall, koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget och de företag som ingår i koncernen står inför.

Utgivare utan säte i en stat inom EES

11 § En utgivare som inte har säte i en stat inom EES får tillämpa sådana bestämmelser om års- och koncernredovisning samt halvårsrapport som finns i en offentlig reglering i en stat utanför EES, om dessa bestämmelser motsvarar de krav som ställs på sådan regelbunden finansiell information i öppenhetsdirektivet. Utgivaren får även tillämpa ett tredjelands bestämmelser om kvartalsrapport, om dessa bestämmelser motsvarar de krav på sådan rapport som ställs i de bestämmelser om delårsrapport som anges i 8 § och som skulle ha varit tillämpliga om utgivaren hade haft sitt säte i Sverige.

En utgivare som inte har säte i en stat inom EES får även tillämpa sådana bestämmelser om koncernredovisning och halvårsrapport för koncernen som finns i en offentlig reglering i en stat utanför EES, om villkoren i artikel 1 i kommissionens beslut (2006/891/EG) av den 4 december 2006 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjelandemittenter av värdepapper⁶ är uppfyllda.

Om ett tredjelands bestämmelser enligt första stycket inte anses likvärdiga eller om villkoren enligt andra stycket inte är uppfyllda, skall utgivaren upprätta års- och koncernredovisning, halvårsrapport respektive kvartalsrapport i enlighet med de bestämmelser som anges i 8 § och som gäller för en utgivare av motsvarande slag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav ett tredjelands bestämmelser skall uppfylla för att få tillämpas enligt första stycket.

⁶ EUT L 343, 8.12.2006, s. 96 (Celex 32006D0891).

12 § Utgivare av fondpapper som är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats skall vid offentliggörandet av den information som avses i 4–7 §§ samtidigt lämna informationen till den börs eller den auktoriserade marknadsplats där fondpapperen är noterade.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 a §

Den som har gett ut fondpapper som har noterats med stöd av 1 § skall omedelbart offentliggöra

1. alla förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperen, och

2. nya låneemissioner.

Nya låneemissioner behöver dock inte offentliggöras av sådana utgivare som avses i 5 a kap. 2 § 1–3.

Om den som har gett ut aktier som har noterats med stöd av 1 § även har utfärdat derivatinstrument med aktierna som underliggande tillgång, skall utgivaren omedelbart även offentliggöra förändringar i de rättigheter som är knutna till derivatinstrumenten.

4 §⁷

En börs skall avslå en begäran om notering eller besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt enligt 2 eller 3 §. Om det är olämpligt från allmän synpunkt, skall avnotering inte ske.

En börs skall avslå en begäran om notering eller besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt enligt 2 eller 3 §. *En börs skall också besluta om avnotering av fondpapper om utgivaren allvarligt åsidosätter sin skyldighet att offentliggöra regelbunden finansiell information enligt 5 a kap.* Om det är olämpligt från allmän synpunkt, skall avnotering inte ske.

⁷ Senaste lydelse 2005:380.

Avnotering får inte beslutas utan att utgivaren har fått tillfälle att yttra sig över det som har tillförts ärendet genom någon annan än utgivaren själv, om inte detta är uppenbart obehövligt eller beslutet inte kan uppskjutas.

Beslut om avnotering skall offentliggöras omedelbart.

Särskilda bestämmelser om aktier

5 §

Den som har gett ut aktier som har noterats med stöd av 1 § skall utse ett finansiellt institut genom vilket aktieägarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Särskilda bestämmelser om skuldebrev

6 §

Bestämmelserna om skuldebrev i 5 kap. 6–10 §§ skall tillämpas även i fråga om skuldebrev som har noterats med stöd av 1 §.

Utgivare utan säte i en stat inom EES

7 §

Bestämmelserna i 5 kap. 11–16 §§ skall tillämpas även i fråga om aktier och skuldebrev som har noterats med stöd av 1 §.

Föreslagen lydelse

9 a kap. Gemensamma bestämmelser om information som skall offentliggöras

Tillämpningsområde

1 § Utgivare av fondpapper som har Sverige som hemmedlemsstat, skall tillämpa bestämmelserna i detta kapitel för sådan information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § första stycket 3 och 3 b §, 5 a kap. och 6 kap. 2 § första stycket 3 och 3 a §.

Utgivare av fondpapper som inte har Sverige som hemmedlemsstat skall, om fondpapperen är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats, tillämpa de bestämmelser som har meddelats med stöd av 2 § för sådan information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § första stycket 3 och 3 b §, 5 a kap. 1 § tredje stycket samt 6 kap. 2 § första stycket 3 och 3 a §. Om en sådan utgivares fondpapper inte är upptagna

till handel på en reglerad marknad i utgivarens hemmedlemsstat, skall Prop. 2006/07:65
utgivaren dessutom tillämpa 3 §.

Språk

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk informationen skall offentliggöras.

Offentliggörande av information

3 § Informationen skall offentliggöras så att den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten inom EES.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur offentliggörandet skall ske.

Information till Finansinspektionen

4 § Information som offentliggörs skall samtidigt lämnas till Finansinspektionen.

Lagring av informationen

5 § Finansinspektionen skall se till att det finns en lagringsfunktion där information som lämnas till inspektionen enligt 4 § lagras elektroniskt.

Informationen skall vara lätt tillgänglig för den som vill ta del av den.

Regeringen får meddela föreskrifter om lagringsfunktionen.

11 a kap. Tillsyn över regelbunden finansiell information m.m.

Finansinspektionen övervakar

1 § Finansinspektionen övervakar att bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 5 a kap. följs.

Undersökningar

2 § Finansinspektionen får när den anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos en utgivare som enligt 5 a kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt 5 a kap. att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

I 6 kap. 1 a § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om Finansinspektionens rätt att i övrigt få de uppgifter som den behöver för övervakningen av att denna lag följs.

Rättelse

3 § Finansinspektionen får vid vite förelägga en utgivare att göra rättelse om

1. utgivaren inte har offentliggjort regelbunden finansiell information enligt 5 a kap. 4–7 §§,

2. information som har offentliggjorts är ofullständig eller innehåller väsentliga fel, eller
3. information inte har lämnats till Finansinspektionen enligt 9 a kap. 4 §.

Prop. 2006/07:65

Särskild avgift

4 § Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall tas ut av en utgivare som inte offentliggör regelbunden finansiell information enligt 5 a kap. 4–7 §§.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av, inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts en upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

6 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

Erinran

7 § Om den regelbundna finansiella informationen som anges i 5 a kap. 4–7 §§ inte har upprättats i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren, skall Finansinspektionen meddela utgivaren av fondpapperen en erinran.

En erinran skall inte meddelas om en överträdelse är ringa eller ursäktlig eller om en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller en annan reglerad marknad vidtar tillräckliga åtgärder mot utgivaren.

Straffavgift

8 § Om en utgivare har meddelats beslut om erinran, får Finansinspektionen besluta att utgivaren skall betala en straffavgift.

Straffavgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om särskild avgift och straffavgift

9 § Särskilda avgifter och straffavgifter skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Finansinspektionens beslut om avgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats i tid.

Om avgiften inte betalas i tid, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

10 § Särskilda avgifter och straffavgifter som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft. Prop. 2006/07:65

Avgifter för tillsyn

11 § Finansinspektionens övervakning av regelbunden finansiell information hos en utgivare som skall tillämpa bestämmelserna i 5 a kap. och vars fondpapper inte är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats skall bekostas av utgivaren genom årliga avgifter till inspektionen.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket.

Om Finansinspektionen för bedömning av en viss fråga vid tillsyn enligt detta kapitel behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av den utgivare som tillsynen avser.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

12 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet enligt detta kapitel samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av öppenhetsdirektivet.

Ingripande mot vissa utländska utgivare av fondpapper

13 § Om Finansinspektionen finner att en utgivare som inte har Sverige som hemmedlemsstat men vars fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats har överträtt någon av bestämmelserna i 5 eller 6 kap. och detta samtidigt innebär att utgivaren inte uppfyller de krav som följer av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat inom EES där utgivaren enligt tillämplig nationell rätt skall lagra sin regelbundna finansiella information. Detsamma gäller om inspektionen finner att utgivaren inte offentliggör information som uppfyller de krav som följer av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, eller inte offentliggör informationen på ett sätt som uppfyller sådana krav.

Om utgivaren, trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndighet som Finansinspektionen har underrättat, inte följer de bestämmelser i en offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av den stat som avses i första stycket skall inspektionen offentliggöra det förhållandet att bestämmelserna inte följs. Före offentliggörandet skall Finansinspektionen underrätta den utländska behöriga myndigheten. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska gemenskapernas kommission så snart som möjligt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. En utgivare som avses i 1 kap. 7 § och som antingen har sitt säte i Sverige eller har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, skall senast den 16 juli 2007 välja någon stat inom EES som hemmedlemsstat. Ett sådant val skall dock inte göras i fråga om sådana fondpapper som anges i 4 kap. 1 b § andra stycket.

3. Bestämmelserna i 5 a kap. 4–7 §§ skall tillämpas första gången på sådan regelbunden finansiell information som skall offentliggöras närmast efter den 30 juni 2007. Prop. 2006/07:65

2.4 Förslag till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554) dels att 9 kap. 1–3 §§ skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 9 kap. 5 och 6 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §²

Följande företag skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport):

1. företag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, och

2. företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt de lagarna.

Delårsrapporten skall avse företagets verksamhet från räkenskapsårets början. Minst en rapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret.

Ett företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldigt att upprätta koncernredovisning, skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport).

Delårsrapporten skall upprättas för en period mellan räkenskapsårets början och delårsperiodens utgång. Minst en delårsrapport skall, om inte annat följer av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. I 5 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet finns ytter-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 69, 9.3.2007, s. 27, Celex 32007L0014).

² Senaste lydelse 2006:871.

Delårsrapporten skall avfattas på svenska i vanlig läsbar form. I aktiebolag får den i stället upprättas i elektronisk form.

2 §³

En delårsrapport skall hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen skall senast två månader efter rapportperiodens utgång offentliggöras i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3–3 b §§.

Om *delårsrapport* inte ges in till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Delårsrapporten skall hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen och en delårsrapport som avses i 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet skall senast två månader efter rapportperiodens utgång lämnas till registreringsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3–3 b §§.

Om *delårsrapporten* inte lämnas till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande av delårsrapporter finns i 9 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet, för sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt den lagen.

3 §⁴

I en delårsrapport skall det översiktligt redogöras för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. Vidare skall det lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig belopps-

Delårsrapporten skall bestå av
1. en balansräkning i sammandrag,
2. en resultaträkning i sammandrag,
3. noter, och
4. delårsinformation.

³ Senaste lydelse 2006:487.

⁴ Senaste lydelse 2006:871.

uppgift om resultatet lämnas. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § andra stycket 1 och 2 gäller också i fråga om delårsrapport.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinsteliminering.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i andra stycket behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen, och

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte.

Om uppgifter utelämnas enligt tredje stycket, gäller vad som sägs i 2 § också den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten skall sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande skall utfärdas

Balansräkningen och resultaträkningen skall minst innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Samma principer skall följas för redovisning och värdering som när årsredovisningen upprättas.

Noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden.

Delårsinformationen skall innehålla information om händelser som är av väsentlig betydelse för att förstå utvecklingen av företagets ställning och resultat och en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. Delårsinformationen skall dessutom innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets

om någon begär det.

ställning och resultat.

Prop. 2006/07:65

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande det som sägs i första–fjärde styckena.

5 §

Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁵ skall i fråga om delårsrapporter tillämpa kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁶.

Ett företag som avses i första stycket skall tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § tredje stycket om språk och form,

2. 2 § om tillhandahållande av delårsrapport m.m.,

3. 3 § första–fjärde styckena om delårsrapportens innehåll för uppgifter om moderföretaget, och

4. 6 § om granskning av revisor.

I delårsrapporten skall företaget dessutom lämna en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför.

6 §

Om en delårsrapport har granskats av en revisor, skall även revisorns rapport bifogas delårsrapporten.

Om delårsrapporten inte är granskad av en revisor, skall det

⁵ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

⁶ EUT L 261, 13.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1725).

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
 2. Företag som inte omfattas av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet får tillämpa äldre bestämmelser i 9 kap. 3 § om delårsrapporters innehåll m.m. för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Sådana företag behöver inte heller tillämpa 9 kap. 6 § om revisors granskning för nämnda räkenskapsår.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ att 9 kap. 2 och 3 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §²

Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall *följande bestämmelser* om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § andra och tredje styckena om den period rapporten skall avse m.m.,

2 § första stycket om tillhandahållande av delårsrapport m.m., samt

3 och 4 §§ om delårsrapportens innehåll.

Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall *bestämmelserna* om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas *med undantag för 1 § första stycket.*

3 §³

De i 2 § angivna bestämmelserna i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Utöver vad som följer av 2 § första stycket om tillhandahållande av delårsrapport m.m. skall delårsrapporten

– i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt

– i banker och hypoteksinstitut ges in till Finansinspektionen enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom

Utöver vad som följer av 9 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen (1995:1554) om tillhandahållande av delårsrapport m.m. skall delårsrapporten

– i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt

– i banker och hypoteksinstitut ges in till registreringsmyndigheten enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 69, 9.3.2007, s. 27, Celex 32007L0014).

² Senaste lydelse 1999:1113.

³ Senaste lydelse 2006:872.

två månader efter rapportperiodens utgång.

2. Utelämnande av uppgifter om koncernen enligt 3 § tredje stycket får ske endast om förutsättningarna enligt 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag föreligger.

3. I delårsrapporten skall, utöver vad som anges i 3 §, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.

senast inom två månader efter Prop. 2006/07:65
rapportperiodens utgång.

I delårsrapporten skall, utöver vad som anges i 9 kap. 3 § årsredovisningslagen, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i 9 kap. 3 § femte stycket årsredovisningslagen behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § årsredovisningslagen inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § årsredovisningslagen har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen,

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte, och

5. förutsättningarna i 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag är uppfyllda.

Om uppgifter om koncernen utelämnas enligt andra stycket gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen för den delårsrapport som avses i andra stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får

*registreringsmyndigheten, om Prop. 2006/07:65
rapporten skall sändas in till
registreringsmyndigheten,
förelägga företaget att sända in
också en bestyrkt översättning till
svenska. Ett sådant föreläggande
skall utfärdas om någon begär det.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Företag som inte omfattas av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet får tillämpa äldre bestämmelser i 9 kap. 2 och 3 §§ om delårsrapportens innehåll m.m. för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008, med det undantaget att delårsrapporten i banker och hypoteksinstitut skall ges in till registreringsmyndigheten. Hänvisningarna i 9 kap. 2 och 3 §§ till bestämmelserna i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall då avse de bestämmelsernas lydelse före den 1 juli 2007.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag²

dels att 9 kap. skall upphöra att gälla,

dels att 7 kap. 3 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya kapitel, 9 och 10 kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 §³

De i 2 § angivna bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. a) I stället för *vad* som sägs i 2 § första stycket 3 skall gälla att moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt den lagstiftning som i den staten har tillkommit i enlighet med *Europeiska gemenskapernas direktiv av den 19 december 1991 (91/674/EEG)*.

1. a) I stället för *det* som sägs i 2 § första stycket 2 skall gälla att moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt den lagstiftning som i den staten har tillkommit i enlighet med *rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag⁴, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG⁵, eller har upprättats och reviderats på likvärdigt sätt.*

b) I stället för den hänvisning som i 2 § tredje stycket görs till bestämmelser om ingivande och kungörande gäller en hänvisning till 8 kap. 5 och 6 §§ denna lag.

2. I stället för den i 10 § föreskrivna tiden gäller en tid om sex månader.

3. Vad som anges i 12 § första och tredje styckena om att andra värderingsprinciper får användas än i moderföretagets årsredovisning och att koncernföretagets tillgångar, avsättningar och skulder inte behöver räknas om, gäller även tillgångar vars värdering påverkar eller

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (EUT L 69, 9.3.2007, s. 27, Celex 32007L0014).

² Senaste lydelse av 9 kap. 1 § 2000:824.

³ Senaste lydelse 1999:1114.

⁴ EGT L 374, 31.12.1991, s. 7 (Celex 31991L0674).

⁵ EUT L 224, 16.8.2006, s. 1 (Celex 32006L0046).

bestämmer försäkringstagarnas rättigheter och avsättningar som värderas med regler specifika för försäkringsrörelse. I sådant fall skall upplysning härom lämnas i en not.

Prop. 2006/07:65

4. Fråga om tillstånd enligt 17 § att utelämna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag provas av Finansinspektionen.

Föreslagen lydelse

9 kap. Delårsrapport

Skylldighet att lämna delårsrapport

1 § Bestämmelser om företag som skall lämna delårsrapport finns i 5 a kap. lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med undantag för 1 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna.

10 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Andra beslut som inspektionen eller registreringsmyndigheten meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna i 7 kap. 3 § får dock tillämpas för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Premiepensionsmyndigheten skall för varje kalenderår upprätta en årsredovisning enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. För denna redovisning skall följande bestämmelser i den lagen tillämpas:

- 1 kap. 2 § om hänvisningar till årsredovisningslagen (1995:1554),
- 1 kap. 3 § om vissa definitioner,
- 2 kap. 1 § andra stycket om skyldighet att ta in en resultatanalys i årsredovisningen,
- 2 kap. 2 § om årsredovisningens delar m.m.,
- 3 kap. om balans- och resultaträkning,
- 4 kap. om värderingsregler,
- 5 kap. om tilläggsupplysningar,
- 6 kap. om förvaltningsberättelse och resultatanalys, och
- 9 kap. 2 § om överklagande av Finansinspektionens beslut.

Om myndigheten företräder staten som ägare för ett eller flera företag, i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 9 § första, andra eller tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), skall myndigheten även upprätta en koncernredovisning med tillämpning av bestämmelserna om sådan redovisning i 7 kap. 2–4 §§ lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första och andra styckena skall myndigheten anses som ett livförsäkringsföretag. *Vad* som sägs om intresseföretag skall avse företag i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 5 § årsredovisningslagen, om myndigheten företräder staten som ägare. *Vad* som sägs om företagets verkställande direktör skall avse myndighetens chef.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första och andra styckena skall myndigheten anses som ett livförsäkringsföretag. *Det* som sägs om intresseföretag skall avse företag i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 5 § årsredovisningslagen, om myndigheten företräder staten som ägare. *Det* som sägs om företagets verkställande direktör skall avse myndighetens chef.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Senaste lydelse 2000:199.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ att 1, 1 a, 3 och 4 §§ lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

I denna lag förstås med

1. finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

2. fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis),

3. värdepappersinstitut: vad som anges i 1 kap. 2 § 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

4. börs och auktoriserad marknadsplats: vad som anges i 1 kap. 4 § 1 och 3 lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,

5. aktiemarknadsbolag: svenskt aktiebolag som utgivit aktier vilka är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats,

6. moder- och dotterföretag: vad som anges i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551) om moderbolag och dotterföretag, varvid vad som sägs om moderbolag skall tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

7. ordinarie delårsrapport: delårsrapport samt förhandsmeddelande om kommande årsbokslut (bokslutskommuniké) som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att

3. värdepappersinstitut: det som anges i 1 kap. 2 § 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

4. börs och auktoriserad marknadsplats: det som anges i 1 kap. 4 § 1 och 3 lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,

6. moder- och dotterföretag: det som anges i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551) om moderbolag och dotterföretag, varvid det som sägs om moderbolag skall tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

7. ordinarie delårsrapport: delårsrapport samt förhandsmeddelande om kommande årsbokslut (bokslutskommuniké) som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16, Celex 32003L0006) och kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L162, 30.4.2004, s. 70, Celex 32004L0072).

² Senaste lydelse 2005:926.

lämna enligt sitt noteringsavtal med börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapport enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,

lämna enligt sitt noteringsavtal med börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapport enligt bestämmelserna i *lagen om börs- och clearingverksamhet*, årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag *samt delårsredogörelse enligt bestämmelserna i 5 a kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet, och*

8. *insiderinformation*: information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument.

Om två juridiska personer äger så många aktier eller andelar i en annan svensk eller utländsk juridisk person att de har hälften var av rösterna för samtliga aktier eller andelar, är dock vid tillämpningen av denna lag de förstnämnda juridiska personerna att jämföras med moderföretag och den sistnämnda juridiska personen att jämföras med dotterföretag.

1 a §³

Det som föreskrivs om aktiemarknadsbolag skall också tillämpas på

1. svenska aktiebolag som har gett ut aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

2. utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och som inte har sitt säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2. utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och som inte har sitt säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, *om bolagen är skyldiga att ge in dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.*

Det som föreskrivs om fysiska personer som har insynsställning i aktiemarknadsbolag skall också tillämpas på fysiska personer som har insynsställning i bolag som avses i första stycket.

³ Senaste lydelse 2005:835.

Följande fysiska personer anses enligt denna lag ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag:

1. ledamot eller suppleant i bolagets eller dess moderföretags styrelse,
2. verkställande direktör eller vice verkställande direktör i bolaget eller dess moderföretag,
3. revisor eller revisorssuppleant i bolaget eller dess moderföretag,
4. bolagsman i ett handelsbolag som är bolagets moderföretag, dock inte kommanditdelägare,
5. innehavare av annan ledande befattning i eller annat kvalificerat uppdrag av stadigvarande natur för bolaget eller dess moderföretag, om befattningen eller uppdraget normalt kan antas medföra tillgång till icke offentliggjord information om sådant förhållande som kan påverka kursen på aktierna i bolaget,
6. befattningshavare eller uppdragstagare enligt 1–3 eller annan ledande befattningshavare i ett dotterföretag, om denne normalt kan antas få tillgång till icke offentliggjord information om sådant förhållande som kan påverka kursen på aktierna i bolaget,

7. den som äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket.

7. den som äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket, *och*

8. den vars närstående enligt 5 § första stycket 4 eller 5 äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget.

Finansinspektionen skall på begäran av aktiemarknadsbolaget eller dess moderföretag pröva frågan om en befattningshavare eller uppdragstagare har en sådan ledande ställning eller ett sådant kvalificerat uppdrag som avses i första stycket 5 eller 6.

I fråga om europabolag tillämpas *vad* som sägs i första stycket 1 om styrelseledamot på ledamot eller suppleant i lednings-, förvaltnings- eller tillsynsorganet.

I fråga om europabolag tillämpas *det* som sägs i första stycket 1 om styrelseledamot på ledamot eller suppleant i lednings-, förvaltnings- eller tillsynsorganet.

4 §⁵

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till

⁴ Senaste lydelse 2004:588.

⁵ Senaste lydelse 2005:382

Finansinspektionen. *Sådan anmälan skall också göras av ett aktiemarknadsbolag som innehar egna aktier, dock inte då det är fråga om innehav av egna aktier med stöd av 4 kap. 5 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.*

Finansinspektionen.

Prop. 2006/07:65

Anmälningsskyldighet gäller dock inte

1. innan den som avses i 3 § första stycket 5 eller 6 tagit emot underrättelse enligt 7 eller 8 §,

2. om ändring i innehavet föranletts av fondemission eller av att en akties *nominella belopp* ändrats genom att en aktie delats upp eller lagts samman med någon annan aktie,

2. om ändring i innehavet föranletts av fondemission eller av att en akties *kvotvärde* ändrats genom att en aktie delats upp eller lagts samman med någon annan aktie, *eller*

3. förvärv av teckningsrätt genom aktieägares företrädesrätt vid emission, avyttring av interimsbevis genom omvandling till aktie samt förvärv genom tilldelning av inlösenrätt.

Av 5 § framgår att anmälningsskyldigheten även omfattar vissa närståendes aktieinnehav.

Finansinspektionen kan medge befrielse från anmälningsskyldigheten om motsvarande uppgifter kan erhållas på annat sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ att 9 § lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i 2–8 §§ skall inte tillämpas på handel med egna aktier i återköpsprogram eller på stabilisering av finansiella instrument, förutsatt att handeln utförs i enlighet med *förordningen* (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument.

Föreslagen lydelse

9 §

Bestämmelserna i 2–8 §§ skall inte tillämpas på handel med egna aktier i återköpsprogram eller på stabilisering av finansiella instrument, förutsatt att handeln utförs i enlighet med *kommissionens förordning* (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument².

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16, Celex 32003L0006).

² EUT L 336, 23.12.2003, s. 33 (Celex 32003R2273).

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om aktiebolagslagen (2005:551)

dels att 7 kap. 3, 23 och 24 §§, 23 kap. 10 §, 24 kap. 12 § och 26 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 7 kap. 63–67 §§, samt närmast före 7 kap. 63 och 64 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen närmast efter rubriken Särskilda bestämmelser för publika aktiebolag skall införas en ny paragraf, 7 kap. 54 a §, samt närmast före 7 kap. 54 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 §

En aktieägare som inte är personligen närvarande vid bolagsstämman får utöva sin rätt vid stämman genom ett ombud med skriftlig, av aktieägaren undertecknad och daterad fullmakt.

En fullmakt gäller högst ett år från utfärdandet.

*För vissa publika aktiebolag
gäller även 54 a §.*

23 §

Aktieägarna skall kallas till bolagsstämma på det sätt som föreskrivs i bolagsordningen. Kallelse skall även skickas med post till varje aktieägare vars postadress är känd för bolaget, om

1. ordinarie bolagsstämma skall hållas på annan tid än som föreskrivs i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall

a) behandla en fråga om sådan ändring av bolagsordningen som avses i 43–45 §§,

b) ta ställning till om bolaget skall gå i likvidation,

c) granska likvidators slutredovisning, eller

d) behandla en fråga om att bolagets likvidation skall upphöra.

För publika aktiebolag gäller även 56 §.

För publika aktiebolag gäller även 56 §. För vissa publika aktiebolag gäller också 64–67 §§.

24 §

Kallelsen skall innehålla ett förslag till dagordning för bolagsstämman. I förslaget till dagordning skall styrelsen tydligt ange de ärenden som skall behandlas vid bolagsstämman.

Kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om förutsättningarna enligt 2 § för aktieäga- res rätt att delta i stämman. Kallelsen skall också

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

Ärendena skall vara numrerade.

innehålla ett förslag till dagordning för bolagsstämman. I förslaget till dagordning skall styrelsen tydligt ange de ärenden som skall behandlas vid bolagsstämman. Ärendena skall vara numrerade.

Prop. 2006/07:65

Det huvudsakliga innehållet i varje framlagt förslag skall anges, om förslaget inte rör en fråga av mindre betydelse för bolaget. Avser ett ärende en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändring alltid anges.

Om aktieägarna skall kunna utöva rösträtt vid en bolagsstämma med stöd av en sådan fullmakt som avses i 4 § andra stycket, skall det framgå av kallelsen hur de skall gå till väga för att få ett fullmaktsformulär.

Särskilda bestämmelser om innehållet i en kallelse finns i

2 § detta kapitel (deltagande i stämman),

13 kap. 10, 33 och 36 §§ (nyemission av aktier),

14 kap. 12, 26 och 29 §§ (emission av teckningsoptioner),

15 kap. 12, 31 och 34 §§ (emission av konvertibler),

16 kap. 3–5 och 7 §§ (vissa riktade emissioner m.m.),

18 kap. 8 § (vinstutdelning),

19 kap. 26 och 35 §§ (förvärv eller överlåtelse av egna aktier),

20 kap. 16 § (minskning av aktiekapitalet), och

25 kap. 5 § (likvidation).

För vissa publika aktiebolag gäller även 63 §.

Fullmaktsformulär

54 a §

Ett publikt aktiebolag, vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall inför en bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman, om kallelsen sänds till aktieägarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmaktsformuläret tillhandahållas aktieägarna på begäran efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Formuläret får inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

Bestämmelserna i denna para-

graf hindrar inte bolaget att tillhandahålla sådana fullmaktsformulär som avses i 4 §. Prop. 2006/07:65

Kallelsens innehåll i vissa publika aktiebolag

63 §

I ett publikt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall en kallelse till en bolagsstämma, utöver det som anges i 24 §, även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, vid den tidpunkt som anges i 28 § tredje stycket. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Information till aktieägare i vissa publika aktiebolag

64 §

Under de förutsättningar som anges i 65–67 §§ får ett publikt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, lämna information till aktieägare med elektroniska hjälpmedel även när det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

65 §

Ett beslut om att använda elektroniska hjälpmedel för information till aktieägare fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att

66 §

Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om aktieägaren efter en förfrågan som skickats med post har godtagit ett sådant förfarande. En aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit förfarandet. Av förfrågan skall det framgå att framtida information kan komma att lämnas med elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

En aktieägare som har godtagit att information lämnas med elektroniska hjälpmedel kan när som helst återta sitt godtagande.

67 §

Det som föreskrivs i fråga om aktieägare i 64–66 §§ skall också tillämpas på den som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe.

23 kap.

10 §

Följande handlingar skall fogas till fusionsplanen:

1. en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren och

2. uppgifter motsvarande delårsrapport enligt 9 kap. 3 § första stycket och 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall uppgift

Till fusionsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

också lämnas om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen skall det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall redogörelsen också innehålla uppgift om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, skall det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncern-

24 kap.**12 §**

Följande handlingar skall fogas till delningsplanen:

1. en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren, samt

2. uppgifter motsvarande delårsrapport enligt 9 kap. 3 § första stycket och 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), om delningsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall uppgift också lämnas om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan delningsplanen upprättas.

Till delningsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om delningsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det vidare till planen fogas en redogörelse med sådant innehåll som anges i 23 kap. 10 § andra och tredje styckena. Uppgifterna i redogörelsen skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan delningsplanen upprättas.

26 kap.**2 §**

Om den bolagsstämma som skall besluta om byte enligt 1 § hålls senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår

Om den bolagsstämma som skall besluta om byte enligt 1 § hålls senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår

skapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det på bolagsstämman läggas fram *uppgifter motsvarande delårsrapport enligt 9 kap. 3 § första stycket och 4 § årsredovisningslagen* (1995:1554). *I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall uppgift också lämnas om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning.* Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader före dagen för bolagsstämman.

skapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det på bolagsstämman läggas fram *en redogörelse med sådant innehåll som anges i 23 kap. 10 § andra och tredje styckena.* Uppgifterna i redogörelsen skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader före dagen för bolagsstämman.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:451) om
offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden

Prop. 2006/07:65

Härigenom föreskrivs¹ att 7 kap. 2 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

2 §

Om en budgivare inte har gjort ett sådant åtagande som avses i 2 kap. 1 § och Finansinspektionen därför har förbjudit erbjudandet enligt 6 kap. 1 c § tredje stycket lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, skall Finansinspektionen besluta att budgivaren skall betala en särskild avgift.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 100 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

För avgiften gäller också bestämmelserna i 6 kap. 3 b–3 e §§ lagen om handel med finansiella instrument.

För avgiften gäller också bestämmelserna i 6 kap. 3 b § första stycket 1 och 3 c–3 e §§ lagen om handel med finansiella instrument.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12, Celex 32004L0025).

Europaparlamentet och rådet har antagit direktivet 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (öppenhetsdirektivet). Direktivet finns som *bilaga 1* till denna proposition. Efter öppenhetsdirektivets antagande har Europeiska kommissionen i enlighet med ett i direktivet föreskrivet kommittéförfarande antagit två rättsakter som har inverkan på genomförandet av direktivet, se *bilagorna 2 och 3*. Dessa genomförandeåtgärder är

- Kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (genomförandedirektivet),

- Kommissionens beslut (2006/891/EG) av den 4 december 2006 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjeländemittenter av värdepapper (genomförandebeslutet).

I april 2006 remitterade Finansdepartementet en promemoria med förslag till hur öppenhetsdirektivet bör genomföras i svensk rätt (promemorian Ds 2006:6 Informationskrav i noterade företag, m.m.). Under arbetet med att utarbeta förslagen diskuterades genomförandet av öppenhetsdirektivet i en arbetsgrupp under ledning av kommissionen. Vidare har i promemorians förslag beaktats kommissionens utkast till genomförandeåtgärder som varit föremål för förhandlingar i europeiska värdepapperskommittén. Dessutom har samtal förts med företrädare för de myndigheter som är ansvariga för genomförandet av direktivet i Danmark, Finland, Norge och Island samt med en referensgrupp, bestående av intressenter på den svenska värdepappersmarknaden, som inrättats för detta ändamål.

I promemorian behandlas även ett par frågor som rör prospekt som skall upprättas när finansiella instrument erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad samt en fråga om insynsställning i aktiemarknadsbolag. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. En remissammanställning finns tillgänglig i lagstiftningsärendet (dnr Fi2006/2202).

I denna proposition tar regeringen upp de frågor som har behandlats i promemorian. Mot bakgrund av att de genomförandeåtgärder som beslutats av kommissionen inte förändrats materiellt i förhållande till vad som redogjorts för i promemorian, har det inte bedömts föreligga något behov av ytterligare remissbehandling avseende de förslag som lämnas i denna proposition. I *bilaga 7* finns en uppställning som visar vilka bestämmelser som genomför öppenhetsdirektivet, genomförandedirektivet och genomförandebeslutet i svensk rätt.

Regeringen beslutade den 25 januari 2007 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 8*.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 9*.

Regeringen har i propositionen i allt väsentligt följt Lagrådets förslag. Dessa redovisas i författningskommentaren samt i avsnitt 6.3.3, 6.4.1 och 7.7.

Efter lagrådsföredragningen har vissa justeringar gjorts i 5 kap. 8 och 16 §§ lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, 9 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554) samt 9 kap. 2 och 3 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersföretag. Dessa justeringar har gjorts på grund av tidigare förbiseenden och av systematiska skäl. De är av mindre beskaffenhet och regeringen bedömer att Lagrådets hörande över dem inte är nödvändigt. Därutöver har vissa redaktionella ändringar gjorts i förhållande till lagrådsremissen.

4.1 Öppenhetsdirektivet

Den 31 december 2004 publicerades Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG¹ (i fortsättningen benämnt *öppenhetsdirektivet*), se *bilaga 1*. Direktivet syftar till att förbättra såväl skyddet för investerarna som effektiviteten på värdepappersmarknaderna. Direktivet trädde i kraft den 20 januari 2005 och bestämmelserna skall enligt direktivet vara genomförda i medlemsstaternas lagstiftning senast den 20 januari 2007.

Öppenhetsdirektivet innebär i stora delar en modernisering av de regler som finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper². Det direktivet är i sin tur en s.k. kodifiering av fyra äldre direktiv.³

Öppenhetsdirektivet innehåller huvudsakligen bestämmelser om vilken information som skall offentliggöras av ett företag som har gett ut värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad, t.ex. ett börsnoterat aktiebolag. Bland dessa bestämmelser kan nämnas krav på att emittenten inom vissa tider skall offentliggöra regelbunden finansiell information (t.ex. årsredovisning och delårsrapport) samt att vissa ändringar i rättigheter knutna till de värdepapper som har emitterats skall offentliggöras. Vidare innehåller direktivet regler om information till, och behandling av, innehavare av värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad. Bland dessa regler kan nämnas krav på hur aktieägare skall informeras inför en bolagsstämma. Direktivet innehåller också bestämmelser om information som bl.a. den som äger en större aktiepost skall lämna till aktiebolaget när storleken på aktieinnehavet förändras och krav på att denna information skall offentliggöras.

Genom direktivet införs s.k. hemlandstillsyn. Detta innebär att det för varje företag är ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, EES, som skall ha huvudansvaret för tillsynen av att direktivets bestämmelser följs.⁴ Varje land skall utse en behörig myndighet som skall ansvara för tillsynen. Direktivet medger dock att denna myndighet

¹ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

² EGT L 184, 6.7.2001, s. 1 (Celex 32001L0034).

³ De direktiv vars bestämmelser utan ändringar i sak överfördes till direktiv 2001/34/EG var rådets direktiv 79/279/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av villkoren för upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs, rådets direktiv 80/390/EEG av den 17 mars 1980 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras vid upptagande av värdepapper till officiell notering vid fondbörs, rådets direktiv 82/121/EEG av den 15 februari 1982 om information som regelbundet skall offentliggöras av bolag vars aktier har upptagits till officiell notering vid fondbörs och rådets direktiv 88/627/EEG av den 12 december 1988 om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag.

⁴ Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, EES, är ett samarbetsavtal mellan länderna i EU samt Island, Liechtenstein och Norge. Genom EES-avtalet skall öppenhetsdirektivet genomföras i EES-länderna.

delegerar vissa uppgifter. Det är också möjligt att för viss kontroll utse en annan myndighet. Prop. 2006/07:65

All information som skall offentliggöras enligt direktivet skall också ges in till den behöriga myndigheten. I varje land måste det också finnas minst en central lagringsfunktion för informationen.

Direktivet är ett s.k. minimidirektiv, dvs. medlemsstaterna får införa strängare regler än vad som följer av öppenhetsdirektivet för de företag som staten utövar tillsyn över och för aktieägare i sådana bolag. Däremot får en medlemsstat inte uppställa strängare krav än öppenhetsdirektivet för emittenter som någon annan medlemsstat har tillsynsansvaret för.

4.1.1 Kommissionens genomförandebefogenheter

”Lamfalussymodellen”

Utvecklingen av lagstiftningen på värdepappersmarknadsområdet har under senare år framför allt drivits av den harmonisering av regelverket för de finansiella marknaderna som ägt rum inom EU. Europeiska kommissionen (i fortsättningen benämnd kommissionen) presenterade i maj 1999 en handlingsplan för finansiella tjänster; kommissionens meddelande Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: En handlingsplan, KOM(1999) 232. Handlingsplanen syftade till att skapa en integrerad marknad för finansiella tjänster i EU och innehöll 42 förslag till åtgärder. Europeiska rådet och Europaparlamentet gav sitt stöd till handlingsplanen. Enligt tidsplanen skulle åtgärderna vara genomförda senast 2005. Inom denna tidsram hade 39 av de drygt fyrtio åtgärderna genomförts på gemenskapsnivå, däribland öppenhetsdirektivet.

Mot bakgrund av bl.a. de korta tidsfristerna för att genomföra handlingsplanen för finansiella tjänster har en ny modell för lagstiftning på värdepappersmarknadsområdet tagits fram. I en rapport som presenterades i februari 2001, föreslog den s.k. visemannakommittén en ny lagstiftningsmodell på värdepappersmarknadsområdet (rapporten kallas ”Lamfalussyrapporten” efter kommitténs ordförande, Alexandre Lamfalussy). Den modell som kommittén föreslog, Lamfalussymodellen, syftar till att möjliggöra ett snabbare lagstiftningsförfarande och en mer flexibel lagstiftning. Modellen delar in regelgivningen och uppföljningen i fyra nivåer.

På nivå 1 antas rambestämmelser i de grundläggande rättsakterna i enlighet med det normala lagstiftningsförfarandet inom EG-rätten, dvs. medbeslutandeförfarandet genom vilket direktiv eller förordningar som föreslås av kommissionen antas av rådet och Europaparlamentet. I dessa rättsakter delegeras åt kommissionen att utfärda vissa tekniska detaljbestämmelser, s.k. genomförandeåtgärder.

På nivå 2 antar kommissionen genomförandeåtgärder för att fylla ut eller anpassa de allmänna principer som beslutats på nivå 1. Kommissionen biträds i detta arbete av en kommitté, europeiska värdepapperskommittén (European Securities Committee, ESC),

bestående av företrädare för medlemsstaterna. Kommittén är en föreskrivande kommitté enligt artikel 5 i 1999 års kommittologibeslut⁵.

Härefter finns på nivå 3 en rådgivande kommitté med representanter för medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, som förutom sin rådgivande roll gentemot kommissionen ska arbeta för att de bestämmelser som beslutats på nivåerna 1 och 2 tillämpas i de olika medlemsstaterna på ett konsekvent och likvärdigt sätt. Nivå 3-kommittén, europeiska värdepapperstillsynskommittén (Committee of European Securities Regulators, CESR), har således bl.a. till uppgift att vägleda kommissionen vid utarbetandet av genomförandeåtgärder på värdepappersområdet.

Slutligen skall, som en nivå 4, kommissionen ta ett ökat ansvar för att säkerställa att gemenskapslagstiftningen genomförs i medlemsstaterna på ett likartat sätt.

Lamfalussymodellen antogs av rådet i mars 2001 och har härefter antagits även av Europaparlamentet. Modellen har hittills använts i fyra direktiv (se avsnitt 4.2) på värdepappersmarknadsområdet, varav öppenhetsdirektivet är ett. I modellen ingår en strävan efter en bättre genomlyst process och breda konsultationer med berörda parter.

Lamfalussymodellens tillämpningsområde utvidgades år 2005 och modellen kan nu användas även för lagstiftning inom bank-, försäkrings- och fonderområdena.⁶

Kommissionens genomförandeåtgärder

Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) har på uppdrag av kommissionen utarbetat tekniska råd som skall ligga till grund för kommissionens genomförandeåtgärder till öppenhetsdirektivet (dokumentnummer CESR/05-407). De tekniska råden lämnades i juni 2005 och finns tillgängliga på CESR:s webbplats www.cesr-eu.org.

Kommissionen har därefter antagit ett direktiv med genomförandeåtgärder, kommissionens direktiv 2007/14/EG av den 8 mars 2007 om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad⁷, se *bilaga 2*. Direktivet (i fortsättningen benämnt *genomförandedirektivet*) innehåller bestämmelser om hur en emittent skall gå till väga när den väljer hemmedlemsstat, minimikrav på periodisk finansiell rapportering, kompletterande bestämmelser beträffande flaggning, krav på spridningen av information samt bestämmelser om när ett tredjelands regler kan anses likvärdiga med kraven i öppenhetsdirektivet. Bestämmelserna skall enligt direktivet vara

⁵ Rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (EGT L 184, 17.7.1999, s. 23, Celex 31999D0468).

⁶ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG av den 9 mars 2005 om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 91/675/EEG, 92/49/EEG och 93/6/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG, 98/78/EG, 2000/12/EG, 2001/34/EG, 2002/83/EG och 2002/87/EG i syfte att skapa en ny organisationsstruktur för kommittéer på området finansiella tjänster (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9, Celex 32005L0001).

⁷ EUT L 69, 9.3.2007, s. 27 (Celex 32007L0014).

genomförda i medlemsstaternas lagstiftning senast 12 månader efter antagandet, dvs. den 8 mars 2008. Innehållet i genomförandedirektivet kommenteras närmare i anslutning till de avsnitt där sakfrågorna behandlas.

Kommissionen har vidare gett CESR i uppdrag att utarbeta tekniska råd bl.a. om miniminormer för den centrala lagringsfunktion för offentliggjord information enligt öppenhetsdirektivet och om frågor som rör elektroniskt ingivande av informationen till den behöriga myndigheten. CESR lämnade de tekniska råden i juni 2006. Även dessa råd finns tillgängliga på CESR:s webbplats (dokumentnummer CESR/06-292). Frågor som rör bl.a. miniminormer för medlemsstaternas lagringsfunktioner diskuteras för närvarande i europeiska värdepapperskommittén. Om, och i så fall när, kommissionen fattar beslut om sådana genomförandeåtgärder är inte känt.

Enligt öppenhetsdirektivet skall emittenter upprätta sina finansiella rapporter för koncernen enligt de internationella redovisningsstandarder (IFRS) som antagits i enlighet med IAS-förordningen (se avsnitt 4.3). Kravet gäller även för emittenter som har sitt säte i tredjeland. Enligt öppenhetsdirektivet finns emellertid en möjlighet för kommissionen att under en lämplig övergångsperiod tillåta att emittenter från tredjeland fortsatt kan använda sådana redovisningsstandarder som ännu inte beslutats motsvarar gemenskapsbestämmelserna. Kommissionens beslut av den 4 december 2006 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjeländemittenter av värdepapper (2006/891/EG), se *bilaga 3*, innehåller en sådan övergångsregel. Beslutet kommenteras närmare i avsnitt 11.1.2.

Under 2006 diskuterades ett utkast till genomförandeåtgärder, i form av en rekommendation, i europeiska värdepapperskommittén. Utkastet till genomföranderekommendation innehöll ett standardformulär som skulle kunna användas vid anmälan om förvärv eller överlåtelse av större aktieposter, respektive ett formulär för sådan anmälan som marknadsgaranter skall göra till en tillsynsmyndighet när de utnyttjar ett undantag från skyldigheten att anmäla ändringar i sina aktieinnehav. Kommissionen har därefter meddelat att man inte avser att anta genomföranderekommendationen. Tillsynsmyndigheterna kan ändå komma att tillhandahålla formulären till marknadsaktörerna.

I öppenhetsdirektivet ges kommissionen möjlighet att anta genomförandeåtgärder även i andra avseenden än de som har nämnts ovan. Såvitt känt har kommissionen inga planer på att föreslå några sådana åtgärder.

4.2 Andra EG-direktiv på värdepappersmarknadsområdet m.m.

4.2.1 Marknadsmisbruksdirektivet och prospektdirektivet

Som nämnts ingick öppenhetsdirektivet i EU:s handlingsplan för finansiella tjänster. De senaste åren har inom ramen för denna handlingsplan tre andra EG-direktiv antagits på värdepappersmarknadsområdet. Lamfalussymodellen har använts för samtliga tre

direktiv. Direktiven har på olika sätt betydelse även för genomförandet av öppenhetsdirektivet, varför de kortfattat gås igenom här.

Det första direktivet som antogs enligt Lamfalussymodellen var Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)⁸, i fortsättningen benämnt *marknadsmissbruksdirektivet*. Direktivet har genomförts i svensk rätt genom bl.a. den nya lagen (2005:337) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.⁹ Utöver förbud mot viss insiderhandel och mot otillbörlig marknadspåverkan (varmed avses att en aktör bl.a. genom transaktioner, handelsorder eller informationsspridning ger falska eller vilseledande signaler till värdepappersmarknaden om tillgång, efterfrågan och pris på finansiella instrument), innehåller marknadsmissbruksdirektivet även bestämmelser som syftar till att förebygga marknadsmissbruk och till att underlätta upptäckt och utredning av sådant missbruk. Bland annat finns det bestämmelser om skyldighet för emittenter av finansiella instrument att så snabbt som möjligt offentliggöra insiderinformation. I ett av de direktiv med genomförandebestämmelser¹⁰ som kommissionen har antagit på nivå 2 enligt Lamfalussymodellen hänvisas till direktiv 2001/34/EG i fråga om hur information skall offentliggöras. Eftersom stora delar av detta senare direktiv ersätts av öppenhetsdirektivet, blir frågan om offentliggörande m.m. av insiderinformation aktuell vid genomförande av öppenhetsdirektivet.

Det andra värdepappersmarknadsdirektivet som inverkar på genomförandet av öppenhetsdirektivet är Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG¹¹ (i fortsättningen benämnt *prospektdirektivet*). Direktivet har genomförts i svensk rätt genom bl.a. ändringar i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.¹² Genom direktivet harmoniseras EES-ländernas bestämmelser om prospekt, dvs. den information som skall offentliggöras när någon erbjuder värdepapper till allmänheten eller när värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad. I direktivet finns regler om att varje medlemsstat skall utse en administrativ myndighet för att utöva tillsynen över prospekten. Genom en hänvisning i öppenhetsdirektivet får frågan om behörig myndighet för prospekt även betydelse för vilken myndighet som skall utöva tillsynen enligt öppenhetsdirektivet. Prospektdirektivet har också betydelse för vilket EES-land som skall vara huvudansvarigt för tillsynen enligt öppenhetsdirektivet i fråga om företag som har sitt säte utanför EES.

⁸ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16 (Celex 32003L0006).

⁹ Prop. 2004/05:142.

¹⁰ Kommissionens direktiv 2003/124/EG av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller definition och offentliggörande av insiderinformation och definition av otillbörlig marknadspåverkan, (EUT L 339, 24.12.2003, s. 70, Celex 32003L0124).

¹¹ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64 (Celex 32003L0071).

¹² Prop. 2004/05:158.

Det tredje värdepappersmarknadsdirektivet som har betydelse för genomförandet av öppenhetsdirektivet är Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG¹³ (i fortsättningen benämnt *MiFID*). En del av det direktivets bestämmelser syftar till att uppnå en minimiharmonisering av reglerna för reglerade marknader. Bland annat innehåller direktivet regler om auktorisation av och verksamhetskrav för reglerade marknader. Till exempel uppställs krav på att reglerade marknader skall ha effektiva funktioner för att kontrollera att emittenter fullgör sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten i fråga om offentliggörande. Vidare skall reglerade marknader vidta åtgärder som underlättar för dess medlemmar eller aktörer att inhämta uppgifter som har offentliggjorts enligt gemenskapslagstiftningen. Dessa bestämmelser ligger nära reglerna om offentliggörande av information enligt öppenhetsdirektivet. Nationella bestämmelser som genomför MiFID skall vara beslutade av medlemsstaterna senast den 31 januari 2007 och bestämmelserna skall tillämpas fr.o.m. den 1 november 2007.

En särskild utredare har haft i uppdrag att bl.a. analysera vilka lagändringar som krävs för att genomföra direktivet.¹⁴ Utredningen, som tog namnet Värdepappersmarknadsutredningen, har redovisat sina förslag i huvudbetänkandet SOU 2006:50 och slutbetänkandet SOU 2006:74. Regeringen beslutade den 1 mars 2007 lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden med förslag till genomförande av MiFID. I remissen föreslås lagändringarna träda i kraft den 1 november 2007.

Som framgått finns det flera kopplingar mellan öppenhetsdirektivet och MiFID. Regeringen har dock valt att hantera genomförandet av öppenhetsdirektivet före MiFID, eftersom det förstnämnda direktivet skulle ha varit genomfört och i kraft i nationell rätt den 20 januari 2007. Detta medför dock vissa problem vid genomförandet av öppenhetsdirektivet, bl.a. vad avser terminologi, definitioner och tillämpningsområde, se vidare avsnitt 5.4. Den eventuella olägenhet detta medför när reglerna skall tillämpas kommer dock att bli relativt kortvarig om lagrådsremissens förslag antas av riksdagen – en terminologisk enhetlighet inträder då MiFID genomförs i svensk rätt.

4.2.3 Förslag till EG-direktiv om aktieägars rättigheter

I sammanhanget bör också nämnas att kommissionen den 5 januari 2006 presenterade ett direktivförslag om aktieägars rättigheter som i vissa

¹³ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039). Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/31/EG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 60, Celex 32006L0031).

¹⁴ Direktiv 2004:90, 2004:172, 2005:46 och 2005:149.

avseenden har samband med genomförandet av öppenhetsdirektivet.¹⁵ Direktivförslaget syftar till att underlätta för aktieägare i noterade bolag att utöva sin rösträtt. Det innehåller bl.a. förslag som rör tidpunkten för när kallelse till bolagsstämma skall skickas ut, möjlighet att lägga fram förslag till beslut vid bolagsstämma, rätt att delta i bolagsstämma och möjligheten att delta i bolagsstämmor via elektroniska hjälpmedel. Vidare innehåller förslaget bestämmelser om vad en kallelse till bolagsstämma skall innehålla samt om rätten att ge någon fullmakt att rösta vid bolagsstämma.

Förhandlingarna om direktivförslaget är långt framskridna och ett formellt antagande väntas under våren 2007.

4.3 IAS-förordningen

År 2002 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder¹⁶ (i fortsättningen benämnd *IAS-förordningen*). Förordningen innebär bl.a. att företag som har gett ut värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad fr.o.m. år 2005 skall upprätta koncernredovisning i enlighet med sådana internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen. Hittills har drygt 40 sådana standarder antagits av kommissionen.¹⁷ Standarderna har utfärdats av den privaträttsliga organisationen International Accounting Standards Board (IASB) eller dess föregångare International Accounting Standards Committee (IASC). Organisationen har till uppdrag att verka för en internationell harmonisering av de redovisningsprinciper som används i olika delar av världen. De standarder som ges ut av IASB kallas för International Financial Reporting Standards (IFRS) medan de äldre standarder som utarbetats av IASC benämns International Accounting Standards (IAS). I det följande benämns dessa standarder IFRS.

IAS-förordningen innehåller vissa valmöjligheter för medlemsstaterna. Sverige har beslutat att utnyttja den möjlighet till särskild övergångstid för moderföretag som endast har skuldebrev noterade på en reglerad marknad. Dessa företag behöver inte tillämpa de antagna standarderna förrän fr.o.m. år 2007. Förordningen lämnar också möjlighet för medlemsstaterna att besluta om att utsträcka tillämpningsområdet. Medlemsstaterna kan tillåta eller kräva dels att noterade företag upprättar, utöver sina koncernredovisningar, även sina årsredovisningar enligt standarderna, dels att icke-noterade företag upprättar sina års- och/eller koncernredovisningar enligt standarderna. I Sverige har det möjliggjorts för icke-noterade företag att på frivillig basis upprätta sina koncernredovisningar enligt IFRS. Samtidigt har årsredovisningslagarna

¹⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om utnyttjande av rösträtter av aktieägare i företag som har sitt säte i en medlemsstat och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2004/109/EG, KOM(2005) 685 slutlig.

¹⁶ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

¹⁷ Se t.ex. kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 (EUT L 261, 13.10.2003, s. 1, Celex 32003R1725).

ändrats så att de ger större möjlighet att tillämpa IFRS-principerna inom ramen för redovisningslagstiftningen och god redovisningssed.

Enligt artikel 4 i IAS-förordningen gäller kravet på att koncern-redovisningen skall upprättas enligt de IFRS som antagits av kommissionen företag som är underställda en medlemsstats lagstiftning och vars värdepapper på balansdagen är noterade på en reglerad marknad i en medlemsstat i enlighet med de villkor som fastställs i artikel 1.13 i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster på värdepappersområdet¹⁸. Hur förordningens räckvidd överensstämmer med öppenhetsdirektivets behandlas närmare i avsnitt 6.1.2.

Av skäl 16 i förordningen framgår att medlemsstaterna skall utöva tillsyn över att de antagna redovisningsstandarderna efterlevs. Frågan hänger samman med de regler om tillsyn som finns i öppenhetsdirektivet och behandlas närmare i avsnitt 8.3.

¹⁸ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27 (Celex 31993L0022). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1, Celex 32002L0087).

5.1 Inledning

En betydelsefull del av regleringen av värdepappersmarknaderna syftar till att uppnå en god informationsspridning. Tillgången till information är intimt förknippad med prisbildningen på marknaden och är därmed en förutsättning för att investeringskapital skall kunna allokeras på ett effektivt sätt. Emittenter av värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad har därför ålagts en utvidgad informations-skyldighet jämfört med andra företag. Som exempel kan nämnas att ett prospekt skall upprättas när värdepapper erbjuds till allmänheten eller vid ansökan om notering av värdepapper vid en börs eller auktoriserad marknadsplats. Vidare ingår i den utvidgade informationsskyldigheten att finansiell information skall lämnas mer än en gång om året.

Kraven på adekvat information till investerare syftar till att möjliggöra välgrundade bedömningar av företagens resultat och ställning. För att investerare skall kunna fatta välgrundade ekonomiska beslut måste de ha snabb tillgång till sådan information som har inverkan på beslutsfattandet och kunna lita på att informationen är fullständig och korrekt. Reglerna om informationsspridning syftar till att skydda investerare genom en säker och rättvis tillgång till information om de företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad. Det investerarskydd som regleringen innebär bör i första hand förstås som en garanti för en tillräcklig öppenhet gentemot investerare, och inte som ett skydd mot enskilda felaktiga investeringsbeslut. Ett företag som riktar sig till allmänheten för sin kapitalanskaffning skall exempelvis inte kunna utnyttja sitt informationsövertag genom att offentliggöra selektiv eller tillrättalagd information. I den meningen är ett skydd för investerare en del av konsumentskyddet, som är ett av huvudmotiven för att reglera finansiell verksamhet (se bl.a. SOU 2003:22 s. 23 ff.). Öppenhetsdirektivets målsättning, att genom harmoniserade krav på regelbundet återkommande och löpande information från emittenter säkerställa ett gott skydd för investerare, bör således betraktas som ett skydd för investerare mot att bli felinformerade.

Regleringen på värdepappersmarknadsområdet syftar också till att säkerställa marknadens effektivitet. Som anges i skäl 1 i öppenhetsdirektivet leder öppna och integrerade värdepappersmarknader till en förbättrad fördelning av investeringskapital, samtidigt som kostnaderna reduceras. Adekvat information om emittenter skapar ett bestående förtroende bland investerarna och förbättrar marknadens effektivitet. Vid allt regleringsarbete finns emellertid en risk för att reglerna blir så omfattande och detaljerade att de finansiella marknadernas funktion påverkas i negativ riktning. För omfattande eller krånglig reglering riskerar att få till följd att färre företag vänder sig till värdepappersmarknaden för sin kapitalanskaffning. En sådan negativ utveckling av investeringsklimatet får i förlängningen konsekvenser för kapitalmarknadens funktion som motor i samhällsekonomin. Regler som ställer så stora krav att aktiviteten på kapitalmarknaderna minskar kan därmed motverka sitt syfte och är inte till fördel för vare sig emittenter eller investerare.

Dessa hänsyn bör beaktas vid utformandet av det regelverk som ligger till grund för handeln på värdepappersmarknaden. En viktig utgångspunkt vid genomförandet av öppenhetsdirektivet i svensk rätt – i den mån direktivet medger utrymme för alternativa tillvägagångssätt – är därmed att åstadkomma en god avvägning mellan investerarskydd och marknadseffektivitet.

5.2 Självreglering på värdepappersmarknaden

Den svenska värdepappersmarknaden har traditionellt sett haft ett stort inslag av självreglering. Med självreglering avses de regelverk som är framtagna på frivillig väg av organisationer i näringslivet i stället för av t.ex. riksdag, regering eller förvaltningsmyndighet. Det kan t.ex. vara fråga om regler som har antagits av branschorganisationer. Även de noteringsavtal som ingås vid notering av värdepapper vid en börs kan ses som en form av självreglering.¹⁹ Ett annat exempel är den kod för bolagsstyrning som föreslogs av Förtroendekommissionen och som utarbetades av den arbetsgrupp ("Kodgruppen") som upprättades i samverkan mellan Förtroendekommissionen och olika organ och organisationer i näringslivet (se SOU 2004:47 s. 161 ff. och SOU 2004:46).

Ett av de självreglerande organen i Sverige är Näringslivets Börskommitté (NBK).

På senare tid har NBK upphävt de flesta av sina regelverk till följd av att liknande regler har införts i lag eller i annan självreglering, som exempelvis koden för bolagsstyrning.

Det enda kvarstående regelverket är reglerna om offentliggörande vid förvärv och överlåtelse av aktier m.m. ("Flaggningsreglerna"). Reglerna utgör ett komplement till den lagstiftning som gäller på området och behandlas närmare i avsnitt 7.1.2. Genom att de svenska reglerade marknaderna i sina noteringsavtal hänvisar till NBK:s regler, blir dessa på avtalsrättslig grund bindande för de bolag som ansökt om notering av värdepapperen på de reglerade marknaderna.

På redovisningsområdet är Redovisningsrådet ett betydelsefullt självreglerande organ. Redovisningsrådets redovisningsrekommendationer är en del av regelverket som skall följas av bolag vars aktier eller andra liknande värdepapper är noterade vid Stockholmsbörsen. Företag som har gett ut värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall fr.o.m. 2005 tillämpa internationella redovisningsstandarder (IFRS) vid upprättande av koncernredovisning. Redovisningsrådets rekommendationer omfattar sedan dess i första hand moderbolagens årsredovisning och således inte koncernredovisningen.

Näringslivets självreglerande organ är sedan hösten 2005 samlade i organisationen Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden. Utöver Näringslivets Börskommitté och Redovisningsrådet, omfattar föreningen även Kollegiet för svensk bolagsstyrning (som förvaltar ovan nämnda kod för bolagsstyrning) och Aktiemarknadsnämnden. Huvudmän

¹⁹ En redogörelse för den svenska självregleringen och de självreglerande organen finns i SOU 2003:22 s. 58 ff.

för föreningen är Aktiemarknadsbolagens Förening, FAR, Fondbolagens Förening, Institutionella ägares förening för regleringsfrågor på aktiemarknaden, Stockholmsbörsen AB, Stockholms Handelskammare, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Svenskt Näringsliv och Sveriges Försäkringsförbund. Finansiering av föreningens verksamhet sker med avgifter från de noterade bolagen och från huvudmännen.

Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden har vidare genom sitt organ Panelen för övervakning av finansiell rapportering (Övervakningspanelen) bedrivit viss tillsyn över aktiemarknadsbolagens redovisning. Panelen har haft till uppgift att övervaka att svenska aktiebolag som har aktier noterade vid en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats upprättar finansiella rapporter i enlighet med lag eller annan författning samt enligt god sed för aktiemarknadsbolag. Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden har dock beslutat att Övervakningspanelen skall upphöra med sin verksamhet så snart granskningen av års- och koncernredovisningar för år 2005 i bolag vars aktier är upptagna till handel på Stockholmsbörsen är avslutad.

5.3 Bör Sverige införa strängare regler?

Regeringens bedömning: Regleringsnivån i öppenhetsdirektivet är väl avvägd. Bara när det är särskilt motiverat bör strängare regler än öppenhetsdirektivets införas i svensk rätt.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har tillstyrkt eller avstått från att närmare kommentera promemorians bedömning. *Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Näringslivets regelnämnd, Kollegiet för svensk bolagsstyrning, Svenskt Näringsliv, Stockholms Handelskammare och Svenska Handelskammarförbundet* är emellertid kritiska till de avsteg från direktivets miniminivå som föreslagits i promemorian.

Skälen för regeringens bedömning: Öppenhetsdirektivet är ett s.k. minimidirektiv, dvs. medlemsstaterna får om de önskar införa strängare regler än de som finns i öppenhetsdirektivet, men måste minst införa regler som uppfyller öppenhetsdirektivets krav. Av artikel 3.1 i öppenhetsdirektivet följer att Sverige får införa strängare krav på informationsgivning för sådana emittenter som har Sverige som hemmedlemsstat. Begreppen hemmedlemsstat och värdmedlemsstat behandlas närmare i avsnitt 5.4.5. Det bör i sammanhanget noteras att öppenhetsdirektivet inte hindrar att reglerade marknader i sina noteringsavtal uppställer krav som går utöver vad som föreskrivs i direktivet. Detta gäller även beträffande emittenter för vilka Sverige är värdmedlemsstat.

Som framgått finns ett betydande inslag av självreglering på det svenska värdepappersmarknadsområdet i dag. Självregleringen innehåller mer strikta regler än vad som följer av gällande rätt och, i vissa fall, än vad som följer av öppenhetsdirektivet. För att vid genomförandet av öppenhetsdirektivets regler inte försämra

informationsgivningen i förhållande till vad som i praktiken gäller i dag, skulle i princip lagstiftningen kunna utformas så att kraven motsvarar informationsnivån i den befintliga självregleringen. En annan väg att gå är att, som i dag, lagstifta på en nivå som ligger nära direktivet, och överlåta till marknaden att genom självreglering föreskriva ett mer strikt regelverk när det anses lämpligt. Ett tredje alternativ vid genomförandet av öppenhetsdirektivet är en medelväg där avsteg från direktivet görs när det är påkallat av särskilda omständigheter.

En författningsreglering av verksamheterna på värdepappersmarknaden som nära ansluter sig till den nivå på kraven som ställs i EG-direktivet innebär att konkurrenssituationen för de svenska företagen gentemot deras utländska konkurrenter inte hämmas. Det ger också möjligheter för näringslivet att på egen hand på ett funktionellt och flexibelt sätt komplettera författningsregleringen med striktare självreglering där detta anses lämpligt. Självregleringen har lett till att informationsgivningen i noterade företag i Sverige håller en hög standard. En fördel med denna ordning är att självregleringen är flexibel och därför lätt kan anpassas till förändringar över tiden. Ett stort utrymme för självreglering ger också spelrum för näringslivet att få till stånd en harmonisering på t.ex. ett nordiskt plan. En annan fördel med självregleringen är att den omfattar alla emittenter som är noterade på en reglerad marknad i Sverige, oavsett om Sverige är emittentens hemmedlemsstat eller värdmedlemsstat. Därigenom säkerställs att samma informationskrav gäller för alla företag som är noterade vid en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats. En nackdel med självreglering är dock att det kan vara svårt att åstadkomma ett heltäckande system som är bindande för alla dem som är skyldiga att följa direktivets bestämmelser. Näringslivets självreglerande organ kan t.ex. inte ålägga enskilda fysiska personer att lämna flaggningsunder rättelse på visst sätt och inom viss tid eller sanktionera överträdelser.

Ett hinder mot ett fortsatt stort inslag av självreglering i Sverige är, som framgått, de senaste årens utveckling med ett flertal nya EG-direktiv på värdepappersmarknadsområdet. Med syfte att uppnå en verklig inre marknad inom gemenskapen har EU-regleringen utökats betydligt i förhållande till vad som gällt tidigare. En ökad detaljnivå samt bestämmelser om att en behörig myndighet skall ansvara för att kontrollera efterlevnaden leder till en ökad harmonisering på gemenskapsnivå men begränsar samtidigt utrymmet för nationell självreglering. Det svenska näringslivets behov av att skapa ett kompletterande regelverk begränsas således av genomförandet av en mängd detaljerade direktivbestämmelser. De förändrade förutsättningar med en ökad detaljreglering i författningar på värdepappersmarknadsområdet kan komma att leda till att närliggande självreglering upphävs. Detta gäller exempelvis NBK:s flaggningsregler (se vidare avsnitten 7.1.2 och 7.3).

Sammantaget talar ovanstående för att bestämmelserna i svensk lag eller annan författning i huvudsak bör ansluta sig till den nivå på kraven som direktivet innehåller. I undantagsfall kan det emellertid vara motiverat att införa striktare bestämmelser. *Finansbolagens förening*, *Fondbolagens Förening*, *Stockholmsbörsen* och *Företagarna* anser att sådana avsteg inte bör göras i lag. Regeringen anser dock att så är

motiverat om det annars skulle innebära en icke önskvärd standardsänkning jämfört med vad som gäller i dag, och det samtidigt finns anledning att anta att det lagreglerade området inte kommer att bli föremål för kompletterande självreglering. De skäl som motiverar ett avsteg från öppenhetsdirektivets krav behandlas i anslutning till respektive förslag. Där framkommer även remissinstansernas synpunkter på i promemorian föreslagna avsteg.

5.4 Närmare om tillämpningsområde, m.m.

5.4.1 Begreppet reglerad marknad m.m.

Regeringens bedömning: Någon definition av begreppet reglerad marknad bör för närvarande inte införas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelserna i öppenhetsdirektivet avser emittenter av värdepapper som är ”upptagna till handel på en reglerad marknad”. Med reglerad marknad avses enligt artikel 2.1 c en sådan marknad som omfattas av definitionen i artikel 4.1 14 i MiFID. I den definitionen anges att en reglerad marknad är ett multilateralt system som drivs och/eller leds av en marknadsplatsoperatör, vilket sammanför eller möjliggör sammanförandet av flera köp- och säljintressen i finansiella instrument från tredje man – inom systemet och i enlighet med dess icke skönsrättsliga regler – så att detta leder till avslut i enlighet med bestämmelserna i avdelning II i det direktivet.

MiFID skall vara genomfört i svensk rätt senast den 31 januari 2007. Reglerna skall dock börja tillämpas först den 1 november 2007. Fram till dess gäller rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet²⁰ (i det följande benämnt *investeringstjänstedirektivet*). Även det direktivet innehåller en definition av begreppet reglerad marknad. Enligt artikel 1.13 i investerings-tjänstedirektivet är en reglerad marknad en marknad för finansiella instrument som verkar regelbundet, som följer ett regelverk som bestämts av de behöriga myndigheterna och som kräver efterlevnad av särskilda regler om rapportering och insyn.

I den svenska finansiella lagstiftningen brukar som exempel på reglerad marknad anges börser och auktoriserade marknadsplatser (se t.ex. 3 kap. 2 § lagen [1991:981] om värdepappersrörelse och 5 kap. 3 § lagen [2004:46] om investeringsfonder). Bestämmelser om börser och auktoriserade marknadsplatser finns i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet. Där framgår att en *börs* är ett företag som har fått auktorisation att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument mellan till verksamheten anslutna medlemmar, medan en *auktoriserad marknadsplats* är ett företag som har fått auktorisation att driva verksamhet som syftar till att

²⁰ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27 (Celex 31993L0022). Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1, Celex 32002L0087).

åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument (se 1 kap. 4 § 1 och 3). Börser är i vissa avseenden föremål för en mer omfattande reglering än auktoriserade marknadsplatser. Vidare finns bestämmelser i lagen som endast avser den som har gett ut fondpapper som är *inregistrerade* vid en börs, och inte omfattar den som har gett ut fondpapper som är *noterade* vid en börs utan att vara inregistrerade eller som är noterade vid en auktoriserad marknadsplats. Skillnaderna i regelverk mellan börser och auktoriserade marknadsplatser har på senare år kommit att minska, som en följd av de EG-regler som omfattar alla reglerade marknader. I Sverige finns i dag två börser, Stockholmsbörsen och Nordic Growth Market (NGM), och en auktoriserad marknadsplats, Aktietorget. Aktietorget har emellertid den 25 oktober 2006 till Finansinspektionen ansökt om att få tillstånd att bedriva värdepappersrörelse²¹ enligt 1 kap. 3 § 2 lagen om värdepappersrörelse, med sidoverksamhet för att lämna råd i finansiella frågor enligt 3 kap. 4 § 1 lagen om värdepappersrörelse. Under förutsättning att detta tillstånd erhålls ansöker Aktietorget även om att bolagets auktorisation som marknadsplats enligt lagen om börs- och clearingverksamhet återkallas. Det är därför sannolikt att Aktietorget inte längre bedriver en auktoriserad marknadsplats, vid den tidpunkt då de lagändringar som här föreslås träder i kraft.

Det finns således ingen definition av begreppet reglerad marknad i svensk lagstiftning. Något förslag till en sådan definition bör av de skäl som följer inte heller läggas fram i detta sammanhang. Som tidigare nämnts har MiFID ännu inte genomförts i svensk rätt. Vid tidpunkten för öppenhetsdirektivets antagande var avsikten att bestämmelserna i MiFID skulle genomföras i medlemsstaternas lagstiftning senast den 30 april 2006, dvs. i god tid före öppenhetsdirektivets bestämmelser. Därför görs i öppenhetsdirektivet hänvisningar till MiFID i stället för till investeringstjänstedirektivet. Efter en ändring i MiFID, innebärande att tidsfristen för genomförande förlängts, kommer det direktivet att genomföras i svensk rätt *efter det* att öppenhetsdirektivet har genomförts. Frågan om vilka lagändringar som krävs för att genomföra MiFID har som tidigare nämnts utretts av Värdepappersmarknadsutredningen. I utredningens uppdrag låg att göra en generell översyn av den lagstiftning som reglerar bl.a. börser och auktoriserade marknadsplatser. Detta omfattade även en översyn av begreppet reglerad marknad. Utredningen föreslår i sitt huvudbetänkande att MiFID:s definition av reglerad marknad förs in i lag (se SOU 2006:50 s. 237). Begreppet auktoriserad marknadsplats utmönstras ur lagstiftningen och börs definieras som ett företag som har tillstånd att driva en eller fler reglerade marknader. Motsvarande förslag finns i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden som regeringen beslutade den 1 mars 2007. Frågan om införandet av nya definitioner på detta område behandlas således inom ramen för genomförandet av MiFID och bör därför inte tas upp i det här lagstiftningsärendet.

²¹ Med värdepappersrörelse avses förmedling av kontakt mellan köpare och säljare av finansiella instrument eller i annat fall medverkan vid transaktioner avseende sådana instrument.

I sammanhanget bör också nämnas att frågan om när ett företag skall tillämpa IFRS vid upprättande av sina koncernredovisningar också följer av om företagets värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i enlighet med definitionen i investeringstjänstedirektivet (se artikel 4 i IAS-förordningen). Frågan om sambandet mellan öppenhetsdirektivet och IAS-förordningen behandlas närmare i avsnitt 6.1.2.

Vad slutligen gäller innebörden av att värdepapper skall vara "upptagna till handel" på en reglerad marknad, så skiljer sig detta från begreppet "upptagna till officiell notering" som har använts i andra EG-rättsakter på värdepappersområdet (se t.ex. direktiv 2001/34/EG). Värdepapper som är "upptagna till handel" på en reglerad marknad omfattar inte bara värdepapper som har inregistrerats vid en börs, utan även sådana som utan att vara inregistrerade har noterats vid en börs eller noterats vid en auktoriserad marknadsplats (se 6 respektive 7 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet). Bestämmelserna i öppenhetsdirektivet omfattar således samtliga sådana värdepapper. När inte annat framgår används begreppet "noterade" i det följande som ett samlingsbegrepp för såväl värdepapper som är inregistrerade som sådana som är noterade utan att vara inregistrerade (jfr 4 kap. 1 § andra stycket lagen om börs- och clearingverksamhet och 1 § 5 lagen [2000:1087] om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument).

5.4.2 Begreppet värdepapper

Regeringens bedömning: Någon definition av termen värdepapper bör för närvarande inte införas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot bedömningen. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser dock att det hade varit värdefullt om ett gemensamt grepp hade kunnat tas mellan genomförandet av öppenhetsdirektivet och andra lagförslag på värdepappersmarknaden samt betonar behovet av en enhetlig begreppsapparat.

Skälen för regeringens bedömning: På samma sätt som när det gäller begreppet reglerad marknad, hänvisar öppenhetsdirektivet till MiFID för definitionen av "värdepapper". I öppenhetsdirektivets definition av värdepapper undantas dock penningmarknadsinstrument med en löptid på mindre än tolv månader. För sådana instrument har således medlemsstaterna möjlighet att behålla eller införa nationella regler (se artikel 2.1 a). I artikel 4.1 18 i MiFID definieras "överlåtbara värdepapper" som

värdepapper, utom betalningsmedel, som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden, t.ex.,

- a) aktier och andra värdepapper som motsvarar andelar i aktiebolag, bolag med personligt ansvar eller andra enheter samt depåbevis för aktier,
- b) obligationer eller andra skuldförbindelser och depåbevis för sådana värdepapper,
- c) alla andra värdepapper som ger rätt att förvärva eller sälja sådana överlåtbara värdepapper eller som resulterar i en kontantavveckling som

beräknas utifrån noteringar för överlåtbara värdepapper, valutor, räntor eller avkastningar, råvaror eller andra index eller mått.

Prop. 2006/07:65

Situationen i fråga om definitionen av värdepapper är densamma som i fråga om definitionen av reglerad marknad, dvs. att öppenhetsdirektivet innehåller en hänvisning till ett direktiv (MiFID) som ännu inte har genomförts i svensk lagstiftning.

I gällande rätt saknas en motsvarighet till begreppet värdepapper. I stället används begreppen fondpapper och finansiellt instrument, vilka definieras i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument (se prop. 1990/91:142 s. 85 ff. och 141 ff.). Med fondpapper avses aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis). Finansiellt instrument definieras som fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden. I uppdraget till Värdepappersmarknadsutredningen ingick att särskilt överväga hur MiFID:s definition av överlåtbara värdepapper och finansiella instrument förhåller sig till begreppen fondpapper och finansiella instrument i lagen om handel med finansiella instrument. Som nämnts ovan beslutade regeringen den 1 mars 2007 om en lagrådsremiss med förslag till genomförande av MiFID. I enlighet med vad *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* har uttalat är det önskvärt att enhetliga begrepp används i lagstiftningen på värdepappersmarknadsområdet. Som ovan anförts görs en sådan översyn av terminologin i lagstiftningen i samband med genomförandet av MiFID. Något förslag till definition av begreppet värdepapper läggs därför inte fram i detta sammanhang.

5.4.3 Vilka emittenter bör omfattas av de nya informationsreglerna i öppenhetsdirektivet?

Regeringens förslag: De nya bestämmelserna om emittenters informationsplikt skall tillämpas i fråga om fondpapper som har noterats vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller upptagits till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. Från bestämmelsernas tillämpningsområde undantas dels fondandelar och andelar i utländska företag för kollektiva investeringar, dels fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* betonar behovet av skydd för investerare i fråga om värdepapper som inte har noterats vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. *Verket för näringslivsutveckling* föreslår att övervakande myndighet i samband med tillämpningen av regelsystemet bör överväga lättnader i informationsgivningen för mindre företag på de mindre marknadsplatserna. *Sveriges advokatsamfund* anser att begreppen ”penningmarknadsinstrument” och ”fondandelar” bör användas på så sätt som de definieras i SOU 2006:50.

Skälen för regeringens förslag: Öppenhetsdirektivets generella tillämpningsområde framgår av artikel 1.1 och 1.2. I artikel 1.1 ställs krav på offentliggörande av regelbundet återkommande och löpande information om emittenter som gett ut värdepapper vilka redan är upptagna till handel på en reglerad marknad som är belägen eller bedriver verksamhet i någon medlemsstat. Som framgått ovan föreslås inte att en definition av begreppet värdepapper införs i svensk rätt med anledning av genomförandet av öppenhetsdirektivet. Det är därför nödvändigt att bedöma i vilken mån begreppen fondpapper och finansiellt instrument, vilka är definierade i lagen om handel med finansiella instrument, i stället kan användas vid genomförandet av öppenhetsdirektivet. Liknande överväganden gjordes vid genomförandet av prospektdirektivet i svensk lagstiftning (prop. 2004/05:158 s. 65 ff.). Dessa överväganden utmynnade i slutsatsen att prospektreglerna i lagen om handel med finansiella instrument skall tillämpas på finansiella instrument som är avsedda för allmän omsättning (2 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument). Ett finansiellt instrument bör anses vara avsett för allmän omsättning om det är konstruerat på ett sådant sätt att det enkelt och smidigt kan överlåtas på värdepappersmarknaden (a. prop. s. 68).

Prospektdirektivet och öppenhetsdirektivet har flera beröringspunkter. Följande exempel kan nämnas. För det första handlar båda direktiven om värdepapper som upptas till handel på en reglerad marknad, även om definitionerna av värdepapper och reglerad marknad i respektive direktiv i sin tur hänvisar till olika direktiv (investeringstjänstedirektivet respektive MiFID). För det andra är frågan om vilken medlemsstat som enligt öppenhetsdirektivet är hemmedlemsstat för en emittent från tredjeland i vissa fall beroende av var denna emittent skall fullgöra skyldigheter enligt prospektdirektivet (se avsnitt 5.4.5). För det tredje skall behörig myndighet enligt öppenhetsdirektivet vara samma myndighet som har utsetts till behörig myndighet enligt prospektdirektivet (se avsnitt 5.5). Mot denna bakgrund är det önskvärt att begreppet värdepapper i de båda direktiven tolkas lika, så att tillämpningsområdena i så stor utsträckning som möjligt överensstämmer med varandra.

Mot detta kan emellertid invändas, att de bestämmelser i öppenhetsdirektivet där begreppet värdepapper får betydelse, bl.a. kravet på offentliggörande av årlig redovisning (artiklarna 4 och 8.1) och kravet på att emittenter offentliggör förändringar av rättigheter för innehavarna av skuldebrev och nya låneemissioner (artikel 16.2 och 16.3), i det följande föreslås genomföras i 5–7 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet. Dessa kapitel är uteslutande tillämpliga på fondpapper. Av de skäl som tidigare har anförts till stöd för att inte införa någon ny terminologi i avvaktan på att MiFID genomförs i svensk rätt, är det inte heller lämpligt att i nuläget genomföra någon genomgripande förändring i fråga om vilka typer av finansiella instrument som skall omfattas av bestämmelserna i 5–7 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet. De nya bestämmelserna om emittenters informationsplikt föreslås således tillämpas i fråga om fondpapper som har noterats vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats (se vidare avsnitt 5.4.5 om fondpapper som är noterade på en annan reglerad marknad inom EES och där Sverige är

hemmedlemsstat). Under en övergångsperiod kommer den föreslagna ordningen att innebära att vissa finansiella instrument, exempelvis teckningsoptioner och warranter, inte omfattas av det här föreslagna regelverket, trots att de omfattas av de båda direktivens definitioner av värdepapper.

Det bör slutligen nämnas att prospektdirektivets hänvisningar till definitionerna i investeringstjänstedirektivet, när tiden för genomförande av MiFID har löpt ut, kommer att övergå till hänvisningar till MiFID. Den avsedda överensstämmelsen mellan prospektdirektivets och öppenhetsdirektivets definition av värdepapper kommer då att vara genomförd.

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet har pekat på skillnaden i reglering beträffande å ena sidan värdepapper som upptas till handel på en reglerad marknad och å andra sidan värdepapper som tas upp till handel på en s.k. multilateral handelsplattform (MTF) och betonar behovet av skydd avseende de värdepapper som inte omfattas av det skyddsnät som de regler som är tillämpliga vid upptagande till handel på en reglerad marknad utgör. Drift av en MTF är en ny investeringsverksamhet i MiFID. En MTF utgör inte en reglerad marknad (se SOU 2006:50 s. 86 f.), varför emittenter av värdepapper som upptagits till handel på en MTF inte omfattas av öppenhetsdirektivet. Eftersom det i svensk rätt ännu inte finns möjlighet att driva en MTF, är det inte lämpligt att här överväga om öppenhetsdirektivets regler bör tillämpas även beträffande emittenter på en sådan möjlig framtida marknad. Det kan emellertid nämnas att Värdepappersmarknadsutredningen föreslagit att den offentliga regleringen som följer av prospektdirektivet, öppenhetsdirektivet, direktivet om uppköpserbjudanden och till stora delar marknadsmissbruksdirektivet, inte skall vara tillämplig i fråga om en MTF (se SOU 2006:50 s. 400). Motsvarande förslag finns i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden.

Verket för näringslivsutveckling har föreslagit att den övervakande myndigheten i samband med tillämpningen av regelsystemet bör överväga lätnader i informationsgivningen för mindre företag på de mindre marknadsplatserna. Som framgått är öppenhetsdirektivets bestämmelser tillämpliga på alla emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, oavsett emittentens relativa storlek. Direktivet ger vidare möjlighet att införa mer långtgående regler nationellt, men ger inga generella möjligheter att införa lätnader för mindre företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad. Där det i denna proposition föreslås skärpta krav i förhållande till öppenhetsdirektivet finns emellertid en möjlighet att införa dessa strängare regler endast för vissa emittenter, t.ex. emittenter vars värdepapper är noterade vid en börs och låta direktivets minimiregler tillämpas i fråga om auktoriserade marknadsplatser (där det finns relativt sett fler ”mindre” företag). Som framgått ovan är dock regeringens utgångspunkt att avsteg från direktivets miniminivå endast skall göras när det är särskilt motiverat. För de fall regeringen gör en sådan bedömning, talar det mot att införa en mindre sträng reglering beträffande vissa emittenter. Vi ser vidare fördelar för både emittenter och investerare med enhetliga regler. I detta sammanhang bör även erinras om vad som sagts ovan om att verksamhetsformen ”auktoriserad

marknadsplats” föreslås utmönstras i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden. Mot denna bakgrund anser regeringen att det inte är lämpligt att införa särskilda bestämmelser för emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en auktoriserad marknadsplats.

Av artikel 1.2 framgår att öppenhetsdirektivet inte är tillämpligt på andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ eller andelar som förvärvas eller avyttras i sådana företag. I promemorian har detta tolkats som att avse fondandelar som omfattas av lagen om investeringsfonder och andelar i sådana utländska företag som avses i 1 kap. 7 och 9 §§ samma lag.

Sveriges advokatsamfund har anfört att den definition av ”fondandelar” som föreslås i SOU 2006:50 bör användas i stället för hänvisningen till andelar i investeringsfonder och i vissa utländska fondföretag. Som grund för detta har Advokatsamfundet angett att öppenhetsdirektivets definition av ”företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ” (artikel 2.1 g) är vidare än den avgränsning som föreslås i promemorian, bl.a. genom att öppenhetsdirektivets definition inte innebär någon begränsning av vilken typ av tillgångar som företaget kan investera i, medan hänvisningarna till lagen om investeringsfonder medför att företaget endast får investera i finansiella tillgångar.

I prospektdirektivet finns motsvarande undantag från direktivets tillämpningsområde för andelar som emitterats av sådana företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ (artikel 1.2 a i prospektdirektivet; jfr artikel 2.1 o och p). När prospektdirektivet genomfördes i svensk lagstiftning tolkades direktivets undantag på det sätt som här angetts (se prop. 2004/05:158 s. 74 f.). Vidare kan en jämförelse göras med liknande undantag i äldre EG-direktiv. I artikel 3.2 a i direktiv 2001/34/EG anges att de numera upphävda bestämmelserna om börsprospekt i det direktivet inte gällde ”andelar som emitterats av sådana företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ”. I svensk lagstiftning framgick detta av 5 kap. 5 § andra stycket lagen om börs- och clearingverksamhet i dess lydelse före den 1 januari 2006 (SFS 2004:58) som innebar att kravet på börsprospekt inte gällde andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 § lagen om investeringsfonder. På samma sätt genomfördes motsvarande undantag i det numera upphävda prospektdirektivet²² i 2 kap. 1 § 2 lagen om handel med finansiella instrument i dess lydelse före den 1 januari 2006 (SFS 2004:55).

Vidare bör även beaktas vad som anges i fråga om det aktuella undantaget i den förklarande texten i kommissionens direktivförslag²³, nämligen *dels* att de gällande undantagen i tidigare EG-direktiv behålls, *dels* att detta sker ”i synnerhet med tanke på att särskilda krav fastställs genom annan gemenskapslagstiftning”, med en hänvisning till det s.k.

²² Artikel 2.2 b i rådets direktiv 89/298/EEG av den 17 april 1989 om samordning av kraven på upprättande, granskning och spridning av prospekt som skall offentliggöras när överlåtbara värdepapper erbjuds till allmänheten (EGT L 124, 5.5.1989, s. 8, Celex 31989L0298).

²³ Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om harmonisering av insynskraven med avseende på upplysningar om emittenter vars värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, KOM (2003) 138 slutlig s. 21 och fotnot 38.

UCITS-direktivet²⁴. Slutligen bör det nämnas att skäl 5 i öppenhetsdirektivet anger att direktivet inte påverkar ”gällande gemenskapslagstiftning när det gäller emittering av andelar i företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ, eller andelar i sådana företag som förvärvas eller avyttras”. Hänvisningen till gällande gemenskapslagstiftning torde avse UCITS-direktivet.

Sammantaget leder detta till slutsatsen att vad som avses med undantaget från öppenhetsdirektivets tillämpningsområde är just värdepappersfonder och andra investeringsfonder.

I lagen om investeringsfonder finns bestämmelser om att det för varje investeringsfond skall finnas en aktuell informationsbroschyr och ett faktablad. Vidare finns bestämmelser om att svenska fondbolag för varje investeringsfond som de förvaltar skall lämna en årsberättelse inom fyra månader från räkenskapsårets utgång, och en halvårsredogörelse inom två månader från halvårets utgång. Utifrån upprättade handlingar skall investeringsfondens utveckling och ställning kunna bedömas. De räkenskaper som ligger till grund för årsberättelsen skall ha granskats av bolagets revisorer och revisionsberättelsen skall i sin helhet återges i årsberättelsen. Handlingarna skall på begäran kostnadsfritt skickas till andelsägarna och finnas tillgängliga hos bl.a. fondbolaget.

Bestämmelserna är således avsedda att tillgodose investerares insyns-krav gällande sina placeringar i fondandelar. I likhet med vad som gäller i fråga om skyldighet att upprätta prospekt (se 2 kap. 2 § 1 lagen om handel med finansiella instrument) bör således reglerna i öppenhetsdirektivet inte tillämpas på nämnda andelar i investeringsfonder och i utländska företag för kollektiva investeringar.

I sammanhanget bör följande anmärkning göras. Genom att ”andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar” undantas från direktivets tillämpningsområde är det möjligt att införa nationell lagstiftning beträffande sådana andelar. Om de regler som gäller för andelar i investeringsfonder och utländska företag för kollektiva investeringar anses inte vara tillräckliga för att tillgodose investerarnas behov av information och insyn, kan således regeringen föreslå att öppenhetsdirektivets regler skall omfatta även sådana andelar. På samma sätt är det möjligt att införa nationella regler för ”andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar” i den utsträckning detta begrepp skulle anses vara vidare än det föreslagna undantaget. Eftersom de företag för kollektiva investeringar som det då skulle vara fråga om inte omfattas av de särskilda krav som finns i lagen om investeringsfonder, skulle en sådan nationell reglering även i sak kunna anses motiverad.

Enligt artikel 2.1 a i öppenhetsdirektivet undantas penningmarknadsinstrument (enligt definitionen i artikel 4.1 19 i MiFID) med en löptid som understiger tolv månader från direktivets tillämpningsområde och medlemsstaterna ges rätt att tillämpa nationella regler i fråga om sådana instrument. Detta innebär således att medlemsstaterna får behålla eller

²⁴ Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3, Celex 31985L0611), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9, Celex 32005L0001).

införa nationella regler för t.ex. statsskuldväxlar, bankcertifikat och andra instrument med kortare löptid än tolv månader.

Även i prospektdirektivet undantas penningmarknadsinstrument med en löptid på mindre än tolv månader från direktivets tillämpningsområde och Sverige har valt att inte införa något nationellt prospektkrav beträffande sådana instrument. Det är även rimligt att denna kategori av värdepapper inte heller omfattas av öppenhetsdirektivets rapporteringskrav. I detta sammanhang bör dock nämnas att IAS-förordningen inte innehåller något undantag för utgivare av penningmarknadsinstrument med en löptid som understiger tolv månader. En skyldighet att tillämpa IAS-förordningen föreligger dock endast beträffande sådana företag vars värdepapper *på balansdagen* (dvs. vid räkenskapsårets utgång) är noterade på en reglerad marknad.

När prospektdirektivet genomfördes i svensk rätt formulerades undantaget till att avse fordringsrätter med kortare löptid än ett år (2 kap. 2 § 2 lagen om handel med finansiella instrument). Denna ordalydelse överensstämde med den då gällande lydelsen av ett motsvarande undantag i prospektlagstiftningen. *Sveriges advokatsamfund* har föreslagit att begreppet ”penningmarknadsinstrument” skall användas i stället för formuleringen ”fordringsrätter med en kortare löptid än ett år”. Advokatsamfundet har anfört att begreppet fordringsrätter är betydligt vidare än begreppet penningmarknadsinstrument och har påpekat att en definition av det senare begreppet föreslås i SOU 2006:50. Advokatsamfundet föreslår därför att begreppet penningmarknadsinstrument bör användas i såväl ifrågavarande fall som i prospektlagstiftningen.

Regeringen instämmer i Advokatsamfundets synpunkt att en konsekvent begreppsanvändning är önskvärd. Samtidigt kan konstateras att prospektdirektivet i fråga om penningmarknadsinstrument hänvisar till en definition i investeringstjänstedirektivet, medan öppenhetsdirektivet hänvisar till en definition i MiFID. Dessa båda definitioner är inte fullständigt likalydande. Regeringen har för avsikt att behandla frågan om en sådan ändring i samband med att MiFID genomförs i svensk rätt (se lagrådsremissen Ny lag på värdepappersmarknaden som beslutades av regeringen den 1 mars 2007).

5.4.4 Upptagande till handel utan emittentens samtycke

Regeringens bedömning: Det saknas skäl att för närvarande införa regler om offentliggörande av information när fondpapper har tagits upp till handel utan emittentens samtycke.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att skyldighet att offentliggöra obligatorisk information även bör åvila den som utan emittentens samtycke har ansökt om att få ett värdepapper upptaget till handel på en reglerad marknad. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot bedömningen i promemorian.

Skälen för regeringens bedömning: Öppenhetsdirektivets bestämmelser om skyldighet att offentliggöra s.k. obligatorisk

information (se vidare avsnitt 6.1) omfattar emittenten eller *varje annan person som ansökt om att få ett värdepapper upptaget till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke* (se artiklarna 2.1 k och 21.1). Av 5 kap. 1 § och 6 kap. 1 § lagen om börs- och clearingverksamhet framgår att notering av fondpapper vid en börs endast kan ske efter ansökan av emittenten. Detsamma gäller för notering av fondpapper vid en auktoriserad marknadsplats (jfr 7 kap. 2 § samma lag). Enligt gällande rätt kan det således inte förekomma att fondpapper noteras i Sverige utan emittentens samtycke.

En ändring av den svenska lagstiftningen kommer dock att bli nödvändig i samband med genomförandet av MiFID i svensk rätt. Enligt artikel 40.5 i det direktivet får ett överlåtbart värdepapper som har tagits upp till handel på en reglerad marknad därefter tas upp till handel på andra reglerade marknader även utan emittentens samtycke. Bestämmelsen innebär således ett krav på att det skall vara tillåtet med s.k. sekundärnotering utan emittentens samtycke. I det fallet följer emellertid att emittenten redan genom den första noteringen omfattas av direktivets krav på offentliggörande av obligatorisk information, varför ingen särskild reglering om skyldighet för någon annan att offentliggöra informationen är nödvändig.

Kravet på att emittenten redan tagit upp ett värdepapper till handel på en reglerad marknad i den nämnda bestämmelsen i MiFID, omfattar endast överlåtbara värdepapper och inte andra finansiella instrument (såsom t.ex. derivatkontrakt som ingås enligt Stockholmsbörsens derivatregelverk). Öppenhetsdirektivets bestämmelser, och förslagen i denna proposition, är emellertid inte tillämpliga på andra finansiella instrument än överlåtbara värdepapper.

Sammanfattningsvis uppkommer således inte något lagstiftningsbehov beträffande värdepapper som har tagits upp till handel utan emittentens samtycke.

Sveriges advokatsamfund har anfört att skyldigheten att offentliggöra obligatorisk information även bör åvila den som utan emittentens samtycke har ansökt om att få ett värdepapper upptaget till handel på en reglerad marknad. Advokatsamfundet grundar sin uppfattning på att direktivets bestämmelser riktar sig till emittenten eller *varje annan person som ansökt om att få ett värdepapper upptaget till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke* och att även denna senare situation måste tas om hand i lagstiftningen. Som anförts ovan finns i nuläget inte förutsättningar för någon annan än emittenten att ansöka om upptagande till handel av ett överlåtbart värdepapper. Detta kommer emellertid att behöva ändras i samband med genomförandet av MiFID. Frågan om det finns behov av att göra den justering som Advokatsamfundet föreslår påverkas emellertid inte av den kommande ändringen avseende sekundärnotering enligt MiFID.

5.4.5 Hemmedlemsstat och värdmedlemsstat

Regeringens förslag: Bestämmelserna som genomför öppenhetsdirektivet skall omfatta alla emittenter som har Sverige som

hemmedlemsstat, även om fondpapperen inte är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats här i landet.

Notering av och handel med fondpapper som getts ut av en emittent som har möjlighet att välja hemmedlemsstat får inte inledas innan ett sådant val har gjorts.

Prop. 2006/07:65

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* påpekar att den föreslagna definitionen av hemmedlemsstat inte tycks omfatta alla emittenter samt framför synpunkter på förslagets lagtekniska utformning. Synpunkterna på den lagtekniska utformningen behandlas i författningskommentaren, avsnitt 15.2. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Enligt öppenhetsdirektivet skall emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ha en s.k. *hemmedlemsstat* som ansvarar för tillsynen. Hemmedlemsstaten har möjlighet att införa strängare krav på dessa emittenter än de som följer av direktivet (se avsnitt 5.3).

Definitionen av *hemmedlemsstat* finns i direktivets artikel 2.1 i och innebär följande. En emittent av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad har Sverige som hemmedlemsstat om företaget har sitt säte här. Detsamma gäller den som har gett ut skuldebrev vars nominella värde per styck understiger 1 000 euro, eller motsvarande belopp i svenska kronor. Om en sådan emittent som nu har nämnts inte har sitt säte inom EES, så är Sverige hemmedlemsstat om emittenten skall ge in ett sådant dokument om årlig information som nämns i artikel 10 i prospektdirektivet till Finansinspektionen.

För en emittent utan säte inom EES och vars aktier eller skuldebrev (med nominellt värde per styck som understiger 1 000 euro) är upptagna till handel på en reglerad marknad, är det således av betydelse till vilken behörig myndighet emittenten ger in dokumentet med årlig information. Enligt artikel 10 i prospektdirektivet skall dokumentet ges in till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Prospektdirektivets definition av hemmedlemsstat kan emellertid medföra att dessa emittenter kan ha fler än en hemmedlemsstat – beroende på var värdepapper erbjudits till allmänheten respektive värdepapper tagits upp till handel på en reglerad marknad – och dokumentet skall i så fall ges in till den behöriga myndigheten i samtliga dessa hemmedlemsstater (se prop. 2004/05:158 s. 108). Detta skulle innebära att emittenterna även enligt öppenhetsdirektivet kan ha flera hemmedlemsstater, något som inte är avsett. Bestämmelsen måste i stället uppfattas så, att hemmedlemsstaten är den stat där skyldigheten att ge in det årliga dokumentet är kopplad till emittentens aktier eller skuldebrev med ett nominellt värde understigande 1 000 euro. Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat kan det tänkas att en emittents skyldighet att ge in ett årligt dokument till Finansinspektionen är grundad på att emittentens aktier har erbjudits till allmänheten i Sverige, och inte på att aktierna har noterats vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. Således bör hemmedlemsstaten vara den stat där emittenten är skyldig att ge in det årliga dokumentet till följd av att nyss nämnda slag av värdepapper har

erbjudits allmänheten i det landet eller tagits upp till handel på en reglerad marknad där.

För den som har gett ut andra typer av värdepapper än aktier eller skuldebrev med nominellt värde under 1 000 euro per styck, gäller att Sverige är hemmedlemsstat om emittenten antingen har sitt säte här i landet eller värdepapperen är upptagna till handel på en reglerad marknad här, under förutsättning att emittenten uttryckligen har valt Sverige som sin hemmedlemsstat. Detta val skall gälla för åtminstone tre år, såvida inte emittentens värdepapper upphör att vara upptagna till handel på någon reglerad marknad inom gemenskapen.

Om Sverige inte enligt vad som har nämnts är hemmedlemsstat är Sverige *värmedlemsstat*, om emittentens värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad här i landet, dvs. på en börs eller en auktoriserad marknadsplats (artikel 2.1 j).

Av definitionen av hemmedlemsstat följer att Sverige kan vara hemmedlemsstat för en emittent utan att dennes fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats här i landet. Som hemmedlemsstat har Sverige tillsynsansvaret för att emittenten uppfyller de krav som följer av öppenhetsdirektivet. De bestämmelser som införs för att genomföra direktivet bör därför vara tillämpliga även på emittenter som har Sverige som hemmedlemsstat men vars fondpapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES.

Som framgått ovan har vissa emittenter – bl.a. emittenter av skuldebrev som har ett nominellt värde per enhet som motsvarar 1 000 euro eller mer och som inte enbart är noterade i det land där emittenten har sitt säte – möjlighet att välja hemmedlemsstat. För att det skall vara möjligt att säkerställa att tillsyn kan utövas och att avgöra vilka regler som skall tillämpas, är det alltså av avgörande betydelse att sådana emittenter faktiskt väljer hemmedlemsstat. Av den anledningen bör det föreskrivas att notering av och handel med fondpapper inte får inledas på en börs eller auktoriserad marknadsplats innan en sådan emittent har valt en stat inom EES som hemmedlemsstat.

5.5 En behörig myndighet

Regeringens förslag: Finansinspektionen skall vara behörig myndighet för tillsynen enligt öppenhetsdirektivet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: I likhet med andra, nya direktiv på värdepappersmarknadsområdet föreskriver artikel 24.1 i öppenhetsdirektivet att varje medlemsstat skall utse en enda behörig myndighet som skall ansvara för att kraven i direktivet och tillhörande genomförandeåtgärder följs. Skälet till detta är att ett stort antal behöriga myndigheter i medlemsstaterna med skilda ansvarsområden kan skapa osäkerhet bland aktörerna på marknaden och även onödiga kostnader utan att tillföra något mervärde. En klar ansvarsfördelning skapar också bättre förutsättningar för tillsynsmyndigheternas internationella samordning som i takt med integreringen av kapitalmarknaderna kommit att

bli alltmer betydelsefull. Av skäl 29 i direktivet framgår också att organisationen av reglerings- och tillsynsfunktionerna inte får förhindra ett effektivt samarbete mellan de nationella behöriga myndigheterna.

Medlemsstaternas möjlighet att utse behörig myndighet i enlighet med öppenhetsdirektivet begränsas av att det uttryckligen anges i direktivet att den behöriga myndigheten skall vara samma centrala myndighet som den som är ansvarig för att kraven i prospektdirektivet och dess genomförandeåtgärder uppfylls. En annan behörig myndighet får dock utses för att ansvara för att den information som avses i öppenhetsdirektivet utformas i enlighet med relevanta rapporteringsramverk (artikel 24.1 andra stycket), dvs. tillsynen över innehållet i sådan redovisningsinformation som skall upprättas enligt artiklarna 4–6 (i det följande benämnt redovisningstillsyn). Som framgår av skäl 28 i direktivet behöver denna myndighet inte vara en administrativ myndighet.

I samband med att prospektdirektivet genomfördes i svensk rätt utsågs Finansinspektionen till behörig myndighet för tillsynen enligt det direktivet. Detta motiverades främst av att innehållet i prospekt är en viktig del av informationsgivningen på värdepappersmarknaden, över vilken Finansinspektionen är tillsynsmyndighet. Prospekttillsynen ligger således inom ramen för den marknadstillsyn som blivit en allt större uppgift för Finansinspektionen under senare år (se prop. 2004/05:158 s. 85 ff.). Vidare ansågs Finansinspektionen vara den myndighet som är bäst lämpad att hantera de utökade befogenheterna som följer av prospektdirektivet. Samma argument kan användas när det gäller frågan om vem som skall vara behörig myndighet enligt öppenhetsdirektivet.

Finansinspektionen har som ovan konstaterats redan en lagstadgad skyldighet att utöva tillsyn över företag som avser att notera finansiella instrument på en reglerad marknad, liksom över börser och auktoriserade marknadsplatser där sådan handel bedrivs. Finansinspektionen har alltså redan i dag viss tillsyn över just de subjekt som primärt omfattas av öppenhetsdirektivet. Mot den nu angivna bakgrunden bör således Finansinspektionen utses till central behörig myndighet också för tillsynen av efterlevnaden av öppenhetsdirektivets informationskrav. När det gäller redovisningstillsynen ger direktivet som framgått möjlighet att låta en annan myndighet ansvara för tillsynen. Frågan om denna möjlighet bör utnyttjas behandlas närmare i avsnitt 8.3.

6.1 Inledning

Enligt artikel 21.1 i öppenhetsdirektivet skall medlemsstaterna se till att en emittent offentliggör obligatorisk information på ett sätt som garanterar att den snabbt blir tillgänglig för investerare och allmänhet på ett icke-diskriminerande sätt. Investerarna får inte åläggas särskilda kostnader för att informationen skall tillhandahållas. Samtidigt som informationen offentliggörs skall den också ges in till den officiellt utsedda mekanismen för central lagring av informationen. Dessutom skall informationen enligt artikel 19.1 ges in till den behöriga myndigheten. Enligt artiklarna 4.1 och 5.1 skall emittenten se till att viss regelbunden information förblir tillgänglig för allmänheten i minst fem år.

Av artikel 2.1 k i öppenhetsdirektivet framgår att med *obligatorisk information* avses dels sådan information som emittenten är skyldig att offentliggöra enligt öppenhetsdirektivets bestämmelser (eller enligt författning som en medlemsstat infört med stöd av öppenhetsdirektivet), dels sådan kurspåverkande information som skall offentliggöras enligt artikel 6 i marknadsmissbruksdirektivet (insiderinformation).

Av artiklarna 4–6 i öppenhetsdirektivet framgår att emittenter skall offentliggöra regelbunden finansiell information (årlig redovisning och i vissa fall halvårsrapport och delårsredogörelse eller kvartalsrapport) inom de tidsfrister som direktivet anger. Därtill innehåller direktivet bestämmelser om att emittenten löpande skall offentliggöra information om förändringar som rör det totala antalet rösträtter och kapital (artikel 15, behandlas i avsnitt 7.4.3), rättigheter knutna till emittentens värdepapper och nya låneemissioner inklusive garantier och säkerheter för sådana emissioner (artikel 16).

Nedan följer en redogörelse för den nuvarande regleringen av emittenters informationsplikt. Därefter följer i avsnitt 6.2 förslag på hur direktivets regler om regelbunden finansiell information bör genomföras i svensk rätt. I avsnitt 6.3 och 6.4 behandlas genomförandet av direktivets bestämmelser om årlig redovisning (års- och koncern-redovisning), halvårsrapport samt delårsredogörelse. I avsnitt 6.5 behandlas löpande informationskrav som ställs på emittenter. Offentliggörandet av obligatorisk information behandlas i avsnitt 6.6. I avsnitt 6.7 behandlas ingivande av regelbunden finansiell information till börser och auktoriserade marknadsplatser. Direktivets bestämmelser om ansvar för offentliggjord information behandlas slutligen i avsnitt 6.8. Frågan om central lagring och tillhandahållande av obligatorisk information behandlas i avsnitt 9.

6.1.1 Nuvarande reglering

I lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet finns bestämmelser om en löpande informationsplikt för emittenter vars fondpapper inregistrerats vid en börs eller noterats vid en börs eller auktoriserad marknadsplats, eller för vilka ansökan om inregistrering eller notering

vid en sådan marknadsplats har lämnats in. Informationsplikten gäller i förhållande till såväl marknadsplatsen som allmänheten. Den informationsplikt som föreligger gentemot allmänheten innebär att emittenten skall offentliggöra de upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömningen av kursvärdet på fondpapperen. I lagen om börs- och clearingverksamhet finns dessutom en bestämmelse om att aktiebolag vars aktier är inregistrerade på en börs skall offentliggöra en halvårsrapport.

I Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 1995:43) om inregistrering av fondpapper m.m. återfinns närmare bestämmelser om den informationsplikt för utgivare av fondpapper som är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats som regleras i lagen om börs- och clearingverksamhet. Där finns bl.a. bestämmelser om omedelbart offentliggörande av halvårsrapport, bokslutskommuniké, beslut om emissioner, oren revisionsberättelse samt affärshändelser och avtal med vissa närstående. Avsikten med informationsplikten är att investerarna samtidigt skall få tillgång till snabb och korrekt information. Det främjar i sin tur värdepappersmarknadens integritet och förtroende och är en förutsättning för att prisbildningen på marknaden skall fungera effektivt. Enligt inspektionens föreskrifter skall informationen offentliggöras genom att lämnas för spridning till minst två etablerade nyhetsbyråer samt minst tre rikstäckande dagstidningar. Informationen skall samtidigt lämnas till börsen eller marknadsplatsen och läggas ut på utgivarens webbplats där den ska finnas tillgänglig under minst tre år. Väsentliga förändringar av tidigare offentliggjord information skall omedelbart offentliggöras genom samma informationskanaler som användes för den ursprungliga informationen.

En betydelsefull del av den information som ligger till grund för investeringsbeslut hämtas från emittenternas regelbundna finansiella rapportering. Bestämmelser som reglerar innehåll och offentliggörande av års- och koncernredovisning samt delårsrapport finns i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag (i fortsättningen benämnd ÅRKL) samt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (i fortsättningen benämnd ÅRFL). Årsredovisningslagarna bygger i sin tur på EG:s redovisningsdirektiv. Moderföretag vars värdepapper på balansdagen är noterade på en reglerad marknad, omfattas utöver detta av IAS-förordningen. Samspelet mellan IAS-förordningen, öppenhetsdirektivet och nationell redovisningslagstiftning behandlas i nästa avsnitt.

En årsredovisning skall enligt 6 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) offentliggöras. Hur offentliggörande skall fullgöras följer av bestämmelserna om offentliggörande i 8 kap. årsredovisningslagarna. Bestämmelserna är inte enhetliga, utan skiljer sig från varandra beroende på associationsrättslig form och tillämpliga rörelse regler. Enligt årsredovisningslagen skall årsredovisningen i bl.a. aktiebolag offentliggöras genom att den ges in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställde balansräkningen och resultaträkningen.

Genom IAS-förordningen har särskilda regler införts för upprättande av redovisning i moderföretag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, se avsnitt 4.3. Dessa regler är långt mer omfattande och detaljerade än vad som följer av svensk redovisningslagstiftning. IAS-förordningen innebär ett första steg mot en harmonisering av den finansiella information som emittenter som är skyldiga att upprätta koncernredovisning regelbundet skall lämna. Öppenhetsdirektivet bygger vidare på det systemet i fråga om krav på delårsrapportering och särskilda regler för offentliggörande. Det finns därför ett behov av att utreda i vilken mån betydelsen av vissa centrala begrepp i dessa båda rättsakter sammanfaller.

De företag som enligt artikel 4 i IAS-förordningen skall upprätta koncernredovisning med tillämpning av de av kommissionen antagna IFRS, är sådana företag som är underställda en medlemsstats lagstiftning och vars värdepapper vid räkenskapsårets utgång är noterade på en reglerad marknad. I prop. 2004/05:24 gjordes bedömningen att begreppet företag i förordningen torde omfatta alla offentligrättsliga eller privaträttsliga juridiska personer som bedriver någon form av affärs- eller näringsverksamhet i vinstsyfte (a. prop. s. 58 f.). De svenska företag som omfattas av förordningens begrepp "företag" är därmed främst aktiebolag, handelsbolag och ekonomiska föreningar (inklusive kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag). I IAS-utredningens betänkande gjordes bedömningen att kommuner och landsting inte omfattas av begreppet företag i förordningen eftersom 2 kap. 7 § kommunallagen (1991:900) innehåller ett uttryckligt förbud mot att kommuner och landsting driver näringsverksamhet i vinstsyfte (SOU 2003:71 s. 186).

Begreppen reglerad marknad och värdepapper i artikel 4 i IAS-förordningen definieras i enlighet med investeringstjänstedirektivet. Från och med den 1 november 2007 kommer denna hänvisning dock att övergå till en hänvisning till ett likvärdigt begrepp i MiFID (se avsnitt 4.2, 5.4.1 och 5.4.2). Därmed säkerställs att definitionerna av dessa begrepp vid varje tidpunkt är desamma vid tillämpning av både IAS-förordningen och öppenhetsdirektivet.

En skillnad mellan förordningen och öppenhetsdirektivet är dock att penningmarknadsinstrument med en löptid som understiger tolv månader är undantagna från öppenhetsdirektivets tillämpningsområde (artikel 2.1 a). I avsnitt 5.4.3 föreslås att öppenhetsdirektivets rapporteringskrav inte heller enligt nationell lagstiftning bör utlösas genom notering av denna kategori av värdepapper (motsvarande undantag finns redan avseende prospektskyldigheten). Det innebär att ett moderföretag med noterade penningmarknadsinstrument med kort löptid kan komma att omfattas av IAS-förordningen vid upprättande av koncernredovisning, utan att för den skull omfattas av öppenhetsdirektivets krav på offentliggörande av denna handling.

Av artikel 8.1 b framgår vidare att öppenhetsdirektivets bestämmelser om regelbunden finansiell information inte skall tillämpas på emittenter av enbart skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad

och vars nominella värde per styck uppgår till minst 50 000 euro (se Prop. 2006/07:65 vidare avsnitt 6.2).

6.2 Några utgångspunkter för genomförandet av direktivets bestämmelser om regelbunden finansiell information

Regeringens förslag: Öppenhetsdirektivets bestämmelser om upprättande och offentliggörande av regelbunden finansiell information genomförs genom nya bestämmelser i lagen om börs- och clearingverksamhet medan det materiella innehållet i sådan finansiell information regleras i redovisningslagstiftningen.

Bestämmelserna om regelbunden finansiell information skall inte tillämpas för stater och deras lokala eller regionala myndigheter eller vissa internationella organ och centralbanker. De skall inte heller tillämpas för emittenter som endast har gett ut skuldebrev, om det nominella värdet på vart och ett av dessa uppgår till minst 50 000 euro.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot promemorians förslag. *Svenskt Näringsliv* anför att förslaget resulterar i olika former av offentliggörande av likartade dokument, vilket leder till överlappningar i lagstiftningen som bidrar till att försvåra överblicken. *Finansinspektionen* framhåller att förslaget att vissa emittenter av skuldebrev undantas från kraven på offentliggörande och ingivande av regelbunden finansiell information torde leda till att information som behövs för att bedöma kreditrisken blir mer svårtillgänglig.

Skälen för regeringens förslag: Som beskrivits ovan regleras offentliggörande av års- och koncernredovisning och delårsrapport i årsredovisningslagarna. Enligt dessa lagar anses årsredovisningen i ett aktiebolag offentliggjord i och med att handlingarna getts in till registreringsmyndigheten. Företag vars fondpapper är noterade vid svensk börs eller auktoriserad marknadsplats skall dessutom följa Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. som bl.a. föreskriver att årsredovisningen och i förekommande fall koncernredovisningen skall hållas tillgänglig för allmänheten så snart som möjligt. Föreskrifterna är särskilt anpassade efter värdepappersmarknadens behov av information och reglerar även hur informationen skall offentliggöras. Utöver detta finns det särskilda regler om tidsfrister och offentliggörande i exempelvis det noteringsavtal som gäller för företag vars värdepapper är noterade vid Stockholmsbörsen.

De krav på offentliggörande som öppenhetsdirektivet ställer kan inte jämföras med det offentliggörande som görs enligt årsredovisningslagarna. Direktivets krav tar sikte på det specifika informationsbehov som föreligger i fråga om företag vars värdepapper är föremål för handel på värdepappersmarknaden. För det stora flertalet företag som omfattas av årsredovisningslagarna är emellertid

allmänhetens behov av snabb och lätt tillgänglig redovisningsinformation mera begränsat. Enligt regeringens bedömning är det inte lämpligt att införa direktivets särskilda bestämmelser om offentliggörande av regelbunden finansiell information i noterade företag i redovisningslagstiftningen. Enligt vår mening bör i stället regleringen av tidsfrister och offentliggörande av regelbunden finansiell information från emittenter i öppenhetsdirektivets mening bygga vidare på de befintliga bestämmelserna om utgivares informationsplikt som redan finns i lagen om börs- och clearingverksamhet. Det materiella innehållet i en års- och koncernredovisning eller en delårsrapport beträffande utgivare av fondpapper bör dock även fortsättningsvis regleras i redovisningslagstiftningen.

Vidare bör de nuvarande bestämmelserna om offentliggörande genom ingivande till registreringsmyndigheten kvarstå oförändrade i redovisningslagstiftningen.

Förslaget innebär därmed att t.ex. ett aktiemarknadsbolag dels kommer att vara skyldigt att offentliggöra den av styrelsen och verkställande direktören framlagda års- och koncernredovisningen inom de tidsfrister och på det sätt som anges i lagen om börs- och clearingverksamhet, dels kommer att vara skyldigt att offentliggöra års- och koncernredovisningen genom ingivande till registreringsmyndigheten på det sätt som regleras i redovisningslagstiftningen, efter det att bolagsstämman fastställt resultat- och balansräkningarna. Det finns invändningar mot att använda termen offentliggöra i två olika bemärkelser, vilket också *Svenskt Näringsliv* framför i sitt remissvar. Begreppet offentliggöra är dock redan etablerat i de ifrågavarande lagarna (se bl.a. 5 kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet om offentliggörande av halvårsrapport och 8 kap. 3 § årsredovisningslagen om offentliggörande av årsredovisning). Noterade företag torde därmed vara väl bekanta med termens olika innebörd. Den samlade bedömningen är därför att de befintliga bestämmelserna om offentliggörande av års- och koncernredovisning respektive delårsrapport i årsredovisningslagarna inte utgör något hinder för tillämpningen av de föreslagna bestämmelserna om offentliggörande i lagen om börs- och clearingverksamhet.

För emittenter som har Sverige som hemmedlemsstat men har säte i en annan stat inom EES skall det materiella innehållet i den finansiella informationen följa regleringen i den staten (jämför artikel 4.3 andra stycket i öppenhetsdirektivet). Detta föranleder ingen lagstiftningsåtgärd. Frågan om innehållet i finansiell information som upprättas av emittenter utan säte i en stat inom EES behandlas i avsnitt 11.1.2.

Undantagen i öppenhetsdirektivet

Av artikel 8 i öppenhetsdirektivet framgår att bestämmelserna i artiklarna 4–6 om upprättande och offentliggörande av årlig redovisning, halvårsrapport och delårsredogörelse, inte skall tillämpas på vissa kategorier av emittenter. Det gäller emittenter med hög kreditvärdighet – såsom stater och dess regionala och lokala myndigheter, vissa internationella organ och centralbanker – samt emittenter av skuldebrev som endast vänder sig till vad som kan kallas större investerare.

I artikel 8.1 a anges att stater, regionala och lokala myndigheter i en stat, internationella offentliga organ i vilka minst en av unionens medlemsstater är medlem, Europeiska centralbanken samt medlemsstaternas nationella centralbanker undantas från direktivets bestämmelser om offentliggörande av årlig redovisning, halvårsrapport och delårsredogörelse, oavsett om de emitterar aktier eller andra värdepapper. Vidare ges medlemsstaterna möjlighet att inte tillämpa bestämmelserna om halvårsrapport på emittenter som redan innan prospektdirektivet trädde i kraft (den 31 december 2003) endast utfärdar skuldebrev som är villkorslöst och oåterkalleligen garanterade av hemmedlemsstaten eller av någon av dess regionala eller lokala myndigheter på en reglerad marknad (artikel 8.3). Liknande undantag finns i prospektdirektivet beträffande skyldigheten att upprätta prospekt. I artikel 1.2 b i prospektdirektivet undantas emissioner av icke-aktierelaterade värdepapper av en medlemsstat, centralbank, regionala och lokala myndigheter, samt internationella offentliga organ i vilka en eller flera av medlemsstaterna är medlem, från direktivets tillämpningsområde. Vidare skall värdepapper som villkorslöst och oåterkalleligen garanteras av en medlemsstat eller av regionala eller lokala myndigheter i en medlemsstat undantas från prospektdirektivets tillämpningsområde (artikel 1.2 d). I prop. 2004/05:158 anges att i Sverige bör landsting och kommuner innefattas i vad som avses med regionala och lokala myndigheter (s. 75). Öppenhetsdirektivets undantag torde dock inte omfatta t.ex. ett aktiebolag som ägs av ett landsting eller en kommun. Vidare anförs i samma proposition att det mot bakgrund av den kreditvärdighet som uppräknade emittenter anses ha, saknas motiv för att uppställa krav på prospekt i fråga om de finansiella instrument som anges i artikeln. Beträffande kommuner och landsting, som kan anses ha en något lägre kreditvärdighet än staten, framhålls att det finns en öppenhet rörande ekonomin vilket torde minska investerarnas behov av prospekt i dessa fall. Vidare anges att ytterligare administrativa och kostnadsdrivande bördor för kommuner och landsting i möjligaste mån bör undvikas.

Det finns inte någon anledning att i detta sammanhang göra en annan bedömning beträffande dessa emittenter. Det saknas dock skäl för att införa undantaget i artikel 8.3 i öppenhetsdirektivet i svensk rätt, eftersom det torde ha tillkommit efter ett initiativ från någon eller några medlemsstater under återopande av särskilda nationella skäl och inte synes ha någon bäring på svenska förhållanden.

Av artikel 8.1 b framgår att artiklarna 4–6 inte skall tillämpas på emittenter av enbart skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad och vars nominella värde per styck uppgår till minst 50 000 euro eller, om skuldebreven är utfärdade i annan valuta än euro, det nominella värdet på emissionsdagen motsvarar minst 50 000 euro. Bestämmelsen har en liknande innebörd som artikel 3.2 a i prospektdirektivet, som innebär att prospektskyldighet inte föreligger när ett erbjudande endast riktas till kvalificerade investerare (vid upptagande till handel finns dock alltså prospektskyldighet). *Finansinspektionen* anför att det får anses rimligt att kraven på offentliggörande och ingivande av regelbunden finansiell information ställs på emittenter som valt att ta upp värdepapper till handel på en reglerad marknad, även om den krets som dessa vänder sig till huvudsakligen är kvalificerade investerare. Enligt

inspektionen innebär undantaget att den information som investerare behöver för att bedöma kreditrisken blir mer svårtillgänglig. Enligt regeringens mening är dock behovet av att genom offentlig reglering säkerställa att dessa investerares specifika informationsbehov tillfredsställs mera begränsat. Det befintliga regelverk som gäller för upprättande och offentliggörande av finansiella rapporter enligt årsredovisningslagarna respektive IAS-förordningen bedöms vara tillräckligt för att investerares informationsbehov avseende ovannämnda emittenter skall anses vara tillgodosett. Kvalificerade investerare bedöms vidare ha goda möjligheter att på egen hand få tillgång till den information de anser sig behöva. Några särskilda skäl för att göra avsteg från direktivet beträffande ovan nämnda emittenter kan därför inte anses föreligga.

I artikel 8.2 ges medlemsstaterna en möjlighet att inte tillämpa reglerna i artikel 5 om halvårsrapport på kreditinstitut vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad och vilka fortlöpande eller vid upprepade tillfällen endast utfärdar skuldebrev, förutsatt att det totala nominella värdet av skuldebreven understiger 100 miljoner euro och att de inte har offentliggjort något prospekt enligt prospektdirektivet. Undantaget har tillkommit på initiativ från vissa medlemsstater under åberopande av särskilda nationella skäl. För svenska kreditinstitut gäller enligt ÅRKL att delårsrapport skall upprättas minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader (se vidare avsnitt 6.4.3). Med hänsyn till att krav på delårsrapport redan föreligger och att frågan i övrigt synes sakna bäring på svenska förhållanden bedöms något undantag för berörda kreditinstitut inte vara befogat.

6.3 Års- och koncernredovisning

6.3.1 Innehåll, offentliggörande m.m.

Regeringens förslag: Emittenter skall offentliggöra sin års- och koncernredovisning så snart som möjligt och senast fyra månader efter räkenskapsårets slut.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har inga invändningar mot förslaget. *Finansinspektionen* anser att det kan komma att uppstå problem om begreppet årsredovisning används för både den årliga redovisning som avses i öppenhetsdirektivet och den årsredovisning som fastställs på bolagsstämman. Inspektionen anser att det bör utredas vidare vilka konsekvenserna blir av att använda samma begrepp för handlingar med olika juridisk status. *Svenskt Näringsliv* anför att vissa förtydliganden kan behöva göras i lagtexten.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt öppenhetsdirektivet skall emittenter offentliggöra sin årliga redovisning senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår. Den årliga redovisningen skall hållas tillgänglig för allmänheten i minst fem år (artikel 4.1). Den årliga redovisningen skall innehålla ett reviderat årsbokslut, en förvaltningsberättelse och en försäkran från de huvudansvariga hos

emittenten där de bl.a. intygar att årsbokslutet har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder (artikel 4.2). För emittenter som enligt det sjunde bolagsrättsliga direktivet²⁵ skall upprätta koncernredovisning gäller att det reviderade årsbokslutet skall innehålla dels en koncernredovisning som upprättats i enlighet med IAS-förordningen dels moderföretagets årsbokslut som upprättats i enlighet med nationell lagstiftning i den medlemsstat där moderföretaget har sitt säte (artikel 4.3 första stycket). Det reviderade årsbokslutet för emittenter som inte skall upprätta koncernredovisning skall bestå av ett årsbokslut som upprättats i enlighet med nationell lagstiftning i den medlemsstat där emittenten har sitt säte (artikel 4.3 andra stycket).

Förvaltningsberättelsen skall upprättas i enlighet med artikel 46 i det fjärde bolagsrättsliga direktivet²⁶ och, om emittenten skall upprätta koncernredovisning, i enlighet med artikel 37 i det sjunde bolagsrättsliga direktivet (artikel 4.5).

De tekniska villkor som skall gälla för hur en årsredovisning skall hållas fortsatt tillgänglig för allmänheten skall bestämmas av kommissionen i enlighet med de genomförandeåtgärder som beskrivs i artikel 4.6. Några sådana genomförandeåtgärder har dock ännu inte föreslagits.

Regler för hur informationen skall offentliggöras finns i artikel 21.1. Även här skall de närmare reglerna för detta bestämmas av kommissionens genomförandeåtgärder. Offentliggörande av information behandlas i avsnitt 6.6.

Gällande rätt

Årsredovisningens innehåll

I EG-rätten finns bestämmelser om årsbokslut och förvaltningsberättelse i de fjärde och sjunde bolagsrättsliga direktiven. Det fjärde bolagsrättsliga direktivet behandlar årsbokslut och förvaltningsberättelse i aktiebolag och vissa handelsbolag medan det sjunde bolagsrättsliga direktivet behandlar upprättande av koncernredovisning. För redovisning i banker och andra finansiella institut respektive försäkringsföretag finns särskilda redovisningsdirektiv.²⁷ Redovisningsdirektiven har genomförts i svensk rätt genom de tre årsredovisningslagar som redogjorts för i avsnitt 6.1.1. Årsredovisningslagarna innehåller bestämmelser om företagens offentliga redovisning, dvs. årsredovisning, koncernredovisning och delårsrapport.

Därutöver är IAS-förordningen till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna. Företag som omfattas av förordningen skall

²⁵ Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.7.1983, s. 1, Celex 31983L0349).

²⁶ Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, 14.8.1978, s. 11, Celex 31978L0660).

²⁷ Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1, Celex 31986L0635) och rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7, Celex 31991L0674).

vid upprättande av koncernredovisningen tillämpa dels de IFRS som kommissionen har antagit, dels vissa bestämmelser i årsredovisningslagarna. IAS-förordningen ställer endast krav på tillämpning av IFRS i koncernredovisningen, och inte i fråga om årsredovisning för moderföretaget eller vid upprättande av delårsrapport för moderföretaget eller koncernen. Några sådana krav föreligger inte heller enligt svensk rätt (se avsnitt 4.3). Frågan om när skyldighet att upprätta koncernredovisning föreligger, och därmed när IAS-förordningen skall tillämpas, avgörs av nationell rätt (se prop. 2004/05:24 s. 70 f.). Detta följer även av artikel 4.3 i öppenhetsdirektivet, av vilken det framgår att årsbokslutet skall innehålla en koncernredovisning som är upprättad med tillämpning av IAS-förordningen i det fall emittenten enligt det sjunde bolagsrättsliga direktivet är skyldig att upprätta koncernredovisning. Bestämmelser om när ett företag är skyldigt att upprätta en koncernredovisning finns i 7 kap. årsredovisningslagen, 7 kap. ÅRKL samt 7 kap. ÅRFL. Huvudregeln är att alla moderföretag skall upprätta en koncernredovisning. Det finns dock vissa undantag i fråga om mindre koncerner och i fråga om moderföretag som själva är dotterföretag. Moderföretag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) skall dock alltid upprätta koncernredovisning (7 kap. 2 § årsredovisningslagen, 7 kap. 5 § ÅRKL, 7 kap. 2 § ÅRFL).

En årsredovisning skall enligt gällande svensk rätt bestå av balansräkning, resultaträkning, noter och förvaltningsberättelse. På motsvarande sätt består koncernredovisningen av koncernbalansräkning, koncernresultaträkning, noter och förvaltningsberättelse för koncernen. I vissa fall skall det i årsredovisningen och koncernredovisningen även ingå en finansieringsanalys (2 kap. 1 § och 7 kap. 4 § årsredovisningslagen, 2 kap. 2 § och 7 kap. 2 § ÅRKL, 2 kap. 2 § och 7 kap. 2 § ÅRFL).

Krav på offentliggörande

Som nämnts tidigare regleras offentliggörande av årsredovisningen i redovisningslagstiftningen. Årsredovisningen i bl.a. aktiebolag skall offentliggöras genom att den ges in till registreringsmyndigheten inom en månad efter det att bolagsstämman fastställt balansräkningen och resultaträkningen (8 kap. 3 § årsredovisningslagen). Ordinarie bolagsstämma skall enligt 7 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) hållas inom sex månader från räkenskapsårets utgång. Av detta följer att årsredovisningen, och i förekommande fall koncernredovisningen, skall ges in till registreringsmyndigheten senast sju månader efter räkenskapsårets utgång. Årsredovisningen blir därigenom tillgänglig för alla som vill ta del av den. När årsredovisningen getts in till registreringsmyndigheten skall myndigheten kungöra detta. Banker och hypoteksinstitut samt försäkringsföretag skall offentliggöra sin årsredovisning genom att ge in handlingarna till registreringsmyndigheten så snart det kan ske efter det att balansräkningen och resultaträkningen blivit fastställda av bolagsstämman (8 kap. 5 § ÅRKL samt 8 kap. 5 § ÅRFL).

Enligt 2 kap. 7 § Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. skall utgivare av inregistrerade eller noterade fondpapper så snart som möjligt hålla sin årsredovisning och i förekommande fall koncernredovisning tillgänglig för allmänheten. Av 2 kap. 10 § framgår att årsredovisningen skall lämnas till börsen respektive marknadsplatsen samtidigt som de sänds till ägarna eller annars blir offentliga. Om det inte finns särskilda skäl, skall dessa dokument även finnas tillgängliga på utgivarens webbplats under minst tre år. Enligt 2 kap. 23 § anses informationen ha offentliggjorts om den har lämnats för spridning till minst två etablerade nyhetsbyråer samt minst tre rikstäckande dagstidningar.

Skälen för regeringens förslag

Begreppen årlig redovisning och årsredovisning

I öppenhetsdirektivet används begreppet årlig redovisning för att beteckna den finansiella rapport som skall offentliggöras enligt artikel 4. Den årliga redovisningen skall enligt artikel 4.2 bestå av ett reviderat årsbokslut, en förvaltningsberättelse och det intygande av ansvariga som nämnts inledningsvis. Om emittenten skall upprätta koncernredovisning, skall det reviderade årsbokslutet bestå av dels koncernens årsbokslut, upprättat i enlighet med IAS-förordningen, dels moderföretagets årsbokslut, upprättat i enlighet med nationell lagstiftning. Om emittenten inte skall upprätta koncernredovisning, skall det reviderade årsbokslutet bestå av ett årsbokslut upprättat i enlighet med nationell lagstiftning.

Som beskrivits ovan skall en årsredovisning enligt svensk rätt bestå av en balansräkning, en resultaträkning och noter (vad som enligt bokföringslagen benämns årsbokslut) samt en förvaltningsberättelse. På motsvarande sätt omfattar koncernredovisningen enligt svensk rätt bl.a. koncernbokslut och koncernförvaltningsberättelse. Begreppet årlig redovisning får därmed anses motsvara det svenska begreppet årsredovisning. Detta talar för att det i svensk rätt etablerade begreppet årsredovisning även bör användas i fråga om de bestämmelser som föreslås införas i lagen om börs- och clearingverksamhet för att genomföra öppenhetsdirektivets artikel 4.

Finansinspektionen anför dock att det kan komma att uppstå problem om begreppet årsredovisning används för både den årliga redovisning som avses i öppenhetsdirektivet och den årsredovisning som fastställs på bolagsstämman. Inspektionen anser att det bör utredas vilka konsekvenserna blir av att använda samma begrepp för handlingar med olika juridisk status. Det kan emellertid ifrågasättas om det bör ses som två från varandra formellt skilda handlingar. I strikt mening skall stämman fatta beslut om fastställelse av resultaträkning och balansräkning, samt i ett moderföretag som är skyldigt att upprätta koncernredovisning, koncernresultaträkning och koncernbalansräkning, varvid delar av årsredovisningen inte blir föremål för fastställelse (se 7 kap. 11 § aktiebolagslagen). Det bör ändå, såsom *Svenskt Näringsliv* påpekar, övervägas om det i lagen om börs- och clearingverksamhet bör förtydligas att offentliggörandet avser den ”av styrelsen framlagda årsredovisningen”. Detta skulle dock vara ett avsteg mot vad som gäller i

dag, eftersom det enligt gällande rätt inte görs någon sådan åtskillnad begreppsmässigt beträffande om en årsredovisning behandlats på stämman eller ej, se t.ex. 9 kap. 3 § aktiebolagslagen som anger att revisorn skall granska bolagets årsredovisning och i förekommande fall koncernredovisning. Det får i stället anses framgå av sammanhanget att revisorerna granskar den av styrelsen framlagda årsredovisningen. Mot denna bakgrund föreslås därför att begreppen årsredovisning respektive koncernredovisning används i lagen om börs- och clearingverksamhet beträffande den årliga redovisning som skall upprättas och offentliggöras enligt artikel 4 i öppenhetsdirektivet.

När skall års- och koncernredovisning offentliggöras?

Enligt öppenhetsdirektivet skall den årliga redovisningen offentliggöras senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Som nämnts skall en års- och koncernredovisning i företag som gett ut inregistrerade eller noterade fondpapper enligt Finansinspektionens föreskrifter göra sin årsredovisning tillgänglig för allmänheten så snart som möjligt. Att årsredovisningen skall offentliggöras så snart som möjligt bör gälla som huvudregel även fortsättningsvis, med en längsta frist på fyra månader. Det föreslås därför att en sådan regel införs i lagen om börs- och clearingverksamhet. Någon bortre tidsgräns för årsredovisningens offentliggörande, utöver de bestämmelser som följer av redovisningslagstiftningen och den associationsrättsliga lagstiftningen, finns inte i gällande svensk rätt. Någon sådan tidsgräns finns inte heller i de noteringsavtal som gäller för företag som är noterade på de svenska börserna. Denna gräns kan därmed sägas utgöra en skärpning av det gällande regelverket för berörda företag. Mot bakgrund av de tidigare bestämmelserna om att års- och koncernredovisning skall offentliggöras så snart som möjligt, samt att bokslutskommuniké skall offentliggöras inom två månader efter räkenskapsårets slut, bedöms dock den bortre tidsfristen för årsredovisningens offentliggörande inte utgöra någon belastning för de företag som berörs. Frågan om hur års- och koncernredovisningen skall offentliggöras behandlas i avsnitt 6.6.1.

Enligt artikel 4.1 i öppenhetsdirektivet skall emittenten se till att års- och koncernredovisningen förblir tillgänglig för allmänheten i minst fem år. Skyldigheten att hålla ifrågavarande handlingar tillgängliga bör dock anses fullgjord när emittenten sett till att informationen ges in till den centrala lagringsfunktionen som regleras i artikel 21.2 i direktivet behandlas i avsnitt 9). Motsvarande bedömning görs även i CESR:s tekniska råd från juni 2005 (se avsnitt 4.1.1). Någon särskild bestämmelse om emittentens ansvar för att hålla års- och koncernredovisningen tillgänglig bedöms därför inte vara påkallad. Det bör dock i sammanhanget erinras om bokföringslagens bestämmelser om arkivering. Vad som sägs ovan om års- och koncernredovisningens tillgänglighet innebär inget undantag från dessa bestämmelser.

Regeringens förslag: Den års- och koncernredovisning som skall offentliggöras skall vara granskad av emittentens revisor. Revisionsberättelsen skall offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen.

Regeringens bedömning: Förslagen föranleder inte någon ändring av gällande bestämmelser om års- och koncernredovisningens avlämnande till revisorerna.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Revisorsnämnden* anser att det bör förtydligas om det är emittentens stämмоvalda revisorer som skall utföra granskningen, eller om det kan vara någon annan godkänd eller auktoriserad revisor. Nämnden anser även att frågan om stämмоvalda revisorer skall ha en rapporteringsplikt bör övervägas, i fall då emittenter underlåter att upprätta och offentliggöra delårsrapport respektive offentliggöra års- och koncernredovisning samt kvartalsrapport enligt lagen om börs- och clearingverksamhet. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag och bedömning.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt öppenhetsdirektivet skall årsbokslutet revideras i enlighet med artiklarna 51 och 51 a i det fjärde bolagsrättsliga direktivet och, om emittenten skall upprätta koncernredovisning, i enlighet med artikel 37 i det sjunde bolagsrättsliga direktivet. Revisionsberättelsen skall undertecknas av den eller de personer som är ansvariga för revisionen av årsbokslutet och göras tillgänglig tillsammans med den årliga redovisningen (artikel 4.4).

Gällande rätt: De fjärde respektive sjunde bolagsdirektivens bestämmelser om revision har genomförts i svensk rätt genom bl.a. 9 kap. aktiebolagslagen, 8 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och 10 kap. försäkringsrörelselagen (1982:713). För företag för vilka regler om revision inte finns i någon annan lag gäller revisionslagen (1999:1079). För aktiebolag regleras revisionsberättelsens innehåll i 9 kap. 3, 29–35 och 38 §§ aktiebolagslagen. Motsvarande bestämmelser finns för ekonomiska föreningar i 8 kap. 10 och 13 §§ lagen om ekonomiska föreningar, för försäkringsbolag i 10 kap. 8, 11–11 e §§ försäkringsrörelselagen, för sparbanker i 4 a kap. 9, 12 a–17 §§ sparbankslagen (1987:619) och för medlemsbanker i 7 a kap. 9, 12 a–17 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker. Revisionsberättelsen skall ges in till registreringsmyndigheten tillsammans med årsredovisningen (8 kap. 3 § årsredovisningslagen, 8 kap. 5 och 8 §§ ÅRKL och 8 kap. 5 och 8 §§ ÅRFL). Av 8 kap. 14 § årsredovisningslagen följer att en årsredovisning som ett företag publicerar i dess helhet skall åtföljas av revisionsberättelsen. Om revisionsberättelse inte har lämnats, skall årsredovisningen innehålla uppgift om detta förhållande och skälen för det. Denna bestämmelse har sin grund i artikel 48 i det fjärde bolagsrättsliga direktivet.

Enligt årsredovisningslagen gäller allmänt för aktiebolag att årsredovisningen för det förflutna räkenskapsåret skall lämnas till revisorerna senast sex veckor före den ordinarie bolagsstämman. För

ekonomiska föreningar, bankaktiebolag, medlemsbanker och försäkringsföretag gäller att årsredovisningen skall avlämnas till revisorerna senast en månad före ordinarie stämma. Beträffande sparbanker skall årsredovisningen avlämnas senast en månad före ordinarie stämma, dock senast den 31 mars. Övriga företag skall lämna årsredovisningen till revisorerna senast fyra månader efter räkenskapsårets utgång (se 8 kap. 2 § årsredovisningslagen, 8 kap. 4 § ÅRKL samt 8 kap. 4 § ÅRFL). Motsvarande tidsfrister finns för avlämnande av koncernredovisningen (se 8 kap. 16 § årsredovisningslagen, 8 kap. 8 § ÅRKL och 8 kap. 8 § ÅRFL). I associationsrätten regleras vidare när revisorerna senast skall avlämna revisionsberättelse. För aktiebolag gäller att revisionsberättelsen skall lämnas till bolagets styrelse senast tre veckor före årsstämman (9 kap. 28 § aktiebolagslagen). För ekonomiska föreningar och försäkringsbolag gäller att revisionsberättelsen skall avges till styrelsen senast två veckor före den ordinarie stämman (8 kap. 13 § lagen om ekonomiska föreningar och 10 kap. 11 § försäkringsrörelselagen). För sparbanker och medlemsbanker gäller att revisionsberättelsen skall överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman (4 a kap. 12 § sparbankslagen och 7 a kap. 12 § lagen om medlemsbanker). Revisorn skall på årsredovisningen göra en hänvisning till revisionsberättelsen (9 kap. 28 § ABL, 8 kap. 12 § lag om ekonomiska föreningar, 10 kap. 10 § försäkringsrörelselagen, 4 a kap. 11 § sparbankslagen och 7 a kap. 11 § lagen om medlemsbanker).

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Enligt öppenhetsdirektivet skall årsboksluten som skall offentliggöras vara reviderade. Revisionsberättelsen skall undertecknas av den eller de som ansvarat för revisionen, och göras tillgänglig tillsammans med övriga handlingar. Nämda bestämmelser i öppenhetsdirektivet synes i stort motsvaras av befintliga bestämmelser i årsredovisningslagen. Av 8 kap. 14 § årsredovisningslagen följer redan i dag att ett företag som offentliggör (i årsredovisningslagen används termen *publicerar*) en reviderad årsredovisning före bolagsstämman i samband med detta även skall offentliggöra revisionsberättelsen. Denna bestämmelse i årsredovisningslagen om *publicerade* årsredovisningar, kommer således även att bli tillämplig på sådana års- och koncernredovisningar som ovan föreslås skall offentliggöras enligt lagen om börs- och clearingverksamhet. Någon uttrycklig bestämmelse i nämnda paragraf i årsredovisningslagen om att årsredovisningen skall vara reviderad finns emellertid inte. För de noterade företagen som omfattas av öppenhetsdirektivets krav på offentliggörande av års- och koncernredovisning bör därför införas en kompletterande bestämmelse om att dessa redovisningshandlingar skall vara granskade av revisor och att revisionsberättelsen skall offentliggöras tillsammans med handlingarna. Den föreslagna bestämmelsen bör införas i lagen om börs- och clearingverksamhet.

Revisorsnämnden anser att det bör förtydligas om det är emittentens stämмоvalda revisorer som skall utföra granskningen, eller om det kan vara någon annan godkänd eller auktoriserad revisor. Med hänsyn till att det är fråga om att revidera års- och koncernredovisning, som ändå skall vara föremål för revision enligt de associations- och redovisningsrättsliga

regleringarna, föreslår Revisorsnämnden att bestämmelsen ändras så att det framgår att det är emittentens revisor eller revisorer som avses. Regeringen instämmer i Revisornämndens uttalanden och ett sådant förtydligande bör därför införas.

I årsredovisningslagen regleras när års- och koncernredovisning senast skall avlämnas till företagets revisorer. Vidare finns bestämmelser i bl.a. aktiebolagslagen som reglerar när revisorerna senast skall avlämna revisionsberättelsen. I aktiebolag gäller exempelvis att revisionsberättelsen lämnas till bolagets styrelse senast tre veckor före årsstämman. Sammantaget anger dessa bestämmelser den formella tidsfrist som revisorn har till sitt förfogande för att utföra granskningen. En konsekvens av förslaget är att den års- och koncernredovisning som skall offentliggöras inom fyra månader efter räkenskapsårets utgång skall vara reviderad, är att handlingarna kan komma att behöva avlämnas till bolagets revisorer vid en tidigare tidpunkt än den som anges i redovisningslagstiftningen. De här föreslagna bestämmelserna om offentliggörande kan även komma att innebära en inskränkning av den tid revisorn formellt har till sitt förfogande att utföra granskningen. Som nämnts ovan gäller redan i dag att en reviderad års- och koncernredovisning som publiceras före stämman skall åtföljas av revisionsberättelsen. Det är inte heller ovanligt att börsnoterade företag i dag publicerar en reviderad års- och koncernredovisning inom fyra månader efter räkenskapsårets utgång. Revisionen löper också i regel över en betydligt längre tidsperiod än vad som lagstiftningen gör gällande. Sammantaget görs därför bedömningen att bestämmelserna om års- och koncernredovisningens avlämnande till revisorerna inte utgör något hinder för tillämpningen av de här föreslagna bestämmelserna om offentliggörande av en reviderad års- och koncernredovisning. Några särskilda bestämmelser om avlämnande av års- och koncernredovisning till revisorerna för sådana emittenter som skall tillämpa öppenhetsdirektivets tidsfrister för offentliggörande av dessa handlingar bedöms inte heller vara nödvändiga. Det får anses ligga i ifrågavarande emittenters eget intresse att se till att revisorn får tillgång till redovisningen i så god tid att denne ges rimliga förutsättningar att fullgöra sitt uppdrag i tid. Öppenhetsdirektivets bestämmelser om revision av årsbokslutet föranleder inte heller några förändringar i gällande lagregler om revision av årsredovisningen eller om revisionsberättelsens innehåll, som bl.a. finns i aktiebolagslagen enligt vad som redogjorts för ovan.

Revisorsnämnden anser vidare att det bör övervägas om stämموvalda revisorer skall ha en rapporteringsplikt till Finansinspektionen, i fall då emittenter underlåter att upprätta och offentliggöra regelbunden information. Att införa en rapporteringsplikt för revisorn är emellertid inte utan problem. En sådan uppgift torde ligga utanför revisorns naturliga verksamhetsområde. För att en rapporteringsplikt skall komma i fråga bör det vidare finnas ett behov av detta. Som framgår av avsnitt 8.3.7 så åligger det Finansinspektionen, som behörig myndighet enligt öppenhetsdirektivet, att kontrollera att emittenter offentliggör regelbunden finansiell information i tid och på rätt sätt. De befogenheter och sanktionsmöjligheter som inspektion förfogar över för detta ändamål framgår av avsnitt 8.4 och 8.5.2. Av avsnitt 9.1 framgår också att en

emittent, samtidigt som denne offentliggör obligatorisk information, skall ge in samma information till Finansinspektionen. Sammantaget säkerställer förfarandet att inspektionen kan utöva en adekvat kontroll över att den regelbundna finansiella informationen offentliggörs i tid och på rätt sätt. Något behov av att införa en rapporteringsplikt för revisorerna på detta område anses därför inte föreligga. Öppenhetsdirektivet ställer inte heller något sådant krav. Mot bakgrund av detta föreslås inte att en rapporteringsplikt för revisorer införs, avseende emittenters underlåtelse att offentliggöra regelbunden finansiell information.

6.3.3 Intygandemening

Regeringens förslag: Det införs ett krav på intygande av den års- och koncernredovisning som skall offentliggöras enligt öppenhetsdirektivet, av dem som skall underteckna handlingarna.

Omedelbart före underskrifterna, där även befattning i företaget skall anges, skall lämnas en försäkran av innebörd att

1. i fråga om en årsredovisning, att denna har upprättats i enlighet med god redovisningssed, ger en rättvisande bild av företags ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företags verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför, och

2. i fråga om en koncernredovisning, att denna har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernredovisningen står inför.

Regeringens bedömning: Direktivets krav på en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför, föranleder inte någon ändring i svensk lag.

Promemorians förslag och bedömning: I promemorian föreslogs att de nya bestämmelserna om intygandemening skall införas i företag som enligt lag är skyldiga att upprätta årsredovisning. Promemorians förslag innehöll inte något uttryckligt krav på en försäkran om att förvaltningsberättelsen och koncernförvaltningsberättelsen beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget och de företag som ingår i koncernen står inför.

Remissinstanserna: FAR ställer sig bakom promemorians förslag. Sveriges advokatsamfund, Svenskt Näringsliv, Stockholms Handelskammare och Svenska Handelskammarförbundet, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen och Bolagsverket anser att kravet på intygandemening skall omfatta endast företag som omfattas av öppenhetsdirektivets bestämmelser. En majoritet av dessa

anför också att intygandemeningens utformning inte bör gå längre än vad som följer av direktivets krav. *Kollegiet för Svensk Bolagsstyrning* och *Svenskt Näringsliv* efterfrågar en närmare anpassning av ordvalet i lagtexten till direktivets lydelse. *Kollegiet för Svensk Bolagsstyrning*, *Fondbolagens Förening* och *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* anser att förslaget bör övervägas ytterligare med avseende på om intygandemeningen tillför något materiellt nytt i svensk rätt. *Bokföringsnämnden* anser av förenklingsskäl att bestämmelsen om angivande av befattning inte skall omfatta mindre företag. De övriga remissinstanser har inga invändningar mot promemorians förslag och bedömning.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt artikel 4.2 c i öppenhetsdirektivet skall den årliga redovisningen innehålla en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vilkas namn och befattningar skall anges tydligt, där de intygar att årsbokslutet, såvitt de vet, har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten och i de företag betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen. I denna försäkran skall också intygas att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över emittentens ställning och ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Någon försäkran vars ordalydelse motsvarar direktivets finns inte föreskriven i svensk rätt. Frågan har dock diskuterats tidigare i ett par andra sammanhang, bl.a. med anledning av de utökade krav på intyganden från företagsledningen som införts i USA genom den s.k. Sarbanes-Oxley Act. I oktober 2003 anförde Bokföringsnämnden, med anledning av en skrivelse från FAR, i en hemställan till Justitiedepartementet att styrelsens ansvar för informationen i årsredovisningen bör förtydligas (dnr Fi2006/6048). Ett sätt att förtydliga ansvaret är att, som FAR föreslår i skrivelsen, införa en underskriftsmening i årsredovisningen. Vidare anförde Förtroendekommissionen i sitt betänkande att det är angeläget att klargöra ansvaret för den finansiella rapporteringen och att frågan bör bli föremål för lagstiftning (SOU 2004:47 s. 239 f.). En bestämmelse om intygande av årsredovisningen ingår också i Svensk kod för bolagsstyrning, som enligt Stockholmsbörsens noteringsavtal skall tillämpas av samtliga bolag vars aktier är inregistrerade samt av bolag vars aktier är noterade och som har ett marknadsvärde överstigande 3 miljarder kronor. Ansvariga befattningshavare hos många av de emittenter som omfattas av öppenhetsdirektivet är således redan bundna av avtal att i årsredovisningen göra ett intygande liknande direktivets. Det kan även nämnas i sammanhanget att ett intygande även skall ingå i ett prospekt, enligt reglerna i den s.k. prospektförordningen²⁸. Exempelvis skall ett

²⁸ Kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser (EUT L 149, 30.4.2004, s. 1, Celex 32004R0809), rättad genom EUT L 186, 18.7.2005, s. 3 (Celex 32004R0809R(02)).

registreringsdokument för aktier, enligt punkten 1.2 i bilaga 1 till förordningen, innehålla en försäkran från de ansvariga för registreringsdokumentet att de har vidtagit rimliga försiktighetsåtgärder för att säkerställa att uppgifterna i dokumentet, såvitt de vet, är med sanningen överensstämmande och att ingenting är utelämnat som skulle kunna påverka dess innebörd.

Även bortsett från öppenhetsdirektivets försäkranbestämmelse, kan det finnas skäl att införa ett krav på intygandemening i års- och koncernredovisningen. Som Förtroendekommissionen anför i sitt betänkande, innebär intygandet att producentansvaret för informationen förtydligas för läsaren. Ett annat skäl är, som FAR uttrycker i den ovannämnda skrivelsen, att intygandet ger incitament till eftertanke och kontroll av de uppgifter som lämnas i årsredovisningen för dem som skriver under. Vid utformningen av en svensk bestämmelse som genomför direktivet är det dock nödvändigt att beakta det ansvar som ledande befattningshavare har för uppgifterna i års- och koncernredovisningen samt dess skadeståndsrättsliga betydelse.

Styrelsen i ett aktiebolag har bl.a. till uppgift att se till att bolagets organisation är utformad så att bokföringen, medelsförvaltningen och bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt kontrolleras på ett betryggande sätt (8 kap. 4 § tredje stycket aktiebolagslagen). Den verkställande direktören skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att bolagets bokföring skall fullgöras i överensstämmelse med lag och för att medelsförvaltningen skall skötas på ett betryggande sätt (8 kap. 29 § tredje stycket samma lag). Av 29 kap. 1 och 2 §§ aktiebolagslagen följer vidare att en stiftare, styrelseledamot, verkställande direktör, revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare som vid fullgörandet av uppdraget uppsåtligt eller av oaktsamhet skadar bolaget skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en aktieägare eller någon annan genom överträdelse av aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen. Styrelsens ansvar provas individuellt. Liknande regler om ledande befattningshavares ansvar finns bl.a. i 6 kap. 6 § och 13 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar samt 8 kap. 7 § och 16 kap. 1 och 2 §§ försäkringsrörelselagen.

I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag som företräds av en styrelse skall årsredovisningen undertecknas av samtliga styrelseledamöter samt den verkställande direktören. I handelsbolag skall årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare. Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, skall yttrandet fogas till redovisningen (2 kap. 7 § årsredovisningslagen, 2 kap. 2 § ÅRKL och 2 kap. 2 § ÅRFL). Sammantaget innebär detta att de huvudansvariga hos emittenten som enligt direktivet skall lämna en försäkran, motsvaras av de som enligt svensk rätt är huvudansvariga för innehållet i årsredovisningen och därför skall underteckna denna.

Det personliga ansvar som följer av bl.a. aktiebolagslagen är dock inte kopplat till underskriften av års- och koncernredovisningen. Det personliga ansvaret kan även vara vidare än vad som framgår av det intygande som skall göras enligt öppenhetsdirektivet. Intygandemeningen medför, såsom *Sveriges advokatsamfund* påpekat, en viss oklarhet kring ansvarsförhållandena bl.a. till följd av att en

styrelseledamot har såväl ett direkt ansvar som ett indirekt ansvar för ett svenskt aktiebolags informationsgivning. Flera remissinstanser anser att det bör övervägas om intygandemeningen tillför något materiellt nytt.

Enligt direktivet skall de ansvariga intyga att årsboks slutet ”såvitt de vet” har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarer etc. En mening av liknande innebörd finns, som nämnts ovan, i den svenska bolagsstyrningskoden. I punkten 3.6.2 i koden anges att ”styrelsen och verkställande direktören skall omedelbart före underskrifterna i årsredovisningen lämna en försäkran av innebörd att, såvitt de känner till, årsredovisningen är upprättad i överensstämmelse med god redovisningssed för aktiemarknadsbolag, lämnade uppgifter stämmer med de faktiska förhållandena och ingenting av väsentlig betydelse är utelämnat som skulle kunna påverka den bild av bolaget som skapats av årsredovisningen”. Denna mening har varit föremål för viss debatt under det år som gått sedan koden infördes. Enligt *Kollegiet för Svensk bolagsstyrning* har å ena sidan hävdats att det är en meningslös symbolhandling att lägga in en sådan mening utan avsikt att den i något avseende skulle påverka ansvaret som styrelseledamot. Å andra sidan har ifrågasatts om inte förbehållet ”såvitt de känner till” snarast riskerar att höja tröskeln för vad som kan anses oaktsamt fullgörande av ett styrelseuppdrag.

Flera remissinstanser framför att promemorians förslag, som inte innehåller något förbehåll, innebär en skärpning jämfört med öppenhetsdirektivets krav. *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Kollegiet för Svensk bolagsstyrning* påpekar också att förslaget medför en asymmetri i förhållande till andra EU-länder som kan leda till osäkerhet om bestämmelsens innebörd är en annan i Sverige och, enligt *Kollegiet för Svensk bolagsstyrning*, principiellt kan uppfattas som en konkurrensnackdel. Att utforma bestämmelsen med förbehållet ”såvitt de vet” skulle emellertid enligt regeringen kunna uppfattas som att ansvar endast uppkommer vid uppsåtliga överträdelser. Av 29 kap. 1 § aktiebolagslagen framgår emellertid att ersättningsskyldighet kan uppkomma även vid skador som orsakas av oaktsamhet. *Svenskt Näringsliv* anser dock att det i stället finns en risk att ett absolut garantiliknande intygande av det slag som föreslås i promemorian leder till ett ökat ansvar, eftersom det är svårt att hävda att ett felaktigt intygande inte varit oaktsamt. *Svenskt Näringsliv* ifrågasätter vidare om styrelseledamöter generellt sett verkligen kan förväntas känna till vad god redovisningssed m.m. faktiskt innebär i varje enskilt avseende och en styrelseledamot därför inte bör tvingas intyga förhållanden som ledamoten rimligen inte själv kan förväntas känna till. Enligt aktiebolagslagen ansvarar styrelseledamoten för att verksamheten är organiserad så att det finns andra i bolaget som har nödvändig sakkunskap på redovisningsområdet.

Intygandemeningen är inte avsedd att föranleda någon förändring av befintliga ansvarsförhållanden. Den kan emellertid väntas få en effekt på de faktiska diskussioner som förs i ett aktiebolags styrelse t.ex. avseende kritiska redovisningsfrågor som har en väsentlig inverkan på bolagets finansiella rapporter. Vidare torde de kontroller av efterlevnaden på redovisningsområdet som görs av styrelsen komma att förändras, bl.a. på så sätt att styrelsen i högre utsträckning medverkar till att säkerställa

kvaliteten i de finansiella rapporter som offentliggörs. Den svenska bestämmelsen bör således utformas så att den på bästa sätt återspeglar det faktiska ansvarsförhållandet. De som skall underteckna årsredovisningen, och i förekommande fall koncernredovisningen, är som framgått ansvariga för att de med tillbörlig omsorg uppfyller de förpliktelser som får anses följa av deras organställning i företaget. Huruvida lagbestämmelsen skapar förpliktelser för exempelvis en styrelseledamot, får i varje enskilt fall avgöras genom prövning av föreskriftens innehåll. Vilken grad av risktagande som varit godtagbar, dvs. icke oaktsam, får således avgöras av domstolarna med beaktande av förhållandena vid intygandet. I sammanhanget kan det dock noteras att aktiebolagslagens bestämmelse om personligt ansvar för t.ex. styrelseledamöter gentemot aktieägare eller någon annan förutsätter att skadan tillfogas genom överträdelse av aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen (29 kap. 1 § aktiebolagslagen). Det föreslås nu att bestämmelser om intygandemening skall avse den års- och koncernredovisning som skall offentliggöras enligt öppenhetsdirektivet och därför placeras i lagen om börs- och clearingverksamhet (se vidare nedan). Med anledning av detta kan en överträdelse av dessa bestämmelser inte omfattas av den nämnda skadeståndsbestämmelsen.

En annan fråga som uppkommer är hur den föreslagna försäkran förhåller sig till brottet *osann försäkran*. Enligt 15 kap. 10 § brottsbalken (1962:700) skall den som i skriftlig utsaga, som enligt lag eller författning avges ”under edlig förpliktelse eller på heder och samvete eller under annan dylik försäkran”, lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen dömas, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, för osann försäkran. Om gärningen sker av grov oaktsamhet skall i stället dömas för vårdslös försäkran. Det kan diskuteras om den föreslagna intygandemeningen innebär att den som undertecknar en års- eller koncernredovisning kan dömas för osann försäkran eller vårdslös försäkran om t.ex. en offentliggjord årsredovisning innehåller osanna uppgifter. Enligt vår uppfattning utgör dock inte intygandemeningen en sådan försäkran som förutsätts för att straffansvar skall kunna bli aktuellt (jfr rättsfallet NJA 1976 s. 233).

Regeringen anser därför att övervägande skäl talar för att vidhålla promemorians förslag till lydelse vad gäller intygandemeningens utformning. Detta innebär att intygandemeningen skall avges utan förbehåll för vad ifrågakvarande personer känner till. En intygandemening, med den här föreslagna lydelsen, skapar också bättre förutsättningar för en ökad insikt om de undertecknandes ansvar, samt tydliggör detsamma för läsaren.

Svenskt Näringsliv och Kollegiet för Svensk Bolagsstyrning anser att ordvalet i promemorians förslag till lagtext (”intyga”) innebär en skärpning i förhållande till den engelska direktivtexten. I den engelska språkversionen, artikel 4, anges att årsbokslutet skall innehålla ”a statement made by the persons responsible within the issuer”. Som framgått ovan så används ordet ”försäkra” i den svenska bolagsstyrningskoden. Det synes därmed lämpligt att den aktuella regeln utformas med användning av bolagskodens terminologi. Mot bakgrund av detta föreslår vi att lagtexten utformas i enlighet härmed.

Intygandemeningen bör även anpassas till det svenska kravet på att årsredovisningen skall upprättas i enlighet med god redovisningssed (2 kap. 2 § årsredovisningslagen) samt till den befintliga bestämmelsen om rättvisande bild i 2 kap. 3 § årsredovisningslagen.

Enligt direktivet skall de huvudansvariga intyga att årsbokslutet har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder, dvs. IFRS. Något krav på tillämpning av IFRS, annat än i koncernredovisningen, föreligger dock inte. Vidare finns för närvarande vissa rättsliga hinder mot en frivillig tillämpning av enstaka standarder i juridisk person inom ramen för årsredovisningslagarna. Den del av intygandemeningen i artikel 4.2 c som anger att årsbokslutet har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder bör därför endast tillämpas i fråga om koncernredovisningen.

Som nämnts innehåller öppenhetsdirektivet ett krav på att det skall anges vilken befattning de personer som undertecknar en års- eller koncernredovisning har. Ett sådant krav saknas i gällande svensk rätt, och bör därför införas (se vidare nedan).

Vilka företag bör omfattas av kravet på intygandemening?

Majoriteten av de företag som upprättar årsredovisning är inte emittenter i öppenhetsdirektivets mening. Något krav på att införa bestämmelser om intygandemening för dessa företag föreligger därmed inte. En ny lagbestämmelse om intygandemening som är begränsad till endast vissa företag kan emellertid felaktigt uppfattas som att ansvaret för uppgifterna i en årsredovisning med intygande skiljer sig från ansvaret för uppgifterna i andra årsredovisningar. Vad som ovan nämnts om värdet av att tydliggöra de undertecknandes ansvar talar också för att inte begränsa tillämpningen av bestämmelsen.

Flera remissinstanser anser dock att kravet på intygandemening inte skall omfatta fler företag än vad som direkt följer av öppenhetsdirektivet. *Bokföringsnämnden* anser att det av förenklingsskäl bör göras undantag från kravet på att ange vilken befattning de som undertecknar har för icke-noterade företag eller i vart fall för sådana företag som hänförs till mindre företag enligt årsredovisningslagen.

Vi har förståelse för remissinstansernas synpunkter om att kravet på intygandemening och angivande av befattning leder till en ökad administrativ börda för främst mindre företag. Som framgått omfattas vidare endast vissa större noterade företag av den försäkransbestämmelse som ingår i Svensk kod för bolagsstyrning. Övervägande skäl talar mot denna bakgrund för att räckvidden av bestämmelsen om intygandemening begränsas i förhållande till promemorians förslag. I enlighet härmed föreslår vi att de nya bestämmelserna om intygandemening och uppgift om undertecknarnas befattning i företaget endast skall avse emittenter som omfattas av öppenhetsdirektivet, dvs. noterade företag.

En särskild fråga rör den beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför, som skall fogas till den försäkran som huvudansvariga hos emittenten skall göra enligt artikel 4.2 c i öppenhetsdirektivet. Nyligen infördes en bestämmelse om att förvaltningsberättelsen skall innehålla information om företagets förväntade framtida utveckling inklusive en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför (6 kap. 1 § 3 årsredovisningslagen, 6 kap. 1 § ÅRKL och 6 kap. 1 § ÅRFL). Informationen skall lämnas även i förvaltningsberättelsen för koncernen (7 kap. 31 och 32 §§ årsredovisningslagen, 7 kap. 4 och 7 §§ ÅRKL samt 7 kap. 4 och 5 §§ ÅRFL). Upphovet till de nyligen införda bestämmelserna är en förändring av redovisningsdirektiven (se prop. 2005/06:25).

I den svenska och engelska språkversionen av öppenhetsdirektivet anges att undertecknarnas försäkran i fråga om förvaltningsberättelsen skall avse att denna ger en rättvisande översikt "tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som [företaget] står inför". Innebörden av bestämmelsen är inte helt klar. Som *Lagrådet* har anfört för detta närmast tanken till att försäkran skall innehålla en beskrivning av de nämnda riskerna och osäkerhetsfaktorerna. Detta framstår emellertid inte som en rimlig lösning, eftersom kravet på en sådan beskrivning måste anses väl tillgodosett genom den nyligen införda bestämmelsen om att förvaltningsberättelsen skall innehålla en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer. Enligt *Lagrådet* torde det i stället vara fråga om att försäkran skall avse beskrivningens riktighet, vilket också klargörs i den tyska versionen ("Erklärung, in denen die beim Emittenten verantwortlichen Personen ... versichern, dass ... der Lagebericht ... die wesentlichen Risiken und Ungewissheiten ... beschreibt."). Med hänsyn till betydelsen av ett fullständigt genomförande av direktivet föreslår *Lagrådet* att undertecknarnas försäkran uttryckligen skall avse beskrivningen av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer. Vi delar *Lagrådets* uppfattning och föreslår därför att intygandemeningen kompletteras så att det uttryckligen anges att de undertecknandes försäkran skall omfatta den beskrivning i förvaltningsberättelsen och koncernförvaltningsberättelsen av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget och de företag som ingår i koncernen står inför.

6.4 Delårsrapportering

6.4.1 Halvårsrapport

Regeringens förslag: Emittenter av aktier eller skuldebrev skall för varje räkenskapsår offentliggöra en rapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Halvårsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Halvårsrapporten skall skrivas under av de personer som skall skriva under årsredovisningen. De som skall underteckna en halvårsrapport skall i anslutning till underskrifterna ange sin befattning i företaget. De skall även omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att denna ger en rättvisande översikt av företagets och, i förekommande fall, koncernens verksamhet, ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget och de företag som ingår i koncernen står inför.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslogs dock ett vidare tillämpningsområde för kravet på halvårsrapport (emittenter av fondpapper). Kravet på intygandemening föreslogs vidare gälla även sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt årsredovisningslagen. Promemorians förslag innehöll inte något uttryckligt krav på en försäkran om att halvårsrapporten beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget och de företag som ingår i koncernen står inför.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* anser att det saknas tillräckliga skäl för att kravet på offentliggörande av halvårsrapport skall omfatta fler emittenter än vad som krävs enligt direktivet. *Svenskt Näringsliv* invänder mot olika former av offentliggörande av likartade dokument.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt artikel 5.1 i öppenhetsdirektivet skall emittenter av aktier eller skuldebrev offentliggöra en halvårsrapport så snart som möjligt men senast två månader efter den berörda periodens utgång. Emittenten skall se till att halvårsrapporten är tillgänglig för allmänheten i minst fem år. Enligt artikel 5.6 a skall kommissionen genom genomförandeåtgärder specificera de tekniska villkor som skall gälla för att en halvårsrapport skall vara fortsatt tillgänglig för allmänheten. Några sådana genomförandeåtgärder har inte föreslagits.

Enligt artikel 5.2 c i öppenhetsdirektivet skall halvårsrapporten innehålla en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vilkas namn och befattningar skall anges tydligt, där de intygar att den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna som har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder, så vitt de vet, ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten eller de företag som, i sin helhet, omfattas av koncernredovisningen, och att delårsinformationen innehåller en rättvisande översikt av den information som skall lämnas där. Delårsinformationen skall åtminstone omnämna viktiga händelser som har inträffat under de första sex månaderna av räkenskapsåret och deras inverkan på den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna tillsammans med en beskrivning av de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna för de återstående sex månaderna av räkenskapsåret.

Gällande rätt: Enligt 5 kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet skall aktiebolag vars aktier är inregistrerade vid en börs offentliggöra en halvårsrapport under varje räkenskapsår som omfattar

mer än tio månader. Rapporten skall offentliggöras inom två månader efter halvårets utgång och skall samtidigt ges in till börsen. Om särskilda skäl finns får börsen medge anstånd med offentliggörandet. Rapporten skall innehålla en redogörelse för bolagets verksamhet och resultat under räkenskapsårets första sex månader. Enligt 2 kap. 2 § Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. skall halvårsrapporter och andra delårsrapporter offentliggöras omedelbart efter det att rapporten har fastställts. Något krav på undertecknande och intygande av halvårsrapporten finns inte i gällande rätt.

Krav på att under ett räkenskapsår avge en särskild redovisning (delårsrapport) föreligger även enligt 9 kap. 1 § årsredovisningslagen och 9 kap. 1 § ÅRKL. Företag som omfattas av dessa bestämmelser skall avge delårsrapport minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader. Delårsrapporten skall avse företagets verksamhet från räkenskapsårets början. Delårsrapporten skall hållas tillgänglig hos företaget och kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman, medlem eller huvudman som begär det och uppger sin postadress. Minst en rapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. En sådan delårsrapport skall senast två månader efter rapportperiodens utgång offentliggöras genom ingivande till registreringsmyndigheten (9 kap. 2 § årsredovisningslagen och 9 kap. 2 § ÅRKL). Särskilda regler om tillhandahållande av delårsrapport i finansiella företag finns i 9 kap. 3 § ÅRKL.

Skälen för regeringens förslag: I likhet med vad som föreslagits i fråga om års- och koncernredovisning, bör direktivets bestämmelser om offentliggörande av halvårsrapporter, genomföras genom bestämmelser i lagen om börs- och clearingverksamhet. I den mån direktivets bestämmelser om halvårsrapportens innehåll föranleder förändringar av svensk rätt, bör de enligt den bedömning som gjordes i avsnitt 6.2, genomföras genom ändringar i årsredovisningslagarna. För att genomföra direktivet föreslogs i promemorian att den nuvarande regeln i 5 kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet utökas till att gälla emittenter av fondpapper, med undantag för de emittenter som behandlas i avsnitt 5.4.3. Promemorians förslag innebär att det svenska kravet på upprättande och offentliggörande av halvårsrapport skulle få ett något större tillämpningsområde än direktivet. Enligt promemorians förslag kommer exempelvis, förutom emittenter av aktier och skuldebrev, även emittenter av depåbevis och konvertibler att omfattas. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* anser att det saknas tillräckliga skäl för att kravet på offentliggörande av halvårsrapport skall omfatta fler emittenter än vad som krävs enligt öppenhetsdirektivet. Utgivare av denna typ av fondpapper bedömdes i promemorian vara föremål för ett sådant intresse att ett krav på tätare rapportering kunde vara befogat. I normalfallet torde dock utgivare av depåbevis och konvertibler även ha emitterat aktier varvid de ändå omfattas av kravet på halvårsrapport. Mot bakgrund av detta anser vi att det är tillräckligt att kravet på halvårsrapport omfattar emittenter av aktier och skuldebrev, såsom föreskrivs i direktivet.

Årsredovisningslagens bestämmelser om delårsrapport som framgår av 9 kap. 1 § omfattar sedan den 1 januari 2007 företag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller

någon annan reglerad marknad samt sådana finansiella holdingföretag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt antingen ÅRKL eller ÅRFL (prop. 2005/06:116 s. 94 ff.). Detta innebär att årsredovisningslagens tillämpningsområde i stort sett omfattar samma företag som de som här föreslås skall upprätta halvårsrapport enligt lagen om börs- och clearingverksamhet. En samordning av bestämmelserna om delårsrapport i redovisningslagstiftningen och bestämmelsen om halvårsrapport i lagen om börs- och clearingverksamhet har tidigare övervägts (se prop. 1991/92:113 s. 102, 1992/93:206 s. 51 f. och 1995/96:10 del 2 s. 165 f.). Någon fullständig samordning föreslås inte i detta sammanhang av skäl som redovisats i bl.a. avsnitt 6.2. Den överlappning som nu föreligger mellan å ena sidan årsredovisningslagen och å andra sidan öppenhetsdirektivet vad gäller vilka företag som skall upprätta delårsrapport, den tid som rapporten skall omfatta samt hur offentliggörandet skall ske, komplicerar emellertid regelverket och bör därför i den mån det är möjligt korrigeras. För att genomföra direktivet föreslås därför en ny bestämmelse i lagen om börs- och clearingverksamhet som anger att utgivare av aktier och skuldebrev som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES skall offentliggöra en rapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Vi föreslår vidare att den överlappande bestämmelsen i årsredovisningslagen beträffande de noterade företagen utmönstras och ersätts med en erinran om den nya bestämmelsen om halvårsrapport i lagen om börs- och clearingverksamhet. Efter denna ändring kvarstår i årsredovisningslagen alltså ett krav på upprättande av delårsrapport i sådana företag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är antingen kreditinstitut, värdepappersbolag eller försäkringsföretag (s.k. finansiella holdingföretag).

Som framgått ger redovisningslagstiftningen ett visst utrymme för företag att variera den period som delårsrapporten avser. Vidare så begränsas skyldigheten till att upprätta delårsrapport till räkenskapsår som omfattar mer än tio månader. En emittent som omfattas av kravet på att offentliggöra en halvårsrapport, har dock inte möjlighet att välja vilken period denna skall avse, utan måste upprätta en rapport för räkenskapsårets första sex månader. Emittenten skall i övrigt följa de regler om delårsrapport som följer av årsredovisningslagarna. Det är således inte fråga om att emittenten skall upprätta två olika rapporter till följd av regelverken.

Någon mer fullständig samordning av bestämmelserna om delårsrapport i årsredovisningslagen och halvårsrapport i lagen om börs- och clearingverksamhet föreslås dock inte eftersom det inte framkommit några skäl till att skärpa reglerna om delårsrapport för finansiella holdingföretag på den här punkten.

Tidsfrister och offentliggörande

I likhet med vad som framförts beträffande offentliggörande av års- och koncernredovisningen (se avsnitt 6.3.1) föreslår regeringen att tidsfristen för offentliggörande av halvårsrapport i lagen om börs- och clearingverksamhet skärps i förhållande till öppenhetsdirektivet genom

att halvårsrapporten skall offentliggöras *så snart som möjligt*, och allra senast två månader efter halvårets utgång. Med hänsyn till att likvärdiga bestämmelser redan gäller enligt Finansinspektionens föreskrifter samt enligt gällande noteringsavtal, torde inte den föreslagna bestämmelsen om offentliggörande få några större konsekvenser för de företag som föreslås omfattas av den. På vilket sätt halvårsrapporten skall offentliggöras behandlas i avsnitt 6.6.

Som framgått ovan innehåller årsredovisningslagen och ÅRKL ett krav på att en delårsrapport skall offentliggöras senast två månader efter rapportperiodens utgång genom att ges in till registreringsmyndigheten (9 kap. 2 § årsredovisningslagen och 9 kap. 2 § ÅRKL). *Svenskt Näringsliv* har anfört att olika former för offentliggörande av likartade dokument leder till överlappningar i lagstiftningen som bidrar till att försvåra överblicken (se avsnitt 6.2). Kravet på ingivande av en delårsrapport till registreringsmyndigheten är sedan länge etablerat och är en logisk följd av att årsredovisningen skall ges in till samma myndighet. Detta talar således för att kravet bör kvarstå även fortsättningsvis. För företag som omfattas av kravet på halvårsrapport i lagen om börs- och clearingverksamhet innebär detta att den halvårsrapport som skall offentliggöras enligt lagen om börs- och clearingverksamhet även skall offentliggöras enligt årsredovisningslagen genom att ges in till registreringsmyndigheten. Som redogjorts för i avsnitt 6.2 torde dock termens olika innebörd i respektive lag vara väl känd av emittenterna. Dessutom torde den föreslagna utmönstringen av kravet på delårsrapport i noterade företag i 9 kap. 1 § årsredovisningslagen medföra en tydligare uppdelning av vilka regler om delårsrapport som gäller för noterade företag respektive icke-noterade finansiella företag, inte minst genom att tidigare överlappning i lagstiftningen nu tagits bort.

Enligt nuvarande bestämmelse om halvårsrapport i lagen om börs- och clearingverksamhet skall halvårsrapporten ges in till den börs där aktierna är noterade. Ingivande av regelbunden finansiell information till den börs eller auktoriserade marknadsplats där emittenten är noterad behandlas i avsnitt 6.7.

Enligt artikel 5.1 i öppenhetsdirektivet skall emittenten se till att halvårsrapporten förblir tillgänglig för allmänheten i minst fem år. I likhet med den bedömning som gjordes i avsnitt 6.3.1 i fråga om års- och koncernredovisning, torde skyldigheten att hålla halvårsrapporten tillgänglig dock kunna fullgöras genom att emittenten ger in informationen till den som ansvarar för den centrala lagringsfunktionen.

Intygandemening

Enligt öppenhetsdirektivet skall halvårsrapporten innehålla en försäkran där de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar skall anges tydligt, intygar att, såvitt de vet, den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna som har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder, ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten eller de företag som i sin helhet omfattas av koncernredovisningen, samt att delårsinformationen innehåller en rättvisande översikt av viktiga

händelser och deras inverkan på sammanställningen av räkenskaperna tillsammans med en beskrivning av de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna för de återstående sex månaderna av räkenskapsåret (artiklarna 5.2 c och 5.4).

För att genomföra direktivets bestämmelser bör, för det första, ett krav på underskrift av ansvariga personer införas, med angivande av vilken befattning de har. De ansvariga som skall skriva under halvårsrapporten bör vara samma personer som enligt 2 kap. 7 § årsredovisningslagen skall skriva under års- och koncernredovisningen. För det andra bör ett krav på intygandemening införas. I enlighet med vad som föreslås om intygandemening i års- och koncernredovisning föreslås även beträffande halvårsrapport att kravet på intygandemening och underskrift begränsas till emittenter av fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

Intygandemeningens lydelse bör ligga nära direktivets lydelse och efterlikna den försäkran som skall lämnas i års- och koncernredovisningen. Lydelsen måste också anpassas till svenska förhållanden. Försäkran bör t.ex. formuleras på ett sådant sätt att den omfattar uppgifterna för såväl moderföretaget som koncernen. I likhet med vad som redogjorts för i avsnitt 6.3.3 i fråga om intygandemening i års- och koncernredovisning, är avsikten inte att den föreslagna underskriften och intygandemeningen skall medföra någon förändring av det nuvarande ansvar som ledande befattningshavare har för uppgifterna i en halvårsrapport.

Intygandemeningens lydelse bör vidare anpassas till förhållandet att halvårsrapporten innehåller mindre utförlig information än vad som är fallet med års- och koncernredovisningen. Med hänsyn till bl.a. kravet på snabb information är innehållet i en halvårsrapport begränsat till en kortfattad sammanställning av räkenskaperna samt viss delårsinformation; händelser av väsentlig betydelse för företaget som inträffat under perioden eller efter periodens slut samt en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. Något krav på revision av halvårsrapporter föreligger inte heller. Således är det inte lämpligt att det i en intygandemening till en halvårsrapport anges att balans- och resultaträkningarna i sammandrag och noterna ger en *rättvisande bild* av företagets tillgångar, skulder, ställning och resultat, eftersom begreppet ”rättvisande bild” är centralt förknippat med de krav på innehåll som ställs beträffande års- och koncernredovisningar. Enligt vår mening bör i stället den försäkran om att delårsinformationen innehåller en *rättvisande översikt* utsträckas till att även omfatta sammanställningen av räkenskaperna. Begreppet *rättvisande översikt* återspeglar på ett bättre sätt de krav som ställs på upprättandet av en halvårsrapport. Det föreslås därför att intygandemeningen utformas så att de undertecknande skall försäkra att halvårsrapporten ger en rättvisande översikt av företagets, och i förekommande fall, koncernens verksamhet, ställning och resultat.

Lagrådet har påtalat att det av öppenhetsdirektivet framgår att undertecknarnas försäkran uttryckligen skall avse beskrivningen av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer (jfr avsnitt 6.3.3.). Den bestämmelse som föreslagits kan därför inte enligt Lagrådets mening sägas uppfylla öppenhetsdirektivets krav. Med hänsyn till betydelsen av

ett fullständigt genomförande av direktivet anser Lagrådet därför att bestämmelsen bör kompletteras så att det uttryckligen anges att försäkrans skall omfatta beskrivningen av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget och företag som ingår i koncernen står inför. Vi delar Lagrådets uppfattning och föreslår därför att denna komplettering införs.

6.4.2 Innehållet i en delårsrapport m.m.

Regeringens förslag: En delårsrapport skall bestå av

1. en balansräkning i sammandrag,
2. en resultaträkning i sammandrag,
3. noter, och
4. delårsinformation.

Balansräkningen och resultaträkningen skall minst innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Samma principer skall följas för redovisning och värdering som när årsredovisningen upprättas.

Noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden.

Delårsinformationen skall innehålla information om händelser som är av väsentlig betydelse för att förstå utvecklingen av företagets ställning och resultat samt en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. Delårsinformationen skall dessutom innehålla uppgifter om sådana transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets ställning och resultat.

Moderföretag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning med tillämpning av IAS-förordningen, skall upprätta en delårsrapport för koncernen enligt den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapportering. Dessa företag skall i delårsrapporten lämna en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför. Vidare skall ett sådant företag inte tillämpa andra bestämmelser om delårsrapport i årsredovisningslagen än de som rör

1. språk och form,
2. tillhandahållande av delårsrapport m.m.,
3. uppgifter om moderföretaget, och
4. granskning av revisor.

Promemorians förslag: Promemorians förslag innehöll inte någon närmare precisering av innehållet i balans- och resultaträkningen i sammandrag samt tillhörande noter. Vidare fanns inte någon uppräkningslista av de regler i 9 kap. årsredovisningslagen som är tillämpliga på företag som omfattas av IAS-förordningen.

Remissinstanserna: *Svenskt Näringsliv* avstyrker särskilda svenska regler med krav på uppgifter om moderföretaget, när ett sådant företag upprättar delårsrapport för koncernen. *Svenskt Näringsliv* anför vidare att det bör avvaktas med att ta in regler om utvidgad uppgiftsskyldighet för transaktioner med närstående tills tydliga anvisningar för tillämpning av ett sådant krav tagits fram. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag.

Öppenhetsdirektivets och genomförandedirektivets innehåll:

Enligt öppenhetsdirektivets artikel 5.2 skall en halvårsrapport innehålla en kortfattad sammanställning av räkenskaperna, delårsinformation och en försäkran från huvudansvariga hos emittenten som i det närmaste motsvarar den försäkran som skall göras i års- och koncernredovisningen. Frågan om intygandemening behandlas i avsnitt 6.3.3 och 6.4.1. Om emittenten skall upprätta en koncernredovisning, skall den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna upprättas i enlighet med den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapportering, dvs. IAS 34. För emittenter som inte upprättar koncernredovisning skall de kortfattade räkenskaperna innehålla minst en balansräkning i sammandrag och en resultaträkning i sammandrag och förklarande noter till dessa. Vid upprättande av balans- och resultaträkning i sammandrag skall samma redovisningsprinciper tillämpas som vid upprättande av årsredovisning (artikel 5.3).

I artikel 5.4 preciseras att delårsinformationen åtminstone skall omnämna viktiga händelser som inträffat under de första sex månaderna av räkenskapsåret och deras inverkan på räkenskaperna. Vidare skall informationen innehålla en beskrivning av de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna för de återstående sex månaderna av räkenskapsåret. För emittenter av aktier skall delårsinformationen även innehålla information om större transaktioner med närstående.

Minimiinnehållet i balansräkningen och resultaträkningen i sammandrag och de förklarande noterna till dessa, skall specificeras av kommissionen genom genomförandeåtgärder (artikel 5.6).

I artikel 3 i kommissionens genomförandedirektiv återfinns bestämmelser om minimiinnehållet i halvårsrapporten. Enligt artikel 3.2 skall balansräkningen och resultaträkningen innehålla alla rubriker och delsummeringar som redovisades i emittentens senaste årsredovisning. Ytterligare poster skall inkluderas, om det krävs för att halvårsbokslutet inte skall bli missvisande (jfr IAS 34 punkten 10). Vidare skall i anslutning till balansräkningen och resultaträkningen lämnas jämförande information från det närmast föregående året (jfr IAS 34 punkten 20). Genomförandedirektivet innehåller också bestämmelser om noternas innehåll. I artikel 3.3 framgår att noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden. De skall också innehålla tillräckliga uppgifter för att halvårsrapporten skall kunna jämföras med årsredovisningen.

Gällande rätt: Enligt 9 kap. 3 § årsredovisningslagen skall en delårsrapport innehålla en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. Vidare skall det lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Upplysningar om förhållanden som inte redovisas på annat sätt i räkenskaperna men har betydelse för bedömningen av företagets ställning och resultat samt händelser av väsentlig betydelse för företaget som inträffat under perioden eller efter periodens slut, skall också ingå. Moderföretag skall – med vissa undantag – dessutom lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som skall lämnas för en juridisk person.

Enligt 9 kap. 4 § årsredovisningslagen skall i anslutning till uppgifter enligt 3 § även lämnas motsvarande uppgifter för samma rapportperiod under det närmaste föregående räkenskapsåret, om det inte finns särskilda hinder. Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senaste framlagda årsredovisningen, och, i förekommande fall, koncernredovisningen.

Skälen för regeringens förslag: Som framgått, bl.a. i avsnitt 6.2, bör det materiella innehållet i års- och koncernredovisningar respektive delårsrapporter regleras i redovisningslagstiftningen. Årsredovisningslagens bestämmelser om delårsrapport bör således anpassas till bestämmelserna om halvårsrapportens innehåll i artikel 5 i öppenhetsdirektivet och artikel 3 i kommissionens genomförandedirektiv. Enligt direktivet skall halvårsrapporten innehålla en balansräkning i sammandrag och en resultaträkning i sammandrag, förklarande noter till dessa samt delårsinformation. Direktivets krav kan således minst anses motsvara årsredovisningslagens krav på översiktlig redogörelse för verksamhet, resultatutveckling, investeringar, förändringar i likviditet, finansiering, beloppsuppgifter om nettoomsättning och resultat före bokslutsdispositioner och skatt m.m. (9 kap. 3 §).

Bestämmelserna i artikel 3 i genomförandedirektivet efterliknar innehållet i IAS 34, dvs. den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapportering för emittenter som upprättar koncernredovisning. Bestämmelserna i genomförandedirektivet är dock på många sätt mera begränsade än IAS 34 vad gäller krav på innehåll i en delårsrapport. Exempelvis innehåller genomförandedirektivet inte något krav på kassaflödesanalys i sammandrag och kraven på notupplysningar är mer begränsade. IAS 34 utgör dessutom generellt sett en betydligt utförligare handledning i hur en delårsrapport skall upprättas och innehåller hänvisningar till andra enskilda standarder för vägledning, t.ex. avseende transaktioner med närstående.

I promemorian redogjordes för kommissionens förslag till genomförandeåtgärder beträffande innehållet i en delårsrapport. Dessa bestämmelser har inte ändrats i det slutliga genomförandedirektivet. Genomförandedirektivets bestämmelser om halvårsrapportens innehåll bör därför nu kunna ligga till grund för lagförslag. Vi föreslår följaktligen att det i årsredovisningslagen preciseras att balans- och resultaträkningarna i sammandrag minst skall innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Vidare bör framgå av lagtexten att samma principer för redovisning och värdering som vid upprättande av årsredovisning skall gälla även vid sammanställningen av räkenskaperna i delårsrapporten. Detta innebär att bestämmelserna i 3 kap. årsredovisningslagen, om balans- och resultaträkningens innehåll och uppställningsformer m.m., samt värderingsreglerna i 4 kap. samma lag skall tillämpas i den utsträckning bestämmelserna har bäring på upprättandet av delårsrapport. Vidare bör anges i lag att noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden. Kravet på jämförande information från närmast föregående år, anses redan uppfyllt genom bestämmelsen i 9 kap. 4 § första stycket årsredovisningslagen och kräver således ingen ytterligare lagstiftningsåtgärd.

Vidare föreskriver direktivet att i den s.k. delårsinformationen i halvårsrapporten skall omnämnas viktiga händelser under perioden och deras inverkan på räkenskaperna (artikel 5.4). Enligt gällande rätt skall delårsrapporten – genom en hänvisning till bestämmelser i årsredovisningslagens 6 kap. om förvaltningsberättelse – innehålla upplysningar om förhållanden som inte redovisas på annat sätt i räkenskaperna men har betydelse för bedömningen av företagets ställning och resultat, samt händelser av väsentlig betydelse för företaget som inträffat under perioden eller efter periodens slut. Nuvarande bestämmelser bedöms väl motsvara direktivets. För att anpassa lydelsen till direktivet bör emellertid hänvisningen till bestämmelserna i förvaltningsberättelsen utgå och kravet följa direkt av 9 kap. 3 § årsredovisningslagen. Enligt artikel 5.4 skall vidare de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna för de återstående sex månaderna av räkenskapsåret beskrivas. En liknande bestämmelse finns i bestämmelserna om förvaltningsberättelsens innehåll i 6 kap. 1 § andra stycket 3 årsredovisningslagen. I enlighet med vad som nyss sagts bör dock kravet på innehållet i delårsinformationen framgå direkt av bestämmelserna i 9 kap. årsredovisningslagen.

Direktivet föreskriver också att emittenter av aktier i halvårsrapporten, utöver den ovanstående informationen, skall lämna upplysningar om större transaktioner med närstående (artikel 5.4). *Svenskt Näringsliv* anför att det i avsaknad av tydliga anvisningar för tillämpning av ett sådant upplysningskrav är rimligt att först avvakta genomförandebestämmelserna till öppenhetsdirektivet. I genomförandedirektivet, artikel 4, anges att delårsinformationen åtminstone skall innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som har ägt rum under räkenskapsårets första sex månader och som väsentligen påverkat företagets ställning eller resultat samt väsentliga förändringar avseende transaktioner med närstående som redovisades i den senaste årsredovisningen. Vad som avses med begreppet ”närstående” definieras inte närmare i vare sig öppenhetsdirektivet eller genomförandedirektivet. Enligt gällande rätt innehåller årsredovisningslagarna krav på att upplysningar om transaktioner med vissa kategorier av närstående skall lämnas i års- och koncernredovisningen (exempelvis ledande befattningshavare, koncernföretag och intresseföretag). Något krav på upplysningar om transaktioner med närstående som täcker in ovannämnda relationer finns emellertid inte. Europaparlamentet och rådet har dock under våren 2006 antagit ett direktiv om ändringar i redovisningsdirektiven²⁹. Ändringsdirektivet innehåller bl.a. bestämmelser om att företag skall lämna upplysningar i års- och koncernredovisningen om transaktioner med närstående. Begreppet närstående skall ha samma innebörd som i de internationella redovisningsstandarder som antagits enligt IAS-förordningen. I IAS 24 definieras begreppet närstående såsom ”företag och fysiska personer som har möjlighet att utöva ett bestämmande eller ett betydande inflytande över ett annat

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG av den 14 juni 2006 om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EUT L 224, 16.8.2006, s. 1, Celex 32006L0046).

företag när det gäller att fatta finansiella och operativa beslut”. Bland annat följande närstående relationer omnämns: moder-, dotter-, syster- och intresseföretag, fysiska personer som direkt eller indirekt har en andel av rösterna i företaget som medför ett betydande inflytande, personer som har befogenhet och ansvar för planering, ledning och styrning, däribland styrelseledamöter och ledande befattningshavare, samt nära familjemedlemmar till sådana nyckelpersoner.

För att uppfylla öppenhetsdirektivet krav bör det, såsom föreslagits i promemorian, nu införas ett krav på att delårsinformationen i en delårsrapport skall innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets ställning och resultat. I syfte att åstadkomma en enhetlig reglering för företag som skall upprätta delårsrapport bör kravet på upplysningar inte begränsas till att omfatta endast emittenter av aktier såsom öppenhetsdirektivet anger. Mot bakgrund av att alla företag, efter genomförandet av ovan nämnda ändringsdirektiv, kommer att behöva lämna motsvarande uppgifter i års- och koncernredovisningen, bedöms inte detta upplysningskrav vara för betungande för de ytterligare företag som föreslås omfattas av det. Vidare framgår exempelvis redan av Stockholmsbörsens gällande noteringsavtal att information om transaktioner med närstående skall lämnas i delårsrapporterna. Större transaktioner med närstående kan dessutom utgöra sådan information som omedelbart skall offentliggöras, i enlighet med reglerna om offentliggörande av kurspåverkande information i lagen om börs- och clearingverksamhet. Det är därför lämpligt att även redovisningslagstiftningens bestämmelser om delårsrapport ställer krav på sådan information.

Företag som omfattas av IAS-förordningen

Enligt öppenhetsdirektivet (se artikel 5.3 första stycket) skall emittenter som är skyldiga att upprätta koncernredovisning upprätta den kortfattade sammanställning av koncernens räkenskaper i enlighet med den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapportering enligt det kommittéförfarande som avses i artikel 6 i IAS-förordningen.

För att genomföra öppenhetsdirektivet bör det därför införas en bestämmelse i årsredovisningslagen om att moderföretag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning med tillämpning av IAS-förordningen, vid upprättande av delårsrapport skall tillämpa den internationella redovisningsstandard som rör delårsrapportering (dvs. IAS 34) och som kommissionen antagit genom förordningen (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003. Skyldigheten att upprätta delårsrapport kommer således att framgå av lagen om börs- och clearingverksamhet medan innehållet i delårsrapporten i första hand regleras i IAS 34. Därutöver finns i årsredovisningslagen vissa bestämmelser om upprättande av delårsrapport, som inte täcks av IAS 34 och som alltså skall gälla för företag som omfattas av IAS-förordningen.

Enligt 9 kap. 1 § tredje stycket skall t.ex. en delårsrapport avfattas på svenska i vanlig läsbar form. Vidare framgår att den i aktiebolag får upprättas i elektronisk form. För dessa bestämmelser finns ingen motsvarighet i IAS 34. Samma sak gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 §

årsredovisningslagen. I den paragrafen finns bestämmelser om tillhandahållande av delårsrapport och ingivande till registreringsmyndighet m.m. I IAS 34 saknas vidare motsvarighet till den föreslagna bestämmelsen om att delårsinformationen skall innehålla en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför (se ovan). Den föreslagna bestämmelsen har sin grund i artikel 5.4 i öppenhetsdirektivet. Det finns heller ingen motsvarighet i IAS 34 till den bestämmelse om revisorsgranskning som föreslås nedan i avsnitt 6.4.4. För att tydliggöra detta förhållande bör således uttryckligen framgå av årsredovisningslagen att ovan uppräknade bestämmelser skall tillämpas av de företag som omfattas av IAS-förordningen vid upprättande av delårsrapport för koncernen.

Direktivet ställer inte något krav på att halvårsrapporten dessutom skall innehålla uppgifter om moderföretagets räkenskaper, på så sätt som krävs beträffande den årliga redovisningen. I promemorian föreslogs att den gällande bestämmelsen i 9 kap. 3 § årsredovisningslagen om att delårsrapporten skall innehålla uppgifter både för moderföretaget och koncernen bör behållas. *Svenskt Näringsliv* har avstyrkt särskilda svenska regler med krav på uppgifter om moderföretaget, när ett sådant företag upprättar delårsrapport för koncernen. Såsom *Svenskt Näringsliv* påpekar är det av vikt att förenklingsmöjligheter för företagen undersöks. Förenklingsmotivet måste emellertid ställas mot externa intressenters behov av information. Det torde t.ex. vara ett rimligt antagande att investerare som ställt kapital till förfogande också bör få en löpande insyn i företaget som emitterat aktierna eller skuldebrev, likväl som investeraren bör få en löpande insyn i förhållanden som är hänförliga till andra koncernföretag. Genom delårsrapporten ökar investerares, kreditgivares och andras möjligheter att förstå företagets förmåga att generera resultat och dess finansiella ställning. Regeringen anser inte att det finns tillräckliga skäl för att sätta kraven på upprättande av delårsrapport lägre än i dag. Enligt vår bedömning torde värdet av att få en tätare rapportering av moderföretagets ställning och resultat uppväga det administrativa arbetet som krävet medför. Moderföretag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning med tillämpning av IAS-förordningen skall därmed upprätta en halvårsrapport som dels innehåller uppgifter om koncernen med tillämpning av IAS 34, dels innehåller uppgifter avseende moderföretaget som följer av årsredovisningslagen. Det bedöms inte ligga någon motsättning i att upprätta en delårsrapport som uppfyller både IAS 34 och årsredovisningslagens krav, då det inte föreligger någon konflikt mellan dessa regelverk. För att tydliggöra detta förhållande bör således uttryckligen framgå av årsredovisningslagen att företag som omfattas av IAS-förordningen vid upprättande av delårsrapport även skall lämna uppgifter om moderföretaget enligt vad som följer av årsredovisningslagens 9 kap.

Finansiella holdingföretag

Årsredovisningslagens bestämmelser om delårsrapport omfattar även sådana finansiella holdingföretag som skall upprätta koncernredovisning enligt 7 kap. ÅRKL eller enligt 7 kap. ÅRFL. Sådana företag kan, men behöver inte, vara emittenter i öppenhetsdirektivets mening. Det innebär

att bestämmelserna om delårsrapport i viss mån skärps även för dessa företag. Finansiella holdingföretag som skall upprätta koncernredovisning enligt ÅRKL, (dvs. finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut eller värdepappersbolag eller utländska företag av motsvarande slag), är skyldiga att tillämpa Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:16) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag vid upprättande av delårsrapport för koncernen. Redan av dessa föreskrifter följer en omfattande rapporteringsskyldighet. Enligt ett allmänt råd som lämnas i anslutning till föreskrifterna om delårsrapport bör bl.a. IAS 34 tillämpas. Med hänsyn till det redan gällande regelverket bedöms de föreslagna bestämmelserna om delårsrapportens innehåll inte få några större konsekvenser för finansiella holdingföretag som skall upprätta koncernredovisning enligt ÅRKL.

För finansiella holdingföretag som skall upprätta koncernredovisning i enlighet med 7 kap. ÅRFL (dvs. finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag eller utländska företag av motsvarande slag) finns inte motsvarande föreskrifter från Finansinspektionen om innehållet i en sådan delårsrapport. Detta följer av att det i gällande rätt inte finns något krav på delårsrapport i försäkringsföretag. I ett flertal finansiella koncerner är det emellertid vanligt med s.k. blandad verksamhet, dvs. både försäkrings- och bankrörelse. Holdingföretag i sådana koncerner är skyldiga att upprätta koncernredovisning antingen i enlighet med ÅRKL eller i enlighet med ÅRFL, beroende på var tyngdpunkten i verksamheten ligger. Oavsett vilken lag som tillämpas bör sådana moderföretag omfattas av kravet på att upprätta delårsrapport. Någon skillnad avseende kraven på delårsrapportens innehåll bör av jämförbarhetsskäl inte heller föreligga för dessa moderföretag. Det föreslås därför att bestämmelserna om delårsrapportens innehåll i årsredovisningslagen skall tillämpas, såsom tidigare, både av finansiella holdingföretag som skall upprätta koncernredovisning med tillämpning av 7 kap. ÅRKL och finansiella holdingföretag som skall upprätta koncernredovisning med tillämpning av 7 kap. ÅRFL.

Bestämmelser om delårsrapport i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag behandlas nedan i avsnitt 6.4.3.

6.4.3 Delårsrapport i finansiella företag

Regeringens förslag: De utökade bestämmelserna om delårsrapport i årsredovisningslagen skall gälla även för företag som upprättar delårsrapport enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Nämnade företag skall kunna föreläggas vid vite att fullgöra skyldigheten att ge in en delårsrapport till registreringsmyndigheten.

Bestämmelsen om att banker och hypoteksinstitut skall ge in en delårsrapport till Finansinspektionen skall utgå.

Bestämmelser om delårsrapport i noterade försäkringsföretag införs genom ett nytt kapitel i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att krav på delårsrapport som ställs på kreditinstitut och värdepappersbolag även bör ställas på försäkringsföretag. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Gällande rätt: Av 9 kap. 1 § ÅRKL framgår att kreditinstitut och värdepappersbolag skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader upprätta en särskild redovisning (delårsrapport). Med kreditinstitut avses bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker, kreditmarknadsföretag, institut för elektroniska pengar, Sveriges allmänna hypoteksbank och Svenska skeppshypotekskassan. I fråga om delårsrapportens innehåll gäller genom hänvisningen i 9 kap. 2 § ÅRKL bl.a. vad som föreskrivs i 9 kap. 3 och 4 §§ årsredovisningslagen om innehållet i en delårsrapport. Av Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag följer bl.a. att delårsrapporten i institut vars balansomslutning överstiger en miljard kronor skall innehålla en balansräkning i sammandrag samt en resultaträkning enligt uppställningsformen i bilaga 2 till ÅRKL (se 8 kap. 3 och 4 §§ FFFS 2006:16). Enligt ett allmänt råd skall även IAS 34 om delårsrapportering tillämpas.

Av 9 kap. 2 § ÅRKL följer att minst en rapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. Rapporten skall offentliggöras genom ingivande till registreringsmyndigheten senast två månader efter rapportperiodens utgång. Enligt 9 kap. 3 § 1 ÅRKL skall banker och hypoteksinstitut även ge in rapporten till Finansinspektionen så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång.

I ÅRFL finns inget krav på att försäkringsföretag skall upprätta delårsrapport. Försäkringsföretag vars aktier är inregistrerade på en börs omfattas dock av den nuvarande regeln om halvårsrapport i 5 kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet. Finansinspektionen har i inspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2006:17) om årsredovisning i försäkringsföretag, lämnat ett allmänt råd om att försäkringsföretag vars balansomslutning överstiger en miljard kronor minst en gång per år bör upprätta delårsrapport (se 8 kap. i nämnda föreskrifter).

Skälen för regeringens förslag

Delårsrapport i kreditinstitut och värdepappersbolag

De utökade bestämmelserna om delårsrapportens innehåll som förslås genomföras i årsredovisningslagen (se avsnitt 6.4.2) får genom hänvisningarna i ÅRKL direkt tillämpning även för företag som upprättar delårsrapport enligt den lagen. Enligt Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag gäller emellertid redan i dag en utökad informationsskyldighet avseende delårsrapporten för företag som tillämpar ÅRKL. De utökade bestämmelserna om delårsrapportens innehåll i redovisnings-

lagstiftningen bedöms därför inte få så stora praktiska konsekvenser för dessa företag.

Finansinspektionen har i ett annat lagstiftningsärende (dnr Ju2004/10672/L1) anført att bestämmelsen i 9 kap. 3 § 1 ÅRKL om att banker och hypoteksinstitut skall ge in delårsrapporten till Finansinspektionen bör tas bort med hänsyn till att inspektionen inte längre är registreringsmyndighet. Tidigare var Finansinspektionen såväl tillsynsmyndighet som registreringsmyndighet för banker och försäkringsbolag. År 2002 fördes emellertid registeransvaret för dessa institut över till dåvarande Patent- och registreringsverket, nuvarande Bolagsverket. Kravet på att banker och hypoteksinstitut skall ge in en delårsrapport till Finansinspektionen i 9 kap. 3 § 1 ÅRKL kvarstod dock, och gäller därmed vid sidan av kravet på ingivande till Bolagsverket. Finansinspektionen är beroende av en stor mängd uppgifter om instituten för sin tillsynsverksamhet. Finansinspektionens möjligheter att begära in information från instituten för att kunna fullgöra sin uppgift bedöms dock vara tillräckliga utan ifrågavarande krav på att en delårsrapport skall ges in till inspektionen. Det föreslås därför att bestämmelsen i 9 kap. 3 § 1 om att banker och hypoteksinstitut skall ge in en delårsrapport (som omfattar minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret) till Finansinspektionen skall utgå.

För banker, hypoteksinstitut och försäkringsföretag gäller att dessa skall ge in års- och koncernredovisningen till registreringsmyndigheten så snart det kan ske efter det att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts av stämman (8 kap. 5 § ÅRKL och 8 kap. 5 § ÅRFL). På motsvarande sätt gäller enligt den ovannämnda bestämmelsen i 9 kap. 3 § 1 ÅRKL att en delårsrapport – som omfattar minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret – i banker och hypoteksinstitut skall ges in till Finansinspektionen så snart det kan ske och allra senast två månader efter rapportperiodens utgång. För övriga företag finns endast den borte tvåmånadersgränsen. Det har i olika lagstiftningsärenden anförts att för finansiella företag gör sig särskilda krav på god genomlysning gällande, inte minst mot bakgrund av den påverkan som framför allt banker och andra kreditinstitut har på den finansiella stabiliteten i Sverige, se t.ex. prop. 2005/06:116 s. 58 och 95. Det är därför motiverat med snävare tidsgränser för ingivande av års- och koncernredovisningar respektive delårsrapporter för dessa företag. När nu bestämmelsen om att banker och hypoteksinstitut skall ge in en delårsrapport till Finansinspektionen tas bort, bör därför kravet på att ingivande skall göras så snart det kan ske och senast två månader efter rapportperiodens utgång i stället gälla den delårsrapport som ges in till Bolagsverket. Vidare bör möjligheten för registreringsmyndigheten att med vite förelägga om ingivande av en delårsrapport (se hänvisningen i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen till 8 kap 13 § i den lagen), omfatta även de företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt ÅRKL.

Delårsrapport i försäkringsföretag

För att också försäkringsföretag som är noterade på en reglerad marknad skall omfattas av bestämmelser om halvårsrapportens innehåll motsvarande öppenhetsdirektivets, föreslås att det införs bestämmelser

om delårsrapport i ÅRFL. För att underlätta jämförelser bör bestämmelserna utformas efter förebild i de övriga två årsredovisningslagarna, och i enlighet med den lagstiftningsteknik som gäller i redovisningslagstiftningen.

Finansinspektionen har i sitt remissvar avseende promemorian och i ett tidigare lagstiftningsärende (dnr Ju2004/10672) anført att försäkringsföretag bör omfattas av ett likvärdigt krav på delårsrapport som gäller för bl.a. banker och värdepappersbolag enligt 9 kap. 1 § ÅRKL. Frågan om obligatorisk delårsrapport i försäkringsföretag har tidigare varit föremål för överväganden (se prop. 1981/82:180 s. 89–91, 1995/96:10 del 4 s. 193 och prop. 2005/06:116 s. 97). Tidigare har bl.a. anförts att delårsrapport är en mindre lämplig form av informationsförmedling för försäkringsföretag. Några nya skäl för att kräva en tätare rapportering i andra försäkringsföretag än försäkringsföretag vars andelar eller skuldebrev är föremål för handel på en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad har inte framkommit. Något krav på att upprätta delårsrapport föreslås därför inte för andra försäkringsföretag än de som omfattas av öppenhetsdirektivets krav på halvårsrapport. Av jämförbarhetsskäl bör, i likhet med vad som gäller enligt bestämmelserna om delårsrapport i årsredovisningslagen och ÅRKL, de nya bestämmelserna om delårsrapport i ÅRFL också bli tillämpliga i det fall ett försäkringsföretag på frivillig väg väljer att upprätta delårsrapport, t.ex. en halvårsrapport eller en kvartalsrapport (se vidare avsnitt 6.4.5).

Vad gäller delårsrapportens innehåll och bestämmelser om tillhandahållande av delårsrapport bör, på motsvarande sätt som i ÅRKL, hänvisas till årsredovisningslagens bestämmelser.

6.4.4 Revisorsgranskning av delårsrapport

Regeringens förslag: Om en delårsrapport har granskats av en revisor, skall delårsrapporten åtföljas av revisorns rapport. Om delårsrapporten inte är granskad av en revisor, skall detta anges i rapporten.

Regeringens bedömning: Något krav på att en delårsrapport skall granskas översiktligt av en revisor bör inte införas.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag. *FAR* anser att det bör införas ett krav på att en delårsrapport skall granskas översiktligt av en revisor. Övriga remissinstanser har inga invändningar mot promemorians bedömning.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt artikel 5.5 i öppenhetsdirektivet skall, om halvårsrapporten reviderats, hela revisionsberättelsen återges. Om halvårsrapporten varit föremål för översiktlig granskning av revisor, skall revisorns rapport avseende denna granskning åtfölja rapporten. Om halvårsrapporten inte granskats av en revisor skall även detta framgå av rapporten. Enligt artikel 5.6 skall kommissionen genom

kommittologiförfarande definiera vad som avses med översiktlig granskning. Något sådant förslag har inte presenterats.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Det förekommer att delårsrapporter är föremål för s.k. översiktlig granskning av revisor. En översiktlig granskning har en mer begränsad inriktning och omfattning än en revision som utförs enligt god revisionssed (se revisionsbranschens standard för översiktlig granskning SÖG 2400: Uppdrag att göra översiktlig granskning av finansiella rapporter).

FAR anser att det bör införas ett krav på att en delårsrapport skall granskas översiktligt av en revisor. Även Finansinspektionen har i en hemställan till Justitiedepartementet framfört att det borde införas ett lagkrav på granskning av noterade företags kvartalsrapporter (dnr Fi2006/6051). Finansinspektionen framför att detta skulle höja kvaliteten i rapporterna och väsentligt minska risken för fel. Ett krav på översiktlig granskning skulle också, enligt Finansinspektionen, få positiva effekter på innehållet i företagets årsredovisningar. Frågan om att införa ett lagstadgat krav på att delårsrapporter skall vara föremål för revisorsgranskning har diskuterats i flera sammanhang tidigare, bl.a. i Förtroendekommissionens betänkande (SOU 2004:47 s. 252 f.). Förtroendekommissionen ställde sig positiv till att delårsrapporter är föremål för en översiktlig granskning av revisorerna. Som skäl för detta anfördes bl.a. att sådan granskning skulle möjliggöra att eventuella fel upptäcks tidigare än annars. Förtroendekommissionen menade dock att det krav på översiktlig granskning av minst en delårsrapport som införts i den svenska koden för bolagsstyrning är tillräckligt. I promemorian gjordes samma bedömning. Enligt bolagsstyrningskoden skall minst en delårsrapport under räkenskapsåret granskas översiktligt av revisor. Bolagsstyrningskoden har införlivats med Stockholmsbörsens regelverk och skall tillämpas av svenska företag som är inregistrerade på börsen och andra noterade företag med ett börsvärde som överskrider 3 miljarder kronor.

Å ena sidan kan ett krav på granskning av delårsrapporter bidra till en kvalitetshöjning av företagens rapporter. Å andra sidan finns starka skäl för att avvakta med att lagstifta på ett område där svenskt näringsliv på frivillig väg nyligen infört regler på området. För att genomföra direktivets bestämmelser bör det dock införas en bestämmelse i årsredovisningslagen om att det skall framgå av en delårsrapport om den är granskad av revisor. Delårsrapporten kan vara föremål för översiktlig granskning eller en revision som utförs enligt god revisionssed (full revision). Vid en full revision skall revisionsberättelsen åtfölja delårsrapporten. Om delårsrapporten har granskats översiktligt, skall revisorns rapport avseende hur den översiktliga granskningen genomförts åtfölja delårsrapporten. Det skall också framgå av en delårsrapport om den inte är granskad av en revisor.

6.4.5 Delårsredogörelse och kvartalsrapport

Regeringens förslag: Emittenter av aktier skall under räkenskapsårets första och andra halvår offentliggöra en delårsredogörelse.

Redogörelsen skall offentliggöras under en period mellan tio veckor efter början och sex veckor före slutet av halvåret.

Delårsredogörelsen skall innehålla information om perioden mellan halvårets början och dagen för redogörelsens offentliggörande. I redogörelsen skall ingå uppgifter om väsentliga händelser och transaktioner under perioden samt en allmän beskrivning av emittentens och dess dotterföretags ställning och resultat under perioden.

Delårsredogörelse behöver inte offentliggöras om emittenten i stället offentliggör en delårsrapport med information om perioden mellan halvårets början och tre månader framåt (kvartalsrapport). Kvartalsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Förbudet för vissa personer med insynsställning i ett aktiemarknadsbolag mot att handla med aktier i bolaget inför en ordinarie delårsrapport skall även omfatta tiden inför offentliggörande av en delårsredogörelse.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslaget. *Verket för näringslivsutveckling* är positivt till att det inte ställs något lagstadgat krav på kvartalsrapport. *Nordic Growth Market NGM AB (NGM)* och *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser dock att ett lagstadgat krav på kvartalsrapporter bör införas för noterade företag.

Bokföringsnämnden framför att det finns praktiska svårigheter att uppfylla öppenhetsdirektivets krav att en delårsredogörelse skall innehålla information t.o.m. dagen för redogörelsens offentliggörande.

Sveriges advokatsamfund anser att kvartalsrapporter bör offentliggöras senast sex veckor före slutet av varje halvår, för att det skall vara möjligt att avgöra om emittenter, som i stället valt att upprätta delårsredogörelse, brutit mot skyldigheten att offentliggöra delårsredogörelse.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt artikel 6.1 i öppenhetsdirektivet skall emittenter av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad offentliggöra en redogörelse under räkenskapsårets första halvår och ytterligare en sådan redogörelse under det andra halvåret. Redogörelsen skall läggas fram under en period mellan tio veckor efter början och sex veckor före slutet av det relevanta halvåret, och skall innehålla information om perioden mellan början av den relevanta sexmånadersperioden och datumet för redogörelsens offentliggörande.

Redogörelsen skall innehålla en allmän beskrivning av emittentens och dess kontrollerade företags finansiella ställning och resultat under perioden samt en förklaring till alla väsentliga händelser och transaktioner som har ägt rum under perioden och deras inverkan på emittentens och dess kontrollerade företags finansiella ställning.

Emittenter som enligt nationell lagstiftning, reglerna på den reglerade marknaden eller på eget initiativ offentliggör kvartalsrapporter, är emellertid undantagna från reglerna om delårsredogörelse i artikel 6.1.

Gällande rätt: Något krav på att upprätta och offentliggöra kvartalsrapport föreligger inte enligt svensk rätt. Gällande noteringsavtal för

företag vars aktier är noterade vid Stockholmsbörsen och NGM ställer dock krav på kvartalsrapport. Rapporten skall offentliggöras senast två månader från utgången av den relevanta perioden. Börsernas noteringsavtal gör inte någon skillnad på olika delårsrapporter. Delårsrapporterna skall bl.a. innehålla resultaträkning i sammandrag för delårsperioden och det senaste kvartalet, balansräkning i sammandrag per den aktuella rapportperiodens utgång, kassaflödesanalys i sammandrag för delårsperioden samt jämförelsesiffror från närmast föregående år. Vidare föreskriver avtalen att god redovisningssed skall tillämpas. För moderföretag innebär det bl.a. att Redovisningsrådets rekommendation om delårsrapportering för koncerner (RR 31) blir tillämplig. Enligt denna rekommendation skall företag tillämpa IAS 34 vid upprättande av delårsrapporter.

Företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt årsredovisningslagen och ÅRKL skall tillämpa bestämmelserna om delårsrapportens innehåll i 9 kap. 3 § årsredovisningslagen även vid upprättande av kvartalsrapport. Delårsrapportens innehåll enligt dessa lagar behandlas i avsnitt 6.4.2 och 6.4.3. I avsnitt 6.4.3 lämnas även förslag avseende delårsrapport i försäkringsföretag.

Skälen för regeringens förslag

Delårsredogörelse eller kvartalsrapport?

Enligt öppenhetsdirektivet skall emittenter av aktier offentliggöra en delårsredogörelse under räkenskapsårets första och andra halvår. Något krav på en sådan redogörelse finns inte i gällande rätt. En delårsredogörelse är inte att likställa med en finansiell rapport i egentlig mening. Redogörelsen skall exempelvis endast utgöras av en beskrivning av företagets finansiella ställning och resultat, m.m. Vidare skall någon samlad bedömning för koncernen som helhet inte göras. Direktivets krav på delårsredogörelse bortfaller i det fall en emittent enligt nationell lagstiftning, reglerna på den reglerade marknaden eller på eget initiativ i stället offentliggör en kvartalsrapport. Direktivet föreskriver inte vad en kvartalsrapport skall innehålla. En logisk följd av IAS-förordningen är dock att moderföretag som upprättar kvartalsrapport för koncernen åtminstone bör tillämpa den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapporter, dvs. IAS 34. En annan viktig skillnad mellan delårsredogörelse och kvartalsrapport – utöver innehållet – är att delårsredogörelsen är föremål för större flexibilitet avseende den period som redogörelsen skall omfatta. Det bör därför övervägas om ett lagstadgat krav på kvartalsrapporter bör införas i svensk rätt, i stället för den delårsredogörelse som direktivet föreskriver.

NGM och Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet anser att ett lagstadgat krav på kvartalsrapporter bör införas för noterade företag. NGM anför att det är olyckligt om man inom detta område tillåter olika typer av rapportering från noterade bolag. Vi håller med NGM om att olika former av rapportering kan leda till att den finansiella informationen blir mer svåröverskådlig, eftersom det försvårar jämförelser mellan företagen. Såsom NGM framför, är ett av syftena med den nya EU-regleringen på det finansiella området att samordna kraven

som ställs på företag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad. Detta kan dock inte anses vara ett argument för införandet av kvartalsrapport, eftersom det inte finns en samsyn om behovet av detta i EU-länderna. Som ett argument mot kvartalsrapporter kan i stället anföras att alltför betungande rapporteringskrav riskerar att inverka negativt på ett företags möjlighet att använda sig av värdepappersmarknaden för sin finansiering. Det kan också ifrågasättas om aktörerna på marknaden, såväl privata som institutionella investerare, och andra intressenter har en reell möjlighet att följa upp företagens kvartalsbokslut. Det är emellertid så, som Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet påpekar, att kvartalsrapporter sedan länge är praxis för börsbolagen. Att som fakultetsnämnden föreslår, införa ett krav endast för börsbolagen framstår dock inte – inte minst i ljuset av börsernas gällande noteringsavtal – som vare sig lämpligt eller påkallat. Några särskilda skäl till att införa ett krav i lagen på att vissa eller alla noterade företag skall upprätta och offentliggöra kvartalsrapport har enligt vår mening inte framkommit. I stället bör det även fortsättningsvis lämnas ett visst utrymme för olika reglerade marknader att utforma och anpassa informationskraven på det sätt som är mest lämpligt för den krets av emittenter och investerare som man i första hand vänder sig till. På detta sätt ges också utrymme för ytterligare harmonisering, t.ex. på nordisk eller europeisk nivå. Mot bakgrund av detta föreslås att det införs ett krav i lagen om börs- och clearingverksamhet på att emittenter av aktier skall offentliggöra en delårsredogörelse under räkenskapsårets första och andra halvår.

Delårsredogörelsen skall, i enlighet med öppenhetsdirektivet, offentliggöras under en period mellan tio veckor efter början och sex veckor före slutet av halvåret och innehålla information om perioden mellan halvårets början och datumet för redogörelsens offentliggörande. Redogörelsen skall innehålla uppgifter om väsentliga händelser och transaktioner under perioden och en allmän beskrivning av emittentens och dess kontrollerade företags ställning och resultat under perioden. *Bokföringsnämnden* har framfört att det finns praktiska svårigheter att uppfylla öppenhetsdirektivets krav att en delårsredogörelse skall innehålla information om perioden mellan halvårets början och dagen för redogörelsens offentliggörande. Mot bakgrund av det begränsade innehållet i en delårsredogörelse ser vi inte detta som något större problem. Kravet följer vidare av öppenhetsdirektivet, varför någon ändring på denna punkt inte är möjlig.

En delårsredogörelse kan som framgått ovan inte likställas med en finansiell rapport i egentlig mening. Redogörelsen skall t.ex. innehålla en allmän beskrivning av emittentens och dess kontrollerade företags ställning och resultat under perioden. Det är således inte fråga om någon samlad bedömning för moderbolaget och dess dotterföretag som helhet. Det kan därför inte hävdas att den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapporter, IAS 34, automatiskt blir tillämplig när ett moderföretag som omfattas av IAS-förordningen offentliggör en delårsredogörelse. Delårsredogörelsens innehåll bör i stället motsvara vad som krävs enligt direktivet. Definitionen av begreppet kontrollerat företag i öppenhetsdirektivet motsvarar i allt

väsentligt begreppet dotterföretag enligt svensk rätt. Det senare Prop. 2006/07:65 begreppet bör därför användas i den svenska lagen.

Med hänsyn till att delårsredogörelsen endast skall upprättas av emittenter av aktier, bör även redogörelsens innehåll regleras genom bestämmelser i lagen om börs- och clearingverksamhet.

Närmare om kvartalsrapporter

Ett företag som i enlighet med reglerna på den reglerade marknaden eller på eget initiativ offentliggör kvartalsrapport, skall inte omfattas av kravet på delårsredogörelse (se artikel 6.2). Direktivet går inte närmare in på vad en sådan kvartalsrapport skall innehålla. Någon skillnad på innehåll i olika delårsrapporter framgår inte av vare sig gällande rätt, IAS 34 eller de reglerade marknadernas noteringsavtal. Homogena regler om delårsrapport förenklar för emittenter att upprätta delårsrapport, genom att de endast behöver vara förtroga med en uppsättning bestämmelser i stället för flera. Ett enhetligt informationsinnehåll underlättar vidare jämförbarheten mellan rapporterna. Motsvarande förenkling kan således antas gälla för läsarna av företagets delårsrapporter. En konsekvent hållning till vad som gäller i dag är att behålla systemet med enhetliga regler avseende innehållet i en delårsrapport, oavsett om det är en halvårsrapport eller en kvartalsrapport. Det föreslås därför att kravet på delårsredogörelse inte skall gälla om en emittent i stället upprättar en kvartalsrapport i enlighet med årsredovisningslagarnas bestämmelser om delårsrapport.

I likhet med vad som gäller för halvårsrapporten, bör kvartalsrapporten offentliggöras senast två månader efter rapportperiodens utgång för att ersätta kravet på delårsredogörelse. *Sveriges advokatsamfund* anser att asymmetrin mellan offentliggörandefristerna för delårsredogörelsen och kvartalsrapporten utgör en osäkerhet beträffande lagens efterlevnad. Härvid framförs att det inte kan fastställas om en emittent, som inte offentliggjort en kvartalsrapport, brutit mot skyldigheten att offentliggöra en delårsredogörelse förrän ca två veckor efter det att en sådan skall offentliggöras. Då denna asymmetri saknar grund i öppenhetsdirektivet föreslår Advokatsamfundet att även kvartalsrapporter bör offentliggöras senast sex veckor före slutet av varje halvår. Advokatsamfundets förslag medför dock att perioden för att upprätta och offentliggöra kvartalsrapport kortas i förhållande till promemorians förslag med ca två veckor, till att omfatta totalt ca 6 veckor. Att kräva ett så snabbt offentliggörande för en relativt sett omfattande rapport skulle dock enligt vår bedömning utgöra ett alltför betungande krav, i synnerhet för mindre företag med begränsade resurser. Det får därmed anses vara tillräckligt att den kontroll som görs av att kvartalsrapport eller delårsredogörelse har upprättats och offentliggjorts i rätt tid och på rätt sätt, utförs efter den tvåmånadersfrist som vi anser att företagen behöver för att kunna efterleva lagens krav på delårsrapportering.

I 15 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument förbjuds vissa personer med insynsställning i ett aktiemarknadsbolag att handla med aktier under trettio dagar innan en ordinarie delårsrapport offentliggörs, dagen för offentliggörandet inkluderad. Med ordinarie delårsrapport avses, enligt 1 § första stycket 7 samma lag, delårsrapporter och bokslutskommunikéer som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att lämna enligt sitt noteringsavtal eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapporter enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen, ÅRKL eller ÅRFL.

I förarbetena till bestämmelsen uttalades bl.a. att regeln innebär att ledande befattningshavare kommer att vara förhindrade att göra affärer med aktier i bolaget under de perioder då de typiskt sett kan ha tillgång till insiderinformation (prop. 2004/05:142 s. 149). Även om en delårsredogörelse i viktiga avseenden skiljer sig från en delårsrapport gör sig det nämnda skälet för förbudet gällande även i fråga om tiden inför offentliggörande av en delårsredogörelse. Förbudet bör därför utsträckas till att omfatta även denna period.

6.5 Information om förändringar i rättigheter för innehavare av värdepapper m.m.

Regeringens förslag: Emittenter som har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats skall offentliggöra förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperen samt nya låneemissioner.

Promemorian innehåller inget förslag i denna del. I promemorian görs bedömningen att öppenhetsdirektivets bestämmelser i denna del inte kräver några lagändringar.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att uttryckliga bestämmelser om offentliggörande av förändringar i de rättigheter som är knutna till värdepapper och nya låneemissioner bör införas. De övriga remissinstanserna kommenterar inte promemorians bedömning.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 16.1 och 16.2 i öppenhetsdirektivet skall emittenter av värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad utan dröjsmål offentliggöra alla förändringar av rättigheter knutna till värdepapperen. Den som har gett ut aktier skall offentliggöra förändringar i rättigheter knutna till olika kategorier av aktier, inklusive förändringar i rättigheter som följer derivatinstrument som ger rätt till bolagets aktier och som har getts ut av bolaget självt. Den som har gett ut andra värdepapper än aktier skall offentliggöra förändringar av rättigheter för innehavarna av sådana värdepapper. Bland sådana förändringar nämns förändringar av villkor och bestämmelser som indirekt skulle kunna påverka dessa rättigheter som ett resultat av förändringar av lånevillkor eller räntesatser. Bestämmelserna motsvarar i huvudsak artikel 68.2 och artikel 81.2 i direktiv 2001/34/EG.

I 5 kap. 3 § 3 lagen om börs- och clearingverksamhet föreskrivs att den som har gett ut fondpapper som har inregistrerats vid en börs eller för vilka ansökan om inregistrering har lämnats in skall offentliggöra de upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Av 6 kap. 2 § 3 och 7 kap. 2 § samma lag följer att detsamma gäller för fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. I promemorian gjordes bedömningen att ovan gällande upplysningskrav i lagen om börs- och clearingverksamhet torde omfatta även den upplysningsskyldighet som framgår i artiklarna 16.1 och 16.2 i öppenhetsdirektivet. *Sveriges advokatsamfund* har dock anfört att en ändring i rättigheter knutna till fondpapper inte alltid behöver vara av betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Advokatsamfundet anger som exempel att det inte finns anledning att anta att en uppdelning av aktierna, en s.k. split, skall ha en kurspåverkande effekt. Regeringen gör samma bedömning. Eftersom emittentens skyldighet att offentliggöra vissa typer av förändringar i rättigheter som rör värdepapperen inte innehåller något krav på kurspåverkan, bör det införas en uttrycklig bestämmelse om skyldighet för utgivare av fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats att offentliggöra förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperen.

Artikel 16.3 i öppenhetsdirektivet föreskriver att emittenter av värdepapper som är upptagna till handel, utan dröjsmål skall offentliggöra nya låneemissioner och i synnerhet alla garantier och säkerheter för sådana emissioner. I artikeln undantas internationella offentliga organ där minst en medlemsstat är medlem från tillämpningsområdet för bestämmelsen. Vidare ges medlemsstaterna i artikel 1.3 i öppenhetsdirektivet en möjlighet att inte tillämpa artikel 16.3 på värdepapper som emitterats av medlemsstater eller av deras regionala eller lokala myndigheter. Artikel 16.3 motsvarar i huvudsak artikel 81.3 i direktiv 2001/34/EG.

De ovan angivna bestämmelserna i lagen om börs- och clearingverksamhet om upplysningar om verksamheten m.m. som är av betydelse för bedömningen av kursvärdet på fondpapperen har kompletterats av Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. I dessa föreskrifter anges att beslut om emission eller förslag till sådant beslut skall offentliggöras omedelbart (2 kap. 4 §). Bestämmelserna i föreskrifterna gäller endast för *företag* vars fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. Någon motsvarande bestämmelse för stat, landsting, kommun eller offentligt internationellt organ finns inte och ett sådant krav kan inte heller anses befogat i enlighet med det resonemang som förts i avsnitt 6.2 beträffande dessa emittenters kreditvärdighet.

I likhet med den bedömning som har gjorts ovan i fråga om artikel 16.1 och 16.2 i öppenhetsdirektivet bör emellertid en uttrycklig regel om att information om nya låneemissioner skall offentliggöras införas i lag. Närmare bestämmelser om innehållet, t.ex. vad beträffar garantier och säkerheter för emissionerna, bör meddelas i verkställighetsföreskrifter beslutade av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

På detta sätt skapas en naturlig uppdelning med rambestämmelser i lag och möjlighet att ange de närmare kraven i verkställighetsföreskrifter

som antas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Vårt förslag torde även medföra ändringar i de nu gällande föreskrifterna från Finansinspektionen.

Skyldigheten att offentliggöra information om förändringar i värdepapper regleras i öppenhetsdirektivet och faller därigenom inom definitionen på obligatorisk information i artikel 2.1 k. Emittenten måste därför offentliggöra informationen på det sätt som behandlas i avsnitt 6.6, och samtidigt ge in informationen till Finansinspektionen. Till den del kompletterande bestämmelser härom behövs, är det lämpligt att även dessa genomförs genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

6.6 Offentliggörande av obligatorisk information

6.6.1 Hur offentliggörande av obligatorisk information skall ske

Regeringens förslag: Emittenter skall offentliggöra obligatorisk information så att den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten i EES.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur offentliggörandet skall ske.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att skyldigheten att offentliggöra obligatorisk information även bör åvila den som utan emittentens samtycke ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag.

Öppenhetsdirektivets och genomförandedirektivets innehåll: Enligt artikel 21.1 i öppenhetsdirektivet skall medlemsstaterna kräva att emittenten vid offentliggörande av den obligatoriska informationen använder sådana medier som rimligen kan bedömas vara tillförlitliga för en effektiv spridning av informationen inom hela gemenskapen. Hemmedlemsstaten får inte kräva att endast medier som sköts av operatörer på det egna territoriet skall få användas. Vad som avses med obligatorisk information framgår av artikel 2.1 k.

Kommissionen skall vidare enligt artikel 21.4 anta genomförandeåtgärder och därvid fastställa miniminormer för spridning av obligatorisk information. Enligt kommissionens genomförandedirektiv (artikel 12) skall informationen offentliggöras på ett sätt som möjliggör att den snabbt sprids till allmänheten så samtidigt som möjligt i såväl hemmedlemsstat som i de andra medlemsstaterna. Informationen skall överföras till media i oredigerad form. Vad gäller årsredovisning, halvårsrapport och delårsredogörelse så är det tillräckligt att en hänvisning finns till den webbplats där dokumenten finns tillgängliga. Informationen skall överföras till media på ett säkert sätt, så att risken för manipulering och otillåten åtkomst minimeras. Om någon felaktighet upptäckts vid spridningen skall den rättas till. Systemfel eller liknande brister hos media till vilka informationen har lämnats skall dock inte läggas emittenten till last. Det skall vidare framgå att informationen avser

s.k. obligatorisk information, vem emittenten är samt datum och tidpunkt när emittenten skickade informationen. Emittenten skall också kunna lämna uppgifter om vissa detaljer kring spridningen av informationen till den behöriga myndigheten, om myndigheten begär det.

Gällande rätt: I gällande rätt finns inte någon samlad författningsbestämmelse om att sådan information som definieras som obligatorisk information enligt öppenhetsdirektivet skall offentliggöras på visst sätt av en emittent. Lagen om börs- och clearingverksamhet innehåller dock regler om att emittenter skall offentliggöra kurspåverkande information (5 kap. 3 § och 6 kap. 2 §). I samma lag finns i 5 kap. 6 § en bestämmelse om att bolag vars aktier är inregistrerade vid en börs skall offentliggöra en halvårsrapport. Vidare finns i 2 kap. Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. regler om emittenternas informationsskyldighet. Enligt föreskrifterna skall informationen offentliggöras i direkt anslutning till att ett visst beslut fattats, ett val ägt rum eller händelsen blivit känd för emittenten. Informationen anses offentliggjord när den har lämnats för spridning till minst två etablerade nyhetsbyråer samt minst tre rikstäckande dagstidningar. Informationen skall även snarast möjligt läggas ut på emittentens webbplats och finnas tillgänglig där under minst tre år. Väsentliga förändringar av tidigare offentliggjord information skall omedelbart offentliggöras efter det att förändringen uppstått och genom samma informationskanaler som användes för den ursprungliga informationen. Föreskrifterna innehåller också en bestämmelse om emittenter som är noterade både vid svensk börs eller auktoriserad marknadsplats och vid en utländsk reglerad marknad. Sådana emittenter skall se till att offentliggörande av information sker så samtidigt som möjligt i de länder där emittentens finansiella instrument är upptagna till handel.

I begreppet obligatorisk information innefattas enligt öppenhetsdirektivet flaggningsinformation. Sådan information behandlas i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Enligt 4 kap. 4 § skall emittenten i vissa fall offentliggöra flaggningsinformationen. I ovan nämnda föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. anges i 5 kap. 1 § att sådant offentliggörande skall ske genom annonsering i en eller flera rikstäckande dagstidningar.

För olika slags finansiell information gäller ett flertal bestämmelser om offentliggörande. En redogörelse för de regler som gäller för offentliggörande av års- och koncernredovisning, delårsrapport samt delårsredogörelse lämnas i avsnitten 6.3 och 6.4.

Skälen för regeringens förslag: Som framgått finns ett särskilt behov av öppenhet i noterade företag. Företagen har ett spritt ägande, ofta sker en stor andel av försäljningen på utländska marknader och många företag ägs i större eller mindre omfattning av utländska investerare. Det är således angeläget att sådan information som i öppenhetsdirektivet benämns obligatorisk information, dvs. regelbunden finansiell information, flaggningsinformation, insiderinformation samt övrig löpande emittentinformation offentliggörs på ett sätt som medför att informationen snabbt blir tillgänglig inom hela EES. En sådan spridning av informationen främjar även integreringen av de europeiska kapitalmarknaderna. Bestämmelserna om offentliggörande av

obligatorisk information är således centrala i öppenhetsdirektivet. I propositionen framkommer kravet på offentliggörande av informationen i anslutning till respektive förslag. Utöver detta behövs särskilda regler om *hur* den obligatoriska informationen skall offentliggöras. Av öppenhetsdirektivet följer att obligatorisk information skall spridas så att den når en så bred allmänhet som möjligt och att informationen når allmänheten, om möjligt samtidigt, både i och utanför hemmedlemsstaten. Det kan i sammanhanget nämnas att prospekt-direktivet innehåller olika former för offentliggörande av prospekt som är avsedda för allmän omsättning. Ett prospekt anses vara offentliggjort för allmänheten när det har införts i en eller flera dagstidningar med rikstäckande eller omfattande spridning till alla de stater inom EES där erbjudandet av finansiella instrument till allmänheten eller ansökan om att finansiella instrument skall tas upp till handel görs (2 kap. 29 § första stycket 1 lagen om handel med finansiella instrument). Ett prospekt kan emellertid även offentliggöras utan att det sker en aktiv spridning till allmänheten, t.ex. genom att det publiceras på emittentens webbplats (2 kap. 29 § första stycket 3 samma lag).

Öppenhetsdirektivet krav på aktivt spridande av informationen gäller oavsett vilken typ av information som avses. All obligatorisk information skall således offentliggöras på ett likartat sätt. Mot denna bakgrund föreslås en gemensam bestämmelse i lagen om börs- och clearingverksamhet som tydliggör att offentliggörande av obligatorisk information skall ske på ett sådant sätt som medför att informationen snabbt blir tillgänglig för allmänheten inom samtliga medlemsstater inom EES. Som framgått medger öppenhetsdirektivet att mer långtgående krav införs för de emittenter som medlemsstaten utövar tillsyn över. Direktivet sätter således inga hinder mot att begära att emittenterna offentliggör delar av eller all lagstadgad emittentinformation i dagstidningar eller på sin webbplats. Enligt regeringens mening är dock behovet av att få tillgång till den obligatoriska informationen tillgodosett genom den föreslagna bestämmelsen ovan.

En emittenten kan antingen själv förmedla den obligatoriska informationen till media eller anlita någon annan för att göra det på uppdrag av emittenten. Några mera detaljerade regler om sättet för att sprida informationen och fel som uppkommit hos mellanhand till vilken informationen lämnats för spridning m.m. föreslås inte genomföras i lag. De närmare bestämmelserna om offentliggörande i kommissionens genomförandedirektiv bör genomföras genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Sveriges advokatsamfund har anfört att skyldigheten att offentliggöra obligatorisk information även bör åvila den som utan emittentens samtycke ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad. Denna fråga behandlas närmare i avsnitt 5.4.4.

6.6.2 Kurspåverkande information

Regeringens förslag: Bestämmelserna om offentliggörande av obligatorisk information skall tillämpas på all kurspåverkande information.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Av artikel 2.1 k i öppenhetsdirektivet framgår att definitionen av obligatorisk information omfattar sådan information som en emittent är skyldig att offentliggöra enligt artikel 6 i marknadsmissbruksdirektivet. Den information som avses är *insiderinformation*.

Begreppet "insiderinformation" definieras i artikel 1.1 i marknadsmissbruksdirektivet och omfattar bl.a. sådan icke offentliggjord information av specifik natur som direkt eller indirekt hänför sig till en eller flera emittenter av finansiella instrument eller till ett eller flera finansiella instrument och som, om den offentliggjordes, skulle kunna förväntas ha en väsentlig inverkan på priset på dessa finansiella instrument eller på priset på relaterade derivatinstrument (jfr 1 § 1 lagen [2005:377] om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument).

Följden av att insiderinformation omfattas av begreppet obligatorisk information i öppenhetsdirektivet är att de bestämmelser om offentliggörande, lagring och språk som föreslås beträffande bl.a. regelbunden finansiell information och information om större värdepappersinnehav blir tillämpliga även på insiderinformation.

Bestämmelser om att den som har gett ut fondpapper som är inregistrerade eller noterade vid en börs skall offentliggöra insiderinformation finns i 5 kap. 3 § 3 och 6 kap. 2 § 3 lagen om börs- och clearingverksamhet. Den senare bestämmelsen är, genom hänvisning i 7 kap. 2 § samma lag tillämplig även på utgivare vars fondpapper är noterade vid en auktoriserad marknadsplats.

Enligt bestämmelserna skall utgivaren offentliggöra de upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömningen av kursvärdet på fondpapperen. Dessa upplysningar brukar benämnas kurspåverkande information som är ett vidare begrepp än den insiderinformation som avses i marknadsmissbruksdirektivet. Sådana förändringar i rättigheter som har behandlats i avsnitt 6.5 kan vara kurspåverkande information.

I promemorian angavs att det är lämpligt att inte göra skillnad mellan insiderinformation och kurspåverkande information i detta avseende. Öppenhetsdirektivets bestämmelser om offentliggörande och ingivande föreslogs därför omfatta all kurspåverkande information som skall offentliggöras enligt reglerna i lagen om börs- och clearingverksamhet, även om den inte utgör insiderinformation. Vi gör ingen annan bedömning.

6.6.3 Information som offentliggörs i tredjeland

Regeringens bedömning: Öppenhetsdirektivets bestämmelser om att information som har offentliggjorts i tredjeland också skall offentliggöras enligt direktivets bestämmelser föranleder ingen lagstiftningsåtgärd.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* anser att reglerna om offentliggörande inom EES av information som har offentliggjorts i tredjeland även bör gälla den som utan emittentens samtycke ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Av artikel 23.3 i öppenhetsdirektivet framgår att sådan information som en emittent offentliggör i ett tredjeland skall offentliggöras även enligt direktivets bestämmelser, om informationen kan vara av betydelse för allmänheten inom gemenskapen. Detta gäller även om något krav på offentliggörande av informationen inte i övrigt följer av direktivet. I artikel 23.5 i direktivet anges att kommissionen skall anta genomförandeåtgärder där det fastställs vilken typ av information som offentliggörs i ett tredjeland som är viktig för allmänheten i gemenskapen. Några sådana genomförandeåtgärder har inte föreslagits.

Artikel 23.3 i öppenhetsdirektivet motsvaras i huvudsak av artiklarna 69 (aktier), 82 (skuldebrev utgivna av företag) och 84 (skuldebrev utgivna av stater m.fl.) i direktiv 2001/34/EG. De artiklarna har i genomförts i svensk rätt genom 2 kap. 17 och 20 §§ Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. Av dessa bestämmelser följer att den som har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats och dessutom är upptagna till handel vid en utländsk reglerad marknad, samtidigt som viss information lämnas och offentliggörs där även skall lämna informationen till den svenska börsen eller marknadsplatsen och offentliggöra den. Den information det är fråga om är sådan som anges i 15 § samma kapitel, dvs. ett beslut eller en händelse som i icke oväsentlig grad påverkar den bild av utgivaren eller koncernen som skapats genom tidigare offentliggjord information, eller på annat sätt påverkar bilden av utgivaren.

De angivna bestämmelserna i föreskrifterna får anses i huvudsak motsvara artikel 23.3 i öppenhetsdirektivet. Eventuella justeringar i föreskrifterna till följd av öppenhetsdirektivet, kräver inte någon lagändring.

Sveriges advokatsamfund har anfört att reglerna om offentliggörande inom EES av information som har offentliggjorts i tredjeland även bör gälla den som utan emittentens samtycke ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad. Denna fråga behandlas i avsnitt 5.4.4.

6.6.4 Språkbestämmelser

Regeringens förslag: Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter i fråga om på vilket språk obligatorisk information skall offentliggöras.

Promemorian innehåller inga förslag i denna del. Enligt promemorians bedömning bör öppenhetsdirektivets språkbestämmelser regleras genom verkställighetsföreskrifter.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* anser att promemorian i vissa delar för ett resonemang som strider mot direktivet.

Sveriges advokatsamfund anser att en bestämmelse bör införas som ålägger den som utan emittentens samtycke har ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad att offentliggöra obligatorisk information på de språk som följer av artikel 20 i öppenhetsdirektivet. Advokatsamfundet anser vidare att det i lag bör införas en bestämmelse om hur kostnaderna för översättning av dokument skall fördelas om talan avseende innehållet i obligatorisk information väcks vid en domstol. Slutligen anser Advokatsamfundet att bestämmelser i årsredovisningslagen om att årsredovisning och delårsrapport skall upprättas på svenska bör avskaffas. De övriga remissinstanserna kommentar inte närmare promemorians bedömning.

Öppenhetsdirektivets innehåll: I artikel 20.1 i öppenhetsdirektivet anges att om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad endast i hemmedlemsstaten, skall informationen upprättas på ett språk som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten godtar. Om värdepapperen är upptagna till handel såväl i hemmedlemsstaten som i en eller flera värdmedlemsstater, skall informationen även i detta fall upprättas på ett språk som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten godtar. Den skall även offentliggöras på antingen ett språk som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna godtar eller på "ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar" (se artikel 20.2 i direktivet). Det är emittenten som avgör vilket av dessa båda senare språk som väljs.

En tredje situation är om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en eller flera värdmedlemsstater men inte i hemmedlemsstaten. I sådana fall skall informationen, enligt artikel 20.3 i öppenhetsdirektivet, upprättas antingen på ett språk som godtas av den eller de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar. Även i detta fall är det emittenten som får välja mellan dessa båda språk. Hemmedlemsstaten kan dock föreskriva att informationen, om emittenten har valt det första alternativet, också skall upprättas antingen på ett språk som godtas av hemmedlemsstatens behöriga myndighet eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar.

I artikel 20.4 anges att om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke skall skyldigheterna i punkterna 1–3 inte åvila emittenten, utan den som begärt att värdepapperen skall tas upp till handel på marknaden i fråga.

Vidare finns en bestämmelse i artikel 20.5 om att medlemsstaterna skall tillåta att aktieägare och andra flaggningsskyldiga som avses i artiklarna 9, 10 och 13 underrättar emittenten på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar. I sådant fall får inte medlemsstaterna förskriva att emittenten skall tillhandahålla en översättning till det språk som de behöriga myndigheterna godtar.

Ett undantag från språkbestämmelserna finns i artikel 20.6 i direktivet för en utgivare som endast har gett ut värdepapper som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro. Sådana utgivare får välja att upprätta informationen antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar.

Slutligen anges i artikel 20.7 att om talan avseende innehållet i obligatorisk information väcks vid en domstol i en medlemsstat skall kostnaderna för översättning av de dokument som krävs för det rättsliga förfarandet fördelas enligt lagen i den berörda medlemsstaten.

Gällande rätt: I gällande rätt regleras frågan om på vilket språk informationen skall upprättas i Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. I 2 kap. 24 § anges att information som skall lämnas enligt föreskrifterna, skall vara avfattad på svenska språket eller, om detta godkänts av börserna respektive marknadsplatsen, på danska, norska eller engelska språket. I 5 kap. 2 § anges att offentliggörande av uppgifter om aktieinnehav skall ske på svenska språket.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 20 i öppenhetsdirektivet anges på vilket eller vilka språk sådan information som skall offentliggöras enligt direktivet skall vara upprättad. Av huvudregeln följer att emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i hemmedlemsstaten, skall offentliggöra informationen på ett språk som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten godtar.

Om värdepapperen även är upptagna till handel i en eller flera värdmedlemsstater, skall informationen dessutom offentliggöras på antingen ett språk som de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaterna godtar eller på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar (valmöjlighet för emittenten). Sistnämnda gäller även då värdepapperen endast är upptagna på en annan reglerad marknad inom EU, än i hemmedlemsstaten. I dessa fall får dock även krävas att informationen offentliggörs på ett språk som hemmedlemsstaten godtar eller, om emittenten föredrar det, på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar. Uttrycket ”ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar” finns även i prospektdirektivet. I enlighet med vad regeringen uttalade när det direktivet genomfördes i svensk rätt (se prop. 2004/05:158 s. 105), torde det vara uppenbart att det är engelska som avses.

Ovan nämnda språkbestämmelser i öppenhetsdirektivet gäller dock enligt artikel 20.6 inte emittenter av värdepapper som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro, dvs. företrädesvis emittenter av skuldebrev som endast vänder sig till vad som kan kallas större investerare. Av avsnitt 6.2 framgår att bestämmelserna om offentliggörande av regelbunden finansiell information inte skall tillämpas på emittenter som endast har gett ut skuldebrev, om det nominella värdet på vart och ett av dessa uppgår till minst 50 000 euro, varvid bestämmelsen i artikel 20.6 saknar relevans i det hänseendet.

Kammarrätten i Stockholm anser att viss argumentation i promemorian om avsteg från direktivets språkbestämmelser inte är övertygande. I promemorian gjordes bedömningen att möjligheten att föreskriva vilket språk informationen skall offentliggöras på i vissa delar konkurrerar med årsredovisningslagens språkbestämmelser. Vi delar inte denna uppfattning (se vidare nedan) och anser i likhet med Kammarrätten att den obligatoriska informationen skall offentliggöras på de språk som följer av öppenhetsdirektivet och som, i förekommande fall, Finansinspektionen skall godta. Det kan härvid nämnas att det i lagen om handel med finansiella instrument finns språkbestämmelser som gäller

vid upprättande av prospekt. Enligt 2 kap. 21 § den lagen skall prospektet upprättas på svenska, när finansiella instrument erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad i Sverige, om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar att det får upprättas på ett annat språk. I prop. 2004/05:158 s. 105 anfördes att kravet på svenska är av stor vikt för att investerare skall kunna tillgodogöra sig informationen i ett prospekt.

Sveriges advokatsamfund anser att en bestämmelse bör införas som ålägger den som utan emittentens samtycke har ansökt om upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad att offentliggöra obligatorisk information på de språk som följer av artikel 20 i öppenhetsdirektivet. Frågan om upptagande till handel utan emittentens samtycke behandlas i avsnitt 5.4.4.

Som framgått regleras frågan om på vilket språk emittentinformation skall upprättas i dag bl.a. i Finansinspektionens föreskrifter, se 2 kap. 24 § och 5 kap. 2 § Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. Enligt vår bedömning är det är lämpligt att språkbestämmelser som rör offentliggörandet av sådan obligatorisk information som avses i öppenhetsdirektivet, även i fortsättningen regleras genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. För att tydliggöra detta bör det införas bemyndiganden i lagen om börs- och clearingverksamhet och lagen om handel med finansiella instrument som tar sikte på detta.

Direktivet innehåller också en bestämmelse om på vilket språk en anmälan om förändringar i större aktieinnehav (flaggningsanmälan) skall upprättas (artikel 20.5). I avsnitt 7.4.6 föreslås att bestämmelsen om innehållet i en flaggningsanmälan skall utmönstras ur lagen om handel med finansiella instrument och i stället genomförs i svensk rätt genom verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Som en följd av detta föreslås även där att frågan om på vilket språk en sådan anmälan skall upprättas hanteras i verkställighetsföreskrifter.

I artikel 20.7 i öppenhetsdirektivet anges att om talan avseende innehållet i obligatorisk information väcks vid en domstol i en medlemsstat, så skall kostnaderna för översättning av dokumenten fördelas enligt lagen i den berörda medlemsstaten. Av 33 kap. 9 § rättegångsbalken framgår att rätten vid behov får låta översätta handlingar som kommer in till eller skickas ut från rätten. Vidare framgår att, om så sker, kostnaden för översättningen skall stanna på staten. *Sveriges advokatsamfund* har anfört att det i lag bör införas en bestämmelse som tydliggör detta beträffande obligatorisk information. Rättegångsbalkens bestämmelse är generell och det kan inte anses påkallat med någon särskild bestämmelse om fördelning av översättningskostnader avseende just obligatorisk information i svenska rättegångar.

Årsredovisningslagens språkbestämmelser

Enligt 2 kap. 5 § årsredovisningslagen skall en årsredovisning vara avfattad på svenska. Motsvarande gäller koncernredovisningen enligt 7 kap. 7 och 32 §§. I 9 kap. 1 § årsredovisningslagen och 9 kap. 2 §

ÅRKL anges vidare att delårsrapporter skall avfattas på svenska. Dessa bestämmelser utgör dock enligt vår mening inte något hinder mot att föreskriva att års- och koncernredovisningen respektive sådan delårsrapportering som skall offentliggöras i enlighet med lagen om börs- och clearingverksamhet får spridas till allmänheten på ett annat språk än svenska. Enligt aktiebolagslagen och årsredovisningslagen får aktiebolag numera ge in års- och koncernredovisning samt delårsrapport till registreringsmyndigheten, samt kungörelse ske, även på ett annat språk än svenska, nämligen på andra officiella språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska, om ett bolag begär det (se prop. 2005/06:135 s. 45 och 46). Ändringen följer av genomförandet av det s.k. publicitetsdirektivet (2003/58/EG)³⁰.

Sveriges advokatsamfund anser att årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § och 9 kap. 1 § om att årsredovisning respektive delårsrapport skall upprättas på svenska bör avskaffas. Årsredovisningslagen är tillämplig på bl.a. samtliga svenska aktiebolag och ekonomiska föreningar. ÅRKL är generellt tillämplig på svenska kreditinstitut och värdepappersbolag. I enlighet med vad regeringen nyligen anförde i prop. 2005/06:116 finns ett behov av att företagens svenska intressenter lätt kan ta till sig dessa redovisningshandlingar (se a. prop. s. 105). Vi är därför inte beredda att ta bort kravet på att företag som omfattas av årsredovisningslagen respektive ÅRKL skall upprätta sina redovisningshandlingar på svenska.

6.7 Ingivande av regelbunden finansiell information till börser och auktoriserade marknadsplatser

Regeringens förslag: Emittenter av fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats skall vid offentliggörandet av års- och koncernredovisning, halvårsrapport, delårsredogörelse och kvartalsrapport samtidigt ge in informationen till den börs eller auktoriserade marknadsplats där fondpapperen är noterade.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har överlag inga invändningar mot promemorians förslag. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms Universitet* och *Stockholmsbörsen* anser dock att bestämmelser om ingivande av information till börser och auktoriserade marknadsplatser bör utvidgas så att den omfattar all information som offentliggörs.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 8.3.6 föreslås att börser och auktoriserade marknadsplatser skall övervaka att den som gett ut fondpapper som är inregistrerade eller noterade där, upprättar regelbunden finansiell information i enlighet med gällande lagstiftning. För att underlätta för börser och auktoriserade marknadsplatser att organisera denna övervakning föreslås därför att emittenter skall ge in den ifrågavarande informationen till den börs eller auktoriserade

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG av den 15 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG när det gäller krav på offentlighet i vissa typer av bolag (EUT L221, 4.9.2003, s. 13, Celex 32003L0058).

marknadsplats där emittentens fondpapper är noterade. Emittenter av fondpapper som endast är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES skall inte tillämpa bestämmelsen med hänsyn till att de inte omfattas av övervakning på en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats. Som redogjorts för i avsnitt 6.4.1 gäller den föreslagna bestämmelsen redan tidigare i fråga om halvårsrapport i aktiebolag vars aktier är inregistrerade på en börs (5 kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet). Dessutom finns en bestämmelse i Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. om att halvårsrapport, delårsrapport och bokslutskommuniké m.m. vid offentliggörandet skall lämnas till den börs respektive auktoriserade marknadsplats där utgivarens fondpapper är inregistrerade eller noterade (2 kap. 2 §). Motsvarande gäller vid offentliggörande av årsredovisning (2 kap. 10 §).

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms Universitet och Stockholmsbörsen anser att bestämmelsen om ingivande av information till börser och auktoriserade marknadsplatser bör utvidgas så att den omfattar all information som offentliggörs. Stockholmsbörsen framför som skäl att det i promemorian fastslagits att samma regler bör gälla för offentliggörande av såväl obligatorisk information enligt öppenhetsdirektivet som kurspåverkande information. Det bakomliggande syftet med bestämmelser om offentliggörande respektive bestämmelser om ingivande av information till de reglerade marknadsplatserna skiljer sig dock åt. Bestämmelsen om ingivande syftar till att underlätta för börser och auktoriserade marknadsplatser att organisera övervakningen av att emittenterna upprättar regelbunden finansiell information i enlighet med gällande lagstiftning. Detta skiljer sig från syftet med bestämmelser om offentliggörande, som främst består i att ge investerare tillgång till korrekt information på ett snabbt och kostnadseffektivt sätt. Ett krav på ingivande till börser och auktoriserade marknadsplatser av all offentliggjord information skulle vidare innebära en ytterligare administrativ börda för emittenterna, som skulle kunna vara särskilt betungande för mindre, noterade företag. Mot bakgrund av detta anser vi att övervägande skäl talar för att inte utvidga bestämmelsen om ingivande, utöver promemorians förslag. Vi föreslår således en bestämmelse om ingivande av information till en börs eller auktoriserad marknadsplats när det gäller års- och koncernredovisning, halvårsrapport, delårsredogörelse och kvartalsrapport.

6.8 Ansvaret för offentliggjord information

Regeringens bedömning: Det krävs ingen lagändring för att uppfylla öppenhetsdirektivets krav på ansvar för information.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har inga invändningar mot promemorians bedömning. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att en mer omfattande översyn av ansvaret för informationsgivning bör göras i samband med beredningsarbetet och betonar vikten av att det görs en allmän översyn av ansvar för

offentliggjord information. *Sveriges advokatsamfund* framhåller att det i samband med översynen av skadeståndsregler beträffande obligatorisk information och prospekt bör införas tydliga regler om skadeståndsansvar för emittenter som bildats enligt lagstiftningen i ett annat land.

Skälen för regeringens bedömning: Av artikel 7 i öppenhetsdirektivet framgår att ansvaret för den information som skall upprättas och offentliggöras enligt artiklarna 4–6 (regelbunden finansiell information) och 16 (förändringar i rättigheter) åtminstone åvilar emittenten eller dess administrations-, lednings- eller kontrollorgan. Medlemsstaterna skall vid införlivandet av bestämmelsen se till att lagar och andra författningar om ansvar är tillämpliga på emittenterna, de organ som avses i artikeln eller ansvariga personer hos emittenterna.

Artikel 7 i öppenhetsdirektivet är utformad på ett liknande sätt som artikel 6 i prospektdirektivet. När prospektdirektivet genomfördes i svensk rätt gjordes endast mindre ändringar i befintlig lagstiftning, medan frågan om mer omfattande ändringar i reglerna om prospektansvar utreddes av Prospektutredningen. I utredningens slutbetänkande (SOU 2005:18) föreslogs ett utvidgat ansvar för fel och brister i prospekt. Det uttalades också att en mer omfattande översyn av ansvaret för informationsgivning borde göras i samband med genomförandet av öppenhetsdirektivet (a. bet. s. 114). Slutbetänkandet bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Den större översyn av ansvaret för informationsgivning som Prospektutredningen efterfrågade är inte möjlig att göra inom den tidsram som står till buds för genomförande av öppenhetsdirektivet. En sådan översyn kan i stället bli aktuell i anslutning till behandlingen av utredningens slutbetänkande och kan komma att omfatta sådana frågor som *Juridiska fakultetsnämnde vid Stockholms universitet* och *Sveriges advokatsamfund* lyfter fram.

Av 29 kap. 1 och 2 §§ aktiebolagslagen följer att en stiftare, styrelseledamot, verkställande direktör, revisor, lekmannarevisor eller särskild granskare som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en aktieägare eller någon annan genom att överträda aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen skall ersätta skadan. Liknande regler finns i 16 kap. 1 och 2 §§ försäkringsrörelselagen, 9 kap. 1 och 2 §§ sparbankslagen (1987:619), 13 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar samt 11 kap. 1 och 2 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

De materiella bestämmelserna om innehållet i en årsredovisning, halvårsrapport och kvartalsrapport finns i lagarna om årsredovisning (se avsnitt 6.1.1). En överträdelse av dessa lagar kan alltså medföra ett personligt ansvar för olika funktionärer hos emittenten. Den befintliga lagstiftningen får anses uppfylla direktivets krav på ansvarsbestämmelser beträffande de nämnda finansiella rapporterna (se även avsnitt 6.3.3).

Situationen är emellertid en annan för den emittent som offentliggör en sådan delårsredogörelse som behandlas i avsnitt 6.4.5. Med hänsyn till att delårsredogörelsen endast skall upprättas av emittenter av aktier, föreslås bestämmelserna om innehållet i en delårsredogörelse framgå i lagen om börs- och clearingverksamhet och kommer således inte omfattas av det personliga ansvaret enligt 29 kap. 1 § aktiebolagslagen m.fl. lagar. Emellertid kan allmänna skadeståndsrättsliga regler vara tillämpliga. Att

offentliggöra eller på annat sätt bland allmänheten sprida vilseledande uppgift som är ämnad att påverka bedömningen av företaget i ekonomiskt hänseende och därigenom medföra skada kan under vissa förutsättningar vara straffbart som svindleri (9 kap. 9 § andra stycket brottsbalken). Ansvar för en skada som uppstår kan komma i fråga enligt 2 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207), enligt vilken bestämmelse den som vållar ren förmögenhetsskada genom brott skall ersätta skadan. Dessa bestämmelser måste anses uppfylla öppenhetsdirektivets krav på ansvar.

Även sådan information som skall offentliggöras enligt artikel 16 i öppenhetsdirektivet, dvs. uppgifter om förändringar i rättigheter och om nya låneemissioner m.m. bedöms kunna vara av sådan art att om informationen är felaktig kan detta föranleda ansvar för svindleri och skadeståndsskyldighet för ren förmögenhetsskada som vållats genom brott. Även i detta avseende får alltså direktivets krav på ansvar anses uppfyllt.

Sammanfattningsvis görs således bedömningen att artikel 7 i öppenhetsdirektivet inte kräver någon ändring av gällande rätt. Som nämnts kan en översyn av skadeståndsansvaret komma att göras i samband med behandlingen av Prospektutredningens slutbetänkande.

7 Krav på information om större värdepappersinnehav (s.k. flaggningsregler)

Prop. 2006/07:65

Bestämmelser om offentliggörande av ändringar i större värdepappersinnehav i aktiemarknadsbolag, s.k. flaggningsregler, finns i både EG-direktiv, svensk författning och svensk självreglering. Flaggningsreglerna innebär kortfattat att den som förvärvar aktier i ett sådant bolag, eller vissa finansiella instrument med sådana aktier som underliggande tillgång, och därigenom uppnår eller överskrider vissa fastslagna nivåer beträffande ägarandel i bolaget inom viss tid skall informera bl.a. det berörda bolaget. Därefter skall även allmänheten informeras. Motsvarande gäller aktieägare vars ägarandel genom överlåtelse av aktier underskrider en sådan nivå. Bestämmelserna om flaggning syftar till att säkerställa ett gott investerarskydd genom en god genomlysning av ägarförhållandena i bolagen. Sådana regler anses befrämja investerarnas förtroende för värdepappersmarknaden.

7.1 Nuvarande reglering

Näringslivets Börskommitté (NBK) gav 1983 ut en rekommendation om offentliggörande vid förvärv av större aktieposter m.m. Reglerna har därefter omarbetats och nu gällande regler om offentliggörande vid förvärv och överlåtelse av aktier m.m. ("Flaggningsreglerna") gavs ut 1994.³¹ För att anpassa den svenska lagstiftningen till EG-rätten togs flaggningsbestämmelser in i svensk lag 1993 genom nya bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.³² Med hänsyn bl.a. till de goda erfarenheter som ansågs föreligga med självregleringen baserades bestämmelserna på minimivillkoren i rådets direktiv 88/627/EEG av den 12 december 1988 om sådana uppgifter som skall offentliggöras vid förvärv eller avyttring av ett större innehav i ett börsnoterat bolag³³, det s.k. flaggningsdirektivet" (se prop. 1991/92:113 s. 159–160). Reglerna omfattar i dag alla fysiska och juridiska personer som förvärvar eller överlåter aktier i svenska bolag som är noterade vid en reglerad marknad.³⁴ NBK:s flaggningsbestämmelser innehåller betydligt strängare regler än de som följer av lagen om handel med finansiella instrument.

7.1.1 Bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument

Den som förvärvar aktier i ett svenskt aktiebolag, vars aktier är inregistrerade vid en börs i ett land inom EES, eller är noterade vid en

³¹ Vissa redaktionella ändringar har gjorts 2004.

³² SFS 1992:558, prop. 1991/92:113.

³³ EGT L 348, 17.12.1988, s. 62 (Celex 31988L0627). Bestämmelserna överfördes utan ändring till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1, Celex 32001L0034).

³⁴ SFS 1992:1713, prop. 1992/93:90.

börs eller auktoriserad marknadsplats i Sverige, skall anmäla detta om förvärvet medför att förvärvarens rösträttsandel i bolaget uppnår eller överskrider något av gränsvärdena 10, 20, 33 1/3, 50 och 66 2/3 procent (se 4 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument). Motsvarande gäller vid en överlåtelse, om överlåtarens rösträttsandel går ned under någon av de nämnda gränserna. Vid beräkningen av om någon av nivåerna har uppnåtts eller passerats, skall en sammanläggning göras med aktier som ägs av vissa andra fysiska eller juridiska personer än förvärvaren eller överlåtaren. Som exempel på sådana personer kan nämnas företag inom samma koncern som överlåtaren eller förvärvaren, den som innehar aktier för förvärvarens eller överlåtarens räkning samt make eller sambo till förvärvaren eller överlåtaren.

Anmälan skall göras till bolaget och till den reglerade marknaden. Om aktierna inte är noterade i Sverige, skall anmälan i stället göras till bolaget och till Finansinspektionen. En anmälan skall, utöver identifieringsuppgifter, innehålla uppgift om den anmälningsskyldiges aktieinnehav, storleken på ökningen eller minskningen av innehavet samt tidpunkten för ändringen.

Anmälan skall göras inom sju dagar efter förvärvet eller överlåtelsen. Vidare skall aktiebolaget inom nio dagar från det att anmälan mottogs offentliggöra uppgifterna, om inte börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen redan har offentliggjort dem (4 kap. 4 §). Offentliggörande skall enligt 5 kap. 1 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 1995:43) om inregistrering av fondpapper m.m. ske genom annonsering i en eller flera rikstäckande dagstidningar.

Den reglerade marknaden, eller i förekommande fall Finansinspektionen, får under vissa förutsättningar besluta om undantag från skyldigheten att offentliggöra uppgifterna i anmälan (4 kap. 5 §). Finansinspektionen får vid vite förelägga den som inte fullgör sin skyldighet att anmäla en flaggningspliktig transaktion eller den som inte fullgör sin skyldighet att offentliggöra uppgifterna i en sådan anmälan, att göra rättelse (6 kap. 3 §).

7.1.2 NBK:s flaggningsregler

NBK:s flaggningsregler ingår som en del av de noteringsavtal som emittenter ingår med svenska börser och auktoriserade marknadsplatser. De är därigenom, på avtalsrättslig grund, bindande för samtliga aktiemarknadsbolag.

Reglerna är dock till sin lydelse tillämpliga på alla såväl fysiska som juridiska personer som förvärvar aktier i ett svenskt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats (aktiemarknadsbolag). Med förvärv eller överlåtelse av aktier jämställs

- utfärdande, förvärv, överlåtelse eller förfall av icke-standardiserad köp- eller säljoption avseende aktie samt av inköpsrätt som berättigar till köp av aktie,
- utfärdande, förvärv eller överlåtelse av icke-standardiserade terminskontrakt avseende köp eller försäljning av aktie, samt

– förvärv och överlåtelse av fordran med konverteringsrätt till aktie, fordran med optionsrätt till nyteckning av aktie, optionsrätt till nyteckning av aktie och teckningsrätt till aktie.

NBK:s flaggningsregler skiljer sig således från lagstiftningen genom att de omfattar även transaktioner med finansiella instrument som ger rätt att förvärva eller överlåta aktier. Även kraven på offentliggörande är mer omfattande. Flaggningsregler skall ske vid flera nivåer, nämligen om andelen av rösterna i bolaget uppnår eller överskrider fem procent och därefter varje procenttal som är jämnt delbart med fem, till och med 90 procent. Flaggningsregler skall även ske om innehavarens andel av *antalet aktier* i bolaget uppnår eller överskrider något av dessa nivåer. På samma sätt som enligt lagstiftningen skall det egna innehavet läggas samman med andras innehav i vissa fall. Slutligen skiljer sig NBK:s flaggningsregler från lagstiftningens i fråga om hur offentliggörande skall ske. Enligt NBK:s flaggningsregler skall förvärvaren eller överlåtaren offentliggöra transaktionen senast kl. 9.00 börsdagen efter att transaktionen genomfördes.

NBK:s flaggningsregler är som framgår på flera punkter strängare än de bestämmelser som finns i lagen om handel med finansiella instrument. NBK:s flaggningsregler är endast direkt sanktionerade för de noterade bolagen, detta genom avtalet med respektive reglerad marknad. Det kan dock nämnas att Stockholmsbörsens disciplinnämnd i flera avgöranden har konstaterat att NBK:s regler utgör god sed på den svenska värdepappersmarknaden, och därigenom är bindande för börsmedlemmarna enligt börsens regelverk Norex Member Rules (se bl.a. disciplinnämndens beslut i ärende 2006:1). Även Aktiemarknadsnämnden har i flera fall uttalat att NBK:s flaggningsregler ger uttryck för vad som är god sed inom detta område på den svenska aktiemarknaden och har uttalat kritik även mot aktieägare som inte genom avtal är bundna av reglerna när dessa inte har följts (se nämndens uttalande 1999:18 och 2005:39).

7.1.3 Anmälningsskyldighetslagen

Vid sidan av ovan nämnda regler om flaggning bör här också nämnas lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (i det följande benämnd anmälningsskyldighetslagen). Även den lagen innehåller en skyldighet att anmäla ändringar i aktieinnehav. Anmälningsskyldigheten skiljer sig dock från bestämmelserna om flaggning bl.a. genom att den enbart gäller för vissa fysiska och juridiska personer och genom att den omfattar i princip alla förändringar i innehavet, oavsett storlek.

De personer som enligt anmälningsskyldighetslagen är skyldiga att anmäla ändringar i sitt aktieinnehav är personer med insynsställning i aktiemarknadsbolag. Som exempel på personer med insynsställning kan nämnas styrelseledamöter, verkställande direktörer och revisorer (se 3 § anmälningsskyldighetslagen). Anmälningsskyldigheten gäller också för aktiemarknadsbolag som innehar egna aktier (se vidare avsnitt 7.7). Anmälningarna skall göras till Finansinspektionen, som för ett register (insynsregistret) över de anmälningar som kommer in. Insynsregistret är

offentligt. Den som underlåter att anmäla en ändring i aktieinnehavet, eller som lämnar en oriktig eller vilseledande uppgift i en anmälan, skall enligt 20 § åläggas att betala en särskild avgift.

Bestämmelserna i anmälningsskyldighetslagen liknar således bestämmelserna om flaggning i vissa avseenden. Det bör emellertid noteras att det är två helt skilda förfaranden och att en transaktion som föranleder en anmälan enligt anmälningsskyldighetslagen inte samtidigt behöver innebära flaggningsskyldighet och vice versa (se vidare avsnitt 7.5).

7.2 Öppenhetsdirektivets flaggningsbestämmelser

Flaggningsbestämmelserna i artiklarna 9–15 i öppenhetsdirektivet innebär huvudsakligen en skärpning jämfört med motsvarande bestämmelser i tidigare EG-direktiv, och också i förhållande till gällande svensk lagstiftning.

Flaggning skall enligt direktivet ske vid fler nivåer än tidigare. Vidare skall flaggning ske även i fall när ett gränsvärde passeras på grund av en åtgärd från bolagets sida, t.ex. om en röstandel går ned under fem procent på grund av att det totala antalet röster i bolaget ökar genom en nyemission i vilken aktieägaren inte deltar. Av denna anledning föreskrivs i direktivet en skyldighet för bolagen att åtminstone en gång i månaden offentliggöra förändringar i antalet röster och i kapital. Dessutom har tidsfristen en förvärvare eller överlåtare skall underrätta bolaget om transaktionen i princip halverats, liksom den tid inom vilken förändringen därefter skall offentliggöras. Det införs också krav på flaggning vid förvärv eller överlåtelse av vissa finansiella instrument som ger rätt att förvärva aktier.

Det införs också en del nya undantag genom direktivet. Undantag från kraven på flaggning görs för aktier som innehas endast för clearing och avveckling, liksom för aktier som innehas av en förvaltare för annans räkning. Vidare införs ett undantag från anmälningsskyldigheten när en marknadsgarant ("market maker") som uppfyller vissa kriterier förvärvar eller överlåter ett större innehav. Slutligen finns det ett undantag från kravet på sammanläggning av innehav inom en koncern, så att moderbolag till fondbolag eller till värdepappersföretag inte behöver lägga samman sina egna innehav med aktier som innehas av sådana bolag.

Som framgått av avsnitt 4.1.1 innehåller kommissionens genomförandeåtgärder flera regler som kompletterar direktivets flaggningsbestämmelser. Dessa kommenteras närmare nedan.

7.3 Allmänna överväganden om behovet av reglering

Regeringens bedömning: Det bör i vissa avseenden införas mer långtgående krav i lagbestämmelserna om flaggning än vad som följer av öppenhetsdirektivet.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Näringslivets Börskommitté* instämmer i promemorians bedömning av behovet av mer långtgående krav i vissa

fall. *Sveriges advokatsamfund* anser att det finns behov av att ytterligare överväga på vilka punkter det är nödvändigt att frånga direktivets miniminivå, och pekar på ett par fall där det kan vara lämpligt att gå längre än vad som föreslås i promemorian. *Svenskt Näringsliv* anser att det i vissa fall är befogat att införa mer långtgående krav än vad som följer av öppenhetsdirektivet, men delar inte fullt ut promemorians bedömning av i vilka fall det finns ett sådant behov. *Stockholms Handelskammare* och *Svenska Handelskammarförbundet* anser att lagstiftningen så långt som möjligt bör motsvara de krav som direktivet uppställer. *Kammarrätten i Stockholm*, *Företagarna*, *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Näringslivets regelnämnd* anser att det inte bör införas mer långtgående krav än vad som följer av direktivet. Övriga remissinstanser har inte närmare kommenterat promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: I avsnitt 5.3 har det bedömts att huvudprincipen bör vara att inte införa strängare bestämmelser i svensk rätt än de som öppenhetsdirektivet ställer upp. På ett par områden är dock avsteg från denna princip motiverade.

Som tidigare har nämnts är NBK:s flaggningsregler ett exempel på självreglering som innehåller mer långtgående krav än vad som följer av svensk rätt och – i många avseenden – öppenhetsdirektivet. Reglerna har ansetts ge uttryck för vad som är god sed inom området på den svenska aktiemarknaden och det har, såvitt känt, inte förekommit någon allvarligare kritik mot innehållet i reglerna. Det skulle därför kunna vara lämpligt att även fortsättningsvis ha en offentlig reglering i form av lag och andra föreskrifter som motsvarar de krav som EG-rätten ställer, och låta de självreglerande organen utforma regler som uppfyller marknadens ytterligare behov av flaggningsinformation. En fördel med detta skulle kunna vara att marknaden själv kan ombesörja en nordisk, europeisk eller internationell harmonisering genom att uppställa regler som motsvarar dem på aktiemarknaderna i andra länder, i den mån dessa är mer långtgående än vad som krävs enligt öppenhetsdirektivet.

I sitt remissvar har emellertid NBK uppgett att kommittén avser att upphäva sina flaggningsregler i samband med att öppenhetsdirektivet genomförs i svensk rätt (se även avsnitt 5.3). Om lagstiftningen i en sådan situation skulle motsvara öppenhetsdirektivets bestämmelser, skulle detta innebära en betydande standardsänkning i förhållande till vad som gäller i dag och i förhållande till vad som gäller i övriga nordiska länder. Regeringen anser vidare, i likhet med *Stockholmsbörsen*, *Svenskt Näringsliv*, *Stockholms Handelskammare*, *Svenska Handelskammarförbundet* och *Sveriges advokatsamfund*, att det är en fördel om aktörerna endast har ett regelverk att följa och inte som i dag två, nämligen ett i lag och ett i självregleringen. Mot bakgrund av detta anser vi att det i vissa avseenden bör införas bestämmelser i lag som är strängare än de minimikrav som öppenhetsdirektivet föreskriver. I vilka avseenden som detta kan vara aktuellt, och remissinstansernas inställning till promemorians förslag i dessa delar, framkommer nedan i anslutning till respektive förslag.

7.4.1 Till vem och hur skall anmälan göras?

Regeringens förslag: Bestämmelserna om information om större aktieinnehav (flaggningsbestämmelserna) ändras så att en aktieägare i samband med en anmälningsskyldig transaktion skall underrätta bolaget som har gett ut aktierna och Finansinspektionen.

Anmälan skall kunna lämnas i pappersform eller i elektronisk form.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att det bör tydliggöras att sådan flaggningsinformation som ännu inte har offentliggjorts skall vara föremål för sekretess hos Finansinspektionen. *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Fondbolagens Förening* anser att Finansinspektionen bör delegera uppgiften att ta emot flaggningsinformation till börser och auktoriserade marknadsplatser. Om detta inte är möjligt tillstyrker Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen promemorians förslag. Övriga remissinstanser har inga invändningar mot förslagen.

Skälen för regeringens förslag: Som framgått i avsnitt 7.1.1 skall förvärvaren eller överlåtaren enligt gällande rätt anmäla transaktionen till bolaget som gett ut aktierna och till den reglerade marknaden om ett gränsvärde passeras. Vidare har ansvaret för offentliggörandet av anmälan i praktiken åvilat den reglerade marknaden.

Öppenhetsdirektivet innebär den förändringen jämfört med gällande rätt att aktieägaren samtidigt som denne skall underrätta emittenten också skall lämna uppgifterna till den behöriga myndigheten (se artiklarna 9.1 och 19.3 i direktivet). Registreringsförfarandet (se även avsnitt 9.1) syftar till att möjliggöra kontroller i hemmedlemsstaten av att anmälningsskyldigheten fullföljs. I propositionen föreslås att Finansinspektionen skall vara behörig myndighet för tillsynen enligt öppenhetsdirektivet. Lagstiftningen bör därför anpassas på så sätt att aktieägarens anmälan skall ges in till Finansinspektionen. *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Fondbolagens Förening* har dock anfört att Finansinspektionen bör delegera uppgiften att ta emot anmälningar till de reglerade marknaderna. En sådan delegering torde rimligen innebära att ansvaret för att kontrollera efterlevnaden av flaggningsbestämmelserna läggs på den reglerade marknaden. Enligt regeringens mening är Finansinspektionen bättre lämpad att utföra kontrollen av att anmälningar kommer in i tid och innehåller korrekt information samt vidta åtgärder om så inte skett. Någon möjlighet för de reglerade marknaderna att sanktionera överträdelser av aktieägare som de inte har någon avtalsrättslig relation till torde heller inte finnas, vilket talar mot att uppgiften delegeras till de reglerade marknaderna. Ytterligare ett skäl till att inte tillåta delegering är att möjligheten att delegera är tidsbegränsad i direktivet och därför endast kan tillämpas under en kortare tid (se vidare avsnitt 8.2). Det är inte heller rimligt att en aktieägare skall behöva sända anmälan förutom till emittenten och till Finansinspektionen också till börser eller den auktoriserade marknadsplatsen. Vi föreslår därför inte att Finansinspektionen skall

kunna delegera uppgiften att ta emot anmälningarna till de reglerade marknaderna. Prop. 2006/07:65

Enligt 4 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument skall en anmälan vara skriftlig. I flera lagstiftningsärenden på senare tid har det bedömts att ett krav på skriftlighet inte utesluter användande av elektroniska hjälpmedel. Bland annat uttalas i förarbetena till aktiebolagslagen (2005:551) att det i lagförslaget förekommer en del termer som ibland associeras till ett traditionellt skriftligt förfarande, t.ex. ”skriftligt”, ”meddelande” och ”yttrande” men att avsikten med användandet av dessa termer inte varit att utesluta att kommunikation sker genom skilda slag av elektroniska rutiner. Det uttalas vidare att dessa termer redan ger utrymme för elektroniska kommunikationssätt och att några särskilda klarlägganden av detta i lagtexten inte är nödvändiga (se prop. 2004/05:85 s. 517). I ett annat sammanhang uttalas i samma proposition att uttrycket ”skriftligen” inte är avsett att utesluta att en begäran lämnas med e-post eller motsvarande form av elektronisk kommunikation (a. prop. s. 599). Även Lagrådet har uttalat att skriftlighetskravet numera måste anses tillgodosett även om skriven text överförs med tekniska hjälpmedel (se prop. 1999/2000:109 s. 87).

Mot bakgrund av den tekniska utvecklingen är det naturligt att större möjligheter ges för användning av elektroniska hjälpmedel. I många fall kan det dessutom anses önskvärt att hanteringen sköts elektroniskt. En elektronisk underrättelse, eventuellt med möjlighet att använda ett standardiserat format, torde underlätta underrättelseförfarandet för den anmälningsskyldige, särskilt i de fall där underrättelser skall sändas över nationsgränserna. Ett sådant förfarande torde även underlätta för mottagaren av informationen, dvs. de berörda bolagen och behöriga myndigheter, minska risken för fel och bidra till att informationen kan offentliggöras snabbare.

Mot bakgrund av vad som sagts ovan och då öppenhetsdirektivet även i andra avseenden förespråkar en ökad användning av elektroniska hjälpmedel, bör det vara möjligt att upprätta och insända en anmälan om ändringar i större aktieinnehav elektroniskt (t.ex. som e-post). Vad som avses med elektroniska hjälpmedel och vilka säkerhetsåtgärder som måste vidtas behandlas närmare i avsnitt 9.1.

Sekretessfrågor

Finansinspektionen har anfört att flaggningsinformation som ännu inte har offentliggjorts kan vara mycket känslig och att 8 kap. 5 § sekretesslagen (1980:100) bör förtydligas så att det klart framkommer att sådan information kan omfattas av sekretess hos inspektionen. Vad som närmast torde avses är att uppgifterna i en flaggningsanmälan utgör kurspåverkande information. Exempelvis kan uppgifter om ett förvärv av en större aktiepost vara kurspåverkande i såväl det köpande bolaget som målbolaget.

Ansvaret för att offentliggöra kurspåverkande information åvilar den emittent som informationen avser. Sålunda skall, enligt 5 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, en utgivare av fondpapper som har inregistrerats vid en börs offentliggöra de upplysningar om verksamheten och om fondpapperen som är av

betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Detsamma gäller för utgivare av fondpapper som har noterats vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats (6 kap. 2 § första stycket 3 respektive 7 kap. 2 § samma lag). Frågan om Finansinspektionen skall kunna vägra att lämna ut icke offentliggjord kurspåverkande information uppkommer således endast om emittenten inte har fullgjort sin skyldighet att offentliggöra informationen. Vidare föreslås i avsnitt 7.8 att Finansinspektionen skall offentliggöra uppgifterna i en flaggningsanmälan. Detta är en ändring i förhållande till promemorians förslag, som innebar att emittenten skulle offentliggöra uppgifterna. Genom vårt förslag förväntas Finansinspektionen offentliggöra flaggningsinformationen så snart möjligt och senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då anmälan inkom. Detta innebär att icke offentliggjord flaggningsinformation kommer att finnas hos Finansinspektionen endast under en mycket kort tid.

När det gäller Finansinspektionens möjligheter att inte lämna ut flaggningsinformation gör vi följande bedömning. Ett allmänt förbud mot att röja insiderinformation finns i 7 § lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument. I bestämmelsen stadgas att den som uppsåtligt röjer information som han eller hon inser eller borde inse är insiderinformation döms för obehörigt röjande av insiderinformation till böter eller fängelse i högst ett år. Undantag görs dock om röjandet sker som ett normalt led i fullgörandet av tjänst, verksamhet eller åliggande. I 1 § samma lag definieras insiderinformation som information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument. Förbudet mot att röja insiderinformation gäller för envar, dvs. även den som har fått insiderinformationen i allmän verksamhet. Den som genom sitt arbete vid t.ex. Finansinspektionen får insiderinformation får således inte på något sätt röja denna information – inte heller genom utlämnande av allmän handling – annat än om något av de nämnda undantagen är tillämpligt. Det finns även en hänvisning till detta förbud i 1 kap. 4 § andra stycket sekretesslagen (jfr 2 kap. 2 § tryckfrihetsförordningen).

Det kan finnas skäl att överväga om bestämmelsen i 8 kap. 5 § sekretesslagen bör ändras så som Finansinspektionen har föreslagit, så att det där framgår att sådana uppgifter som nu är i fråga omfattas av sekretess. Det är dock inte möjligt att inom ramen för detta lagstiftningsärende föreslå en sådan ändring. Regeringen kan därför få anledning att återkomma till frågan i ett annat sammanhang.

7.4.2 Flaggningskyldighet för andel av totalt antal aktier

Regeringens förslag: Anmälningsskyldigheten skall även avse större förändringar i innehav som leder till att aktieägares andel av det totala antalet aktier i bolaget passerar angivna gränsvärden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens

Remissinstanserna tillstyrker promemorians förslag eller lämnar det utan erinran. Se dock avsnitt 7.3 i fråga om remissinstansernas

inställning till att införa regler som är mer långtgående än vad som krävs enligt öppenhetsdirektivet. Prop. 2006/07:65

Skälen för regeringens förslag: Enligt såväl gällande svensk rätt som enligt öppenhetsdirektivet utlöses flaggningsskyldigheten endast om förvärvarens eller överlåtarens röstandel för samtliga aktier i bolaget passerar angivna gränsvärden. Enligt NBK:s flaggningsregler skall emellertid flaggning ske även om andelen av det totala antalet aktier i bolaget passerar motsvarande gränsvärden.

I Sverige förekommer det sedan länge att aktier i ett bolag kan ha olika röststyrka på så sätt att ett aktieslag kan ha tio röster per aktie medan ett annat aktieslag har en röst per aktie. Ett förvärv av en andel av kapitalet i ett bolag behöver därför inte alltid medföra en motsvarande förändring i innehavd andel av röstetalet. I aktiebolagslagen finns vidare ett flertal bestämmelser om skydd för en aktieägarminoritet som representerar en viss andel av antalet aktier i bolaget. Som exempel kan nämnas att ägare till minst en tiondel av samtliga aktier i ett bolag kan påkalla att länsstyrelsen utser en minoritetsrevisor (9 kap. 9 §), begära beslut om vinstutdelning (18 kap. 11 §) samt biträda förslag om att väcka skadeståndstalan (29 kap. 7 §). Dessutom kan det tilläggas att majoritetskravet för inlösen av minoritetsaktier numera endast innebär ett krav på innehav av mer än nio tiondelar av aktierna (22 kap. 1 §) och inte, som i 14 kap. 31 § den äldre aktiebolagslagen (1975:1385), en kombination av nio tiondelar av aktierna och nio tiondelar av röstetalet.

Mot bakgrund av att flera viktiga gränsvärden i aktiebolagsrätten är kopplade till kapitalet och inte röstetalet i ett bolag finns ett intresse av genomlysning av transaktioner som innebär att en ägarandel av kapitalet i ett aktiemarknadsbolag uppnår eller passerar vissa nivåer. Vi föreslår därför att anmälningsskyldigheten för större förändringar i innehav utlöses även vid ett förvärv eller en överlåtelse som innebär att andelen av det totala antalet aktier i bolaget passerar något av de gränsvärden som i övrigt skall gälla för flaggning (se avsnitt 7.4.4.). Detta innebär således att det i den svenska lagstiftningen kommer att införas ett krav som inte finns i EG-rätten. Det måste dock anses motiverat, eftersom systemet med aktier med olika röststyrka inte är lika vanligt förekommande i övriga medlemsstater. Det kan också tilläggas att de övriga nordiska länderna enligt gällande rätt kräver att flaggning skall ske även för förändring av andel av det totala antalet aktier.

7.4.3 Bolagshändelser som utlöser flaggningsskyldighet

Regeringens förslag: Aktieägare vars innehav uppnår eller passerar ett angivet gränsvärde till följd av en åtgärd av bolaget som förändrar det totala antalet röster eller aktier i bolaget skall omfattas av anmälningsskyldigheten.

Aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i ett annat land inom EES skall offentliggöra varje ökning eller minskning av dels det totala antalet röster i bolaget, dels aktiekapitalet den sista handelsdagen i den kalendermånad när ökningen eller minskningen skett.

Remissinstanserna: *Sveriges Aktiesparares Riksförbund (Aktiespararna)* anser att offentliggörande av ändringar av antalet aktier eller röster i ett bolag bör ske så snart som möjligt, men senast den sista handelsdagen i den kalendermånad när ändringen skett. *Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Fondbolagens Förening, Stockholms Handelskammare* och *Svenska Handelskammarförbundet* förordar att ändringar av antalet aktier eller röster i bolaget skall offentliggöras inom en kortare tid, medan aktieägarens anmälningsskyldighet kan inträda senare. *Sveriges advokatsamfund* anser att det bör tydliggöras att anmälningsskyldighet till följd av bolagshändelser kan baseras på de uppgifter som bolaget har offentliggjort. Övriga remissinstanser har inga invändningar mot förslagen.

Skälen för regeringens förslag: Anmälningsskyldigheten beträffande ändringar i större aktieinnehav inträder i första hand när ett förvärv eller en överlåtelse av aktier leder till att ett angivet gränsvärde uppnås eller passeras (artikel 9.1 i öppenhetsdirektivet). Alla typer av fång skall här omfattas, dvs. såväl singularfång (köp, byte, gåva) som universalfång (t.ex. arv eller bodelning). De uppställda gränsvärdena som är satta att utlösa anmälningsskyldigheten kan emellertid komma att passeras på grund av en bolagshändelse som ändrar fördelningen av röstetalet och antalet aktier men där den enskilde aktieägaren inte direkt är involverad. Ett sådant exempel är när bolaget beslutar om en nyemission i vilken aktieägaren inte deltar. Genom utspädningen kommer aktieägarens andel av röstetalet och av antalet aktier att gå ned. Det omvända kan gälla vid t.ex. en minskning av aktiekapitalet. Det finns ett klart intresse av att även förändringar till följd av dessa händelser offentliggörs. I artikel 9.2 i öppenhetsdirektivet uppställs därför krav på att flaggning skall ske i sådana situationer på samma sätt som vid förvärv eller överlåtelse av aktier.

För att aktieägare och andra anmälningsskyldiga skall kunna uppfylla anmälningsskyldigheten i ovan nämnda situationer, måste dessa personer informeras om sådana händelser som bolaget har vidtagit och som kan medföra att ett gränsvärde uppnåtts eller passerats. Av artikel 15 i öppenhetsdirektivet framgår att emittenter åläggs att löpande offentliggöra om en ökning eller minskning av antalet rösträtter och kapital har skett. Offentliggörandet skall ske senast i slutet av den kalendermånad i vilken förändringen skett. Det kan tyckas att informationen om ändrade rösträtts- och ägarförhållanden i aktiebolaget bör offentliggöras så snabbt som möjligt. I och med att aktieägaren får vetskap om förändringen skall aktieägaren inom föreskriven tid göra sin anmälan till bl.a. Finansinspektionen som i sin tur skall offentliggöra informationen till allmänheten. Om bolaget har dröjt till slutet av månaden innan bolagshändelserna offentliggjorts, kan en avsevärd fördröjning uppstå beroende på när i månaden förändringen har skett. Det kan därför övervägas om inte en skyldighet att offentliggöra ändringarna inom en kortare tidsfrist bör införas. Exempelvis skulle en skyldighet att offentliggöra ändringen inom ett par dagar kunna vara motiverad, eller, som *Aktiespararna* har föreslagit, att offentliggörande skall ske så snart som möjligt, dock senast den sista handelsdagen i den kalendermånad när

ökningen eller minskningen har skett. Detta skulle dock ställa krav på de anmälningsskyldiga att fortlöpande bevaka om sådana bolagshändelser offentliggörs, något som kan vara problematiskt och sannolikt också förenat med vissa kostnader. *Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Fondbolagens Förening, Stockholms Handelskammare och Svenska Handelskammarförbundet* har föreslagit att bolaget skall offentliggöra bolagshändelserna inom en kortare tid medan aktieägarens anmälningsskyldighet skall inträda först senare. En sådan ordning skulle t.ex. kunna innebära att aktieägaren i slutet av kalendermånaden kontrollerar om några bolagshändelser har offentliggjorts som skulle kunna medföra anmälningsskyldighet för honom eller henne. Detta skulle emellertid inte vara förenligt med artikel 12.2 b i öppenhetsdirektivet, där det föreskrivs att anmälan till aktiebolaget skall ske inom fyra handelsdagar räknat från och med dagen efter den dag då aktieägaren informeras om bolagshändelsen, med vilket måste avses den dag då aktiebolaget offentliggör bolagshändelsen. Det skulle således inte vara möjligt att föreskriva att anmälan till aktiebolaget skall ske senare än denna frist, t.ex. i slutet av kalendermånaden.

Av dessa skäl är det inte lämpligt att gå längre än vad som direktivet kräver i fråga om när offentliggörandet av bolagshändelser skall äga rum. I lagen införs således en bestämmelse som i stort motsvarar direktivets skrivning i artikel 15. Således föreslås att i lagen preciseras att offentliggörandet skall ske den sista handelsdagen i kalendermånaden. På detta sätt undviks att det uppstår problem för investerare att följa vad som händer i bolagen för att kunna avgöra om flaggningsskyldighet utlöses av någon bolagshändelse.

Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat, skall en aktieägare vid sin bedömning av om anmälningsskyldighet uppkommer genom en bolagshändelse kunna förlita sig på de uppgifter som bolaget har offentliggjort. Detta följer av att de offentliggjorda uppgifterna skall läggas till grund för beräkningen av om något gränsvärde har uppnåtts, över- eller underskridits.

Frågor om anmälningsskyldighet beträffande aktier som innehas av någon annan och händelser som utlöser sådan anmälningsskyldighet behandlas i avsnitt 7.4.5.

7.4.4 Gränsvärden

Regeringens förslag: De gränsvärden som föranleder anmälningsskyldighet skall vara 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50, 66 2/3 och 90 procent av röstetalet eller antalet aktier i bolaget. Vid beräkningen av det totala antalet röster eller aktier i bolaget skall även aktier som inte får företrädas på bolagsstämman räknas med.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens, men innehåller gränsvärdet 75 procent i stället för 66 2/3 procent. Promemorian innehöll inte heller något förslag om att även aktier som inte får företrädas på bolagsstämman skall beaktas.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* och *Stockholmsbörsen* tillstyrker förslaget. *Sveriges Aktiesparares Riksförbund (Aktiespararna)*,

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Svenska Bankföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, och Fondbolagens Förening anser att anmälan skall ske vid gränsvärdet 66 2/3 procent. *Sveriges advokatsamfund* påpekar att det tydligt bör framgå av lagen att egna aktier, och andra aktier för vilka rösträtten tillfälligt har upphört, skall räknas med vid beräkningen av om något gränsvärde har uppnåtts eller passerats. De övriga remissinstanser har inga invändningar mot promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 9.1 i öppenhetsdirektivet anges att flaggning skall ske om något av gränsvärdena 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50 respektive 75 procent av rösträtterna uppnås, överstigs eller understigs. Den lägsta nivån som enligt svensk lag föranleder flaggning – tio procent – är således satt högre än vad som krävs enligt öppenhetsdirektivet. Öppenhetsdirektivet föreskriver vidare fler och tätare gränsvärden än den svenska lagstiftningen. Direktivets gränsvärden föranleder således en skärpning av den svenska lagstiftningen genom införandet av gränsvärdena 5, 15 och 25 procent.

I artikel 9.3 i öppenhetsdirektivet anges att en hemmedlemsstat inte behöver tillämpa gränsvärdena 30 procent och 75 procent om staten i den nationella rätten tillämpar gränsvärden på en tredjedel respektive två tredjedelar. I lagen om handel med finansiella instrument föreskrivs i dag att flaggning skall ske bl.a. vid gränsvärdena 33 1/3 procent och 66 2/3 procent, dvs. en respektive två tredjedelar. Å ena sidan finns således utrymme för Sverige att behålla dessa gränsvärden. Å andra sidan är direktivets huvudregel att gränserna 30 och 75 procent skall användas. De senare procentsatserna överensstämmer bättre med NBK:s flaggningsregler som anger att flaggning skall ske vid procenttal som är jämnt delbara med fem. Något övervägande skäl för att behålla det gamla gränsvärdet 33 1/3 procent och därmed göra avsteg från direktivets huvudregel saknas, varför det nuvarande gränsvärdet 33 1/3 procent bör ersättas med gränsvärdet 30 procent. Ett ytterligare skäl för detta är att skyldigheten att lämna ett offentligt erbjudande om aktieförvärv uppkommer när någon har 30 procent av röstetalet i ett bolag, se 3 kap. 1 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden. Flera remissinstanser anser att gränsvärdet 66 2/3 procent bör behållas, med motivet att vissa avgörande beslut enligt aktiebolagslagen kan fattas med det majoritetskravet. De bestämmelser i aktiebolagslagen och försäkringsrörelselagen (1982:713) som uppställer ett majoritetskrav på två tredjedelar gäller i och för sig andelen av de avgivna rösterna och de på stämman företrädde aktierna (se t.ex. 7 kap. 42 § och 13 kap. 2 § aktiebolagslagen, respektive 9 kap. 14 § och 4 kap. 5 § försäkringsrörelselagen). Detta innebär att det förhållandet att en aktieägare innehar två tredjedelar av rösterna eller aktierna i bolaget får direkt betydelse endast i en situation där samtliga aktier är företrädde på en bolagsstämma där en fråga med det angivna majoritetskravet skall behandlas. Det torde emellertid vara av intresse för marknaden att få kännedom om att någon innehar en så stor andel av rösterna eller aktierna i ett bolag att det uppställda majoritetskravet kommer att uppnås vid en bolagsstämma, oavsett hur många aktier som företräds på stämman. Vi föreslår därför att gränsvärdet 66 2/3 procent behålls.

I avsnitt 7.4.2 föreslås att det skall införas en skyldighet för aktieägare att anmäla om andelen av det totala antalet aktier i bolaget passerar angivna gränsvärden. Som framgår där är ett av skälen för att införa en sådan anmälningsskyldighet kopplingen till de bestämmelser i aktiebolagslagen som innebär rättigheter eller skyldigheter för aktieägare med en viss andel av aktierna i bolaget. Bland dessa bestämmelser finns rätten och skyldigheten för en aktieägare med mer än nio tiondelar av aktierna att lösa in aktier som innehas av övriga aktieägare (22 kap. 1 § aktiebolagslagen). För att skapa offentlighet om att en sådan inlösensskyldighet har uppkommit, bör det införas ett gränsvärde på 90 procent. Denna gräns bör, liksom övriga gränsvärden, gälla för såväl andel av röstetalet som andel av antalet aktier i bolaget.

Som framgått i avsnitt 7.1.2 innebär NBK:s flaggningsregler att flaggning i dag sker vid fler gränsvärden än de som följer av öppenhetsdirektivet med det nyss berörda tillägget för 90 procent av aktier och röster i bolaget. Även om det innebär en sänkning av kraven jämfört med de som i dag följer av självregleringen, anser vi att det saknas tillräckliga skäl för att göra ett avsteg från vårt generella ställningstagande att inte införa mer långtgående krav än vad som följer av öppenhetsdirektivet.

Enligt artikel 9.1 i öppenhetsdirektivet skall gränsvärdena beräknas på grundval av alla aktier som medför rösträtt även om utövandet av denna rättighet tillfälligt har upphört. År 2000 infördes en möjlighet för publika aktiebolag att förvärva och inneha egna aktier.³⁵ Enligt 9 kap. 4 § i den då gällande aktiebolagslagen (1975:1385) kunde en aktie som innehades av bolaget självt eller dess dotterföretag inte företrädas vid bolagsstämma. I 1 kap. 7 § samma lag angavs vidare att en sådan aktie inte skulle räknas med vid tillämpningen av bestämmelser i lag eller bolagsordningen som förutsatte att någon eller några innehade en viss andel av aktierna eller rösterna i bolaget. Som en följd av detta har emittenter inte behövt flagga vid sådana förvärv eller överlåtelser. Situationen har dock ändrats genom ikraftträdandet av den nya aktiebolagslagen (2005:551). Fortfarande gäller att en aktie som innehas av bolaget självt eller av dess dotterföretag inte kan företrädas på bolagsstämma (7 kap. 7 § nya aktiebolagslagen). I 4 kap. 45 § samma lag anges emellertid att en sådan aktie inte skall räknas med vid tillämpning av bestämmelser i *den lagen* eller i bolagsordningen som förutsätter att någon eller några innehar en viss andel av aktierna eller rösterna i bolaget. Bestämmelsen kan således uppfattas som att vid tillämpningen av flaggningsbestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument skall numera egna aktier ingå i underlaget för att beräkna om något av gränsvärdena har uppnåtts. I författningskommentaren till den nyss nämnda bestämmelsen i aktiebolagslagen anges dock att det faktum att paragrafens tillämpningsområde har begränsats till att avse tillämpningen av aktiebolagslagens och bolagsordningens bestämmelser inte hindrar att paragrafen kan tillämpas analogt utanför aktiebolagslagens område, om en sådan tillämpning i det enskilda fallet framstår som motiverad.³⁶ Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat är

³⁵ SFS 2000:66, prop. 1999/2000:34.

³⁶ Prop. 2004/05:85 s. 570 f.

det därför lämpligt att tydliggöra att aktier som innehas av aktiebolaget självt, eller för vilka rösträtten annars tillfälligt har upphört, skall ingå vid beräkningen av om anmälningsskyldighet har uppkommit. Detta innebär således att sådana aktier skall räknas med i det totala antalet aktier eller röster i bolaget.

I avsnitt 7.4.3 föreslås att aktiemarknadsbolag skall offentliggöra ändringar i antalet röster och i aktiekapital. De uppgifter som har offentliggjorts skall enligt artikel 15 i öppenhetsdirektivet och artikel 11.3 andra stycket i genomförandedirektivet ligga till grund för beräkningen av om anmälningsskyldighet uppkommer.

7.4.5 Flaggningskyldighet för annan än aktieägare

Regeringens förslag: Anmälningsskyldigheten för andra än aktieägaren utökas något. Samtidigt införs undantag från kravet att lägga samman det egna innehavet med ett dotterbolags innehav, om dotterbolaget är ett fondbolag, förvaltningsbolag inom EES eller ett värdepappersinstitut eller utländskt värdepappersföretag. Bestämmelserna omarbetas för att närmare överensstämma med direktivets uppställning.

Om flera personer är anmälningsskyldiga får de upprätta en gemensam anmälan.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås dock att bestämmelserna om sammanläggning – i likhet med gällande rätt – utformas mer generellt i förhållande till direktivets ordalydelse.

Remissinstanserna: *Fondbolagens Förening, Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen* tillstyrker förslaget. Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen anser dock att livförsäkringsbolag bör jämföras med fondbolag och värdepappersföretag. *Sveriges advokatsamfund* anser att den svenska regleringen bör utformas i enlighet med öppenhetsdirektivet och att bestämmelsen bör omformuleras till en regel om subsidiär flaggningskyldighet vid vissa andra typer av rösträttskontroll än aktieägarande. Advokatsamfundet anser vidare att anmälningsskyldighet skall uppkomma vid sammanläggning endast om den anmälningsskyldige har kontroll över rösträtterna. Slutligen anser Advokatsamfundet att det vid flaggning i situationer där det är aktuellt med sammanläggning bör övervägas och tydliggöras i vilken utsträckning flaggning även bör ske för enskilt innehav. *Svenskt Näringsliv, Alecta pensionsförsäkring, ömsesidigt, Andra AP-fonden, Tredje AP-fonden och Fjärde AP-fonden* pekar på att förslaget, till skillnad från öppenhetsdirektivet, inte kräver att en fullmaktsinnehavare skall kunna utnyttja rösträtter efter eget gottfinnande för att han eller hon skall bli anmälningsskyldig enligt sammanläggningsreglerna och anser att förslaget bör ändras så att det mer överensstämmer med direktivet. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslagen.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Artikel 10 i öppenhetsdirektivet föreskriver att kraven på anmälan skall tillämpas även på den som kan

förvärva, avyttra eller utöva rösträtt i något av de i artikeln uppräknade fallen eller i en kombination av dem. Som exempel kan nämnas fall då flera aktieägare har träffat ett avtal som förpliktar dem att anta en bestående gemensam hållning i fråga om förvaltningen av bolaget på grundval av ett samordnat utnyttjande av rösträtterna (artikel 10 a). En annan situation är då någon innehar aktier i eget namn men för annans räkning (artikel 10 g). Ett tredje exempel är då rösträtten för aktier har överförts från aktieägare till någon annan, t.ex. genom en fullmakt (artikel 10 h). Slutligen kan nämnas att ett moderbolag skall räkna med aktier som innehas av ett dotterföretag vid bedömningen av om anmälningsskyldighet uppkommer (artikel 10 e). Uppräkningen överensstämmer i huvudsak med den i artikel 92 i direktiv 2001/34/EG.

Från bestämmelsen om att moderbolag skall räkna med dotterföretags innehav görs i artikel 12.4 och 12.5 i öppenhetsdirektivet undantag i fråga om moderbolag till fondbolag och till värdepappersföretag. En förutsättning för att undantagen skall vara tillämpliga är dock att dotterföretagen på visst sätt är att se som oberoende från moderbolagen. För fondbolag krävs att aktierna förvaltas enligt förutsättningarna i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)³⁷. Direktivet benämns i det följande UCITS-direktivet. För att ytterligare säkerställa att de verkliga ägarförhållandena offentliggörs, krävs att fondbolaget utnyttjar rösterna oberoende av moderföretaget. Även om dessa förutsättningar är uppfyllda, måste moderföretagets innehav, enligt direktivet, läggas samman med fondbolagets om moderföretaget eller något annat av dess dotterföretag har investerat i fondbolagets innehav och fondbolaget inte självt kan bestämma över hur rösterna skall användas, utan endast kan utöva rösträtten enligt instruktioner från moderföretaget eller något annat av dess dotterföretag.

Undantaget avseende fondbolag gäller även för förvaltningsbolag i andra EES-länder än Sverige, under förutsättning att dessa uppfyller nationella krav som motsvarar de i UCITS-direktivet.

Även beträffande värdepappersföretag måste vissa förutsättningar vara uppfyllda för att undantaget skall vara tillämpligt. För det första skall dels värdepappersföretaget ha tillstånd att bedriva portföljförvaltning enligt MiFID, dels aktierna förvaltas för enskilda kunders räkning. För det andra får värdepappersföretaget endast rösta för aktierna enligt instruktioner från kunderna. Sådana instruktioner måste vara skriftliga eller ha mottagits på elektronisk väg. Som alternativ till kravet på instruktioner från kunderna, kan värdepappersföretaget i stället se till att individuella portföljförvaltningstjänster utförs oberoende av alla andra tjänster enligt villkor som motsvarar dem i UCITS-direktivet. Slutligen måste värdepappersföretaget utnyttja rösträtterna oberoende av moderföretaget. Liksom när det gäller fondbolag måste moderföretags innehav läggas samman med värdepappersföretagets trots att de angivna förutsättningarna är uppfyllda, om moderföretaget eller något annat av dess

³⁷ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3 (Celex 31985L0611), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9, Celex 32005L0001).

dotterföretag har investerat i innehav som förvaltas av värdepappersföretaget, och värdepappersföretaget inte självt kan bestämma över hur rösterna skall användas, utan endast kan utöva rösträtten enligt instruktioner från moderföretaget eller något annat av dess dotterföretag.

De närmare förutsättningarna för att undantagen skall kunna tillämpas finns i artikel 10 i genomförandedirektivet. Av bestämmelsen följer bl.a. att moderföretagen inte får ge instruktioner eller på annat sätt ingripa i fråga om hur dotterbolagen utövar rösträtterna samt att dotterbolagen skall kunna utöva sådan rösträtt oberoende av moderföretagen. Moderföretaget skall vidare anmäla till den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat att kraven är uppfyllda samt ge in en förteckning över de aktuella fondbolagen respektive värdepappersföretagen och över de myndigheter som utövar tillsyn över dessa. Om den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat begär det, skall moderbolaget kunna visa att vissa specifika krav för oberoendet mellan bolagen är uppfyllda.

Gällande rätt: Bestämmelser om flaggning för annans aktier finns i dag i 4 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument. Genom den bestämmelsen genomfördes de regler som senare kom att överföras till artikel 92 i direktiv 2001/34/EG.³⁸ Bestämmelserna innebär att en förvärvare eller överlåtare vid tillämpning av flaggningsreglerna skall räkna vissa aktier som sina egna, trots att de innehas av någon annan. Bestämmelsen skiljer sig från den i direktiv 2001/34/EG och från artikel 10 i öppenhetsdirektivet genom att den är mer generellt utformad än direktivbestämmelserna. Den svenska lagstiftningen går även längre än direktiven genom att det föreskrivs att även sådana aktier som innehas av make, sambo eller omyndiga barn till förvärvaren eller överlåtaren skall räknas som dennes egna.

Skälen för regeringens förslag: Ibland kan andra än de som faktiskt äger aktier i ett bolag komma att utöva inflytande i bolaget. Motivet som ligger bakom kravet på flaggning, dvs. behovet av att offentliggöra ägar- och maktförhållandena i bolag, nödvändiggör att även andra rösträttsförfoganden än de som framkommer genom direktäggande av aktier måste beaktas. Regelverket innebär att de situationer som räknas upp i artikel 10 i öppenhetsdirektivet skall jämföras med ett faktiskt innehav av aktier vid bedömningen av om anmälningsskyldighet uppkommer. Som exempel kan nämnas fall då rösträtterna innehas av ett företag som kontrolleras av ett annat (t.ex. när det föreligger ett moder-dotterföretagsförhållande) eller fall då ett avtal upprättats som förpliktar flera aktieägare att anta en gemensam hållning på grundval av ett samordnat utnyttjande av rösträtterna. I det senare fallet skall var och en av avtalsparterna, i flaggningshänseende, anses som innehavare av samtliga de aktier som omfattas av avtalet. Andra angivna situationer avser bl.a. sådana avtal som föreskriver en tidsbegränsad överföring av rösträtterna mot ersättning (aktielån, artikel 10 b) och rösträtter som är kopplade till aktier som deponerats eller ställts som säkerhet (artikel 10 c, 10 d och 10 f). Detta innebär att uppkomsten eller upphörandet av en sådan situation är att jämföras med en förändring i det egna innehavet.

³⁸ Se även prop. 1991/92:113 s. 221 ff.

I 4 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument anges olika situationer då aktier skall räknas som förvärvarens eller överlåtarens egna om de ägs av någon med vilken förvärvaren eller överlåtaren har en nära relation eller ingått ett avtal med. Det gäller bl.a. företag i samma koncern, den som innehar aktier för överlåtarens eller förvärvarens räkning eller den som med förvärvaren eller överlåtaren har träffat en skriftlig överenskommelse om att inta en gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning. Dessa angivna fall motsvarar i huvudsak artikel 10 e, g och a i öppenhetsdirektivet. Vidare anges i det nämnda lagrummet att aktier skall räknas som förvärvarens eller överlåtarens om de innehas av den för vars aktier förvärvaren eller överlåtaren eller något företag inom samma koncern som förvärvaren eller överlåtaren har fått eller kommer att få utöva rösträtten. Denna bestämmelse motsvarar i huvudsak de i öppenhetsdirektivet angivna situationerna i artikel 10 b–d, f och h. En skillnad är dock att den svenska lagstiftningen inte uttryckligen kräver att den som får utöva rösträtten för andras aktier också skall kontrollera hur rösträtten skall användas för att anmälningsskyldighet skall uppkomma. En sådan kontroll krävs enligt direktivet bl.a. i fråga om fullmakt, då det i artikel 10 h anges att anmälningsskyldigheten gäller för en fullmäktig om rösträtterna kan utnyttjas av fullmäktigen efter eget gottfinnande i avsaknad av särskilda instruktioner från aktieägarna. Flera remissinstanser har påpekat denna skillnad mellan promemorians författningsförslag och direktivet och anser att förslaget bör ändras så att det mer överensstämmer med direktivet. Vidare går artikel 10 e ett steg längre än gällande lagstiftning i fråga om sammanläggning av rösträtter i en koncern genom att ett moderföretags innehav skall sammanläggas med en utomstående aktieinnehav, om ett dotterföretag ingår ett avtal med den utomstående varigenom rösträtter kan förfogas över. Denna situation omfattas inte av gällande 4 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument, och bestämmelsen behöver således ändras.

Sveriges advokatsamfund har föreslagit att de svenska reglerna om anmälningsskyldighet för aktier som innehas av någon annan utformas på samma sätt som artikel 10 i öppenhetsdirektivet, i stället för den mer generella utformningen som finns i gällande rätt. Advokatsamfundet har som skäl för sitt förslag anfört bl.a. att det skulle främja syftet att tillskapa en integrerad europeisk finansmarknad. Vi delar dessa synpunkter. Därtill kommer de synpunkter i fråga om fullmakts-situationer som nyss nämnts. Vi anser därför att de svenska reglerna nära bör ansluta sig till dem som finns i direktivet. Bestämmelserna bör därför utformas i enlighet med motsvarande bestämmelser i öppenhetsdirektivet.

I gällande lagstiftning finns två situationer som inte bygger på de EG-rättsliga flaggningsbestämmelserna. Det gäller skyldigheten att lägga samman det egna innehavet med sådana aktier som ägs av make eller sambo till förvärvaren eller överlåtaren samt aktier som ägs av omyndiga barn som står under förvärvarens eller överlåtarens vårdnad. Reglerna infördes för att samordna flaggningsreglerna med dåvarande insiderlagen (numera 5 § första stycket 1 och 2 anmälningsskyldighetslagen) och

NBK:s flaggningsregler.³⁹ Bestämmelserna om sammanläggning med närståendes innehav är också viktiga för att inte flaggningsreglerna lätt skall kunna kringgå. Bestämmelserna i fråga bör av angivna skäl behållas. Det bör dock ske en samordning med den lagändring som trädde i kraft den 1 juli 2005 beträffande 5 § första stycket 3 anmälningsskyldighetslagen⁴⁰. Lagändringen innebär att det numera finns ett krav på att aktier som ägs av andra närstående till den anmälningsskyldige skall likställas med dennes om den närstående har gemensamt hushåll med den anmälningsskyldige sedan minst ett år. För att behålla samordningen mellan de båda regelverken bör motsvarande bestämmelse tas in i reglerna om flaggning.

Anmälningsskyldighet bör dock inte kunna uppkomma enbart på grund av att en närstående äger aktier i anmälningspliktig omfattning. Närståendereglerne bör därför inte medföra att någon som inte själv äger aktier blir anmälningsskyldig enbart på grund av t.ex. sin makes innehav.

Vem skall göra anmälan?

Anmälningsskyldigheten är i huvudsak en individuell skyldighet, dvs. var och en skall bedöma om hans eller hennes innehav, i förekommande fall med beaktande av sammanläggningsreglerna, ändras på ett sådant sätt att ett gränsvärde uppnås, överstigs eller understigs. Således skall t.ex. en fullmaktsinnehavare som efter eget bestämmande får rösta för andras aktier anmäla detta, om andelen av röstetalet eller det totala antalet aktier i bolaget som fullmakten avser uppgår till eller överstiger ett gränsvärde. Vid bedömningen skall även sådana aktier som fullmäktigen direktäger, eller som enligt andra sammanläggningsregler skall räknas in i innehavet, beaktas. Frågan om huruvida anmälningsskyldighet även uppkommer för fullmaktsgivaren avgörs av hur stor andel av rösterna eller aktierna i bolaget som omfattas av den enskilda fullmakten och om en överföring av dessa innebär att något av gränsvärdena understigs.

Situationen blir något annorlunda när det i stället är fråga om att flera personers innehav skall räknas samman såsom är fallet då sammanläggning skall ske av flera personers innehav på grund av att de har ingått ett avtal om att anta en bestående gemensam hållning gällande bolagets förvaltning på grundval av ett samordnat utnyttjande av de berörda rösträtterna. I det fallet blir samtliga parter i avtalet anmälningsskyldiga om de aktier som avtalet omfattar uppgår till eller överstiger något av gränsvärdena. På samma sätt uppstår en form av dubbelrapportering vid sammanläggningar med aktier som innehas av make eller sambo eller av närstående som delar hushåll med varandra.

En tredje situation gäller för de fall då endast en av flera inblandade omfattas av en sammanläggningsregel. Det är fallet inom ett koncernförhållande, där endast moderföretaget skall lägga samman sitt eget innehav med aktier som innehas av andra företag inom koncernen. De enskilda dotterföretagens anmälningsskyldighet avgörs av deras eget innehav, i tillämpliga fall efter sammanläggning med deras egna dotter-

³⁹ Prop. 1991/92:113 s. 221.

⁴⁰ SFS 2005:382, prop. 2004/05:142.

företag. Således kan det faktum att ett dotterföretag förvärvar aktier utlösa en anmälningsskyldighet för moderföretaget utan att en sådan skyldighet uppstår för dotterföretaget. Samma principer blir tillämpliga när ett omyndigt barns innehav skall räknas som föräldrarnas.

Ett ytterligare fall där flera personer kan vara anmälningsskyldiga för samma aktier är det då någon innehar aktier i eget namn men för annans räkning. Å ena sidan kan den registrerade aktieägaren som innehar aktierna för annans räkning själv bli anmälningsskyldig i enlighet med reglerna om anmälningsskyldighet för aktieägare (artikel 9.1 jämförd med artikel 2.1 e). Å andra sidan kan den person för vars räkning aktierna innehas vara anmälningsskyldig enligt artikel 10 g. Det avgörande är i den situationen vem som kontrollerar rösträtterna. Om den som innehar aktierna för någon annans räkning endast kan rösta för aktierna enligt instruktioner från huvudmannen är således endast huvudmannen anmälningsskyldig. Om huvudmannen inte på detta sätt kontrollerar rösträtterna, kan i stället den som innehar aktierna för huvudmannens räkning vara anmälningsskyldig.

Om flera personer enligt sammanläggningsreglerna samtidigt är skyldiga att anmäla ett innehav, är det lämpligt att de får upprätta en gemensam anmälan. I enlighet med artikel 8.3 i genomförandedirektivet föreslås en sådan ny bestämmelse.

I sammanhanget bör också nämnas att anmälningsskyldighet även uppkommer när en situation som medfört anmälningsskyldighet för någon annan än aktieägaren upphör, t.ex. när ett avtal eller en fullmakt upphör att gälla eller då en säkerhet återlämnas till den som har ställt den. En särskild regel gäller dock för fullmaktsförhållanden. Om en fullmakt enligt sin lydelse skall gälla endast för en viss bolagsstämma, så räcker det att anmälan görs endast i samband med att fullmakten mottas, om det i anmälan anges hur stor rösträttsandelen kommer att vara när fullmakten upphör att gälla (artikel 8.2 i genomförandedirektivet).

Undantag från flaggningsskyldigheten

Som framgått tidigare i detta avsnitt skall ett moderföretags aktieinnehav normalt läggas samman med dess dotterföretags innehav vid bedömningen av om en anmälningsskyldighet för moderföretaget har uppkommit. Från denna regel görs i artikel 12.4 och 12.5 i öppenhetsdirektivet undantag i fråga om moderbolag till fondbolag och värdepappersföretag. Med värdepappersföretag avses här värdepappersinstitut och sådana utländska värdepappersföretag som i det land där det har sitt säte har tillstånd att driva värdepappersrörelse. Undantagen är motiverade av att fondbolags och värdepappersföretags investeringar görs för någon annans (fondandelsägarnas respektive kundernas) räkning och att denna är särskilt reglerad genom den lagstiftning som gäller för sådana företag. Fondbolagets eller värdepappersföretagets innehav bör därför ses som skilda från moderföretagets egna innehav. Särskilda förutsättningar uppställs dock för att undantagen skall kunna tillämpas.

För fondbolag krävs bl.a. att aktierna förvaltas enligt förutsättningarna i UCITS-direktivet. Av skäl 12 i genomförandedirektivet framgår att avsikten inte är att endast moderbolag till sådana förvaltningsbolag som omfattas av UCITS-direktivet skall kunna utnyttja undantaget, utan att

det skall gälla även för moderbolag till andra förvaltningsbolag som inte har tillstånd enligt det direktivet förutsatt att förvaltningsbolaget står under tillsyn enligt nationell lagstiftning. För svenskt vidkommande innebär detta att moderbolag till fondbolag som förvaltar värdepappersfonder i enlighet med definitionen i 1 kap. 1 § 21 lagen (2004:46) om investeringsfonder, omfattas av undantaget. Det har här ingen betydelse om fondbolaget endast förvaltar specialfonder eller inte. Skälet för detta är att samtliga svenska fondbolag enligt lagen om investeringsfonder omfattas av regler motsvarande dem i UCITS-direktivet.

För att undantaget för värdepappersföretag skall vara tillämpligt krävs bl.a. att värdepappersföretaget har tillstånd att bedriva portföljförvaltning enligt MiFID och att aktierna förvaltas för enskilda kunders räkning. Eftersom tiden för genomförande av MiFID ännu inte har löpt ut, måste bestämmelsen tolkas som att avse motsvarande regler i rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet⁴¹.

Bland annat med hänsyn till att vissa av förutsättningarna för att tillämpa undantagen finns i genomförandedirektivet, är det lämpligt att ramarna för undantagen anges i lag, medan regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får möjlighet att meddela närmare föreskrifter om dessa förutsättningar.

Svenska Bankföreningen och *Svenska Fondhandlareföreningen* har anfört att även moderföretag till livförsäkringsbolag bör ges möjlighet till undantag från kraven på sammanläggning inom en koncern. Någon möjlighet att införa lättnader i fråga om sammanläggning med livförsäkringsbolags innehav ger emellertid inte direktivet. Bestämmelserna i artikel 12.4 och 12.5 i öppenhetsdirektivet är begränsade till fondbolag och värdepappersföretag. Det går därför inte att utsträcka undantaget till att omfatta även livförsäkringsbolag.

7.4.6 Innehållet i flaggningsanmälan

Regeringens förslag: Bestämmelsen i lag om vad en anmälan skall innehålla tas bort.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I 4 kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om vad en flaggningsanmälan skall innehålla uppgift om. En liknande bestämmelse finns i öppenhetsdirektivets artikel 12.1. De uppgifter som skall lämnas enligt direktivet motsvarar i huvudsak innehållet i 4 kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument, nämligen andelen av röstetalet efter transaktionen, tidpunkten för transaktionen, identitetsuppgifter och kedjan av kontrollerade företag. Vidare finns i artikel 20.5 en bestämmelse om att medlemsstaterna skall tillåta att en anmälan upprättas endast på ett språk som används allmänt på de internationella

⁴¹ EGT L 141, 11.6.1993, s. 27 (Celex 31993L0022).

Enligt vår mening bör bestämmelserna om vilka uppgifter som skall lämnas i en anmälan kunna tas om hand i verkställighetsföreskrifter. De föreslagna flaggningsbestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument är så pass detaljerade att en reglering i sådana föreskrifter inte kan anses tillföra något väsentligt nytt. Som jämförelse kan nämnas att i samband med tillkomsten av anmälningsskyldighetslagen upphävdes bestämmelserna i den lagen om vad en anmälan från personer med insynsställning skall innehålla. Skälen var bl.a. att lagstiftade krav på vad en anmälan skall innehålla innebär att varje ändring kräver beslut av riksdagen, och att lagstiftningen belastas med en bestämmelse som är av mer administrativ karaktär (se prop. 1999/2000:109 s. 69). Vidare påpekade Lagrådet i det nyss nämnda lagstiftningsärendet, att bestämmelser om en anmäls innehåll torde vara att se som föreskrifter av verkställighetskaraktär, vilket regeringen kan besluta om direkt med stöd av 8 kap. 13 § första stycket 1 regeringsformen (se a. prop. s. 144).

Dessa argument gör sig också gällande beträffande bestämmelser om innehållet i en anmälan vid flaggning samt i fråga om på vilket språk anmälan skall upprättas. Den nu gällande bestämmelsen i 4 kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument om innehållet i en flaggningsanmälan föreslås därför upphävas.

7.5 Flaggningskyldighet beträffande andra finansiella instrument än aktier

Regeringens förslag: Bestämmelserna om anmälan av aktieinnehav skall också tillämpas på innehav av depåbevis som ger rätt att rösta för de underliggande aktierna samt sådana finansiella instrument som ger rätt att förvärva aktier som har getts ut av en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att lagregler om anmälan för innehav av finansiella instrument bör överensstämma med Näringslivets Börskommittés gällande flaggningsregler. *Sveriges advokatsamfund* anser att anmälningsskyldighet beträffande depåbevis måste förtydligas. Advokatsamfundet och *Fondbolagens Förening* anser att det ytterligare bör analyseras om anmälningsskyldigheten avseende finansiella instrument bör vara mer omfattande än direktivets minimikrav. *Näringslivets Börskommitté* understryker vikten av att föreskrifter om anmälningsskyldighet för finansiella instrument bör harmoniseras med vad som kommer att gälla på andra viktiga marknader. Enligt *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Fondbolagens Förening* bör det klargöras att standardiserade (och clearade) köpoptioner inte omfattas av anmälningsskyldigheten. Vidare anser Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen att Sverige inte bör ställa högre krav än vad som följer av öppenhetsdirektivet i fråga om att finansiella instrument skall läggas samman med aktier vid bedömningen av om ett gränsvärde uppnås.

Svenskt Näringsliv, Stockholms Handelskammare och Svenska Handelskamarförbundet anser att det i vissa avseenden bör förtydligas vilka finansiella instrument som omfattas av anmälningsskyldigheten. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag

Depåbevis

Med depåbevis avses en aktieägars rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt aktiebolag (jfr definitionen av fondpapper i 1 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument). Det kan vara fråga om dels depåbevis som avser ett svenskt aktiebolags aktier och som handlas i utlandet, dels depåbevis som avser ett utländskt bolags aktier och som handlas i Sverige.

Av definitionen av begreppet aktieägare i artikel 2.1 e i öppenhetsdirektivet framgår att den som innehar depåbevis skall anses som innehavare av de underliggande aktierna. Den anmälningsskyldighet som föreskrivs för aktieägare skall således omfatta även innehavare av depåbevis. Direktivets bestämmelser om flaggning omfattar emellertid endast aktier som medför rösträtt (artikel 9.1), varför anmälningsskyldighet för innehavare av depåbevis endast uppkommer om depåbevisen ger innehavaren rätt att rösta för de underliggande aktierna. *Sveriges advokatsamfund* har ansett att det är otydligt om det krävs att de aktier som depåbevisen avser måste vara upptagna till handel på en reglerad marknad för att anmälningsskyldighet skall uppkomma. Öppenhetsdirektivet innehåller inga särskilda bestämmelser om depåbevis, förutom i den ovannämnda definitionen av aktieägare samt i definitionen av emittent (artikel 2.1 d), där det anges att emittent när det gäller depåbevis skall anses vara den som har gett ut de värdepapper som depåbevisen avser. Det förekommer att depåbevis upptas till handel på en reglerad marknad utan att de aktier som depåbevisen avser är upptagna till handel på någon annan reglerad marknad. Villkoren för sådana depåbevis kan ge innehavaren rätt till utdelning och rösträtt på bolagsstämma och även i övrigt sådana rättigheter som normalt tillkommer en aktieägare. De skäl som ligger till grund för en flaggningsskyldighet är i sådana fall lika starka som om det hade varit fråga om direktinnehav av aktier. Det kan även tilläggas att bestämmelserna om aktier i lagen om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden skall tillämpas även på depåbevis (1 kap. 1 § tredje stycket den lagen). Mot denna bakgrund anser vi således att anmälningsskyldighet för innehav av depåbevis skall kunna uppkomma även om de aktier som depåbevisen avser inte är upptagna till handel på någon reglerad marknad, förutsatt att depåbevisen är upptagna på en sådan marknad och att de medför rätt att rösta för aktierna.

De gällande bestämmelserna om flaggning i lagen om handel med finansiella instrument gäller endast innehav av aktier. Som nämnts i avsnitt 7.1.2 är tillämpningsområdet för NBK:s flaggningsregler vidare, dels genom att fler finansiella instrument omfattas, dels genom att andra händelser än förvärv eller avyttring – nämligen utfärdande och förfall av sådana finansiella instrument – utlöser en anmälningsskyldighet.

Enligt artikel 13.1 i öppenhetsdirektivet skall anmälningsskyldigheten gälla även för den som direkt eller indirekt innehar sådana finansiella instrument som ger innehavaren rätt att på eget initiativ, och enligt ett formellt avtal, förvärva aktier till vilka rösträtt är kopplade och som har getts ut av en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad.

I artikel 11.1 i genomförandedirektivet anges vilka finansiella instrument som omfattas av anmälningsskyldigheten, förutsatt att de uppfyller de kvalifikationer som artikel 13.1 i öppenhetsdirektivet uppställer. De finansiella instrumenten är överlåtbara värdepapper (bl.a. aktier och obligationer) samt optioner, terminskontrakt, swappar, räntesäkringsavtal och varje annat derivatkontrakt som avser aktier. Av samma artikel i genomförandedirektivet framgår att med ”formellt avtal” i artikel 13.1 i öppenhetsdirektivet avses ett avtal som är rättsligt bindande enligt nationell rätt.

Även begreppet ”på eget initiativ” preciseras i genomförandedirektivet (se skäl 13 och artikel 11.1). Av förslaget framgår att ett finansiellt instrument omfattas av anmälningsskyldighet endast om innehavaren vid löptidens utgång antingen har en ovillkorlig rätt att förvärva de underliggande aktierna eller denne efter eget gottfinnande kan välja att förvärva aktierna eller inte. Med ”rätt att förvärva” bör även förstås terminskontrakt med leverans, även om det i ett sådant fall snarare kan talas om en ”skyldighet att förvärva”. Av detta följer att anmälningsskyldigheten inte omfattar sådana finansiella instrument där rätten att förvärva de underliggande aktierna är beroende t.ex. av att kursen på de underliggande aktierna uppgår till ett visst belopp vid en viss tidpunkt. Inte heller omfattas sådana instrument som ger *utgivaren* eller någon tredjepart rätt att avgöra om det skall ske leverans eller en kontantavveckling.

Några remissinstanser anser att det bör förtydligas att standardiserade optioner inte omfattas av anmälningsskyldigheten. Av det ovanstående följer emellertid att avgörande för om ett finansiellt instrument skall omfattas av anmälningsskyldigheten är hur villkoren för det finansiella instrumentet är utformade. Om leverans av de underliggande aktierna skall ske, eller om innehavaren av det finansiella instrumentet har möjlighet att fritt välja mellan leverans och kontantavveckling, skall anmälan göras på samma sätt som om innehavet avsåg de underliggande aktierna, och detta även om det är fråga om en standardiserad köpoption.

Flaggningsbestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument måste mot bakgrund av artikel 13.1 ändras, så att även innehav av vissa finansiella instrument omfattas av anmälningsskyldigheten. Det bör i det sammanhanget också övervägas om anmälningsskyldigheten bör utvidgas till att omfatta även sådana finansiella

instrument som i dag ligger inom tillämpningsområdet för NBK:s flaggningsregler men som inte omfattas av öppenhetsdirektivet. Utgångspunkten är även här att svensk rätt bör motsvara direktivets krav om det inte finns särskilda skäl att införa mer långtgående regler.

De finansiella instrument som kan vara aktuella är till att börja med sådana som ger rätt att förvärva aktier som ännu inte har getts ut, dvs. fordringar med konverteringsrätt till aktier, fordringar med optionsrätt till nyteckning av aktier, optionsrätter till nyteckning av aktier samt teckningsrätter till aktier. Syftet med offentliggörande av större innehav av aktier och aktierelaterade finansiella instrument är, som framgått, att skapa genomlysning beträffande ägarförhållandena i bolag. Innehav av finansiella instrument som ger rätt att förvärva aktier som ännu inte har getts ut medför inte något ägarinflytande i bolaget. Till detta kommer dels att möjligheten att förvärva aktier kan ligga långt fram i tiden, dels osäkerheten i fråga om huruvida innehavaren av det finansiella instrumentet alls kommer att utnyttja möjligheten att förvärva aktierna. Av dessa skäl bör det inte införas någon lagstiftad skyldighet att anmäla innehav av finansiella instrument som ger rätt att förvärva aktier som ännu inte har getts ut.

Nästa kategori av finansiella instrument som bör tas under övervägande är sådana som ger rätt till en framtida försäljning av aktier, dvs. säljoptioner samt terminskontrakt avseende försäljning av aktier. Det kan argumenteras för att på samma sätt som ett förvärv av en köpoption är att jämföra med ett förvärv av de underliggande aktierna, så är ett förvärv av en säljoption att jämföra med en överlåtelse av de underliggande aktierna. En reglering med det innehållet skulle emellertid kunna komma att medföra vissa tillämpningsproblem, inte minst beträffande förhållandet till bestämmelserna i öppenhetsdirektivet. Om man antar att en person samtidigt förvärvar såväl en köpoption som en säljoption avseende aktier av samma slag och till samma antal, så bör de ”ta ut” varandra, dvs. nettoresultatet av förvärven bör bli noll. Enligt öppenhetsdirektivet, som alltså inte tillmäter innehav av säljoptioner någon betydelse i flaggningssammanhang, måste emellertid flaggning ske för innehavet av köpoptioner, förutsatt att något av gränsvärdena har uppnåtts eller överskridits. Om svensk rätt skulle tillåta att köp- och säljoptioner avräknas mot varandra skulle direktivets krav alltså inte vara uppfyllda. Ett annat problem skulle kunna vara om en aktieägare vars aktieinnehav motsvarar en andel av rösterna i bolaget som ligger strax under ett gränsvärde förvärvar ytterligare aktier och därigenom uppnår gränsvärdet, men samtidigt förvärvar säljoptioner motsvarande samma antal aktier. Om ett förvärv av säljoptioner skall jämföras med en försäljning av aktier, uppkommer en möjlighet att kringgå flaggningsbestämmelserna på ett enkelt sätt. Det skulle inte heller vara förenligt med bestämmelserna i öppenhetsdirektivet om en aktieägare kunde undgå anmälningsskyldigheten på detta sätt. Detsamma gäller terminskontrakt avseende försäljning av aktier. Även om en avräkning av t.ex. en säljoption mot en köpoption eller en aktie inte skulle tillåtas, så skulle en flaggningsskyldighet för säljoptioner innebära att den svenska regleringen uppställde högre krav än vad som är nödvändigt för att genomföra öppenhetsdirektivet. En anmälningsskyldighet som grundas enbart på ett innehav av säljoptioner, utan något samtidigt innehav av

aktier eller t.ex. köpoptioner är inte så viktigt för att skapa offentlighet kring ägarförhållandena i ett bolag att vi anser att det finns skäl att frångå huvudprincipen om att inte införa strängare regler än direktivets. Mot denna bakgrund bör det inte införas några bestämmelser om flaggning avseende finansiella instrument som ger rätt att sälja de underliggande aktierna. Ett utfärdande av en säljoption kan i dessa sammanhang jämföras med ett förvärv av de underliggande aktierna, men på de anförda skälen bör inte heller ett sådant utfärdande omfattas av reglerna om anmälningsskyldighet.

Efter dessa ställningstaganden återstår således att en anmälningsskyldighet bör införas beträffande sådana finansiella instrument som ger innehavaren rätt att på eget initiativ förvärva redan utgivna aktier. Som nämnts anges det i artikel 11.1 i genomförandedirektivet vilka typer av finansiella instrument som kan omfattas av detta begrepp. Genomförandeåtgärder som det aktuella genomförandedirektivet är avsedda att kunna ändras förhållandevis snabbt om t.ex. utvecklingen på finansmarknaderna skulle motivera en sådan ändring. Av det skälet, är det inte lämpligt att i lagen närmare ange vilka finansiella instrument som skall omfattas av flaggningsbestämmelserna. En sådan uppräkningslista bör i stället göras i verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Beträffande de händelser som utöver förvärv eller överlåtelse kan komma i fråga beträffande sådana finansiella instrument görs följande överväganden. Ett utfärdande av en köpoption är närmast att jämföras med en överlåtelse av de underliggande aktierna. Av de skäl som har anförts ovan angående svårigheterna att förena ett krav på flaggning för förvärv av säljoptioner med öppenhetsdirektivets ordalydelse bör inte ett utfärdande av en köpoption i flaggningshänseende ses som en överlåtelse av de underliggande aktierna. En annan bedömning gör sig dock gällande i fråga om förfall av en köpoption. Eftersom ett förvärv eller en överlåtelse av en sådan option skall anmälas på samma sätt som ett förvärv respektive en överlåtelse av de underliggande aktierna, bör även ett förfall av optionen anmälas. Ett förfall innebär ju att optionen inte längre kan utnyttjas av innehavaren, och kan närmast jämföras med en överlåtelse av optionen. Anmälningsskyldighet bör därför utlösas om ett finansiellt instrument som ger rätt att förvärva redan utgivna aktier förfaller och inte längre kan utnyttjas.

Sammanfattningsvis anser vi inte att det bör införas mer långtgående regler i lag än vad som följer av öppenhetsdirektivets bestämmelser om anmälningsskyldighet för innehav av finansiella instrument, trots att dagens praxis till följd av NBK:s flaggningsregler, som *Finansinspektionen* har påpekat, i flera avseenden uppställer högre krav. En annan följd av förslaget är, som *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* har påpekat, att motpositioner inte kommer att räknas med. Ett exempel kan vara en situation då ett värdepappersinstitut utfärdar köpoptioner till en kund och säkerställer positionen genom att köpa in de underliggande aktierna. Institutet kan då bli skyldigt att flagga för aktierna utan att kunna räkna av de utfärdade optionerna. Som vi har redogjort för ovan anser vi emellertid att ett beaktande av motpositioner inte skulle vara förenligt med öppenhetsdirektivets krav.

Enligt artikel 11.2 i genomförandedirektivet skall en innehavare av finansiella instrument vid beräkningen av huruvida ett gränsvärde har uppnåtts eller överskridits lägga samman alla sådana finansiella instrument som avser samma emittent av underliggande aktier. I genomförandedirektivet finns det dock inget uttryckligt krav på att de finansiella instrumenten skall läggas samman med aktier som samma person innehar direkt eller indirekt.

När det införs en skyldighet att anmäla innehav av ett finansiellt instrument som ger rätt att på eget initiativ förvärva aktier, om röstvärdet för dessa aktier överskrider ett gränsvärde, är det logiskt att ett sådant innehav också skall läggas samman med de aktier som samma person innehar. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* har invänt mot att det på detta sätt införs strängare krav än vad som följer av öppenhetsdirektivet. Enligt NBK:s flaggningsregler skall emellertid redan i dag ett förvärv eller en överlåtelse av en köption sammanläggas med innehav av aktier. Detta bör fortsätta att gälla, varför det finns skäl till att införa en bestämmelse om sammanläggning av aktieinnehav med nämnda typer av finansiella instrument.

Om det finansiella instrumentet sedan utnyttjas, och innehavaren därigenom förvärvar de underliggande aktierna, uppkommer fråga om flaggning skall ske på nytt. Det har ju inte genom förvärvet skett någon ökning av den totala andelen av röster och aktier som innehavaren redan har anmält, utan endast en omfördelning från innehav av ett finansiellt instrument till ett direktinnehav av aktier. Det måste emellertid anses vara av intresse för marknaden att innehavaren faktiskt har förvärvat aktierna och nu verkligen kan utnyttja sina röster. En regel som innebär att flaggning inte behöver ske torde också vara svärförenlig med öppenhetsdirektivets ordalydelse. En skyldighet att på nytt anmäla innehavet vid förvärv av aktier genom utnyttjande av de finansiella instrumenten bör därför införas.

De bestämmelser om sammanläggning som föreslagits i avsnitt 7.4.5 bör också omfatta finansiella instrument, dvs. den som själv innehar aktier eller finansiella instrument skall vid beräkningen av huruvida anmälningsskyldighet uppkommer lägga samman sitt eget innehav med aktier och finansiella instrument som innehas av någon annan, i enlighet med de föreslagna bestämmelserna.

Till vem och när skall anmälan göras?

När det gäller en anmälan om innehav av depåbevis och finansiella instrument som är utgivna av någon annan än den som har emitterat de underliggande aktierna, uppkommer frågan om till vem innehavaren skall anmäla sitt innehav. Av definitionen av begreppet emittent i artikel 2.1 d i öppenhetsdirektivet följer att anmälan skall göras till emittenten av de underliggande aktierna. Även artikel 11.5 i genomförandedirektivet föreskriver att anmälan beträffande flaggningspliktiga finansiella instrument skall göras till emittenten av de underliggande aktierna och till den behöriga myndigheten i denna emittents hemmedlemsstat. Om det är fråga om ett finansiellt instrument med underliggande aktier

utgivna av mer än en emittent, skall en anmälan sändas till varje emittent och till deras respektive behöriga myndighet. Som motiv till den föreslagna ordningen kan anföras att informationen i en anmälan beträffande finansiella instrument bör registreras, lagras etc. på samma sätt som om det hade varit fråga om en anmälan om förändringar i ett aktieinnehav.

Vad beträffar innehållet i anmälan hänvisas till vad som anförts i avsnitt 7.4.6.

Anmälan skall enligt artikel 11.4 i genomförandedirektivet ske inom samma tidsfrist som gäller för anmälan beträffande aktier. Det är därmed inte möjligt att, som *Svenskt Näringsliv* har föreslagit, föreskriva att anmälningsskyldighet skall inträda först när ett finansiellt instrument kan utnyttjas inom en viss period, t.ex. 60 dagar.

7.6 Undantag från flaggningsskyldigheten

Regeringens förslag: Från flaggningsskyldigheten undantas, under vissa förutsättningar,

- förvärv av aktier som sker endast i syfte att användas för clearing och avveckling av transaktioner,
- förvaltare som innehar aktier för annans räkning,
- marknadsgaranter,
- centralbanker och
- handelslager hos ett kreditinstitut eller ett värdepappersinstitut eller utländskt värdepappersföretag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* påpekar att det i fråga om clearing och avveckling oftast är ett värdepappersinstitut som lånar eller köper in felande instrument för att täcka en brist. *Fondbolagens Förening* understryker vikten av att kontrollmekanismer inrättas för en uppföljning av att undantagen endast kan utnyttjas i fall då något inflytande över förvaltningen inte erhålls.

Skälen för regeringens förslag: I öppenhetsdirektivet föreskrivs vissa undantag från flaggningsskyldigheten i fall då förvärv görs i visst syfte, annat än att få ett ägarinflytande över bolaget. Direktivet anger också i flera fall som en förutsättning att sådant inflytande inte kan utövas, eller rent faktiskt inte utövas. Gemensamt för undantagsfallen är dessutom att förvärven görs i, och motiveras av, en verksamhet på värdepappersmarknaden som bedrivs av förvärvaren. I avsnitt 7.5 föreslås att bestämmelserna om anmälningsskyldighet för aktieinnehav även skall tillämpas på innehav av vissa andra finansiella instrument än aktier. Därigenom blir de undantag som föreslås i fråga om aktieinnehav även tillämpliga på innehav av sådana finansiella instrument som omfattas av anmälningsskyldigheten.

Det första undantaget finns i artikel 9.4 i öppenhetsdirektivet och gäller situationer när aktier förvärvas endast i syfte att användas för clearing och avveckling av transaktioner och innehavet endast varar under den normala korta avvecklingstiden. Clearing och avveckling utgör det

avslutande ledet vid en affärstransaktion på värdepappersmarknaden. Genom vad som benämns clearing bestäms slutligt vilka finansiella instrument som skall levereras, av vem, till vem och hur stort belopp som skall betalas. Genom avvecklingen sker därefter den faktiska leveransen av de finansiella instrumenten samt betalningen. Clearing och avveckling administreras vanligen av en clearingorganisation. I Sverige är VPC clearingorganisation när det gäller aktier och obligationer och Stockholmsbörsen i fråga om derivatinstrument. I vissa fall är det nödvändigt att någon annan än parterna i en värdepapperstransaktion själv träder in och förvärvar respektive överlåter aktier som har varit föremål för transaktionen, t.ex. för att säkerställa att leverans av de finansiella instrumenten sker i rätt tid. I ett sådant fall är det inte motiverat att clearingorganisationen skall anmäla ett sådant innehav. Som *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* har påpekat kan även andra aktörer (t.ex. ett värdepappersinstitut) behöva låna eller förvärva aktier eller andra finansiella instrument för att täcka leveransbrister. Även sådana aktörer kan utnyttja undantaget om förutsättningarna är uppfyllda. Ett villkor för att undantaget skall få utnyttjas är att innehavet sträcker sig över en kortare tid. I artikel 5 i genomförandedirektivet anges att denna tid är tre handelsdagar efter transaktionsdagen. Detta överensstämmer också med den normala avvecklingstiden för aktieaffärer i Sverige i dag.

Det andra undantaget är tillämpligt när en förvaltare innehar aktier för någon annans räkning, artikel 9.4 i öppenhetsdirektivet. I ett sådant fall kan förvaltaren utåt sett framstå som innehavare av aktierna, men i realiteten så innehas aktierna för någon annan. Förvaltaren är då enligt artikel 2.1 e ii i öppenhetsdirektivet att anse som aktieägare. Inte heller i detta fall är det motiverat att förvaltaren anmäler innehavet. För att undantaget skall gälla krävs dock att förvaltaren inte har någon egen rätt att rösta för aktierna, utan endast får utöva rösträtt enligt instruktion från aktieägarna. Sådana instruktioner skall vara skriftliga eller ha överförts på elektronisk väg. En anmälningsskyldighet kan i dessa situationer bli aktuell för den verkliga aktieägaren enligt artikel 10 g i direktivet.

Ett ytterligare undantag gäller marknadsgaranter (market makers). En marknadsgarant har åtagit sig att köpa och sälja finansiella instrument till priser som garanten själv uppställer. En marknadsgarants uppgift är att stödja att handel kan äga rum även när det inte finns tillräcklig likviditet i handeln med ett visst finansiellt instrument.

För att kunna fullgöra denna uppgift kan marknadsgaranten behöva köpa eller sälja aktier i en sådan omfattning att ett gränsvärde över- eller underskrids. Förutsatt att marknadsgaranten är godkänd enligt MiFID i sin hemmedlemsstat undantas marknadsgaranten i artikel 9.5 i öppenhetsdirektivet från skyldigheten att anmäla att innehavet har uppnått, överskridit eller gått ned under femprocentsgränsen. Eftersom MiFID ännu inte är genomfört, måste det antas att undantaget kräver att marknadsgaranten har tillstånd till handel för egen räkning enligt 1 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse eller motsvarande lagstiftning i ett annat land inom EES. Som villkor för undantaget gäller dock att marknadsgaranten varken ingriper i bolagets förvaltning eller utövar något inflytande över bolaget i syfte att det skall köpa aktier utgivna av bolaget eller stödja aktiepriset. Kommissionen har

i artikel 6 i genomförandedirektivet angett hur de behöriga myndigheterna skall kunna kontrollera att förutsättningarna för undantaget uppfylls. Bland annat anges att en marknadsgarant skall underrätta den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat om att den kommer att fungera som marknadsgarant för emittenten. Marknadsgaranten skall också underrätta den behöriga myndigheten när förutsättningarna för undantaget upphör. Denna upplysningsskyldighet är att se som en tillsynsbestämmelse och inte som en förutsättning för att få utnyttja undantaget. En marknadsgarant som inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen skall därför inte anses överträda flaggningsbestämmelserna enbart på denna grund. Bestämmelserna i genomförandedirektivet om vilka upplysningar som marknadsgaranten skall lämna bedöms kunna genomföras i svensk rätt genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Även nationella centralbanker som ingår i det europeiska centralbankssystemet undantas i vissa fall från anmälningsskyldigheten (artikel 11 i öppenhetsdirektivet). Sådana centralbanker behöver inte anmäla förvärv eller överlåtelser eller ställanden av säkerhet, i fråga om aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av centralbankerna när de fullgör sina penningpolitiska uppgifter. En förutsättning för att undantaget skall gälla är att transaktionerna görs på kort sikt och att rösträtterna som är kopplade till aktierna inte utnyttjas.

Slutligen ges i artikel 9.6 i öppenhetsdirektivet medlemsstaterna möjlighet att införa ett visst undantag från anmälningsskyldigheten för kreditinstitut och värdepappersföretag. Med värdepappersföretag avses här värdepappersinstitut och sådant utländskt värdepappersföretag som i det land där det har sitt säte har tillstånd att driva värdepappersrörelse. I artikel 2.1 o i öppenhetsdirektivet definieras kreditinstitut genom en hänvisning till artikel 1.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁴². Direktivet har numera upphävts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)⁴³ (i det följande *kreditinstitutsdirektivet*). Av artikel 158.2 i kreditinstitutsdirektivet och bilaga XIV till samma direktiv följer att hänvisningen till artikel 1.1 a i det upphävda direktivet skall anses som en hänvisning till artikel 4.1 a i kreditinstitutsdirektivet.

I svensk lagstiftning definieras begreppet kreditinstitut bl.a. i 1 kap. 5 § 10 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Den svenska definitionen av kreditinstitut är dock något vidare än den som följer av kreditinstitutsdirektivet. En begränsning till kreditinstitut som driver finansieringsrörelse stämmer bättre överens med den EG-rättsliga definitionen (se prop. 2002/03:139 s. 527).

Undantaget avser aktier som finns i handelslager såsom detta definieras i artikel 2.6 i rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut⁴⁴. Detta

⁴² EGT L 126, 26.5.2000, s. 1 (Celex 32000L0012).

⁴³ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

⁴⁴ EGT L 141, 11.6.1993, s. 1 (Celex 31993L0006). Direktivet senast ändrat genom direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9, Celex 32005L0001).

direktiv har numera upphävts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning)⁴⁵ (i det följande *kapitalkravsdirektivet*). I artikel 52 i kapitalkravsdirektivet anges att hänvisningar till direktiv 93/6/EEG skall anses som hänvisningar till det nya direktivet, vilket innebär att vad som anses som handelslager numera följer av artikel 11 i kapitalkravsdirektivet.

Kapitalkravsdirektivet har genomförts i svensk lagstiftning huvudsakligen genom lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, som trädde i kraft den 1 februari 2007. Bestämmelser om handelslager finns i 1 kap. 7–10 §§ den lagen.

För innehav i ett handelslager kan medlemsstaterna undanta kreditinstitut och värdepappersföretag från anmälningsskyldighet, under förutsättning att dels detta innehav inte motsvarar mer än fem procent av rösterna i bolaget, dels kreditinstitutet eller värdepappersföretaget ser till att rösträtterna som är kopplade till aktierna inte utnyttjas eller på annat sätt används för att ingripa i förvaltningen av emittenten. I likhet med de andra undantagen som behandlats ovan innehas aktierna i en verksamhet som bedrivs på värdepappersmarknaden och innehavet syftar inte till att utöva inflytande över emittenten. Sverige bör därför utnyttja möjligheten till undantag.

En annan typ av undantag finns i artikel 12.3 i öppenhetsdirektivet beträffande dotterföretag. Enligt artikeln behöver inte dotterföretag anmäla en transaktion om moderföretaget i stället gör sådan anmälan. En bestämmelse med detta innehåll finns i 4 kap. 2 a § lagen om handel med finansiella instrument (enligt förslaget 4 kap. 6 § samma lag). Något skäl för att göra någon ändring i detta avseende finns inte.

Fondbolagens Förening har ansett att det är nödvändigt med kontrollmekanismer för att följa upp att undantagen utnyttjas endast i fall då ägandet av aktierna inte ger något inflytande över förvaltningen. Som framgått ovan så innehåller artikel 6 i genomförandedirektivet vissa bestämmelser om tillsyn över marknadsgaranter. Liknande bestämmelser saknas för övriga undantag. Det åligger Finansinspektionen i dess tillsyn över att anmälningsskyldigheten fullgörs att ingripa om något undantag utnyttjas på ett felaktigt sätt.

7.7 Förvärv m.m. av egna aktier

Regeringens förslag: Om en emittent förvärvar eller överlåter aktier i det egna bolaget och därigenom uppnår eller passerar något av gränsvärdena, skall emittenten offentliggöra andelen egna aktier. Uppgifterna skall samtidigt ges in till Finansinspektionen.

Bestämmelserna i anmälningsskyldighetslagen om anmälan beträffande innehav av egna aktier tas bort.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna uttalar sig inte om förslaget i denna del.

⁴⁵ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201 (Celex 32006L0049).

Bakgrund: Som framgår av avsnitt 7.4.4 kan publika aktiebolag numera förvärva och inneha egna aktier. I samband med att denna möjlighet tillkom år 2000 infördes regler om anmälan och offentliggörande av förvärv och överlåtelser av sådana aktier.

För det första infördes i 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument ett krav på att svenska aktiebolag som förvärvar eller överlåter egna aktier skall anmäla transaktionen till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Vidare gavs ett bemyndigande till regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen att meddela föreskrifter om offentliggörandet av uppgifter om transaktionen och anmälningsskyldigheten till Finansinspektionen. Med stöd av bemyndigandet utfärdade Finansinspektionen föreskrifter (FFFS 2001:4) om regler för aktiebolags förvärv och överlåtelse av egna aktier, som numera har upphävts.

För det andra infördes i 4 § anmälningsskyldighetslagen en skyldighet för aktiemarknadsbolag som innehade egna aktier att också anmäla detta innehav, och ändringar i det, till Finansinspektionen. Inspektionen skall föra in uppgifterna i insynsregistret.

Skälen för regeringens förslag

Flaggning

Enligt artikel 14 i öppenhetsdirektivet skall en emittent offentliggöra andelen av egna aktier om ett förvärv eller en överlåtelse innebär att andelen av rösterna för samtliga röstberättigade aktier i bolaget över- eller understiger gränsvärdena fem eller tio procent.

I 19 kap. 15 § aktiebolagslagen begränsas publika aktiebolags möjlighet att förvärva egna aktier på så sätt att aktier inte får förvärvas i den mån bolagets innehav av egna aktier efter förvärvet kommer att uppgå till mer än en tiondel av samtliga aktier i bolaget. Begränsningen avser endast andelen aktier och det saknar betydelse om aktierna står för mer än en tiondel av det totala antalet röster i bolaget (jfr prop. 1999/2000:34 s. 120 f.). Det svenska systemet med aktier med olika röststyrka innebär dock att ett aktiebolag som förvärvar tio procent av sina egna aktier därigenom kan inneha betydligt mer än tio procent av det totala antalet röster i bolaget. Det är därför motiverat att gå längre än vad som direktivets bestämmelser anger och föreskriva att offentliggörande av innehav av egna aktier skall ske då något av de gränsvärden som föreslås i avsnitt 7.4.4 uppnås eller passeras.

Av artikel 9.1 i öppenhetsdirektivet framgår att rösträtterna i ett bolag skall beräknas på grundval av alla aktier som medför rösträtt även om denna rättighet tillfälligt har upphört. Beräkningen av en andel i ett aktiebolags röstetal blir således inte beroende av att bolaget innehar egna aktier, även om aktier som innehas av ett bolag självt eller av dess dotterföretag inte får företrädas på en bolagsstämma enligt 7 kap. 7 § aktiebolagslagen. Detta står således i överensstämmelse med gällande svensk rätt.

Som framgått ovan finns det regler i två olika lagar som behandlar anmälan och offentliggörande av förvärv och överlåtelser av egna aktier. När det nu föreslås att en särskild bestämmelse om flaggningsskyldighet skall kunna bli tillämplig på sådana transaktioner, finns det skäl att se över de regler som redan finns på området.

När bestämmelsen i 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument infördes angavs två skäl för en sådan anmälningsskyldighet vid förvärv eller överlåtelse av egna aktier.⁴⁶ För det första ansågs det vid förvärv och överlåtelse av egna aktier särskilt viktigt att omständigheter som är av betydelse för aktiernas värde blir föremål för en öppen redovisning, något som behövs för att motverka kursmanipulationer och annat missbruk av reglerna om förvärv och överlåtelse av egna aktier. För det andra fanns det ett praktiskt skäl för offentliggörande av handel med egna aktier. Aktier som innehades av aktiebolaget självt skulle, som framgått i avsnitt 7.4.4, enligt den äldre aktiebolagslagen räknas bort vid tillämpningen av bl.a. flaggningsreglerna. En aktieägars skyldighet att flagga kunde således uppkomma till följd av bolagets förvärv eller överlåtelser av egna aktier. Av den anledningen var det viktigt att sådana förvärv eller överlåtelser blev offentliga.

Som tidigare nämnts anges det inte längre uttryckligen i 4 kap. 45 § aktiebolagslagen att man skall bortse från aktier som innehas av emittenten själv vid tillämpningen av flaggningsbestämmelserna. Det ena argumentet för anmälningsskyldigheten för förvärv och överlåtelse av egna aktier har således minskat i styrka. I samband med att Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)⁴⁷ genomfördes i svensk rätt övervägdes därför om anmälningsskyldigheten för förvärv och överlåtelser av egna aktier i 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument skulle tas bort. Regeringen gjorde dock bedömningen att behovet av genomlysning i syfte att förhindra kursmanipulationer och annat missbruk av reglerna om handel med egna aktier kvarstod och att kravet därför skulle behållas.⁴⁸

Den bestämmelse om flaggning av förvärv eller överlåtelse av egna aktier som nu föreslås kan inte anses som tillräcklig för att tillgodose detta behov av genomlysning. De gränsvärden som finns uppställda för flaggningsskyldigheten är alltför höga för att det skulle kunna räcka med enbart flaggningsbestämmelsen i lagen om handel med finansiella instrument. En skyldighet att anmäla förvärv och överlåtelser av egna aktier även i fall då inget av gränsvärdena uppnås bör därför behållas.

Den utredning vars betänkande låg till grund för prop. 2004/05:142 hade föreslagit att man skulle ta bort kravet på anmälan enligt anmälningsskyldighetslagen.⁴⁹ Regeringen ansåg dock att Finansinspektionen bör kunna ingripa vid all handel med egna aktier, samt att överträdelse av anmälningsskyldigheten bör prövas i samma ordning för aktiemarknadsbolag och för fysiska personer (a. prop. s. 156 f.). I

⁴⁶ Prop. 1999/2000:34 s. 82 f.

⁴⁷ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16 (Celex 32003L0006).

⁴⁸ Prop. 2004/05:142 s. 88.

⁴⁹ Marknadsmissbruksutredningens betänkande SOU 2004:69 s. 177 f.

propositionen diskuterades också om det skulle räcka med bestämmelserna i anmälningsskyldighetslagen, och att 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument således skulle kunna upphävas. Som stöd för att behålla de sistnämnda bestämmelserna anfördes att anmälningsskyldighetslagen inte ställde samma krav på snabbhet i offentliggörandet av genomförda transaktioner som bestämmelsen i lagen om handel med finansiella instrument i kombination med Finansinspektionens föreskrifter.⁵⁰ Regeringen var därför inte beredd att föreslå att regelverket om anmälningsskyldighet för handel med egna aktier skulle ändras på annat sätt än vad som föranleddes av genomförandet av marknadsmissbruksdirektivet och dess genomförandedirektiv och genomförandeförordning (a. prop. s.157).

I sak kvarstår de argument som i prop. 2004/05:142 lades till grund för att inte ändra på regelverket för anmälningsskyldighet beträffande innehav av egna aktier. Utvecklingen efter ikraftträdandet av de lagändringar som föranleddes av genomförandet av marknadsmissbruksdirektivet gör dock att frågan ånyo är aktuell att överväga.

Med ikraftträdande den 1 juli 2005 ändrades 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument. I samband därmed upphävde Finansinspektionen sina föreskrifter (FFFS 2001:4) om regler för aktiebolags förvärv och överlåtelse av egna aktier och ersatte dem med föreskrifter (FFFS 2005:6) om aktiebolags förvärv och överlåtelse av egna aktier. De senare föreskrifterna omfattar enbart förvärv eller överlåtelse av egna aktier som sker i ett återköpsprogram enligt EG-förordningen om genomförande av marknadsmissbruksdirektivet⁵¹ (genomförandeförordningen).

Det har upplysts att handel i enlighet med genomförandeförordningen i dag inte förekommer. Stockholmsbörsen och Nordic Growth Market kräver dock i sina noteringsavtal att all handel med egna aktier, oavsett om den sker i ett sådant återköpsprogram eller inte, anmäls till börsen så snart det kan ske och senast 30 minuter före börsens öppnande den börsdag som följer närmast efter köpet eller försäljningen. Stockholmsbörsen offentliggör dagligen den handel med egna aktier som har anmälts i enlighet med noteringsavtalet. Enligt vad som har inhämtats har det inte förekommit någon handel med egna aktier på Nordic Growth Market sedan de nya reglerna infördes.

Eftersom det i dag inte finns några närmare bestämmelser i författning om tidsfrister m.m. för anmälan av handel med egna aktier som inte omfattas av genomförandeförordningen, saknas det således en faktisk grund för att hävda att snabbare informationsspridning är ett skäl för att behålla regelverket i lagen om handel med finansiella instrument.

Som uttalades i prop. 2004/05:142 finns två alternativa möjligheter till förenklingar, nämligen att upphäva anmälningsskyldigheten antingen enligt lagen om handel med finansiella instrument eller enligt anmälningsskyldighetslagen. För att behålla reglerna i anmälningsskyldighetslagen talar att en och samma instans, Finansinspektionen,

⁵⁰ Prop. 2004/05:142 s. 88.

⁵¹ Kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument (EUT L 336, 23.12.2003, s. 33, Celex 32003L2273).

kommer att bedöma samtliga överträdelser av anmälningsskyldighetsreglerna, oavsett om det är fråga om handel med egna aktier eller om det gäller andra anmälningsskyldiga. För att i stället behålla bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument talar att dessa endast omfattar handel med egna aktier, där alltså ett aktiebolag är skyldigt att anmäla transaktionen, och därmed medger att högre krav på snabb informationsspridning uppställs. Det kan nämligen inte anses rimligt att kräva att fysiska personer som omfattas av anmälningsskyldighetslagen skall anmäla sina transaktioner lika snabbt som aktiebolag som handlar med egna aktier. Tidsaspekten måste i detta sammanhang bedömas som viktig, eftersom de skäl som ligger till grund för kravet på offentliggörande av handel med egna aktier inte uppnås om anmälan sker enligt anmälningsskyldighetslagen, dvs. först fem arbetsdagar efter transaktionen. Av denna anledning föreslås att bestämmelserna om anmälningsskyldighet för handel med egna aktier utmönstras ur anmälningsskyldighetslagen.

I 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument görs en uppdelning så att handel med egna aktier i enlighet med genomförandeförordningen skall anmälas till Finansinspektionen, medan annan handel med egna aktier skall anmälas till börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen. Denna uppdelning har sin grund i bestämmelser i genomförandeförordningen om skyldighet att till den behöriga myndigheten anmäla transaktioner i återköpsprogram. I prop. 2004/05:142 (s. 88) uttalades att dubbla anmälningskrav, dvs. anmälan till såväl Finansinspektionen som den reglerade marknaden, för emittenter som genomför återköp enligt förordningen riskerar att anses stå i strid mot förordningen och de skäl som ligger bakom denna. Det skulle innebära en förenkling för emittenterna om all handel med egna aktier kunde anmälas till samma instans. Som *Lagrådet* påpekar kan detta syfte uppnås genom en ordning där all handel med egna aktier anmäls till Finansinspektionen. Regeringen delar i och för sig Lagrådets synpunkt att det skulle vara en fördel om information om all handel med egna aktier fanns samlad på ett enda ställe, dvs. hos Finansinspektionen. Ordningen med att sådan handel skall anmälas till en börs eller auktoriserad marknadsplats har emellertid funnits sedan möjligheten att förvärva egna aktier infördes år 2000 (se prop. 1999/2000:34 s. 83 f.). Det har inte framkommit något som tyder på att denna ordning inte har fungerat tillfredsställande. Till detta kan läggas dels att såväl Stockholmsbörsen som NGM i sina respektive noteringsavtal kräver att all handel med egna aktier – dvs. även sådan som enligt lag skall anmälas till Finansinspektionen – skall anmälas till börsen, dels att handel i enlighet med genomförandeförordningen, enligt uppgift, inte förekommer i dag. Slutligen bör beaktas att ingen remissinstans har invänt mot promemorians förslag i detta avseende. Mot denna bakgrund är vi inte beredda att föreslå att all handel med egna aktier skall anmälas till Finansinspektionen.

Vi föreslår därför att marknadsmissbruksdirektivets delegationsmöjlighet utnyttjas, så att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, ges möjlighet att meddela föreskrifter om att anmälan i stället skall göras till börs eller auktoriserad marknadsplats även vid handel med egna aktier i enlighet med

genomförandeförordningen. Som *Lagrådet* påpekar framgår det av genomförandeförordningen (artikel 4.3) att transaktioner som avser återköpsprogram skall rapporteras till den behöriga myndigheten. Enligt artikel 12.1 c i marknadsmissbruksdirektivet har den behöriga myndigheten emellertid möjlighet att delegera tillsyns- och utredningsbefogenheter till andra myndigheter eller marknadsföretag. Enligt *Lagrådet* kan det i och för sig ifrågasättas om denna delegationsmöjlighet kan utnyttjas för att frångå bestämmelserna i kommissionens genomförandeförordning. Marknadsmissbruksdirektivet, som har antagits av Europaparlamentet och rådet, är dock överordnat en genomförandeförordning som har antagits av kommissionen efter delegation i direktivet. Enligt vår mening är inte avsikten med genomförandeförordningen att inskränka det i direktivet generellt utformade mandatet för den behöriga myndigheten att överlåta vissa tillsyns- och utredningsbefogenheter.

En avslutande fråga gäller sanktioner för underlåten anmälan. Enligt gällande rätt skall ett aktiemarknadsbolag som underlåter att anmäla en ändring i sitt innehav av egna aktier eller som lämnar en oriktig eller vilseledande uppgift vid fullgörandet av anmälningsskyldigheten åläggas att betala en särskild avgift (20 § anmälningsskyldighetslagen). Någon motsvarande sanktion finns inte för ett bolag som underlåter att enligt 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument anmäla ett förvärv eller en överlåtelse av egna aktier. Det är därför motiverat att överväga om en sådan sanktion skall införas när det nu föreslås att bestämmelserna i anmälningsskyldighetslagen inte längre skall gälla för förvärv och överlåtelser av egna aktier. Denna fråga behandlas i avsnitt 8.5.4.

7.8 Offentliggörande

Regeringens förslag: Finansinspektionen skall offentliggöra uppgifterna i en flaggningsanmälan.
Möjligheten till dispens från skyldigheten att offentliggöra innehållet i en anmälan upphävs.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att emittenten skall svara för offentliggörandet av uppgifterna i en flaggningsanmälan.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* tillstyrker att emittenten skall offentliggöra uppgifterna. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet*, *Svenskt Näringsliv*, *Stockholms Handelskammare*, *Svenska Handelskammarförbundet*, *Näringslivets Börskommitté*, *Stockholmsbörsen* och *Näringslivets regelnämnd* anser att Finansinspektionen skall offentliggöra uppgifterna. *Fondbolagens Förening* anser att offentliggörandet i första hand skall utföras av Finansinspektionen och i andra hand av de reglerade marknaderna, medan *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* anser att offentliggörande i första hand skall ske via den reglerade marknaden och i andra hand utföras av Finansinspektionen. Enligt *Sveriges advokatsamfund* bör frågan om vem som bäst bär ansvaret för att korrekta offentliggöranden av uppgifterna kommer till stånd analyseras

ytterligare. De övriga remissinstanserna kommenterar inte promemorians förslag.

Bakgrund: Av 4 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument framgår att den som är skyldig att anmäla ett förvärv eller en överlåtelse skall göra detta till emittenten och till den börs eller auktoriserade marknadsplats på vilken aktierna är noterade. Bolaget skall därefter offentliggöra innehållet i en anmälan, om inte den reglerade marknaden redan har gjort det (4 §). De reglerade marknaderna offentliggör i dag normalt all flaggningsinformation som de underrättas om. I praktiken är det därför sällan som emittenterna behöver offentliggöra flaggningsinformation. Detta gäller även sådan flaggning som sker enligt NBK:s flaggningsregler, enligt vilka aktieinnehavaren själv skall offentliggöra informationen.

Öppenhetsdirektivet anger dock en annan ordning för offentliggörandet. Enligt artiklarna 9.1 och 19.3 i direktivet skall aktieägaren anmäla transaktionen till emittenten och till den behöriga myndigheten (dvs. Finansinspektionen). Uppgifterna i anmälan skall därefter offentliggöras av emittenten. Medlemsstaterna kan emellertid, enligt artikel 12.7 i öppenhetsdirektivet, undanta emittenten från skyldigheten att offentliggöra innehållet i en anmälan, om uppgifterna i stället har offentliggjorts av den behöriga myndigheten.

Skälen för regeringens förslag: Som har framgått ovan sköter börserna och den auktoriserade marknadsplatsen i dag i stor utsträckning offentliggörandet av flaggningsinformationen. Detta system tillämpas även i de övriga nordiska länderna.

Svenska Bankföreningen och *Svenska Fondhandlareföreningen* har uttalat att de föredrar att den reglerade marknaden även i fortsättningen skall ombesörja offentliggörandet. Som nämnts tidigare i detta avsnitt föreskriver öppenhetsdirektivet att anmälan sänds till emittenten och till den behöriga myndigheten. Direktivet möjliggör dock för den behöriga myndigheten (dvs. Finansinspektionen) att delegera uppgiften att motta anmälan och offentliggöra uppgifterna i den till den reglerade marknaden. En delegation skulle i och för sig kunna innebära en effektivitetsvinst för staten. Det finns heller inte några egentliga problem med den ordning som finns i dag. Genom öppenhetsdirektivet ställs dock större krav på efterlevnad och kontroll av flaggningen. Denna tillsyn bör utövas av Finansinspektionen. Av dessa skäl bör delegation från Finansinspektionen till marknadsplatsen inte ske.

Den andra möjligheten som står till buds för att tillvarata dagens system där marknadsplatsen offentliggör flaggningsinformationen är att emittenten efter att ha mottagit anmälan från den anmälningsskyldige, vidarebefordrar anmälan till börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen, som sedan offentliggör uppgifterna i anmälan.

Det finns flera invändningar mot ett sådant system. För det första torde risken för en fördröjning av offentliggörandet bli större ju fler led en anmälan skall passera innan uppgifterna offentliggörs. För det andra skulle det uppstå konkurrensrättsliga frågor om emittenterna var hänvisade till att använda en enda kanal, dvs. den börs eller den auktoriserade marknadsplats där emittentens aktier är noterade. Börserna och de auktoriserade marknadsplatserna bör, liksom övriga aktörer som tillhandahåller informationsspridningstjänster, kunna konkurrera fritt om

att erbjuda sina tjänster till samtliga emittenter, oavsett var emittenternas aktier är noterade. För det tredje anges i skäl 25 i öppenhetsdirektivet, att emittenter bör få dra nytta av fri konkurrens när de väljer medier eller operatörer för att offentliggöra information enligt direktivet.

Övervägande skäl talar således mot att i lag föreskriva att emittenter skall vidarebefordra flaggningsanmälan till den reglerade marknaden som i sin tur åläggs att offentliggöra informationen.

Det kan i stället övervägas om Sverige skall utnyttja den möjlighet som artikel 12.7 i öppenhetsdirektivet ger, nämligen att den behöriga myndigheten skall offentliggöra uppgifterna i flaggningsanmälan. Flera remissinstanser har uttalat stöd för det alternativet. Å ena sidan skulle det ställa vissa krav på Finansinspektionen, om myndigheten åläggs att offentliggöra samtliga flaggningsmeddelanden i svenska bolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad. Även om inspektionen ändå alltid skall ta emot anmälningarna (och i viss mån utföra kontroller över att dessa är inlämnade i tid och med rätt innehåll) så är det en mer krävande uppgift om inspektionen också skall ansvara för spridandet av informationen, särskilt i de fall där det kan finnas brister i den ursprungliga anmälan. Om Finansinspektionen dessutom skall kontrollera innehållet i en anmälan innan den offentliggörs, skulle det kunna uppfattas som en konfliktsituation mellan inspektionens roll som tillsynsmyndighet och dess roll som informationsspridare. Å andra sidan skulle ett sådant förfarande innebära en lättnad i administrativt hänseende för emittenterna, något som flera remissinstanser har påpekat. Vi delar remissinstansernas bedömning att ytterligare administrativa bördor för företagen bör undvikas när så är möjligt. Risken för en konflikt mellan Finansinspektionens roller i flaggningsärenden torde kunna reduceras genom att det inte krävs att inspektionen skall utföra någon kontroll i sak av uppgifterna i en anmälan, utan att inspektionen endast gör en granskning av att anmälan är komplett innan den offentliggörs. På så sätt bör förtroendet för Finansinspektionen inte påverkas negativt om innehållet i en flaggningsanmälan visar sig vara felaktigt, även om det är inspektionen som har ombesörjt att uppgifterna har offentliggjorts. En jämförelse kan göras med att det i prospekt regelmässigt anges att det förhållandet att Finansinspektionen har godkänt och registrerat prospektet inte innebär att inspektionen garanterar att sakuppgifterna i prospektet är riktiga eller fullständiga. Det kan även nämnas att Finansinspektionen redan i dag för ett register (insynsregistret) över anmälningar om ändringar i personers med insynsställning aktieinnehav (9 § anmälningsskyldighetslagen). Insynsregistret är offentligt. Även om Finansinspektionen i det fallet inte aktivt sprider informationen så är registret tillgängligt via inspektionens webbplats, och myndigheten tillhandahåller därigenom information om vissa aktieinnehav och ändringar i dem. Riskerna med att Finansinspektionen offentliggör felaktig flaggningsinformation torde inte vara större än de som föreligger beträffande felaktigheter i information i det offentliga insynsregistret.

Det finns även andra fördelar med att offentliggörande av flaggningsinformation ombesörjs av Finansinspektionen. För det enskilda aktiebolaget är flaggning inte en vanligt förekommande händelse. En emittent kan därför inte förutsättas ha inarbetade rutiner för ett sådant

offentliggörande. Genom att samla ansvaret för offentliggörande hos Finansinspektionen torde det därför vara möjligt med en snabbare hantering, och därmed snabbare informationsspridning, än annars. De tidsfrister som föreslås i avsnitt 7.9, måste emellertid ge Finansinspektionen tillräckligt utrymme för att kunna fullgöra sina skyldigheter.

En samlad bedömning innebär således att offentliggörandet av flaggningsinformation bör fullgöras av Finansinspektionen. Som framgår av avsnitt 7.7 föreslås dock att en emittent som är anmälningsskyldig för innehav av egna aktier själv skall offentliggöra uppgifter om det egna innehavet. Information om ändringar i större aktieinnehav kan vara av intresse även för den emittent som innehavet gäller. Det faktum att Finansinspektionen skall offentliggöra uppgifterna bör därför inte påverka förslaget i avsnitt 7.4.1 att anmälan skall göras till både emittenten och inspektionen.

I 4 kap. 5 § lagen om handel med finansiella instrument ges en möjlighet för börsen, den auktoriserade marknadsplatsen eller, om aktierna inte är noterade i Sverige, Finansinspektionen att besluta om undantag från skyldigheten att offentliggöra innehållet i en anmälan om ett offentliggörande strider mot ett allmänt intresse, om det kan allvarligt skada aktiebolaget, såvida inte ett underlåtande att offentliggöra skulle kunna vilseleda allmänheten om bolagets ställning, eller om ett värdepappersinstitut har förvärvat eller överlåtitt aktierna i sin värdepappersrörelse.

I fråga om värdepappersinstitut har nämnda undantag i viss mån en motsvarighet i öppenhetsdirektivet, nämligen bestämmelserna om undantag från anmälningsskyldigheten beträffande marknadsgaranter och beträffande handelslagret i ett värdepappersföretag (se avsnitt 7.6). I de fallen föreskriver direktivet dock ett generellt undantag från anmälningsskyldigheten, och inte en möjlighet till dispens från skyldigheten att offentliggöra innehållet i en anmälan. Någon motsvarighet till denna dispensmöjlighet finns inte i öppenhetsdirektivet. Möjligheten för börsen, den auktoriserade marknadsplatsen eller Finansinspektionen att bevilja undantag bör därför tas bort.

Frågan om hur offentliggörande skall ske behandlas i avsnitt 6.6.1. I avsnitt 6.6.4 behandlas frågan om på vilket språk informationen som offentliggörs skall upprättas.

7.9 Tidsfrister för anmälan och för offentliggörande

Regeringens förslag: En flaggningsanmälan skall ha kommit in till emittenten och till Finansinspektionen senast handelsdagen efter den dag då anmälningsskyldigheten uppkom.

Finansinspektionen skall senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då anmälan inkom offentliggöra uppgifterna i anmälan.

En emittent som enligt flaggningsbestämmelserna är skyldig att offentliggöra ett förvärv eller en överlåtelse av egna aktier skall göra detta senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då transaktionen genomfördes.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens, med undantag för att det i promemorian föreslås att emittenten skall offentliggöra uppgifterna i en flaggningsanmälan.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* tillstyrker förslaget men uttalar samtidigt att det är önskvärt med en nordisk harmonisering. Även *Finansinspektionen* påpekar vikten av en nordisk harmonisering. Inspektionen anser vidare att det bör förtydligas när anmälan till följd av bolagshändelser skall ske. *Svenskt Näringsliv*, *Stockholms Handelskammare*, *Svenska Handelskammareförbundet* och *Näringslivets Börskommitté* anser att offentliggörandet – ombesörjt av Finansinspektionen – bör ske tidigare än enligt promemorians förslag. Även *Svenskt Näringsliv* påtalar behovet av ett klargörande i fråga om fristen för anmälan till följd av bolagshändelser. *Fondbolagens Förening* uttalar att de föreslagna tidsfristerna i förhållande till gällande system utgör en betydande försämring. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* påtalar behovet av snabb informationsspridning. *Sveriges advokatsamfund* anser att det ytterligare bör övervägas om den föreslagna regimen medför en alltför lång ledtid mellan en ägarförändring och det slutliga offentliggörandet. De övriga remissinstanserna kommenterar inte promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 4 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument skall den som är skyldig att anmäla ett förvärv eller en överlåtelse göra detta till emittenten och till den börs eller den auktoriserade marknadsplats där aktier i bolaget är noterade. Anmälan skall göras inom sju dagar efter transaktionen. Enligt 4 § samma kapitel skall emittenten, om inte börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen har offentliggjort uppgifterna i anmälan inom nio dagar från det att bolaget mottog denna, självt offentliggöra dessa uppgifter. Som framgått tidigare (se avsnitt 7.1.2) innehåller NBK:s flaggningsregler andra, och avsevärt strängare, regler i detta avseende. Enligt dessa regler skall den anmälningsskyldige själv offentliggöra uppgifterna senast kl. 9 den börsdag som följer närmast efter den dag då transaktionen genomfördes.

De tidsfrister som öppenhetsdirektivet uppställer är snävare än de som finns i gällande svensk lagstiftning. I artikel 12.2 i direktivet uppställs krav på att anmälan till emittenten och till den behöriga myndigheten skall göras inom fyra handelsdagar efter den dag då den anmälningsskyldige fick reda på, eller med hänsyn till omständigheterna borde ha fått reda på, den transaktion som föranleder anmälningsskyldigheten eller fick reda på den bolagshändelse som medför att anmälningsskyldighet uppkommer utan att någon transaktion har vidtagits (jfr avsnitt 7.4.3). Emittenten eller den behöriga myndigheten skall därefter, enligt artikel 12.6 och 12.7 i direktivet, offentliggöra informationen i anmälan inom tre handelsdagar efter anmälan.

Den svenska lagstiftningen måste alltså, såvitt gäller tidsfristerna, ändras som en följd av öppenhetsdirektivets krav. Det måste dock övervägas om de tidsfrister som direktivet uppställer är tillräckligt snäva för att passa den svenska aktiemarknaden.

NBK:s flaggningsregler uppställer, som framgått, avsevärt snävare tidsgränser än öppenhetsdirektivet. NBK:s regler är i och för sig direkt bindande endast för de bolag som genom noteringsavtal har åtagit sig att

följa dem, men reglerna har funnits länge och är väl etablerade och får sägas återspegla vad som utgör god sed på den svenska aktiemarknaden. Information om förvärv eller överlåtelse av större aktieinnehav är typiskt sett sådan information som är av stort intresse för marknaden och som därför bör spridas så snart som möjligt. Som exempel kan nämnas att en förhållandevis lång tidsfrist för flaggningsanmälan gör det lättare för en aktieägare att bygga upp ett större innehav utan att detta blir offentligt. En annan nackdel med en lång tidsfrist är att det finns en risk för ryktesspridning på marknaden om det blir känt att en stor aktiepost i ett bolag har överlåtits samtidigt som det dröjer innan uppgiften om vem som har överlåtit eller förvärvat posten blir känd. Direktivets tidsfrister tillfredsställer inte detta behov av snabb informationsspridning. Det skulle kunna argumenteras för att lagstiftningen, som tidigare, skulle innehålla tidsfrister i enlighet med vad som krävs enligt EG-rätten, och att marknaden genom självreglering får uppställa snävare krav. Som framgått tidigare har det upplysts att NBK avser att upphäva sina flaggningsregler när den nya lagstiftningen på området träder i kraft, vilket i så fall skulle innebära en kraftig sänkning av standarden och en stor skillnad jämfört med vad som gäller i de nordiska grannländerna. Det måste också beaktas att självregleringen inte kan binda samtliga de aktörer som kan bli skyldiga att anmäla förvärv eller överlåtelse av större aktieinnehav. Mot denna bakgrund bör Sverige frånga öppenhetsdirektivets tidsfrister och kräva att anmälan respektive offentliggörande sker tidigare än vad direktivet kräver.

Vid bedömningen av tidsfristerna för anmälan respektive offentliggörande, är det mot bakgrund av den föregående diskussionen naturligt att ta sin utgångspunkt i kraven i NBK:s flaggningsregler. Det måste dock beaktas att offentliggörande enligt förslaget skall göras av Finansinspektionen, och inte av den anmälningsskyldige själv, som fallet är enligt NBK:s regler. Av betydelse är också att de föreslagna reglerna kommer att bli tillämpliga på samtliga fysiska och juridiska personer vars innehav medför anmälningsskyldighet. Därtill kommer att många anmälningsskyldiga kan finnas i utlandet. Av dessa skäl kan det vara alltför betungande att kräva att offentliggörande skall ske på morgonen dagen efter den dag då transaktionen genomfördes.

Finansinspektionen, Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen har efterfrågat en nordisk harmonisering på området. Enligt de danska, finska och norska förslagen till genomförande av öppenhetsdirektivet skall aktieägaren i princip anmäla transaktionen omedelbart. Även *Svenskt Näringsliv, Stockholms Handelskammare* och *Svenska Handelskammareförbundet* har ansett att anmälan bör ske tidigare än vad som föreslås i promemorian, och har föreslagit att anmälan skall komma in till Finansinspektionen redan kl. 9 dagen efter transaktionen. Vi anser att de skäl som har anförts ovan mot ett krav på att aktieägaren själv skall offentliggöra transaktionen även talar mot en så kort tidsfrist som remissinstanserna har föreslagit.

En rimligare ordning är att anmälan till emittenten och till Finansinspektionen skall göras senast den handelsdag som följer närmast efter dagen för transaktionen. Anmälan skall alltså ha kommit in till emittenten och till Finansinspektionen inom denna frist. Det är lämpligt att utgångspunkten för tidsfristen beträffande förvärv och överlåtelse är

densamma som enligt anmälningsskyldighetslagen, dvs. den dag då ett avslut har gjorts på en reglerad marknad, eller, om affären har gjorts utanför en sådan marknad, dagen för avtalet om förvärvet eller överlåtelsen (jfr prop. 2004/05:142 s. 143 f.).

I sådana fall då anmälningsskyldigheten utlöses av sammanläggningsreglerna utan att det samtidigt har varit fråga om något förvärv eller någon överlåtelse, bör tiden i stället räknas från den dag då det förhållande som grundar anmälningsskyldighet uppkommer, t.ex. när ett avtal ingås, en säkerhet ställs eller en fullmakt lämnas.

I detta sammanhang måste det också övervägas om det finns skäl att uppställa en annan tidsfrist, eller bestämma en annan utgångspunkt för tidsfristen, i de fall då en anhörigs innehav ändras på ett sådant sätt att sammanläggningsreglerna medför att en anmälningsskyldighet uppkommer. Eftersom en sådan situation kan uppkomma utan att den anmälningsskyldige omedelbart får kännedom om att anmälningsskyldighet har uppstått, kan det finnas skäl att ha en mer generös tidsfrist. I detta sammanhang kan en jämförelse göras med 6 § anmälningsskyldighetslagen, där det föreskrivs att en anmälan enligt den lagen skall ha kommit in till Finansinspektionen senast fem arbetsdagar efter det att den anmälningsskyldige ingått avtal om förvärv eller avyttring av aktier i bolaget eller annan ändring skett i aktieinnehavet, eller den anmälningsskyldige fått vetskap om att närstående innehar eller har ingått avtal om förvärv eller avyttring av aktier i bolaget eller att annan ändring har skett i den närståendes aktieinnehav. Marknadsmissbruksutredningen uttalade i sitt betänkande att det inte skulle vara rimligt att ställa ett – avgifts-sanktionerat – krav på insynspersonen att inom fem dagar anmäla affärer som han eller hon kanske inte hade någon som helst kännedom om, och föreslog därför att den gällande bestämmelsen (med nu återgiven lydelse) skulle behållas.⁵² Regeringen delade denna bedömning.⁵³ De argument som anfördes beträffande anmälningsskyldighetslagen gör sig gällande även i fråga om flaggning. På samma sätt som när det gäller anmälningsskyldighet enligt anmälningsskyldighetslagen för närståendes innehav och förändringar i detta, bör det därför även i flaggnings-sammanhang fastställas att tidsfristen börjar löpa när den anmälningsskyldige fått vetskap om att närstående innehar eller har ingått avtal om förvärv eller avyttring av aktier i bolaget eller att annan ändring har skett i den närståendes innehav.

Om anmälningsskyldigheten uppkommer på grund av en bolags-händelse som ändrar andelen av röster eller aktier (se avsnitt 7.4.3) måste dock ett större utrymme finnas för att den anmälningsskyldige inte har möjlighet att anmäla att ett gränsvärde har uppnåtts, överskridits eller underskridits inom den tid som nu föreslås, eftersom aktieägaren kan vara ovetande om bolagshändelsen till dess att bolaget offentliggör den. I sådana fall bör anmälan ha kommit in till emittenten och till Finansinspektionen handelsdagen efter det att aktieägaren informerades om händelsen (jfr artikel 12.2 b i öppenhetsdirektivet). Som *Finansinspektionen* och *Svenskt Näringsliv* har påpekat bör aktieägaren

⁵² SOU 2004:69 s. 172.

⁵³ Prop. 2004/05:142 s. 145.

anses ha blivit informerad när bolaget har offentliggjort uppgifter om bolagshändelsen.

När Finansinspektionen har mottagit en anmälan om förvärv eller överlåtelse av aktier, skall uppgifterna i denna offentliggöras. Av de skäl som har anförts tidigare är det angeläget att uppgifterna offentliggörs så snart som möjligt. *Svenskt Näringsliv*, *Stockholms Handelskammare* och *Svenska Handelskammarförbundet* har uttalat att offentliggörande bör ske senast kl. 12 dagen efter transaktionen. Deras förslag bygger delvis på att anmälan skall komma in senast kl. 9 dagen efter transaktionen. *Näringslivets Börskommitté* har ansett att offentliggörande bör ske redan dagen efter transaktionen. Även *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet*, *Sveriges advokatsamfund* och *Fondbolagens Förening* har uttalat sig om behovet av att information sprids så snabbt som möjligt och om att promemorians förslag innebär en försämring i förhållande till dagens självreglering. Mot bakgrund av det ställningstagande vi gjort tidigare, dvs. att anmälan skall komma in under handelsdagen efter det att anmälningsskyldigheten uppstod, anser vi att det inte är möjligt att kräva ett så tidigt offentliggörande som remissinstanserna har föreslagit.

Eftersom det inte föreslås något klockslag för när anmälan skall ha kommit in till emittenten och Finansinspektionen, kan det hända att anmälan kommer in efter kontorstid. Det är därför svårt att föreslå att uppgifterna i anmälan skall offentliggöras omedelbart, utan Finansinspektionen bör få en viss tid på sig att utföra detta. Det får därför anses rimligt att kräva att uppgifterna skall offentliggöras senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då anmälan togs emot. Detta måste dock ses som en yttersta gräns för när offentliggörande skall ske. I många fall torde Finansinspektionen kunna offentliggöra uppgifterna så snart anmälan har kommit in till inspektionen.

Om det är fråga om ett förvärv eller en överlåtelse av egna aktier, föreslås också att emittenten skall offentliggöra uppgifter om detta senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då transaktionen företogs.

Det bör i sammanhanget påpekas att uppgiften om att någon har förvärvat eller överlåtits en stor aktiepost i ett noterat bolag kan utgöra sådan kurspåverkande information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § 3 respektive 6 kap. 2 § 3 lagen om börs- och clearingverksamhet, dvs. sådana upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Information om större förvärv eller överlåtelser kan vara av betydelse för bedömningen av kursvärdet såväl på det köpande bolagets aktier som på de aktier som förvärvats eller överlåtit. Detta innebär att informationen kan behöva offentliggöras av det köpande bolaget innan tidsfristen för anmälnings-skyldigheten löper ut. På motsvarande sätt kan ett bolag som mottar ett flaggningsmeddelande behöva offentliggöra uppgifterna i det redan innan Finansinspektionen har hunnit offentliggöra dem, om informationen kan vara kurspåverkande. Bestämmelserna om offentliggörande av kurspåverkande information måste således ses som skilda från flaggningsbestämmelserna. Huruvida information om förvärv eller överlåtelse av aktier är att se som kurspåverkande får bedömas av det enskilda bolaget med hänsyn till förhållandena i varje enskilt fall.

8.1 Inledning

Som framgår av förslaget i avsnitt 5.5 utses Finansinspektionen till central behörig myndighet enligt öppenhetsdirektivet. De befogenheter som den behöriga myndigheten skall ha för sin tillsyn framgår av artikel 24 i direktivet. Av direktivet följer en rad uppgifter som skall skötas av den behöriga myndigheten. En del av dessa uppgifter ingår i viss mån redan i dag i den marknadstillsyn som utövas av Finansinspektionen. Den dagliga handläggningen av flertalet av de tillsynsuppgifter som följer av öppenhetsdirektivet sköts dock enligt nuvarande ordning av marknadsplatserna eller av självreglerande organ.

För att garantera en verkningsfull tillämpning av de informationskrav som följer av öppenhetsdirektivet kräver direktivet att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ansvarar för att adekvata kontroller utförs. En central uppgift för den behöriga myndigheten är att övervaka att emittenterna i rätt tid offentliggör obligatorisk information och, om så inte är fallet, vidta åtgärder. För detta ändamål skall en emittent samtidigt som den offentliggör obligatorisk information ge in samma uppgifter till den behöriga myndigheten. Genom detta registreringsförfarande kan således den behöriga myndigheten försäkra sig om att kraven på offentliggörande av obligatorisk information efterlevs. Registreringsförfarandet behandlas i avsnitt 9.

En betydande tillsynsuppgift är kontrollen av att årsredovisningar, halvårsrapporter och kvartalsrapporter utformas i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten (redovisningstillsyn). Öppenhetsdirektivets bestämmelser avseende denna tillsyn skiljer sig i viss mån från direktivets övriga tillsynsbestämmelser. Exempelvis kan en annan behörig myndighet än den som utsetts till central behörig myndighet enligt direktivet, vara ansvarig myndighet för redovisningstillsynen.

En annan tillsynsuppgift är att ansvara för tillsyn över information om större värdepappersinnehav, s.k. flaggning. Det innebär att den behöriga myndigheten skall övervaka innehållet i och tidsfristerna för aktieägares och andra flaggningsskyldigas anmälningar om förändringar i större värdepappersinnehav.

Medlemsstaterna får enligt direktivet tillåta delegering av uppgifter till andra myndigheter eller organ, under en tidsbegränsad period, så länge den behöriga myndigheten behåller det yttersta ansvaret. Möjligheten till delegering gäller dock endast den centrala behöriga myndigheten. Direktivet ger inte motsvarande möjlighet till delegering av uppgifter i fråga om en sådan myndighet som har utsetts till behörig myndighet för redovisningstillsynen (om denna myndighet är en annan än den centrala). Frågan om hur direktivets möjlighet till delegering av uppgifter bör tillvaratas behandlas i avsnitt 8.2. Därefter följer i avsnitt 8.3 förslag på hur direktivets bestämmelser om redovisningstillsyn bör genomföras. I avsnitt 8.4 och 8.5 behandlas de befogenheter och sanktioner som följer av öppenhetsdirektivet. Överklagande av Finansinspektionens beslut behandlas i avsnitt 8.6. I avsnitt 8.7 behandlas bestämmelser om

8.2 Delegering av tillsynsuppgifter

Regeringens bedömning: Öppenhetsdirektivets bestämmelser om tidsbegränsad delegering av tillsynsuppgifter bör inte utnyttjas.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen*, *Svenska Fondhandlareföreningen* och *Fondbolagens Förening* anser att ansvaret för offentliggörandet av viss information bör delegeras till de reglerade marknaderna. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 24.2 i öppenhetsdirektivet får medlemsstaterna tillåta att den centrala behöriga myndigheten delegerar uppgifter. Denna möjlighet till delegering av uppgifter är – med undantag för sådana uppgifter som följer av redovisningstillsynen – tidsbegränsad. Det betyder att varje delegering skall utvärderas fem år efter att direktivet trätt i kraft och upphöra att gälla senast åtta år efter att direktivet trätt i kraft, dvs. den 20 januari 2013. Vidare skall varje delegering vara noggrant reglerad så att det framgår vilka uppgifter som skall utföras och de närmare villkoren för hur detta skall ske. Det krävs exempelvis att det organ som uppgifter delegeras till skall vara organiserat på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks. Det slutliga ansvaret för övervakningen av att direktivet och genomförandeåtgärderna följs skall under alla förhållanden ligga hos den centrala behöriga myndigheten. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om alla eventuella överenskommelser om delegering av uppgifter, inklusive de exakta villkoren för delegeringen.

Som tidigare framgått har självreglering hittills varit ett utmärkande drag för det svenska systemet för tillsyn inom värdepappersmarknadsområdet. Detta har inte minst kommit till uttryck i den tillsyn börserna bedriver över börsmedlemmar och noterade företag. Senare års EG-direktiv har dock i viss mån begränsat möjligheterna att upprätthålla detta system. Utredningen om Finansinspektionens roll och resurser framhöll i sitt betänkande (SOU 2003:22) att möjligheten till delegering av tillsynsuppgifter trots denna utveckling så långt som möjligt bör utnyttjas, eftersom det ger möjlighet att ta tillvara resurser och kompetens i den befintliga självregleringen (s. 90). Även Förtroendekommissionen har anfört att sådan självreglering som är ändamålsenlig bör prioriteras framför ytterligare lagreglering (SOU 2004:47 s. 149 ff.).

Ett skäl mot att delegera de tillsynsuppgifter som följer av öppenhetsdirektivet, är att delegering endast är tillåten under en begränsad period från direktivets ikraftträdande. Vid införandet av prospektdirektivet i svensk rätt anförde regeringen att tidsbegränsningen vad gällde möjligheten till delegering enligt det direktivet var ett huvudskäl mot att utnyttja denna (prop. 2004/05:158, s. 87 f.). Enligt prospektdirektivet upphör delegationsrätten den 31 december 2011, dvs.

åtta år efter att det direktivet trätt i kraft. Öppenhetsdirektivets tidsbegränsning av möjligheten till delegering av tillsynsuppgifter kan visserligen komma att hävas, men det finns för närvarande inget som tyder på att detta kommer att ske.

Alla tillsynsuppgifter som följer av öppenhetsdirektivet lämpar sig heller inte för delegering – antingen med hänsyn till uppgiftens natur eller med hänsyn till avsaknaden av ett lämpligt organ till vilket en delegering kan riktas. Några remissinstanser menar att ansvaret för att ta emot och offentliggöra flaggningsinformation bör delegeras till de reglerade marknaderna. Vi har i avsnitt 7.8 föreslagit att Finansinspektionen offentliggör uppgifter i en flaggningsanmälan. Med hänsyn härtill och då aktieägare i de noterade företagen inte som sådana är bundna till börser eller auktoriserade marknadsplatser genom avtal eller annan överenskommelse anser vi att en sådan delegering som remissinstanserna begär inte bör införas.

Redovisningstillsynen behandlas närmare i avsnitt 8.3. Där diskuteras bl.a. om möjligheten till delegering av uppgifter som hör samman med redovisningstillsynen bör utnyttjas.

8.3 Särskilt om redovisningstillsyn

8.3.1 Bakgrund

Öppenhetsdirektivets bestämmelser om redovisningstillsyn (artikel 24.4 h) bör betraktas mot bakgrund av den övergripande utvecklingen på redovisningsområdet inom EU (se avsnitt 4.3). Utöver öppenhetsdirektivets bestämmelser om redovisningstillsyn, framgår medlemsstaternas ansvar för efterlevnaden av redovisning enligt internationella redovisningsstandarder av IAS-förordningen (se skäl 16). Där klargörs att medlemsstaterna är förpliktade att vidta de åtgärder som krävs för att garantera efterlevnad av förordningen. Av skäl 16 framgår också att kommissionen och europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) skall utveckla en gemensam strategi för tillsynen. Sedan ett par år tillbaka har tillsynsmyndigheterna bedrivit ett gemensamt arbete inom CESR med att ta fram principbaserade standarder för tillsyn över finansiell information i noterade företag. Av standarderna framgår hur den nationella tillsynen bör organiseras samt hur tillsynen bör samordnas inom EU.

De senaste årens utveckling mot harmoniserade redovisningsregler för noterade företag inom EU och ett gemensamt regelverk för redovisningstillsyn, har motiverat att frågan om hur den svenska redovisningstillsynen skall organiseras har behandlats av två utredningar. Utredningen om Finansinspektionens roll och resurser föreslog i sitt betänkande (SOU 2003:22) att Bokföringsnämnden utses till behörig myndighet på redovisningsområdet, bl.a. med hänsyn till att denna myndighet redan i dag är statens expertmyndighet på redovisningsområdet (s. 106 ff.). En viktig utgångspunkt för utredningen var att Finansinspektionens tillsyn så långt det är möjligt bör koncentreras till de finansiella företagen. I det perspektivet ansågs redovisningstillsynen vara ett främmande inslag, då den innebär att inspektionen även får tillsyn över redovisningen i icke-

finansiella företag. Utredningen menade vidare att om Finansinspektionen ändå ges ansvaret för tillsynen så bör Bokföringsnämnden inkorporeras i inspektionen. Slutligen förespråkade utredningen att tillsynen, oavsett vilken myndighet som har ansvaret för den, bör delegeras i den utsträckning det är möjligt till marknadsaktörer.

Frågan om redovisningstillsyn har även tagits upp av Förtroendekommissionen som ansåg att Finansinspektionens tillsyn bör förbli inriktad mot finansiella företag och föreslog att frågor som rör redovisning och revision inordnas under en ny myndighet, Redovisningsinspektionen (SOU 2004:47 s. 260 ff.). Kommissionen ansåg vidare att självreglering bör utnyttjas där så är möjligt.

Det har inte ingått i någon av de ovannämnda utredningarnas direktiv att utarbeta konkreta författningsförslag angående tillsynen. I båda betänkandena understryks därför behovet av ytterligare utredning av frågan. Av de remissinstanser som uttalat sig om ovan nämnda betänkanden i denna specifika fråga har ett flertal generellt sett varit positiva till att samla frågor som rör redovisning i en myndighet, men de har också pekat på att frågan måste utredas vidare.

8.3.2 CESR-standarder om tillsyn över finansiell information

De CESR-standarder för tillsyn som nämnts ovan kan betraktas som en utfyllnad av EG-direktivens regler om redovisnings- och prospekt tillsyn. Eftersom CESR:s regelverk har förhandlats och beslutats av tillsynsmyndigheter och därmed inte utgör en del av EG-rätten är det formellt sett inte bindande för medlemsstaterna. De nationella tillsynsmyndigheterna är dock som medlemmar av CESR bundna av att, inom ramen för nationell lagstiftning och det uppdrag de har tilldelats, bedriva sin tillsyn i enlighet med de principer de själva har varit med om att ta fram.

Hittills har två standarder för tillsyn över finansiell information antagits; Standard No 1 on Financial Information: Enforcement of Standards on Financial Information in Europe⁵⁴ och Standard No 2 on Financial Information: Coordination of Enforcement Activities⁵⁵. Dessutom har CESR utarbetat riktlinjer för tillämpningen av vissa av de principer som standarderna ger uttryck för.⁵⁶

Av CESR:s Standard No 1 framgår att syftet med tillsynen över finansiell information är att skydda investerare och att stärka förtroendet för värdepappersmarknaden. Tillsynen skall också bidra till en konsekvent tillämpning av IFRS⁵⁷. Tillsynen består enligt standarden av dels granskningen av den finansiella informationen, dels de åtgärder som skall vidtas vid en överträdelse. I likhet med öppenhetsdirektivet hindrar inte principerna att tillsynsuppgifter utförs av andra organ än den centrala behöriga myndigheten, under förutsättning att dessa organ är ansvariga

⁵⁴ CESR/03-073.

⁵⁵ CESR/03-317c.

⁵⁶ Se Guidance for Implementation of Co-ordination of Enforcement of Financial Information, (CESR/04-275b).

⁵⁷ De företag som har gett ut värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall enligt IAS-förordningen fr.o.m. år 2005 skall upprätta koncernredovisning i enlighet med sådana internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen. IFRS är de standarder som IAS-förordningen syftar på.

inför och övervakas av myndigheten. Det framgår av Standard No 1 att principerna är utformade med tanke på att tillsynen kan vara organiserad på olika sätt i olika medlemsstater, t.ex. genom behöriga myndigheter, börser eller övervakningspaneler. Myndigheten eller delegeringsorganet skall bl.a. övervaka offentliggjord finansiell information, ha rätt att inhämta ytterligare uppgifter från emittenter och revisorer, samt vidta åtgärder när det är befogat.

Redovisningstillsynen skall enligt CESR:s Standard No 1 omfatta s.k. harmoniserad finansiell information (års- och koncernredovisning, delårsrapporter, prospekt och liknande dokument). Följaktligen så omfattas både företag vars värdepapper är noterade eller inregistrerade på en reglerad marknad och företag som ansökt om sådan notering eller inregistrering.

För att säkerställa att de olika nationella tillsynsorganen tillämpar standarderna konsekvent, skall tillsynsbesluten koordineras. CESR:s Standard No 2 innehåller principer för hur denna samordning skall gå till. Enligt standarden skall tillsynsorganen, i den mån det är praktiskt möjligt och tidsramen tillåter, ta tidigare beslut av relevans i beaktande. För detta ändamål har en gemensam databas upprättats inom ramen för samarbetet i CESR. När det är praktiskt möjligt skall också viktigare beslut föregås av diskussioner med de andra tillsynsorganen. För att möjliggöra samordningen skall besluten inom en rimlig tid göras tillgängliga för andra tillsynsorgan. Tillsynsorganen bör därför underkastas sekretessregler. För att även tillsynsorgan som inte är medlemmar av CESR skall kunna delta i det europeiska arbetet har ett särskilt samarbetsorgan inrättats, European Enforcers Coordination Sessions (EECS), där både CESR-medlemmar och andra tillsynsorgan kan vara representerade. Inom ramen för EECS diskuteras bl.a. tillämpningsfrågor som uppkommer i samband med den tillsyn som utövas av nationella tillsynsorgan.

8.3.3 De reglerade marknadernas övervakning

Som framgått ingår det inte i dag i någon svensk myndighets uppgifter att bedriva tillsyn över emittenters regelbundna finansiella information motsvarande den som krävs enligt öppenhetsdirektivet.

Sedan ett par år tillbaka har redovisningen i bolag vars aktier är upptagna till handel på Stockholmsbörsen granskats av Panelen för övervakning av finansiell rapportering (Övervakningspanelen). Övervakningspanelen, som utgör en del av Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, kommer att upphöra med sin verksamhet så snart granskningen av års- och koncernredovisningar samt delårsrapporter för år 2005 är avslutad.

Övervakningspanelens granskning av års- och koncernredovisningar har gjorts på urval baserat på risk och rotation. Det har inneburit att ungefär en tredjedel av samtliga års- och koncernredovisningar i bolag vars aktier är noterade vid Stockholmsbörsen har granskats av panelen varje år. I de fall panelen funnit anledning att anmärka på redovisningen i ett bolag har ett utlåtande offentliggjorts, bl.a. på panelens hemsida och ärendet rapporterats till Stockholmsbörsen.

Överträdelsen har därefter blivit föremål för börsens eventuella åtgärder samt, om överträdelsen är allvarlig, för prövning av börsens disciplinnämnd, där även beslut om sanktioner fattas. Vid allvarligare överträdelser av regelverket kan bolagets fondpapper avnoteras, i andra fall kan disciplinnämnden utdöma vite. Är överträdelsen mindre allvarlig utdelas en varning. Stockholmsbörsens disciplinnämnd har hittills utdömt vite i ett fall till följd av redovisningsgranskning som gjorts av Övervakningspanelen.

De företag som är noterade vid NGM är årligen föremål för en översiktlig analys som genomförs i NGM:s egen regi. Inom ramen för denna analys utvärderas bl.a. om företagen genomför den externa rapporteringen på ett börsmässigt sätt med avseende på vissa redovisningsstandarder. Analysen resulterar i en kortfattad rapport som återges på NGM:s hemsida. Hittills har inte någon överträdelse av redovisningsreglerna varit föremål för prövning i NGM:s disciplinnämnd. Aktietorget, som är en auktoriserad marknadsplats, genomför inte någon organiserad granskning eller analys av års- och koncernredovisningar i de bolag som är noterade där.

8.3.4 Vilken regelbunden finansiell information skall redovisningstillsynen omfatta?

Regeringens förslag: Redovisningstillsynen skall omfatta innehållet i års- och koncernredovisning samt delårsrapport som upprättas av emittenter vars fondpapper är noterade på en reglerad marknad.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran. *Finansinspektionen* anmärker dock att kravet på redovisningstillsyn i IAS-förordningen har ett delvis annat tillämpningsområde och att detta bör behandlas i motivtexten.

Skälen för regeringens förslag: Enligt öppenhetsdirektivet skall den behöriga myndigheten åtminstone ha befogenhet att undersöka att den information som avses i öppenhetsdirektivet utformas i enlighet med relevanta rapporteringsramverk och vidta lämpliga åtgärder när överträdelse upptäcks. Redovisningstillsynen bör således rimligen omfatta sådan regelbunden finansiell information som skall upprättas i enlighet med artiklarna 4 och 5, dvs. års- och koncernredovisningar respektive halvårsrapporter, samt de genomförandeåtgärder som följer av dessa artiklar. Från ett svenskt perspektiv bör vidare med relevanta rapporteringsramverk förstås de ramlagar om redovisning som finns, dvs. årsredovisningslagen (1995:1554) och de särskilda årsredovisningslagarna för finansiella företag, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (i det följande benämnda ÅRKL respektive ÅRFL). I ÅRKL och ÅRFL finns vidare ett normgivningsbemyndigande som gör det möjligt för i första hand regeringen att utfärda materiella redovisningsföreskrifter som kompletterar och fyller ut lagen (se 1 kap. 5 § ÅRKL och 1 kap. 4 § ÅRFL). Regeringen har vidaredelegerat denna rätt till

Finansinspektionen (Finansinspektionen får även utfärda verkställighetsföreskrifter till ÅRKL och ÅRFL, se 8 § förordningen [1995:1600] om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag).

Inom ramen för de lagregler som årsredovisningslagarna ger sker en kompletterande normgivning. Detta följer av att god redovisningssed skall iaktas (se bl.a. 2 kap. 2 § årsredovisningslagen). Med god redovisningssed avses de normer som grundas på – utöver lag och andra föreskrifter – redovisningspraxis och rekommendationer och uttalanden från vissa myndigheter och organisationer. Således bör med relevanta rapporteringsramverk även innefattas den kompletterande normgivning som framför allt Bokföringsnämnden, Finansinspektionen och Redovisningsrådet utarbetar. För företag som skall upprätta koncernredovisning enligt IAS-förordningen är det i första hand de av kommissionen antagna internationella redovisningsstandarderna (IFRS) samt tillhörande tolkningsmeddelanden⁵⁸ som utgör det relevanta rapporteringsramverket vid upprättande av de finansiella rapporterna. De tillämpliga regelverken behandlas ytterligare i avsnitt 6.3, 6.4 och 11.1.2.

Enligt artikel 6 i öppenhetsdirektivet skall emittenter av aktier, två gånger om året, offentliggöra en s.k. delårsredogörelse (se avsnitt 6.4.5). Delårsredogörelsen innefattar endast en översiktlig beskrivning av väsentliga händelser under perioden och en kort redogörelse av bolagets resultat och ställning för den aktuella perioden. Någon ytterligare vägledning eller något ytterligare regelverk beträffande redogörelsens innehåll finns inte. I det allmänna tillsynsansvar som följer av direktivet ligger att den behöriga myndigheten skall kontrollera att emittenter av aktier upprättar och offentliggör delårsredogörelser i enlighet med direktivets regler. Det bedöms dock inte som vare sig nödvändigt eller önskvärt att innehållet i denna redogörelse är föremål för den särskilda redovisningstillsynen.

Enligt de förslag som presenteras i avsnitt 6.4.5 bortfaller kravet på upprättande av delårsredogörelse om emittenten i stället offentliggör en kvartalsrapport vars innehåll motsvarar innehållet i en halvårsrapport, däribland resultat- och balansräkningar i sammandrag. Eftersom en sådan kvartalsrapport, i fråga om de uppgifter som gäller för koncernen, skall vara upprättad i enlighet med den internationella redovisningsstandard som är tillämplig på delårsrapportering (IAS 34), och även i övrigt innehålla motsvarande uppgifter som en halvårsrapport, är det rimligt att även kvartalsrapporterna omfattas av den särskilda redovisningstillsynen.

Redovisningstillsynen föreslås således omfatta års- och koncernredovisningar samt delårsrapporter (dvs. halvårsrapport och kvartalsrapport) som upprättas av emittenter vars fondpapper är noterade på en reglerad marknad.

Som *Finansinspektionen* påpekar så skiljer sig tillämpningsområdet i IAS-förordningen något från regeringens förslag. Dessa skillnader är huvudsakligen temporära i bemärkelsen att de bortfaller vid tidpunkten för genomförandet av MiFID i svensk rätt (se avsnitt 5.4.3 om vilka emittenter som föreslås omfattas av de nya informationsreglerna i

⁵⁸ Uppgiften att tolka IFRS innehas av International Financial Reporting Interpretations Committee (IFRIC).

8.3.5 Vilken myndighet skall ansvara för redovisningstillsynen?

Regeringens förslag: Finansinspektionen skall vara behörig myndighet för redovisningstillsynen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller lämnar det utan erinran.

Skälen för regeringens förslag: I syfte att uppnå en effektiv tillsyn är det önskvärt att organisera verksamheten på ett sådant sätt att erfarenhetsmässiga och kompetensmässiga resurser koncentreras. Bokföringsnämnden är en liten myndighet, som visserligen besitter en hög kompetens inom redovisningsområdet, men som saknar erfarenhet av tillsynsuppgifter. Det gör att Bokföringsnämnden har sämre förutsättningar att upprätta och driva en aktiv tillsynsfunktion, om inte genomgripande förändringar görs. Genom att i enlighet med Förtroendekommissionens förslag förlägga redovisningstillsynen till en ny myndighet på redovisnings- och revisionsområdet skulle goda förutsättningar för samordning av kompetens och resurser kunna åstadkommas. En sådan myndighet förutsätter dock en förflyttning av befintlig verksamhet som i dag bedrivs på ett väl fungerande och tillfredsställande sätt av olika myndigheter. Det gäller exempelvis Revisorsnämndens tillsyn över revisorer och Bokföringsnämndens funktion som normgivare på redovisningsområdet. Vidare skulle det bli aktuellt att flytta över vissa uppgifter som Finansinspektionen för närvarande ansvarar för till den nya myndigheten, exempelvis redovisningsnormgivningen för finansiella företag och sannolikt även tillsynen över prospekt. Det är således fråga om en genomgripande reform som skär igenom flera befintliga myndigheters verksamhet. Konsekvenserna av en sådan reform är sannolikt betydande, inte enbart i ett kortsiktigt perspektiv. Exempelvis skulle en inskränkning av Finansinspektionens kompetens på redovisningsområdet inverka menligt på inspektionens möjlighet att utöva en effektiv tillsyn över de finansiella företagen. Det är vidare tveksamt om det är möjligt att uppnå några synergieffekter genom en sammanläggning av tillsynen över redovisning och tillsynen över revisorer. En sådan myndighet skulle sannolikt också vara både användare av och ansvarig för tillsyn över revisionstjänster. Som konstaterats av Utredningen om Finansinspektionens roll och resurser, låter sig rollen som användare av revisionstjänster svårligen förenas med uppgiften att utöva tillsyn, inkluderande disciplinär verksamhet, över samma revisorer (SOU 2003:22 s. 110 f.). Slutligen kan det konstateras att ett upprättande av en ny myndighet på redovisningsområdet sannolikt innebär en kostsam och tidskrävande omorganisation. För att denna reform skall kunna motiveras bör därför ytterligare och mer tungt vägande skäl kunna påvisas än att enbart genomföra direktivets krav på redovisningstillsyn. Mot denna bakgrund föreslås inte att en ny större myndighet på redovisningsområdet inrättas. Inte heller föreslås att Bokföringsnämndens verksamhet inkorporeras i Finansinspektionen. Den

nödvändiga kompetens och de resurser som behövs för att etablera en effektiv tillsyn över emittenters regelbundna finansiella information, bör kunna åstadkommas med utgångspunkt från den verksamhet Finansinspektionen utövar.

Finansinspektionens verksamhet innefattar uppgiften att arbeta med redovisningsfrågor specifika för finansiella företag. Inspektionen har genom olika författningar bemyndigats att utfärda kompletterande föreskrifter avseende löpande bokföring, årsbokslut samt års- och koncernredovisning i dessa företag. Uppgiften har ett naturligt samband med inspektionens roll som tillsynsmyndighet för de finansiella företagen och har ursprungligen betraktats som ett led i inspektionens stabilitetstillsyn. I den rollen utför inspektionen vid behov också en viss granskning av innehållet i de finansiella företagens års- och koncernredovisningar.

Ett uppdrag som behörig myndighet för redovisningstillsynen i enlighet med öppenhetsdirektivet omfattar emellertid en vidare krets av företag, nämligen samtliga företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har Sverige som hemmedlemsstat. Att redovisningstillsynen omfattar även icke-finansiella företag har som tidigare nämnts pekats ut som ett argument mot att utse Finansinspektionen till behörig myndighet. Uppgiften som tillsynsmyndighet på redovisningsområdet för noterade företag bör dock snarare betraktas som en del av den marknadstillsyn som under senare år blivit en alltmer framträdande uppgift för Finansinspektionen. Som ett viktigt led i denna marknadstillsyn har inspektionen bl.a. fått ansvaret för tillsynen över prospekt. Inspektionens tillsynsansvar i detta avseende omfattar således även icke-finansiella företag som upprättar prospekt. Syftet med marknadstillsynen är att stärka förtroendet för kapitalmarknaden och att skydda investerare. Dessa syften anknyter i sin tur till utgångspunkterna för öppenhetsdirektivet, nämligen att säkerställa tillgången av och kvaliteten på information till investerare. Trots att granskningen av prospekt och granskningen av regelbunden finansiell information skiljer sig från varandra på flera sätt, bl.a. genom att beslut om godkännande av prospekt skall ske inom en mycket begränsad tidsperiod, framstår det ändå som naturligt att den prospektgranskning som görs när ett fondpapper först noteras görs av den myndighet som efter noteringen kommer att ansvara för granskningen av företagets löpande finansiella rapportering.

Även samarbetet i CESR förstärker sambandet mellan redovisningstillsynen och övrig marknadstillsyn. Finansinspektionen har, i egenskap av CESR-medlem, varit med och tagit fram dessa standarder och riktlinjer och är den myndighet som är mest förtrogen med dem. Finansinspektionen torde också vara den myndighet som är bäst lämpad att hantera de befogenheter som följer av öppenhetsdirektivet. Dessa befogenheter är i ett flertal avseenden identiska med de befogenheter inspektionen redan har tilldelats med anledning av andra direktiv på värdepappersområdet, främst prospekt direktivet. Vidare är samordningsfördelarna med att låta en enda myndighet ansvara för de på flera sätt integrerade regelverken uppenbara.

Sammanfattningsvis leder nämnda samordningsfördelar med marknadstillsynen i allmänhet och prospektstillsynen i synnerhet, samt

Finansinspektionens roll som medlem av CESR till att Finansinspektionen bör utses till behörig myndighet för redovisningstillsynen. På detta sätt kan inspektionens allmänna kompetens- och erfarenhetsmässiga fördelar utnyttjas på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt.

Prop. 2006/07:65

8.3.6 Övervakning hos de reglerade marknaderna av regelbunden finansiell information

Regeringens förslag: Börser och auktoriserade marknadsplatser skall övervaka att den som gett ut fondpapper som är noterade där, och som har Sverige som hemmedlemsstat, upprättar års- och koncernredovisning samt delårsrapport i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivare. Övervakningen skall organiseras så att intressekonflikter inte uppstår.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om övervakningen av regelbunden finansiell information vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Svenskt Näringsliv* och *FAR* tillstyrker förslaget. *Stockholmsbörsen* anför att den föreslagna modellen torde vara det mest realistiska alternativet om de självreglerade organens inflytande skall kunna tas tillvara. *Finansinspektionen* stöder förslaget men anser att föreskriftsrättens omfattning bör preciseras. *Nordic Growth Market NGM AB (NGM)* anser att det är positivt att förslaget lämnar öppet för om en reglerad marknad väljer att utföra granskningen i egen regi, eller väljer att anlita någon annan att utföra den. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anmärker att Finansinspektionen får ett stort ansvar för att säkerställa att granskningen av informationen utförs konsistent och enligt samma principer på alla reglerade marknader. *Panelen för övervakning av finansiell rapportering (Övervakningspanelen)* förordar en lösning som innebär dels konkurrensneutralitet på nationell nivå, dels en tillsyn som står i paritet med den tillsyn som etableras i andra europeiska länder inom ramen för CESR:s principer. Övervakningspanelen framför att ett sätt att uppnå detta är att Övervakningspanelen, genom reglering och/eller avtal, har till uppgift att utöva tillsynen över samtliga marknadsplatser. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionens ansvarsområde har vuxit på senare tid till följd av den ökade regleringen på finansmarknadsområdet. Förslaget att lägga redovisningstillsynen på Finansinspektionen innebär en ytterligare belastning på Finansinspektionens organisation och beslutsfattande organ. Som bl.a. Utredningen om Finansinspektionens roll och resurser pekat på finns det en risk att fokus i inspektionens verksamhet förskjuts från inspektionens kärnuppgifter. Sådana negativa effekter för Finansinspektionen bör så långt möjligt undvikas. Vidare är det, som både ovan nämnda utredning och Förtroendekommissionen anført, önskvärt att ta tillvara det system som ryms inom ramen för självregleringen på redovisningsområdet och som i stort har fungerat väl. För att skapa de mest gynnsamma

förutsättningarna för en välfungerande redovisningstillsyn bör därför Finansinspektionens kompetens och erfarenhet som tillsynsmyndighet kombineras med självregleringens flexibilitet och förankring i näringslivet.

I promemorian diskuterades tre alternativa tillvägagångssätt för att uppnå detta mål, nämligen 1) genom att lagstadga att Finansinspektionen får delegera tillsynsuppgifter till ett lämpligt organ, 2) genom att Finansinspektionen, utan formellt lagstöd, träffar en överenskommelse med ett lämpligt organ om att utföra sådana uppgifter som inte innebär myndighetsutövning, eller 3) genom ett system där marknadsplatserna får ett utökat ansvar för övervakningen av de finansiella rapporter som en emittent skall offentliggöra (se Ds 2006:6 s. 176 ff.). I promemorian föreslogs det tredje alternativet. Några större invändningar mot förslaget har inte framkommit. Nedan redogörs närmare för detta förslag.

Krav på inrättande av en övervakningsfunktion hos de reglerade marknaderna

Genom att involvera de reglerade marknaderna i tillsynen kan det generella ansvar en reglerad marknad har för marknadsövervakning utökas till att omfatta ett uttryckligt ansvar även för övervakningen av att emittenter upprättar sina finansiella rapporter i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten. Systemet innebär att överträdelser av regelverket i första hand hanteras inom ramen för de reglerade marknadernas övervakning. Självregleringens auktoritet förstärks av att Finansinspektionen utses till behörig myndighet för redovisningstillsynen med de befogenheter och möjligheter att besluta om sanktioner som följer av direktivet. I den mån enskilda överträdelser av regelverket inte på lämpligt sätt kan omhändertas inom ramen för den reglerade marknadens ansvar kan Finansinspektionen således agera i egenskap av behörig myndighet. Tanken är emellertid inte att inspektionen på eget bevåg skall gå in och överpröva marknadsplatsens beslut i de enskilda fallen utan att myndigheten skall kunna använda sina befogenheter när de åtgärdsalternativ som marknadsplatsen förfogar över inte räcker till och överträdelsen därför har anmälts till Finansinspektionen.

Den reglerade marknadens övervakningsfunktion blir i sin tur föremål för Finansinspektionens tillsyn genom det tillsynsansvar som inspektionen har över börser och auktoriserade marknadsplatser. Detta ansvar innebär bl.a. att inspektionen prövar ärenden om auktorisation enligt lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet och löpande har tillsyn över att verksamheten bedrivs i enlighet med gällande regelverk. Förslaget lämnar öppet för en reglerad marknad att välja mellan att utföra granskningen i egen regi och att anlita någon annan för att utföra den. Att reglerade marknader ges möjlighet att organisera sin övervakning så som de själva finner vara lämpligt är en fördel utifrån ett konkurrensperspektiv. För att säkerställa en likvärdig granskning hos marknadsplatserna bör dock Finansinspektionen ha rätt att meddela föreskrifter om hur de reglerade marknadernas övervakningsfunktion skall organiseras och hur granskningen skall utföras. Såsom *Övervakningspanelen* och *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms*

universitet har anfört blir ett viktigt led i tillsynen att säkerställa att granskningen av information utförs konsistent och enligt samma principer på alla reglerade marknader. Ett annat viktigt led blir att kontrollera att systemet för att hantera överträdelser är uppbyggt på ett korrekt och lämpligt sätt.

Genom att den reglerade marknadens ansvar regleras i lag skapas goda förutsättningar för att bygga upp ett långsiktigt hållbart system för redovisningstillsyn där en fungerande ansvarsfördelning mellan Finansinspektionen och de reglerade marknadernas övervakningsfunktion kan byggas upp. Förslaget innebär visserligen en ytterligare uppgift för börser och auktoriserade marknadsplatser som regleras i lag. Börser och auktoriserade marknadsplatser har ett ansvar för övervakning av handeln och kursbildningen på marknaden. En viss övervakning över noterade bolags informationsgivning och en viss granskning av de finansiella rapporterna utförs också i dag av börserna på grundval av bestämmelsen i 5 kap. 3 § lagen om börs- och clearingverksamhet och de ytterligare krav som kan finnas i noteringsavtalet. En reglerad marknad torde ha ett självintresse av att tillse att kraven i noteringsavtal och övrig lagstiftning efterlevs av de företag som är noterade där. Generellt kan hävdas att den reglerade marknadens övervakning av efterlevnaden av avtalen är en av förutsättningarna för verksamheten, då en fungerande informationsgivning från företagen är intimt förknippad med förtroendet för marknaden och möjligheten att locka till sig investerare. Den tillkommande bördan som ett lagstadgat krav på övervakning av finansiell information innebär för en reglerad marknad bedöms således vara begränsat för de befintliga börserna.

I detta sammanhang bör även MiFID:s bestämmelser om krav på marknadsövervakning och regler om upptagande till handel på en reglerad marknad beröras. Artikel 40.3 första stycket i det direktivet föreskriver att en reglerad marknad skall upprätta och vidmakthålla effektiva funktioner för att kontrollera att emittenter av överlåtbara värdepapper som upptas till handel på den reglerade marknaden fullgör sina skyldigheter enligt gemenskapslagstiftningen i fråga om offentliggörande. Detta krav inkluderar kontroll av att skyldigheterna enligt öppenhetsdirektivet uppfylls men avser även t.ex. skyldigheten att upprätta prospekt och skyldigheten att hantera uppköpserbjudanden på visst sätt. Enligt artikel 40.4 skall vidare medlemsstaterna sörja för att de reglerade marknaderna har vidtagit de åtgärder som krävs för att regelbundet kunna kontrollera att kraven för upptagande till handel uppfylls när det gäller finansiella instrument som de har upptagit till handel. Värdepappersmarknadsutredningen tolkar dessa bestämmelser som att det är de reglerade marknaderna som primärt har att övervaka att emittenterna följer dessa regler och att Finansinspektionen sedan har att kontrollera att den reglerade marknaden uppfyller sina skyldigheter (SOU 2006:50 s. 409). I lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden, som regeringen beslutade den 1 mars 2007 och som innehåller förslag till genomförande av MiFID, görs samma tolkning. En lösning där de reglerade marknaderna ges ett utökat ansvar att övervaka att emittenterna upprättar regelbunden finansiell information i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten ligger således väl i linje

med MiFID:s regler och vad som kan förväntas föreslås vid genomförandet av det direktivet.

En invändning mot att börser och auktoriserade marknadsplatser skall utöva tillsyn över de företag som är noterade där, är att tillsynsfunktionen kan komma i konflikt med marknadsplatsens affärsdrivande verksamhet. En marknadsplats är för sina intäkter beroende av att attrahera och behålla emittenter, vilket i sin tur kan verka hämmande på marknadsplatsens benägenhet att vidta åtgärder som är till nackdel för dessa, dvs. kan komma att inverka menligt på marknadsplatsens myndighetsliknande uppgifter. Förtroendekommissionen har tagit upp frågan om intressekonflikter mellan Stockholmsbörsens myndighetsliknande roll och kommersiella roll (SOU 2004:47 s. 316 f.). Regeringen gav i anledning av kommissionens betänkande genom tilläggsdirektiv (dir. 2004:172) Värdepappersmarknadsutredningen i uppdrag att lämna förslag om hur denna fråga skulle hanteras. Utredningen föreslår att den som driver en reglerad marknad skall inrätta en från affärsverksamheten oberoende funktion som skall sköta marknadsövervakningen och övervaka medlemmars och emittenters regelefterlevnad i övrigt (SOU 2006:50 s. 272 ff.). Motsvarande förslag finns i den ovan nämnda lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden.

Som framgått så torde högt ställda krav på kvaliteten på den finansiella informationen och en i övrigt god genomlysning av företagen vara en förutsättning för de reglerade marknadernas förmåga att attrahera både emittenter och investerare. Samtidigt så bör risken för intressekonflikter observeras. I ett system där de reglerade marknaderna åläggs att övervaka emittenternas regelbundna informationsgivning bör det således av lag framgå att övervakningen skall vara organiserad så att intressekonflikter med den reglerade marknadens affärsmässiga verksamhet inte uppstår. Att på så sätt som Stockholmsbörsen och NGM har gjort, uppdra till utomstående att utföra granskningen, kan vara ett sätt att ta hand om motstridiga intressen, men även andra tänkbara lösningar finns.

Ett system för redovisningstillsyn bör ta tillvara de etablerade rutiner för tillsyn som har upparbetats inom ramen för självregleringen. Det slutliga ansvaret för redovisningstillsynen skall dock i enlighet med öppenhetsdirektivet åvila Finansinspektionen med de befogenheter och sanktionsmöjligheter som en behörig myndighet skall ha enligt direktivet.

Detta åstadkoms genom att börser och auktoriserade marknadsplatser åläggs att övervaka emittenternas regelbundna finansiella rapporter, vilket skapar de bästa förutsättningarna för en effektiv och välfungerande redovisningstillsyn, såväl i det korta som i det långa perspektivet. I ett sådant system lagfästs den redan etablerade ordningen där börserna utför viss granskning av att emittenter upprättar sina finansiella rapporter i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten. Systemet ligger också väl i linje med vad som kommer att krävas när MiFID genomförs. Förslaget skapar vidare goda förutsättningar för en tydlig ansvarsfördelning mellan å ena sidan de reglerade marknaderna och å andra sidan den behöriga myndigheten, Finansinspektionen, samtidigt som självregleringens flexibilitet tillvaratas (se vidare avsnitt 8.3.7). Organiseringen av övervakningen kan således anpassas till vad som är bäst för respektive reglerad marknad. Löpande anpassningar kan också

ske utan att Finansinspektionen behöver vidta några särskilda åtgärder eller ingå nya avtal. Finansinspektionen blir således mindre utsatt för oväntade och plötsliga förändringar av förutsättningarna för verksamheten.

Mot denna bakgrund föreslås att börser och auktoriserade marknadsplatser ges ett lagstadgat ansvar att övervaka att emittenter upprättar års- och koncernredovisning samt delårsrapport i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten. Övervakningsfunktionen skall organiseras så att intressekonflikter med marknadens affärsdrivande verksamhet inte uppstår. Vidare bör övervakningsfunktionen förfoga över tillräckliga personella resurser och erforderlig kompetens för att kunna upprätthålla en effektiv övervakning. Övervakningsfunktionen bör även omfattas av dokumentationskrav.

De närmare detaljerna för hur börser och auktoriserade marknadsplatser skall utföra granskningen bör formaliseras genom andra föreskrifter än lag. En sådan föreskriftsrätt, för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, bör framgå av lagen om börs- och clearingverksamhet. *Finansinspektionen* har anfört att omfattningen av inspektionens föreskriftsrätt bör preciseras och föreslagit att man, så långt möjligt, bör beakta de överväganden som Värdepappersmarknadsutredningen har lämnat när det gäller hanteringen av intressekonflikter. Värdepappersmarknadsutredningen föreslår att frågan om intressekonflikter hanteras genom att de reglerade marknadernas marknadsövervakning sköts av en från affärsverksamheten oberoende funktion. Som nämnts ovan föreslås detta också i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden. Det är inte lämpligt att redan i detta lagstiftningsärende föreslå motsvarande lösning. Den i promemorian föreslagna lagregeln att övervakningen skall vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter inte uppstår bör därför kvarstå. På motsvarande grund är det inte lämpligt att i nuläget precisera föreskriftsrätten för att beakta det som kan komma att föreslås vid genomförandet av MiFID.

Regeringens bedömning är att förslaget åstadkommer en kostnadseffektiv och administrativt hanterlig organisation för redovisningstillsynen, som samtidigt medger att befintlig självreglering kan tillvaratas. Finansinspektionens ansvar som behörig myndighet bidrar till att ge ytterligare tyngd till redovisningstillsynen och därmed efterlevnaden av regelverket. Det föreslagna systemet bedöms väl svara mot de krav som ställs upp i öppenhetsdirektivet och därmed mot de tillsynsmekanismer som inrättats i andra medlemsstater.

8.3.7 Närmare om övervakningen och ansvarsfördelningen

Regeringens förslag: Börser och auktoriserade marknadsplatser skall anmäla överträdelser av bestämmelserna om regelbunden finansiell information till Finansinspektionen. Anmälan behöver inte ske om emittenten på börsens eller marknadsplatsens uppmaning offentliggjort kompletterad eller rättad information.

Börser och auktoriserade marknadsplatser skall regelbundet rapportera om övervakningsfunktionen till inspektionen. Regeringen

eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omfattningen, innehållet och fullgörandet av rapporteringen.

Finansinspektionen får för sin tillsyn ta ut en avgift av emittenter som har Sverige som hemmedlemsstat men som inte är noterade på en börs eller auktoriserad marknadsplats.

Om Finansinspektionen för bedömning av en viss fråga vid sin tillsyn behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av den utgivare som tillsynen avser.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att möjligheterna för en emittent att överklaga en reglerad marknads beslut om åtgärd direkt till Finansinspektionen bör utredas vidare. Inspektionen anser även att det bör övervägas om rapporteringskravet skall omfatta även andra övervakningsfunktioner som den reglerade marknaden kan ha. *Stockholmsbörsen* anser att det är oklart hur prövningen av om en överträdelse har skett skall ske och om denna måste ske inom ramen för disciplinnämnden. *Stockholmsbörsen* anser vidare att anmälan till Finansinspektionen skall kunna underlätas även i det fall då börsen inlett ett disciplinärt förfarande. *FAR* betonar att det är viktigt att tillsynen är tydligt princip- och väsentlighetsorienterad och att den inte får bli ytterligare en revision av den finansiella informationen. *Svenskt Näringsliv* förutsätter att den närmare utformningen av övervakningsfunktionen och ansvarsfördelningen blir föremål för fortsatt diskussion mellan berörda parter. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att ansvarsuppdelningen mellan de reglerade marknaderna och Finansinspektionen bör förtydligas. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslagen.

Skälen för regeringens förslag: Enligt öppenhetsdirektivet består redovisningstillsynen dels av en granskning (undersökning) av huruvida regelbunden finansiell information överensstämmer med relevanta rapporteringsramverk, dels av åtgärder vid överträdelse. Ytterligare vägledning till hur den granskning som de reglerade marknaderna skall ansvara för skall genomföras, finns att hämta i de standarder för övervakning av finansiell information som CESR utarbetat, och som beskrivits närmare i avsnitt 8.3.2. Av CESR:s Standard No 1 framgår att syftet med tillsynen över emittenternas finansiella information är att skydda investerare och att stärka förtroendet för värdepappersmarknaden. Tillsynen skall också bidra till en konsekvent tillämpning av IFRS. Som *FAR* anför är det viktigt att tillsynen inriktas på sådant som faktiskt påverkar olika intressenters bedömning av företagets redovisning och informationsgivning. Inriktningen på övervakningen bör därför vara tydligt princip- och väsentlighetsinriktad och därigenom uppmärksamma väsentliga avvikelser från IFRS och god redovisningssed i Sverige.

Som framgår av avsnitt 8.3.4 skall redovisningstillsynen omfatta innehållet i års- och koncernredovisning samt delårsrapport. Detta hindrar dock inte att granskning även sker av annan finansiell information om börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen anser att detta är behövligt.

Av de principer som CESR-standarden ger uttryck för framgår att granskningen av informationen i normalfallet skall ske ex-post, dvs. i efterhand. Principerna håller dock öppet för att man nationellt tillämpar ett system med förhandsbesked i tillsynsärenden. Något behov av ett system med förhandsbesked har inte framkommit (se Ds 2006:6 s. 183). Det lämnas således inget förslag om en sådan ordning.

CESR-principerna anger vidare att urvalet av vilka företag eller vilken information som skall bli föremål för granskning skall baseras på risk kombinerat med rotation och/eller stickprov. Urvalsprocessen bör också ta hänsyn till välgrundade upplysningar om möjliga överträdelser från exempelvis revisorer eller andra tillsynsorgan. Att enbart tillämpa rotationsprincip eller att enbart agera reaktivt är, enligt principerna, inte tillräckligt. Granskningsmetoden kan variera från en formell avprickning av att redovisningsinformationen är fullständig till fördjupade undersökningar av enskilda uppgifter. Graden av risk är i detta sammanhang en viktig faktor för att avgöra vilken metod som är lämplig i det enskilda fallet. Finansinspektionen har varit med och tagit fram nämnda CESR-standarder och kommer också att vara delaktig i kommande tillägg och omarbetningar som kan föranledas av det europeiska samarbetet i tillsynsfrågor (se avsnitt 8.3.2). Som nämnts i föregående avsnitt skall de närmare detaljerna för hur börser och auktoriserade marknadsplatser skall utföra granskningen framgå av förordning eller föreskrifter av förvaltningsmyndighet varvid standardernas innehåll kan beaktas.

För att den reglerade marknaden till fullo skall kunna utföra övervakningen torde det vara nödvändigt att kunna begära in kompletterande handlingar och upplysningar utöver publicerade finansiella rapporter. I normalfallet bör detta kunna lösas genom en dialog mellan emittenten och den reglerade marknaden. En reglerad marknad har lagstöd för att hämta in upplysningar som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt lagen om börs- och clearingverksamhet (se 5 kap. 3 § första stycket 2 lagen om börs- och clearingverksamhet för utgivare av inregistrerade fondpapper samt 6 kap. 2 § första stycket 2 och 7 kap. 2 § samma lag för utgivare av noterade fondpapper). Möjligheten att hämta in information framgår även i viss utsträckning av gällande noteringsavtal. Om en emittent inte fullgör sin skyldighet att lämna sådan information som den reglerade marknaden begär, har marknaden möjlighet att vidta sanktioner mot emittenten. I värsta fall riskerar emittenten att fondpapperen avnoteras.

När de reglerade marknaderna efter utförd granskning konstaterat en överträdelse av regelverket ingår, som en del av skyldigheten att övervaka regelbunden finansiell information, att vidta åtgärder gentemot emittenten. De åtgärder den reglerade marknaden vidtar kan dels ha ett preventivt syfte dvs. syfta till att säkerställa att emittenten i framtiden skall agera på visst sätt, dels ha ett reparativt syfte, dvs. syfta till att säkerställa att felaktig eller ofullständig information som offentliggjorts korrigeras eller kompletteras. Olika typer av åtgärder är därför lämpliga beroende på vilken typ av överträdelse som skett och den relativa inverkan den oriktiga informationen har på bedömningen av emittentens finansiella ställning och resultat. En vägledning till vilka åtgärder som är lämpliga att vidta kan hämtas från CESR-principerna för övervakning av

finansiell information. Där framgår exempelvis att en emittent kan uppmanas att göra rättelse. En rättelse bör kunna avse både en specifik uppgift och upprättande av en helt ny rapport, när så är befogat. Ett annat exempel är att emittenten uppmanas att offentliggöra kompletterande information i det fall uppgifter saknas i rapporten. En annan åtgärd kan vara att emittenten uppmanas att ändra en viss redovisningsprincip till nästkommande rapport. I Finansinspektionens kontinuerliga tillsyn över marknadens övervakningsfunktion ingår att tillse att de reglerade marknaderna vidtar lämpliga åtgärder vid överträdelser.

Stockholmsbörsen har begärt ett klargörande av om de åtgärder som skall vidtas måste hanteras av börsens disciplinnämnd. Såsom *Stockholmsbörsen* själv anför skulle dock ett sådant förfarande bli alltför tungrott. Vidare finns i dag inget krav på auktoriserade marknadsplatser att ha en disciplinnämnd varför ett sådant krav även av detta skäl inte är lämpligt. Det är viktigt att börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen kan agera snabbt och smidigt när en överträdelse upptäcks. Såväl bedömningen av om en överträdelse har skett som beslutet om åtgärd bör därför i detta första skede kunna göras av de tjänstemän som sköter övervakningen. En annan sak är att ärendet kan komma att hamna i disciplinnämnden om börsen bedömer att överträdelserna är så pass allvarliga att detta är motiverat. Då handlar det dock snarare om att besluta om en sanktion gentemot emittenten än om en prövning av om ovan exemplifierade åtgärder bör vidtas.

I de fall emittenten inte hörsammar den reglerade marknadens uppmaning till åtgärd, bör Finansinspektionen i egenskap av behörig myndighet informeras. Den reglerade marknaden skall således åläggas en skyldighet att anmäla sådana ärenden till Finansinspektionen. I enlighet med promemorians förslag behöver anmälan inte ske om emittenten på börsens eller den auktoriserade marknadsplatsens uppmaning har offentliggjort rättad eller kompletterad information. I sådana fall är felet till följd av överträdelserna redan åtgärdat och det finns inget behov för inspektionen att använda sina befogenheter för att tillse att detta sker. (Se avsnitt 8.4 om att Finansinspektionen vid vite får förelägga en emittent att göra rättelse.) I annat fall skall dock anmälan ske. Det kan i dessa fall handla om att emittenten väljer att inte följa den reglerade marknadens uppmaning att offentliggöra rättad eller kompletterad information. *Stockholmsbörsen* har pekat på att det förfarande som föreslås i promemorian medför stor risk för att parallellt arbete bedrivs. I många fall kommer börsen trots att anmälan skett driva ärendet vidare inom ramen för sitt interna sanktionssystem. *Stockholmsbörsen* har därför föreslagit att anmälan inte heller skall ske om den reglerade marknaden inlett ett disciplinärt förfarande. En sådan lösning skulle innebära att Finansinspektionen inte blir informerad om överträdelserna förrän den reglerade marknaden slutligt behandlat den och, när det gäller börserna, i normalfallet först sedan disciplinnämnden meddelat en sanktion gentemot emittenten. Regeringen bedömer det dock inte som lämpligt att Finansinspektionen såsom behörig myndighet under så pass lång tid inte har kännedom om överträdelserna. Detta gäller särskilt i de fall när det finns anledning för inspektionen att förelägga emittenten att göra rättelse i reparativt syfte. För att undvika detta bör därför anmälan ske på det sätt som angetts ovan.

Det är emellertid av stor vikt att dubbelarbete i möjligaste mån undviks. Det bör därför förtydligas att Finansinspektionen när anmälan kommit in bör göra en bedömning av om det finns anledning för inspektionen att vidare utreda överträdelsen och/eller ingripa, eller om det som den reglerade marknaden har gjort eller har för avsikt att göra är tillräckligt. För att Finansinspektionen skall kunna göra en sådan bedömning, bör inspektionen i samband med anmälan få information från börserna eller den auktoriserade marknadsplatsen om vilka åtgärder som vidtagits samt hur marknadsplatsen avser att gå vidare. I verkställighetsföreskrifter bör det preciseras vad en anmälan skall innehålla.

Finansinspektionens tillsynsansvar

Som ett led i Finansinspektionens allmänna tillsynsansvar som behörig myndighet enligt öppenhetsdirektivet ingår att kontrollera att emittenter offentliggör regelbunden finansiell information i rätt tid och på rätt sätt. De befogenheter och sanktionsmöjligheter som inspektionen bör förfoga över för detta ändamål behandlas i avsnitt 8.4 och 8.5.2. Även de reglerade marknaderna torde i viss utsträckning kontrollera dessa uppgifter som ett led i sin marknadsövervakning. De reglerade marknaderna har ett egenintresse av att kontrollera dessa uppgifter och det förutses även i MiFID:s regler att en sådan kontroll görs. Det är emellertid viktigt att betona att huvudansvaret för övervakningen av dessa frågor enligt öppenhetsdirektivet ligger hos inspektionen.

Finansinspektionen skall vidare utöva tillsyn över den övervakningsfunktion som reglerade marknader skall inrätta för granskning av emittenternas regelbundna finansiella information. Inspektionen bör särskilt granska att övervakningen – oavsett om marknadsplatsen anlitar någon annan för att utföra granskningen eller gör det i egen regi – är organiserad så att intressekonflikter undviks. Finansinspektionen skall här till utöva en indirekt redovisningstillsyn genom att kontrollera att de reglerade marknaderna genomför granskningen av emittenternas regelbundna finansiella information enligt lagar och andra föreskrifter och ingriper vid överträdelser på lämpligt sätt. Avsikten är inte att inspektionen som ett led i denna tillsyn skall överpröva de enskilda besluten som den reglerade marknaden fattat utan att inspektionen på ett mer övergripande plan skall bedöma om övervakningsfunktionen fungerar på ett korrekt och lämpligt sätt. För detta ändamål bör börser och auktoriserade marknadsplatser regelbundet avlägga rapport till inspektionen om det löpande arbetet med övervakningen (dvs. utförd granskning och vidtagna åtgärder) och om hur övervakningsfunktionen organiserats. Omfattningen, innehållet och regelbundenheten av denna rapportering bör framgå av förordning eller föreskrifter av förvaltningsmyndighet. *Finansinspektionen* har anfört att rapporteringsplikten även bör omfatta andra övervakningsfunktioner som den reglerade marknaden har, såsom övervakningen av handeln och av medlemmarna. Såsom inspektionen även påpekar följer rapporteringskravet beträffande regelbunden finansiell information direkt av öppenhetsdirektivet. Vi bedömer emellertid att det inte finns tillräckligt beredningsunderlag för

att inom ramen för detta arbete utvidga kravet till att även omfatta andra övervakningsfunktioner.

Som framgått ovan skall Finansinspektionen också motta anmälningar om överträdelser från börser eller auktoriserade marknadsplatser och kunna ingripa om inte den reglerade marknaden redan vidtagit eller avser att vidta åtgärder mot emittenten som inspektionen bedömer vara tillräckliga. Anmälningar till Finansinspektionen om misstänkta överträdelser kan emellertid inkomma även från någon annan källa. Även i ett sådant fall är det rimligt med hänsyn till ansvarsuppdelningen att överträdelsen i första hand hanteras av den berörda marknadsplatsen. Finansinspektionen bör därför i dessa fall informera marknadsplatsen om anmälan och därefter kunna avvakta eller avstå från att utreda och ingripa, om marknadsplatsen vidtagit någon åtgärd och/eller sanktion eller avser att göra det och inspektionen bedömer att detta är tillräckligt.

För att dubbelarbete i möjligaste mån skall kunna undvikas är det viktigt att inspektionen och de reglerade marknaderna har ett fungerande informationsutbyte. Som nämnts ovan skall börser eller den auktoriserade marknadsplatsen vid sin anmälan om överträdelser ange vilka åtgärder som vidtagits och hur marknadsplatsen planerar att gå vidare. Det kan även efter anmälan finnas anledning för inspektionen och marknadsplatsen att ha kontakt för att se hur ärendet fortskrider. Behovet av sådana kontakter får bedömas från fall till fall. Det kan även påpekas att börsens disciplinnämnd enligt 7 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 1998:16) om disciplinnämnd för börser skall inhämta yttrande från Finansinspektionen innan disciplinåtgärd meddelas om ärendet gäller en emittent som står under inspektionens tillsyn. På detta sätt sker således ett informationsutbyte även på detta stadium.

Som nämnts skall redovisningstillsynen även omfatta emittenter som har Sverige som hemmedlemsstat men vars värdepapper endast är upptagna på en reglerad marknad i någon annan stat inom EES. Finansinspektionen skall, i egenskap av behörig myndighet även ansvara för tillsynen över att dessa emittenter följer direktivets bestämmelser om regelbunden finansiell information. I dessa fall kommer således själva granskningen av att den finansiella informationen är upprättad enligt de bestämmelser som gäller för emittenten att åvila Finansinspektionen och inspektionen bör för detta ändamål kunna ta ut avgifter från dessa emittenter enligt principen om full kostnadstäckning. Vid utförandet av granskningen torde dock inspektionen kunna ta i beaktande den eventuella granskning av emittentens redovisning som sker i värdmedlemsstaten och även vid behov kunna ingå ett avtal om granskning med den som ansvarar för tillsynen i värdmedlemsstaten.

Som framgår av avsnitt 8.3.5 skall Finansinspektionen ansvara för tillsyn över regelbunden finansiell information. Inom ramen för denna tillsyn kan Finansinspektionen komma att behöva göra kvalificerade utredningar som kräver särskild sakkunskap. Det kan komma att bli aktuellt för inspektionen att uppdra åt t.ex. en konsult att bistå inspektionen i bedömningen av en viss fråga. Kostnader som uppstår i detta sammanhang och som direkt kan hänföras till bedömningen av en viss fråga, skall betalas av den utgivare som tillsynen avser. Syftet är emellertid inte att denna möjlighet skall utnyttjas för uppgifter som ingår i inspektionens normala tillsynsverksamhet.

Finansinspektionen har anfört att det närmare bör framgå hur en emittent skall agera om denne är missnöjd med den reglerade marknadens beslut och att möjligheten att överklaga den reglerade marknadens beslut till inspektionen bör utredas vidare. En emittent som är missnöjd med ett beslut om avnotering eller avregistrering enligt 12 kap. 2 § lagen om börs- och clearingverksamhet kan väcka talan vid allmän domstol mot börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen. En emittent som är missnöjd med ett beslut som disciplinnämnden fattat har även i andra fall en möjlighet att inleda en civilrättslig process gentemot börsen. Det bör även påpekas att en emittent alltid har möjlighet att vända sig till inspektionen och klaga på hur den reglerade marknaden uppfyller sin övervakningsfunktion. Inspektionen kan i ett sådant fall ingripa mot den reglerade marknaden som ett led i sin tillsyn över denna.

Finansinspektionens befogenheter behandlas närmare i avsnitt 8.4. I vilken mån överträdelser av redovisningsreglerna bör kunna leda till administrativa sanktioner från Finansinspektionens sida behandlas i avsnitt 8.5.2.

8.4 Finansinspektionens befogenheter

Regeringens förslag: Finansinspektionen får förelägga en emittent vid vite att göra rättelse om

- emittenten inte fullgör sin skyldighet att offentliggöra regelbunden finansiell information,
- offentliggjord regelbunden finansiell information saknar uppgifter eller innehåller väsentliga fel, eller
- emittenten inte fullgjort skyldigheten att ge in offentliggjord regelbunden finansiell information till inspektionen.

Finansinspektionen får genomföra sådana undersökningar hos emittenter som är nödvändiga för tillsynen över regelbunden finansiell information.

Finansinspektionens möjlighet att kalla någon till förhör skall inte gälla vid tillämpning av de bestämmelser som följer av öppenhetsdirektivet.

Om Finansinspektionen finner att bestämmelser i öppenhetsdirektivet inte följs av en emittent som har en annan hemmedlemsstat än Sverige, eller av någon som är anmälningsskyldig för innehav av aktier utgivna av en sådan emittent, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Om överträdelserna fortsätter trots att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten har vidtagit åtgärder, får Finansinspektionen vidta åtgärder. Innan åtgärder vidtas skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *FAR* invänder mot att Finansinspektionen skall kunna ta del av revisorns arbetsdokumentation. *Bokföringsnämnden* anser att det inte bör vara möjligt att begära rättelse av fastställda årsredovisningar utan att fel bör rättas i den redovisningsperiod där felet upptäcks. *Finansinspektionen* anser att reglerna om rättelse av

årsredovisningar bör förtydligas. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag.

Öppenhetsdirektivets innehåll: Enligt öppenhetsdirektivet skall den behöriga myndigheten ha alla de befogenheter som krävs för att kunna utföra de uppgifter som enligt direktivet åligger myndigheten. Det innebär bl.a. att den behöriga myndigheten skall ha befogenhet att kräva att emittenter, revisorer, aktieägare och andra som omfattas av flaggningsreglerna överlämnar information och handlingar och att emittenter offentliggör den begärda informationen på så sätt som myndigheten anser nödvändigt. Den behöriga myndigheten skall också ha befogenhet att kräva att företagsledningen för emittenter, aktieägare och andra flaggningskyldiga lämnar de underrättelser som krävs enligt direktivet. Vidare skall myndigheten ha befogenhet att genomföra undersökningar på plats för att kontrollera att bestämmelserna i direktivet följs. Myndigheten skall även kunna offentliggöra att t.ex. en emittent eller en aktieägare inte iakttagit sina skyldigheter. Myndigheten skall därtill kunna meddela tillfälliga förbud mot handel med värdepapper om den har skälig anledning att misstänka att emittenten brutit mot bestämmelser i lag som antagits i enlighet med direktivet och kunna förbjuda handel om den upptäcker att det förekommit överträdelser av bestämmelserna.

Medlemsstaterna skall se till att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas och att sanktioner kan utdömas mot de ansvariga när reglerna i öppenhetsdirektivet inte följs (artikel 28). De åtgärder och sanktioner som införs skall vara effektiva, avskräckande och stå i proportion till överträdelsen. Medlemsstaterna skall också tillåta att den behöriga myndigheten offentliggör vidtagna åtgärder och sanktioner, förutsatt att detta inte skulle skapa allvarig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada. Medlemsstaterna skall vidare se till att de beslut som fattas på grundval av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med direktivet kan överklagas till domstol (artikel 29).

Öppenhetsdirektivet innehåller också bestämmelser om att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall bistå varandra och skall samarbeta med varandra när så krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter. Myndigheterna skall också kunna utbyta information med varandra (artikel 25). Principen om en hemmedlemsstat medför att det i första hand är den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten som skall ingripa mot oegentligheter eller bristande uppfyllelse av skyldigheterna enligt direktivet. Myndigheten i ett värdland skall därför först underrätta myndigheten i hemlandet om att det finns anledning att ingripa och först om detta visar sig otillräckligt skall myndigheten i värdlandet vidta nödvändiga åtgärder för att skydda investerarna (artikel 26).

Gällande rätt: Enligt 6 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument övervakar Finansinspektionen efterlevnaden av bestämmelserna i den lagen, bl.a. flaggningsbestämmelserna. Finansinspektionen har enligt 6 kap. 1 a § samma lag rätt att för sin tillsyn enligt den lagen och bl.a. lagen om börs- och clearingverksamhet, anmoda ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat. Rätten att få in uppgifter var tidigare begränsad

till en specifik grupp fysiska och juridiska personer, men utvidgades fr.o.m. den 1 juli 2005 till att gälla vem som helst, såvida inte anmodan strider mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater (se prop. 2004/05:142). Inspektionen har också befogenhet att kalla personer som förväntas kunna lämna upplysningar i en viss fråga till förhör. Finansinspektionen har enligt 6 kap. 3 § samma lag också möjlighet att vid vite förelägga någon att göra rättelse bl.a. om denne inte fullgjort sin skyldighet att göra flaggningsanmälan eller att offentliggöra uppgifterna i en sådan anmälan, samt förelägga någon att följa en anmodan att tillhandahålla uppgifter enligt 6 kap. 1 a §.

Som framgått ovan utövar Finansinspektionen i dag ingen tillsyn över den finansiella rapporteringen i företag som har gett ut värdepapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, och har därför inga särskilda befogenheter i det avseendet. Finansinspektionen kan emellertid till följd av den generella bestämmelsen i 6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument för övervakning av efterlevnaden av bestämmelserna i lagen om börs- och clearingverksamhet anmoda ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat, eller anmoda någon som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör gällande den halvårsrapport som ett aktiebolag vars aktier är inregistrerade vid en börs i enlighet med 5 kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet årligen skall offentliggöra.

I 10 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet finns regler om avbrytande av handel på en börs eller auktoriserad marknadsplats (handelsstopp). Av 1 § framgår att handeln med ett finansiellt instrument skall avbrytas om investerarna inte har tillgång till information om det finansiella instrumentet på lika villkor eller inte i tillräcklig omfattning har tillgång till information om utgivaren. Beslutet får inte gälla längre tid än som är nödvändigt. Enligt 4 § får Finansinspektionen besluta att handeln skall avbrytas om en börs eller auktoriserad marknadsplats underlåter att själv göra detta.

Skälen för regeringens förslag

Rätt att begära upplysningar och få ta del av handlingar

Enligt öppenhetsdirektivets artikel 24.4 a skall den behöriga myndigheten ha rätt att kräva att emittenter, revisorer, aktieägare, innehavare av andra finansiella instrument eller andra flaggningsskyldiga personer och personer som kontrollerar eller kontrolleras av dem överlämnar information och handlingar. Den information som kan begäras in kan givetvis avse sådan obligatorisk information som skall offentliggöras enligt direktivet. Artikeln torde dock främst ta sikte på annan information som den behöriga myndigheten behöver för sin tillsyn, exempelvis kompletterande information som behövs för att verifiera en tidigare lämnad uppgift t.ex. i en årsredovisning.

Som nämnts har Finansinspektionen enligt gällande rätt befogenhet att för tillsynen av efterlevnaden av bestämmelserna i bl.a. lagen om handel med finansiella instrument och lagen om börs- och clearingverksamhet, anmoda ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter,

handlingar eller annat. Om ett företag eller någon annan inte följer en sådan anmodan från Finansinspektionen, kan inspektionen vid vite förelägga en person att fullgöra skyldigheten. Bestämmelsen innebär att vite kan föreläggas såväl fysiska som juridiska personer. Inspektionens beslut kan enligt 7 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Sammantaget bedöms de befintliga bestämmelserna om upplysningsskyldighet och skyldighet att lämna ut information och handlingar i 6 kap. lagen om handel med finansiella instrument uppfylla kraven i artikel 24.4 a. Någon ändring av svensk rätt krävs därför inte för att direktivet skall anses genomfört i denna del.

FAR har invänt mot att reglerna innebär att Finansinspektionen kan ta del av revisorns arbetsdokumentation. Enligt *FAR* riskerar detta att ge en felaktig inriktning på redovisningstillsynen samtidigt som det uppkommer en oklarhet kring tillsynen av revisorer. Det följer emellertid direkt av reglerna i öppenhetsdirektivet att den behöriga myndigheten skall ha möjlighet att kräva in information och handlingar även från revisorer. Någon möjlighet att inskränka regeln så att revisorer undantas från tillämpningsområdet finns därför inte. Informationen bör dock i första hand inhämtas från emittenten.

Frågan om hur upplysningsskyldigheten i 6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument förhåller sig till de bestämmelser om tystnadsplikt för revisorer som finns i bl.a. 9 kap. 41 § aktiebolagslagen (2005:551) och 26 § revisorslagen (2001:883) behandlades i samband med genomförandet av prospektdirektivet i svensk rätt. Regeringen uttalade då att upplysningsskyldigheten i det direktivet måste anses gå före befintliga bestämmelser om tystnadsplikt för denna yrkesgrupp (prop. 2004/05:158 s. 133). Motsvarande bedömning görs även i detta sammanhang.

Rätt att kalla till förhör

Som framgått ovan kan Finansinspektionen enligt 6 kap. 1 a § första stycket 2 lagen om handel med finansiella instrument anmoda den som förväntas kunna lämna upplysningar för övervakningen av efterlevnaden av bl.a. lagen om handel med finansiella instrument och lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer. Denna befogenhet gäller dock inte upplysningar som har samband med bestämmelserna om prospekt i lagen om handel med finansiella instrument (se tredje stycket samma paragraf). Som skäl till detta anförde regeringen att rätten att kalla någon att inställa sig till förhör är en förhållandevis långtgående befogenhet som innebär påtagliga inskränkningar i den enskildes frihet. En sådan befogenhet bör därför endast ges om de ändamål för vilka inskränkningen görs väger tyngre än integritetsintresset (prop. 2004/05:158 s. 134). Motsvarande bedömning görs även i detta fall. Befogenheten att kalla någon till förhör enligt 6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument bör därför inte heller gälla vid tillämpningen av de bestämmelser som följer av öppenhetsdirektivet.

Enligt öppenhetsdirektivets artikel 24.4 i skall den behöriga myndigheten ha befogenhet att utföra inspektioner på plats för att kontrollera att bestämmelserna i direktivet och dess genomförandeåtgärder följs.

Bestämmelser liknande öppenhetsdirektivets om att en behörig myndighet skall kunna utföra platsundersökningar finns i en rad olika direktiv som omfattar den finansiella sektorn. Finansinspektionen har således, enligt gällande rätt, befogenhet att inom ramen för sin tillsyn göra undersökningar på plats hos olika företag. Finansinspektionen har exempelvis, när den anser att det är nödvändigt, befogenhet att genomföra en undersökning hos ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial i Sverige (13 kap. 4 § lagen [2004:297] om bank- och finansieringsrörelse). En bestämmelse liknande denna finns även i 7 kap. 4 § andra stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling. Enligt 13 kap. 6 § lagen om bank- och finansieringsrörelse har inspektionen dessutom rätt att genomföra undersökningar hos företag som har fått i uppdrag av ett kreditinstitut att driva någon del av institutets rörelse. Vidare får Finansinspektionen enligt 10 kap. 14 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar företa en undersökning hos bl.a. företag i en finansiell företagsgrupp som skall lämna uppgifter för den gruppbaseade redovisningen för gruppen. Detta innefattar även sådana företag som inte är tillståndspliktiga. I tidigare lagstiftningsarbeten har även konstaterats att upplysningsskyldigheten enligt 6 kap. 1 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 11 kap. 1 § lagen om börs- och clearingverksamhet innefattar en möjlighet för Finansinspektionen att göra platsundersökningar hos de företag som står under inspektionens tillsyn (prop. 1990/91:142 s. 171 och prop. 1991/92:113 s. 131 och 206).

Enligt artikel 12.2 c i marknadsmissbruksdirektivet skall den behöriga myndigheten ha befogenhet att utföra inspektioner på plats. Någon möjlighet att utföra sådana undersökningar föreslogs dock inte vid genomförandet av det direktivet i svensk rätt. Regeringen anförde härvid att de svenska reglerna överensstämmer med direktivets krav och att det därför inte förelåg någon anledning att ge Finansinspektionen utökade möjligheter att genomföra platsundersökningar. Man hänvisade dock till att genomförandet av andra direktiv på området kan komma att behandla frågan (prop. 2004/05:142 s. 118 f.). I samband med genomförandet av prospektivdirektivet i svensk rätt infördes en bestämmelse i 11 kap. 1 b § lagen om börs- och clearingverksamhet som klargör att Finansinspektionen har rätt att göra en undersökning hos ett företag med auktorisation enligt den lagen. Regeringen anförde härvid att de platsundersökningar som i praktiken kommer att vara aktuella för den tillsyn som skall ske med anledning av de nya prospektreglerna, är platsundersökningar hos börser och auktoriserade marknadsplatser (prop. 2005/05:158 s. 135).

Enligt det system för redovisningstillsyn som har föreslagits ovan blir en av Finansinspektionens uppgifter att tillse att marknadsplatserna sköter övervakningen av emittenters redovisningsinformation på ett ändamålsenligt sätt. Inspektionens befintliga möjlighet att utföra platsundersökningar hos börser och auktoriserade marknadsplatser kan

utnyttjas även i detta sammanhang. Genom inspektioner på plats hos en börs eller en auktoriserad marknadsplats har inspektionen möjlighet att för sin tillsyn studera rutiner och processer för övervakning av finansiell information.

Finansinspektionen har som redogjorts för ovan rätt att för sin tillsyn begära in upplysningar och kräva in handlingar av emittenter. Vid fullgörandet av de uppgifter som följer av redovisningstillsynen kan dock inspektionens arbete underlättas genom att den även ges möjlighet att ta del av upplysningar och handlingar på plats hos en emittent. Finansinspektionen bör därför för denna tillsyn ges den befogenhet att utföra undersökningar på plats hos en emittent som öppenhetsdirektivet föreskriver. Det saknas dock anledning att införa bestämmelser som ger Finansinspektionen rätt att använda tvångsmedel för att genomföra en platsundersökning.

Begäran om rättelse m.m.

Enligt artikel 24.4 b skall den behöriga myndigheten ha rätt att kräva att emittenter offentliggör informationen på det sätt och inom de tidsfrister som den behöriga myndigheten anser är nödvändiga. Myndigheten skall också ha befogenhet att offentliggöra informationen om emittenten eller de personer som kontrollerar eller kontrolleras av emittenten har underlåtit att själva göra detta. Denna befogenhet skall dock endast föreligga under förutsättning att myndigheten först har hört emittenten. Den behöriga myndigheten skall vidare enligt artikel 24.4 c ha befogenhet att kräva att företagsledningen för emittenter, aktieägare, innehavare av andra finansiella instrument eller andra flaggningsskyldiga lämnar de underrättelser som krävs enligt direktivet, eller enligt nationell lagstiftning som har antagits i enlighet med direktivet. Om så är nödvändigt skall myndigheten ha befogenhet att kräva att ytterligare information och handlingar lämnas. Om skyldigheten inte uppfylls, skall den behöriga myndigheten enligt artikel 24.4 g ha rätt att offentliggöra detta.

Frågan om Finansinspektionens befogenhet att vid vite förelägga en aktieägare eller en emittent att fullgöra sina skyldigheter enligt flaggningsreglerna behandlas i avsnitt 8.5.4. Beträffande emittenters regelbundna finansiella information är det lämpligt att den behöriga myndigheten kan vidta åtgärder gentemot emittenter genom att förelägga om rättelse. Ett föreläggande om rättelse kan innebära att en emittent som underlåtit att fullgöra skyldigheten att offentliggöra regelbunden finansiell information, eller att ge in sådan information till Finansinspektionen, föreläggs att göra detta. En emittent bör även kunna föreläggas att offentliggöra kompletterande information eller att korrigera redan offentliggjord information. Ett föreläggande om rättelse kan även innebära att en emittent föreläggs att till en nästkommande rapportperiod t.ex. ändra en viss redovisningsprincip. Enligt gällande rätt saknar Finansinspektionen befogenhet att utfärda sådana förelägganden. En sådan befogenhet bör därför införas i lagen om börs- och clearingverksamhet. Föreläggandena bör kunna kombineras med vite.

Finansinspektionen anser att reglerna om rättelse av årsredovisningar bör förtydligas, då inspektionen anser det oklart om det är en rättelse av

redan offentliggjord information som avses eller om det är fråga om kompletterande information i efterhand. *Bokföringsnämnden* anser att det inte bör vara möjligt att begära rättelse av fastställda årsredovisningar utan att fel bör rättas i den redovisningsperiod där felet upptäcks. Vad *Bokföringsnämnden* anfört är i överensstämmelse med det relevanta regelverket. Som framgår av IAS 8 punkten 41 skall potentiella fel under den aktuella perioden, som upptäcks under den perioden, rättas innan de finansiella rapporterna godkänns för utfärdande. Dock upptäcks ibland väsentliga fel inte förrän under en efterföljande period och dessa fel avseende tidigare perioder rättas i den jämförande informationen som redovisas i de finansiella rapporterna för denna efterföljande period (se punkterna 42–49 i IAS 8). IAS 8 gäller för de företag som omfattas IAS-förordningen, dvs. då noterade företag upprättar koncernredovisning. Genom Redovisningsrådets rekommendation RR 32 så är bestämmelsen även tillämplig för dessa företags årsredovisning.

Det bör i sammanhanget påpekas att den information som rättelsen avser kan utgöra sådan kurspåverkande information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § 3 och 6 kap. 2 § 3 lagen om börs- och clearingverksamhet, dvs. sådana upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Bestämmelserna om offentliggörande av kurspåverkande information måste således ses som skilda från bestämmelserna om rättelse. Huruvida informationen är att se som kurspåverkande får bedömas av det enskilda bolaget med hänsyn till förhållandena i varje enskilt fall.

Handelsstopp

Enligt artikel 24.4 d i öppenhetsdirektivet skall den behöriga myndigheten ha befogenhet att meddela, eller begära att den reglerade marknaden meddelar, tillfälligt förbud mot handel med värdepapper under högst tio dagar vid ett och samma tillfälle om den har skälig anledning att misstänka att emittenten har brutit mot bestämmelser i öppenhetsdirektivet eller i nationell lag som antagits i enlighet med direktivet. Vidare skall den behöriga myndigheten enligt artikel 24.4 e ha befogenhet att förbjuda handel på en reglerad marknad om den upptäcker att det förekommit överträdelser mot direktivet eller mot bestämmelser i nationell rätt som antagits i enlighet med direktivet. Båda bestämmelserna måste förstås som att det gäller förbud mot handel i ett specifikt värdepapper, och inte ett generellt förbud mot handeln på en reglerad marknad.

En börs och en auktoriserad marknadsplats får under vissa förutsättningar avbryta handeln med ett visst finansiellt instrument. Detta får enligt 10 kap. 1 § lagen om börs- och clearingverksamhet ske om investerarna inte har tillräcklig tillgång till information om ett visst finansiellt instrument på lika villkor eller inte i tillräcklig omfattning har tillgång till information om utgivaren eller om det finns särskilda skäl. Ett beslut om handelsstopp får inte gälla längre tid än som är nödvändigt. Om en börs i strid med bestämmelserna underlåter att avbryta handeln med ett visst finansiellt instrument, får Finansinspektionen enligt 10 kap. 4 § samma lag besluta att handeln med instrumentet skall avbrytas.

Bestämmelserna om handelsstopp i öppenhetsdirektivet har sin motsvarighet i prospektdirektivets artikel 21.3 g och h, som säger att den behöriga myndigheten skall ha befogenhet att tillfälligt eller permanent stoppa handeln i ett visst värdepapper. Vid genomförandet av prospektdirektivet i svensk rätt anförde regeringen att ovannämnda bestämmelser i 10 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet bör anses tillräckliga för att uppfylla kraven i prospektdirektivet (prop. 2004/05:158 s. 136). Motsvarande bedömning görs även i detta fall. Öppenhetsdirektivet föranleder i denna del därför inte någon ändring av svensk rätt. Det bör dock påpekas att Värdepappersmarknadsutredningen föreslagit att Finansinspektionen får en självständig rätt att besluta om handelsstopp som en följd av genomförandet av MiFID (SOU 2006:50 s. 410 ff.). Motsvarande förslag finns i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden som regeringen beslutade den 1 mars 2007.

Finansinspektionens befogenheter gentemot börser och auktoriserade marknadsplatser

Som framgår i avsnittet om redovisningstillsyn skall en reglerad marknad inrätta en övervakningsfunktion med uppgift att granska att emittenternas regelbundna finansiella information upprättas i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten, samt vidta åtgärder vid överträdelser. Finansinspektionen skall utöva tillsyn över att den reglerade marknaden uppfyller denna skyldighet i enlighet med gällande rätt.

I 11 kap. 1 § lagen om börs- och clearingverksamhet och i 6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om börser och auktoriserade marknadsplatser upplysningsskyldighet gentemot Finansinspektionen. Finansinspektionen har även möjligheter att göra en undersökning på plats hos en börs eller auktoriserad marknadsplats. Därutöver skall börser och auktoriserade marknadsplatser regelbundet rapportera till Finansinspektionen om sin övervakning över emittenternas regelbundna finansiella information (se avsnitt 8.3.7). Avsikten är att rapporterna skall utgöra underlag för inspektionens löpande tillsyn över den reglerade marknadens övervakningsfunktion. Dessa befogenheter får anses tillräckliga för att inspektionen skall kunna fullgöra sin tillsyn. Finansinspektionens sanktionsmöjligheter behandlas i avsnitt 8.5.6.

Finansinspektionens befogenheter när Sverige är värdmedlemsstat

Av principen om att tillsynen skall utövas av hemmedlemsstaten följer att Finansinspektionens befogenheter blir begränsade när en emittent vars värdepapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats har Sverige som värdmedlemsstat. Av artikel 3.2 i öppenhetsdirektivet följer att en värdmedlemsstat – när det gäller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad på dess territorium – inte får införa strängare krav på offentliggörande än vad som föreskrivs i direktivet eller i artikel 6 i marknadsmissbruksdirektivet. Om svensk lag uppställer

mer långtgående krav än de som följer av direktiven, kan således Finansinspektionen inte ingripa i fall när Sverige är värdmedlemsstat.

Finansinspektionens ingripande mot ovan nämnda utländska fysiska och juridiska personer skall således följa av att någon bestämmelse i öppenhetsdirektivet inte har efterlevts.

Ett sätt att hantera de fall när en emittent har Sverige som värdmedlemsstat skulle kunna vara att inrätta ett parallellt regelverk som motsvarar direktivets krav, och som gäller utöver den lagstiftning som är tillämplig när en emittent har Sverige som hemmedlemsstat. Dubbla regelverk riskerar dock att bli både omfattande och svåröverskådliga. Det bedöms således som mer lämpligt att ha ett enda regelverk i lagen och i stället koppla Finansinspektionens ingripande i dessa fall till att öppenhetsdirektivets bestämmelser inte har följts.

Om Finansinspektionen finner att bestämmelserna i öppenhetsdirektivet inte följs, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat om detta. Om det inte sker någon rättelse, trots de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstaten, skall Finansinspektionen vidta alla åtgärder som krävs för att skydda investerarna (jfr artikel 26.2 i öppenhetsdirektivet). När det är fråga om att en aktieägare eller någon annan anmälningsskyldig inte har anmält ett innehav enligt flaggningsbestämmelserna bör inspektionen få besluta att anmälan skall lämnas. Om ett sådant beslut inte följs bör inspektionen kunna förena ett föreläggande med vite. När det gäller emittenters överträdelser är situationen delvis en annan. Det torde inte komma i fråga att Finansinspektionen förmår en emittent att t.ex. upprätta en finansiell rapport i enlighet med dennes hemlands lagstiftning eller att inspektionen granskar innehållet i en sådan rapport och beslutar om sanktioner. Den åtgärd som ligger närmast till hands är att Finansinspektionen beslutar om handelsstopp. Till följd av underrättelseförfarandet är det dock troligt att börserna eller den auktoriserade marknadsplatsen själv redan beslutat om handelsstopp enligt 10 kap. 1 § lagen om börs- och clearingverksamhet. Det kan dessutom ifrågasättas om ett handelsstopp är det bästa sättet att skydda investerare, som direktivet föreskriver. En sådan åtgärd innebär ju att investerare inte har möjlighet att avyttra de aktuella värdepapperen. Det är lämpligare att Finansinspektionen i stället offentliggör att reglerna har överträtts, så att förhållandet kommer till allmänhetens kännedom. Det kan också bli aktuellt med ett ingripande från den aktuella börserna eller auktoriserade marknadsplatsen.

8.5 Sanktioner

8.5.1 Allmänt

Regeringens bedömning: Sanktionsavgifter är en lämplig åtgärd vid överträdelser av flera av de bestämmelser som föreslås.

Promemorians bedömning: Promemorian innehåller ingen uttrycklig bedömning i detta avseende.

Remissinstanserna uttalar sig om sanktioner som föreslås i promemorian i enlighet med vad som framgår i avsnitt 8.5.2 till 8.5.6.

Skälen för regeringens bedömning: Investerares och allmänhetens tillgång samtidigt till snabb och korrekt information om emittenter, är av avgörande betydelse för förtroendet för värdepappersmarknaden. Det är också en förutsättning för att prisbildningen på marknaden skall fungera på ett bra sätt. För att skapa en väl fungerande värdepappersmarknad krävs högt ställda krav på emittenters informationsgivning och ett system som säkerställer efterlevnaden av regelverket. I artikel 28.1 i öppenhetsdirektivet föreskrivs att medlemsstaterna skall se till att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas eller lämpliga civilrättsliga och/eller administrativa sanktioner beslutas, när de bestämmelser som antagits enligt direktivet inte har följts. Medlemsstaterna skall se till att sådana åtgärder och sanktioner är effektiva, proportionerliga och avskräckande. Av skäl 37 i direktivet framgår vidare att de åtgärder och sanktioner som införs skall tillämpas konsekvent.

I dag hanteras överträdelser av de regler som gäller vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats i stor utsträckning av respektive marknadsplats. Enligt 4 kap. 8 § lagen om börs- och clearingverksamhet skall en börs ha en disciplinnämnd med uppgift att handlägga ärenden om medlemmars och emittenters överträdelser av de regler som gäller vid börsen. I 5 kap. 4 § samma lag föreskrivs vidare att en börs skall besluta om avregistrering av fondpapper om utgivaren allvarligt åsidosätter sina förpliktelser enligt lag eller annan författning. Avregistrering skall dock inte ske om det är olämpligt från allmän synpunkt. Sedan den 1 juli 2005 gäller enligt 6 kap. 4 § samma lag att en börs skall besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt i vissa avseenden. Även i detta fall föreskrivs att avnotering inte skall ske, om det är olämpligt från allmän synpunkt. Av Stockholmsbörsens noteringsavtal framgår att om ett företag åsidosätter lag, annan författning, noteringsavtalet eller allmänt vedertagen god sed på värdepappersmarknaden får börsen – om överträdelsen är allvarlig – besluta om avnotering av företagets fondpapper eller – i andra fall – ålägga bolaget ett vite motsvarande högst 15 gånger den årsavgift som bolaget betalar till börsen. Är åsidosättandet mindre allvarligt eller ursäktligt, kan börsen i stället för att ålägga vite meddela bolaget en varning. Liknande bestämmelser finns i NGM:s noteringsavtal. Det högsta vitet är bestämt till tio gånger årsavgiften.

Det finns inte något krav i lag på att en auktoriserad marknadsplats skall ha en disciplinnämnd. Den regel om avnotering som gäller fr.o.m. den 1 juli 2005 omfattar emellertid också auktoriserade marknadsplatser (se 7 kap. 2 § lagen om börs- och clearingverksamhet). Enligt Aktietorgets anslutningsavtal får Aktietorget utesluta ett bolag från aktiehandeln, om bolaget allvarligt åsidosätter avtalet. Om bolaget i annat fall åsidosätter avtalet, kan det tilldelas en erinran. Frågor om uteslutning och om erinran avgörs av Aktietorgets styrelse.

Som framgått ovan kräver öppenhetsdirektivet att medlemsstaterna ser till att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas eller lämpliga civilrättsliga och/eller administrativa sanktioner beslutas, när de bestämmelser som antagits enligt direktivet inte har följts. En administrativ sanktion som på senare tid har blivit allt vanligare på finansmarknadsområdet är sanktionsavgifter som beslutas av Finansinspektionen. Enligt 20 § lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av

finansiella instrument (i det följande benämnd anmälningsskyldighetslagen) skall inspektionen besluta att en särskild avgift skall tas ut bl.a. av en person med insynsställning som underlåter att inom föreskriven tid anmäla ändring i sitt aktieinnehav. Avgiften skall enligt 21 § samma lag bestämmas till 10 procent av vederlaget för aktierna, dock lägst 15 000 och högst 350 000 kronor. Enligt den lagstiftning om prospekt som trädde i kraft den 1 januari 2006 skall Finansinspektionen besluta att en särskild avgift skall tas ut vid vissa överträdelser av prospektbestämmelserna. Avgiften skall uppgå till lägst 50 000 och högst 10 miljoner kronor (6 kap. 3 a § lagen om handel med finansiella instrument). På andra områden än värdepappersmarknaden finns bestämmelser om straffavgifter i t.ex. 15 kap. 7–9 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 12 och 13 §§ lagen om försäkringsförmedling. Enligt båda lagarna är den högsta straffavgiften 50 miljoner kronor. Det kan också nämnas att Finansinspektionen sedan den 1 juli 2006 kan besluta att den som inte följer vissa bestämmelser om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden skall betala en särskild avgift, som skall uppgå till lägst 50 000 och högst 100 miljoner kronor (7 kap. 2 § lagen [2006:451] om uppköpserbjudanden på aktiemarknaden).

Överträdelser i form av att en emittent inte offentliggör föreskriven information, eller att en aktieägare inte anmäler en ändring i sitt innehav, i rätt tid och på rätt sätt förutsätts bli förhållandevis lätta att pröva i flertalet fall. De materiella redovisningsreglerna är mer omfattande och komplexa. Bedömningen av om en överträdelse har skett kan därför vara svårare att göra. För samtliga överträdelser gäller dock att de typiskt sett har en skadlig påverkan på marknaden. Det är därför viktigt att Finansinspektionen har tillräckliga verktyg för att ingripa på ett kraftfullt sätt. Administrativa sanktionsavgifter torde på ett effektivt sätt förebygga och beivra oönskade beteenden. Inspektionen bör därför ges möjlighet att besluta om sanktionsavgifter vid alla dessa överträdelser.

Sammanfattningsvis bör bristande efterlevnad av bestämmelserna om emittenters informationsplikt sanktioneras på motsvarande sätt som gäller för liknande överträdelser. I det följande behandlas närmare de sanktioner som skall kunna vidtas av Finansinspektionen vid överträdelser beträffande finansiell information som skall lämnas regelbundet (avsnitt 8.5.2) och överträdelser rörande den löpande informationsplikten (kurspåverkande information i avsnitt 8.5.3, flaggning i avsnitt 8.5.4 samt information om bolagsstämma i avsnitt 8.5.5). Finansinspektionens sanktionsmöjligheter gentemot börser och auktoriserade marknadsplatser behandlas i avsnitt 8.5.6.

8.5.2 Regelbunden finansiell information

Regeringens förslag: Finansinspektionen skall besluta om att en särskild avgift skall påföras en emittent som för sent offentliggjort årsredovisningen eller en annan föreskriven periodisk rapport. Finansinspektionen skall även besluta om en särskild avgift om information inte har offentliggjorts på rätt sätt. Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften skall tillfalla staten. Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

Om den finansiella informationen inte har upprättats i enlighet med tillämpliga bestämmelser för sådan information skall Finansinspektionen meddela emittenten en erinran. En erinran skall inte meddelas om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, eller om en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller en annan reglerad marknad vidtar tillräckliga åtgärder mot emittenten.

Finansinspektionen får besluta att en emittent som har meddelats en erinran skall betala en straffavgift. Straffavgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor. Avgiften skall tillfalla staten.

Vid allvarliga överträdelser av reglerna om finansiell information skall börser och auktoriserade marknadsplatser fatta beslut om avnotering av fondpapper som är noterade utan att vara inregistrerade.

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i lagen om börs- och clearingverksamhet om offentliggörande av årsredovisning bör inte utgöra en del av bokföringsskyldigheten enligt bokföringslagen och därmed omfattas av straffansvar för bokföringsbrott.

Promemorians förslag och bedömning: Förslaget och bedömningen överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås dock att Finansinspektionen skall kunna besluta om en anmärkning men inte någon sanktionsavgift vid materiella överträdelser av regelverket.

Remissinstanserna: *Kammarrätten i Stockholm* och *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att det bör utvecklas vilka rättsverkningar en anmärkning skall ha och hur en anmärkning skall förhålla sig till sanktionssystemet i övrigt. Fakultetsnämnden föreslår vidare att det skapas en fond av de avgifter som enligt förslaget tillfaller staten. *Finansinspektionen* anser att inspektionen även vid materiella överträdelser av regelverket bör kunna utdöma en särskild avgift. *FAR* anser att möjligheten att kombinera sanktionen anmärkning med ett föreläggande om rättelse vid vite endast bör kunna aktualiseras i extrema undantagsfall. *Ekobrottsmyndigheten* och *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* instämmer i promemorians bedömning. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag och bedömning.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Underlåtelse att offentliggöra regelbunden finansiell information i rätt tid och på rätt sätt

En första fråga gäller sanktioner i de fall en emittent underlåter att offentliggöra finansiell information i rätt tid och på rätt sätt. Överträdelser i form av att en emittent inte offentliggör sin finansiella information inom gällande tidsramar och på rätt sätt (dvs. att informationen sprids till allmänheten på det sätt som är föreskrivet), bör anses väl lämpade att prövas inom ramen för en ordning för administrativa sanktioner som avses i öppenhetsdirektivet. Finansinspektionen bör således ges

möjlighet att ålägga emittenter som inte fullgör skyldigheten att offentliggöra finansiell information i rätt tid och på föreskrivet sätt, en sanktion i form av en särskild avgift.

Enligt artikel 28.1 i öppenhetsdirektivet skall de åtgärder eller sanktioner som den behöriga myndigheten beslutar vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. De svenska och utländska noterade företag som är föremål för den här diskuterade särskilda avgiften kan vara av mycket varierande storlek. För att illustrera detta kan nämnas att noteringskraven för aktier på Stockholmsbörsen anger att det förväntade totala marknadsvärdet av aktierna skall vara minst 1 miljon euro. Bolagen delas vidare in i tre segment: Large Cap, Mid Cap och Small Cap. Inom segmentet Nordic Large Cap presenteras nordiska bolag med ett börsvärde över 1 miljard euro. Bolag med ett börsvärde mellan 150 miljoner till 1 miljard euro finns i segmentet Mid Cap och bolag med ett börsvärde understigande 150 miljoner euro återfinns i Small Cap-segmentet. Något lägsta börsvärde anges inte i noteringskraven för NGM:s lista NGM Equity. För att direktivets krav och nämnda effekter skall kunna uppfyllas bör det lämpligen finnas ett intervall inom vilket den särskilda avgiften skall kunna bestämmas. Mot bakgrund av emittenternas varierande storlek och mot bakgrund av att allvarlighetsgraden av överträdelser torde kunna variera, bör intervallet vara förhållandevis brett.

Som framgått inledningsvis så bör överträdelserna sanktioneras på motsvarande sätt som gäller för liknande överträdelser. I 8 kap. 5–11 §§ årsredovisningslagen finns bestämmelser om förseningsavgifter för aktiebolag som inte ger in sin årsredovisning till registreringsmyndigheten i rätt tid. Av bestämmelserna följer att ett aktiebolag som inte ger in sin årsredovisning och revisionsberättelse till registreringsmyndigheten inom sju månader från räkenskapsårets utgång skall betala en förseningsavgift, som för publika aktiebolag är 10 000 kronor. Ytterligare avgifter tas ut om dröjsmålet fortsätter. Dessa bestämmelser skiljer sig i flera avseenden från öppenhetsdirektivets krav på noterade företag att sprida sina finansiella rapporter på visst sätt inom EES, varför de inte bedöms kunna ligga till grund för de här behandlade överträdelserna. Ett närliggande reglerat område utgör i stället prospektbestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument. I fråga om överträdelser av prospektbestämmelserna föreskrivs att en särskild avgift skall tas ut av en prospektskyldig som inte offentliggör ett prospekt. Avgiften skall vara lägst 50 000 och högst 10 miljoner kronor. Det lägre gränsvärdet motiveras bl.a. av att det kan vara en fysisk person som åläggs att betala den särskilda avgiften (prop. 2004/05:158 s. 141 f.). Den särskilda avgift som här avses riktar sig dock enbart till företag och skälen för ett brett avgiftsintervall blir delvis annorlunda. Vid prövningen av avgiftens storlek bör särskild hänsyn tas till hur allvarlig överträdelserna är. En särskild avgift kan t.ex. komma att beslutas i fall där en finansiell rapport lämnas endast en kort tid efter tidsfristens utgång, utan att överträdelserna för den skall betraktas som ringa. Vid en sådan överträdelse bör det vara möjligt att besluta om en förhållandevis låg avgift, medan grövre avsteg bör föranleda en högre avgift. Även andra omständigheter kan tillmätas betydelse såsom om emittenten vid andra tillfällen gjort sig skyldig till liknande överträdelser. Som nämnts ovan är

de emittenter som omfattas av reglerna av mycket varierande storlek. Finansinspektionen bör därför även kunna väga in emittentens ekonomiska förhållanden i bedömningen. Detta främst för att undvika att sanktionen drabbar emittenten oproportionerligt hårt. Med hänsyn till de bedömningar som skall göras bör intervallet 50 000 kronor till 10 miljoner kronor vara lämpligt även i fråga om de överträdelser som avses här. Finansinspektionen får härigenom en möjlighet att på ett nyanserat sätt bestämma avgiften i det enskilda fallet. Liknande intervall finns, som tidigare nämnts, på andra närliggande rättsområden.

I likhet med vad som uttalades i förarbetena till prospektlagstiftningen bör presumtionen vid en överträdelse vara att det normalt föreligger oaktsamhet (jfr prop. 1981/82:142 s. 24). Det är dock nödvändigt att Finansinspektionen har en reell möjlighet att göra en individuell bedömning i det enskilda fallet. Om en överträdelse har konstaterats och bedöms som ringa eller ursäktlig, bör avgiften kunna efterges. Likaså bör avgiften helt eller delvis kunna efterges i andra situationer (jfr rättsfallen RÅ 2000 ref. 66 och RÅ 2004 ref. 17). En sådan situation kan vara att den reglerade marknaden redan beslutat om disciplinpåföljd och Finansinspektionen bedömer att denna påföljd är tillräcklig. Genom att inspektionens beslut kan överklagas hos länsrätten tillgodoses rättssäkerhetsaspekterna på ett tillfredsställande sätt.

De överträdelser som det här är fråga om, dvs. att viss finansiell information inte har offentliggjorts i rätt tid eller på rätt sätt, är förhållandevis enkla att övervaka. Den handläggningstid som Finansinspektionen kan komma att behöva förutses därför inte vara alltför lång. Det är därför lämpligt att den berörde delges upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av Finansinspektionen inom en förhållandevis kort tid efter det att överträdelserna ägde rum. Den tidsfrist som enligt 6 kap. 3 b § lagen om handel med finansiella instrument gäller i fråga om överträdelse av prospektbestämmelserna, dvs. sex månader, får anses väl avvägd. Av 17 § förvaltningslagen (1986:223) följer att den som kan komma att åläggas en särskild avgift skall få tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen fattar beslut i ärendet.

Beträffande verkställighet av särskild avgift bör avgiften betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet. Finansinspektionens beslut att påföra en särskild avgift får då verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom denna tid. Om en särskild avgift inte betalas inom denna tid, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. En särskild avgift som har påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft. Förslaget motsvarar reglerna i 6 kap. 3 d och 3 e §§ lagen om handel med finansiella instrument rörande verkställighet av särskild avgift vid överträdelse av prospektbestämmelserna (se prop. 2004/05:158 s. 143).

De influtna avgifterna skall tillfalla staten. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* har föreslagit att avgifterna dels borde avsättas till en fond ur vilken enskilda har möjlighet att få kompensation, dels användas för att bidra till finansieringen av tillsynen och marknadsövervakningen. I samtliga fall där sanktionsavgifter används på

finansmarknadsområdet tillfaller avgifterna staten. Någon möjlighet att inom ramen för detta lagstiftningsarbete närmare överväga ett alternativt sätt att hantera medlen finns inte.

Prop. 2006/07:65

Offentliggörande av årsredovisningen och ansvaret för bokföringsbrott

Den som genom att underlåta att bokföra affärshändelser eller bevara räkenskapsinformation eller genom att lämna oriktiga uppgifter i bokföringen eller på annat sätt uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter bokföringsskyldigheten enligt bokföringslagen (1999:1078) gör sig skyldig till bokföringsbrott enligt 11 kap. 5 § brottsbalken. Orden ”på annat sätt” innebär att i princip samtliga bestämmelser i bokföringslagen och de lagar och lagrum i andra författningar som den lagen hänvisar till är straffsanktionerade. Enligt det s.k. ”huvudsaksrekvisitet” är det straffbara området dock begränsat till sådana åsidosättanden av bokföringsskyldigheten som innebär att rörelsens förlopp, ekonomiska resultat eller ställning till följd av åsidosättandet inte i huvudsak kan bedömas med ledning av bokföringen (se vidare prop. 2004/05:69 s. 18 f.). Ansvaret för bokföringsbrott gäller inte för koncernredovisning eller delårsrapport (jfr a. prop. s. 17).

Vad bokföringsskyldigheten innebär regleras i 4 kap. 1 § bokföringslagen. Enligt denna bestämmelse skall ett företag bl.a. avsluta den löpande bokföringen enligt bestämmelserna i 6 kap. samma lag. Av 6 kap. 2 § bokföringslagen framgår att en årsredovisning skall upprättas och offentliggöras enligt tillämplig lag om årsredovisning. Detta innebär att en försening i fråga om upprättande av årsredovisning kan vara att hänföra till sådant åsidosättande av bokföringsskyldighet som avses i 11 kap. 5 § brottsbalken (jfr Högsta domstolens dom i rättsfallet NJA 2004 s. 618).

Vad som är straffbelagt som bokföringsbrott avgörs således av innehållet i bokföringslagen. Genom hänvisningar i bokföringslagen till årsredovisningslagen samt andra författningar som den lagen hänvisar till, kan även överträdelser av bestämmelserna i årsredovisningslagen vara att bedöma som bokföringsbrott. Eftersom de nu föreslagna bestämmelserna om offentliggörande av årsredovisning tas in i lagen om börs- och clearingverksamhet, och inte i bokföringslagen eller i någon lag som bokföringslagen – direkt eller indirekt – hänvisar till, kommer ett åsidosättande inte att omfattas av vad som är straffbelagt som bokföringsbrott.

När det gäller frågan om ansvaret för bokföringsbrott bör utvidgas till att även omfatta åsidosättande av de föreslagna bestämmelserna i lagen om börs- och clearingverksamhet om offentliggörande av årsredovisning görs följande bedömning. Som föreslås ovan får Finansinspektionen möjlighet att besluta om att en särskild avgift skall påföras en emittent som inte offentliggör sin årsredovisning enligt bestämmelserna i den lagen. Denna avgiftssanktion bedöms stå i rimlig proportion till den skada som åsamkas marknaden av ett försenat offentliggörande av regelbunden finansiell information. Något skäl till att det offentliggörande av årsredovisningen som föreslås regleras i lagen om börs- och clearingverksamhet därutöver skall omfattas av bokföringsskyldigheten och därmed av straffansvar för bokföringsbrott – under

förutsättning att huvudsaksrekvisitet är uppfyllt – föreligger därför inte (jfr prop. 1994/95:23 s. 54 f.). Prop. 2006/07:65

I sammanhanget bör även frågan om eventuell konkurrens mellan den föreslagna avgiftssanktionen och det straffrättsliga ansvaret för bokföringsbrott diskuteras.

Den särskilda avgift som Finansinspektionen föreslås få besluta om blir aktuell när en emittent inte offentliggör sin årsredovisning i rätt tid och på rätt sätt. Den årsredovisning som avses är, i fråga om aktiebolag, den årsredovisning som styrelsen och verkställande direktören har undertecknat men som ännu inte har behandlats på bolagsstämman. I 8 kap. 3 § årsredovisningslagen anges däremot att den skyldighet att offentliggöra årsredovisningen som följer av 6 kap. 2 § bokföringslagen, för ett aktiebolag fullgörs genom att bestyrkta kopior ges in till registreringsmyndigheten. På kopian av årsredovisningen skall en styrelseledamot eller den verkställande direktören teckna bevis om att balansräkningen och resultaträkningen har fastställts av bolagsstämman.

Vidare skall en särskild avgift påföras om emittenten inte har offentliggjort den finansiella informationen i rätt tid. För årsredovisningar innebär detta att offentliggörande skall ske senast fyra månader efter utgången av räkenskapsåret. Årsredovisningen skall då offentliggöras så att den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten i EES (se avsnitt 6.6). I avsnitt 9.1 föreslås en skyldighet att ge in den obligatoriska informationen till Finansinspektionen. En underlåtenhet att göra detta föreslås däremot inte kunna medföra att en särskild avgift beslutas. När det gäller bokföringslagen och årsredovisningslagen skall årsredovisningen offentliggöras genom att ges in till registreringsmyndigheten. I den ovan nämnda domen uttalade Högsta domstolen att en försening i fråga om upprättande av årsredovisning kan vara att hänföra till sådant åsidosättande av bokföringsskyldighet som avses i 11 kap. 5 § brottsbalken, och tillade att detta i vart fall gäller om årsredovisningen har försenats i förhållande till aktiebolagslagens bestämmelser. Med hänvisningen till aktiebolagslagen avses att ordinarie bolagsstämma skall hållas och årsredovisningen läggas fram inom sex månader från utgången av räkenskapsåret.

Sammanfattningsvis kan en emittent som uppfyller de nu föreslagna kraven på offentliggörande av årsredovisningen ändå komma att bryta mot bestämmelserna i bokföringslagen och årsredovisningslagen, och vice versa. Vidare kan en underlåtenhet att över huvud taget upprätta en årsredovisning innebära en överträdelse av såväl de nu föreslagna bestämmelserna som bestämmelserna i bokföringslagen och årsredovisningslagen. I detta sammanhang bör därför frågan om dubbelbestraffning beröras. Högsta domstolen har prövat frågan om ett slutligt beslut om miljöstraffavgift utgör hinder för en senare prövning av åtal för samma gärning (NJA 2004 s. 840). Domstolen fann att så inte var fallet och anförde bl.a. följande. Enligt intern svensk rätt är en miljöstraffavgift inte att anse som en straffrättslig åtgärd. Rättegångsbalkens regler om brottmålsdomens rättskraft (30 kap. 9 § första stycket) utgör därför inte något hinder mot att pröva åtalet. Avvisningsfrågan måste emellertid prövas även med utgångspunkt i artikel 4 punkt 1 i det sjunde tilläggsprotokollet till Europakonventionen

som numera gäller som lag här i landet. I denna bestämmelse föreskrivs att ingen får lagföras eller straffas på nytt i en brottmålsrättegång i samma stat för ett brott för vilket han redan blivit slutligt frikänd eller dömd i enlighet med lagen och rättegångsordningen i denna stat.

Domstolen fann vid denna prövning att det avgörande för om påförande av miljöstraffsavgift utgjorde hinder för ett senare straffrättsligt förfarande var om de olika förfarandena kan anses avse samma brott i den mening som avses i tilläggsprotokollet. Främst mot bakgrund av att miljöstraffsavgifter utgår utan något krav på uppsåt eller oaktsamhet fann domstolen att så inte var fallet och att det därför inte fanns något hinder mot att lägga samma objektiva omständigheter till grund för ett straffrättsligt förfarande. Domstolen pekade även särskilt på att det för att underkänna en ordning som gäller enligt intern svensk reglering med hänvisning till Europakonventionen måste krävas att det finns klart stöd för detta i konventionen eller i Europadomstolens praxis.

Det finns inte något krav på uppsåt eller oaktsamhet för att de nu föreslagna särskilda avgifterna skall kunna utgå. Finansinspektionen skall dock i det enskilda fallet göra en nyanserad bedömning av omständigheterna vid prövningen av avgiftens storlek och av om det finns särskilda skäl att efterge eller jämka avgiften. Mot bakgrund av Högsta domstolens resonemang, och med hänsyn till reglernas delvis olika syften och tillämpningsområden, bedömer vi att det inte finns något hinder mot att ett system med särskilda avgifter vid sidan av det straffrättsliga förfarandet på det nu aktuella området. En jämförelse kan även göras med de förseningsavgifter som ett aktiebolag enligt gällande rätt skall betala om dess årsredovisning inte har kommit in till registreringsmyndigheten inom sju månader från räkenskapsårets utgång (8 kap. 5 § årsredovisningslagen).

Den särskilda avgift som nu föreslås, riktas mot en emittent (en juridisk person), medan ansvar för bokföringsbrott riktas mot en fysisk person. Bokföringsbrott kan emellertid föranleda att en näringsidkare åläggs företagsbot. Även om det som angetts ovan inte finns något hinder mot att ha delvis parallella system med sanktionsavgifter och straffrättsligt förfarande kan det i det enskilda fallet finnas skäl att beakta om avgift respektive företagsbot har utgått. Finansinspektionen bör ha möjlighet att beakta förekomsten av en företagsbot såsom ett särskilt skäl för att efterge eller sätta ned avgiften. Vidare framgår av 36 kap. 10 § första stycket 1 brottsbalken att jämkning av företagsbot får ske bl.a. om brottet medför annan betalningsskyldighet eller särskild rättsverkan för näringsidkaren och den samlade reaktionen på brottsligheten därför skulle bli oproportionerligt sträng. Enligt förarbetena tar denna jämningsgrund främst sikte på sådana fall då näringsidkaren åläggs att betala en sanktionsavgift (prop. 2005/06:59 s. 37 ff.). Enligt andra stycket i samma paragraf får eftergift ske om det är särskilt påkallat med hänsyn till något av de förhållanden som räknas upp i första stycket.

Sanktioner vid materiella överträdelser

En andra fråga som rör administrativa sanktioner är de fall då en emittent på ett materiellt plan inte har följt de bestämmelser som gäller för emittenten. En möjlighet är att Finansinspektionen även i dessa fall får

rätt att besluta om en särskild avgift eller att man väljer en annan form av sanktion.

I prop. 1981/82:142 (s. 24 f.) anges ett antal principer som föreslås vara vägledande för lagstiftning i fråga om sanktionsavgifter. Bland annat uttalas att det i vissa fall är lämpligt att överlämna prövningen av om en sanktionsavgift skall beslutas till de allmänna domstolarna. Detta anses främst gälla när avgiftsskyldigheten görs beroende av huruvida överträdelsen skett av uppsåt eller oaktsamhet och när reglerna är utformade på sådant sätt att det finns utrymme för betydande skönsrättsliga bedömningar. Riksdagen har lämnat de föreslagna principerna utan erinran (bet. 1981/82:JuU 53 s. 8, rskr. 328). Det regelverk i enlighet med vilket de finansiella rapporterna skall upprättas är ett principbaserat system som ibland anvisar alternativa redovisningssätt. IFRS är både omfångsrikt och komplicerat, därtill med inslag av olika bedömningar. Således kan det vid tillämpning av regelverket vara aktuellt att göra bedömningar i den mening som avses ovan, exempelvis när det redovisade värdet av en tillgång eller skuld skall bestämmas. Mot den bakgrunden föreslogs i promemorian att Finansinspektionen för denna typ av överträdelser enbart skulle ha en rätt att meddela anmärkning. Eftersom reglerna ger utrymme för olika bedömningar föreslogs vidare att Finansinspektionen inte skulle meddela ett sådant beslut om överträdelsen var ringa eller ursäktlig. *Finansinspektionen* har anfört att enbart sanktionen anmärkning inte är tillräcklig för att uppfylla direktivets krav på avskräckande och effektiva åtgärder och inte ger inspektionen tillräckliga verktyg för tillsynen. Enligt inspektionen kan en materiell överträdelse på många sätt utgöra en betydligt allvarigare överträdelse än att emittenten inte offentliggjort informationen i rätt tid och på rätt sätt. Inspektionen anser därför att myndigheten även på detta område bör ha en möjlighet att utfärda en särskild avgift.

Vi har förståelse för de argument som Finansinspektionen för fram. Det är av stor vikt att inspektionen i sin tillsyn har lämpliga verktyg som ger inspektionen möjlighet att på ett nyanserat sätt välja rätt form av ingripande beroende på den uppkomna situationen. Med promemorians förslag blir frågan hur inspektionen bör agera om en emittent upprepade gånger begår överträdelser trots anmärkningar från inspektionen. Finansinspektionen har visserligen vissa möjligheter att stoppa handeln i ett finansiellt instrument om förutsättningarna i 10 kap. lagen om börs- och clearingverksamhet är uppfyllda. Detta är dock i första hand ett beslut som börsern eller den auktoriserade marknadsplatsen har att fatta. Vidare är ett sådant ingripande inte i första hand tänkt som en sanktion mot emittenten utan som ett sätt att säkerställa att informationen på marknaden är korrekt. Vi anser därför att man bör införa en möjlighet för inspektionen att ytterligare gradera en överträdelse och besluta om ingripande därefter. Att såsom Finansinspektionen föreslår byta ut möjligheten att besluta om anmärkning mot en möjlighet att besluta om särskild avgift riskerar dock även det att bli ett trubbigt verktyg. En variant som finns inom den finansmarknadsrättsliga regleringen är att ett beslut om en anmärkning eller varning från inspektionens sida kan kombineras med straffavgift. Detta system infördes först i lagen om bank- och finansieringsrörelse, men finns även i t.ex. lagen om försäkringsförmedling. Vidare föreslås i Värdepappersmarknads-

utredningens huvudbetänkande att Finansinspektionen får motsvarande möjligheter att ingripa även gentemot värdepappersinstitut och börser (SOU 2006:50 s. 439 ff.). Motsvarande förslag finns i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden. I förarbetena till lagen om bank- och finansieringsrörelse nämns just behovet för Finansinspektionen att få större utrymme att bedöma vilken åtgärd som är lämplig i en viss situation samt få fler medel till sitt förfogande vid ingripande som ett skäl till att göra ingripandemöjligheterna mer flexibla (prop. 2002/03:139 s. 382). Det sägs vidare att även om ett beslut om anmärkning eller varning utgör en allvarlig reprimand så blir det inte omedelbart ekonomiskt kännbart för institutet förrän någon typ av straffavgift utgår (a. prop. s. 387).

Det som i promemorian anfördes som skäl mot att ge inspektionen möjlighet att besluta om särskild avgift vid materiella överträdelser kan naturligtvis anses ha bäring även på en konstruktion där anmärkning kombineras med straffavgift. I detta avseende skiljer sig emellertid inte reglerna om upprättande av årsredovisning m.m. från de regler där en sådan konstruktion redan finns. Även vid ingripanden mot t.ex. banker enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse skall Finansinspektionen göra en nyanserad bedömning av överträdelsen varvid frågan om uppsåt eller oaktsamhet kan beröras. Även det regelverket är vidare utformat på ett sådant sätt att det finns utrymme för skönsmässiga bedömningar. I förarbetena till lagen om bank- och finansieringsrörelse (a. prop. s. 387) anföras som skäl till att Finansinspektionen själv skall få besluta om straffavgift att avgiften avser samma agerande som föranledde anmärkningen eller varningen. Eftersom avgiften således endast är ett instrument för att gradera överträdelsen ansåg regeringen att det var rimligt att Finansinspektionen inte behövde vända sig till domstol för att få straffavgiften utdömd. Motsvarande bedömning görs i detta fall.

Kammarrätten i Stockholm och Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet har anført att det bör utvecklas vilka rättsverkningar ett beslut om anmärkning kommer att få och hur denna sanktion förhåller sig till sanktionssystemet i övrigt. Begreppet anmärkning används som angetts ovan även i andra sammanhang. Sättet att tillämpa denna sanktion skiljer sig emellertid delvis åt. Enligt bl.a. lagen om bank- och finansieringsrörelse skall anmärkning användas för att ingripa vid mindre allvarliga överträdelser som de tillståndspliktiga företagen gör sig skyldiga till. För allvarliga överträdelser kan Finansinspektionen besluta om varning eller om att återkalla företagets tillstånd. Anmärkningen är inte avsedd att kunna kombineras med t.ex. en begäran om rättelse. Sanktionen för materiella överträdelser skall tillämpas gentemot såväl finansiella som icke-finansiella företag som gör sig skyldiga till överträdelser av ramverket. Det finns inte några ytterligare steg för inspektionen att vidta på det sätt som finns på bankområdet. Den nu föreslagna sanktionen bör vidare kunna kombineras med ett föreläggande om rättelse. Särskilt med hänsyn till att motsvarande system som på bankområdet troligen kommer att införas även på värdepappersområdet, kan det bli problematiskt om samma begrepp används på delvis olika sätt. Mot denna bakgrund anser vi att ett annat begrepp än anmärkning bör användas i detta sammanhang. Ett sådant lämpligt begrepp är erinran. Denna sanktion skall tillämpas på

motsvarande sätt som promemorian angav beträffande anmärkning. Genom ett beslut om erinran kan Finansinspektionen således offentligt markera för en emittent och allmänheten att ett visst förfarande inte är förenligt med de bestämmelser som gäller för emittenten. Beslutet kan vara till ledning för såväl investerare som andra emittenter som skall tillämpa regelverket. En erinran skall inte meddelas om en överträdelse är ringa eller ursäktlig.

Härutöver föreslår vi att ett beslut om erinran skall kunna kombineras med straffavgift. Genom denna möjlighet förfinas och förstärks inspektionens ingripandemöjligheter. När det gäller intervallet bedöms det rimligt att lägga sig på samma nivå som för andra överträdelser, dvs. lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor. När storleken på straffavgiften bestäms skall särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse som har föranlett erinran är. Straffavgiftens storlek blir således ytterligare ett sätt att gradera överträdelsen. I likhet med vad som gäller för andra överträdelser av ramverket kan även emittentens ekonomiska förhållanden vägas in i bedömningen liksom det förhållandet att emittenten på grund av överträdelsen även åläggs en annan typ av betalningsskyldighet, såsom t.ex. företagsbot. Genom detta förslag uppfylls tydligt öppenhetsdirektivets krav på att de sanktioner som kan vidtas skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

I likhet med vad som anfördes i förarbetena till banklagstiftningen (prop. 2002/03:139 s. 387) bedöms några särskilda regler för handläggningen av dessa ärenden inte vara nödvändiga. Av 17 § förvaltningslagen följer dock att den som en erinran kan komma att riktas mot, eller som kan komma att åläggas en straffavgift, skall få tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen fattar beslut i ärendet. När det gäller frågor om verkställighet av straffavgiften hänvisas till vad som anförts om verkställighet av särskild avgift vid underlåtelse att offentliggöra information i rätt tid och på rätt sätt.

Som angetts ovan utgör ett beslut om erinran inget hinder mot att Finansinspektionen även förelägger emittenten att göra rättelse. *FAR* har anfört att detta endast bör kunna aktualiseras i extrema undantagsfall. Det bedöms dock inte lämpligt att i lag införa några begränsningar i Finansinspektionens möjligheter att använda denna befogenhet, utan det är upp till inspektionen att i varje enskilt fall bedöma om detta är en lämplig åtgärd. I enlighet med vad som anføres i avsnitt 8.5.4 om flaggning bör ett föreläggande om rättelse kunna kombineras med vite även i de fall inspektionen beslutat att straffavgift skall utgå.

Finansinspektionens beslut om erinran och straffavgift bör vara möjligt att överklaga, vilket tillgodoser kravet på rättssäkerhet och bestämmelsen om överklagande i artikel 29 i öppenhetsdirektivet. Frågan om överklagande behandlas i avsnitt 8.6.

Finansinspektionens möjlighet att besluta om erinran och straffavgift är inte avsedd att inverka på börsernas och den auktoriserade marknadsplatsens egna system för att hantera emittenters överträdelser. Om dessa reglerade marknader beslutar om en påföljd bör Finansinspektionen, om påföljden bedöms tillräcklig, avstå från att besluta om en egen sanktion. Finansinspektionen bör även avstå från att besluta om en sanktion om en åtgärd och/eller sanktion som utdömts av en reglerad marknad i en annan stat inom EES bedöms vara tillräcklig.

Ansvarsuppdelningen mellan Finansinspektionen och de reglerade marknaderna behandlas närmare i avsnitt 8.3.7. Det bör i sammanhanget även påpekas att överträdelser av redovisningsregler också kan utgöra ett brott enligt svensk rätt. Sådana brott kan sanktioneras straffrättsligt, t.ex. genom bestämmelserna om bokföringsbrott i 11 kap. 5 § brottsbalken och svindleri i 9 kap. 9 § brottsbalken. Dessa bestämmelser kan, men behöver inte vara tillämpliga, i det fall en överträdelse föreligger i öppenhetsdirektivets mening. Som nämnts ovan omfattar t.ex. ansvaret för bokföringsbrott inte koncernredovisning eller delårsrapport vilket de nu föreslagna reglerna gör. När det gäller frågan om konkurrens mellan systemet med sanktionsavgifter och det straffrättsliga förfarandet hänvisas till vad som anförts ovan under rubriken Offentliggörande av årsredovisningen och ansvaret för bokföringsbrott.

Avnotering av fondpapper

Den 1 juli 2005 infördes en bestämmelse i 6 kap. 4 § lagen om börs- och clearingverksamhet, enligt vilken en börs skall avslå en begäran om notering av fondpapper eller besluta om avnotering, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt i vissa avseenden. Den information som avses är att utgivaren fortlöpande skall informera börsen om sin verksamhet, i övrigt lämna börsen de uppgifter som den behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt den nämnda lagen och andra författningar, samt offentliggöra de uppgifter om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Genom en hänvisning i 7 kap. 2 § lagen om börs- och clearingverksamhet gäller motsvarande regler för auktoriserade marknadsplatser.

Som påpekades i lagstiftningsärendet (se prop. 2004/05:142 s. 80 f.) finns det en diskrepans mellan den nu nämnda bestämmelsen och den som gäller för avregistrering av fondpapper. En börs skall besluta om avregistrering av fondpapper om den som har gett ut fondpapperen allvarligt åsidosätter förpliktelser enligt lag eller någon annan författning (5 kap. 4 § lagen om börs- och clearingverksamhet). Som där anmärktes är de båda bestämmelserna följden av en medveten ambition vid lagens tillkomst att tillskapa en lättare reglering för noterade fondpapper. Det har på annan plats i denna proposition konstaterats att det för närvarande pågår ett arbete med att genomföra MiFID. I det arbetet ses regelverket för börser och auktoriserade marknadsplatser över. Det är därför inte lämpligt att i det förevarande lagstiftningsärendet göra någon mer övergripande översyn av de reglerna. Däremot bör den bestämmelse om avnotering som nyligen infördes utvidgas till att omfatta även allvarliga åsidosättanden av bestämmelserna om regelbunden finansiell information.

8.5.3 Kurspåverkande information m.m.

Regeringens bedömning: Det bör för närvarande inte införas några nya sanktionsbestämmelser för underlåtenhet att offentliggöra kurspåverkande information.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att information som inte nödvändigtvis kan förväntas ha en kurspåverkande information skall omfattas av sanktioner vid fel. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: I 5 kap. 3 § första stycket 3 och 6 kap. 2 § första stycket 3 lagen om börs- och clearingverksamhet föreskrivs en skyldighet för utgivare att offentliggöra de upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömning av kursvärdet på fondpapperen. Sådana upplysningar brukar benämnas *kurspåverkande information*. Som framgår i avsnitt 6.6.2 omfattar kurspåverkande information bl.a. sådan insiderinformation som avses i artikel 6 i marknadsmissbruksdirektivet. Öppenhetsdirektivets regler om offentliggörande m.m. är tillämpliga även på insiderinformation. Vidare kan sådan information som skall offentliggöras enligt artikel 16 i öppenhetsdirektivet, dvs. förändringar i rättigheter knutna till olika kategorier av värdepapper, nya låneemissioner samt garantier eller säkerheter för sådana emissioner vara kurspåverkande information.

I samband med att marknadsmissbruksdirektivet genomfördes i svensk rätt infördes en skyldighet för en börs eller en auktoriserad marknadsplats att avnotera ett fondpapper vid allvarliga överträdelser av informationsplikten (6 kap. 4 § lagen om börs- och clearingverksamhet). Som då konstaterades är avregistrering och avnotering sanktioner som marknadsplatserna förfogar över, varvid Finansinspektionens tillsyn endast blir indirekt (se prop. 2004/05:142 s. 80 f.). I propositionen förutskickades att ett samlat grepp över emittenternas informationsgivning och sanktionsfrågan skulle krävas vid genomförandet av öppenhetsdirektivet. Som nämns i propositionen skulle det vid en sådan översyn bli nödvändigt bl.a. att ta ställning dels till huruvida avregistrering och avnotering över huvud taget är lämpliga sanktioner med tanke på att minoritetsaktieägarna drabbas av desamma, dels till diskrepansen mellan reglerna om avregistrering respektive avnotering. Sådana frågor hanteras i genomförandet av MiFID. Av det skälet föreslås inte här några nya sanktionsbestämmelser beträffande underlåtenhet att offentliggöra kurspåverkande information.

Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet anser att även information som inte nödvändigtvis kan förväntas ha en kurspåverkande information skall omfattas av sanktioner vid fel. Som framgått föreslås i avsnitt 6.5 att emittenter av fondpapper skall offentliggöra förändringar i rättigheter som är knutna till fondpapperen samt nya låneemissioner m.m. Sådan information utgör vad som i öppenhetsdirektivet benämns obligatorisk information och omfattas således av direktivets regler om offentliggörande m.m. Fakultetsnämnden anför att även sådan information bör omfattas av sanktioner vid fel, bl.a. eftersom det kan vara svårt att bevisa att information har en kurspåverkande effekt. Härvid anger fakultetsnämnden att i fall av misstänkt insiderbrott har nästan hälften av utredningarna lagts ned efter det att utredaren gjort en rimlighetsbedömning utifrån handelns eller vinstens (eller förlustminimeringens) omfattning, kurspåverkande storlek eller bevisvärigheterna i ärendet. Även vi finner att en sådan möjlighet skulle

kunna övervägas. Med det begränsade beslutsunderlag som föreligger finns emellertid inte möjlighet att i detta sammanhang lämna något förslag till nya sanktionsbestämmelser beträffande underlåtenhet att offentliggöra emittentinformation som inte avser regelbunden finansiell information och flaggningsinformation.

8.5.4 Flaggnings m.m.

Regeringens förslag: Finansinspektionen skall besluta om att en särskild avgift skall tas ut av den som inte i rätt tid anmäler en anmälningsskyldig förändring av ett aktieinnehav eller annan flaggningspliktig transaktion eller händelse. Inspektionen skall även besluta om att sådan avgift skall tas ut av en emittent som inte i rätt tid offentliggör uppgifter om bolagshändelser som påverkar aktiekapitalet eller det totala antalet röster i bolaget, eller i rätt tid offentliggör flaggningsinformation om innehav av egna aktier.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 15 000 kronor och högst 5 miljoner kronor. Avgiften tillfaller staten.

Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

Regeringens bedömning: Finansinspektionens möjlighet att vid vite förelägga den som inte följer flaggningsreglerna att vidta rättelse bör kvarstå.

Det bör inte införas någon sanktion för aktiebolag som inte uppfyller skyldigheten att anmäla förvärv eller överlåtelser av egna aktier.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Fondbolagens Förening* anser att överträdelser av bestämmelserna rörande offentliggörande av bolagshändelser bör kunna bedömas lindrigare än sådana fall där överträdelserna rör den flaggningsskyldiges egna åtgärder. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag och bedömning.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Av artikel 24.4 c i öppenhetsdirektivet framgår att den behöriga myndigheten skall ha befogenhet att kräva att företagsledningen hos en aktieägare eller annan flaggningsskyldig lämnar de underrättelser som krävs enligt direktivet och, om så är nödvändigt, överlämnar ytterligare information och handlingar. Enligt 6 kap. 3 § 1 och 2 lagen om handel med finansiella instrument får Finansinspektionen vid vite förelägga någon att göra rättelse om han inte fullgör skyldigheten att anmäla en anmälningsskyldig transaktion till emittenten och till börser eller den auktoriserade marknadsplatsen, eller om han inte offentliggör uppgifterna i en anmälan. Som tidigare har framgått får Finansinspektionen, för sin tillsyn bl.a. av efterlevnaden av lagen om handel med finansiella instrument, också anmoda ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat (se 6 kap. 1 a § samma lag).

I avsnitt 7.9 föreslås att tidsfristerna för såväl anmälan som offentliggörande skall kortas avsevärt i förhållande till gällande lagstiftning. Som

framgår där är ett av skälen till denna förändring att information om förvärv eller överlåtelse av större aktieinnehav typiskt sett är sådan information som är av stort intresse för marknaden, och som därför bör spridas så snart som möjligt. Behovet av snabb informationsspridning gör att ett vitesföreläggande inte ensamt kan anses tillräckligt vid överträdelser av flaggningsbestämmelserna. Det är därför lämpligt att Finansinspektionen får besluta om en särskild avgift, om någon inte följer bestämmelserna om anmälan vid flaggning. Detsamma gäller i fall då en emittent inte följer bestämmelserna om offentliggörande av en ändring av det totala antalet röster i bolaget eller av aktiekapitalet, liksom vid överträdelser av bestämmelserna om offentliggörande beträffande innehav av egna aktier.

Skyldigheten att anmäla ändringar i större aktieinnehav bär flera likheter med den anmälningsskyldighet som personer med insynsställning har enligt 4–6 §§ anmälningsskyldighetslagen. Av 20 § 1 och 2 samma lag framgår att Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall, enligt 21 §, tas ut av den som underlåter att inom föreskriven tid anmäla en transaktion eller som lämnar en oriktig eller vilseledande uppgift vid fullgörandet av anmälningsskyldigheten. Den särskilda avgiften skall uppgå till 10 procent av vederlaget för aktierna eller, om vederlag inte har utgått, 15 000 kronor. Avgiften skall uppgå till lägst 15 000 och högst 350 000 kronor.

De allmänna överväganden som har gjorts i avsnitt 8.5.1 och 8.5.2 beträffande användningen av särskild avgift som sanktion gör sig gällande även här. Presumtionen vid en överträdelse av flaggningsbestämmelserna bör vara att det åtminstone normalt föreligger oaktsamhet. Det bör anmärkas att för att anmälningsskyldigheten skall anses ha fullgjorts, måste innehållet i anmälan vara korrekt och fullständigt.

Vid utformningen av bestämmelsen om särskild avgift måste en olikhet i förhållande till anmälningsskyldighetslagen beaktas. Den lagen gäller varje ändring i innehavet, medan flaggningsbestämmelserna endast avser en skyldighet att göra anmälan när vissa gränsvärden har uppnåtts, överskridits eller underskridits. Detta gör att det är mindre lämpligt att göra den särskilda avgiftens storlek beroende av vederlaget för aktierna. En överträdelse måste anses lika allvarlig oavsett omfattningen av det förvärv eller den avyttring som utlöser anmälningsskyldigheten. Kopplingar till vederlaget skulle också kunna vara svåra att göra i olika sammanläggningssituationer. Avgiftens storlek bör därför bestämmas med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Lägsta belopp bör dock överensstämma med vad som gäller enligt anmälningsskyldighetslagen. Det är emellertid så att det vid flaggning är vanligare att den anmälningsskyldige är en juridisk person med stora ekonomiska tillgångar än vad som är fallet enligt anmälningsskyldighetslagen, där juridiska personer är anmälningsskyldiga endast vid handel med egna aktier. Vidare uppkommer flaggningsskyldighet endast om innehavet uppgår till minst fem procent av rösterna eller antalet aktier i bolaget. I normalfallet torde det därför vara fråga om aktieägare med en betydande kapitalstyrka som är flaggningsskyldiga. Detta gäller särskilt i sådana bolag som återfinns i Stockholmsbörsens segment Large Cap, för vilka marknadsvärdet måste överstiga en miljard euro. Detta är en väsentlig

skillnad jämfört med bestämmelserna i anmälningsskyldighetslagen, enligt vilka varje förändring i ett innehav skall anmälas och en underlåten anmälan kan medföra en avgiftssanktion.

En annan skillnad jämfört med anmälningsskyldighetslagen är att bestämmelserna om flaggning innebär att det kommer till allmän kännedom inte bara att någon t.ex. har ökat sitt innehav i ett visst bolag, utan även att innehavet har blivit så stort så att personen därigenom får vissa rättigheter eller skyldigheter enligt annan lagstiftning, eller att ett visst bolagsrättsligt majoritetskrav uppnås. Exempel på sådana bestämmelser finns i avsnitt 7.4.2 och 7.4.4. Sanktionen mot överträdelser av flaggningsbestämmelserna måste därför vara tillräckligt ingripande för att avskräcka från missbruk bestående t.ex. i att någon under en tid bygger upp ett större aktieinnehav utan att detta offentliggörs genom flaggning.

Slutligen måste det också beaktas att sanktionsbestämmelserna även gäller i fall då en emittent inte offentliggör uppgifter om bolagshändelser som innebär förändringar i det totala antalet aktier eller röster i bolaget, eller flaggningsinformation om innehav av egna aktier. I de fallen är det alltid fråga om ett noterat bolag som träffas av sanktionsbeslutet. Dessutom medför ett underlåtet offentliggörande av bolagshändelser den följdverkningen att korrekt flaggningsinformation inte kommer att lämnas av aktieägarna.

Sammantaget gör vi bedömningen att en särskild avgift för att vara effektiv, proportionerlig och avskräckande i sådana fall som har nämnts bör kunna uppgå till beloppet 5 miljoner kronor. Hur hög avgiften skall vara i ett enskilt fall bör i första hand avgöras av hur allvarlig överträdelsen är. Även förhållandena hos den som har gjort sig skyldig till överträdelsen måste dock beaktas.

I fråga om rätten att yttra sig till Finansinspektionen, inspektionens möjlighet att sätta ned avgiften helt eller delvis och om betalning och verkställighet av förfallen avgift, hänvisas till vad som har anförts beträffande särskild avgift som utgår på grund av överträdelse av bestämmelserna om offentliggörande av finansiell information (avsnitt 8.5.2). Vid bedömningen av om särskild avgift skall sättas ned, bör kunna beaktas om den berörde är en person som har insynsställning och för samma transaktion påförs särskild avgift enligt anmälningsskyldighetslagen. Som *Fondbolagens Förening* har anfört, bör vidare vissa typer av överträdelser kunna bedömas lindrigare än andra, t.ex. de fall där det handlar om överträdelse av bestämmelserna om flaggning efter ett offentliggörande av bolagshändelser.

I fråga om den tid inom vilken den berörde måste delges upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen skiljer sig situationen jämfört med den då ett företag underlåter att offentliggöra regelbunden finansiell information i rätt tid, eftersom det för sådan information finns särskilt uppsatta tidsfrister och det således är känt för Finansinspektionen när informationen skall publiceras. Det är av det skälet nödvändigt att inspektionen får en längre tid till sitt förfogande innan den berörde måste delges upplysning om att frågan har tagits upp. Den tid som gäller enligt anmälningsskyldighetslagen, dvs. två år, får anses väl avvägd även i fråga om flaggning.

Likheterna med anmälningsskyldighetslagen talar också mot att det skulle införas en särskild frist efter vilken den särskilda avgiften faller bort om den inte har verkställts.

Införandet av en särskild förseningsavgift torde få en preventiv effekt, men kan inte användas för att tvinga fram uppgifter från någon som inte har fullgjort sina skyldigheter. Det finns två tillvägagångssätt för att ge Finansinspektionen en sådan möjlighet; antingen genom att låta inspektionen besluta om ytterligare avgifter om rättelse inte sker, eller – på så sätt som sker i dag – genom att inspektionen kan förelägga den som är skyldig att anmäla en transaktion att göra en sådan anmälan, och att förena detta föreläggande med vite. Beträffande det förstnämnda alternativet så finns sådana bestämmelser t.ex. vid en försening med ingivande av årsredovisning. Enligt 8 kap. 6 § årsredovisningslagen skall ett aktiebolag betala en ny förseningsavgift om årsredovisningen inte inkommit sedan viss tid förflutit från det att underrättelse avsänts till bolaget om beslut beträffande den första förseningsavgiften. Flaggningsreglerna skiljer sig från den nämnda lagen på så sätt att flaggningsskyldigheten skall fullgöras inom en viss tid från det att en transaktion vidtogs medan en årsredovisnings ingivande till registreringsmyndigheten styrs av en bestämd tidsfrist efter räkenskapsårets utgång.

Direktivets bestämmelse om att den behöriga myndigheten skall kunna kräva att företagsledningen hos en flaggningsskyldig lämnar underrettelser och kompletterande information, torde bättre överensstämma med regler om föreläggande. Ett förfarande med både förseningsavgift och vitesföreläggande har förutsetts i förarbetena till lagen om bank- och finansieringsrörelse, där det nämns i anslutning till bestämmelserna om förseningsavgift (15 kap. 10 §) att om ett kreditinstitut skulle motsätta sig att ge in en viss rapport till Finansinspektionen, har inspektionen möjlighet att förelägga institutet vid vite att komma in med rapporten (se prop. 2002/03:139 s. 388 och 553). Mot denna bakgrund föreslås beträffande flaggning, att om en anmälan ännu inte har gjorts, eller uppgifter ännu inte har offentliggjorts, när fråga om att besluta om särskild avgift uppkommer, skall Finansinspektionen också kunna förelägga den berörde att göra rättelse i enlighet med regelverket och att föreläggandet skall kunna förenas med vite.

Sammanfattningsvis bör alltså bestämmelserna i gällande rätt om möjlighet till vitesföreläggande kvarstå oförändrade. Samtidigt föreslås att Finansinspektionen skall besluta om att en särskild avgift skall tas ut av en aktieägare eller annan flaggningsskyldig som för sent anmäler en flaggningspliktig transaktion eller händelse. En särskild avgift skall även tas ut av en emittent om denne inte i rätt tid offentliggör en ändring av antalet röster i bolaget eller av aktiekapitalet. Vidare skall en särskild avgift tas ut av en emittent som inte offentliggör flaggningsinformation beträffande innehav av egna aktier inom den föreskrivna tidsfristen.

Särskilt om förvärv och överlåtelse av egna aktier

Som framgår av avsnitt 7.7 finns det anledning att överväga om en särskild avgift skall införas som sanktion även vid överträdelser av nuvarande 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument, dvs.

om ett aktiebolag inte uppfyller kravet på att anmäla ett förvärv eller en överlåtelse av egna aktier. Anmälan enligt den paragrafen skall enligt gällande rätt i de allra flesta fall göras till den aktuella börsen eller auktoriserade marknadsplatsen. Det föreslås nu att Finansinspektionen skall kunna överlåta till marknadsplatsen att ta emot anmälningar även i övriga fall. Tillsynen över att anmälningar görs kommer således att flyttas från Finansinspektionen till marknadsplatserna. Vidare finns det, som nämnts i avsnitt 7.7, för närvarande inga närmare bestämmelser om i vilken omfattning och på vilket sätt uppgifter om förvärv eller överlåtelse av egna aktier skall offentliggöras i de fall då anmälan skall göras till marknadsplatsen. I stället följer det av Stockholmsbörsens och NGM:s noteringsavtal att alla sådana transaktioner skall anmälas dit senast 30 minuter före börsens öppnande den börsdag som följer närmast efter transaktionen.

De anförda skälen talar mot att Finansinspektionen skall besluta om sanktioner vid underlåtenhet att uppfylla anmälningsskyldigheten enligt 4 kap. 6 § lagen om handel med finansiella instrument. Det är i stället lämpligare att låta respektive marknadsplats utöva denna tillsyn och i fall av överträdelser ingripa mot det noterade bolaget. Som framgår ovan kan Finansinspektionen dock besluta om sanktioner mot en emittent som inte offentliggör information om innehav av egna aktier enligt bestämmelserna om flaggning.

8.5.5 Bestämmelserna om bolagsstämma

Regeringens bedömning: Några nya sanktionsbestämmelser för överträdelser av bestämmelserna om bolagsstämmor behöver inte införas i anledning av öppenhetsdirektivet.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* pekar på att det är oklart vilken sanktion som kan följa om ett aktiebolag bryter mot reglerna om fullmaktsformulär. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: I artikel 17 i öppenhetsdirektivet uppställs ett flertal krav avseende behandlingen av och information till aktieägare. Artikeln behandlas i avsnitt 10.1. Som framgår där regleras flertalet av de bestämmelser som följer av artikel 17 i aktiebolagslagen och försäkringsrörelselagen (1982:713). Detta gäller likabehandlingsprincipen (artikel 17.1), frågor om fullmakt (artikel 17.2 och 17.2 b) och information i kallelse till bolagsstämma (artikel 17.2 a).

De bolagsrättsliga regelverken innehåller olika sanktionsmöjligheter. För det första finns det en möjlighet för en aktieägare, styrelsen, en styrelseledamot eller den verkställande direktören att föra talan mot bolaget om att ett bolagsstämmobeslut skall upphävas eller ändras om det inte har tillkommit i behörig ordning eller på annat sätt strider mot aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen (7 kap. 50 § aktiebolagslagen). En liknande bestämmelse finns i 9 kap. 20 § försäkringsrörelselagen. Således finns det möjlighet att angripa ett

bolagsstämmobeslut på den grunden att likhetsprincipen inte har iakttagits eller att kallelsen till bolagsstämman inte har varit korrekt.

För det andra skall en stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en aktieägare genom överträdelse av aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen ersätta skadan. Detsamma gäller en aktieägare, om denne uppsåtligen eller av grov oaktsamhet skadar en annan aktieägare genom att medverka till överträdelser av nämnda regelverk. En sådan skadevållande aktieägare kan också i vissa fall tvingas lösa in den skadelidande aktieägarens aktier (29 kap. 1, 3 och 4 §§ aktiebolagslagen). Liknande bestämmelser finns i 16 kap. 1 och 3 §§ försäkringsrörelselagen.

Slutligen kan en domstol på talan av ägare till en tiondel av samtliga aktier i bolaget besluta att bolaget skall gå i likvidation, om en aktieägare genom att missbruka sitt inflytande i bolaget uppsåtligen har medverkat till en överträdelse av aktiebolagslagen, tillämplig lag om årsredovisning eller bolagsordningen, om det finns särskilda skäl till det. I stället för att besluta om likvidation kan domstolen, på yrkande av bolaget, besluta att bolaget skall lösa in kärandens aktier (25 kap. 21 och 22 §§ aktiebolagslagen).

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har pekat på att det är oklart vilken sanktion som kan följa om ett aktiebolag bryter mot reglerna om fullmaktsformulär. Såsom framgår av avsnitt 10.1 anser vi dock att denna fråga kan hanteras inom ramen för de befintliga bestämmelserna i aktiebolagslagen och försäkringsrörelselagen.

Sammanfattningsvis finns ett väl utvecklat sanktionssystem för överträdelser av de bolagsrättsliga regelverken. Detta måste anses uppfylla öppenhetsdirektivets krav på civilrättsliga sanktioner. Några ytterligare sanktioner bedöms därför inte behövas på detta område.

8.5.6 Sanktioner mot börser och auktoriserade marknadsplatser

Regeringens bedömning: Några ytterligare sanktionsmöjligheter gentemot börser och auktoriserade marknadsplatser är för närvarande inte nödvändiga.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* anser att de befintliga sanktionsmöjligheterna gentemot börser och auktoriserade marknadsplatser inte räcker till. De övriga remissinstanserna kommenterar inte närmare promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt 11 kap. 7 § första stycket 1 lagen om börs- och clearingverksamhet skall Finansinspektionen återkalla auktorisationen för en börs eller auktoriserad marknadsplats, om företaget genom att överträda den lagen eller på annat sätt visat sig olämpligt att utöva sådan verksamhet som auktorisationen avser. Enligt andra stycket får inspektionen om det är tillräckligt i stället meddela en varning. Finansinspektionen har även möjlighet att ingripa om en börs eller auktoriserad marknadsplats fattar ett beslut som strider mot bestäm-

melserna i lagen om börs- och clearingverksamhet eller någon annan författning som reglerar deras verksamhet, mot föreskrift som meddelas med stöd i en sådan författning eller mot bolagsordningen eller stadgarna. Inspektionen kan då förbjuda att beslutet verkställs. Om beslutet redan verkställts kan inspektionen, om det är möjligt, förelägga företaget att göra rättelse.

Sammanfattningsvis är Finansinspektionens nuvarande sanktionsmöjligheter gentemot en reglerad marknad begränsade såtillvida att inspektionen inte kan besluta om någon annan sanktion än varning och återkallande av auktorisation. Det kan jämföras med bestämmelserna i 15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse som ger inspektionen rätt att ingripa mot ett kreditinstitut som åsidosatt sina skyldigheter genom att besluta om antingen en anmärkning eller en varning, eller genom att återkalla kreditinstitutets tillstånd. Beslut om anmärkning och varning kan kombineras med en straffavgift. I Värdepappersmarknadsutredningens huvudbetänkande föreslås att Finansinspektionen får motsvarande befogenheter att ingripa mot värdepappersinstitut och börser (se SOU 2006:50 s. 439 ff.). Motsvarande förslag finns i lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden.

Finansinspektionen anser att myndighetens nuvarande sanktionsmöjligheter inte står i proportion till vissa tänkbara överträdelser som börser och auktoriserade marknadsplatser kan göra sig skyldiga till i anledning av de nya reglerna. Inspektionen ifrågasätter därför om promemorians förslag uppfyller kravet enligt öppenhetsdirektivet om att sanktionssystemet skall vara effektivt och avskräckande. Mot denna bakgrund anser inspektionen att det bör övervägas om de förslag som finns i SOU 2006:50 bör införas redan i detta lagstiftningsärende. I lagstiftningsarbetet med genomförandet av MiFID i svensk rätt görs en övergripande översyn av hela den lagstiftning som reglerar det som i dag är börser och auktoriserade marknadsplatser. Det är inte lämpligt att bryta ut de delar som rör sanktionssystemet från denna övergripande översyn. Mot denna bakgrund föreslår vi inte i detta lagstiftningsärende några ytterligare sanktionsmöjligheter för Finansinspektionen att ingripa mot börser och auktoriserade marknadsplatser.

8.6 Överklagande

Regeringens bedömning: Något behov av nya regler i fråga om överklagande finns inte.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna uttalar sig inte om förslaget i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 29 i öppenhetsdirektivet skall beslut som fattas på grundval av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med direktivet kunna överklagas till domstol.

Som har framgått i andra avsnitt i denna proposition, föreslås att Finansinspektionen skall kunna fatta beslut i frågor som bl.a. rör emittenters finansiella information och flaggning. Vidare föreslås att en börs eller en auktoriserad marknadsplats skall kunna besluta om

avnotering av fondpapper vid allvarliga överträdelser av reglerna om regelbunden finansiell information. Prop. 2006/07:65

Det föreslås att ändringarna införs i lagen om börs- och clearingverksamhet respektive lagen om handel med finansiella instrument. Beslut som Finansinspektionen fattar i enlighet med de lagarna kan enligt gällande rätt överklagas (se 12 kap. 1 § lagen om börs- och clearingverksamhet respektive 7 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument). Det krävs således ingen lagändring beträffande dessa fall.

Enligt 12 kap. 2 § lagen om börs- och clearingverksamhet kan den som är missnöjd med ett beslut om avregistrering eller avnotering väcka talan mot börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen vid allmän domstol. En emittent som är missnöjd med disciplinnämndens beslut kan även i andra fall väcka talan mot börsen vid allmän domstol. Det kan inte anses nödvändigt att införa någon annan möjlighet till domstolsprövning av sådana beslut. Det lämnas således inte några lagändringsförslag i fråga om överklagande i det här lagstiftningsärendet.

8.7 Samarbete och informationsutbyte med andra behöriga myndigheter

Regeringens förslag: Finansinspektionen skall för sin tillsyn som följer av öppenhetsdirektivet och prospektdirektivet samarbeta och utbyta information med andra medlemsstaters behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av direktiven.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Skatteverket* anför att det är värdefullt om frågan om informationsutbyte mellan Finansinspektionen och andra svenska myndigheter behandlas i den fortsatta beredningen av ärendet. De övriga remissinstanserna kommenterar inte förslaget.

Skälen för regeringens förslag: För att inte hindra en utvidgning av gränsöverskridande företagsverksamhet krävs enligt öppenhetsdirektivet ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter (skäl 29). Bestämmelserna i öppenhetsdirektivet om samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter återfinns i artikel 25.2 och 25.3. Enligt dessa bestämmelser skall de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna bistå varandra och samarbeta med varandra när så krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter enligt direktivet eller nationell lagstiftning som har antagits i enlighet med direktivet. Direktivet innehåller också utförliga bestämmelser om informationsutbyte och förebyggande åtgärder. Enligt artikel 25.1 skall information som omfattas av sekretess få överlämnas till personer och myndigheter under förutsättning att detta föreskrivits i lag eller annan författning. Bestämmelser om sekretess skall dock inte hindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiell information (artikel 25.3). De överlämnade uppgifterna skall således omfattas av den tystnadsplikt som anställda och före detta anställda vid den mottagande myndigheten är bundna av (se även avsnitt 8.8 om sekretess). Enligt artikel 26 skall vidare den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat vidarebefordra

uppgifter till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om bl.a. oegentligheter eller brister uppdragats (se även avsnitt 8.4).

En svensk myndighets möjlighet att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en utländsk myndighet regleras i 1 kap. 3 § tredje stycket sekretesslagen (1980:100). Sekretessbelagda uppgifter får enligt den bestämmelsen inte lämnas ut till en utländsk myndighet, eller mellanfolklig organisation, i annat fall än om utlämnande sker i enlighet med föreskrift därom i lag eller förordning eller om uppgiften i motsvarande fall skulle få lämnas ut till en svensk myndighet och det enligt den utlämnande myndighetens prövning står klart att det är förenligt med svenska intressen att uppgiften lämnas till den utländska myndigheten. I tidigare lagstiftningsärenden har det med hänvisning till sistnämnda bestämmelse bedömts att Finansinspektionen har goda möjligheter att lämna ut uppgifter till utländska myndigheter i den utsträckning som olika EG-direktiv föreskriver (jfr prop. 1992/93:89 s. 135 f., prop. 1994/95:50 s. 134 f. och s. 273 f., prop. 1994/95:184 s. 230 f., prop. 1995/96:173 s. 93 ff. och prop. 1999/2000:94 s. 56 ff.).

När det gäller svenska myndigheters möjligheter att inhämta information från myndigheter i andra medlemsstater och därvid behålla eventuell sekretess gäller följande. För uppgifter som en svensk myndighet har fått från en utländsk myndighet, gäller sekretess om uppgifterna har tagits emot enligt ett av riksdagen godkänt avtal härom med främmande stat (8 kap. 5 § fjärde stycket sekretesslagen). I begreppet avtal anses ingå rättsakter som gäller till följd av Sveriges medlemskap i EU, dvs. anslutningsfördragen, förordningar och direktiv som utfärdas av EU:s institutioner. Sekretess kommer således att gälla för informationen som tas emot av Finansinspektionen i enlighet med öppenhetsdirektivet (jfr de bedömningar som gjorts i de ovan nämnda propositionerna).

Det kan därför anses att direktivets bestämmelser om utbyte av konfidentiell information och den sekretess och tystnadsplikt som skall omgärda uppgifterna kan komma till stånd inom ramen för gällande svensk rätt. Till följd av öppenhetsdirektivets krav när det gäller samarbetet är det dock lämpligt att slå fast i lag att Finansinspektionen skall samarbeta med andra medlemsstaters behöriga myndigheter (jfr 17 § lagen [2005:377] om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument och 6 kap. 5 § lagen [2006:531] om särskild tillsyn över finansiella konglomerat).

En bestämmelse om samarbete och informationsutbyte mellan behöriga myndigheter finns också i artikel 22.2 i prospektdirektivet. Vid genomförandet av prospektdirektivet i svensk rätt delade regeringen utredningens bedömning att informationsutbyte enligt direktivet kunde komma till stånd inom ramen för gällande regelverk (prop. 2004/05:158 s. 140). När det nu föreslås att en bestämmelse om samarbete och informationsutbyte enligt öppenhetsdirektivet tas in i lagen om handel med finansiella instrument, är det lämpligt att denna bestämmelse även omfattar sådant samarbete och informationsutbyte som skall äga rum enligt prospektdirektivet, eftersom även prospektregleringen finns i den nämnda lagen. Det föreslås därför att den nya gemensamma bestämmelsen om samarbete mellan behöriga myndigheter i EES införs i 6 kap. lagen om handel med finansiella instrument. I fråga om samarbete

och informationsutbyte avseende bl.a. finansiell information föreslås en motsvarande bestämmelse i lagen om börs- och clearingverksamhet.

Som *Skatteverket* har påpekat kan det även finnas ett intresse av att information utbyts mellan Finansinspektionen och andra svenska myndigheter. Om sekretess gäller för de uppgifter som är aktuella, uppkommer frågan om sekretessen hindrar att uppgifterna lämnas till en annan myndighet. Bestämmelser om detta finns bl.a. i 14 kap. 3 § sekretesslagen, enligt vilken en sekretessbelagd uppgift får lämnas till en myndighet, om det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen skall skydda. Frågan om behovet av att ytterligare öka möjligheterna att lämna sekretessbelagda uppgifter till en annan myndighet är inte analyserade i tillräcklig omfattning för att kunna behandlas inom ramen för detta lagstiftnings-ärende.

8.8 Sekretess

Regeringens bedömning: Det behövs ingen lagändring för att genomföra öppenhetsdirektivets bestämmelser om sekretess.

Det bör inte införas någon möjlighet för Finansinspektionen att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till en auktoriserad marknadsplats.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att sekretessbelagda uppgifter skall få lämnas ut till en auktoriserad marknadsplats, om denna behöver uppgifterna för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt lagen om börs- och clearingverksamhet eller annan författning.

Remissinstanserna uttalar sig inte om förslaget i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Bestämmelser om sekretess finns i artikel 25 i öppenhetsdirektivet. Enligt artikel 25.1 skall sekretess gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten och för enheter till vilka den behöriga myndigheten delegerar vissa uppgifter. Information som omfattas av sekretess får enligt bestämmelsen överlämnas till andra personer eller myndigheter endast när detta föreskrivs i lag eller annan författning i hemmedlemsstaten (se vidare föregående avsnitt).

Enligt gällande rätt är handlingar som lämnas till Finansinspektionen och de beslut som inspektionen fattar i tillsynsärenden, allmänna handlingar. Uppgifterna i allmänna handlingar är offentliga i den del de inte omfattas av sekretess enligt sekretesslagen. Frågan om uppgifter är skyddade av sekretess avgörs av myndigheten i samband med en begäran om att handlingen skall lämnas ut. Bestämmelser om sekretess i statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på värdepappersmarknaden finns i 8 kap. sekretesslagen. Enligt 8 kap. 5 § första stycket gäller sekretess i statlig myndighets verksamhet som avser bl.a. tillsyn med avseende på värdepappersmarknaden, för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att han lider skada om uppgiften röjs, eller för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan, som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som

myndighetens verksamhet avser. Beträffande det samlade begreppet tillsyn på "värdepappersmarknaden" uttalades i förarbetena i prop. 1991/92:113 s. 213 att "Finansinspektionen utövar tillsyn över värdepappersmarknaden samt över institut och andra aktörer på marknaden" enligt bl.a. vissa angivna bestämmelser i lag. Uttalandet innebär att tillsynen över emittenter vars värdepapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats omfattas av begreppet och därmed blir sekretesslagen tillämplig på den tillsyn som följer av öppenhetsdirektivet. Det behövs därför inte företas någon lagändring i denna del.

En hel del handlingar som kommer att ges in till Finansinspektionen som en följd av öppenhetsdirektivet kan inte anses omfattas av sekretessen. Enligt artikel 24.4 b i öppenhetsdirektivet skall den behöriga myndigheten ha befogenhet att offentliggöra sådana uppgifter som skall offentliggöras av emittenten, men som emittenten själv underlåtit att offentliggöra. Sådana uppgifter torde normalt sett inte vara föremål för sekretess. Vidare kan inte innehållet i ett beslut i ett tillsynsärende som avser överträdelse av öppenhetsdirektivets informationsbestämmelser anses falla inom ramen för den sekretess som avses ovan. Det kan tilläggas att enligt Finansinspektionens nuvarande praxis offentliggörs inspektionens beslut om sanktioner alltid på inspektionens webbplats.

Ett område där det med stöd av 8 kap. 5 § sekretesslagen kan bli aktuellt att sekretessbelägga uppgifter som Finansinspektionen fått in till följd av den tillsyn som skall ske enligt öppenhetsdirektivet, är redovisningstillsynen, om skaderekvisiten i bestämmelsen är uppfyllda. Det bör i detta sammanhang även påpekas att den som är eller har varit knuten till en börs som anställd eller uppdragstagare är bunden av tystnadsplikt enligt 2 kap. 8 § lagen om börs- och clearingverksamhet och att detsamma gäller enligt 7 kap. 2 § samma lag för den som är eller har varit knuten till en auktoriserad marknadsplats. Direktivets krav på sekretess och tystnadsplikt beträffande personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten och för enheter som delegerats vissa uppgifter, måste därför anses redan genomförda i gällande rätt.

Utlämnande av uppgifter till en auktoriserad marknadsplats

Av 8 kap. 5 § sjätte stycket sekretesslagen framgår att uppgifter, för vilka sekretess gäller enligt första stycket, får lämnas ut till en börs om uppgiften behövs för att börsen skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt lagen om börs- och clearingverksamhet eller annan författning. I förarbetena till bestämmelsen uttalades att det i Finansinspektionens verksamhet kan förekomma uppgifter som är av väsentlig betydelse även för den tillsyn och övervakning som en börs har. För att börsen skall kunna fullgöra sina skyldigheter enligt lagen om börs- och clearingverksamhet, finns det därför ett angeläget intresse av att börsen kan få tillgång till uppgifter som omfattas av sekretess innan de blir offentliga (se prop. 1997/98:71 s. 63).

I sitt remissvar beträffande Prospektutredningens betänkande (SOU 2004:95) anförde Finansinspektionen att 8 kap. 5 § sjätte stycket sekretesslagen bör omfatta även informationsöverlämnande till en auktoriserad marknadsplats. Eftersom frågan inte hade behandlats av

utredningen kunde den inte tas upp i det lagstiftningsärendet (prop. 2004/05:158 s. 140). Prop. 2006/07:65

I promemorian föreslogs en ändring i sekretesslagen för att möjliggöra ett sådant informationsöverlämnande. Som skäl för förslaget angavs att förslagen i promemorian gav Finansinspektionen ett ökat ansvar för tillsynen av emittenter. Vidare föreslogs att börser och auktoriserade marknadsplatser skulle ha ansvar för övervakning av emittenters finansiella information. Ett ytterligare område där behovet av att Finansinspektionen skall kunna lämna uppgifter till en auktoriserad marknadsplats utan att vara hindrade av sekretess ansågs därmed ha uppkommit.

Sedan promemorian remitterades har Värdepappersmarknadsutredningen avgett sitt huvudbetänkande, SOU 2006:50, och lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden beslutats av regeringen. Som framgått på annan plats i denna proposition föreslås i lagrådsremissen att begreppet auktoriserad marknadsplats utmönstras ur lagstiftningen. I lagrådsremissen föreslås att lagändringen skall träda i kraft den 1 november 2007, dvs. kort efter de förslag som finns i denna proposition. Vi anser därför att det i nuläget inte finns skäl att föreslå nya bestämmelser i fråga om auktoriserade marknadsplatser om sådana bestämmelser inte är nödvändiga för att genomföra öppenhetsdirektivet. Av den anledningen föreslås inte någon bestämmelse som ger Finansinspektionen möjlighet att överlämna sekretessbelagda uppgifter till auktoriserade marknadsplatser.

9.1 Ingivande av information till behörig myndighet

Regeringens förslag: En emittent skall samtidigt som denne offentliggör obligatorisk information, ge in samma information till Finansinspektionen.

Regeringens bedömning: Emittenter bör få ge in informationen till Finansinspektionen i elektronisk form.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Finansinspektionen* tillstyrker förslaget. *Näringslivets regelrådet* anser att det bör finnas en möjlighet till undantag från kravet på att ge in information. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag och bedömning.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: För att kunna säkerställa en verkningsfull tillämpning av gemenskapens nya informationskrav kräver öppenhetsdirektivet att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten svarar för att adekvata kontroller utförs. Enligt artikel 19.1 i öppenhetsdirektivet skall således så snart en emittent lägger fram obligatorisk information, samma uppgifter samtidigt ges in till den behöriga myndigheten. Följaktligen bör emittenter åläggas att ge in informationen till Finansinspektionen samtidigt som den offentliggörs. Avsikten är dock inte att informationen skall bli tillgänglig för Finansinspektionen innan den offentliggörs. Som framgått av avsnitt 8.4 får inspektionen vid vite förelägga att skyldigheten fullgörs.

Enligt direktivet får den behöriga myndigheten besluta att på sin webbplats offentliggöra den information som har getts in. Det finns för närvarande inget som hindrar Finansinspektionen från att göra så. Någon lagstiftningsåtgärd för att möjliggöra ett offentliggörande på inspektionens webbplats behövs därför inte.

Som framgått avses med s.k. obligatorisk information dels sådan information som en emittent är skyldig att offentliggöra enligt öppenhetsdirektivet (eller enligt författning som medlemsstaten infört med stöd av öppenhetsdirektivet), dels sådan information som skall offentliggöras enligt artikel 6 i marknadsmissbruksdirektivet. Den information som skall ges in till den behöriga myndigheten är således regelbunden finansiell information (dvs. års- och koncernredovisning, halvårsrapport och delårsredogörelse, alternativt kvartalsrapport), insiderinformation, förändringar i rättigheter hos innehavare av emittentens värdepapper samt flaggningsinformation. Som framgått i avsnitt 6.6.2 föreslås vidare att all kurspåverkande information skall omfattas av de nya bestämmelserna om offentliggörande. Det innebär bl.a. att den bokslutskommuniké (förhandsmeddelande om kommande årsbokslut) som utgivare av fondpapper skall offentliggöra enligt Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 1995:43) om inregistrering av fondpapper m.m., även skall ges in till Finansinspektionen.

I sammanhanget bör även nämnas kravet i 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, om att en emittent vars

finansiella instrument tas upp till handel på en reglerad marknad årligen skall sammanställa och till Finansinspektionen ge in ett dokument som innehåller eller hänvisar till den information som en emittent till följd av noteringen har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Detta dokument kan komma att innehålla eller hänvisa även till annan information än den lagstadgade information som ovan beskrivits, t.ex. information som en emittent är skyldig att lämna enligt noteringsavtal eller bestämmelser som uppställts genom självreglering.

Som framgått föreskriver öppenhetsdirektivet också att aktieägare och andra flaggningsskyldiga samtidigt som de underrättar emittenten också skall lämna uppgifterna till Finansinspektionen.

Öppenhetsdirektivet innehåller i artikel 19.2 en möjlighet för hemmedlemsstaten att bevilja en emittent undantag från kravet på att ge in viss information till den behöriga myndigheten. Undantaget omfattar dels flaggningsinformation, dels information enligt artikel 6 i marknadsmissbruksdirektivet.

Vad först gäller flaggningsinformation så avser möjligheten till undantag från skyldigheten för emittenten att lämna in denna information till den behöriga myndigheten sådana flaggningsunderrättelser som en anmälningsskyldig skall sända till emittenten och till Finansinspektionen. Bestämmelsen torde syfta till att undvika en dubbelrapportering till den behöriga myndigheten samtidigt som emittentens åligganden begränsas. Undantaget skall således inte tillämpas på sådan information som avser ändringar i totala antalet röster eller aktier i bolaget eller avser en emittents innehav av egna aktier. Av detta följer vidare att undantaget att ge in flaggningsinformation till den behöriga myndigheten gäller när en emittent (eller en person som utan emittentens samtycke har begärt att få dess värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad) offentliggjort flaggningsinformationen. Som framgått i avsnitt 7.8 föreslås att Finansinspektionen skall offentliggöra ovan avsedda flaggningsunderrättelser. Det bör mot bakgrund av vad som ovan sagts inte krävas att emittenten skall ge in flaggningsunderrättelser till Finansinspektionen som inspektionen ändå erhåller från den flaggningsskyldige och som inspektionen ansvarar för att offentliggöra.

När det gäller insiderinformation föreslås nedan att Finansinspektionen även utses att ansvara för lagringen av all offentliggjord obligatorisk information. Av artikel 21.1 följer att det är emittenten som skall se till att den obligatoriska informationen tillhandahålls den officiellt utsedda mekanismen för central lagring i hemmedlemsstaten. Således kommer en emittent ändå att vara skyldig att ge in insiderinformation till Finansinspektionen enligt de bestämmelser som föreslås beträffande central lagring av emittentinformation (se vidare avsnitt 9.2). Någon reell begränsning av emittentens åligganden skulle därför inte ske om undantaget i artikel 19.2 utnyttjades även för insiderinformation. Ytterligare ett skäl mot att införa en möjlighet till undantag beträffande insiderinformation är att ingivningsförfarandet till den behöriga myndigheten underlättar tillsynen över emittenternas informationsgivning. Genom att informationen samtidigt som den offentliggörs ges in till Finansinspektionen får inspektionen direkt vetskap om vilken information emittenter som står under deras tillsyn har offentliggjort och kan genast ingripa i de fall det är nödvändigt. Slutligen kan artikel 19.2

uppfattas som att undantagsmöjligheten endast är avsedd att tillämpas i särskilda fall (genom ett dispensförfarande) snarare än som ett generellt undantag från skyldigheten att ge in obligatorisk information till den behöriga myndigheten. Något skäl för en sådan dispensmöjlighet har inte kunnat konstateras. Sammantaget innebär det ovan sagda att möjligheten till undantag enligt artikel 19.2 inte bör utnyttjas i fråga om insiderinformation.

Elektroniskt ingivande

Kommunikationen mellan allmänheten och myndigheter kan i allt högre utsträckning ske med hjälp av modern informationsteknologi. Ett sätt att höja effektiviteten hos myndigheterna är en ökad användning av den nya tekniken i ärendehantering. I propositionen Ett informationssamhälle för alla (prop. 1999/2000:86) har regeringen uttalat att den statliga förvaltningen skall vara ett föredöme som aktiv användare av informationsteknik såväl i den egna verksamheten som i samverkan med företag och myndigheter. Det har också slagits fast att utvecklingen av s.k. 24-timmarsmyndigheter bör stimuleras. Med 24-timmarsmyndighet avses en myndighet som dygnet runt är elektroniskt tillgänglig för allmänheten för informationsinhämtande och ärendehantering.

Kommissionen har gett europeiska värdepapperstillsynskommittén, CESR, i uppdrag att utarbeta tekniska råd om det förfarande emittenter, aktieägare och andra flaggningsskyldiga skall använda sig av när de ger in information till den behöriga myndigheten (se avsnitt 4.1.1). Syftet är att göra det möjligt att utföra registreringen med elektroniska hjälpmedel (artikel 19.4). Med ”elektroniska hjälpmedel” avses alla former av elektronisk utrustning för behandling (inklusive digital komprimering), lagring och överföring av data via ledningar, optisk teknik eller radiovågor eller med annan elektromagnetisk teknik (se artikel 2.1 i i öppenhetsdirektivet). Kommissionen har genom artikel 2.3 c i direktivet getts befogenhet att upprätta en vägledande förteckning över utrustning som inte skall anses vara elektroniska hjälpmedel. Någon sådan förteckning har inte upprättats. Det anges dock i direktivet att kommissionen vid upprättande av förteckningen skall ta hänsyn till bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁵⁹. Med elektroniska hjälpmedel torde dock i vart fall avses e-post, sms och magnetband. I CESR:s konsultationsdokument (CESR/06-025) föreslås att ett elektroniskt ingivande inte skall vara obligatoriskt, men att den behöriga myndigheten skall vara skyldig att kunna ta emot informationen elektroniskt.

Möjligheten för företag och allmänhet att överföra handlingar och uppgifter på elektronisk väg (t.ex. som e-post) till myndighet har blivit vanligare. Bolagsverket och Skatteverket är exempel på sådana myndigheter som under de senaste åren infört rutiner för att tillhandahålla denna möjlighet. Skatteverket har också utfärdat grundläggande riktlinjer för myndigheters användning av e-legitimation och elektroniska

⁵⁹ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37 (Celex 31998L0034). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt, EUT L 236, 23.9.2003, s. 68–70.

underskrifter (RSV M 2003:24). Vidare får Riksarkivet med stöd av bemyndigande i arkivförordningen (1991:446) meddela föreskrifter om tekniska krav för upptagning av automatiserad behandling och lagring av elektroniska handlingar som skall arkiveras (se bl.a. RA-FS 2003:1 och utkast till RA-FS 2006:4). I sammanhanget bör också nämnas att Europaparlamentet och rådet genom direktiv 2003/58/EG⁶⁰ har beslutat om ändringar i det s.k. publicitetsdirektivet (68/151/EEG). Ändringarna innebär bl.a. att ett aktiebolag skall få ge in alla handlingar och uppgifter som enligt publicitetsdirektivet skall ges in till registreringsmyndigheten (bl.a. års- och koncernredovisning) i elektronisk form. Vidare skall handlingar som har getts in efter den 1 januari 2007 i pappersform omvandlas till elektroniska dokument. Enligt lagändringar som trädde i kraft den 1 juli 2006 är det numera möjligt för aktiebolag att till Bolagsverket ge in anmälningar för registrering, ansökningar och årsredovisningshandlingar elektroniskt (se även prop. 2005/06:135).

Även Finansinspektionen har utfärdat föreskrifter om elektroniskt ingivande av viss information, se Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2002:11) om skyldighet att elektroniskt lämna uppgifter om handel med vissa finansiella instrument. Enligt 3 § skall t.ex. börsmedlemmar elektroniskt lämna uppgifter om handel med aktier m.m. Finansinspektionen erbjuder också möjlighet att göra anmälningar till insynsregistret via Internet. Mottagande av handlingar per e-post sker dagligen och Finansinspektionen skannar regelmässigt in inkomna handlingar i elektroniska akter.

Det finns flera fördelar med ett elektroniskt ingivande till myndigheten. Genom en automatiserad hantering undviks exempelvis vissa registreringsarbeten hos Finansinspektionen. Tillhandhållandet av standardformulär kan vidare innehålla olika hjälpfunktioner som förbättrar kvaliteten på de ingivna handlingarna vilket gagnar både myndigheten och informationslämnaren. För företagen bör effektivitetsvinster följa av att upprättande och ingivande av elektroniska anmälningar m.m. kräver mindre arbete än vad motsvarande pappersbaserade hantering gör.

På grund av det sagda bör det finnas en möjlighet för emittenter att ge in obligatorisk information till Finansinspektionen i elektronisk form. Elektroniskt ingivande bör utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt, då detta av ovan angivna skäl effektiviserar ingivandet av obligatorisk information. Bestämmelser om ingivningsförfarande i registreringsärenden kan hanteras genom verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Av sådana föreskrifter bör bl.a. framgå vilka elektroniska hjälpmedel som får användas och att informationen skall överföras i ett sådant format och med sådana rutiner så att Finansinspektionen kan ta emot, läsa och bevara handlingen. Föreskrifterna bör också innehålla uppgift om krav på e-legitimation m.m. för att säkerställa att den elektroniskt överförda informationen inte har förändrats och att den kommer från rätt avsändare.

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG av den 15 juli 2003 om ändring av rådets direktiv 68/151/EEG när det gäller krav på offentlighet i vissa typer av bolag (EUT L 221, 4.9.2003, s. 13, Celex 32003L0058).

Möjligheten för aktieägare och andra flaggningsskyldiga att ge in anmälan i elektronisk form till Finansinspektionen behandlas i avsnitt 7.4.1.

Prop. 2006/07:65

9.2 Central lagring av obligatorisk information

Regeringens förslag: En central lagringsfunktion för obligatorisk information inrättas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna *Sveriges Aktiesparares Riksförbund* *Aktiespararna* tillstyrker att information skall finnas tillgänglig i hemmedlemsstaten i ett särskilt lagringssystem men invänder mot att systemet skall integreras i ett europeiskt nätverk. De övriga remissinstanserna kommenterar inte promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: I syfte att förbättra investerarnas tillgång till information om emittenter, föreskrivs i öppenhetsdirektivet att informationen skall finnas tillgänglig i hemmedlemsstaten i ett särskilt dokumentations- och lagringssystem. Målet på sikt skall, enligt direktivet, vara att systemet integreras i ett europeiskt nätverk, som är avsett att förbättra tillgången till information om emittenter inom hela gemenskapen. Enligt gällande svensk rätt finns krav på att emittenter håller viss information tillgänglig på sin webbplats under minst tre år.

Enligt artikel 21.1 i öppenhetsdirektivet skall emittenter se till att den obligatoriska informationen tillhandahålls en officiellt utsedd lagringsmekanism i hemmedlemsstaten. Den nationella lagringsfunktionen skall således fungera som en lagringsplats för information som emittenter skall offentliggöra enligt öppenhetsdirektivet, dvs. regelbunden finansiell information, insiderinformation, förändringar i rättigheter hos innehavare av emittentens värdepapper och kurspåverkande information. I lagringsfunktionen skall även offentliggjord flaggningsinformation samlas. Informationen skall enligt öppenhetsdirektivet vara tillgänglig till överkomlig kostnad för allmänheten (skäl 25).

Enligt artikel 21.2 i direktivet skall varje hemmedlemsstat se till att det finns minst en officiellt utsedd mekanism för central lagring av information. En lagringsmekanism skall enligt direktivet uppfylla minimikvalitetsnormer för säkerhet, visshet om informationskälla, tidsredovisning och lättillgänglighet för slutanvändare. Lagringsmekanismen skall dessutom vara förenlig med det förfarande för att ge in information till den behöriga myndigheten som regleras i artikel 19.1 och som behandlats ovan i avsnitt 9.1.

Nedan behandlas frågan om vilka tekniska krav som bör ställas på lagringen. Vidare redogörs för de krav som kan komma att ställas i fråga om europeiskt samarbete beträffande lagring av emittentinformation. Därefter följer en genomgång av de instanser i Sverige som i dag utför någon form av lagring av finansiell information.

Kommissionen har gett CESR i uppdrag att utarbeta tekniska råd i fråga om lagring och ingivande av obligatorisk information. I CESR:s tekniska råd (dokumentnummer CESR/06-292), som överlämnades till kommissionen i juni 2006, föreslås bl.a. följande krav på lagringsfunktionen:

- Tillgänglighet via Internet för såväl emittenter som användare.
- Information skall få ges in på elektronisk väg och informationen skall lagras elektroniskt.
- Informationen som ges in skall kontrolleras mot ursprunglig källa (emittent).
- Informationen som lagras skall förbli fullständig och oredigerad.
- Back-up-system skall finnas.
- Tidpunkten för mottagande av information skall registreras.
- Informationen skall vara lättillgänglig, vilket i vart fall bör betyda att informationen skall struktureras och kategoriseras tydligt samt finnas i en söktjänst där det lokala språket samt ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar kan användas. Informationen skall kunna läsas, laddas ner och skrivas ut.
- Informationen skall vara tillgänglig dygnet runt alla dagar i veckan.
- Fel och avbrott i informationsflödet skall kunna upptäckas.
- Support skall tillhandahållas.
- Obligatorisk information skall särskiljas från eventuell annan lagrad information.

Kommissionen har inte lämnat något förslag på genomförandeåtgärder i anledning av råden.

Ett europeiskt nätverk

Enligt öppenhetsdirektivet bör investerarnas tillgång till information om emittenter organiseras bättre på gemenskapsnivå så att integreringen av de europeiska kapitalmarknaderna aktivt kan främjas. De investerare som inte är bosatta i emittentens hemmedlemsstat bör behandlas likvärdigt med investerare som är bosatta i emittentens hemland när de söker sådan information. Därför bör den information som offentliggörs finnas tillgänglig centralt i medlemsstaterna på ett sätt som gör det möjligt att upprätta ett europeiskt nätverk (skäl 25). För att ytterligare underlätta investerarnas tillgång till information om företag i olika medlemsstater, bör de nationella tillsynsmyndigheterna också utforma riktlinjer för elektroniska informationsnät (skäl 26).

Artikel 22 föreskriver därför att de behöriga myndigheterna skall sammanställa lämpliga riktlinjer för en ytterligare förbättrad tillgång för allmänheten till den information som skall offentliggöras inte bara enligt öppenhetsdirektivet, utan även enligt marknadsmissbruksdirektivet och prospektdirektivet. På sikt är således avsikten att nätverket utöver den information som enligt öppenhetsdirektivets artikel 2.1 k definieras som

obligatorisk information, skall omfatta även prospekt, tillägg till prospekt och det årliga dokument som skall offentliggöras enligt artikel 10 i prospektdirektivet (se 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument). Målet med riktlinjerna enligt artikel 22, skall vara att skapa:

- a) ett nät för utbyte av information på elektronisk väg mellan nationella tillsynsmyndigheter på värdepappersområdet, marknadsoperatörer och bolagsregister, och
- b) ett sammanhållet nät eller en samlad plattform för nät för elektronisk information omfattande samtliga medlemsstater.

Kommissionen har gett CESR i uppdrag att lämna tekniska råd beträffande ovan nämnda riktlinjer. I uppdraget ingår att analysera de inledande kostnaderna för ett EU-övergripande nätverksprojekt samt hur finansieringen kan lösas. Kommissionen har uttalat att en framtida europeisk lagring av obligatorisk information kan komma att utgöras av ett integrerat nätverk bestående av nationella lagringsmekanismer, med målet att erbjuda en ”one-stop-shop-lösning” för slutanvändarna. En användare skall således endast behöva använda en startsida, nationellt eller på europeisk nivå, för att söka informationen. I april 2006 överlämnade CESR en rapport innehållande kostnadsuppskattningar för nätverksprojektet (dokumentnummer CESR/06-187). Frågan om ett europeiskt nätverk behandlades även i CESR:s tekniska råd som överlämnades till kommissionen i juni 2006. Kommissionen har emellertid inte lämnat något förslag på genomförandeåtgärder i anledning av råden.

Aktiespararna har motsatt sig en utbyggnad av ett europeiskt nätverk på den grunden att nyttan av att inrätta ett sådant nätverk inte står i proportion till de kostnader som detta skulle föranleda. Aktiespararna föreslår i stället att all information som direktivet kräver bör finnas tillgänglig på emittentens hemsida (se vidare nedan). Vi har förståelse för Aktiespararnas invändning men bedömer att det inte finns någon möjlighet att tillmötesgå Aktiespararna på denna punkt när det gäller att införliva direktivets bestämmelser. Frågan om huruvida och på vilket sätt en framtida europeisk plattform genomförs behandlas för närvarande av kommissionen.

Befintliga system för lagring av information

I Sverige finns i dag flera internetbaserade informationssystem eller lagringsfunktioner som tillhandahåller olika typer av information.

Bolagsverket lagrar en stor mängd information om företag (enskilda näringsidkare, aktiebolag, handelsbolag, kommanditbolag, ekonomiska föreningar m.fl.) som är användbara för ett företags olika intressenter. Bolagsverket hanterar bl.a. registreringen av nya företag och registerändringar för befintliga företag. Vidare tar Bolagsverket emot och kungör den av stämman behandlade årsredovisningen samt revisionsberättelsen för företaget. De registrerade företagsuppgifterna finns tillgängliga för allmänheten via näringslivsregistret. Bolagsverket tar ut avgifter av företagen som behöver registrera olika slags ärenden. För användare som söker tillgång till information tillämpas en prislista med olika pris beroende på om användaren vill ha uppgiften i pappersform eller i nedladdningsbar form. Det är också möjligt att teckna

abonnemang avseende informationstillgång. Bolagsverket är en avgiftsfinansierad myndighet och priserna är därför bestämda utifrån Bolagsverkets kostnader för att ta emot, handlägga, lagra och tillhandahålla informationen. Bolagsverket deltar i det europeiska samarbetet European Business Register (EBR), genom vilket bolagsinformation från ett flertal europeiska länder kan nås från det nationella bolagsregistrets hemsida.

Enligt 2 kap. 10 och 23 §§ Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. skall noterade bolag hålla viss information tillgänglig på sin webbplats under tre år efter det att informationen offentliggjorts. Den information som omfattas är bland annat halvårsrapport, bokslutskommuniké, beslut om emissioner, erinran eller anmärkning av revisor samt affärshändelser och avtal med närstående. Bolagen åtar sig även motsvarande skyldigheter enligt det noteringsavtal bolagen ingår med marknadsplatsen. Vidare är emittenter skyldiga enligt 2 kap. 29 § lagen om handel med finansiella instrument att offentliggöra prospekt bl.a. på sin webbplats. Detta kan dock inte betraktas som lagring av information i öppenhetsdirektivets mening.

Enligt 2 kap. 31 § samma lag skall Finansinspektionen på sin webbplats offentliggöra samtliga godkända och registrerade prospekt eller en förteckning över dessa med eventuella länkar till de webbplatser där prospekt har offentliggjorts. Förteckningen skall vid varje tidpunkt omfatta de prospekt som har godkänts under de senaste tolv månaderna. Reglerna följer av artikel 14.4 i prospektdirektivet. Viss information som omfattas av vad som skall innefattas i det framtida nätverket som beskrivs ovan lagras därmed redan hos Finansinspektionen.

Slutligen så tillhandahåller samtliga marknadsplatser i Sverige i dag en informationstjänst som innebär att emittenterna kan offentliggöra information genom marknadsplatsen. Den information, i form av nyheter (pressmeddelanden), som marknadsplatsen offentliggör, finns sökbar historiskt på marknadsplatsens webbplats. Inte heller detta sätt att tillhandahålla information kan dock anses uppfylla kravet på lagring i öppenhetsdirektivets mening.

Sammanfattningsvis finns i dag i Sverige inte någon central lagringsfunktion för obligatorisk information. En sådan funktion bör därför inrättas.

9.3 Ansvaret för lagringsfunktionen

Regeringens förslag: Finansinspektionen utses att ansvara för lagringsfunktionen.

Informationen skall vara lätt tillgänglig för den som vill ta del av den.

Regeringen får meddela föreskrifter om lagringsfunktionen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser yttrar sig inte över förslaget. *Finansinspektionen* tillstyrker att myndigheten utses att ansvara för lagringsfunktionen. *Bolagsverket* tillstyrker förslaget, men ifrågasätter om en systemlösning kan bli klar redan till det föreslagna

ikraftträdandet den 1 april 2007. *Stockholmsbörsen* anser att det bör tydliggöras om lagstiftaren är öppen för en lösning där Finansinspektionen lägger ut hanteringen av lagringsfunktionen till en tredje part (operatör).

Skälen för regeringens förslag: Vid valet av vem som skall ansvara för lagringen av obligatorisk information finns flera faktorer att ta hänsyn till. En utgångspunkt bör vara att systemet blir kostnadseffektivt. Det bör därför övervägas om möjligt finns att använda ett befintligt internetbaserat informationssystem som grund och att nya funktioner byggs på för att möta de nya kraven i öppenhetsdirektivet. I samma riktning talar argumentet att så långt som möjligt passa in den nya lagringsfunktionen i det regelsystem som finns i dag beträffande emittenters informationsgivning. En annan viktig utgångspunkt är att emittenterna inte åläggs en onödig dubbelrapportering för att möta olika anmälnings- och registreringskrav hos myndigheter. Nämda utgångspunkter och argument pekar dock inte tydligt ut ett visst lagringssystem utan flera alternativ är tänkbara, såväl hos de reglerade marknaderna som hos olika myndigheter (företrädesvis Bolagsverket och Finansinspektionen).

Som nämnts har regleringen av den svenska värdepappersmarknaden traditionellt haft ett stort inslag av självreglering. Det innebär bl.a. att marknadsplatserna är relativt vana att utföra arbetsuppgifter som kan sägas ha viss myndighetsliknande karaktär. Exempelvis är marknadsplatserna skyldiga att utöva marknadsövervakning och det är i dag marknadsplatserna som övervakar att emittenterna sköter sin informationsgivning. Enligt 2 kap. 15 § Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. är en emittent skyldig att informera den reglerade marknaden där dess värdepapper är upptagna till handel om sådant som påverkar bilden av emittenten. Som framgått ovan erbjuder också samtliga svenska marknadsplatser i dag en informationstjänst för spridning av emittentinformation. För många investerare är det därför naturligt att vända sig till marknadsplatsen för att söka såväl dagsaktuell som i viss mån historisk information om emittenter, t.ex. i form av pressmeddelanden eller regelbunden finansiell information.

Marknadsplatserna i såväl Danmark som Finland har en utvecklad ordning för såväl offentliggörande som lagring av emittentinformation. Ur ett nordiskt perspektiv torde den nordiska värdepappersmarknadens effektivitet öka om såväl regler som praktiska arrangemang är så lika som möjligt i regionen. Detta talar för att även låta de svenska marknadsplatserna handha lagringen av emittentinformation. Samtidigt kan konstateras att även om lagstiftaren inte ålägger de reglerade marknaderna sådana uppgifter, kan en nordisk harmonisering i detta avseende ändå uppnås av marknadsaktörerna själva. Vidare föreslås inte i denna proposition några bestämmelser som innebär att börser och auktoriserade marknadsplatser skall ansvara för emittenternas informationsspridning. Om de reglerade marknaderna skall ansvara för lagringen av emittentinformationen kan detta komma att kräva att åtgärder vidtas för att förhindra att marknadsplatsen utnyttjar sin privilegierade position i förhållande till alternativa spridningskanaler. Ett skäl som talar mot att ålägga marknadsplatserna att handha lagringen är

den osäkerhet som föreligger om de krav som kommer att ställas på lagringsfunktionen. Huruvida kommissionen kommer att anta genomförandeåtgärder på denna punkt samt hur innehållet i så fall kommer att utformas är för närvarande inte möjligt att förutse. Den eller de som utses att ansvara för lagringen kan således efterhand komma att behöva uppfylla nya krav som ställs på lagringsfunktionen. Det kan således inte uteslutas att det system som kommer att krävas initialt för att inrätta en lagringsfunktion, kan komma att behöva förändras efter hand. Ett krav på att marknadsplatserna skall ansvara för lagringsfunktionen bidrar också till att skapa ytterligare inträdesbarriärer för nyetableringar av marknadsplatsoperatörer.

Vidare kan det inte uteslutas att marknadsplatser av olika skäl upphör att driva verksamhet eller köps upp av utländska marknadsplatsoperatörer. I en sådan situation uppkommer frågor om hur redan lagrad information skall hanteras. Kontinuitetsaspekten talar således mot att i lag föreskriva att marknadsplatserna skall inrätta en lagringsfunktion i direktivets mening. Det kan vidare finnas nackdelar med att ha flera lagringsfunktioner i en och samma medlemsstat. Slutanvändarna, dvs. såväl privata som institutionella investerare, analytiker och allmänheten torde få en fördel av att det utses endast en lagringsplats i Sverige. CESR har i en rapport till kommissionen i mars 2005 (CESR/05-150b) förordat att det utses endast en lagringsfunktion i respektive medlemsstat. Detta ställningstagande grundades på yttranden från allmänheten som erhållits i ett konsultationsförfarande. Vidare torde ett framtida europeiskt nätverksbyggande bli både enklare och mindre kostsamt att utveckla om det finns ett begränsat antal olika lagringsfunktioner i EU. Ytterligare en fördel med att utse endast en lagringsfunktion är att det då skapas en bättre kontinuitet. Detta talar för att informationen bör finnas på ett och samma ställe oavsett om en emittent avnoteras, åternoteras, eller byter marknadsplats för notering av sina värdepapper.

Det informationssystem som i dag bäst torde uppfylla kraven som kommer att ställas på en lagringsfunktion i öppenhetsdirektivets mening, är den lagring av företagsinformation som Bolagsverket ombesörjer. I viss mån är investerare redan i dag vana vid att vända sig till Bolagsverket för att ta del av exempelvis årsredovisningar och annan bolagsinformation, som t.ex. beslutade nyemissioner och ändringar i en bolagsordning. Bolagsverket deltar också redan i det europeiska nätverket för tillhandahållande av bolagsinformation, European Business Register (EBR). Bolagsverket handlägger ärenden och lagrar information rörande enskilda näringsidkare, aktiebolag, handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag, ekonomiska föreningar m.fl. Bolagsverket har således inte en entydig koppling till värdepappersmarknaden och emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Finansinspektionen är den myndighet som ansvarar för tillsynen på värdepappersmarknaden och har därigenom en tydligare koppling till de noterade företagen. Finansinspektionen håller som framgått redan i dag viss emittentinformation tillgänglig. Såväl insynsregistret som länkar till samtliga godkända prospekt finns på Finansinspektionens webbplats. Detta är information som är avsedd att bli föremål för det europeiska nätverket i enlighet med öppenhetsdirektivets artikel 22. Informationshanteringen enligt öppenhetsdirektivet är viktig för den generella

informationsförsörjningen på värdepappersmarknaden. Detta talar för att Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet över värdepappersmarknaden är lämplig att också ansvara för den lagringsfunktion som följer av öppenhetsdirektivet.

Ytterligare skäl som talar för att utse Finansinspektionen som ansvarig för lagringen är, som framgått ovan i avsnitt 9.1, att emittenterna enligt öppenhetsdirektivet är skyldiga att ge in obligatorisk information till den behöriga myndigheten. Genom att Finansinspektionen ges denna lagringsuppgift undviks att det skapas ytterligare registreringskrav beträffande emittenternas informationsplikt. En sådan samordning av hanteringen av informationen torde vara mest kostnadseffektiv utifrån emittenternas perspektiv. En annan fördel är att det tydliggörs att kraven på offentliggörande, registrering och lagring av regelbunden finansiell information enligt öppenhetsdirektivet är skilda från de krav som ställs i årsredovisningslagarna beträffande ingivande av räkenskapsinformation till Bolagsverket.

Utifrån en samlad bedömning föreslår vi därför att Finansinspektionen åläggs att lagra informationen elektroniskt och hålla den tillgänglig för alla som vill ta del av den. De närmare detaljerna om vilka krav som ställs på lagringsfunktionen bör formaliseras i föreskrifter som meddelas av regeringen. Kostnaderna för handläggning av registrerings- och anmälningsärenden bör finansieras genom avgifter.

Stockholmsbörsen har begärt ett förtydligande av huruvida det är möjligt för Finansinspektionen att lägga ut hanteringen av lagringen på en operatör. Vi anser att några hinder för detta inte skall finnas. Om ett samarbete mellan Finansinspektionen och en operatör beträffande utvecklandet och upprätthållandet av ett system för lagring och tillhandahållande av emittentinformation kan vara ett sätt att skapa ett kostnadseffektivt system är det naturligtvis att föredra. Vidare är det en fördel för användarna om systemet har en vid räckvidd. En grundläggande förutsättning för att Finansinspektionen skall kunna använda sig av denna möjlighet är emellertid att inspektionen genom avtal eller på annat sätt säkerställer att de tekniska krav som uppställs på lagringsfunktionen uppfylls. Det är vidare väsentligt att säkerställa att den lagrade informationen inte går förlorad om t.ex. operatören säger upp avtalet. Vidare bör ett sådant samarbete inte innebära några negativa konsekvenser för emittenterna i form av dubbelrapportering. Informationen bör således kanaliseras genom Finansinspektionen och vara sökbar via Finansinspektionen.

Bolagsverket ifrågasätter om en systemlösning för den nya lagringsfunktionen kan vara på plats till det föreslagna ikraftträdandet den 1 april 2007. Som framgår av avsnitt 13 föreslås nu ett senare ikraftträdande i förhållande till promemorians förslag. Det framskjutna ikraftträdandet till den 1 juli 2007 får anses ge Finansinspektionen bättre förutsättningar för att inrätta lagringsfunktionen. Inspektionen har heller inte i sitt remissvar anmärkt på att ett genomförande inte skulle vara möjligt inom den föreslagna tidsramen.

Som tidigare har nämnts skall en emittent enligt artikel 4.1 i öppenhetsdirektivet se till att den offentliggjorda årsredovisningen förblir tillgänglig för allmänheten i minst 5 år. Enligt 2 kap. 23 § i Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. skall information som har offentliggjorts snarast möjligt läggas ut på utgivarens webbplats och finnas tillgänglig där under minst tre år. *Aktiespararna* har vidare ansett att ett krav på att emittenten håller informationen tillgänglig på sin webbplats skulle kunna ersätta kravet på central lagring som beskrivits ovan i avsnitt 9.2. För att alla investerare skall få samma möjlighet att ta del av informationen, föreslår Aktieägarna att tillsynsmyndigheterna i Europa upprättar listor över de noterade bolagen och håller dem tillgängliga på sin webbplats. Som vi ser det skulle ett sådant system innebära en fragmentering som inte kan anses underlätta informationssökningen för slutanvändarna. Det är önskvärt att det införs gemensamma bestämmelser i EU-medlemsstaterna. Det synes heller inte finnas någon möjlighet för medlemsstaterna att avstå från att genomföra tvingande bestämmelser i direktivet i avvaktan på att kommissionens genomförandeåtgärder beslutats. Som en konsekvens av att obligatorisk information skall finnas tillgänglig i den nya lagringsfunktionen hos Finansinspektionen finner vi dock att det saknas skäl för att i lag ställa krav på att emittenterna skall hålla den obligatoriska informationen tillgänglig för allmänheten under viss tid.

10.1 Information m.m. som rör bolagsstämma i svenska aktiebolag

Regeringens förslag: Bestämmelserna om kallelse till bolagsstämma i aktiebolag kompletteras med krav på att kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för stämman samt uppgift om vem som har rätt att delta i stämman.

En kallelse till bolagsstämma i ett aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad skall dessutom innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Nämda bolag skall tillhandahålla fullmaktsformulär för sina aktieägare samt utse ett finansiellt institut genom vilket aktieägarna kan utöva sina ekonomiska rättigheter.

Bolagsstämman skall kunna fatta beslut om att bolaget skall kunna informera sina aktieägare med ett elektroniskt förfarande i vidare mån än vad som är möjligt i dag.

Regeringens bedömning: Det behövs inga lagändringar till följd av öppenhetsdirektivet i frågor som rör likabehandling av aktieägare, möjlighet att använda fullmakt och offentliggörande av emissioner och vinstutdelningar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås emellertid att skyldigheten att i kallelsen ange totalt antal aktier och röster skall omfatta samtliga publika aktiebolag.

Remissinstanserna: *Bolagsverket* anser att de föreslagna reglerna om innehållet i en kallelse till bolagsstämma inte behöver ändras för bolag som inte omfattas av öppenhetsdirektivet. *Sveriges advokatsamfund* anser att information om antalet röster och aktier i ett bolag bör lämnas separat i nära anslutning till avstämningsdagen.

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet påpekar att det är oklart vilken sanktion som kan följa om ett aktiebolag bryter mot reglerna om fullmaktsformulär. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* föreslår att fullmaktsformuläret skall tillhandahållas i samband med kallelsen.

Svenska Bankföreningen och *Svenska Fondhandlareföreningen* anser även att det bör tydliggöras vad ombudsrollen innebär för de finansiella institut som utses till ombud, och hur denna roll förhåller sig till de uppgifter som i dag utförs av finansiella institut i egenskap förvaltare av aktier för kunders räkning, samt att ett finansiellt institut som är ett noterat aktiebolag självt skall kunna vara ombud. *Svenskt Näringsliv* anser att det bör förtydligas vad som avses med ”finansiellt institut” i detta sammanhang.

Sveriges Aktiesparares Riksförbund (Aktiespararna) anser att en aktieägare aktivt måste samtycka till att få information på elektronisk väg. *Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet* anser att det behövs en uttrycklig bestämmelse i associationsrättslig lagstiftning eller i

respektive bolags bolagsordning för att möjliggöra att kallelse till bolagsstämma sänds till aktieägare med elektroniska hjälpmedel. Svenskt Näringsliv anser att det bör förtydligas att bolagsstämmans samtycke till användande av elektroniska hjälpmedel inte kan inhämtas i efterhand.

De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag och bedömning.

Bakgrund: I artikel 17 i öppenhetsdirektivet finns bestämmelser om förhållandet mellan, å ena sidan, den som har gett ut aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad och, å andra sidan, innehavare av sådana aktier. Central är bestämmelsen om likabehandling av aktieägare. Det föreskrivs vidare att emittenten skall se till att alla hjälpmedel och all information som krävs för att aktieägarna skall kunna utöva sina rättigheter finns tillgängliga i hemmedlemsstaten och att integriteten i uppgifterna bevaras. Vidare får aktieägare inte hindras från att utöva sina rättigheter genom fullmakt, förutsatt att lagstiftningen i det land där emittenten har sitt säte tillåter detta. De aktiebolagsrättsliga reglerna finns i aktiebolagslagen (2005:551). För försäkringsaktiebolag, som har tillstånd att driva försäkringsrörelse, finns den associationsrättsliga regleringen i försäkringsrörelselagen (1982:713). Det kan nämnas att Försäkringsföretagsutredningen i sitt slutbetänkande har föreslagit att en ny försäkringsrörelselag skall införas och att det i den lagen endast skall finnas sådana associationsrättsliga särregler som är motiverade för försäkringsföretag, medan allmän associationsrättslig lagstiftning (t.ex. aktiebolagslagen) i övrigt skall tillämpas även för försäkringsföretag (SOU 2006:55 s. 158 ff.). Slutbetänkandet bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Som nämns i avsnitt 4.2.3 har kommissionen presenterat ett direktivförslag om aktieägars rättigheter.⁶¹ Direktivförslaget syftar till att underlätta för aktieägare att rösta för aktier i noterade aktiebolag. Det innehåller förslag som rör bl.a. när kallelse till bolagsstämma skall skickas ut, möjlighet att lägga fram förslag till beslut vid bolagsstämma, rätt att delta i bolagsstämma och möjligheten att delta i bolagsstämmor via elektroniska hjälpmedel. Vidare innehåller förslaget bestämmelser om vad en kallelse till bolagsstämma skall innehålla samt om rätten att ge någon fullmakt att rösta vid bolagsstämma. Bestämmelser som liknar de sistnämnda finns även i artikel 17.2 i öppenhetsdirektivet. Förhandlingarna om direktivförslaget är långt framskridna och ett formellt antagande väntas under våren 2007. Genomförandet av det direktivet kommer dock att övervägas i annat sammanhang. Av den anledningen bortses från direktivförslaget i det följande.

Nedan följer en närmare redogörelse för bestämmelserna i artikel 17 och vilka överväganden som görs. Förslagen och bedömningarna i detta avsnitt avser endast svenska aktiebolag, dvs. aktiebolag som har sitt säte i Sverige. Enligt definitionen av hemmedlemsstat i öppenhetsdirektivets artikel 2.1 i i kan ett aktiebolag med säte i ett annat land inom EES inte ha Sverige som hemmedlemsstat, om bolagets aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad. Sverige kan emellertid vara

⁶¹ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om utnyttjande av rösträtter av aktieägare i företag som har sitt säte i en medlemsstat och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2004/109/EG, KOM(2005) 685 slutlig.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Likabehandling av aktieägare

Enligt artikel 17.1 skall den som har gett ut aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad se till att alla aktieägare i samma kategori behandlas lika. I 4 kap. aktiebolagslagen finns bestämmelser om aktier och aktieslag. Enligt den aktiebolagsrättsliga likhetsprincipen som uttrycks i 4 kap. 1 § har alla aktier lika rätt i bolaget, om inte annat följer av 2–5 §§. Av dessa bestämmelser följer att aktier kan ha olika rätt i bolaget om de är av olika slag. Som exempel kan nämnas att ett aktieslag kan ha en större rätt till bolagets tillgångar eller vinst än andra aktieslag (2 §), eller att olika aktieslag kan ha olika röstvärde (5 §). Dessa undantag från likhetsprincipen förutsätter alltså att det är fråga om olika slag av aktier. Liknande bestämmelser finns i 3 kap. 1 § försäkringsrörelselagen. Gällande regler är således i linje med öppenhetsdirektivets regler, som kräver att aktieägare *i samma position* behandlas lika. Det finns också bestämmelser i 7 kap. 47 § aktiebolagslagen att bolagsstämman inte får fatta ett beslut som är ägnat att ge en otillbörlig fördel åt en aktieägare till nackdel för bolaget eller någon annan aktieägare. En liknande inskränkning i styrelsens eller andra ställföreträdarens kompetens finns i 8 kap. 41 § samma lag. Bestämmelserna motsvaras av 9 kap. 19 § respektive 8 kap. 15 § försäkringsrörelselagen.

Sammanfattningsvis gör vi bedömningen att direktivets krav på likabehandling är uppfyllda i gällande rätt.

Information inför bolagsstämma

Enligt artikel 17.2 a i öppenhetsdirektivet skall en emittent informera om plats, tid och dagordning för bolagsstämmor, det totala antalet aktier och rösträtter samt aktieägarnas rätt att delta i bolagsstämmor.

Bestämmelser om vad en kallelse till bolagsstämma skall innehålla finns i 7 kap. 24 § aktiebolagslagen respektive 9 kap. 9 § tredje stycket försäkringsrörelselagen. Det anges inte där att kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för bolagsstämman, även om det får anses underförstått. En sådan uttrycklig bestämmelse bör således införas.

Rätt att delta i en bolagsstämma i ett aktiebolag eller ett försäkringsaktiebolag som inte är avstämningsbolag har den som på dagen för bolagsstämman är införd i aktieboken (7 kap. 2 § första stycket aktiebolagslagen respektive 3 kap. 14 § försäkringsrörelselagen). I andra avstämningsbolag än försäkringsaktiebolag gäller för rätt att delta i en bolagsstämma att sådan rätt tillkommer den som tas upp i en utskrift eller annan framställning av aktieboken som avser förhållandena fem vardagar före bolagsstämman, eller vid den senare tidpunkt som anges i bolagsordningen (7 kap. 2 § första stycket jämfört med 28 § tredje stycket aktiebolagslagen). I avstämningsbolag som är försäkringsaktiebolag gäller i stället att utskriften av aktieboken skall avse förhållandena tio

dagar före bolagsstämman (9 kap. 1 § andra stycket jämfört med 3 kap. 13 § andra stycket försäkringsrörelselagen). Det saknas lagkrav på att kallelsen skall innehålla uppgift om vem som har rätt att delta i stämman, förutom i de fall då det i bolagsordningen föreskrivs att en aktieägare får delta i bolagsstämma endast om han eller hon anmäler detta till bolaget senast den dag som anges i kallelsen (7 kap. 2 § andra stycket aktiebolagslagen respektive 9 kap. 1 § tredje stycket försäkringsrörelselagen).

Om anmälan inte krävs för deltagande i bolagsstämman, kan det alltså i vissa fall vara svårt för en aktieägare att veta om han eller hon har rätt att delta i bolagsstämman eller inte, även om det går att ta reda på detta genom att kontrollera bolagsordningen. Det bör därför införas ett krav på att det anges i kallelsen vid vilken tidpunkt en aktieägare måste vara införd i aktieboken och andra villkor för att aktieägaren skall ha rätt att delta i bolagsstämman.

Öppenhetsdirektivets krav gäller endast bolag som har gett ut aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad. *Bolagsverket* har anfört att reglerna om kallelsens innehåll inte nödvändigtvis behöver ändras för de företag som inte omfattas av direktivet. Som nämnts tidigare får det anses underförstått att en kallelse redan enligt gällande rätt skall innehålla uppgift om tid och plats för stämman. Det är därför naturligt att den uttryckliga regel om detta som nu föreslås får omfatta samtliga aktiebolag, inklusive försäkringsaktiebolag. Även det föreslagna kravet på att en kallelse skall innehålla uppgift om vad som krävs för att en aktieägare skall ha rätt att delta i bolagsstämman är av sådant slag att det bör omfatta samtliga sådana bolag. På detta sätt undviks också en ytterligare uppdelning av de aktiebolagsrättsliga bestämmelserna, i den meningen att en del bestämmelser endast gäller för vissa aktiebolag.

I öppenhetsdirektivet föreskrivs också att emittenten skall informera om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Dessa uppgifter framgår av aktieboken eller den utskrift eller annan framställning av hela aktieboken som enligt 7 kap. 28 § aktiebolagslagen respektive 3 kap. 13 § andra stycket försäkringsrörelselagen skall hållas tillgänglig vid bolagsstämman. I ett bolag med spritt aktieägarande är det lämpligt att aktieägarna får del av denna information i god tid före bolagsstämman. Lämpligen görs även detta i kallelsen till stämman. *Sveriges advokatsamfund* har anfört att det inte är praktiskt att lämna informationen redan i kallelsen, utan att den i stället bör lämnas separat i nära anslutning till avstämningsdagen. Som Advokatsamfundet påpekar finns det i kommissionens förslag till EG-direktiv om aktieägarers rättigheter bestämmelser om att information om totalt antal aktier och röster i ett bolag skall offentliggöras på bolagets webbplats inför en bolagsstämma (se artikel 5.3 b i direktivförslaget). Bestämmelser om att aktiebolag skall lämna information av detta slag på sina webbplatser finns i dag inte i aktiebolagslagen eller försäkringsrörelselagen (jfr dock 28 kap. 5 § aktiebolagslagen om att ett aktiebolags webbplats skall innehålla uppgift om bl.a. bolagets firma). Sådana krav kan dock behöva införas i framtiden vid genomförande av ett eventuellt direktiv om aktieägarers rättigheter. I avvaktan på ett sådant direktiv anser vi att det i nuläget inte bör införas krav i aktiebolagslagen om offentliggörande på bolagens webbplatser.

För att det med en sådan utgångspunkt skall vara möjligt att begära att uppgifterna lämnas i anslutning till avstämningsdagen, skulle det krävas att bolagen, utöver kallelsen, sänder ut eller offentliggör ett meddelande med uppgift om antalet aktier och röster. Vi anser att det inte är lämpligt att uppställa något sådant krav. Vi föreslår därför, i likhet med promemorian, att informationen skall lämnas i kallelsen till bolagsstämman. Till skillnad från uppgifter i kallelsen om tid och plats för stämman samt om vilka som har rätt att närvara vid densamma, är uppgifter om det totala antalet aktier och röster i ett bolag typiskt sett i första hand intressant i bolag med ett spritt ägande. Vi anser därför, i likhet med Bolagsverket, att tillämpningsområdet för bestämmelsen i första hand bör begränsas till sådana bolag som omfattas av öppenhetsdirektivet, dvs. bolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES. Något skäl till att göra åtskillnad mellan å ena sidan svenska bolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknad och å andra sidan svenska bolag vars aktier är noterade i en stat utanför EES anses inte föreligga. Tillämpningsområdet bör således utsträckas till att gälla även sistnämnda aktiebolag.

Frågor om fullmakt

Enligt artikel 17.2 i öppenhetsdirektivet får en aktieägare inte hindras från att utöva sina rättigheter genom fullmakt, förutsatt att lagstiftningen i det land där emittenten har sitt säte tillåter detta.

För svenska aktiebolag gäller att en aktieägare som inte personligen är närvarande vid en bolagsstämma får utöva sin rätt vid stämman genom ett ombud med skriftlig, av aktieägaren undertecknad och daterad fullmakt (se 7 kap. 3 § aktiebolagslagen respektive 9 kap. 2 § försäkringsrörelselagen). Möjligheten att anlita ombud kan inte begränsas genom t.ex. föreskrifter i bolagsordningen. På denna punkt uppfyller således svensk rätt direktivets krav. I sammanhanget bör även påpekas att för andra aktiebolag än försäkringsaktiebolag gäller att kravet på att fullmakten skall vara undertecknad kan uppfyllas genom kvalificerad elektronisk signatur (1 kap. 13 § aktiebolagslagen).

Läget är dock ett annat i fall då ett bolag som inte har säte i en stat inom EES har Sverige som hemmedlemsstat. Denna fråga behandlas i avsnitt 11.1.5.

I artikel 17.2 b föreskrivs att en emittent skall ta fram ett formulär för fullmakter i pappersformat eller i elektroniskt format till alla som har rätt att rösta vid bolagsstämmor. Formuläret skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman, eller på begäran efter det att kallelsen har tillkännagetts.

I 7 kap. 4 § aktiebolagslagen finns regler om insamlande av fullmakter på bolagets bekostnad. Som huvudregel gäller att sådant insamlande av fullmakter inte är tillåtet. Det är dock möjligt att i bolagsordningen föreskriva att styrelsen får samla in fullmakter på bolagets bekostnad enligt ett visst förfarande. Om styrelsen beslutar att utnyttja en sådan rätt, skall den i samband med kallelsen till bolagsstämman tillhandahålla ett fullmaktsformulär åt aktieägarna. Formuläret skall bl.a. innehålla namn på ombudet samt förslag till beslut med svarsalternativen ”Ja” och ”Nej”.

Någon motsvarighet till denna bestämmelse finns inte i försäkringsrörelselagen.

Bestämmelserna i 7 kap. 4 § aktiebolagslagen kan inte anses uppfylla öppenhetsdirektivets krav på tillhandahållande av fullmaktsformulär. För det första föreskriver aktiebolagslagen inte någon skyldighet för bolagen att tillhandahålla sådana formulär, utan överlåter till styrelsen att avgöra detta. För det andra har aktieägaren enligt 7 kap. 4 § aktiebolagslagen inte möjlighet att själv bestämma vem som skall vara ombud, vilka frågor fullmakten skall omfatta eller huruvida särskilda instruktioner eller villkor för fullmaktens utövande skall gälla. En särskild bestämmelse om tillhandahållande av fullmaktsformulär är därför nödvändig. Det bör noteras att ett sådant förfarande inte är i strid med huvudregeln om förbud mot insamlande av fullmakter på bolagets bekostnad, eftersom förbudet endast omfattar formulär som pekar ut ett visst ombud eller anger hur ombudet skall rösta (se prop. 2004/05:85 s. 592). För att tydliggöra skillnaden mellan ett sådant fullmaktsformulär som det nu är fråga om, och en sådan insamling av fullmakter på bolagets bekostnad, bör det uttryckligen anges att fullmaktsformuläret inte får innehålla namn på ombudet eller ange hur ombudet skall rösta. Bestämmelsen bör för svenska bolag tas in i aktiebolagslagen respektive försäkringsrörelselagen. För aktiebolag utan säte i en stat inom EES bör bestämmelsen i stället tas in i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Öppenhetsdirektivets bestämmelser är endast tillämpliga om bolagets aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. Skälen för ett krav på tillhandahållande av fullmaktsformulär, dvs. att underlätta för aktieägare att utöva sin rösträtt, är emellertid lika starka om bolagets aktier endast är noterade vid en reglerad marknad utanför EES. Det föreslås därför att bestämmelsen för svenska aktiebolag skall tillämpas även för sådana fall.

Fullmaktsformuläret skall enligt öppenhetsdirektivet tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman eller på begäran efter att bolagsstämman har tillkännagetts. Detta innebär att i de fall då kallelsen till bolagsstämman skickas med post eller e-post till aktieägarna så skall formuläret bifogas kallelsen. Om kallelse sker på annat sätt, t.ex. genom annonsering i dagspress, skall formuläret i stället tillhandahållas på begäran av aktieägaren, vilket då möjligen kan ske på elektronisk väg (se mer om användande av elektroniska hjälpmedel nedan).

Svenska Bankföreningen och *Svenska Fondhandlareföreningen* har föreslagit att fullmaktsformuläret skall tillhandahållas ”i samband med kallelsen” i stället för ”tillsammans med kallelsen”, som föreslås i promemorian. En sådan utformning av bestämmelsen skulle emellertid inte stå i överensstämmelse med direktivets ordalydelse. Vi anser därför att promemorians förslag i denna del bör följas.

I sammanhanget bör nämnas att det i artikel 5.3 d i kommissionens förslag till direktiv om aktieägares rättigheter föreslås en skyldighet för bolag att på sin webbplats tillhandahålla fullmaktsformulär eller där ange var och hur sådana formulär kan fås. Det kan alltså bli aktuellt att återkomma till frågan i ett senare sammanhang.

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har ifrågasatt vilka sanktioner som kan bli möjliga vid överträdelse av bestämmelsen om fullmaktsformulär. Som framgår av avsnitt 8.5.5 föreslås inga nya sanktionsbestämmelser i fråga om överträdelser av bestämmelser om bolagsstämmor. Följderna av en underlåtenhet att tillhandahålla fullmaktsformulär får således prövas enligt de gällande bestämmelserna i aktiebolagslagen respektive försäkringsrörelselagen. Enligt vår mening är en sådan ordning inte förenad med några särskilda nackdelar.

Ombud avseende finansiella rättigheter

Ett bolag som har gett ut aktier som är noterade på en reglerad marknad kan ibland behöva anlita ett ombud genom vilket aktieägarna kan utöva sina finansiella rättigheter, t.ex. i fråga om utbetalning av vinstutdelning. Enligt artikel 17.2 c i öppenhetsdirektivet skall en emittent utse ett finansiellt institut till sitt ombud, genom vilket aktieägarna kan utöva sina finansiella rättigheter. I artikel 17.4 anges att kommissionen skall anta genomförandeåtgärder bl.a. i fråga om vilka kategorier av finansiella institut som en aktieägare får utöva sina finansiella rättigheter genom. Några sådana genomförandeåtgärder har inte föreslagits.

Till en början bör det noteras att det alltså är fråga om att bolaget enligt öppenhetsdirektivet skall utse ett finansiellt institut till *sitt* ombud. Bestämmelsen påverkar således inte möjligheterna för aktieägare att utse ombud i olika avseenden. Den ombudsfunktion som en förvaltare kan anses ha i fråga om förvaltarregistrerade aktier berörs således inte av förslaget.

Vad sedan gäller begreppet ”finansiellt institut” så är detta inte närmare definierat vare sig i öppenhetsdirektivet eller i genomförandedirektivet. I fråga om utbetalning av aktieutdelning så handhas sådan i Sverige av den centrala värdepappersförvararen. En central värdepappersförvarare bör i detta sammanhang kunna betraktas som ett exempel på ett finansiellt institut.

Svenska Bankföreningen och *Svenska Fondhandlareföreningen* har anfört att ett noterat aktiebolag som är ett finansiellt institut självt bör kunna fungera som ombud. I den motsvarande bestämmelsen i artikel 65.2 c i direktiv 2001/34/EG gjordes också undantag från skyldigheten att utse ett finansiellt institut till sitt ombud om bolaget självt tillhandahöll finansiella tjänster. Något motsvarande undantag finns inte i artikel 17.2 c i öppenhetsdirektivet. I begreppet ”ombud” kan heller inte tolkas in att bolaget skall kunna utse sig självt. Å andra sidan torde det huvudsakliga syftet med bestämmelsen vara att aktieägare skall kunna vända sig till ett finansiellt institut för att utöva sina rättigheter, snarare än att det skall finnas ett särskilt ombud för emittenten. Om emittenten själv är ett finansiellt institut skulle det således inte vara något vunnit med att ett annat finansiellt institut utses som ombud. Vidare skulle det ur konkurrenssynpunkt kunna ifrågasättas om vissa finansiella institut kunde anlita andra finansiella institut inom samma koncern som sina ombud, medan andra var tvungna att anlita ett konkurrerande institut som ombud. Sammanfattningsvis anser vi att ett finansiellt institut som självt är emittent inte skall behöva utse något annat finansiellt institut som ombud för sig, utan kan fylla denna funktion själv.

Svensk rätt uppställer inte någon skyldighet för bolagen att utse här berörda ombud. En särskild bestämmelse härom bör därför införas. Prop. 2006/07:65

Information om aktieutdelning och om emissioner

I artikel 17.2 d i öppenhetsdirektivet föreskrivs att en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad skall offentliggöra eller sända ut meddelanden om hur utdelning skall fördelas och betalas ut, och om emission av nya aktier, inklusive information om tilldelning, teckning, annullering och konvertering.

Bestämmelsen motsvaras i dag av 2 kap. 4 och 7 §§ Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 1995:43) om inregistrering av fondpapper m.m. Om styrelsen eller bolagsstämman hos utgivaren har fattat beslut om emission, eller om styrelsen har beslutat att föreslå stämman ett sådant beslut skall utgivaren enligt 4 § omedelbart offentliggöra beslutet, skälen till emissionen, emissionsvillkoren samt till vem eller vilka emissionen riktas. Av 7 § framgår att en utgivare av inregistrerade eller noterade fondpapper skall offentliggöra en bokslutskommuniké när årsbokslutet har fastställts och att denna kommuniké alltid skall innehålla uppgift om förslag till vinstutdelning och förslag till emission av aktier eller andra fondpapper. Det är lämpligt att bestämmelserna även i framtiden regleras genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Någon lagändring till följd av öppenhetsdirektivet är därför inte nödvändig. Direktivets krav på information om vinstutdelning kan dock medföra att Finansinspektionens föreskrifter behöver ändras, så att sådan information lämnas även när beslut om vinstutdelning kommer att fattas på en bolagsstämma som inte behandlar årsredovisningen, dvs. då informationen inte offentliggörs genom en bokslutskommuniké.

Användande av elektroniska hjälpmedel

I såväl aktiebolagslagen som försäkringsrörelselagen finns vissa formkrav beträffande kommunikation med aktieägarna. Som exempel kan nämnas att aktieägarna skall kallas till bolagsstämma på det sätt som föreskrivs i bolagsordningen och att kallelse i vissa fall alltid skall skickas med post (7 kap. 23 § första stycket aktiebolagslagen respektive 9 kap. 9 § andra stycket försäkringsrörelselagen). Det anses dock generellt att regler som är uppställda till skydd för aktieägarna kan frångås med aktieägarens samtycke. Om en aktieägare meddelar bolaget att han eller hon samtycker till att få information på elektronisk väg, kan bolaget alltså sända kallelser på detta sätt även om kallelse enligt de nyss nämnda reglerna skall sändas med post.

Genom artikel 17.3 i öppenhetsdirektivet införs en möjlighet för den som har gett ut aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad att använda sig av elektroniska hjälpmedel för att informera aktieägare även om denne inte aktivt har samtyckt till detta. Bestämmelsen innebär att en medlemsstat skall tillåta att bolaget använder elektroniska hjälpmedel för att informera aktieägarna, under förutsättning att vissa krav är uppfylla. Bestämmelsen bör inte förstås på det sättet att

elektronisk kommunikation med aktieägarna är möjlig endast om de angivna kraven är uppfyllda, utan snarare att medlemsstaten inte kan förbjuda bolag att använda sig av elektronisk kommunikation om förutsättningarna är uppfyllda.

Eftersom kommunikation med aktieägare på elektronisk väg redan i dag är möjlig för svenska aktiebolag om aktieägaren har lämnat sitt samtycke, torde direktivbestämmelsen inte få någon större inverkan på svenska förhållanden. Emellertid måste aktiebolagslagen och försäkringsrörelselagen ändras på så sätt att elektronisk kommunikation med en aktieägare som inte har lämnat sitt samtycke blir möjlig, förutsatt att direktivkraven är uppfyllda. De ändringar som föreslås skall således inte ses som en inskränkning i bolagens möjlighet enligt gällande rätt att kommunicera på elektronisk väg med en samtyckande aktieägare.

För det första krävs enligt direktivet att beslut fattas på bolagsstämma. Bestämmelsen kan uppfattas som att huvudregeln för majoritetskrav vid beslut på bolagsstämma skall tillämpas, dvs. mer än hälften av de avgivna rösterna (7 kap. 40 § aktiebolagslagen respektive 9 kap. 13 § försäkringsrörelselagen). I fall där det är nödvändigt att ändra bolagsordningen krävs dock i vanlig ordning att beslutet biträds av aktieägare med minst två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de aktier som är företrädade vid bolagsstämman (se 7 kap. 42 § aktiebolagslagen respektive 9 kap. 14 § försäkringsrörelselagen).

För det andra får användningen av elektroniska hjälpmedel inte bero på var aktieägaren eller annan flaggningsskyldig är bosatt eller har sitt säte. Bolaget får alltså inte diskriminera mellan olika aktieägare på grund av deras hemvist. Det torde dock vara så att en ökad användning av elektronisk kommunikation gynnar aktieägare som är bosatta utomlands. Eftersom den regel som nu föreslås i praktiken endast får någon effekt beträffande aktieägare som inte aktivt samtycker till elektronisk kommunikation, torde någon särskild lagregel om icke-diskriminering inte behöva införas.

För det tredje måste det finnas rutiner för att identifiera aktieägarna eller de som har rätt att utnyttja eller bestämma om utnyttjandet av rösterna, så att de blir fullständigt informerade. I aktiebolagslagen finns flera bestämmelser om vem som i egenskap av aktieägare eller annars har rättigheter gentemot aktiebolaget. Enligt den tidigare nämnda bestämmelsen i 7 kap. 2 § tillkommer rätten att delta i en bolagsstämma den aktieägare som är införd i aktieboken, antingen på dagen för stämman eller, i avstämningsbolag, vid en viss tidpunkt före stämman. Av 4 kap. 37 och 38 §§ följer att en aktieägare i ett bolag som inte är avstämningsbolag måste vara införd i aktieboken för att få utöva de rättigheter som aktierna ger, med vissa undantag. I avstämningsbolag gäller enligt 4 kap. 39 § att en aktieägare eller förvaltare som på avstämningsdagen är införd i aktieboken och antecknad i avstämningsregistret antas vara behörig att utöva vissa rättigheter gentemot bolaget. Rättigheterna skall emellertid enligt 4 kap. 40 § kunna utövas av andra, t.ex. en god man eller en konkursförvaltare, om denne är antecknad i avstämningsregistret. Motsvarande regler finns beträffande försäkringsaktiebolag i 3 kap. 14 § och 9 kap. 1 § andra stycket försäkringsrörelselagen (rätt att delta i bolagsstämma) respektive 3 kap. 12–15 §§ samma lag (utövande av aktieäga- res rätt). Beträffande förvaltarregistrerade aktier har ett

avstämningsbolag möjlighet att begära att den centrala värdepappersförvararen kräver in uppgifter från förvaltare om de aktieägare vars aktier han förvaltar, samt att få del av dessa uppgifter, se 3 kap. 12 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument.

Sammantaget finns det således ett regelverk som gör det möjligt för bolaget att identifiera aktieägarna eller de andra personer som kan utöva aktieägares rättigheter i bolaget. I sammanhanget bör även beaktas att alternativet till att informera aktieägare på elektronisk väg är att antingen kungöra informationen genom annonser eller liknande, eller att sända den med post, något som också det kräver tillgång till uppgifter om aktieägares identitet.

Det fjärde kravet som uppställs i direktivet är att enskilda aktieägare skriftligen tillfrågas om de godtar att bli informerade på detta sätt. I avsnitt 7.4.1 görs bedömningen att ett krav på skriftlighet inte utesluter elektroniska kommunikationssätt. Med tanke på det sammanhang som det här är fråga om – en förfrågan om att få använda elektroniska hjälpmedel – bör dock krävas att förfrågan sänds i pappersform. Om en aktieägare inte hör av sig inom rimlig tid och meddelar att han eller hon motsätter sig att information lämnas med elektroniska hjälpmedel, skall ett medgivande anses lämnat. Det är alltså här som det öppnas en möjlighet att använda elektroniska hjälpmedel för kommunikation trots att en aktieägare inte aktivt har lämnat sitt samtycke. *Aktiespararna* anser att en aktieägare som inte i tid medger användning av elektroniska hjälpmedel inte skall anses ha godtagit detta. Enligt vår mening är emellertid de krav som direktivet uppställer i detta avseende tillräckliga för att aktieägarnas intresse skall tillgodoses. En sådan ordning som *Aktiespararna* har förordat skulle dessutom inte vara förenlig med öppenhetsdirektivet.

Mot denna bakgrund föreslår vi att det i svensk lag tas in bestämmelser av innebörd att en aktieägare som inte hör av sig inom viss tid och meddelar att han eller hon motsätter sig att information lämnas med elektroniska hjälpmedel skall anses ha medgett att information fortsättningsvis lämnas på det sättet. Med hänsyn till vikten av att aktieägare informeras på ett sätt som är effektivt, i betydelsen att aktieägaren verkligen får del av informationen, bör svarsfristen dock inte få underskrida två veckor. Bolaget bör vidare vara skyldigt att upplysa aktieägaren om följderna av ett uteblivet svar.

Svenskt Näringsliv har ansett att förfrågan till aktieägarna skall kunna skickas ut först efter det att bolagsstämman har fattat beslut om användande av elektroniska hjälpmedel. Vi delar uppfattningen att detta normalt är en lämplig ordning. Enligt vår mening finns det dock inte anledning att i lagen föreskriva att så alltid skall vara fallet. Det väsentliga är att bolaget inte använder sig av elektronisk kommunikation förrän stämman har fattat beslut om detta. Huruvida samtycket från aktieägarna inhämtas före eller efter beslutet har mindre betydelse. Vi föreslår därför inte några särskilda bestämmelser om den saken.

Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet har anfört att de ändringar som föreslås i promemorian inte är tillräckliga för de fall då information enligt lag eller bolagsordning skall sändas på visst sätt, utan har ansett att det behövs en uttrycklig bestämmelse i associationsrättslig lagstiftning eller i bolagsordning för att möjliggöra att information i

sådant fall sänds elektroniskt. Fakultetsnämnden har i sammanhanget anfört att aktieägarskyddsregler kan frångås med samtycke endast för visst fall och visst tillfälle samt att samtycke inte kan avse överträdelser av skyddsregler i framtiden.

Med anledning av vad fakultetsnämnden har anfört bör det poängteras att det i detta fall är fråga om aktieägares individuella samtycke att göra avsteg från bestämmelser i lag eller bolagsordning som är uppställda till enskilda aktieägares skydd. Den princip som fakultetsnämnden har hänvisat till avser sådana åsidosättanden som påverkar andra – nuvarande eller framtida – aktieägare i bolaget. Det handlar då i första hand om sådana skyddsregler som kan åsidosättas endast med *samtliga* aktieägares samtycke. Förslaget avser inte en sådan situation. Vi anser därför att den föreslagna ordningen är förenlig med hittills gällande regler och principer på området (jfr Hultmark i Juridisk Tidskrift utgiven vid Stockholms universitet 1998/99 s. 851 och prop. 2004/05:85 s. 603). Sammanfattningsvis gör vi således bedömningen att det inte krävs några lagändringar i detta avseende utöver vad som föreslagits i promemorian.

Slutligen föreskriver öppenhetsdirektivet att en eventuell fördelning av kostnaderna för att överföra information via elektroniska hjälpmedel skall fastställas av emittenten enligt likabehandlingsprincipen i artikel 17.1. Frågan om fördelning av kostnader kan naturligtvis vara beroende av faktorer som vilken teknisk lösning som väljs, vilken utrustning som behövs och liknande, men i många fall torde de sammantagna kostnaderna, i vart fall på sikt, inte överstiga de som i dag belastar bolag för utskick per post, och i de fallen torde frågan om att fördela kostnader knappast aktualiseras. Mot den bakgrunden, och då det saknas särskilda regler om fördelning av kostnader för sådan elektronisk kommunikation som är möjlig i dag, bör det inte införas någon särskild bestämmelse om detta.

Direktivet är, som framgått tidigare, tillämpligt på bolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. När det gäller de bestämmelser som är aktuella här kan det övervägas om dessa borde göras tillämpliga även på samtliga publika aktiebolag. För en sådan ordning talar intresset av att i aktiebolagslagen, så långt möjligt, undvika andra indelningar av bolag än indelningen i publika och privata aktiebolag. Det kan också från allmänna utgångspunkter framstå som lämpligt att de ökade möjligheter till elektronisk kommunikation som bestämmelserna innebär för bolagen kommer även andra publika bolag än de noterade bolagen till del. Mot detta skall dock vägas att direktivet i dessa delar, som tidigare har framgått, innebär ett avsteg från den grundläggande aktiebolagsrättsliga principen om att regler som är uppställda till aktieägares skydd endast får frångås med aktieägarens (aktiva) samtycke. Övervägande skäl får därför anses tala för att bestämmelsernas tillämpningsområde begränsas till noterade bolag. Dock bör det inte göras någon skillnad mellan bolag vars aktier är noterade i en medlemsstat inom EES och bolag vars aktier är noterade i en stat utanför detta område.

Det förtjänar att framhållas att de bestämmelser som har föreslagits i det föregående omfattar all information och liknande som bolaget kan komma att sända till sina aktieägare och således inte är begränsade till att

avse information inför en bolagsstämma. Även andra typer av meddelanden som skickas ut till aktieägarna omfattas. Detta kan tyckas tala för att bestämmelserna borde placeras i aktiebolagslagens första kapitel som innehåller ett antal allmänna bestämmelser om aktiebolag och aktiebolagsformen. Motsvarande gäller i fråga om försäkringsrörelselagen. Samtidigt kan det konstateras att de nu föreslagna bestämmelserna i praktiken kan förväntas ha sin främsta betydelse när det gäller kallelse till bolagsstämma. Det finns därmed en tydlig koppling mellan dessa bestämmelser och de bestämmelser som sedan tidigare finns i 7 kap. aktiebolagslagen respektive 9 kap. försäkringsrörelselagen, och som reglerar bolagsstämman. Övervägande skäl får anses tala för att bestämmelserna placeras i dessa kapitel.

Slutligen bör det poängteras att öppenhetsdirektivets bestämmelser endast tar sikte på bolagens information till sina aktieägare. Exempelvis ett krav på kungörelse som syftar till att säkerställa att information kommer till allmänhetens kännedom, snarare än till att nå samtliga aktieägare, kan inte anses uppfyllt genom att bolaget informerar sina aktieägare på elektronisk väg.

10.2 Information till skuldebrevsinnehavare m.m.

Regeringens förslag: Nya bestämmelser om information till och behandling av innehavare av vissa skuldebrev som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad införs.

En princip om likabehandling av innehavare av likvärdiga skuldebrev införs. Vidare regleras vad en kallelse till ett möte med skuldebrevsinnehavare skall innehålla.

Skuldebrevsinnehavare skall kunna utöva sina rättigheter med hjälp av befullmäktigat ombud. Emittenter av skuldebrev skall tillhandahålla fullmaktsformulär samt utse ett finansiellt institut genom vilket innehavarna kan utöva sina ekonomiska rättigheter.

Emittenter av skuldebrev skall informera innehavarna om utbetalning av ränta och utövande av rättigheter knutna till skuldebreven.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* efterfrågar ett uttalande i förarbetena om att den svenska marknaden redan i dag fungerar på ett sätt som överensstämmer med de föreslagna kraven. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 18 i öppenhetsdirektivet innehåller regler om information till skuldebrevsinnehavare m.m. motsvarande dem som finns i artikel 17 beträffande aktieägare och som har behandlats i avsnitt 10.1. Bestämmelserna motsvarar delvis artikel 78 och artikel 83 i direktiv 2001/34/EG. Det saknas emellertid särskilda regler i svensk rätt i detta avseende.

Artikel 18 i öppenhetsdirektivet skall tillämpas på emittenter som har gett ut skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Enligt definitionen i artikel 2.1 b avses med ”skuldebrev” obligationer eller andra former av överlåtbara skuldförbindelser, med undantag av sådana värdepapper som motsvarar aktier i bolag eller som, om de konverteras eller om de rättigheter som de ger utövas, ger rätt att förvärva aktier eller värdepapper som motsvarar aktier. Begreppet ”värdepapper som motsvarar aktier” har en motsvarighet i prospekt-direktivet, där det i artikel 2.1 b anges att som aktierelaterade värdepapper anses bl.a. ”överlåtbara värdepapper motsvarande aktier i bolag”. I förarbetena till den lagstiftning genom vilken prospektdirektivet genomfördes i svensk rätt anges att sådana finansiella instrument som kan jämföras med aktie är interimbevis, fondaktierätt, teckningsrätt och andra liknande instrument (se prop. 2004/05:158 s. 70 f. samt definitionen av *aktierelaterat finansiellt instrument* i 1 kap. 1 § lagen [1991:980] om handel med finansiella instrument). Samma tolkning bör göras här.

Av definitionen av skuldebrev följer att t.ex. konvertibler inte omfattas av artikeln. Det skulle kunna anses att innehavare av konvertibler har minst lika stort intresse av att omfattas av bestämmelserna i artikel 18 som innehavare av obligationer. Som framgår senare i detta avsnitt torde möten med skuldebrevsinnehavare inte vara särskilt vanligt förekommande i Sverige. Något behov av regler i detta avseende har inte heller framkommit. Vi anser därför att en reglering utöver vad öppenhetsdirektivet kräver inte bör införas.

Som framgått i avsnitt 5.4.3 omfattas inte penningmarknadsinstrument med en kortare löptid än tolv månader av definitionen av öppenhetsdirektivets tillämpningsområde. Av de skäl som anförs i det avsnittet och mot bakgrund av vad som sagts ovan om konvertibler, bör sådana penningmarknadsinstrument inte heller omfattas av de bestämmelser som nu föreslås.

Medlemsstaterna har enligt artikel 1.3 i öppenhetsdirektivet möjlighet att undanta skuldebrev som har getts ut av medlemsstater eller av regionala eller lokala myndigheter i medlemsstater från flera av de bestämmelser som anges i artikel 18. På samma sätt som beträffande konvertibler, kan det argumenteras för att innehavare av skuldebrev som har getts ut av en medlemsstat eller dess myndigheter har ett intresse av att få information m.m. i enlighet med reglerna i artikel 18. Emellertid gör sig argumentet om att inte införa regler i större utsträckning än vad direktivet kräver gällande även i detta avseende, och det har inte heller framkommit något behov av reglering på området. Sådana emittenter bör därför undantas från de föreslagna reglerna.

Likabehandling

En emittent av skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall enligt artikel 18.1 i öppenhetsdirektivet se till att alla innehavare av skuldebrev som har emitterats samtidigt och på samma villkor

behandlas lika med avseende på alla rättigheter som är knutna till dessa skuldebrev. Prop. 2006/07:65

Det finns ingen motsvarighet i gällande svensk rätt. En bestämmelse med innehåll motsvarande direktivets bör därför införas. Lämpligen görs detta i lagen om börs- och clearingverksamhet. Det bör anmärkas att principen om likabehandling begränsas till sådana skuldebrev som har emitterats samtidigt och på samma villkor. Bestämmelsen har således ingen inverkan på möjligheten att ge ut skuldebrev med olika villkor i fråga om t.ex. ränta eller förmånsrätt.

Information och hjälpmedel m.m.

I artikel 18.2 i öppenhetsdirektivet föreskrivs att emittenten skall se till att alla hjälpmedel och all information som krävs för att innehavarna av skuldebrev skall kunna utöva sina rättigheter finns tillgängliga i hemmedlemsstaten och att integriteten i uppgifterna bevaras. Till skillnad från vad som gäller beträffande aktieinnehav, så saknas det reglering i svensk rätt om att det skall hållas möten, liknande bolagsstämmor, för innehavare av skuldebrev. Enligt vad som har upplysts har det i vart fall tidigare sällan, om ens någonsin, förekommit sådana möten i Sverige. På senare tid har det dock blivit vanligare att det i villkoren för skuldebrev tas in bestämmelser om att emittenten t.ex. har rätt att genomföra sådana ändringar av villkoren som har godkänts på ett möte med skuldebrevsinnehavarna, ett s.k. fordringshavarmöte. I villkoren brukar då också föreskrivas exempelvis vem som har rätt att sammankalla ett fordringshavarmöte, hur kallelse skall ske och hur beslut fattas på mötet. Det bör noteras att direktivet inte föreskriver att sådana möten skall hållas, utan endast vad som skall iakttas för det fall att möten hålls. Det föreslås inte heller nu några regler om möten med skuldebrevsinnehavare utöver de i huvudsak procedurfrågor som regleras i direktivet. Det överlämnas således till marknadsaktörerna att avgöra om möten skall hållas.

Var möten med skuldebrevsinnehavare skall hållas

Artikel 18.3 i öppenhetsdirektivet inskränker möjligheten att i nationell rätt begränsa var möten med skuldebrevsinnehavare kan hållas när mötet avser skuldebrev med ett högt nominellt värde. Bestämmelsen innebär att om endast innehavare av skuldebrev som vart och ett har ett nominellt värde som uppgår till eller motsvarar minst 50 000 euro skall sammankallas till ett möte, får emittenten välja att hålla mötet i vilken medlemsstat som helst, förutsatt att alla hjälpmedel och all information som krävs för att innehavarna skall kunna utöva sina rättigheter står till förfogande i denna medlemsstat.

Finansiella instrument som har ett nominellt värde uppgående till eller motsvarande minst 50 000 euro behandlas i vissa avseenden på särskilda sätt. Anledningen är att sådana instrument typiskt sett förvärvas och innehas av investerare som inte är i lika stort behov av den skyddslagstiftning som många av reglerna utgör. Som exempel kan nämnas att prospekt inte behöver upprättas vid erbjudande av sådana finansiella instrument till allmänheten (2 kap. 4 § 4 lagen om handel med finansiella

instrument) och att öppenhetsdirektivets bestämmelser om regelbunden finansiell information inte skall tillämpas på emittenter av endast sådana skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad (artikel 8.1 b). I svensk rätt saknas begränsningar i fråga om var möten med skuldebrevsinnehavare kan hållas. Det är därför inte nödvändigt att införa någon särskild regel i svensk rätt för att uppfylla den aktuella bestämmelsen i direktivet.

Frågor om fullmakt

En skuldebrevsinnehavare får enligt artikel 18.2 i öppenhetsdirektivet inte hindras från att utöva sina rättigheter genom fullmakt, förutsatt att lagstiftningen i det land där emittenten har sitt säte tillåter detta.

Det finns i dag inga särskilda bestämmelser i svensk rätt om användning av fullmakt i situationer som den aktuella. För svenskt vidkommande är det lämpligt att föreskriva att utgivaren inte får hindra att fullmakt utnyttjas. I fråga om utländska förhållanden bör, i enlighet med direktivet, föreskrivas att utgivaren inte får hindra att fullmakt används om det enligt lagstiftningen i det land där utgivaren har sin hemvist är tillåtet att använda fullmakt.

I artikel 18.2 b i direktivet föreskrivs att emittenten skall ta fram ett formulär för fullmakter. Bestämmelsen motsvarar den om fullmaktsformulär för aktieägare, som har behandlats i avsnitt 10.1, till vilket hänvisas.

Information till skuldebrevsinnehavare

En emittent skall enligt artikel 18.2 a offentliggöra eller sända ut meddelanden om plats, tid och dagordning för möten med skuldebrevsinnehavare, utbetalning av ränta, utövande av rättigheter avseende konvertering, utbyte, teckning eller annullering och återbetalning samt skuldebrevsinnehavarnas rätt att delta i möten eller utöva rättigheter.

Det är lämpligt att minimikrav för innehållet i en kallelse till möte med skuldebrevsinnehavare motsvarande dem för kallelse till bolagsstämma uppställs.

Det finns i dag inte några bestämmelser i svensk rätt som motsvarar de krav på information om ränteutbetalning, återbetalning m.m. som öppenhetsdirektivet uppställer. Även om flera av informationskraven kan omfattas av bestämmelserna i 5 kap. 3 § första stycket 3 och 6 kap. 2 § första stycket 3 lagen om börs- och clearingverksamhet, dvs. att emittenten skall offentliggöra de upplysningar om verksamheten och fondpapperen som är av betydelse för bedömningen av kursvärdet på fondpapperen, är det inte alltid så är fallet. Det bör därför tas in en särskild bestämmelse om denna informationsskyldighet i lagen om börs- och clearingverksamhet.

Information enligt artikel 18.2 a i öppenhetsdirektivet utgör inte sådan obligatorisk information som måste offentliggöras i enlighet med direktivets bestämmelser. Informationen kan således lämnas genom att den offentliggörs eller sänds ut på sätt som emittenten bedömer lämpligt, förutsatt att informationen därigenom sprids till skuldebrevsinnehavarna

på ett effektivt sätt. Om uppgifter om hur informationen skall spridas ingår i villkoren för skuldebrevsemissionen, skall dessa villkor naturligtvis följas.

Ombud för utövande av finansiella rättigheter

Enligt artikel 18.2 c i öppenhetsdirektivet skall en emittent utse ett finansiellt institut till sitt ombud, genom vilket skuldebrevsinnehavarna kan utöva sina finansiella rättigheter. I artikel 18.5 anges att kommissionen skall anta genomförandeåtgärder bl.a. i fråga om vilka kategorier av finansiella institut som en aktieägare får utöva sina finansiella rättigheter genom. Några sådana genomförandeåtgärder har inte föreslagits.

Begreppet ”finansiellt institut” är inte närmare definierat vare sig i öppenhetsdirektivet eller i genomförandedirektivet. Som exempel på sådana finansiella rättigheter som det kan vara fråga om kan nämnas ränteutbetalning och betalning av kapitalskuld. I Sverige handhas sådana utbetalningar av den centrala värdepappersförvararen. En central värdepappersförvarare bör i detta sammanhang kunna betraktas som ett exempel på ett finansiellt institut. I det fall att det skulle förekomma materialiserade skuldebrev (dvs. skuldebrev som inte är kontoförda utan som innehas i pappersform) kan det i stället vara fråga om att ett finansiellt institut utses till s.k. betalningsombud för att förmedla betalning av ränta eller kapitalbelopp.

I övrigt hänvisas till vad som sägs om ombud avseende finansiella rättigheter i avsnitt 10.1.

Bestämmelsen i öppenhetsdirektivet motsvarar artikel 78.2 b i direktiv 2001/34/EG. Det finns emellertid ingen uttrycklig reglering av detta i svensk rätt. En särskild bestämmelse härom bör därför införas.

Användande av elektroniska hjälpmedel

I artikel 18.4 i öppenhetsdirektivet finns föreskrifter om användande av elektroniska hjälpmedel för att informera skuldebrevsinnehavare. Bestämmelserna motsvarar dem som finns i artikel 17.3 beträffande information till aktieägare och som har behandlats i avsnitt 10.1. Som anmärkts där måste innebörden av bestämmelsen anses vara att medlemsstater inte kan förbjuda användande av elektronisk kommunikation förutsatt att direktivets krav är uppfyllda, men att den inte hindrar dem att tillåta sådan kommunikation även om kraven inte är uppfyllda.

I dag saknas särskilda bestämmelser om hur kommunikation med skuldebrevsinnehavare skall ske. Det finns således inga begränsningar i möjligheten att använda elektroniska hjälpmedel för sådan kommunikation. Det är därför inte nödvändigt att nu införa bestämmelser som tillåter emittenter av skuldebrev att kommunicera med skuldebrevsinnehavare på elektronisk väg.

Regeringens bedömning: Öppenhetsdirektivets bestämmelser om att förslag till ändring av bolagsordning och liknande urkunder skall ges in till tillsynsmyndigheten och den reglerade marknaden föranleder ingen lagändring.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 19.1 andra stycket i öppenhetsdirektivet skall en emittent som föreslår en ändring av sin bolagsordning eller sina stadgar överlämna ett utkast till ändringen till den behöriga myndigheten och den reglerade marknaden. Det förhållandet att utkasten skall ges in till den behöriga myndigheten kan inte uppfattas som ett krav på att myndigheten skall godkänna eller i övrigt förhandsgranska utkastet.

Bestämmelsen motsvarar i huvudsak artiklarna 66 och 79 i direktiv 2001/34/EG. De äldre direktivbestämmelserna har i Sverige genomförts genom 2 kap. 6 § Finansinspektionens föreskrifter om inregistrering av fondpapper m.m. Även öppenhetsdirektivets bestämmelser bör genomföras genom föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Någon lagändring för detta är inte nödvändig.

11.1 Emittenter med säte i tredjeland

11.1.1 Allmänt

Regeringens bedömning: Tredjelandsemittenter som har Sverige som hemmedlemsstat bör få tillämpa andra regler beträffande regelbunden finansiell information, flaggning, information om bolagsstämma m.m. om dessa bedöms likvärdiga med de krav som ställs i öppenhetsdirektivet.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Sverige kan under vissa förutsättningar vara hemmedlemsstat för en emittent som inte har något säte i ett land inom EES. Enligt artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet får den behöriga myndigheten undanta dessa emittenter från vissa av direktivets krav under förutsättning att lagstiftningen i det land där emittenten har sitt säte innehåller motsvarande krav. En emittent kan också undantas från direktivets bestämmelser om emittenten uppfyller krav som ställs i ett annat tredjeland lagstiftning och som den behöriga myndigheten, dvs. Finansinspektionen, anser är likvärdiga.⁶² Således kan ett bolag som hör hemma i ett visst tredjeland men som på grund av t.ex. en notering i ett annat tredjeland uppfyller krav i det senare landets lagstiftning, undantas från direktivets krav om lagstiftningen anses vara likvärdig med dessa krav.

Emittenten skall ge in informationen till Finansinspektionen och offentliggöra den på samma sätt som en emittent med säte i ett land inom EES.

I artikel 23.4 i öppenhetsdirektivet föreskrivs att kommissionen skall anta genomförandeåtgärder för att säkerställa att bestämmelsen i artikel 23.1 tillämpas enhetligt i olika medlemsstater. Dessa genomförandeåtgärder skall omfatta en ”mekanism” som skall garantera likvärdighet mellan sådan information som krävs enligt tredjeland lag och sådan som skall offentliggöras enligt direktivet. Kommissionen skall också senast den 20 januari 2012 besluta om huruvida redovisningsstandarder som används i ett tredjeland motsvarar gemenskapsbestämmelserna.

I kommissionens genomförandedirektiv regleras vissa frågor som gäller förhållandet till reglering i tredjeland (artiklarna 13–23). Det anges bl.a. vilka specifika uppgifter som skall lämnas i en finansiell rapport för att informationen skall anses likvärdig med öppenhetsdirektivets krav på förvaltningsberättelse, intygandemening och övrigt innehåll i redovisningen. Kraven som ställs på tredjelandsemittenterna i

⁶² Detta framgår inte direkt av direktivets svenska lydelse, men är tydligt i andra språkversioner. Den svenska lydelsen av artikel 23.1 är ”...eller att emittenten uppfyller de krav som fastställs i det tredjelandets lagstiftning och som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser vara likvärdiga”. Den engelska versionen lyder i stället ”...or such issuer complies with requirements of the law of a third country that the competent authority of the home Member State considers as equivalent”. Motsvarande lydelse finns även i de franska och danska språkversionerna.

genomförandedirektivet blir i vissa avseenden mindre stränga än vad som gäller enligt t.ex. artiklarna 4 och 5 i öppenhetsdirektivet och som nu föreslås skall införas i svensk rätt. Exempelvis behöver tredjelandsemitter som i enlighet med landets lagstiftning inte är skyldiga att upprätta ett särskilt årsbokslut för moderbolaget i en koncern, under vissa förutsättningar inte heller uppfylla öppenhetsdirektivets krav på att den årliga redovisningen skall innehålla detta årsbokslut (artikel 4.3 första stycket). Således bör övervägas om undantagsmöjligheterna bör utnyttjas eller om samma regler bör vara tillämpliga på alla företag som har Sverige som hemmedlemsstat, oavsett om de har sitt säte här eller saknar säte i ett land inom EES.

För det senare alternativet talar att en enhetlig lagstiftning med få undantag ökar överskådligheten och förutsebarheten. Dessutom är det eftersträvaransvärt att ha en konkurrensneutral reglering. Det som talar för att utnyttja undantagsmöjligheterna, är att bolag med annan hemmedlemsstat än Sverige också kommer att följa andra regler än de som gäller för svenska bolag. Det finns också en risk att emittenter från ett tredjeland söker sig till andra kapitalmarknader än den svenska om Sverige uppställer högre krav än andra EES-länder, något som skulle kunna påverka den svenska marknaden negativt. Slutligen är syftet med undantagsmöjligheterna i öppenhetsdirektivet just att underlätta för emittenter utanför EES genom att undvika dubbla regelverk för nämnda emittenter.

Mot denna bakgrund bör utgångspunkten vara att undantagsmöjligheterna för emittenter från tredjeland utnyttjas. Om den svenska marknaden bedömer att de krav som uppställs på sådana emittenter härigenom blir alltför låga, finns det möjlighet att åtgärda detta genom självreglering, t.ex. genom att uppställa högre krav i noteringsavtalen.

11.1.2 Regelbunden finansiell information

Regeringens förslag: En tredjelandsemittent som har Sverige som hemmedlemsstat får tillämpa bestämmelser om års- och koncernredovisning samt halvårsrapport, som finns i offentlig reglering i ett land utanför EES, om dessa bestämmelser motsvarar de krav som ställs på sådan regelbunden finansiell information i öppenhetsdirektivet. Emittenten får även tillämpa ett tredjelands bestämmelser om kvartalsrapport, om dessa bestämmelser motsvarar de krav på sådan rapport som ställs i de svenska bestämmelser om delårsrapport som skulle ha varit tillämpliga om emittenten hade haft sitt säte i Sverige.

En tredjelandsemittent får även tillämpa bestämmelser om koncernredovisning och halvårsrapport för koncernen, som finns i offentlig reglering i ett land utanför EES, om villkoren i artikel 1 i kommissionens beslut 2006/891/EG är uppfyllda.

Om ett tredjelands bestämmelser inte anses likvärdiga, eller om villkoren i kommissionens beslut inte är uppfyllda, skall emittenten upprätta års- och koncernredovisning, halvårsrapport, delårsredogörelse respektive kvartalsrapport i enlighet med de svenska bestämmelser som gäller för en emittent av motsvarande slag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav på års- och koncernredovisning samt halvårsrapport som ett tredjelandets bestämmelser skall uppfylla för att motsvara de krav som ställs på sådan regelbunden finansiell information i öppenhetsdirektivet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian finns dock ingen hänvisning till kommissionens genomförandebeslut.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Öppenhetsdirektivets och genomförandedirektivets innehåll: Enligt artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta en emittent från kraven i artiklarna 4–6 på regelbunden finansiell information, förutsatt att det berörda tredjelandets lagstiftning innehåller motsvarande krav, eller att emittenten uppfyller de krav som fastställs i ett tredjelandets lagstiftning och att den behöriga myndigheten anser att dessa krav är likvärdiga.

I artiklarna 13–18 i kommissionens genomförandedirektiv anges när olika bestämmelser om finansiell information kan anses vara likvärdiga med artiklarna 4–6 i öppenhetsdirektivet. Av artikel 13 i genomförandedirektivet följer att en tredjelandsemittent kan undantas från kravet på förvaltningsberättelse i årsredovisningen förutsatt att den information som lämnas i stället uppfyller vissa i artikeln angivna kriterier. I artikel 14 anges när en tredjelandsemittent kan undantas från vissa av de informationskrav som gäller i fråga om halvårsrapport. Vidare anges i artikel 15 när en tredjelandsemittent kan undantas från kravet på intygandemening i års- och koncernredovisningen respektive halvårsrapporten. Enligt artikel 16 kan en tredjelandsemittent undantas från kravet på delårsredogörelse om emittenten offentliggör kvartalsrapporter i enlighet med lagstiftningen i tredjeland. Om emittenten inte offentliggör kvartalsrapporter, skall emittenten inte undantas från öppenhetsdirektivets krav på delårsredogörelse. Enligt artikel 17 kan tredjelandsemittenter som upprättar koncernredovisning och som enligt lagstiftningen i det tredjelandet inte är skyldiga att offentliggöra moderbolagets årsredovisning, undantas från detta krav under vissa förutsättningar. Enligt artikel 18 kan en tredjelandsemittent som inte upprättar koncernredovisning undantas från bestämmelsen i artikel 4.3 andra stycket i öppenhetsdirektivet, förutsatt att emittenten upprättar årsredovisning i enlighet med godkända IFRS, eller i enlighet med likvärdiga standarder.

Skälen för regeringens förslag: De i avsnitt 6 föreslagna reglerna om regelbunden finansiell information föreslås gälla för utgivare av fondpapper som har Sverige som hemmedlemsstat. I enlighet med vad som redogjorts för i avsnitt 11.1.1 är det dock befogat att undanta emittenter som inte har något säte inom EES och som på grund av lagstiftning i ett tredjeland upprättar och offentliggör finansiell information som är likvärdig den information som skall offentliggöras enligt öppenhetsdirektivet. Det föreslås därför att sådana emittenter skall undantas från vissa krav på innehåll i års- och koncernredovisning, halvårsrapport och kvartalsrapport under förutsättning att den information som emittenten offentliggör uppfyller likvärdiga krav. Vad

som skall anses vara likvärdiga krav bör anges i föreskrifter som meddelas av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer. Kommissionens genomförandeåtgärder skall ligga till grund för dessa föreskrifter.

Vad gäller emittenter med säte i tredjeland som inte upprättar kvartalsrapport, finns i genomförandedirektivet inte någon möjlighet till undantag från kravet på upprättande av delårsredogörelse och innehållet i en sådan. Undantagsbestämmelsen i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet föreslås därför inte omfatta delårsredogörelsen.

I vissa fall ställer den svenska lagstiftningen högre krav på innehållet i exempelvis en års- och koncernredovisning än vad som följer av öppenhetsdirektivet. Avsikten är dock att artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet skall tillämpas enhetligt av medlemsstaterna genom bl.a. de genomförandeåtgärder som redogjorts för ovan. Det bedöms därför vara tillräckligt att tredjelandsemittenter som har Sverige som hemmedlemsstat uppfyller likvärdiga krav med avseende på regelbunden finansiell information som öppenhetsdirektivet anger. Undantagsbestämmelsen bör utformas därefter.

Andra internationella redovisningsstandarder än IFRS

Enligt artikel 23.4 i öppenhetsdirektivet skall kommissionen senast fem år efter det att direktivet skall vara införlivat i nationell lagstiftning, dvs. senast den 20 januari 2012, besluta huruvida de redovisningsstandarder som används av tredjelandsemittenter motsvarar gemenskapsbestämmelserna. Fram till detta datum får som framgått ovan de nationella tillsynsmyndigheterna göra en egen bedömning av om andra internationella redovisningsstandarder än IFRS som tillämpas av emittenter som inte har säte i en stat inom EES är likvärdiga och kan godkännas för tillämpning i den medlemsstaten.

Fram till och med räkenskapsåret 2006 finns ett generellt undantag i artikel 23.2 i öppenhetsdirektivet för emittenter som har sitt säte i tredjeland och som upprättar sin årliga redovisning i enlighet med andra internationellt gångbara redovisningsstandarder än IFRS. Sådana emittenter undantas från kravet på att upprätta årlig redovisning i enlighet med kraven i artikel 4 eller 5, fram till det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2007 eller senare, förutsatt att emittenten upprättar sin årliga redovisning i enlighet med internationellt godkända normer som avses i artikel 9 i IAS-förordningen. Med hänsyn till att det föreslagna ikraftträdandet för genomförandet av öppenhetsdirektivet (den 1 juli 2007) får bestämmelsen i artikel 23.2 ingen praktisk betydelse.

Enligt artikel 23.4 finns det emellertid en möjlighet för kommissionen att under en övergångsperiod tillåta att tredjelandsemittenter fortsatt kan använda sådana redovisningsstandarder som ännu inte fattats beslut om de motsvarar gemenskapsbestämmelserna. Kommissionens beslut (2006/891/EG) av den 4 december om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjelandsemittenter av värdepapper, i det följande benämnd genomförandebeslutet, innehåller en sådan övergångsregel (se bilaga 4). Av artikel 1 i genomförandebeslutet framgår att tredjelandsemittenter före den 1 januari 2009 får upprätta

koncernredovisning och halvårsrapport för koncernen i enlighet med sin nationella redovisningsstandard om vissa villkor är uppfyllda. Av genomförandebeslutet framgår att finansiella rapporter som har upprättats i enlighet med god redovisningssed i antingen Förenta staterna, Japan eller Kanada generellt skall godtas.

Enligt vad som föreslagits i promemorian (se Ds 2006:6 s. 238) bör därför lagförslaget innehålla en bestämmelse om att emittenter får tillämpa ett tredjelandets bestämmelser om koncernredovisning och halvårsrapport om villkoren i artikel 1 i kommissionens beslut 2006/891/EG är uppfyllda. Som behörig myndighet för redovisningstillsynen åligger det Finansinspektionen att pröva om ovan nämnda villkor är uppfyllda.

11.1.3 Bestämmelser om flaggning

Regeringens förslag: Aktiebolag som saknar säte i ett land inom EES och som har Sverige som hemmedlemsstat behöver inte följa bestämmelserna om

- flaggning för innehav av egna aktier, och
- offentliggörande av ändringar i det totala antalet aktier och röster, förutsatt att bolaget uppfyller kraven i ett tredjeland och att dessa krav är likvärdiga med de som finns i öppenhetsdirektivet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorian innehåller ett undantag från bestämmelser i promemorian om att emittenter skall offentliggöra flaggningsinformation.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Direktivets och genomförandedirektivets innehåll: Enligt artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta emittenter med säte i ett land utanför EES från bestämmelserna i artiklarna 12.6, 14 och 15 i öppenhetsdirektivet, om emittenten enligt nationell rätt i det land där emittenten har sitt säte, eller enligt lagstiftningen i ett annat tredjeland, skall uppfylla krav som är likvärdiga.

Bestämmelserna i öppenhetsdirektivet som undantagen avser är reglerna om inom vilken tidsfrist flaggningsinformation skall offentliggöras, flaggning för innehav av egna aktier samt offentliggörande av ändringar i det totala antalet aktier eller röster i bolaget.

Artiklarna 19–21 i genomförandedirektivet innehåller föreskrifter om när bestämmelser om flaggning kan anses vara likvärdiga med direktivets bestämmelser i ovan nämnda avseenden.

I artikel 19 i anges att ett bolag med säte i tredjeland skall anses uppfylla krav motsvarande öppenhetsdirektivets om den sammanlagda tidsfristen för anmälan och offentliggörande av flaggningsinformation är högst sju handelsdagar. Det spelar i detta avseende ingen roll hur denna sammanlagda frist fördelas mellan frist för anmälan och frist för offentliggörande. Den sammanlagda fristen motsvarar den som enligt artikel 12.2 och 12.6 gäller för bolag med säte inom EES.

Artikel 20 i genomförandedirektivet föreskriver att tredjelandets krav på flaggning för innehav av egna aktier skall anses motsvara

öppenhetsdirektivets bestämmelser om flaggning för sådant innehåll skall ske enligt följande. Prop. 2006/07:65

- Om bolaget får inneha egna aktier motsvarande högst 5 % av röstetalet och flaggning skall ske när denna gräns uppnås.
- Om bolaget får inneha egna aktier motsvarande mer än 5 % men högst 10 % av röstetalet och flaggning skall ske när gränsen 5 % och den högsta gränsen uppnås.
- Om bolaget får inneha egna aktier motsvarande mer än 10 % av röstetalet och flaggning skall ske när gränserna 5 % och 10 % uppnås.

I artikel 21 i genomförandedirektivet anges att tredjelandets krav på offentliggörande av förändringar i det totala antalet aktier eller röster i bolaget skall anses motsvara öppenhetsdirektivets bestämmelser, om det krävs att en utgivare offentliggör förändringarna inom 30 dagar från det att de ägt rum.

Skälen för regeringens förslag: De ovan nämnda bestämmelserna i genomförandedirektivet är sådana att undantagen bör utnyttjas. Eftersom vi i denna proposition föreslår att Finansinspektionen skall ombesörja offentliggörandet av flaggningsinformation är det emellertid inte nödvändigt att utnyttja direktivets möjlighet till undantag från bestämmelsen om inom vilken tid en emittent skall offentliggöra sådan information. Aktiebolag utan säte i ett land inom EES bör däremot undantas från de i övrigt angivna bestämmelserna i öppenhetsdirektivet om de uppfyller motsvarande krav. Den precisering av vad som skall anses som motsvarande krav som följer av genomförandedirektivet bör anges i verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

11.1.4 Information om förändringar i rättigheter för innehavare av värdepapper m.m.

Regeringens bedömning: Det bör inte göras något undantag för tredjelandsemittenter i fråga om offentliggörande av information om förändringar i rättigheter för innehavare av värdepapper m.m.

Promemorians bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet får som framgått den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta emittenter med säte utanför EES från kraven i artikel 16 om emittenten enligt nationell rätt i det land där emittenten har sitt säte, eller enligt lagstiftningen i ett annat tredjeland, skall uppfylla krav som är likvärdiga med direktivets.

Kraven i artikel 16 handlar huvudsakligen om förändringar av de rättigheter som är knutna till värdepapper. Artikel 16 har behandlats i avsnitt 6.5. Som anges där kan sådana förändringar av rättigheter ibland vara att bedöma som kurspåverkande information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § 3 och 6 kap. 2 § 3 lagen om börs- och

clearingverksamhet samt 2 kap. 4 § Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 1995:43) om inregistrering av fondpapper m.m. Prop. 2006/07:65

De nämnda bestämmelserna gör ingen skillnad på var utgivaren av fondpapperen har sitt säte och är således tillämpliga även på emittenter som inte har säte i ett land inom EES.

Det saknas bestämmelser i genomförandedirektivet om vilken information som skall anses som likvärdig med den som krävs enligt artikel 16. De i artikeln föreskrivna upplysningarna får anses så viktiga för innehavare av de aktuella fondpapperen och för kapitalmarknaderna i övrigt att det inte bör göras något undantag för emittenter i tredjeland.

11.1.5 Information om bolagsstämma m.m.

Regeringens förslag: Tredjelandsemittenter med Sverige som hemmedlemsstat och vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad i ett land inom EES skall

- se till att alla aktieägare i samma kategori behandlas lika,
- tillåta aktieägare att utöva sina rättigheter genom fullmakt, om detta är tillåtet i det land där emittenten har sitt säte, och i sådant fall tillhandahålla fullmaktsformulär inför bolagsstämmor, och
- informera om plats, tid och dagordning för bolagsstämmor samt om det totala antalet aktier och röster inför en stämma och om aktieägars rätt att delta i en stämma.

En emittent behöver inte följa de ovan nämnda kraven om emittenten i stället uppfyller kraven i det land där utgivaren har sitt säte och dessa krav är likvärdiga med dem som anges i öppenhetsdirektivet.

Emittenter som inte har säte i ett land inom EES och som har Sverige som hemmedlemsstat behöver inte följa bestämmelserna om information inför möte med skuldebrevsinnehavare m.m. om emittenten uppfyller kraven i det land där emittenten har sitt säte och dessa krav är likvärdiga med de som finns i öppenhetsdirektivet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I avsnitt 10.1 behandlas hur artikel 17 i öppenhetsdirektivet bör genomföras i svensk rätt. Som anges där bedöms den gällande aktiebolagslagen (2005:551) uppfylla flera av kraven i artikeln och de nödvändiga ändringarna föreslås göras i den lagen. Aktiebolagslagen är endast tillämplig på svenska aktiebolag och, indirekt, på europabolag med säte i Sverige. Det är därför nödvändigt med bestämmelser för aktiebolag utan säte i ett land inom EES och som har Sverige som hemmedlemsstat, för de fall då bolagets aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i ett annat land inom EES.

Beträffande innehållet i artikel 17 i direktivet hänvisas till avsnitt 10.1. För nu aktuella bolag bör direktivets krav införas i lagen om börs- och clearingverksamhet.

Bestämmelserna i artikel 17.2 c (utnämmande av finansiellt institut som ombud) och artikel 17.2 d (information om aktieutdelningar och emissioner) skall enligt förslaget respektive gällande rätt tillämpas av alla emittenter av aktier, oavsett var emittenten har sitt säte. Det behövs därför inga särskilda regler för tredjelandsemittenter.

Som anges i avsnitt 10.1 lägger svensk rätt i huvudsak inga hinder i vägen för användande av elektroniska hjälpmedel för kommunikation med aktieägare (jfr artikel 17.3 i direktivet). I det avsnittet föreslås endast en mindre ändring i aktiebolagslagen för de fall då en aktieägare inte uttryckligen har samtyckt till att elektroniska hjälpmedel skall kunna användas. Om användning av elektroniska hjälpmedel är tillåten enligt det aktuella tredjelandets rätt, saknas anledning att inskränka denna möjlighet. Det föreslås därför inga bestämmelser i den delen.

Enligt artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta emittenter med säte i ett land utanför EES från bestämmelserna i artiklarna 17 och 18 i öppenhetsdirektivet, om emittenten enligt nationell rätt i det land där emittenten har sitt säte, eller enligt lagstiftningen i ett annat tredjeland, skall uppfylla krav som är likvärdiga.

I artikel 22 i genomförandedirektivet föreskrivs att tredjelandets lagstiftning om information om bolagsstämmor och möten med skuldebrevsinnehavare skall anses likvärdig med artikel 17.2 a och 18.2 a i öppenhetsdirektivet om informationen inför sådana möten enligt tredjelandets rätt skall innehålla upplysning om plats, tid och dagordning för mötet.

Möjligheten till undantag bör utnyttjas. Tredjelandsemittenter bör därför undantas från de angivna bestämmelserna i öppenhetsdirektivet om de uppfyller motsvarande krav.

Utöver hänvisningen till artikel 17.2 a och 18.2 a saknas det i genomförandedirektivet bestämmelser om när ett tredjelandets lagstiftning skall anses motsvara öppenhetsdirektivets krav i artiklarna 17 och 18. Möjligheten till undantag bör dock trots detta utnyttjas. Närmare föreskrifter om vad som krävs för att ett tredjelandets lagstiftning skall anses motsvara direktivets bestämmelser bör anges i verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

11.2 Vissa anmälningsskyldiga med säte i tredjeland

Regeringens förslag: Moderbolag till vissa förvaltningsbolag och värdepappersföretag som inte har säte i ett land inom EES skall undantas från skyldigheten att lägga samman sina aktieinnehav med dotterbolagets vid bedömning av om anmälningsskyldighet uppkommer, om de uppfyller krav i det land där företaget har sitt säte beträffande oberoende som motsvarar dem i öppenhetsdirektivet.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I artikel 23.6 i öppenhetsdirektivet finns ett undantag för förvaltningsbolag och värdepappersföretag med

säte i tredjeland från kravet på sammanläggning av aktieinnehav med moderbolagets innehav vid bedömning av om flaggningsplikt uppkommer (jfr avsnitt 7.4.5 i fråga om motsvarande undantag för företag inom EES). Undantaget gäller bolag som har säte i tredjeland och som bedriver sådan verksamhet att det skulle ha krävts auktorisation enligt artikel 5.1 i det s.k. UCITS-direktivet⁶³ eller i fråga om portföljförvaltning enligt avsnitt A punkt 4 i bilaga I i MiFID⁶⁴, om bolaget hade haft sitt säte eller, beträffande värdepappersföretag, huvudkontor inom gemenskapen. Sådana bolag skall, på samma sätt som förvaltningsbolag och värdepappersföretag inom EES, undantas från kravet på att lägga samman sina aktieinnehav med moderbolagets innehav vid bedömning av om flaggnings skyldighet uppkommer. För att undantaget skall bli tillämpligt krävs dock att bolaget uppfyller krav på oberoende i det land där bolaget har sitt säte som motsvarar de krav som gäller för bolag inom EES (jfr avsnitt 7.4.5).

Enligt artikel 23 i genomförandedirektivet skall ett sådant bolag som nämns i föregående stycke anses uppfylla krav på oberoende motsvarande dem i artikel 12.4 och 12.5 i öppenhetsdirektivet om bolaget i alla situationer fritt kan utöva den rösträtt som är kopplad till de tillgångar bolaget förvaltar och om bolaget bortser från moderföretagets och andras intressen om en intressekonflikt uppstår. Vissa av de krav som uppställs i artikel 10 i genomförandedirektivet (se avsnitt 7.4.5) skall tillämpas även av bolag i tredjeland.

I likhet med den bedömning som gjordes i avsnitt 11.1.1 är det lämpligt att utnyttja även det nu aktuella undantaget och således behandla förvaltningsbolag och värdepappersföretag som inte har sitt säte inom EES på ett likvärdigt sätt som motsvarande företag inom EES. I likhet med vad som föreslås i fråga om fondbolag, förvaltningsbolag och värdepappersföretag inom EES, bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter i vilka de närmare kraven för att undantaget skall vara tillämpligt anges.

⁶³ Rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EGT L 375, 31.12.1985, s. 3, Celex 31985L0611), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9, Celex 32005L0001).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1, Celex 32004L0039).

12.1 Prospektregler

12.1.1 Hemmedlemsstat

Regeringens förslag: Det införs en bestämmelse om när Sverige är hemmedlemsstat beträffande prospektreglerna.

Bestämmelserna om godkännande av prospekt och ändringar i prospekt ändras på så sätt att det anges att Finansinspektionen får pröva sådana frågor om Sverige är hemmedlemsstat.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Sveriges advokatsamfund* framför synpunkter på den föreslagna regelns tekniska utformning. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I prospektdirektivet definieras begreppet hemmedlemsstat i artikel 2.1 m. Av definitionen följer att Sverige är hemmedlemsstat när emittenten har sitt säte i Sverige samt i vissa fall när emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att finansiella instrument skall tas upp till handel på en reglerad marknad, hör hemma i en annan stat inom EES eller i tredjeland, dvs. en stat utanför EES.

Begreppet hemmedlemsstat är grundläggande vid tillämpningen av reglerna i prospektdirektivet. Exempelvis är det den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten som prövar frågan om godkännande av ett prospekt och som registrerar prospekt när myndigheten har godkänt det (artiklarna 13 och 14 i prospektdirektivet). Med hänsyn till de ändringar som föreslås i avsnitt 12.1.2 beträffande genomförandet av artikel 10 i prospektdirektivet finns det anledning att än en gång överväga om begreppet hemmedlemsstat bör införas i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument.

I lagrådsremissen Prospekt (dnr Fi2004/4608) fanns en definition av begreppet *hemstat* som motsvarade definitionen av begreppet hemmedlemsstat i artikel 2.1 m i prospektdirektivet. Eftersom definitionen i lagen var avsedd att innefatta även de stater inom EES som inte är medlemsstater användes begreppet hemstat i stället för hemmedlemsstat.

Lagrådet förordade dock att den definition av begreppet hemstat som tagits in i förslaget i lagrådsremissen, borde utgå (prop. 2004/05:158 s. 418). Enligt Lagrådets uppfattning var definitionen, som omfattade fyra punkter, inte bara detaljerad utan också i vissa delar nästan ogenomtränglig. Det ansågs därför angeläget att den redigerades om. Lagrådet konstaterade emellertid att begreppet hemstat bara förekom i tre paragrafer i förslaget till ändring i lagen om handel med finansiella instrument och att det i dessa paragrafer reglerades olika fall då Finansinspektionen skall pröva om ett prospekt (eller ett tillägg till prospekt) kan godkännas. För att Finansinspektionen skulle vara behörig att göra de ifrågavarande prövningarna krävdes i samtliga fall att Sverige var hemstat. Eftersom begreppet hemstat bara förekom i de tre paragraferna ansåg Lagrådet att definitionen av hemstat borde utgå ur 1 kap. 1 §. I stället borde de tre paragraferna byggas ut så att det av dessa

framgick vad som krävs för att Finansinspektionen skall vara behörig att pröva de aktuella frågorna, utan att ledning behöver hämtas i en allmän definition av begreppet hemstat.

Regeringen gjorde bedömningen att bestämmelserna i lagen om handel med finansiella instrument om godkännande av prospekt och tillägg till prospekt borde utformas i enlighet med vad Lagrådet hade föreslagit (a. prop. s. 110).

När nu begreppet hemmedlemsstat föreslås införas i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet genom att det får betydelse för de nya reglerna som genomför öppenhetsdirektivet, finns anledning att överväga om inte begreppet även bör införas beträffande prospektreglerna. En sådan bestämmelse är vidare nödvändig för att genomföra de förtydliganden som föreslås i nästkommande avsnitt (12.1.2).

Definitionen av hemmedlemsstat i prospektdirektivet är – som Lagrådet har påpekat – detaljerad och svår att tränga igenom. Begreppet hemmedlemsstat kommer att användas i lagen om handel med finansiella instrument endast i sådana sammanhang där det är fråga om att peka ut Sverige som hemmedlemsstat. Det finns således inget behov av att ta in en allmän definition av begreppet hemmedlemsstat i lagen. I stället bör, på samma sätt som föreslås när det gäller lagen om börs- och clearingverksamhet, införas en bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument som anger när Sverige skall vara hemmedlemsstat på motsvarande sätt som det nu anges när Finansinspektionen är behörig att pröva frågan om godkännande av prospekt (2 kap. 25 och 37 §§ lagen om handel med finansiella instrument).

Sverige skall således vara hemmedlemsstat om emittenten har sitt säte här i landet (prospektdirektivets artikel 2.1 m i).

Sverige skall även vara hemmedlemsstat om emittenten gör ett sådant val. Denna valmöjlighet finns beträffande icke aktierelaterade finansiella instrument vilkas nominella värde motsvarar minst 1 000 euro samt vissa andra icke aktierelaterade finansiella instrument, exempelvis warranter och andra former av derivatinstrument. En förutsättning för att Sverige skall vara hemmedlemsstat i ett sådant fall är dock att det är i Sverige som instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits upp till handel på en reglerad marknad (artikel 2.1 m ii). Vidare skall Sverige vara hemmedlemsstat även i vissa andra fall beträffande en emittent från tredjeland, om det är i Sverige som de finansiella instrumenten erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad för första gången efter det att prospektdirektivet trädde i kraft (artikel 2.1 m iii). I sistnämnda fall bör Sverige vara hemmedlemsstat även om en emittent har gjort ett sådant val enligt artikel 30.1 i prospektdirektivet beträffande finansiella instrument som har tagits upp till handel på en reglerad marknad före den tidpunkten.

Som en följd av förslaget att ange de fall när Sverige är hemmedlemsstat bör bestämmelserna om godkännande av prospekt och tillägg till prospekt ändras (2 kap. 25, 34 och 37 §§). Om det anges när Sverige är hemmedlemsstat behöver definitionen av detta begrepp i prospektdirektivet inte längre ingå som en del i de bestämmelser som pekar ut Finansinspektionen som behörig myndighet. Om Sverige är hemmedlemsstat innebär det samtidigt att Finansinspektionen är behörig myndighet.

Regeringens förslag: Det bör förtydligas att skyldigheten att upprätta och ge in dokument, som innehåller information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna, till Finansinspektionen skall gälla endast om Sverige är hemmedlemsstat.

Från skyldigheten att upprätta och ge in nämnda dokument undantas en emittent av

- andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen om investeringsfonder,
- fordringsrätter med kortare löptid än ett år, och
- sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument, om inte bestämmelserna i den lagen och prospektförordningen har blivit tillämpliga genom att prospekt har upprättats.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Bakgrund: I artikel 10.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁶⁵ (prospektdirektivet) ställs det krav på att emittenter vars finansiella instrument är upptagna till handel på en reglerad marknad varje år skall sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten offentliggjort eller gjort tillgänglig under året i en eller flera medlemsstater och i tredjeland enligt EG-rättsliga eller nationella författningar som rör regleringen av värdepapper, emittenter av värdepapper och värdepappersmarknader. Emittenter av icke aktierelaterade finansiella instrument, som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro, är undantagna från den nu berörda informationsskyldigheten (artikel 10.3 i prospektdirektivet).

Dokumentet skall ges in till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten efter offentliggörandet av årsredovisningen (artikel 10.2 i prospektdirektivet). Om dokumentet innehåller hänvisningar till information skall det anges var denna information kan erhållas.

Av definitionen av begreppet hemmedlemsstat i artikel 2.1 m i prospektdirektivet följer att det kan uppstå situationer där en emittent kan ha mer än en behörig myndighet enligt prospektdirektivet. I dessa situationer skall den årliga informationen lämnas till samtliga sådana behöriga myndigheter.

Artikel 10 i prospektdirektivet har genomförts i svensk rätt genom bestämmelserna i 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument (prop. 2004/05:158, bet. 2005/06:FiU9, rskr. 2005/06:44, SFS 2005:833).

Skälen för regeringens förslag: Av 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument följer att ingivandet av dokumentet gäller för samtliga emittenter vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en börs eller auktoriserad marknadsplats. Av lagtexten framgår

⁶⁵ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64 (Celex 32003L0071).

således inte uttryckligen att det bara är när Sverige är hemmedlemsstat som emittenten är skyldig att ge in dokument till Finansinspektionen (jfr artikel 10.2 i prospektdirektivet). Definitionen av hemmedlemsstat i artikel 2.1 m i prospektdirektivet medför emellertid att det kan förekomma fall där Sverige inte är hemmedlemsstat för finansiella instrument som är upptagna till handel i Sverige på en reglerad marknad eller fall där Sverige är hemmedlemsstat för instrument trots att dessa inte har tagits upp till handel här i landet. För att säkerställa att tillämpningsområdet för bestämmelserna i 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument stämmer överens med reglerna i artikel 10 i prospektdirektivet bör lagtexten förtydligas på så sätt att det anges att skyldigheten att upprätta och ge in dokument till Finansinspektionen gäller endast om Sverige är hemmedlemsstat. Frågan om när Sverige är hemmedlemsstat behandlades i det närmast föregående avsnittet.

Vidare följer av 6 kap. 1 b § fjärde stycket lagen om handel med finansiella instrument ett undantag såvitt avser icke aktierelaterade finansiella instrument med ett nominellt värde motsvarande minst 50 000 euro. Bestämmelsen motsvarar artikel 10.3 i prospektdirektivet. Till sammanhanget hör att i artiklarna 1.2 a och 2.1 a i prospektdirektivet anges att direktivet inte skall tillämpas på vissa finansiella instrument. Motsvarande bestämmelser finns i 2 kap. 2 § lagen om handel med finansiella instrument. Där anges att bestämmelserna om prospekt i den lagen inte skall tillämpas om de finansiella instrumenten utgörs av andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller fordringsrätter med kortare löptid än ett år. Undantaget från skyldigheten att upprätta och ge in dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument bör därför gälla även i fråga om sådana finansiella instrument. I 2 kap. 3 § lagen om handel med finansiella instrument finns ytterligare undantag från skyldigheten att upprätta prospekt. De gäller bl.a. finansiella instrument som garanteras av en stat eller myndighet inom EES. Undantagen i paragrafen motsvarar artikel 1.2 b, 1.2 d och 1.3 i prospektdirektivet och är dispositiva. Prospekt behöver således inte upprättas om sådana finansiella instrument tas upp till handel på en reglerad marknad. Om prospekt ändå upprättas beträffande sådana instrument följer dock av 2 kap. 8 § lagen om handel med finansiella instrument att bestämmelserna i den lagen och prospektförordningen blir tillämpliga. Det bör således införas ett undantag från skyldigheten att upprätta och ge in dokument även i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 § nämnda lag. Det undantaget gäller dock bara om prospekt inte har upprättats.

12.2 Anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

12.2.1 Marknadsmisbruksdirektivet

Den 1 juli 2005 trädde lagen (2005:377) om straff för marknadsmisbruk vid handel med finansiella instrument i kraft. Den lagen innehåller bl.a. bestämmelser som behövts för att genomföra Europaparlamentets och

rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk)⁶⁶, (marknadsmissbruksdirektivet). Samtidigt trädde även ändringar i kraft beträffande lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (anmälningsskyldighetslagen) som också gjorts till följd av nämnda direktiv (prop. 2004/05:142, bet. 2004/05:FiU27, rskr. 2004/05:264, SFS 2005:382). Anmälningsskyldigheten utvidgades t.ex. till att omfatta också innehav av aktier i svenska aktiebolag som inte är aktiemarknadsbolag, om bolagets aktier är föremål för handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES.

Regeringen lämnade emellertid inte något förslag i det sammanhanget om hur regeln i sista meningen i artikel 6.1 i direktiv 2004/72/EG⁶⁷ (tredje genomförandedirektivet) borde införlivas med svensk rätt. Den regeln gäller anmälningsskyldighet för innehav av aktier som getts ut av bolag som inte har sitt säte inom EES. Om ett sådant bolag har gett ut aktier som är noterade vid en reglerad marknad i en medlemsstat, skall anmälan göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bolaget är skyldigt att årligen registrera dokument avseende aktierna enligt artikel 10 i prospektdirektivet. Med anledning av denna koppling till reglerna i prospektdirektivet genomfördes regeln i sista meningen i artikel 6.1 i tredje genomförandedirektivet i stället – genom en ändring i 1 a § anmälningsskyldighetslagen – i samband med att prospektdirektivet genomfördes i svensk rätt (prop. 2004/05:158, bet. 2005/06:FiU9, rskr. 2005/06:44, SFS 2005:835).

12.2.2 Utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade i Sverige

Regeringens förslag: Det som föreskrivs om aktiemarknadsbolag i lagen om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument (anmälningsskyldighetslagen) skall tillämpas på utländska aktiebolag som inte har sitt säte inom EES och som har gett ut aktier som är noterade i Sverige vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, om bolagen är skyldiga att ge in dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Reglerna i marknadsmissbruksdirektivet och tredje genomförandedirektivet innebär att bestämmelserna om anmälningsskyldighet för innehav av finansiella instrument och ändring i innehavet också skall omfatta aktier som getts ut av utländska aktiebolag som inte har sitt säte inom EES, om bolaget har gett ut aktier

⁶⁶ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16, Celex 32003L0006.

⁶⁷ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtaga marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L 162, 30.4.2004, s. 70, Celex 32004L0072).

som är noterade i Sverige vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. Detta följer av den regel som finns i sista meningen i artikel 6.1 i tredje genomförandedirektivet som avser bolag som inte hör hemma inom EES. Enligt den regeln gäller nämligen att om det bolag som har gett ut aktierna inte är registrerat i en medlemsstat skall anmälan göras till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där bolaget enligt artikel 10 i prospektdirektivet är skyldigt att årligen registrera ett dokument avseende aktierna.

Emittenter från tredjeland som har gett ut finansiella instrument som är föremål för handel på en reglerad marknad inom EES skall enligt artikel 10 i prospektdirektivet varje år ge in ett dokument till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Definitionen av begreppet hemmedlemsstat finns i artikel 2.1 m i prospektdirektivet. I avsnitt 12.1.2 beskrivs närmare hur regeln i artikel 10 i prospektdirektivet om årlig information har genomförts i svensk rätt genom en särskild bestämmelse i lagen om handel med finansiella instrument (6 kap. 1 b §).

Som en följd av de förändringar som föreslås i fråga om bestämmelserna i 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument i avsnitt 12.1.2 bör på motsvarande sätt ett tillägg göras i 1 a § första stycket 2 anmälningsskyldighetslagen om att bestämmelsen gäller i fråga om bolag som är skyldiga att ge in ett sådant dokument till Finansinspektionen.

Den krets personer som enligt anmälningsskyldighetslagen anses ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag anses således ha insynsställning i ett utländskt aktiebolag som inte har sitt säte inom EES, om bolaget har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats här i landet och bolaget är skyldigt att ge in dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.

12.2.3 Insynsställning

Regeringens förslag: Kretsen av personer som anses ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag utvidgas till att omfatta även den vars närstående juridiska personer äger en viss andel i aktiemarknadsbolaget.

Promemorians förslag omfattar även en utvidgning till närstående fysiska personer.

Remissinstanserna: *Ekobrottsmyndigheten* välkomnar förslaget. *Nordic Growth Market NGM AB (NGM)* motsätter sig förslaget, eftersom det bl.a. kan leda till att omyndiga barn tas upp som insynspersoner och blir anmälningsskyldiga när en förälder ändrar sitt innehav. De övriga remissinstanserna har inga invändningar mot promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: Marknadsmisbruksutredningen överlämnade i juni 2004 betänkandet Marknadsmisbruk (SOU 2004:69) till Finansdepartementet. I betänkandet föreslog utredningen bl.a. att anmälningsskyldigheten enligt 3 § första stycket 7 anmälningsskyldighetslagen skulle utvidgas till att omfatta även personer som inte äger aktier direkt i ett aktiemarknadsbolag utan som äger aktier i en eller flera närstående juridiska personer med ett större innehav i bolaget.

Regeringen noterade i prop. 2004/05:142 s. 140 att utredningen inte redovisat någon närmare motivering till varför anmälningsskyldigheten skulle utvidgas på föreslaget sätt. Frågan hade inte heller berörts i remissinstansernas yttranden. Mot denna bakgrund var regeringen inte beredd att i det sammanhanget lämna något förslag i denna fråga.

Enligt 3 § första stycket 7 anmälningsskyldighetslagen anses en fysisk person ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag om personen äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket. En person med insynsställning i ett aktiemarknadsbolag är enligt 4 § samma lag skyldig att anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till Finansinspektionen.

Bestämmelsen i 3 § första stycket 7 anmälningsskyldighetslagen innebär att en person måste direkt inneha åtminstone en aktie i aktiemarknadsbolaget för att anses ha insynsställning. Personer som kontrollerar en stor del av aktiekapitalet eller röstetalet i ett aktiemarknadsbolag genom en närstående juridisk person träffas alltså inte av anmälningsskyldighet, om de inte själva äger någon aktie direkt i aktiemarknadsbolaget. Vidare är det tänkbart att en person i dag, utan ett direkt innehav i ett aktiemarknadsbolag, kan kontrollera en viss del av innehavet eller röstetalet i aktiemarknadsbolaget till följd av att en närstående fysisk person har ett betydande aktieinnehav i aktiemarknadsbolaget.

I promemorian föreslogs att kretsen av personer som skall anses ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag utvidgas till att omfatta även den vars närstående personer, såväl fysiska som juridiska sådana, äger en viss andel i bolaget. En utvidgning till närstående fysiska personer skulle dock, vilket *NGM* påtalat, innebära att ett omyndigt barn kan anses ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag utan att barnet självt äger aktier i bolaget. Det omyndiga barnet skulle då kunna bli anmälningsskyldigt för förälders innehav av aktier och vid underlåtelse att fullfölja denna skyldighet kunna drabbas av inte obetydlig sanktionsavgift. Motsvarande situation skulle naturligtvis också kunna uppkomma för annan närstående fysisk person, såsom make eller sambo till den som innehar aktierna. Sanktionsavgifterna kan enligt 21 § anmälningsskyldighetslagen uppgå till mellan 15 000 och 350 000 kronor.

Finansinspektionens insynsregister utgör ett viktigt underlag för dess tillsyn. Det är också av intresse för marknaden att kunna följa de förändringar som sker i de innehav som personer med insynsställning har. Skyldigheten att anmäla aktieinnehav och ändringar i innehavet till Finansinspektionen bedöms också vara ett sätt att hindra personer med insynsställning från att göra otillåtna affärer. Det är viktigt att kretsen av personer som anses ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag inte blir för snäv och den bör därför utvidgas till att omfatta även den vars närstående juridiska personer äger aktier i aktiemarknadsbolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget. Skäl kan dock vid en samlad bedömning inte anses föreligga för att nu införa motsvarande utvidgning avseende närstående fysiska personer.

Regeringens förslag: Lagändringarna skall träda i kraft den 1 juli 2007.

En emittent som har möjlighet att välja hemmedlemsstat, och vars fondpapper vid ikraftträdandet redan är noterade på en börs eller en auktoriserad marknadsplats, skall senast den 16 juli 2007 göra ett sådant val.

Bestämmelserna om regelbunden finansiell information skall tillämpas första gången i fråga om den årsredovisning, delårsrapport eller delårsredogörelse som skall offentliggöras närmast efter den 30 juni 2007.

Företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport och som inte omfattas av öppenhetsdirektivet får tillämpa äldre bestämmelser om innehållet i en delårsrapport för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008.

Den som vid ikraftträdandet har ett anmälningsskyldigt aktieinnehav skall anmäla detta senast den 16 juli 2007. Ett aktiebolag som är skyldigt att offentliggöra innehav av egna aktier skall göra detta senast den 5 juli 2007.

Promemorians förslag: I promemorian föreslås att lagändringarna skall träda i kraft den 1 april 2007 samt att val av hemmedlemsstat och anmälan av aktieinnehav skall ske senast den 15 april 2007. Vidare innehåller inte promemorian någon särskild övergångsregel för företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport och som inte omfattas av öppenhetsdirektivet.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har inte något att invända mot promemorians förslag. *Fondbolagens Förening*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* förordar ett senare ikraftträdande. *Finansinspektionen* anser att årsredovisningarna avseende räkenskapsåret 2006 bör omfattas av de nya reglerna om redovisningstillsyn.

Skälen för regeringens förslag: Enligt öppenhetsdirektivet skall direktivets bestämmelser vara genomförda i medlemsstaternas lagstiftning senast den 20 januari 2007 (artikel 31.1 i öppenhetsdirektivet). Bestämmelserna i genomförandedirektivet skall vara genomförda i medlemsstaternas lagstiftning senast 12 månader efter antagandet (artikel 24 i genomförandedirektivet). De nya bestämmelser som nu föreslås och som innebär att öppenhetsdirektivet och genomförandedirektivet genomförs i svensk rätt kan – efter riksdagsbehandling – tidigast träda i kraft den 1 juli 2007. Några remissinstanser har efterfrågat att införandet av de nya reglerna tidsmässigt samordnas med andra länder, främst de nordiska länderna. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* förordar ett ikraftträdande under hösten 2007. Eftersom det föreligger en försening med genomförandet är det enligt regeringen viktigt att bestämmelserna träder i kraft så snart det är möjligt. Ett ikraftträdande den 1 juli 2007 bedöms ge tillräckligt utrymme både för regeringens och Finansinspektionens föreskriftsarbete och för nödvändiga omställningar hos berörda företag.

I avsnitt 5.4.5 föreslås att en emittent som har rätt att välja hemmedlemsstat måste göra ett sådant val innan ett fondpapper får noteras vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. Även emittenter vars fondpapper vid lagändringarnas ikraftträdande är noterade på en börs eller en auktoriserad marknadsplats bör, om möjlighet att välja hemmedlemsstat föreligger, göra ett sådant val inom en föreskriven tid efter det att lagbestämmelserna trätt i kraft. Först vid ett sådant val står det klart vilken stat inom EES som har huvudansvaret för tillsynen. Det föreslås därför att en emittent som har möjlighet att välja hemmedlemsstat, och vars fondpapper vid ikraftträdandet redan är noterade, skall göra ett sådant val senast den 16 juli 2007.

Regelbunden finansiell information

I öppenhetsdirektivet framgår inte fr.o.m. vilket räkenskapsår artiklarna 4–6 om regelbunden finansiell information skall tillämpas. I avsaknad av vägledning i direktivet finns två alternativa synsätt i fråga om vid vilken tidpunkt de nya bestämmelserna om innehåll, offentliggörande och tillsyn skall börja gälla. Enligt det första alternativet skall de nya bestämmelserna tillämpas i fråga om finansiella rapporter som avser räkenskapsår som inleds vid tidpunkten för ikraftträdandet eller därefter. Från en strikt juridisk utgångspunkt torde detta vara det mest korrekta sättet att genomföra öppenhetsdirektivet, dvs. utan någon form av retroaktiva konsekvenser. Ett alternativt synsätt kan dock vara att tillämpa bestämmelserna på de finansiella rapporter som *offentliggörs* efter det att bestämmelserna trätt i kraft.

Enligt 3 kap. 1 § bokföringslagen (1999:1078) får flertalet företag (däribland aktiebolag och ekonomiska föreningar) ha ett annat räkenskapsår än kalenderår. Ett brutet räkenskapsår skall omfatta tiden 1 maj–30 april, 1 juli–30 juni eller 1 september–31 augusti.

Med ett ikraftträdande i Sverige den 1 juli 2007 innebär det första synsättet att bestämmelserna om regelbunden finansiell information skall tillämpas för räkenskapsår som inleds den 1 juli 2007 eller senare. Emittenter vars räkenskapsår sammanfaller med kalenderåret skulle därmed tillämpa de nya bestämmelserna om regelbunden finansiell information för första gången i fråga om den delårsredogörelse (alternativt kvartalsrapport) som skall offentliggöras under första halvåret 2008. Det skulle också innebära att den första års- och koncernredovisning som omfattas av redovisningstillsynen avser räkenskapsåret 2008, och som skall offentliggöras senast den 30 april 2009. Ett så sent genomförande framstår dock inte som rimligt och torde inte heller ha varit avsikten när direktivet förhandlades. *Finansinspektionen* har vidare anfört att det vore olyckligt om inte årsredovisningarna för år 2006 omfattades av redovisningstillsynen.

Enligt det andra synsättet skall emittenter vars räkenskapsår sammanfaller med kalenderåret i stället följa bestämmelserna om regelbunden finansiell information för första gången i fråga om den halvårsrapport, som skall offentliggöras senast den 31 augusti 2007 och som avser perioden 1 januari–30 juni 2007. Enligt detta alternativ ges

emittenterna en betydligt kortare period för anpassning till de nya rapporteringskraven. Även de reglerade marknaderna får med detta förfarande kortare tid på sig att inrätta sina övervakningsfunktioner. Såsom *Fondbolagens Förening*, *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* anför, är det viktigt att berörda företag får information om ikraftträdande i tid för att lägga om sina rutiner. Den svenska lagstiftningsprocessen, med dess beredningskrav och öppenhet, innebär att de som berörs av regleringen ofta på ett tidigt stadium får vetskap om de krav som kommer att ställas på dem, när t.ex. ett EG-direktiv skall genomföras. Vidare så innebär de nya bestämmelserna om regelbunden finansiell information i stora drag en kodifiering i lag av bestämmelser som redan i dag gäller till följd av den svenska självregleringen (se bl.a. avsnitt 6).

Övervägande skäl talar således för att bestämmelserna om upprättande och offentliggörande av regelbunden finansiell information som följer av öppenhetsdirektivet bör tillämpas första gången i fråga om den årsredovisning, delårsrapport (dvs. halvårsrapport eller kvartalsrapport) eller delårsredogörelse som skall offentliggöras närmast efter den 30 juni 2007. Emittenter vars räkenskapsår sammanfaller med kalenderåret skall således tillämpa de nya reglerna för första gången i fråga om den halvårsrapport som skall offentliggöras senast den 31 augusti 2007.

I fråga om företag som inte omfattas av öppenhetsdirektivet men som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt 9 kap. 1 § årsredovisningslagen (1995:1554) eller 9 kap. 1 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, är det emellertid rimligt att de nya bestämmelserna om innehållet i en delårsrapport skall börja gälla för räkenskapsår som inleds vid tidpunkten för ikraftträdandet eller därefter. Sådana onoterade finansiella företag som har kalenderår som räkenskapsår skall således tillämpa de nya bestämmelserna för första gången på den delårsrapport som skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret 2008.

Flaggning

Av artikel 30.2 i öppenhetsdirektivet följer att en aktieägare senast två månader från den dag då direktivet skall vara genomfört skall underrätta emittenten om den andel av röster och kapital som aktieägaren, i enlighet med artiklarna 9, 10 och 13, innehar i en emittent vid den tidpunkten. En sådan anmälan behöver dock inte göras om aktieägaren har lämnat en underrättelse med motsvarande information före detta datum. Innehållet i en sådan anmälan skall offentliggöras senast tre månader efter den dag då direktivet skall vara genomfört.

Det är troligt att undantaget från denna anmälningsskyldighet, dvs. då innehavaren redan har lämnat en underrättelse med motsvarande information (beroende på hur kravet på innehåll i en flaggningsanmälan slutligen utformas) är tillämpligt i fall då flaggning ägt rum enligt gällande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Därmed torde det här vara fråga om ett begränsat antal innehav som skall anmälas enligt övergångsbestämmelserna.

Det får anses tillräckligt att en anmälan enligt övergångsbestämmelserna skall ske senast den 16 juli 2007 till

emittenten och till Finansinspektionen. Ett aktiebolag som innehar egna aktier i sådan omfattning att innehavet måste offentliggöras, bör dock kunna göra detta tidigare. Det får anses att en frist till den 5 juli 2007 är tillräcklig.

Någon särskild övergångsbestämmelse för när uppgifter som ingår i en flaggningsanmälan från en aktieägare eller annan skall offentliggöras bedöms inte nödvändig. Finansinspektionen skall – redan från lagens ikraftträdande – ha rutiner för att ta emot flaggningsanmälningar samt offentliggöra informationen i sådana anmälningar senast kl. 12 dagen efter att anmälan kommit in.

Övriga övergångsbestämmelser i öppenhetsdirektivet

I artikel 30.1, 30.3 och 30.4 i öppenhetsdirektivet finns vissa övergångsregler vad gäller kraven på upprättande av regelbunden finansiell information. Med hänsyn till att öppenhetsdirektivets ikraftträdande i svensk lagstiftning föreslås bli den 1 juli 2007 får bestämmelsen i artikel 30.1 ingen praktisk betydelse för de svenska övergångsbestämmelserna.

Enligt artikel 30.3 i öppenhetsdirektivet får medlemsstaterna – om vissa villkor är uppfyllda – undanta tredjelandsemittenter från att upprätta redovisning i enlighet med artikel 4.3 och 4.5. Möjligheten avser företag som endast emitterat skuldebrev som tagits upp till handel på en reglerad marknad inom EES före den 1 januari 2005. Med hänsyn till att det inte finns någon tredjelandsemittent, för vilken Sverige är hemmedlemsstat, som endast har skuldebrev noterade på en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats eller annan reglerad marknad inom EES från tiden före 1 januari 2005, har den ifrågavarande övergångsbestämmelsen ingen praktisk betydelse för Sverige.

Enligt artikel 30.4 får hemmedlemsstaten, under vissa förutsättningar som är kopplade till genomförandet av investeringstjänstedirektivet (93/22/EG) i den medlemsstaten, fram till den 1 januari 2015 undanta emittenter av skuldebrev som tagits upp till handel på en reglerad marknad inom EES före den 1 januari 2005 från skyldigheten att offentliggöra halvårsrapport. Artikel 30.4 saknar relevans för svenska förhållanden.

Öppenhetsdirektivet syftar till att bidra till öppna, effektiva och integrerade värdepappersmarknader inom gemenskapen. Direktivet innehåller bestämmelser om krav på regelbundet återkommande och löpande information om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad. Vidare innehåller direktivet bestämmelser om att aktieägare och andra flaggningsskyldiga skall informera om förändringar i större innehav av aktier m.m.

Den nuvarande regleringen på detta område utgörs till stor del av självreglering. Den faktiska övervakningen av regelverket sköts i stor utsträckning av de reglerade marknaderna. Förslagen innebär att bestämmelser om emittenters regelbundna och löpande informationsgivning tas in i lag och att börser och auktoriserade marknadsplatser åläggs att övervaka emittenters regelbundna finansiella information. Propositionen innehåller också förslag till skärpta regler vad gäller skyldigheten att anmäla större värdepappersinnehav i aktiemarknadsbolag. Finansinspektionen föreslås få utvidgade arbetsuppgifter genom utökad tillsyn över aktieägare, emittenter, börser och auktoriserade marknadsplatser samt ansvar för lagring av information.

14.1 Konsekvenser för enskilda

Propositionen innehåller utökade krav på information om emittenter av fondpapper (väsentligen aktier och obligationer) som är upptagna till handel på en reglerad marknad. Exempelvis föreslås nya bestämmelser om att emittenter skall upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information. Antalet företag som berörs av förslaget i denna del är ca 500. Regler av liknande slag finns redan i den gällande självregleringen och förslaget är därför till stora delar inte mer långtgående än vad som gäller på den svenska värdepappersmarknaden i dag. Nytt är dock att emittenter som inte upprättar kvartalsrapport – dvs. om krav saknas i avtal med den reglerade marknaden och kvartalsrapport inte upprättas på eget initiativ – skall upprätta en delårsredogörelse.

Med den utökade offentliga regleringen följer också en utökad tillsyn över att bestämmelserna följs. Emittenter skall således, samtidigt som lagstadgad information offentliggörs, ge in densamma till Finansinspektionen. Emittenter bör i stor utsträckning kunna använda sig av ett elektroniskt ingivande vilket väntas underlätta förfarandet.

Sammantaget innebär förslagen en ökad administration för företagen. Det är emellertid inte möjligt att, såsom *Företagarna* och *Näringslivets regelnämnd* anført, göra någon närmare konsekvensanalys med beräkningar om hur de direkta kostnaderna kommer att öka för olika typer av företag och för företagen som kollektiv. Den nya informationsskyldigheten kommer att ingå i företagets befintliga interna och externa informationsprocess som rör den ekonomiska förvaltningen. Det gör att det är svårt att avskilja och kvantifiera de kostnader som direkt kan hänföras till förslagen i denna lagrådsremiss från processens totala kostnader. Vidare så torde uppgifterna som skall redovisas finnas lätt tillgängliga i de företag som berörs och förslaget är, som framgått, till

stora delar inte mer långtgående än vad som gäller på den svenska värdepappersmarknaden i dag. De ökade kostnaderna för företagen att uppfylla de nya bestämmelserna bedöms därför vara tämligen marginella i förhållande till de totala kostnader som nuvarande offentligrättslig reglering om emittenters informationsplikt medför.

Indirekt kan dock emittenter komma att drabbas av ökade kostnader till följd av genomförandet av direktivet. Enligt förslaget skall börser och auktoriserade marknadsplatser inrätta en funktion för övervakning av emittenters regelbundna finansiella information. Emittenter skall således ge in sådan offentliggjord information, dvs. års- och koncernredovisning, halvårsrapport och kvartalsrapport, till den börs eller auktoriserade marknadsplats där emittentens fondpapper är noterade. Förslaget förutsätter att börserna och den auktoriserade marknadsplatsen inför ett delvis nytt system för att granska att redovisningarna har upprättats i enlighet med de bestämmelser som gäller för emittenten och vidta åtgärder mot överträdelser. Detta bedöms medföra ökade kostnader för dessa företag. Det är dock troligt att kostnaderna för denna övervakning i slutändan kommer att tas ut av emittenterna. Motsvarande avgifter föreslås Finansinspektionen få ta ut av sådana emittenter som har Sverige som hemmedlemsstat men som är noterade på en reglerad marknad utanför Sverige (se avsnitt 14.2.1).

Mot dessa kostnader för emittenterna skall vägas den fördel som de nya reglerna ger, nämligen att en emittent som har gett ut fondpapper som är upptagna till handel på reglerade marknader i flera stater inom EES, kan dra nytta av att bara behöva följa hemmedlemsstatens lagstiftning beträffande informationskraven. Detta kan medföra inte bara minskade administrationskostnader, utan även att emittenterna lättare får tillgång till stora delar av den europeiska kapitalmarknaden, något som på sikt torde få positiva konsekvenser för kapitalförsörjningen. Såsom *Företagarna* pekat på kan även en ökad informationsgivning få till följd att fler investerare är villiga att bidra med riskkapital.

Förslaget innehåller också nya flaggningsbestämmelser som innebär en skärpning i lag vad gäller tidsfristen för när en flaggningsanmälan skall sändas till det bolag som transaktionen avser. Nytt är också att en sådan flaggningsanmälan skall ges in till Finansinspektionen. Även beträffande flaggningsanmälningar föreslås det bli möjligt att använda sig av ett elektroniskt ingivande. I förhållande till de krav som ställs i dag, med beaktande av självregleringen, bedöms förslaget inte innebära några ökade kostnader för aktieägare och andra flaggningsskyldiga. Förslaget till nya flaggningsbestämmelser innebär också – i förhållande till vad som gällt i praktiken – en förskjutning av ansvaret för offentliggörandet av en flaggningsanmälan från marknadsplatserna till Finansinspektionen. Börser och auktoriserade marknadsplatser kommer således enligt förslaget inte längre att ha någon författningsreglerad roll i flaggningsförfarandet.

Konsekvenser för små företag

Förslaget om utökade informationskrav berör, som framgått ovan, sådana företag som sökt sig till riskkapitalmarknaden genom en notering av fondpapper på en reglerad marknad. Det rör sig om större företag samt

mindre och medelstora tillväxtföretag. Förslagen ger således inte upphov till några direkta eller indirekta konsekvenser för små och medelstora onoterade företag.

Antalet företag som berörs av förslaget uppgår till ca 500 vilket utgör en mycket liten andel av de 325 000 aktiebolag och ekonomiska föreningar som finns registrerade.

I öppenhetsdirektivet ställs samma grundläggande krav på alla noterade företag. Förslagen i propositionen bidrar således till utvecklingen mot att det svenska regelverket som är kopplat till auktoriserade marknadsplatser inte längre innebär en lättare börda i förhållande till de regler som gäller vid en börs. Den ökade regleringen kan medföra att kraven blir svåra att leva upp till för mindre företag, varvid de får svårare att söka sig till riskkapitalmarknaden eller, som *Företagarna* påpekat, att de kan komma att avstå från att notera fondpapper utgivna av företaget eftersom den administrativa bördan blir för stor. Riskkapitalförsörjningen kan således komma att försvåras för mindre och medelstora tillväxtföretag. Regeringen har därvid bedömt det som viktigt att genomförandet av direktivet nära ansluter till den nivå på kraven som ställs i direktivet. Därigenom försämras inte konkurrenssituationen för de svenska företagen i förhållande till sina utländska motsvarigheter. I sammanhanget bör även erinras om genomförandet av MiFID. I lagrådsremissen Ny lag om värdepappersmarknaden föreslås att begreppet auktoriserad marknadsplats skall utmönstras ur lagstiftningen. Samtidigt föreslås att det blir möjligt att driva handel i form av en s.k. handelsplattform (MTF). En MTF är inte en reglerad marknad och emittenter vars värdepapper handlas på en MTF omfattas därför inte av de krav som öppenhetsdirektivet ställer. Det går i dagsläget inte att bedöma i vilken utsträckning de eventuella negativa effekterna på riskkapitalförsörjningen som den ökade regleringen till följd av öppenhetsdirektivet medför, kan komma att kompenseras av möjligheten att aktier – utgivna av mindre och medelstora företag – kan komma att handlas på en MTF.

14.2 Konsekvenser för det allmänna

14.2.1 Finansinspektionen

I propositionen föreslås att Finansinspektionen blir behörig myndighet för tillsynen enligt öppenhetsdirektivet vilket innebär ett utökat tillsynsansvar för inspektionen. Förslagen kan i flera fall förutses få konsekvenser för Finansinspektionens resursbehov. Inspektionen skall t.ex. övervaka att flaggning äger rum i enlighet med lagstiftningen och besluta om sanktioner vid överträdelser. Inspektionen skall också ha ansvaret för att emittenter offentliggör regelbunden finansiell information i rätt tid och på rätt sätt och besluta om sanktioner vid överträdelser.

Vidare skall Finansinspektionen registrera alla flaggningsanmälningar och sådan lagstadgad information som emittenterna offentliggör. I detta ingår uppskattningsvis 650 flaggningsmeddelanden och 2 500 finansiella rapporter per år. Inspektionen skall också ansvara för lagring av informationen samt offentliggöra flaggningsmeddelandena. Under ett

uppbyggnadsskede kommer detta att innebära en särskild belastning på Finansinspektionens resurser. Därutöver kan kostnader för vissa informationsinsatser uppkomma.

Finansinspektionen skall härtill utöva en indirekt redovisningstillsyn genom att kontrollera att de reglerade marknaderna genomför granskningen av emittenternas regelbundna finansiella information enligt de bestämmelser som gäller för emittenten och ingriper vid överträdelser på lämpligt sätt.

Förslaget innebär utöver dessa nya arbetsuppgifter, ett omfattande föreskriftsarbete på flera områden för Finansinspektionen.

För att möta de nya löpande tillsynsuppgifterna, uppgiften att offentliggöra flaggningsinformation och uppgiften hålla obligatorisk information tillgänglig för allmänheten, har Finansinspektionen uppskattat det tillkommande resursbehovet till drygt fem årsarbetskrafter. Härtill kommer investeringskostnader för systemuppbyggnad av lagringsfunktionen som Finansinspektionen har uppskattat till 2 000 000 kr.

Finansiering av Finansinspektionens verksamhet

I ett par hänseenden kan finansieringen av verksamheten hos Finansinspektionen ske genom direkta avgifter från företagen. Avgiften fastställs av regeringen så att full kostnadstäckning uppnås hos Finansinspektionen. Detta avser dels registrerings- och anmälningsavgifter för ingivningsförfarandet, dels avgifter för Finansinspektionens granskning av regelbunden finansiell information i företag som inte är noterade på någon svensk börs eller auktoriserad marknadsplats. Bestämmelser om detta kommer att tas in i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen.

Finansinspektionens övriga uppgifter finansieras via myndighetens ramanslag på statsbudgeten. Företagen under tillsyn, däribland börserna, betalar årligen avgifter som skall motsvara inspektionens kostnader och som i allt väsentligt är i nivå med ramanslaget. Avgifterna förs till statsbudgeten. Bestämmelser om årliga avgifter finns bl.a. i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet och de närmare föreskrifterna finns samlade i förordningen (2002:1042) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Som framgått ovan, medför förslagen utökade arbetsuppgifter för Finansinspektionen.

De budgetära konsekvenserna som avser anslaget för Finansinspektionen skall hanteras inom befintliga ramar.

14.2.2 Övriga konsekvenser

Förslaget innebär att Finansinspektionen skall ta ut en särskild avgift bl.a. om en emittent inte offentliggör regelbunden finansiell information i rätt tid och på rätt sätt, eller om en aktieägare inte följer bestämmelserna om flaggning. Finansinspektionens beslut i sådana frågor, liksom dess beslut om att tilldela en emittent en erinran och en eventuell straffavgift för brister i den finansiella rapporteringen, skall kunna överklagas hos

allmän förvaltningsdomstol. *Kammarrätten i Stockholm* framför att det framstår som sannolikt att de föreslagna lagändringarna kommer att medföra en ökad måltillströmning. *Domstolsverket* anser att frågan om ytterligare resurser till Sveriges domstolar i anledning av förslaget bör utredas vidare.

Förslaget bedöms i nuläget inte medföra annat än begränsade kostnadsökningar för de allmänna förvaltningsdomstolarna. Det underlag som för närvarande kan tas fram är emellertid inte tillräckligt för att kunna göra en fullständig bedömning av om ytterligare resurser kan komma att behövas till Sveriges domstolar. Såsom *Länsrätten i Stockholm* framför bör i stället en uppföljning av måltillströmningen till domstolarna, i anledning av de nya reglerna, göras efter en tid. I avvaktan på en uppföljning skall eventuella kostnadsökningar hanteras inom befintliga anslag.

Inte heller kan i nuläget förutses några andra negativa effekter på andra samhällsfunktioner eller samhällsintressen.

15.1 Förslaget till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713)

1 a kap.

1 §

Ändringen i *andra stycket punkten 3* föranleds av ändringen av 9 kap. 9 §.

9 kap.

2 a §

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen genomförs artikel 17.2 b i öppenhetsdirektivet såvitt avser försäkringsaktiebolag. Bestämmelsen gäller för publika försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad. Med *reglerad marknad* avses här dels marknadsplatser inom EES som omfattas av gemenskapsrättens definition av reglerad marknad (se avsnitt 5.4.1), dels motsvarande marknader utanför EES (jfr prop. 1999/2000:34 s. 113). Bestämmelsens tillämpningsområde är således vidare än vad som följer av öppenhetsdirektivet.

Fullmaktsformuläret kan tillhandahållas i pappersform eller i elektronisk form. I de fall då kallelsen till bolagsstämman skickas med post eller e-post till aktieägarna så skall formuläret bifogas kallelsen. Om kallelse sker på annat sätt, t.ex. genom annonsering i dagspress, skall formuläret i stället tillhandahållas på begäran av aktieägaren, vilket då möjligen kan ske på elektronisk väg (se vidare 23–26 §§).

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

9 §

Ändringarna i *första* och *andra styckena* är endast språkliga.

Ändringen i *tredje stycket* innebär att en kallelse till en bolagsstämma även skall innehålla uppgifter om tid och plats för stämman samt om förutsättningarna för att få delta i stämman. Den senare uppgiften innebär att det skall anges t.ex. när aktieägaren skall vara införd i aktieboken för att ha rätt att delta, eller när och hur en anmälan om deltagande i stämman skall göras, i de fall en sådan anmälan krävs. Ändringen gäller för samtliga försäkringsbolag.

I det nya *fyjärde stycket* anges att en kallelse till bolagsstämma i ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en börs, en utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Bestämmelsens tillämpningsområde är vidare än vad som följer av artikel 17.2 a i öppenhetsdirektivet, eftersom bestämmelsen är tillämplig även på publika försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en reglerad marknad utanför EES (se författningskommentaren till 2 a §). Om möjligt skall dessa uppgifter avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman. I fråga om avstämningsbolag skall uppgifterna dock avse förhållandena tio dagar före bolagsstämman, dvs.

den tidpunkt som är avgörande för rätten att delta i bolagsstämman (jfr 3 kap. 13 § andra stycket). I vissa fall är detta inte möjligt, t.ex. på grund av en pågående emission eller då konvertibler kan komma att konverteras under tiden mellan det att kallelsen utfärdas och att rätten att delta i stämman avgörs. Uppgifterna skall då i stället avse förhållandena vid kallelsens utfärdande.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

23 §

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen genomförs artikel 17.3 i öppenhetsdirektivet i svensk rätt, såvitt avser försäkringsaktiebolag. Bestämmelsens tillämpningsområde är dock vidare än vad som följer av direktivet, eftersom bestämmelsen är tillämplig även på publika försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en reglerad marknad utanför EES (se författningskommentaren till 2 a §).

Som anges i avsnitt 10.1 är syftet med bestämmelsen inte att inskränka dagens möjlighet att använda elektroniska hjälpmedel för att kommunicera med en aktieägare som har samtyckt till detta. Den praktiska betydelsen är i stället att bolagen kan använda sig av elektroniska hjälpmedel för att kommunicera med aktieägare som inte aktivt har samtyckt, men som inte heller har motsatt sig sådan kommunikation.

Med att ”lämna information” avses i paragrafen all typ av information och kommunikation som kan komma att lämnas från bolaget till aktieägare. Om en aktieägare har lämnat sitt samtycke kan alltså såväl kallelse till bolagsstämma som fullmaktsformulär samt annan information, t.ex. årsredovisningar och delårsrapporter, sändas med elektroniska hjälpmedel. Det behöver alltså inte vara fråga om information som är relaterad till bolagsstämman.

Med ”elektroniska hjälpmedel” avses alla former av elektronisk utrustning för behandling (inklusive digital komprimering), lagring och överföring av data via ledningar, optisk teknik eller radiovågor eller med annan elektromagnetisk teknik (se artikel 2.11 i öppenhetsdirektivet). Kommissionen har genom artikel 2.3 c i direktivet getts befogenhet att upprätta en vägledande förteckning över utrustning som inte skall anses vara elektroniska hjälpmedel. Någon sådan förteckning har ännu inte upprättats. Det anges dock i direktivet att kommissionen vid upprättande av förteckningen skall ta hänsyn till bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁶⁸.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

24 §

Paragrafen är ny.

I *första stycket* anges att beslut skall fattas på en bolagsstämma. Vilket majoritetskrav som gäller för beslutet avgörs enligt de allmänna bestämmelserna om detta i den förevarande lagen.

⁶⁸ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37 (Celex 31998L0034). Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt, EUT L 236, 23.9.2003, s. 68.

25 §

Paragrafen är ny.

Av *första stycket* framgår att aktieägarna måste tillfrågas skriftligen om de godtar att information sänds till dem på elektronisk väg. I försäkringsrörelselagen har begreppet ”skriftligen” innebörden ”i pappersform”. Detta skiljer sig från användningen av begreppet i aktiebolagslagen (2005:551), se bl.a. prop. 2004/05:85 s. 517. För att inte avvika från den befintliga terminologin i försäkringsrörelselagen används begreppet i betydelsen ”i pappersform”, trots att ”skriftligen” i andra sammanhang i denna proposition även omfattar elektronisk kommunikation.

Det krävs inte att aktieägarens svar till bolaget sker i skriftlig form. Detta måste anses följa av att en aktieägare som inte alls har hört av sig till bolaget efter förfrågan anses ha godtagit att få information på elektronisk väg. Det förutsätts att förfrågan normalt skickas till aktieägaren först när bolagsstämman har fattat sitt beslut enligt 24 §. Något hinder mot att inhämta samtycke till elektronisk kommunikation redan innan stämman har fattat sitt beslut föreligger dock inte. Inte heller i ett sådant fall får emellertid bolaget utnyttja aktieägarnas samtycke förrän stämman har beslutat om användande av elektroniska hjälpmedel. Om stämman har fattat ett sådant beslut, kan den som därefter förvärvar aktier i bolaget på eget initiativ kontakta bolaget och be att få information på elektronisk väg. Aktieägaren behöver således inte avvakta att bolaget sänder en skriftlig förfrågan. Detta följer av den allmänna principen om att regler som är uppställda till skydd för aktieägare kan åsidosättas med dennes samtycke.

I *andra stycket* anges att en aktieägare när som helst kan återta ett godtagande av att information lämnas med elektroniska hjälpmedel. Detta gäller även om ett godtagande har skett genom aktieägarens passivitet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

26 §

Paragrafen är ny.

I paragrafen anges att bestämmelserna i 23–25 §§ om aktieägare skall tillämpas även beträffande den som har rätt att utöva en aktieägares rättigheter i dennes ställe. Det kan till exempel vara fråga om en pant-havare som har rätt att i stället för den i aktieboken införde aktieägaren lyfta utdelning, ta emot en ny aktie vid fondemission eller utöva före-trädesrätt att delta i en emission (jfr 3 kap. 12 § första stycket förevarande lag och 4 kap. 18 § 8 lagen [1998:1479] om kontoföring av finansiella instrument).

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

15.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Prop. 2006/07:65

Som framgår av förslagets ingress upphävs två paragrafer, 3 kap. 4 § och 5 a kap. 4 §. Båda paragraferna utgörs av normgivningsbemyndiganden och dessa bemyndiganden överförs till 7 kap. 1 § 1 respektive 7.

1 kap.

1 §

En definition av *öppenhetsdirektivet* har införts i bestämmelsen.

2 kap.

25 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande av prospekt.

Ändringarna i *första* och *andra styckena* är föranledda av de nya bestämmelser som införts i 37–39 §§ i vilka det anges när Sverige är hemmedlemsstat. Finansinspektionen är behörig att pröva frågan om godkännande av prospekt om Sverige är hemmedlemsstat. Ändringarna innebär inte någon ändring i sak avseende inspektionens behörighet.

Bestämmelsen i *fjärde stycket*, som är nytt, motsvarar nuvarande 37 § andra stycket. Om emittenten inte har säte i en stat inom EES, får ett prospekt upprättas enligt reglerna i den stat där emittenten har sitt säte även om Sverige är hemmedlemsstat. Ett sådant prospekt skall godkännas av Finansinspektionen om det uppfyller de krav som ställs beträffande ett prospekt i den stat där emittenten har sitt säte och informationskraven i den staten motsvarar dem i den förevarande lagen och prospektförordningen. Kraven som skall vara uppfyllda skall således motsvara dem som ställs upp beträffande ett prospekt som upprättas i en stat inom EES. Bestämmelserna i förevarande stycke gäller inte om en emittent har sitt säte i en stat utanför EES och ett prospekt har upprättas enligt reglerna i den förevarande lagen och prospektförordningen. I sådana fall gäller i stället bestämmelserna i tredje stycket.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.1.

34 §

Ändringen i *andra stycket* är föranledd av de nya bestämmelser som införts i 37–39 §§ i vilka det anges när Sverige är hemmedlemsstat.

Förutsättningarna för att Finansinspektionen är behörig att pröva frågan om godkännande av ett tillägg till prospekt är i sak desamma som före ändringen. Inspektionen är behörig att pröva frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt, om Sverige är hemmedlemsstat.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.1.

37 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat.

Första stycket motsvarar nuvarande första stycket i 25 §. Sverige är hemmedlemsstat om emittenten har sitt säte här i landet. Detta innebär att

Finansinspektionen är behörig att pröva en ansökan om godkännande av prospekt enligt 25 §.

Av undantaget i *andra stycket* följer att det kan förekomma fall där Sverige inte är hemmedlemsstat trots att emittenten har sitt säte här i landet. Möjligheten att välja en annan stat inom EES som hemmedlemsstat finns emellertid bara i fråga om sådana icke aktierelaterade finansiella instrument som avses i 38 § första stycket.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.1.

38 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat i fråga om vissa icke aktierelaterade finansiella instrument.

Bestämmelserna i paragrafen motsvarar nuvarande *andra stycket* i 25 § samt 37 § första stycket 1 och är tillämpliga oavsett om emittenten har säte inom EES eller inte. De nya bestämmelserna innebär inte någon ändring i sak.

Enligt *första stycket* är Sverige hemmedlemsstat om emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad gör ett sådant val. Skyldigheten att välja hemmedlemsstat följer av definitionen av hemmedlemsstat i artikel 2.1 m ii i prospektdirektivet.

Enligt *andra stycket* får Sverige väljas som hemmedlemsstat bara om det är här i landet som de finansiella instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits upp till handel på en reglerad marknad. Det krävs dock inte att Sverige är den enda medlemsstaten som erbjudandet eller upptagandet till handel sker i. Sverige kan således väljas som hemmedlemsstat i en situation då t.ex. ett erbjudande riktar sig till allmänheten i såväl Sverige som Danmark. Om emittenten har sitt säte här i landet är Sverige hemmedlemsstat enligt 37 § även i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som avses i första stycket, om inte en annan stat inom EES väljs som hemmedlemsstat.

Om Sverige är hemmedlemsstat är Finansinspektionen behörig att pröva en ansökan om godkännande av prospekt enligt 25 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.1.

39 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat när emittenten inte har säte i en stat inom EES och det är fråga om andra finansiella instrument än sådana som avses i 38 § första stycket.

I promemorians förslag var bestämmelsen formulerad så, att den avsåg emittenter som har sitt säte i en stat utanför EES. Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat förekommer det att emittenter i länder utanför EES inte har något säte, eller kan ha fler än ett säte. Det är därför lämpligare att formulera bestämmelsen så att den avser emittenter som inte har något säte inom EES.

Bestämmelserna motsvarar nuvarande 37 § första stycket 2 och 3.

Av definitionen av hemmedlemsstat i artikel 2.1 m iii i prospektdirektivet följer att hemmedlemsstat skall väljas även i fråga om

andra finansiella instrument än sådana som avses i 38 § som ges ut av emittenter som inte har säte i en stat inom EES.

Bestämmelsen gäller enligt *första stycket 1* bara om det är i Sverige som de finansiella instrumenten skall erbjudas till allmänheten eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter den 31 december 2003, dvs. det datum när prospektdirektivet publicerades i Europeiska unionens officiella tidning och därigenom trädde i kraft. De finansiella instrumenten får alltså inte ha erbjudits till allmänheten eller tagits upp till handel på en reglerad marknad i något annat EES-land efter det angivna datumet. Sverige kan alltså inte bli hemmedlemsstat om de finansiella instrumenten t.ex. har erbjudits till allmänheten i Tyskland under 2005. Det krävs dock inte att Sverige är den enda medlemsstaten som erbjudandet eller upptagandet till handel sker i. Sverige kan således väljas som hemmedlemsstat i en situation då t.ex. ett erbjudande riktar sig till allmänheten i såväl Sverige som Danmark. Enligt *första stycket 2* är Sverige hemmedlemsstat om emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad gör ett sådant val.

Sverige är hemmedlemsstat enligt *andra stycket* om emittenten inte själv har valt hemmedlemsstat men senare under samma förutsättningar som i första stycket gör ett sådant val. Den situation som avses i andra stycket är när någon annan än emittenten (till exempel en aktieägare) tidigare har erbjudit finansiella instrument, som emittenten gett ut, till allmänheten eller tagit upp sådana instrument till handel inom EES och en annan stat har bestämts som hemmedlemsstat än den stat som emittenten själv önskar.

Om Sverige är hemmedlemsstat är Finansinspektionen behörig att enligt det som anges i 25 § pröva och godkänna ett prospekt som har upprättats i den stat där emittenten har sitt säte. De nya bestämmelserna innebär inte någon ändring i sak i förhållande till nuvarande 37 § avseende inspektionens behörighet i fråga om emittenter som har sitt säte i en stat utanför EES.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.1.

4 kap.

1 §

Innehållet i paragrafen är nytt och anger tillämpningsområdet för de följande bestämmelserna i kapitlet. Tillämpningsområdet omfattar sådana aktiebolag som har Sverige som hemmedlemsstat enligt öppenhetsdirektivets artikel 2.1 i i.

I *andra stycket* anges att det finns särskilda bestämmelser om aktier utgivna av vissa aktiebolag utan säte i en stat inom EES. I promemorians förslag var bestämmelsen formulerad så, att den avsåg emittenter som har sitt säte i en stat utanför EES. Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat förekommer det att emittenter i länder utanför EES inte har något säte, eller kan ha fler än ett säte. Det är därför lämpligare att formulera bestämmelsen så att den avser emittenter som inte har något säte inom EES.

Av artikel 3.2 a i öppenhetsdirektivet framgår att en medlemsstat inte får införa strängare krav än vad som följer av direktivet för sådana bolag

som inte har den staten som hemmedlemsstat. I *tredje stycket* anges därför att sådana bolag skall följa de bestämmelser om flaggning som respektive hemmedlemsstat har infört för att genomföra öppenhetsdirektivet. Kapitlets bestämmelser är således inte tillämpliga på de bolagen. Däremot bemyndigas i 7 kap. 1 § 2 regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk sådan information skall offentliggöras (jfr artikel 20.2 och 20.3 i öppenhetsdirektivet, se även avsnitt 6.6.4).

2 §

Innehållet i paragrafen är nytt. Genom paragrafen genomförs artikel 13 i öppenhetsdirektivet.

I *första stycket* anges att vissa typer av finansiella instrument skall behandlas på samma sätt som aktier i de följande bestämmelserna. Detta gäller, för det första, vissa depåbevis. Begreppet *depåbevis* definieras indirekt i 1 kap. 1 § förevarande lag, där det framgår att med fondpapper avses bl.a. "aktieägars rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis)". Av definitionen av begreppet aktieägare i artikel 2.1 e i direktivet framgår att den som innehar depåbevis skall anses som innehavare av de underliggande aktierna. Direktivets bestämmelser om flaggning omfattar emellertid endast aktier som medför rösträtt (artikel 9.1) varför flaggningsbestämmelserna endast är tillämpliga på innehav av depåbevis som ger innehavaren rätt att rösta för de aktier som beviset avser. Som framgår av avsnitt 7.5 krävs det inte att de underliggande aktierna är upptagna till handel på en reglerad marknad.

För det andra skall flaggningsbestämmelserna tillämpas på sådana finansiella instrument som ger innehavaren rätt att förvärva redan utgivna aktier. Från tillämpningsområdet utesluts därigenom bl.a. konvertibla skuldebrev och teckningsoptioner, då de aktier som sådana instrument ger rätt att förvärva ges ut först i samband med att de finansiella instrumenten utnyttjas.

Genom att det i paragrafen anges att bestämmelser om aktier skall tillämpas på finansiella instrument följer att anmälningsskyldighet endast kan bli aktuell för innehavare och inte för utfärdaren av det finansiella instrumentet, på samma sätt som anmälningsskyldighet inte aktualiseras för ett aktiebolag på grund av att bolaget ger ut aktier (däremot kan bolaget bli flaggningskyldigt för ett innehav av egna aktier i enlighet med vad som föreslås i avsnitt 7.7).

Kravet på att de finansiella instrumenten skall ge innehavaren *rätt att förvärva aktier* skall uppfattas som att ett finansiellt instrument omfattas av anmälningsskyldighet endast om innehavaren vid löptidens utgång (eller under löptiden om det är fråga om en "amerikansk option", dvs. en option som kan lösas när som helst under hela löptiden) antingen har en ovillkorlig rätt att förvärva de underliggande aktierna eller en diskretionär valmöjlighet att förvärva aktierna eller inte. Med "rätt att förvärva" bör även förstås terminskontrakt med leverans, även om det i ett sådant fall snarare kan talas om en "skyldighet att förvärva". Av detta följer att anmälningsskyldigheten inte omfattar sådana finansiella instrument där rätten att förvärva de underliggande aktierna är beroende t.ex. av att kursen på de underliggande aktierna uppgår till ett visst

belopp vid en viss tidpunkt. Inte heller omfattas sådana instrument som ger *utgivaren* eller någon tredjepart rätt att avgöra om det skall ske en leverans eller en kontantavveckling (jfr skäl 13 och artikel 11.1 i genomförandedirektivet).

Av det ovanstående följer att avgörande för om ett finansiellt instrument skall omfattas av anmälningsskyldigheten är hur villkoren för det finansiella instrumentet är utformade. Om leverans av de underliggande aktierna skall ske, eller om innehavaren av det finansiella instrumentet har möjlighet att fritt välja mellan leverans och kontantavveckling, skall anmälan göras på samma sätt som om innehavet avsåg de underliggande aktierna, och detta även om det är fråga om en standardiserad köpoption. Detta innebär således en skärpning i förhållande till NBK:s flaggningsregler, som uttryckligen undantar standardiserade optioner.

Det faktum att de finansiella instrumenten skall behandlas på samma sätt som aktier, innebär att innehavaren vid beräkningen av om anmälningsskyldighet har uppkommit, skall lägga samman de finansiella instrumenten med innehav av aktier utgivna av samma emittent som har gett ut de aktier som de finansiella instrumenten avser. Det behöver emellertid inte vara fråga om samma aktieslag. Alla finansiella instrument med underliggande aktier utgivna av samma emittent skall räknas samman. Av hänvisningen till 1 § första eller andra stycket framgår att de underliggande aktierna måste vara upptagna till handel på en reglerad marknad för att anmälningsskyldighet skall kunna uppkomma.

Av *andra stycket* framgår att om ett finansiellt instrument förfaller, så att innehavaren inte längre har rätt att förvärva de underliggande aktierna, skall detta anses som en överlåtelse av det finansiella instrumentet. Om något gränsvärde underskrids uppkommer således en anmälningsskyldighet för innehavaren.

I *tredje stycket* har tagits in en upplysning om att regeringen – eller den myndighet som regeringen bestämmer – i verkställighetsföreskrifter kan precisera vilka finansiella instrument som skall omfattas av första stycket 2. De föreskrifter som kan bli aktuella skall motsvara bestämmelserna i genomförandedirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.5.

3 §

I paragrafen anges den grundläggande skyldigheten att anmäla ändringar i aktieinnehav. Motsvarande bestämmelse finns för närvarande i 1 §. Vilka aktier som skall räknas in i innehavet framgår av 4 § och i vilka fall anmälningsskyldighet uppkommer framgår av 5 §.

Anmälan skall göras skriftligen. Uttrycket ”skriftligen” innefattar också att anmälan skickas med e-post eller annan form av elektronisk kommunikation. I verkställighetsföreskrifter kan regeringen – eller den myndighet regeringen bestämmer – komma att närmare precisera på vilket sätt elektronisk kommunikation kan användas.

Vidare innebär bestämmelsen den ändringen i förhållande till gällande bestämmelser att anmälan skall göras till bolaget och Finansinspektionen, och inte till bolaget och börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen som nu är huvudregel. När det gäller depåbevis och finansiella

instrument som enligt 2 § första stycket kan medföra anmälningsskyldighet skall anmälan göras till Finansinspektionen och till utgivaren av de underliggande aktierna. Se även avsnitt 7.5.

I 12–14 §§ finns undantag från anmälningsskyldigheten.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.4.1.

4 §

Paragrafen motsvaras av nuvarande 2 §.

I *första stycket* anges att en persons ("den anmälningsskyldiges") innehav omfattar aktier som denne innehar dels i eget namn och för egen räkning, dels i eget namn men för annans räkning. Det senare fallet kan bli aktuellt när aktier är förvaltarregistrerade. Anmälningsskyldigheten begränsas dock i det fallet av undantaget i 12 § första stycket 2.

I *andra stycket* finns en uppräkningslista över situationer då aktier skall räknas in i en persons innehav trots att de inte omfattas av första stycket utan egentligen innehas av någon annan. En förändring i en persons innehav kan således utlösa en anmälningsskyldighet för någon annan. En förändring kan t.ex. bestå i att en situation som nämns i andra stycket uppkommer eller upphör, eller att den andra personen förvärvar eller överlåter aktier.

I *punkten 1* har, i förhållande till motsvarande bestämmelse i gällande rätt, kravet på att överenskommelsen skall vara skriftlig tagits bort. *Andra AP-fonden, Tredje AP-fonden och Fjärde AP-fonden* har ifrågasatt om förslaget innebär att anmälningsskyldighet kan komma att utlösas om flera aktieägare samarbetar kring representation i en valberedning. Skyldigheten att flagga vid avtal om att genom samordnat utövande av rösträtten inta en långsiktig gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning finns redan enligt gällande rätt (4 kap. 2 § första stycket 3 lagen om handel med finansiella instrument) och i NBK:s flaggningsregler. Inte heller NBK:s flaggningsregler kräver att en överenskommelse är skriftlig för att motpartens innehav skall beaktas vid bedömningen av om flaggningsskyldighet uppkommer. Någon ändring i sak i förhållande till den gällande självregleringen är inte avsedd. Viss ledning torde även kunna hämtas i förarbetena till lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden. Av 3 kap. 5 § 4 den lagen framgår att som närstående räknas bl.a. den med vilken har träffats en överenskommelse om att genom ett samordnat utövande av rösträtten inta en långsiktig gemensam hållning i syfte att uppnå ett bestämmande inflytande över bolagets förvaltning. I författningskommentaren till bestämmelsen uttalas att bestämmelsen kan bli tillämplig om det finns en överenskommelse om att under en längre tidsperiod, dvs. flera verksamhetsår, samordna utövandet av rösträtten vid val av i vart fall så många styrelseledamöter att dessa utgör en majoritet i styrelsen, men att den inte är avsedd att träffa tillfällig eller från tid till annan förekommande samverkan inför styrelseval eller andra styrelsebeslut (prop. 2005/06:140 s. 106). Bestämmelsen i lagen om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden skiljer sig från den nu föreslagna genom att det krävs ett syfte att uppnå ett bestämmande inflytande över bolagets förvaltning. Samma exempel på när bestämmelsen kan vara tillämplig finns dock i det betänkande som låg till grund för den angivna propositionen, trots att det i betänkandets

lagförslag inte fanns något krav på syfte att nå ett bestämmande inflytande (se SOU 2005:58 s. 157, jfr även Näringslivets Börskommittés numera upphävida regler om offentliga erbjudanden om aktieförvärv, ”Takeover-reglerna”, punkt I.3 d med kommentar). Sammantaget bör den nämnda skillnaden mellan de båda bestämmelsernas utformning inte påverka tolkningen av när de kan vara tillämpliga.

Tillägget i *punkten 2* innebär att den som innehar aktier genom någon annan blir anmälningsskyldig endast om han eller hon kontrollerar hur rösträtten för aktierna skall utövas. Bestämmelsen bör läsas ihop med 12 § 2. Det som avgör vem som är anmälningsskyldig i ett fall där någon förvaltar aktier i eget namn men för annans räkning, blir då vem som kontrollerar hur rösterna skall användas. Om förvaltaren kontrollerar rösträtten, är undantaget i 12 § 2 inte tillämpligt och förvaltaren är, som innehavare, anmälningsskyldig enligt 3 §. Huvudmannen undantas dock från anmälningsskyldighet genom förevarande bestämmelse. I det omvända fallet, dvs. då huvudmannen avgör hur rösträtten skall utövas och förvaltaren själv inte kan rösta, eller kan rösta endast i enlighet med instruktioner från huvudmannen, är huvudmannen anmälningsskyldig enligt förevarande bestämmelse medan förvaltaren undantas från anmälningsskyldighet genom 12 § 2.

Utformningen av *punkten 3* har ändrats i förhållande till nuvarande 2 § första stycket 1 på så sätt att bestämmelsen endast kräver att ett moderföretag skall räkna in ett dotterföretags aktier i sitt eget innehav, medan dotterföretaget inte behöver beakta aktier som innehas av moderföretaget. I artikel 10 e i öppenhetsdirektivet anges att moderföretaget skall räkna in även sådana aktier som dotterföretaget kan utöva rösträtten för enligt de föreslagna punkterna 1 eller 4–6. Detta har inte förts in i förslaget, då det torde följa redan av det faktum att flera sammanläggningsregler kan bli tillämpliga samtidigt (se nedan).

Punkterna 4–8 är nya, såtillvida att det i dem anges precisa situationer då någon annans aktier skall räknas in i ett innehav, medan det i gällande rätt finns en mer generellt utformad bestämmelse. Gemensamt för de situationer som omfattas är att den anmälningsskyldige skall kunna kontrollera hur rösträtterna utövas. Rätten att rösta för aktierna kan således sägas ha överförts från innehavaren till den anmälningsskyldige. Kravet på att den anmälningsskyldige skall ha fått kontroll över hur rösträtten utövas innebär t.ex. att den som har fått en fullmakt att rösta för annans aktier, men är tvungen att följa instruktioner om hur han eller hon skall rösta, inte skall räkna in aktierna i sitt innehav.

I *punkterna 9–11* anges situationer då fysiska personer skall räkna in vissa närståendes innehav i sina egna. Punkten 9 omfattar make och sambo till den anmälningsskyldige. Av 3 kap. 1 § andra stycket lagen (1994:1117) om registrerat partnerskap följer att vad som sägs om make också gäller registrerad partner. Med sambo avses enligt 1 § första stycket sambolagen (2003:376) två personer som stadigvarande bor tillsammans i ett parförhållande och har gemensamt hushåll.

Punkten 11 är ny i förhållande till gällande rätt. Den motsvarar 5 § 3 lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument i dess lydelse sedan den 1 juli 2005.

För att en person skall ingå i denna kategori krävs för det första att personen i fråga är släkt med förvärvaren eller överlåtaren eller på annat sätt närstående.

För att bestämmelsen skall vara tillämplig krävs dessutom att den närstående skall ha haft gemensamt hushåll med förvärvaren eller överlåtaren under minst ett år. Enbart det förhållandet att någon bott i samma bostad som förvärvaren eller överlåtaren bör inte vara tillräckligt för att det skall anses föreligga hushållsgemenskap. Exempelvis bör en yngre person som under några år studerar på annan ort och då är inneboende hos släktingar på studieorten normalt sett inte ingå i kretsen. Det bör dessutom krävas att personen har ställning som familjemedlem och i mån av förmåga deltar i vardagliga göromål i hemmet och bidrar till en gemensam hushållsekonomi. I denna kategori kan ingå t.ex. egna barn som i och för sig är myndiga men som fortfarande bor hos den anmälningsskyldige.

Om den närstående innehar aktier vid den tidpunkt då de har haft gemensamt hushåll i ett år, skall det då göras en beräkning av om personernas sammanlagda innehav uppgår till, eller överskrider, ett gränsvärde som utlöser anmälningsskyldighet.

I avsnitt 7.4.5 redogörs för vem som blir anmälningsskyldig i sådana fall som behandlas i paragrafen. Utöver vad som sägs där kan tilläggas att flera sammanläggningsregler kan vara tillämpliga samtidigt. Som exempel kan nämnas att flera aktieägare träffar ett sådant avtal som avses i punkten 1 och att de aktier som avtalet avser motsvarar åtta procent av antalet aktier och röstetalet i bolaget. Alla avtalsparterna skall då anmäla att gränsen fem procent överskrids. Om maken till en av avtalsparterna innehar eller förvärvar aktier som motsvarar ytterligare tre procent av antalet aktier och röstetalet i samma bolag skall makarnas sammanlagda innehav, med beaktande av avtalet, räknas ihop och de skall båda anmäla att gränsen tio procent har överskridits. Om maken därefter förvärvar aktier som motsvarar ytterligare två procent av antalet aktier och röstetalet i bolaget, och därigenom kommer upp i fem procent, uppkommer däremot ingen individuell anmälningsskyldighet för maken. Det sammanlagda innehavet (makens fem procent och de åtta procent som omfattas av avtalet) uppgår då till tretton procent, och något nytt gränsvärde har alltså inte överskridits sedan den anmälan som avsåg gränsvärdet tio procent.

Tredje stycket behandlar de fall som anges i andra stycket 4–8, dvs. då rätten att rösta för aktierna kan sägas ha överförts till någon annan. Av andra stycket följer att den som har fått rätten att rösta för aktierna skall räkna in dessa i sitt eget innehav. Av tredje stycket framgår att den som genom arrangemanget har avhänt sig rätten att rösta inte skall räkna in aktierna i sitt innehav. Som exempel kan nämnas en situation då en person som har fem procent av röstetalet i ett bolag ger någon annan fullmakt att efter eget gottfinnande rösta för aktierna. Fullmaktsgivaren skall då anmäla förändringen på samma sätt som om han eller hon hade överlåtit aktierna. Samtidigt kan även fullmaktsinnehavaren bli anmälningsskyldig om hans eller hennes innehav ändras i sådan utsträckning att något av gränsvärdena uppnås eller överskrids.

Av *fjärde stycket* framgår att anmälningsskyldighet inte kan uppkomma för en person enbart på grund av reglerna om

sammanläggning med en närståendes innehav. Till skillnad från vad som gäller i fråga om koncerner – då anmälningsskyldighet för moderföretag kan uppkomma utan att moderföretaget självt äger några aktier – kan alltså en person som inte i övrigt anses inneha aktier inte bli anmälningsskyldig t.ex. på grund av att hans eller hennes make äger fem procent av aktierna i ett bolag. Däremot uppkommer anmälningsskyldighet, om personen anses inneha aktier genom de övriga sammanläggningsfallen i andra stycket 1–8. Som exempel kan nämnas att en person som inte själv äger aktier i ett bolag men som har fått en fullmakt att rösta för någon annans aktier och själv kontrollerar hur rösträtterna skall utövas (jfr andra stycket 8) blir anmälningsskyldig, om de aktier som fullmakten avser och de aktier som maken innehar tillsammans överskrider något av gränsvärdena i 5 §.

I 15–17 §§ finns undantag från skyldigheten för ett moderföretag att räkna med ett dotterföretags innehav, då dotterföretaget är ett fondbolag, förvaltningsbolag, värdepappersinstitut eller utländskt värdepappersföretag.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.4.5.

5 §

I *första stycket* anges de gränsvärden som kan utlösa anmälningsskyldighet.

I *punkten 1* har gränsvärdena 5, 15, 25 och 90 procent lagts till de nuvarande. Vidare har gränsvärdet 33 1/3 procent ändrats till 30 procent. Dessutom uppkommer anmälningsskyldighet även om innehavarens *andel av samtliga aktier i bolaget* uppnår eller överstiger gränsvärdena. För närvarande kan endast andelen av röstetalet utlösa anmälningsskyldighet. Ändringen har betydelse i aktiebolag som har flera aktieslag med olika röststyrka. Innehav av flera olika aktieslag skall dock läggas samman vid beräkningen av om anmälningsskyldighet uppkommer.

Motsvarande justeringar gäller även i fråga om den situation som avses i *punkten 2*, nämligen då ett gränsvärde understigits.

Bestämmelsen i *andra stycket* är ny. I den klargörs att en aktieägare vid beräkningen av sin andel av samtliga aktier eller av röstetalet för samtliga aktier, skall ta med även sådana aktier som inte får företrädas på bolagsstämman. Det kan t.ex. vara fråga om aktier som innehas av bolaget självt (7 kap. 7 § aktiebolagslagen [2005:551]) eller aktier som Finansinspektionen enligt 7 kap. 7 § lagen om offentliga uppköps-erbjudanden på aktiemarknaden har förbjudit aktieägaren att företräda. Det klargörs vidare att beräkningen av hur stor andel av samtliga aktier eller av röstetalet för samtliga aktier som ett innehav representerar skall göras utifrån de uppgifter som bolaget har offentliggjort enligt 9 § första stycket. Aktieägaren skall alltså i beräkningen utgå från de senaste uppgifter som har offentliggjorts av bolaget.

Även bestämmelsen i *tredje stycket* är ny. Dess innebörd är att om ett finansiellt instrument utnyttjas genom att innehavaren förvärvar de underliggande aktierna skall anmälan om detta göras om innehavet av *aktier*, sett för sig, föranleder anmälningsskyldighet. Ett exempel kan belysa detta. En person som äger aktier motsvarande tre procent av röstetalet i ett bolag förvärvar finansiella instrument som ger innehavaren

rätt att förvärva aktier motsvarande ytterligare tre procent av röstetalet. Aktieägaren är då anmälningsskyldig eftersom den lägsta gränsen, fem procent, har överskridits genom att aktierna och de förvärvade finansiella instrumenten läggs ihop. Det framgår av 2 § första stycket 2. Om aktieägaren därefter utnyttjar de finansiella instrumenten och förvärvar aktier motsvarande två procent av röstetalet skall en ny anmälan göras. Visserligen är det samma gräns, fem procent av röstetalet, som är aktuell, men innehavet har ändrats från ett innehav av aktier och andra finansiella instrument till ett rent aktieinnehav.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.4.2, 7.4.4 och 7.4.5.

6 §

Paragrafen motsvaras i gällande rätt av 2 a §. De ändringar som har gjorts är redaktionella.

7 §

Innehållet i paragrafen är nytt. Genom paragrafen genomförs artikel 8.2 i genomförandedirektivet. Bestämmelsen innebär ett undantag från huvudregeln att upphörandet av en situation som nämns i 4 § utlöser anmälningsskyldighet, nämligen då en fullmakt endast gäller för en viss bolagsstämma och det redan när fullmakten lämnades angavs hur rösträts- och aktieandelsförhållandena skulle vara när fullmakten upphörde att gälla. Undantaget gäller såväl för den som lämnar fullmakten som för den som får den.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.4.5.

8 §

Paragrafen är ny. Genom den genomförs artikel 8.3 i genomförandedirektivet. Om flera personer är anmälningsskyldiga får de upprätta en gemensam anmälan. Det kan t.ex. vara fråga om att två personer ingår ett sådant avtal som nämns i 4 § första stycket 1 och att de båda två blir anmälningsskyldiga för det gemensamma innehavet. Varje anmälningsskyldig person, fysisk eller juridisk, är dock ansvarig för att anmälan sker på grundval av de egna förhållandena och måste även se till att en anmälan görs i rätt tid.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.4.5.

9 §

Paragrafen är ny.

Genom *första stycket* genomförs artikel 15 i öppenhetsdirektivet. Sådana händelser som gör att bolaget måste offentliggöra ändringen kan t.ex. vara en nyemission eller en minskning av aktiekapitalet med indragning av aktier. Även konvertering av tidigare utgivna konvertibla skuldebrev medför en sådan förändring som måste offentliggöras. En ändring skall offentliggöras den sista handelsdagen i den kalendermånad då ökningen eller minskningen har skett. Avgörande för när en förändring av antalet aktier i bolaget skall anses ske bör i detta fall normalt vara när aktierna förs in i eller stryks ur aktieboken (jfr bl.a. 13 kap. 18 § och 20 kap. 21 § aktiebolagslagen samt 4 kap. 11 § försäkringsrörelselagen [1982:713]).

Genom *andra stycket* genomförs artikel 9.2 i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen innebär att det införs en skyldighet att anmäla ändringar i andelen av det totala antalet aktier eller röster i bolaget som för den enskilde aktieägaren inte är förknippat med något förvärv eller någon överlåtelse. När en aktieägare bedömer om anmälningsskyldighet har uppkommit genom en bolagshändelse, skall detta kunna baseras på de uppgifter som bolaget offentliggjort enligt bestämmelsen i första stycket, se 5 § andra stycket.

Som framgår av kommentaren till 3 § innefattar uttrycket ”skriftligen” också att anmälan skickas med e-post eller annan form av elektronisk kommunikation.

Av *tredje stycket* framgår att bedömningen av om anmälningsskyldighet uppkommer skall göras på samma sätt som vid förändringar i innehavet.

I 12–14 §§ finns undantag från anmälningsskyldigheten.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.4.3.

10 §

Paragrafen är ny. Den anger inom vilka tidsfrister som den anmälningsskyldiges anmälan måste ha kommit in till emittenten och Finansinspektionen. Motsvarande tidsfrister finns i artikel 12.2 i öppenhetsdirektivet, men direktivets tidsfrister är längre än de som har valts här. Tidsfristerna bygger på begreppet *handelsdagar*. I artikel 7 i genomförandedirektivet föreskrivs att den behöriga myndigheten på sin webbplats på Internet skall offentliggöra vilken kalender för handelsdagar som tillämpas för de reglerade marknaderna i det egna landet. Förtydliganden av vad som i Sverige skall anses med handelsdagar och hur offentliggörandet av detta skall ske på Internet kan göras i form av verkställighetsföreskrifter. Viss ledning bör här kunna sökas i vad som uttalas i fråga om *arbetsdagar* i prop. 2004/05:142 s. 144, dvs. alla årets dagar förutom lördagar, söndagar, andra allmänna helgdagar, midsommarafton, julafton och nyårsafton.

I *första stycket* behandlas de fall där en ändring i innehavet har ägt rum, i vissa fall med tillämpning av bestämmelserna i 4 §.

Punkten 1 avser situationer när den anmälningsskyldiga har förvärvat eller avyttrat aktier. Tidsfristen börjar då löpa när avtal om förvärv eller överlåtelse har ingåtts. Om transaktionen har gjorts på en reglerad marknad, innebär detta dagen för avslut och i annat fall dagen för avtalet om förvärv eller överlåtelse. Vid t.ex. en emission bör avtal om förvärv av aktier anses ha träffats den dag då den anmälningsskyldige får meddelande om att transaktionen faktiskt har kommit till stånd, dvs. att fondaktierätter eller teckningsrätter lett till att aktier har överförts till den anmälningsskyldiges konto (jfr a. prop. s. 144 och 177 f.).

En särskild fråga uppkommer när ett avtal är beroende av något villkor. Man måste här skilja mellan suspensiva villkor och resolutiva villkor. Ett suspensivt villkor innebär att transaktionens fullbordan är beroende av om villkoret uppfylls, medan ett resolutivt villkor innebär att transaktionen i och för sig fullbordas men därefter kan gå åter med stöd av villkoret. Ett resolutivt villkor kan inte anses påverka skyldigheten att anmäla en ändring i innehavet. Eftersom transaktionen har fullbordats har det även uppkommit ett intresse av att ägarförändringen blir offentlig.

Situationen kan dock vara en annan i fråga om suspensiva villkor. Där kommer äganderättsövergången inte att ske förrän villkoret är uppfyllt. Å ena sidan kan man anse att skillnaden inte är så stor i förhållande till förvärv av en köpoption, där förvärvet av aktierna ligger i framtiden och där det är osäkert om någon reell övergång av äganderätten till aktierna kommer att ske. Detta talar för att flaggning skall ske även om avtalets fullbordan är beroende av ett suspensivt villkor. Å andra sidan kan ett suspensivt villkor vara utformat på ett sådant sätt att avtalsparterna inte på något sätt råder över om villkoret kommer att uppfyllas eller ej. Detsamma kan till exempel vara fallet om avtalet kräver tillstånd av en myndighet. I ett sådant fall bör avtalet anses ha ingåtts först när villkoret har uppfyllts eller tillstånd har lämnats. I sammanhanget bör dock nämnas att ett avtal om förvärv av aktier som kräver myndighetstillstånd ofta kan utgöra kurspåverkande information och därmed måste offentliggöras enligt andra bestämmelser.

För att täcka in även situationer när förvärv eller överlåtelse sker utan något direkt avtal anges att anmälan också skall göras senast handelsdagen närmast efter den dag då *annan ändring av aktieinnehavet har skett*. Som exempel på fall som omfattas av bestämmelsen kan nämnas förvärv genom testamente.

Punkten 2 gäller för fall då det är fråga om sammanläggning med andra innehav än närståendes. I dessa fall börjar tidsfristen att löpa när anmälningsskyldigheten uppkommer enligt sammanläggningsreglerna, t.ex. när ett avtal om en bestående gemensam hållning i fråga om förvaltningen av bolaget ingås eller en fullmakt att rösta för aktierna lämnas. I vissa situationer kan frågan om när ett förvärv eller en avyttring anses ha skett få betydelse även här. Som exempel kan nämnas att två personer har ingått ett avtal om att de för samtliga sina aktier skall inta en bestående gemensam hållning i fråga om förvaltningen av bolaget och att avtalet skall gälla för samtliga de aktier parterna äger eller kan komma att äga. Om någon av dem därefter förvärvar ytterligare aktier och anmälningsskyldighet uppkommer därigenom, börjar tidsfristen att löpa när avtalet om förvärv anses ha ingåtts enligt punkten 1. Motsvarande gäller t.ex. vid sammanläggning inom en koncern.

Punkten 3 tar sikte på fall av sammanläggning med närståendes innehav. Tidsfristen börjar då löpa när den anmälningsskyldige fått vetskap om den närståendes innehav eller förändringen i det.

Andra stycket är tillämpligt på de fall då anmälningsskyldigheten föranleds av att bolaget vidtagit någon åtgärd som ändrar andelen av röster eller aktier. Som exempel kan nämnas att ett bolag gör en nyemission i vilken en aktieägare inte deltar, och detta leder till att aktieägarens andel av aktierna eller rösterna i bolaget går ned under ett gränsvärde. Bestämmelsen har fått en något annan utformning än i promemorian i syfte att tydliggöra att tidsfristen börjar löpa när bolaget offentliggör uppgifter om ändringen i antalet röster eller aktier.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.9.

11 §

Bestämmelsen innehåller regler om offentliggörande av uppgifterna i en anmälan. Den motsvaras i gällande rätt av 4 §.

Tidsfristen för offentliggörande av informationen finns i artikel 12.6 i öppenhetsdirektivet, men är där längre än den som här har valts.

Finansinspektionen kan välja hur man skall organisera offentliggörandet av information, dvs. huruvida inspektionen skall vända sig direkt till media eller anlita någon annan som ser till att informationen sprids. För att den tidsfrist som föreskrivs i *första stycket* skall ha uppfyllts, måste dock informationen ha offentliggjorts. Det räcker således inte att uppgifterna har lämnats till en särskild informationsspridningstjänst inom tidsfristen.

Som framgår av avsnitt 6.6.4 bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att i föreskrifter precisera på vilket språk informationen skall offentliggöras (se 7 kap. 1 § 2).

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.8 och 7.9.

12 §

Paragrafen är ny och innehåller generella undantag från anmälnings-skyldigheten.

I *punkten 1* undantas aktier som förvärvas endast i syfte att användas för clearing och avveckling. Bestämmelsen motsvarar artikel 9.4 i öppenhetsdirektivet. Undantaget är tillämpligt endast om aktierna innehas under en kort tid. I direktivet anges detta som ”den normala korta avvecklingstiden”, vilket i artikel 5 i genomförandedirektivet preciseras till tre handelsdagar efter transaktionsdagen. Eftersom denna precisering görs i genomförandedirektivet, som är avsett att kunna ändras förhållandevis snabbt, är det lämpligt att detta tas om hand i verkställighetsföreskrifter.

Genom *punkten 2* undantas aktier som någon förvaltar i eget namn men för annans räkning. Det kan vara fråga om aktier som är förvaltar-registrerade enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, dvs. där det på avstämningskontot anges att förvaltaren förvaltar aktierna för annans räkning. Det kan även avse aktier som innehas genom flera led av mellanhänder, så att huvudmannen till den förvaltare som är antecknad på avstämningskontot i sin tur innehar aktierna för någon annans räkning. För att undantaget skall vara tillämpligt krävs att förvaltaren inte får utöva rösträtten för aktierna annat än enligt skriftliga instruktioner. Kravet på skriftlighet är inte avsett att utesluta att instruktioner lämnas med e-post eller annan form av elektronisk kommunikation.

I *punkten 3* undantas vissa aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av nationella centralbanker. Bestämmelsen motsvarar artikel 11 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.6.

13 §

Paragrafen är ny. Genom den genomförs artikel 9.6 i öppenhetsdirektivet. Paragrafen innehåller ett särskilt undantag för aktier som ingår i handelslagret hos ett svenskt eller utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse, ett värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag. Begreppen kreditinstitut och utländskt kreditinstitut avses ha samma innebörd som i 1 kap. 5 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. För att undantaget skall vara tillämpligt krävs

det vidare att kreditinstitutet driver finansieringsrörelse. Detta begrepp definieras i 1 kap. 4 § samma lag. Det är inte avsett att undanta banker från möjligheten till undantag. En bank som utöver bankrörelse ägnar sig åt kreditgivning eller annan verksamhet som innebär att rörelsen faller under definitionen av finansieringsrörelse kan således utnyttja undantaget. Med värdepappersinstitut avses detsamma som i 1 kap. 2 § första stycket 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, dvs. ett svenskt aktiebolag som fått tillstånd enligt den lagen att driva värdepappersrörelse. Med utländskt värdepappersföretag avses ett sådant utländskt företag som i det land där det har sitt säte har tillstånd att driva värdepappersrörelse (jfr 6 kap. 1 e § och författningskommentaren till den paragrafen i prop. 2004/05:158 s. 192). Med handelslager avses här detsamma som i 1 kap. 7–10 §§ lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Undantaget gäller endast om innehavet i handelslagret inte överstiger fem procent av det totala antalet aktier eller röster i bolaget. Vidare måste kreditinstitutet, värdepappersinstitutet eller värdepappersföretaget se till att rösträtten för aktierna i handelslagret inte utnyttjas eller på annat sätt används för att ingripa i bolagets förvaltning. Med att rösträtten utnyttjas avses att aktierna företräds på en bolagsstämma. Som exempel på att rösträtten används på annat sätt kan nämnas att ett kreditinstitut inte får utöva påtryckningar på styrelsen i ett aktiebolag på grundval av aktieinnehav i ett handelslager. Förutsatt att det senare kravet är uppfyllt, kan ett kreditinstitut alltså inneha fyra procent av aktierna i handelslagret och tre procent för egen räkning utan att behöva anmäla innehavet, trots att det sammanlagda innehavet överstiger fem procent. Om innehavet i handelslagret däremot skulle ökas till sex procent av det totala antalet aktier, måste flaggning ske, även om det sammanlagda innehavet inte kommer att överskrida något nytt gränsvärde.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.6.

14 §

I paragrafen, som är ny, görs ett särskilt undantag från anmälningsskyldigheten för marknadsgaranter, ett begrepp som definieras i *andra stycket*. Undantaget gäller endast för det lägsta gränsvärdet, dvs. fem procent. Om innehavet kommer att uppgå till tio procent av det totala antalet aktier eller röster i bolaget måste dock anmälan göras på vanligt sätt. För att undantaget skall gälla måste marknadsgaranten ha tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 3 lagen om värdepappersrörelse eller motsvarande tillstånd i ett annat EES-land.

Definitionen av marknadsgarant omfattar även den som agerar som marknadsgarant för ett derivatinstrument. Om en sådan marknadsgarant förvärvar eller avyttrar de underliggande aktierna till derivatinstrumentet och denna transaktion är betingad av verksamheten som marknadsgarant kan undantaget var tillämpligt, om övriga förutsättningar är uppfyllda.

För att Finansinspektionen skall kunna kontrollera att förutsättningarna för att utnyttja undantaget för marknadsgaranter är uppfyllda bör marknadsgaranterna åläggas att informera Finansinspektionen om detta. I 7 kap. 1 § 3 bemyndigas därför regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela närmare föreskrifter om vilka upplysningar marknadsgaranter som inte är värdepappersinstitut och som

har utnyttjat undantaget skall lämna till Finansinspektionen. Med *värdepappersinstitut* avses detsamma som i 1 kap. 2 § 4 lagen om värdepappersrörelse. Sådana institut står under Finansinspektionens tillsyn. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen har enligt 6 kap. 2 § samma lag redan möjlighet att meddela föreskrifter om vilka upplysningar instituten skall lämna till inspektionen. Som exempel på sådana marknadsgaranter som inte omfattas av det gällande föreskriftsbemyndigandet i lagen om värdepappersrörelse kan nämnas utländska aktörer som inte driver värdepappersrörelse från filial här i landet. Föreskrifterna bör motsvara dem som anges i artikel 6 i genomförandedirektivet.

Upplysningsplikten skall inte ses som en förutsättning för att få utnyttja undantaget utan som en tillsynsbestämmelse. En marknadsgarant som uppfyller förutsättningarna i paragrafen, och därmed har rätt att utnyttja undantaget, har således inte brutit mot flaggningsbestämmelserna enbart på den grunden att upplysningarna inte har lämnats till Finansinspektionen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.6.

15–17 §§

Paragraferna, som är nya, behandlar undantag från huvudregeln om att innehav inom en koncern skall läggas samman, nämligen om dotterföretagen är fondbolag, förvaltningsbolag, värdepappersinstitut eller utländska värdepappersföretag. Med bestämmelserna genomförs artikel 12.4 och 12.5 i öppenhetsdirektivet.

Enligt 17 § första stycket 1 får undantaget tillämpas bl.a. om rösträtten bara får utnyttjas enligt skriftliga instruktioner. Kravet på skriftlighet är inte avsett att utesluta att instruktioner lämnas med e-post eller annan form av elektronisk kommunikation.

I 16 § andra stycket och 17 § andra stycket anges att undantagen skall tillämpas även på moderföretag till vissa förvaltningsbolag och utländska värdepappersföretag med säte i tredjeland. Genom bestämmelserna genomförs artikel 23.6 i öppenhetsdirektivet.

I 7 kap. 1 § 4 bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om tillämpningen av bestämmelserna om undantag från sammanläggning av innehav inom en koncern enligt 16 och 17 §§. Dessa föreskrifter bör motsvara förutsättningarna i artiklarna 12.4 och 12.5 i öppenhetsdirektivet samt artikel 10 i genomförandedirektivet. Föreskrifterna bör vidare motsvara de förutsättningar som i artikel 23 i genomförandedirektivet uppställs för att undantagen skall kunna tillämpas även för företag utan säte inom EES.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 7.4.5 och 11.2.

18 §

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen genomförs artikel 14.1 i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen innebär att flaggning skall ske vid förvärv eller överlåtelse av egna aktier på samma sätt som vid andra förvärv eller överlåtelser, med den skillnaden att anmälan naturligtvis inte skall göras till bolaget, utan att detta skall offentliggöra

transaktionen. Av 21 § följer att bolaget även skall sända uppgifterna till Finansinspektionen. Prop. 2006/07:65

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.7 och 7.9.

19 §

Bestämmelsen motsvaras av nuvarande 6 §.

Finansinspektionen ges dock möjlighet att till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats överlåta uppgiften att ta emot anmälningar om förvärv eller överlåtelser av egna aktier som sker i återköpsprogram enligt kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument⁶⁹. Om denna möjlighet utnyttjas kommer anmälan om handel med egna aktier att kunna göras till börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen i samtliga fall då det inte är fråga om flaggning.

Sveriges advokatsamfund har anfört att det bör förtydligas att bestämmelsen om anmälan av handel med egna aktier endast är tillämplig på svenska aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats. Detta torde dock framgå av att anmälan skall göras till ”svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade”. Bestämmelsen om att anmälan i fall då handeln sker i enlighet med genomförandeförordningen skall göras till Finansinspektionen eller – om detta följer av föreskrifter meddelade av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer enligt 7 kap. 1 § 5 – till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade, kan inte uppfattas som att den utvidgar anmälningsskyldigheten till andra svenska aktiebolag än sådana som är noterade vid en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats.

Paragrafen har justerats i enlighet med *Lagrådets* förslag

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.7.

20 §

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen genomförs artikel 21.1 i öppenhetsdirektivet såvitt avser sättet för offentliggörande av flaggningsinformation. Sådana uppgifter som en emittent skall anmäla enligt 19 § omfattas inte av denna bestämmelse, då det i det fallet inte är fråga om ett krav på offentliggörande.

Kommissionen har i artikel 12 i genomförandedirektivet preciserat hur offentliggörandet skall ske. Bestämmelserna kan införlivas med svensk rätt genom föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i 7 kap. 1 § 6.

I 7 kap. 1 § 2 finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk informationen skall offentliggöras.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.6.1.

⁶⁹ EUT L 336, 23.12.2003, s. 33 (Celex 32003R2273).

21 §

Paragrafen är ny. Enligt *första stycket* skall all information som offentliggörs enligt kapitlet samtidigt ges in till Finansinspektionen. Bestämmelsen är tillämplig på sådan information som skall offentliggöras av någon annan än Finansinspektionen. Som exempel kan nämnas flaggningsinformation avseende bolags innehav av egna aktier.

Av *andra stycket* framgår att informationen skall lagras elektroniskt enligt föreslagna bestämmelser i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet. Lagringen skall omfatta all information som offentliggörs enligt detta kapitel, oavsett om det är Finansinspektionen eller någon annan som offentliggör den. Sådana uppgifter som en emittent skall anmäla enligt 19 § omfattas emellertid inte av denna bestämmelse, då det i kapitlet inte föreskrivs något krav på offentliggörande av uppgifterna.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 9.1 och 9.3.

22–24 §§

Bestämmelserna gäller för flaggning beträffande förvärv eller överlåtelser av aktier utgivna av bolag som inte har säte i en stat inom EES. I promemorians förslag var bestämmelsen formulerad så, att den avsåg emittenter som har sitt säte i en stat utanför EES. Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat förekommer det att emittenter i länder utanför EES inte har något säte, eller kan ha fler än ett säte. Det är därför lämpligare att formulera bestämmelsen så att den avser emittenter som inte har något säte inom EES.

De svenska reglerna är endast tillämpliga beträffande aktier utgivna av sådana utländska bolag som enligt öppenhetsdirektivet har Sverige som hemmedlemsstat. Av definitionen i öppenhetsdirektivet (artikel 2.1 i i) följer att ett bolag som har sitt säte i tredjeland och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES har Sverige som hemmedlemsstat, om bolaget är skyldigt att ge in det årliga dokumentet till Finansinspektionen enligt 6 kap. 1 b §. Som nämnts i avsnitt 5.4.5 måste direktivet uppfattas så, att det endast är om det årliga dokumentet skall ges in till Finansinspektionen till följd av att just aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller har erbjudits till allmänheten, som Sverige är hemmedlemsstat. Som exempel kan nämnas att ett aktiebolag utan säte i EES har gett ut dels aktier, dels skuldebrev som vart och ett har ett nominellt värde överstigande 1 000 euro. Om aktierna är noterade i Sverige och skuldebreven i Tyskland, kan bolaget vara skyldigt att ge in det årliga dokumentet till såväl Finansinspektionen som den behöriga myndigheten i Tyskland. Eftersom skyldigheten att ge in dokumentet till Finansinspektionen grundas på noteringen av aktier, är Sverige att se som hemmedlemsstat enligt öppenhetsdirektivet. Om situationen hade varit den omvända, dvs. att skuldebreven var noterade i Sverige och aktierna noterade i Tyskland, skulle Sverige inte ha varit hemmedlemsstat enligt öppenhetsdirektivet trots att bolaget skulle ha varit skyldigt att ge in ett årligt dokument till Finansinspektionen. Som ytterligare ett exempel kan nämnas att bolaget först erbjuder aktierna till allmänheten i Sverige och därefter ansöker om att de skall tas upp till handel på en reglerad marknad i Tyskland. Eftersom bolagets hemmedlemsstat i fråga om prospekt avseende aktierna är Sverige (jfr

prospektdirektivets artikel 2.1 m iii och föreslagna 2 kap. 39 §) blir Sverige hemmedlemsstat också i flaggningshänseende. Genom bestämmelsen i 2 § blir även bestämmelserna om anmälningsskyldighet för aktier tillämpliga på vissa depåbevis och andra finansiella instrument. Om ett bolag utan säte i EES har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller har erbjudit sina aktier till allmänheten i Sverige, kan bolaget bli skyldigt att ge in ett årligt dokument till Finansinspektionen i enlighet med föreslagna 2 kap. 39 § och 6 kap. 1 b §. I sådant fall blir även de svenska bestämmelserna om anmälningsskyldighet för vissa depåbevis och andra finansiella instrument tillämpliga, även om dessa instrument inte är upptagna till handel i Sverige.

Anta i det senaste exemplet om bolaget som erbjuder aktier i Sverige som därefter noteras i Tyskland, att depåbevis avseende aktierna ges ut sedan aktierna upptagits till handel i Tyskland. Svenska bestämmelser blir då tillämpliga i fråga om anmälningsskyldighet för depåbevisen. Det är i denna situation utan betydelse vem det är som har utfärdat depåbevisen eller var denne har sin hemmedlemsstat.

I 23 och 24 §§ anges undantag från bestämmelserna om flaggning för förvärv och överlåtelse av egna aktier och offentliggörande av förändringar av det totala antalet röster och aktier i bolaget. Förutsättningen för att undantagen skall vara tillämpliga är att aktiebolaget uppfyller krav som uppställs i offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar bestämmelser i öppenhetsdirektivet. Med ”offentlig reglering i en stat utanför EES” avses såväl regleringen i det land där bolaget hör hemma som regleringen i ett annat tredjeland som bolaget följer, t.ex. på grund av att bolagets aktier är noterade där.

Det kan förutses att bestämmelserna i 23 och 24 §§ kommer att kompletteras med verkställighetsföreskrifter som grundas på kommissionens genomförandedirektiv.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 11.1.3.

6 kap.

1 a §

Genom ändringen i *tredje stycket* klargörs att rätten att kalla någon till förhör inte skall gälla vid tillämpningen av bestämmelserna om flaggning och regelbunden finansiell information.

Bemyndigandet i nuvarande fjärde stycket har flyttats till 7 kap. 1 § 8.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.4.

1 b §

Genom paragrafen har artikel 10 i prospektdirektivet genomförts i svensk rätt.

I *första stycket* har ett förtydligande tillägg införts så att det framgår att bestämmelsen är tillämplig när Sverige är hemmedlemsstat. Av artikel 10.2 i prospektdirektivet följer att dokumentet skall ges in till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat har införts i 2 kap. 37–39 §§.

Undantaget i *fjärde stycket* från skyldigheten att upprätta dokument har utvidgats till att omfatta även sådana finansiella instrument som avses i

2 kap. 2 §. Undantaget har sin grund i reglerna i artiklarna 1.2 a och 2.1 a i prospektdirektivet där det anges vilka finansiella instrument som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. De finansiella instrument som avses i punkten 1 är andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder eller fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

I *femte stycket*, som är nytt, har införts ytterligare ett undantag från skyldigheten att upprätta dokument enligt första stycket. Undantaget gäller i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 §, dvs. vissa instrument som garanteras av eller ges ut av bl.a. stater inom EES eller regionala eller lokala myndigheter inom EES. Undantaget har sin grund i reglerna i artiklarna 1.2 b och 1.2 d samt 1.3 i prospektdirektivet. Enligt 2 kap. 3 § behöver prospekt inte upprättas beträffande sådana finansiella instrument. Om prospekt upprättas blir emellertid enligt 2 kap. 8 § bestämmelserna i den förevarande lagen och prospektförordningen tillämpliga. Undantaget i femte stycket får därför tillämpas bara om det inte har upprättats prospekt i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.2.

1 e §

Ändringen innebär att paragrafens *tredje stycke* upphävs. Det befintliga bemyndigandet i stycket flyttas till 7 kap. 2 § 1.

I promemorian föreslogs att paragrafen skulle ändras i flera avseenden, bl.a. på så sätt att det skulle framgå att underrättelseskyldigheten skulle gälla sådan ekonomisk brottslighet som vissa funktionärer hos bl.a. emittenten gjort sig skyldiga till (se Ds 2006:6 s. 249 f). Det har därefter bedömts att ytterligare beredning av frågan är nödvändig och att detta inte är möjligt inom ramen för detta lagstiftningsärende. De ändringar som föreslogs i promemorian har därför inte tagits in i propositionens förslag.

1 g och 1 h §§

Paragraferna är nya. Genom dem genomförs artikel 26 i öppenhetsdirektivet.

I 1 g § anges tillämpningsområdet för den efterföljande bestämmelsen i 1 h §. Innebörden är att bestämmelsen är tillämplig om Sverige är värmedlemsstat, dvs. om aktierna är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats utan att Sverige är hemmedlemsstat enligt definitionen i direktivets artikel 2.1 i. Bestämmelsen i 4 kap. 2 § första stycket utsträcker tillämpningsområdet för flaggningsbestämmelserna även till vissa depåbevis och finansiella instrument. *Sveriges advokatsamfund* har påpekat att sådana instrument inte omfattas av promemorians förslag till 1 g §, eftersom denna förutsätter att aktierna är noterade i Sverige. Det har därför förtydligats att 1 g § omfattar även sådana situationer då depåbevis och finansiella instrument är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats i Sverige utan att de underliggande aktierna är noterade här. Som framgår av författningskommentaren till 4 kap. 2 § förutsätts inte att de underliggande aktierna är upptagna till handel på en reglerad marknad. Av kravet på att aktierna skall ha getts ut av ett bolag som antingen har

sitt säte i en annan stat inom EES eller inte har säte inom EES och inte omfattas av 4 kap. 22 §, följer att det för att bestämmelsen skall vara tillämplig krävs att Sverige är värdmedlemsstat för *emittenten av de underliggande aktierna*.

I 1 h § föreskrivs att om Finansinspektionen finner att en anmälan som uppfyller de krav som följer av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet inte görs, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i aktiebolagets hemland. I de fall den svenska lagstiftningen uppställer mer långtgående krav än direktivet och överträdelsen är hänförlig till sådana krav, skall Finansinspektionen således inte ingripa. Detta följer av bestämmelsen i artikel 3.2 b i öppenhetsdirektivet om att en värdmedlemsstat inte får uppställa strängare krav än direktivets. Om rättelse inte sker, trots de åtgärder som vidtas av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, kan Finansinspektionen besluta att anmälan skall lämnas till bolaget och inspektionen, under förutsättning att det finns en anmälningsskyldighet enligt lagstiftningen i emittentens hemmedlemsstat. Om beslutet inte följs får Finansinspektionen enligt 3 § förelägga den anmälningsskyldige vid vite att göra rättelse.

1 h § gäller endast för överträdelser av anmälningsskyldighet och inte för bristande offentliggörande av informationen. I 1 g § andra stycket hänvisas därför till lagen om börs- och clearingverksamhet, där bestämmelser om ingripanden i sådana fall finns.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 8.4.

3 §

Ändringarna i *punkten 1* följer av att flaggningsanmälan skall göras, förutom till bolaget, till Finansinspektionen i stället för som nu till börser eller den auktoriserade marknadsplatsen samt av att anmälningsskyldighet kan uppkomma även vid vissa bolagshändelser.

Enligt *punkten 2* får Finansinspektionen vid vite förelägga en anmälningsskyldig att göra rättelse om ett beslut enligt 1 h § inte följs. För att undvika att den anmälningsskyldige drabbas av dubbla sanktioner bör ett vitesföreläggande i en sådan situation inte användas om den anmälningsskyldige exempelvis har förelagts vid vite av den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat.

Punkten 3 har ändrats mot bakgrund av att Finansinspektionen skall ansvara för offentliggörande av flaggningsinformation. Övriga ändringar i punkten föranleds av skyldigheten att offentliggöra vissa bolagshändelser och större innehav av egna aktier, samt att ge in information som offentliggörs till Finansinspektionen.

Ändringen i *punkten 4* föranleds av att bemyndigandena samlas i 7 kap.

Ändringen i *punkten 5* är endast redaktionell.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 8.4 och 8.5.4.

3 a §

Genom de nya punkterna 6 och 7 i *första stycket* införs en särskild avgift som sanktion i fall då en aktieägare inte fullgör sin anmälningsskyldighet i rätt tid eller ett aktiebolag inte offentliggör vissa uppgifter i rätt tid. I kravet på att aktieägaren skall *fullgöra sin anmälningsskyldighet* ligger att uppgifterna i anmälan skall vara fullständiga och korrekta. På

motsvarande sätt innebär kravet på att aktiebolaget skall *offentliggöra* uppgifter att uppgifterna skall offentliggöras på föreskrivet sätt. Det räcker således inte att uppgifterna kommer till allmänhetens kännedom på något annat sätt. Kravet på offentliggörande gäller såväl fall då bolaget är skyldigt att offentliggöra uppgifter om förändringar i antalet röster eller aktier som då bolaget måste offentliggöra uppgifter om förvärv eller överlåtelse av egna aktier.

Ändringarna i *andra stycket* anger gränserna för den särskilda avgiften i fall där flaggningsbestämmelserna inte har följts. Om anmälnings-skyldigheten inte har fullgjorts i rätt tid eller om aktiebolaget inte offentliggör uppgifterna i rätt tid skall avgiften uppgå till lägst 15 000 kronor och högst 5 miljoner kronor. De administrativa åtgärder eller administrativa sanktioner som medlemsstaterna inför skall enligt artikel 28.1 i öppenhetsdirektivet vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Finansinspektionen skall mot denna bakgrund göra en bedömning av arten och omfattningen av en överträdelse när avgiftens storlek skall bestämmas. Var avgiften skall hamna inom intervallet bör således främst avgöras av hur allvarlig överträdelsen är i det enskilda fallet. Även förhållandena hos den som har gjort sig skyldig till överträdelsen måste dock beaktas. Exempelvis kan vad som upplevs som en avskräckande avgift av en fysisk person med måttliga ekonomiska resurser framstå som i det närmaste obetydlig för en juridisk person med stora resurser.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 8.5.4.

3 b §

I paragrafen anges inom vilken tid från överträdelsen som Finansinspektionen måste delge den berörde upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp. Tidsfristen vid överträdelser av flaggningsreglerna är två år.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.4.

3 e §

Genom ändringen klargörs att särskild avgift faller bort på grund av utebliven verkställighet endast om avgiften har påförts enligt 3 a § första stycket 1–5. Särskild avgift som har påförts på grund av överträdelse av flaggningsbestämmelserna faller således *inte* bort om verkställighet inte har skett inom femårsfristen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.4.

4 §

Bestämmelsen har ändrats till följd av att bemyndigandet för regeringen att meddela föreskrifter om avgifter har flyttats till 7 kap. 2 § 3. Någon ändring i sak är inte avsedd.

5 §

Paragrafen är ny.

I artikel 22 i prospektdirektivet och artikel 25 i öppenhetsdirektivet föreskrivs att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta och utbyta information med varandra. I paragrafen slås fast att Finansinspektionen skall samarbeta och utbyta information med utländska

behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av de båda direktiven. Prop. 2006/07:65

Omfattningen och arten av samarbete anges inte närmare i öppenhetsdirektivet. I artikel 25.2 i det direktivet föreskrivs endast att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta med varandra när så krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter enligt direktivet eller enligt nationell lagstiftning som har antagits i enlighet med direktivet. Det anges också att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall bistå varandra.

Prospektdirektivet innehåller emellertid mer utförliga bestämmelser om samarbetet. Utöver den allmänna skrivning som finns i öppenhetsdirektivet anges det i artikel 22.2 i prospektdirektivet att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna särskilt skall utbyta upplysningar och samarbeta i fall där en emittent har fler än en behörig hemlandsmyndighet eller där godkännandet av ett prospekt har överlämnats till en behörig myndighet i en annan medlemsstat. Vidare skall myndigheterna, enligt samma bestämmelse, samarbeta nära i samband med krav på att meddela tillfälligt förbud mot eller förbjuda handel med värdepapper som handlas i olika medlemsstater, så att lika villkor för marknadsplatser kan skapas och investerarskyddet säkras. När det är lämpligt får den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten också begära hjälp av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten när ett ärende granskas, särskilt i fråga om nya eller ovanliga slag av värdepapper. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får slutligen begära upplysningar av den behöriga myndigheten i värdlandet om alla förhållanden som är specifika för marknaden i fråga.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.7.

7 kap.

Kapitlet är nytt. I bestämmelserna i kapitlet samlas de normgivningsbemyndiganden som redan finns i lagen och de nya som nu införs.

1 §

Paragrafen innehåller bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter.

Innehållet i *punkten 1* motsvarar nuvarande 3 kap. 4 §.

I *punkten 2* finns ett bemyndigande i fråga om på vilket språk flaggningsinformation skall vara upprättad. Föreskrifterna bör motsvara bestämmelserna i artikel 20 i öppenhetsdirektivet.

Enligt *punkten 3* kan föreskrifter meddelas om tillsynen över vissa marknadsgaranter. Bemyndigandet har kommenterats i anslutning till 4 kap. 14 §.

I *punkten 4* finns ett bemyndigande beträffande undantagen från sammanläggningar inom en koncern där dotterbolaget är ett fondbolag eller värdepappersinstitut. Bemyndigandet har kommenterats i anslutning till 4 kap. 15–17 §§.

Innehållet i *punkten 5* motsvarar nuvarande 4 kap. 6 § andra stycket, med det tillägget att föreskrifter kan meddelas om att anmälan enligt 4 kap. 19 § skall göras till en börs eller auktoriserad marknadsplats i

stället för till Finansinspektionen. Punkten har justerats i enlighet med Prop. 2006/07:65
Lagrådets förslag.

Bemyndigandet i *punkten 6* avser formerna för offentliggörande av bl.a. flaggningsinformation. Bemyndigandet har kommenterats i anslutning till 4 kap. 20 §.

Innehållet i *punkterna 7 och 8* motsvarar nuvarande 5 a kap. 4 § respektive 6 kap. 1 a § fjärde stycket.

2 §

Punkten 1 motsvarar nuvarande 6 kap. 1 e § tredje stycket.

Punkten 2 motsvarar bemyndigandet i nuvarande 6 kap. 4 §.

8 kap.

Kapitlet är nytt. Det överensstämmer med nuvarande 7 kap.

Övergångsbestämmelser

I *punkten 2* finns en övergångsbestämmelse som anger att den som vid lagens ikraftträdande innehar aktier i sådan omfattning att han eller hon skulle bli anmälningsskyldig om aktierna förvärvades därefter, anmäla innehavet. Anmälan skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast den 16 juli 2007. Anmälan enligt övergångsbestämmelserna krävs dock inte om innehavaren redan tidigare anmält motsvarande uppgifter. Anmälan behöver inte heller göras om innehavaren innan fristen har löpt ut företar en ny transaktion som utlöser anmälningsskyldighet och fullgör denna skyldighet.

Det föreslås ingen övergångsregel för Finansinspektionen i fråga om att offentliggöra uppgifterna i en anmälan. Offentliggörande skall därför äga rum senast kl. 12 handelsdagen efter det att en anmälan har mottagits.

Även aktiebolag som innehar egna aktier i sådan omfattning att det skall offentliggöras skall enligt *punkten 3* offentliggöra innehavet senast den 5 juli 2007. Uppgifterna skall avse innehavet vid lagens ikraftträdande. Ett sådant offentliggörande är dock inte nödvändigt om bolaget innan fristen har löpt ut företar en ny transaktion som utlöser skyldighet att offentliggöra uppgifter om innehavet och fullgör denna skyldighet.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 13.

1 kap.

3 §

Ändringen föranleds av att ett nytt kapitel, 5 a kap, införs i lagen.

4 §

En definition av *öppenhetsdirektivet* har införts i paragrafen.

5 §

Paragrafen är ny. I den och de två följande paragraferna anges i vilka fall Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare. Innebörden av begreppet hemmedlemsstat har behandlats i avsnitt 5.4.5. I lagen får frågan om Sverige är hemmedlemsstat betydelse bl.a. för om information som offentliggörs också skall ges in till Finansinspektionen (se förslaget till 9 a kap.) och för tillämpningen av bestämmelserna om regelbunden finansiell information (se förslaget till 5 a kap.). Definitionen av hemmedlemsstat finns i öppenhetsdirektivets artikel 2.1 i.

Innebörden av paragrafen är att Sverige alltid är hemmedlemsstat för den som har sitt säte här och som har gett ut aktier eller vissa typer av skuldebrev, förutsatt att dessa är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. För ett svenskt aktiebolag är Sverige således hemmedlemsstat även om bolagets aktier enbart är upptagna till handel på en reglerad marknad i ett annat EES-land. Detta gäller även om bolaget också har gett ut andra fondpapper än sådana som nämns i denna paragraf. *Sveriges advokatsamfund* har i sitt remissyttrande avseende Värdepappersmarknadsutredningens huvudbetänkande (SOU 2006:50) yttrat sig i fråga om den motsvarande bestämmelsen i 1 kap. 7 § förslaget till lag om värdepappersmarknaden. Advokatsamfundet har i det sammanhanget bl.a. föreslagit att begreppet ”aktiebolag” bör förtydligas, eftersom det inte är klart om begreppet endast avser aktiebolag som bildats enligt svensk rätt eller om det även omfattar t.ex. europabolag med säte i Sverige eller bolag bildade enligt utländsk lagstiftning motsvarande den svenska aktiebolagslagen men som ändå har säte i Sverige.

Bestämmelser om europabolag finns huvudsakligen i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag⁷⁰. Av förordningens artikel 9.1 c ii framgår att ett europabolag beträffande frågor som inte regleras i förordningen, regleras av de lagbestämmelser i medlemsstaterna som skulle gälla för ett publikt aktiebolag bildat i överensstämmelse med lagstiftningen i den medlemsstat där europabolaget har sitt säte. Vidare framgår av artikel 10 i förordningen att om inte annat följer av förordningen så skall ett europabolag i varje medlemsstat behandlas som ett publikt aktiebolag bildat i överensstämmelse med lagstiftningen i den medlemsstat där europabolaget har sitt säte. Följaktligen skall ett europabolag med säte i Sverige behandlas som ett svenskt publikt aktiebolag.

⁷⁰ EGT L 294, 10.11.2001, s. 1 (Celex 32001R2157).

Vad sedan gäller frågan om bolag som har bildats enligt utländsk lagstiftning motsvarande aktiebolagslagen men har säte i Sverige är följande att märka. I Sverige brukar med "säte" anses styrelsens registrerade säte. För aktiebolag innebär det att sätet är den ort i Sverige som anges i en bolagsordning som har registrerats i aktiebolagsregistret (se 2 kap. 22 § och 3 kap. 1 § 2 aktiebolagslagen [2005:551] samt 1 kap. 4 § 1 aktiebolagsförordningen [2005:559]). Ett bolag kan således inte i praktiken ha säte i Sverige utan att samtidigt anses som ett svenskt aktiebolag och till fullo omfattas av den svenska aktiebolagslagen.

Om ett svenskt aktiebolag endast har gett ut andra fondpapper än sådana som nämns i paragrafen och som är noterade eller upptagna till handel, kan bolaget välja en annan stat som hemmedlemsstat (jfr 7 §). Om bolagets aktier därefter noteras eller upptas till handel, kommer bolaget att få Sverige som hemmedlemsstat i enlighet med förevarande paragraf.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.4.5.

6 §

Paragrafen är ny. I den anges vissa fall då Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare som inte har säte inom EES. I promemorians förslag var bestämmelsen formulerad så, att den avsåg emittenter som har sitt säte i en stat utanför EES. Som *Sveriges advokatsamfund* har påpekat förekommer det att emittenter i länder utanför EES inte har något säte, eller kan ha fler än ett säte. Det är därför lämpligare att formulera bestämmelsen så att den avser emittenter som inte har säte inom EES.

Förutom de krav som uppställs i 5 §, dvs. att det skall vara fråga om vissa typer av fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, så krävs det att utgivaren enligt bestämmelserna om prospekt är skyldig att ge in ett dokument till Finansinspektionen. Det rör sig om det dokument med en sammanställning över lämnad information som vissa emittenter årligen måste offentliggöra och ge in till en tillsynsmyndighet. Det är endast om skyldigheten att ge in dokumentet till Finansinspektionen hänför sig till de angivna slagen av fondpapper som Sverige är hemmedlemsstat (se även kommentaren till 4 kap. 22 § lagen [1991:980] om handel med finansiella instrument).

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.4.5.

7 §

I paragrafen, som är ny, anges när Sverige är hemmedlemsstat i andra fall än sådana som anges i 5 eller 6 §.

Bestämmelsen bygger på att utgivaren själv måste välja Sverige som hemmedlemsstat. Valet kan stå mellan Sverige eller något annat EES-land där utgivaren har sitt säte eller fondpapperen är upptagna till handel på en reglerad marknad. Som framgår av 4 kap. 1 b § får de flesta fondpapper noteras endast om emittenten har valt en hemmedlemsstat. Det får således inte förekomma att en sådan emittent inte har någon hemmedlemsstat.

Av *andra stycket* framgår att Sverige kan väljas som hemmedlemsstat endast om utgivaren har säte här eller dess fondpapper är noterade vid en

svensk börs eller auktoriserad marknadsplats. I det senare fallet kan Sverige komma att bli hemmedlemsstat för såväl emittenter med säte i ett annat EES-land som emittenter som saknar säte inom EES.

I *tredje stycket* anges att valet av hemmedlemsstat gäller i minst tre år. Under den tiden kan ingen annan medlemsstat väljas, om inte utgivarens fondpapper upphör att vara upptagna till handel på en reglerad marknad i en stat inom EES. Sverige kan således komma att vara hemmedlemsstat för en utgivare som varken har säte här i landet eller har fondpapper noterade på en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

I artikel 2 i genomförandedirektivet anges att en emittent som har valt hemmedlemsstat skall offentliggöra detta på samma sätt som används för att offentliggöra obligatorisk information. Detta kan regleras inom ramen för det bemyndigande att meddela föreskrifter som ges i *ffjärde stycket*.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.4.5.

8 §

Paragrafen är ny. I *första stycket* anges vilka bestämmelser i 5 kap. som skall tillämpas i de fall Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare vars värdepapper inte är noterade vid en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats, utan endast är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. Ett exempel på en sådan situation är ett svenskt aktiebolag vars aktier endast är upptagna till handel på en reglerad marknad i ett annat EES-land. Eftersom Sverige är hemmedlemsstat och därigenom har ansvaret för tillsynen över utgivaren, måste svenska regler som följer av öppenhetsdirektivet vara tillämpliga på utgivaren. Det förhållande att bestämmelsen om offentliggörande av kurspåverkande information (5 kap. 3 § första stycket 3) skall tillämpas innebär att också bestämmelserna i 9 a kap. om offentliggörande, ingivande till Finansinspektionen och lagring av sådan information blir tillämpliga.

I *andra stycket* erinras om att bestämmelserna i 5 a kap. (om regelbunden finansiell information) är tillämpliga på utgivare för vilka Sverige är hemmedlemsstat även om fondpapperen inte är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.4.5.

4 kap.

1 b §

Paragrafen är ny. Enligt bestämmelsen får notering av och handel med ett fondpapper inte inledas innan en sådan utgivare som enligt öppenhetsdirektivet har möjlighet att välja hemmedlemsstat har valt en stat inom EES som hemmedlemsstat. Bakgrunden är att samtliga utgivare som omfattas av öppenhetsdirektivet måste ha en hemmedlemsstat inom EES. Öppenhetsdirektivet är dock inte tillämpligt på andelar i en investeringsfond eller vissa fondföretag eller på fordringsrätter med en kortare löptid än ett år (se artiklarna 1.2 och 2.1 a i direktivet). Ett undantag görs därför i *andra stycket* för sådana fondpapper.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 5.4.5.

2 b §

Paragrafen, som är ny, behandlar övervakning av upprättande av sådan regelbunden finansiell information som regleras i det nya 5 a kap. Genom hänvisningen i 7 kap. 2 § blir bestämmelsen även tillämplig för auktoriserade marknadsplatser.

Enligt bestämmelsen i *första stycket* skall en börs inom ramen för övervakningen granska att den regelbundna finansiella information som avses i 5 a kap. 4, 5 och 7 §§, dvs. års- och koncernredovisning, halvårsrapport och i förekommande fall kvartalsrapport, är upprättad i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren. De bestämmelser som avses är till att börja med den nationella och EG-rättsliga lagstiftning som räknas upp i 5 a kap. 8 §. Därutöver avses redovisningspraxis samt allmänna råd, rekommendationer och uttalanden från framför allt Bokföringsnämnden, Finansinspektionen och Redovisningsrådet, som anses utgöra god redovisningssed i Sverige. Vidare avses de tolkningsmeddelanden som IFRIC (International Financial Reporting Interpretations Committee) lämnar avseende tillämpningen av IFRS.

Det som börsen skall övervaka är således att informationen innehållsmässigt överensstämmer med kraven. Tillsynen över att informationen offentliggörs i rätt tid och på rätt sätt skall primärt utövas av Finansinspektionen i enlighet med myndighetens allmänna övervakningsansvar enligt 11 a kap. 1 §.

Övervakningsskyldigheten gäller endast sådana utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat.

Enligt bestämmelsen i *andra stycket* skall övervakningen av regelbunden finansiell information vara organiserad så att intressekonflikter inte uppstår. Bestämmelsen är i huvudsak avsedd att förhindra intressekonflikter mellan en börs övervakning över emittenterna och dess affärsdrivande verksamhet.

I föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i *tredje stycket* kan exempelvis regleras sådant som tillåtna metoder för urval av dokument och utgivare som skall omfattas av granskningen under en specifik tidsperiod, vilka åtgärder som börsen bör kunna vidta vid överträdelser samt i vilken mån börsen skall dokumentera granskningen och de åtgärder som vidtas.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.3.6 och 8.3.7.

2 c §

Paragrafen är ny. Genom hänvisningen i 7 kap. 2 § blir bestämmelsen även tillämplig för auktoriserade marknadsplatser.

Enligt *första stycket* skall börsen anmäla sådana överträdelser som upptäcks i den övervakning som skall utföras enligt 2 b § till Finansinspektionen. Enligt bestämmelsen i *andra stycket* behöver anmälan inte ske om utgivaren offentliggjort rättad eller kompletterad information på börsens uppmaning. Rättad information skall offentliggöras i det fall de ursprungliga redovisningshandlingarna innehåller felaktiga uppgifter, eller uppgifter som är framtagna med hjälp av felaktiga redovisningsprinciper. Kompletterad information skall offentliggöras om uppgifter saknas i de ursprungliga redovisningshandlingarna.

Såsom närmare framgår av avsnitt 8.3.7 skall Finansinspektionen efter anmälan bedöma om myndigheten behöver använda sina befogenheter i anledning av denna. Finansinspektionen skall fatta detta beslut på grundval av den information som lämnats i anmälan om vilka åtgärder som börsen vidtagit och hur de planerar att gå vidare. Finansinspektionen kan även ha ytterligare kontakter med börsen om inspektionen anser att det är nödvändigt. Det har inte bedömts nödvändigt att i lag ange att inspektionen skall göra denna bedömning. Det får anses omfattas av inspektionens allmänna tillsynsansvar enligt 11 a kap. 1 § att myndigheten på grundval av information som kommer till dess kännedom kan välja att antingen utnyttja de befogenheter som står till buds eller välja att inte ingripa beroende på den uppkomna situationen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan komma att i verkställighetsföreskrifter precisera vad en anmälan skall innehålla och hur den skall ges in till Finansinspektionen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.3.7.

2 d §

Paragrafen är ny. Enligt bestämmelsen i *första stycket* skall en börs regelbundet rapportera till Finansinspektionen om den övervakning över regelbunden finansiell information som skall ske enligt 2 b §. Börsens rapport är avsedd att tjäna som underlag för Finansinspektionens tillsyn över börsens övervakning.

Bestämmelsen i *andra stycket* är ett bemyndigande att meddela föreskrifter. Genom dessa föreskrifter kan innehållet i börsens rapport regleras. En rapport kan exempelvis innehålla sådant som vilka emittenter som har varit föremål för granskning under året, vilka gransknings- och urvalsmetoder som har tillämpats, särskilda redovisningsfrågor som har varit aktuella under året m.m. En rapport kan även innehålla uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits vid överträdelser.

Bestämmelserna gäller genom hänvisningen i 7 kap. 2 § även för auktoriserade marknadsplatser.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.3.7.

5 kap.

3 b §

Paragrafen är ny. Enligt *första stycket* skall emittenter av fondpapper som är inregistrerade vid en börs offentliggöra upplysningar om förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperen. I fråga om aktier kan det t.ex. röra sig om förändringar i rösträtt eller i rätt till utdelning. Även en uppdelning av aktier (s.k. split) kan innebära en sådan förändring i rättigheter som skall offentliggöras. I fråga om obligationer och andra skuldförbindelser kan som exempel nämnas ändrad räntesats eller andra ändringar i lånevillkoren. Enligt bestämmelsen skall emittenter även offentliggöra nya låneemissioner.

Bestämmelsen är tillämplig på emittenter av fondpapper som är inregistrerade vid en börs. Tillämpningsområdet är således snävare än vad som gäller i 3 §, enligt vilken bestämmelse informationsskyldigheten uppkommer redan när ansökan om inregistrering har lämnats in. Denna

skillnad har sin grund i att marknadsmissbruksdirektivets bestämmelser (som genomförts i svensk rätt genom bl.a. 3 §) skall tillämpas även på fondpapper för vilka en ansökan om inregistrering har lämnats in (jfr artikel 9 i marknadsmissbruksdirektivet samt prop. 2004/05:142 s. 77 och 172 f.), medan öppenhetsdirektivets bestämmelser blir tillämpliga först när fondpapperen har inregistrerats (jfr artikel 1.1 i direktivet).

I *andra stycket* undantas vissa emittenter från skyldigheten att offentliggöra uppgifter om nya låneemissioner. De emittenter som omfattas av undantaget är stater inom EES och lokala eller regionala myndigheter i sådana stater samt mellanstatliga organisationer i vilka en eller flera stater inom EES är medlemmar. Om uppgifter om en ny låneemission är kurspåverkande kan dock en skyldighet att offentliggöra informationen följa av 3 § 3.

Enligt *tredje stycket* skall emittenter vars aktier är inregistrerade vid en börs även offentliggöra ändringar i rättigheter som är knutna till derivatinstrument som har aktierna som underliggande tillgång. Denna skyldighet gäller dock endast om det är aktiebolaget självt som har gett ut derivatinstrumenten.

Paragrafen motsvarar artikel 16 i öppenhetsdirektivet. Det kan bli aktuellt att precisera bestämmelsen genom verkställighetsföreskrifter som utfärdas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.5.

5 §

Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar artikel 17.2 c i öppenhetsdirektivet.

Kommissionen skall enligt artikel 17.4 i direktivet precisera vilka kategorier av finansiella institut som kan vara aktuella för uppdraget som ombud. Något förslag från kommissionen om en sådan precisering har dock inte presenterats. Ett exempel på en sådan finansiell rättighet som avses är aktieutdelning. I Sverige handhas utbetalning av aktieutdelning av den centrala värdepappersförvararen. En central värdepappersförvarare bör i detta sammanhang kunna betraktas som ett exempel på ett finansiellt institut.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

6 §

Paragrafen är ny och anger tillämpningsområdet för 7–10 §§. Från tillämpningsområdet undantas i *första stycket* för det första sådana obligationer och andra överlåtbara skuldförbindelser som ger rätt att förvärva aktier eller finansiella instrument som kan jämföras med aktier. Som exempel på sådana finansiella instrument kan nämnas interimbevis, fondaktierätt och teckningsrätt (jfr prop. 2004/05:158 s. 70 f.). För det andra undantas fordringsrätter med en kortare löptid än tolv månader.

I *andra stycket* anges det att bestämmelserna endast är tillämpliga på skuldebrev som är inregistrerade vid en börs. Genom hänvisningen i föreslagna 6 kap. 6 § blir emellertid bestämmelserna tillämpliga även beträffande skuldebrev som är noterade vid en börs.

I *tredje stycket* undantas skuldebrev som har getts ut av en stat inom EES eller av ett landsting eller en kommun eller motsvarande regional eller lokal myndighet inom EES. Genom bestämmelsen utnyttjas undantagsmöjligheten i artikel 1.3 i öppenhetsdirektivet. De emittenter som anges i *andra stycket* är dock skyldiga att följa likabehandlingsprincipen i 7 §.

Fjärde stycket innehåller en upplysning om att det i 12 § finns undantag från bestämmelserna i 7–10 §§ för vissa utgivare som inte har säte i en stat inom EES.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.2.

7 §

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen genomförs artikel 18.1 i öppenhetsdirektivet i svensk rätt. Bestämmelsen innehåller en princip om likabehandling, liknande den som finns inom aktiebolagsrätten. Det bör noteras att likabehandlingsprincipen endast gäller sådana skuldebrev som har emitterats samtidigt och på samma villkor, och således inte påverkar möjligheten att ge ut skuldebrev med olika villkor i fråga om t.ex. ränta eller förmånsrätt.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.2.

8 §

Paragrafen är ny. I *första stycket* slå fast att en utgivare av skuldebrev inte får hindra skuldebrevsinnehavare från att utöva sina rättigheter genom fullmakt. Bestämmelsen motsvarar artikel 18.2 första stycket i öppenhetsdirektivet. De fall där användning av fullmakt främst kan bli aktuella torde vara vid sådana möten med skuldebrevsinnehavare som behandlas i 9 §. Ordalydelsen i första stycket har efter lagrådsföredragningen ändrats för att bättre överensstämma med direktivet och övriga bestämmelser i kapitlet.

Innebörden av *andra stycket* är att om den som har gett ut skuldebrev inte har sitt säte i Sverige, har skuldebrevsinnehavaren rätt att använda fullmakt om det är tillåtet enligt lagstiftningen i den stat där utgivaren har sin hemvist. Om det enligt den tillämpliga lagen är möjligt att använda fullmakt, kan utgivaren enligt den aktuella bestämmelsen således inte inskränka den möjligheten.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.2.

9 §

Paragrafen är ny. Bestämmelsen reglerar vad en utgivare av skuldebrev skall iaktta om utgivaren anordnar möten med skuldebrevsinnehavare. Genom bestämmelsen genomförs artikel 18.2 a och b i öppenhetsdirektivet.

Möten med skuldebrevsinnehavare har, såvitt har upplysts, tidigare normalt inte förekommit i Sverige. Det saknas också särskild reglering beträffande sådana möten. Det har emellertid blivit vanligare att emittenter i villkoren för skuldebrev tar in bestämmelser om möten med skuldebrevsinnehavare, s.k. fordringshavarmöten. Bestämmelsen inför inte något krav på att sådana möten skall hållas, utan anger endast vad som skall iakttagas i fråga om kallelse m.m. om ett möte är aktuellt.

I *punkten 1* anges vad en kallelse till möte skall innehålla. Bland annat skall det ingå en upplysning om vad som krävs för att en innehavare skall ha rätt att delta i mötet. Som exempel kan nämnas att innehavaren måste vara registrerad som ägare av skuldebrevet vid en viss tidpunkt eller att föranmälan måste ske.

Enligt *punkten 2* skall utgivaren inför ett möte med skuldebrevsinnehavare tillhandahålla fullmaktsformulär (möjligheten att använda sig av fullmakt framgår av 8 §). Hur formuläret skall tillhandahållas framgår av *andra stycket*. Fullmaktsformuläret kan tillhandahållas i pappersform eller i elektronisk form. Om en skriftlig kallelse skickas ut (t.ex. med post eller e-post) skall fullmakten bifogas kallelsen. Om kallelsen i stället sker genom t.ex. kungörelse, skall fullmakten tillhandahållas på begäran.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.2.

10 §

Paragrafen är ny. Bestämmelsen motsvarar artikel 18.2 a och c i öppenhetsdirektivet.

I *första stycket* uppställs krav på att utgivare av skuldebrev skall informera skuldebrevsinnehavare i vissa avseenden. I bestämmelsen föreskrivs det inte hur informationen skall lämnas, utan formerna för detta kan exempelvis regleras i villkoren för skuldebreven. I kravet på att skuldebrevsinnehavarna skall informeras ligger dock naturligtvis att informationen lämnas på ett effektivt sätt som gör det reellt möjligt för skuldebrevsinnehavarna att få del av den.

Enligt *andra stycket* skall utgivare av skuldebrev utse ett finansiellt institut genom vilket skuldebrevsinnehavarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Kommissionen skall enligt artikel 18.5 i direktivet precisera vilka kategorier av finansiella institut som skulle kunna utses till ombud. Något förslag från kommissionen om en sådan precisering har dock inte presenterats. Som exempel på sådana finansiella rättigheter som det kan vara fråga om kan nämnas ränteutbetalning och betalning av kapitalskuld. I Sverige handhas sådana utbetalningar av den centrala värdepappersförvararen. En central värdepappersförvarare bör i detta sammanhang kunna betraktas som ett exempel på ett finansiellt institut. I det fall att det skulle förekomma materialiserade skuldebrev (dvs. skuldebrev som inte är kontoförda utan som innehas i pappersform) kan det i stället vara fråga om att ett finansiellt institut utses till s.k. betalningsombud för att förmedla betalning av ränta eller kapitalbelopp.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.2.

11 §

Paragrafen är ny. I den anges tillämpningsområdet för 12–16 §§. I vilka fall Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare utan säte inom EES framgår av 1 kap. 6 och 7 §§.

12 §

Paragrafen är ny. Genom den genomförs undantaget i artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet för utgivare utan säte i en stat inom EES.

Förutsättningen för att undantaget skall vara tillämpligt är att utgivaren uppfyller krav som uppställs i offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar de föreslagna bestämmelserna i 7–10 §§. Med ”offentlig reglering i en stat utanför EES” avses såväl regleringen i det land där utgivaren hör hemma som regleringen i ett annat tredjeland som utgivaren följer, t.ex. på grund av att utgivarens skuldebrev är upptagna till handel där.

Vad som skall anses med motsvarande krav kan komma att preciseras i verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Dessa verkställighetsföreskrifter bör åtminstone motsvara artikel 22 i genomförandedirektivet, dvs. att kravet på innehållet i en kallelse är uppfyllt om tid, plats och dagordning för mötet anges.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.1.5.

13 §

Paragrafen är ny. I den anges att bestämmelserna i 14–16 §§ inte behöver iakttas av en utgivare av aktier om denna uppfyller krav som motsvarar dem som anges i de paragraferna. Detta motsvarar artikel 23.1 i öppenhetsdirektivet.

Med ”offentlig reglering i en stat utanför EES” avses såväl regleringen i det land där utgivaren hör hemma som regleringen i ett annat tredjeland som utgivaren följer, t.ex. på grund av att utgivarens aktier är noterade där.

Vad som krävs för att undantaget skall vara tillämpligt kan komma att anges i verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.1.5.

14 §

Paragrafen är ny. Genom den genomförs artikel 17.1 i öppenhetsdirektivet för aktiebolag utan säte i en stat inom EES.

Kravet på likabehandling gäller endast för innehavare av aktier som är av samma slag. Det finns alltså möjlighet att ge ut aktier av olika slag, där de olika aktieslagen har olika rättigheter i vissa avseenden, t.ex. vad gäller röststyrka eller rätt till utdelning.

Kravet på likabehandling skall vidare förstås så att aktieägare skall behandlas lika med beaktande av storleken av deras respektive innehav. Det betyder givetvis inte att aktieägare med olika antal aktier av samma slag skall ha samma rätt i bolaget.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.1.5 och 10.1.

15 §

Paragrafen är ny. Genom den genomförs artikel 17.2 a i öppenhetsdirektivet för aktiebolag utan säte i en stat inom EES.

Bestämmelsen behöver inte iakttas av den som uppfyller krav som motsvarar dem som uppställs i paragrafen (se 13 §). I artikel 22 i genomförandedirektivet anges att kravet på likvärdig information är uppfyllt om utgivaren lämnar uppgift om tid, plats och dagordning för bolagsstämman.

Bestämmelsen kan komma att kompletteras med verkställighetsföreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.1.5 och 10.1.

16 §

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om fullmakt. Genom den genomförs artikel 17.2 första stycket och artikel 17.2 b i öppenhetsdirektivet. Ordalydelsen i första stycket har efter lagrådsföredragningen ändrats för att bättre överensstämma med direktivet och övriga bestämmelser i kapitlet.

Som följer av 13 § får en utgivare tillämpa annan offentlig reglering i en stat utanför EES som motsvarar denna bestämmelse. En precisering av detta kan komma att anges i verkställighetsföreskrifter. Som exempel på ett krav som skulle kunna anses motsvara det i paragrafen är att det är en möjligt att ”poströsta” vid bolagsstämman.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.1.5 och 10.1.

5 a kap.

Bestämmelserna i kapitlet är nya.

1 §

Enligt *första stycket* är bestämmelserna i kapitlet tillämpliga på utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat. Begreppet hemmedlemsstat definieras i 1 kap. 5–7 §§. Innebörden är att även en utgivare vars fondpapper inte är noterade på en börs eller en auktoriserad marknadsplats här i landet, beroende på vilken typ av fondpapper som har getts ut, kan vara skyldig att följa bestämmelserna om regelbunden finansiell information.

I *andra stycket* finns en hänvisning till de särskilda regler som finns beträffande utgivare som inte har säte i en stat inom EES (11 §).

Av artikel 3.2 a i öppenhetsdirektivet framgår att en medlemsstat inte får införa strängare krav än vad som följer av direktivet för sådana utgivare som inte har den staten som hemmedlemsstat. I *tredje stycket* anges därför att sådana utgivare skall följa de bestämmelser om regelbunden finansiell information som respektive hemmedlemsstat har infört för att genomföra öppenhetsdirektivet. Kapitlets bestämmelser är således inte tillämpliga på sådana utgivare. Däremot kan bestämmelser om på vilket språk sådan information skall offentliggöras komma att anges i föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, 9 a kap. 1 § andra stycket och 2 § (jfr artikel 20.2 och 20.3 i öppenhetsdirektivet, se även avsnitt 6.6.4).

2 §

I paragrafen anges vilka utgivare som är undantagna från kapitlets tillämpningsområde oberoende av vilken typ av fondpapper som har getts ut. Undantagen grundas på artikel 8.1 a i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.2.

3 §

I paragrafen anges undantag från kapitlets tillämpningsområde i fråga om vissa sorters fondpapper. Undantagen baseras på artikel 1.2, artikel 2.1 a och artikel 8.1 b i öppenhetsdirektivet. Om utgivaren har gett ut någon annan sorts fondpapper än de som anges i paragrafen, och dessa fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES är undantagen inte tillämpliga.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 5.4.3 och 6.2.

4 §

I paragrafens *första stycke* anges inom vilken tidsfrist årsredovisningen skall offentliggöras. Huvudregeln är att årsredovisningen skall offentliggöras så snart som möjligt efter utgången av räkenskapsåret. Att handlingen skall offentliggöras senast fyra månader från räkenskapsårets utgång följer av öppenhetsdirektivet. De fyra månaderna utgör således en bortre gräns för när årsredovisningen skall vara offentliggjord. Hur årsredovisningen skall offentliggöras regleras i 9 a kap. 3 §. Det offentliggörande som regleras i denna paragraf skall skiljas från offentliggörandet av den årsredovisning som behandlats på en stämma och som offentliggörs genom att handlingarna ges in till registreringsmyndigheten (se 8 kap. årsredovisningslagen [1995:1554], 8 kap. lagen [1995:1559] om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 8 kap. lagen [1995:1560] om årsredovisning i försäkringsföretag).

I bestämmelsen anges vidare att företag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning, skall offentliggöra såväl koncernredovisningen som årsredovisningen. Vilka företag som är skyldiga att upprätta koncernredovisning regleras i 7 kap. årsredovisningslagen, 7 kap. lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt 7 kap. lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. Där framgår bl.a. att moderföretag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad inom EES alltid skall upprätta koncernredovisning. Begreppet moderföretag definieras i 1 kap. 4 § årsredovisningslagen.

Enligt *andra stycket* skall de års- och koncernredovisningar som skall offentliggöras vara granskade av utgivarens revisor. Bestämmelsen innehåller även en erinran om vilken lagstiftning som är tillämplig i fråga om hur granskningen skall ske. I de angivna lagarna regleras även innehållet i den revisionsberättelse som enligt ifrågavarande bestämmelse skall offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningarna. I årsredovisningslagarna finns bestämmelser om när års- och koncernredovisning skall lämnas till företagets revisorer (se 8 kap. 2 och 16 §§ årsredovisningslagen, 8 kap. 4 och 8 §§ lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt 8 kap. 4 och 8 §§ lagen om årsredovisning i försäkringsföretag). Vidare finns bestämmelser om när revisorn senast skall avlämna sin revisionsberättelse till styrelsen inför ordinarie stämma i bl.a. 10 kap. 11 § försäkringsrörelselagen (1982:713), 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar och 9 kap. 28 § aktiebolagslagen. Dessa bestämmelser gäller även fortsättningsvis. Att den års- och koncernredovisning som skall offentliggöras inom den

tidsfrist som anges i första stycket skall vara reviderad innebär dock att års- och koncernredovisningen, beroende på tidpunkten för ordinarie stämma, kan komma att behöva avlämnas till revisorerna vid en tidigare tidpunkt än den som anges i redovisningslagstiftningen.

Innehållet i års- och koncernredovisningen regleras i redovisningslagstiftningen samt i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁷¹, se vidare 8 § och författningskommentaren till den paragrafen.

Genom bestämmelsen genomförs artikel 4.1 och 4.4 i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.3.1 och 6.3.2.

5 §

I paragrafen regleras offentliggörande av delårsrapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). En bestämmelse om halvårsrapport i fråga om aktiebolag vars aktier är inregistrerade vid en börs finns för närvarande i 5 kap. 6 §. Den nya bestämmelsen har ett vidare tillämpningsområde i och med att den omfattar alla utgivare av aktier och vissa typer av obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser (se närmare kommentaren till 5 kap. 6 § första stycket) som har Sverige som hemmedlemsstat. Vidare ställer den nya bestämmelsen krav på att halvårsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt, med två månader efter halvårets utgång som en bortre tidsgräns. I 9 kap. årsredovisningslagen och 9 kap. lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag finns bestämmelser om skyldighet för finansiella holdingföretag respektive kreditinstitut och värdepappersbolag att lämna delårsrapporter. Minst en sådan delårsrapport skall omfatta minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. Om en utgivare som omfattas av de nämnda bestämmelserna skall offentliggöra en halvårsrapport enligt förevarande paragraf, har utgivaren inte möjlighet att välja vilken period denna skall avse utan måste upprätta en rapport för räkenskapsårets första sex månader. Halvårsrapporten skall dock i övrigt upprättas enligt samma regler som en delårsrapport enligt årsredovisningslagen och lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Utgivaren behöver således inte upprätta två rapporter enligt de båda regelverken.

Innehållet i en delårsrapport regleras i redovisningslagstiftningen, se vidare 8 § och författningskommentaren till den paragrafen.

Genom bestämmelsen genomförs artikel 5.1 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.1.

6 §

Genom bestämmelsen införs en skyldighet att offentliggöra en delårsredogörelse, ett krav som inte tidigare har funnits i svensk lagstiftning.

I paragrafens *första stycke* behandlas bl.a. tidsfrister för offentliggörande av den delårsredogörelse som skall offentliggöras av utgivare av aktier under räkenskapsårets första och andra halvår.

⁷¹ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1, (Celex 32002R1606).

Av paragrafens *andra stycke* framgår vad delårsredogörelsen skall innehålla. Information bör presenteras på ett så överskådligt och rättvisande sätt som möjligt. Det avgörande vid bedömning av vad som utgör väsentliga händelser och transaktioner bör vara de bedömningskriterier som kan antas tillmätas betydelse av investerare, t.ex. uppgifter om produktutveckling, försäljning och forskning. Avseende beskrivningen av utgivarens och dess dotterföretags ställning och resultat kan det ofta vara lämpligt att lämna kvantifierade uppgifter när det gäller t.ex. omsättning, resultat och ställning samt vissa finansiella resultatindikatorer. Bestämmelsen inrymmer emellertid inte något generellt krav på att sifferuppgifter skall lämnas. Omfattningen av upplysningsskyldigheten får avgöras med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet och vad som är relevant, varvid bl.a. företagets storlek och verksamhetens art bör tillmätas betydelse. Genom paragrafen genomförs artikel 6.1 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behöver inte tillämpas av utgivare av aktier som i stället tillämpar 7 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.5.

7 §

Av paragrafen framgår när 6 § inte behöver tillämpas. Innehållet i en delårsrapport regleras i redovisningslagstiftningen, se vidare 8 § och författningskommentaren till den paragrafen. Genom bestämmelsen genomförs artikel 6.2 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.5.

8 §

Första stycket är en erinran om vilken lagstiftning som utgivare med säte i Sverige skall tillämpa i fråga om innehållet i års- och koncernredovisningen och delårsrapporten.

Bestämmelser om innehållet i en delårsrapport finns i 9 kap. årsredovisningslagen och i 9 kap. lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Genom de förslag som lämnas i propositionen utökas kraven på delårsrapportens innehåll i dessa lagar. Bland annat skall resultat- och balansräkningar i sammandrag ingå. Vidare skall, i fråga om koncerner, den internationella redovisningsstandard som är tillämplig på delårsrapporter tillämpas. Genom de förslag som lämnas i propositionen införs även bestämmelser om delårsrapport i ett nytt 9 kap. i lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

Utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat, men har sitt säte i en annan stat inom EES skall följa sin nationella redovisningslagstiftning vid upprättande av årsredovisning och delårsrapporter. Detta följer av bl.a. artikel 4.3 i öppenhetsdirektivet. Utgivare med säte i tredjeland behandlas även i 11 §.

Andra stycket är en erinran om att utgivare, utöver bestämmelserna i första stycket, vid upprättandet av koncernredovisningen skall tillämpa de internationella redovisningsstandarder som antagits av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder. Vilka bestämmelser i årsredovisningslagen som utgivare skall tillämpa vid upprättande av

koncernredovisning framgår av 7 kap. 32 § årsredovisningslagen, 7 kap. 7 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt 7 kap. 5 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

Prop. 2006/07:65

Bestämmelsen behandlas delvis i avsnitt 6.2.

9 §

Enligt *första stycket* skall en årsredovisning och en koncernredovisning innehålla uppgift om vilka befattningar de som undertecknat årsredovisningen har. Vilka som skall skriva under en årsredovisning och en koncernredovisning följer av 2 kap. 7 § respektive 7 kap. 7 § årsredovisningslagen. Genom hänvisningar till dessa bestämmelser i 2 kap. 2 § och 7 kap. 4 § lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag samt 2 kap. 2 § och 7 kap. 4 § lagen om årsredovisning i försäkringsföretag gäller motsvarande för företag som tillämpar dessa båda lagar.

Med befattning avses i vilken relation vederbörande står till företaget. I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag som företräds av en styrelse, skall årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd skall även denne skriva under årsredovisningen. Aktuella benämningar på befattningar i dessa företag är styrelseordförande, styrelseledamot och verkställande direktör.

Av bestämmelsen följer vidare att de som undertecknar årsredovisningen och koncernredovisningen i anslutning till undertecknandet skall göra en försäkran vars lydelse framgår av *andra* och *tredje styckena*. Bestämmelsen innebär inget hinder mot att års- och koncernredovisningen upprättas som en gemensam redovisningshandling och att undertecknandet avser både års- och koncernredovisningen.

Paragrafen har justerats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Genom bestämmelsen genomförs artikel 4.2 c i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.3.3.

10 §

I årsredovisningslagen, lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen om årsredovisning i försäkringsföretag saknas bestämmelser om att en delårsrapport skall skrivas under. Därför införs en bestämmelse med sådant innehåll i fråga om halvårsrapporter som skall offentliggöras enligt 5 §. Bestämmelsen motsvarar i övrigt i huvudsak 9 §.

Paragrafen har justerats i enlighet med *Lagrådets* förslag.

Genom bestämmelsen genomförs artikel 5.2 c i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.1.

11 §

I bestämmelsen anges vilka bestämmelser om års- och koncernredovisning, halvårsrapport samt kvartalsrapport som skall tillämpas av utgivare utan säte inom EES som har Sverige som hemmedlemsstat.

I *första stycket* anges att utgivaren får tillämpa bestämmelser om års- och koncernredovisning samt halvårsrapport, som finns i offentlig reglering i en stat utanför EES, om dessa bestämmelser motsvarar de krav som ställs på sådan regelbunden finansiell information i

öppenhetsdirektivet. Utgivaren får även tillämpa ett tredjelandets bestämmelser om kvartalsrapport, om dessa bestämmelser motsvarar de krav på sådan rapport som ställs i de svenska bestämmelser om delårsrapport som skulle ha varit tillämpliga om utgivaren hade haft sitt säte i Sverige.

I *andra stycket* anges att utgivaren får tillämpa bestämmelser om koncernredovisning och halvårsrapport för koncernen, som finns i offentlig reglering i ett land utanför EES, om villkoren i artikel 1 i kommissionens beslut (2006/891/EG) av den 4 december 2006 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjeland-emittenter av värdepapper är uppfyllda. Av artikel 1 i nämnda beslut framgår att tredjelandsemittenter före den 1 januari 2009 får upprätta koncernredovisning och halvårsrapport för koncernen i enlighet med sin nationella redovisningsstandard, om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Noterna till de finansiella rapporterna innehåller ett uttryckligt uttalande utan förbehåll om att dessa överensstämmer med IFRS enligt IAS 1, utformning av finansiella rapporter.
- b) De finansiella rapporterna har upprättats i enlighet med god redovisningssed i antingen Amerikas förenta stater, Japan eller Kanada.
- c) De finansiella rapporterna har upprättats i enlighet med god redovisningssed i ett annat tredjeland än Amerikas förenta stater, Japan eller Kanada och samtliga av följande villkor är uppfyllda
 - i) Den myndighet i tredjelandet som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i fråga, före inledningen av det räkenskapsår den finansiella rapporten avser offentligt har åtagit sig att åstadkomma konvergens mellan denna redovisningsstandard och IFRS.
 - ii) Denna myndighet har upprättat ett arbetsprogram som bekräftar dess avsikt att uppnå konvergens före den 31 december 2008.
 - iii) Emittenten överlämnar bevis som den behöriga myndigheten anser är tillräckliga för att visa att villkoren i punkterna i) och ii) är uppfyllda.

Som behörig myndighet för redovisningstillsynen åligger det Finansinspektionen att utföra den prövning som enligt kommissionens beslut skall göras av att emittentens bevis är tillräckliga.

I *tredje stycket* anges när utgivaren skall tillämpa svenska bestämmelser vid upprättande av regelbunden finansiell information.

Av *fjärde stycket* framgår att de krav som tredjelandets bestämmelser skall motsvara för att få tillämpas i enlighet med första stycket får preciseras i föreskrifter utfärdade av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Bestämmelsen genomför artiklarna 23.1 och 23.2 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 11.1.1 och 11.1.2.

12 §

Bestämmelsen rör ingivande av regelbunden finansiell information till börser och auktoriserade marknadsplatser. Bestämmelsen skall endast

tillämpas av utgivare vars fondpapper är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats, dvs. inte av utgivare vars fondpapper endast är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. En liknande bestämmelse finns redan i 5 kap. 6 §, i fråga om halvårsrapport i aktiebolag vars aktier är inregistrerade på en börs. Denna bestämmelse tas nu bort.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.7.

6 kap.

3 a §

Bestämmelsen motsvarar 5 kap. 3 b § men tillämpas av den som har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs utan att vara inregistrerade. Genom hänvisning i 7 kap. 2 § första stycket blir bestämmelsen tillämplig även på den som har gett ut fondpapper som är noterade vid en auktoriserad marknadsplats. Se i övrigt författningskommentaren till 5 kap. 3 b §.

4 §

Genom ett tillägg i *första stycket* införs en skyldighet för börser att besluta om avnotering av fondpapper även i fall då utgivaren allvarligt åsidosätter sin skyldighet att offentliggöra regelbunden finansiell information. Genom hänvisningen i 7 kap. 2 § blir bestämmelsen tillämplig även på auktoriserade marknadsplatser.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.2.

5 §

Paragrafen, som är ny, motsvarar artikel 17.2 c i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen motsvarar 5 kap. 5 § och har kommenterats i anslutning till det lagrummet.

Genom hänvisning i 7 kap. 2 § första stycket blir bestämmelsen tillämplig även på den som har gett ut fondpapper som är noterade vid en auktoriserad marknadsplats.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 10.1.

6 och 7 §§

Paragraferna är nya. I dem föreskrivs att bestämmelserna i 5 kap. 6–16 §§ skall tillämpas även beträffande aktier och skuldebrev som är noterade vid en börs. Genom hänvisningen i 7 kap. 2 § första stycket blir bestämmelserna tillämpliga även när fondpapper är noterade vid en auktoriserad marknadsplats.

9 a kap.

Bestämmelserna i kapitlet är nya.

1 §

Bestämmelsen i *första stycket* anger kapitlets tillämpningsområde för utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat. För sådana utgivare skall kapitlet tillämpas vid offentliggörande av regelbunden finansiell

information, kurspåverkande information samt information om förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperet. Genom bestämmelsen genomförs artikel 21.1 i öppenhetsdirektivet såvitt avser vilket slags information som omfattas av bestämmelserna om hur offentliggörande skall ske.

Av *andra stycket* framgår vilka bestämmelser i kapitlet som skall tillämpas av utgivare av fondpapper som inte har Sverige som hemmedlemsstat. Det rör sig om bestämmelser om dels på vilket språk informationen skall offentliggöras, dels hur informationen skall offentliggöras i vissa fall. Genom *andra stycket* genomförs artikel 21.3 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen är tillämplig även på sådan information som enligt 7 kap. 2 § jämförd med de angivna bestämmelserna i 6 kap. skall offentliggöras av utgivare av fondpapper som är noterade vid en auktoriserad marknadsplats.

2 §

I bestämmelsen bemyndigas regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om på vilket språk obligatorisk information skall offentliggöras. Föreskrifterna bör avse såväl fall när Sverige är hemmedlemsstat som situationer då Sverige är värdmedlemsstat. Genom bestämmelsen genomförs artikel 20 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.6.4.

3 §

Genom bestämmelsen genomförs artikel 21.1 i öppenhetsdirektivet såvitt avser sättet för offentliggörande av obligatorisk information. Bestämmelsen anger att informationen skall spridas på ett sätt som innebär att den snabbt blir tillgänglig på ett icke-diskriminerande sätt. Av vissa bestämmelser i direktivet (t.ex. artikel 4.1) framgår att information skall offentliggöras ”för allmänheten”, vilket kommer till uttryck i paragrafen. Som framgår av paragrafen skall informationen spridas så att den når allmänheten i EES, dvs. både i och utanför emittentens hemmedlemsstat. Informationen bör spridas på ett sätt så att den kan nå så många som möjligt och, om möjligt, samtidigt i hemmedlemsstaten, värdmedlemsstaten och i övriga medlemsstater. Bestämmelsen påverkar inte emittentens möjlighet att samtidigt publicera den obligatoriska information även på annat sätt, t.ex. på sin egen webbplats eller andra webbplatser som är tillgängliga för investerare.

Genom föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i *andra stycket* kan bestämmelserna om sättet för offentliggörandet i artikel 12 i genomförandedirektivet införlivas med svensk rätt.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.6.1.

4 §

Genom bestämmelsen genomförs artikel 19.1 första stycket i öppenhetsdirektivet. Bestämmelsen innebär att när utgivare offentliggör obligatorisk information skall utgivaren samtidigt ge in informationen till Finansinspektionen.

Det finns anledning att meddela föreskrifter om sättet för ingivande av obligatorisk information till Finansinspektionen. Detta bör kunna ske i form av verkställighetsföreskrifter. På så vis kan ett elektroniskt ingivningsförfarande möjliggöras och eventuella genomförandebestämmelser om lagring av information som kan komma att antas av kommissionen införlivas med svensk rätt.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 9.1.

5 §

Genom bestämmelsen genomförs artikel 21.2 i öppenhetsdirektivet.

Bestämmelsen anger att Finansinspektionen skall se till att det finns en lagringsfunktion där obligatorisk information skall lagras. Informationen skall finnas lätt tillgänglig för investerare och andra användare som vill ta del av informationen.

Även i andra bestämmelser kan det anges att information som ges in till Finansinspektionen skall lagras elektroniskt. En sådan bestämmelse finns i 4 kap. 21 § andra stycket lagen om handel med finansiella instrument. Därigenom skall även flaggningsinformation lagras i lagringsfunktionen.

I öppenhetsdirektivet föreskrivs att kommissionen skall anta genomförandeåtgärder avseende miniminormerna för lagringsfunktionen. Genom föreskrifter som meddelas med stöd av bemyndigandet i *tredje stycket* kan sådana normer införlivas med svensk rätt.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 9.2 och 9.3.

11 a kap.

Bestämmelserna i kapitlet är nya.

1 §

Bestämmelsen gör Finansinspektionen till behörig myndighet för regelbunden finansiell information enligt artikel 24 i öppenhetsdirektivet.

Finansinspektionens ansvar omfattar till att börja med att övervaka att utgivare offentliggör regelbunden finansiell information i rätt tid och på rätt sätt.

När det gäller kontrollen av att informationen är upprättad på korrekt sätt är det i första hand den relevanta börsen eller auktoriserade marknadsplatsen som har att övervaka detta i enlighet med bestämmelsen i 4 kap. 2 b §. Finansinspektionen har dock som ett led i sin tillsyn över marknadsplatserna ett ansvar för att tillse att denna övervakning sker på ett korrekt och lämpligt sätt. Börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen skall vidare i enlighet med 4 kap. 2 c § anmäla överträdelser till inspektionen om inte utgivaren på marknadsplatsens uppmaning har offentliggjort rättad eller kompletterad information. Såsom närmare redogörs för i avsnitt 8.3.6 och 8.3.7 kan inspektionen efter det att anmälan skett använda sina befogenheter och sanktionsmöjligheter, om inte det som marknadsplatsen har gjort eller planerar att göra anses tillräckligt.

När det gäller utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat men inte är noterade på en börs eller en auktoriserad marknadsplats åligger det inspektionen direkt att övervaka även att den regelbundna finansiella

informationen är upprättad i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren. Prop. 2006/07:65

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.3.5–8.3.7

2 §

Bestämmelsen i *första stycket* ger Finansinspektionen rätt att för tillsynen över att bestämmelserna om regelbunden finansiell information följs, göra en undersökning på plats hos en sådan utgivare som skall tillämpa bestämmelserna i 5 a kap. Bestämmelsen genomför öppenhetsdirektivets artikel 24.4 i.

Syftet med bestämmelsen i *andra stycket* är att erinra om den rätt som Finansinspektionen har enligt 6 kap. 1 a § lagen om handel med finansiella instrument att för sin tillsyn få tillgång till de uppgifter som inspektionen behöver. Enligt 6 kap. 3 § samma lag har inspektionen rätt att vid vite förelägga någon att göra rättelse om denne inte fullgör skyldigheten att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.4.

3 §

Enligt *punkten 1* får Finansinspektionen vid vite förelägga en utgivare att göra rättelse om utgivaren inte fullgör skyldigheten att offentliggöra regelbunden finansiell information i enlighet med bestämmelserna i 5 a kap. 4–7 §§.

Finansinspektionen får också, enligt *punkten 2*, vid vite förelägga utgivaren att göra rättelse om utgivaren offentliggjort regelbunden finansiell information som är ofullständig eller som innehåller väsentliga fel. Utgångspunkten för bedömningen av om finansiell information är ofullständig eller innehåller väsentliga fel är i fråga om utgivare med säte i Sverige de regelverk som anges i 5 a kap. 8 §, dvs. årsredovisningslagen, lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen om årsredovisning i försäkringsföretag samt IAS-förordningen. Som framgår i avsnitt 8.3.4 har årsredovisningslagarna karaktären av ramlagstiftning på så sätt att lagen är allmänt hållen och kompletteras t.ex. genom bestämmelser om skyldighet att iakttä god redovisningssed. Bokföringsnämnden och i viss utsträckning Finansinspektionen, har huvudansvaret för utvecklandet av god redovisningssed (se 8 kap. 1 § bokföringslagen [1999:1078]). God redovisningssed kommer emellertid inte bara till uttryck genom de uttalanden som görs av myndigheter och organisationer. Även faktiskt förekommande redovisningspraxis tillmäts betydelse. Icke författningsreglerad men på annat sätt dokumenterad god redovisningssed bör iakttas vid bedömningen av om finansiell information är ofullständig eller innehåller väsentliga fel (jfr prop. 2004/05:69 s. 19).

En rättelse kan röra enskilda uppgifter i en offentliggjord finansiell rapport som saknas eller är felaktiga, exempelvis på grund av en felaktigt tillämpad redovisningsprincip. Det kan också vara påkallat att förelägga om rättelse i fråga om innehållet i en hel finansiell rapport. Det blir då fråga om att utgivaren upprättar och offentliggör en ny rapport.

Enligt *punkten 3* får Finansinspektionen förelägga en utgivare att göra rättelse om utgivaren inte har gett in obligatorisk information till Finansinspektionen enligt 9 a kap. 4 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.4.

4 §

Enligt *första stycket* skall Finansinspektionen besluta om en särskild avgift om en utgivare inte fullgör sin skyldighet att offentliggöra regelbunden finansiell information. I *andra stycket* framgår att avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Vid bedömningen av avgiftens storlek bör särskild hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är.

Bestämmelsen är tillämplig både då en utgivare över huvud taget inte offentliggör informationen och då informationen visserligen kommer till allmänhetens kännedom men inte på föreskrivet sätt. I det senare fallet kan det finnas anledning att besluta om en lägre avgift än i det förra. Detsamma gäller om utgivaren endast kort tid efter att tidsfristen gått ut offentliggör informationen. Även andra omständigheter än hur allvarlig överträdelsen är kan vägas in i bedömningen såsom att emittenten vid tidigare tillfällen gjort sig skyldig till liknande överträdelser.

Finansinspektionen skall inte besluta om en särskild avgift om den regelbundna finansiella informationen visserligen offentliggörs i rätt tid, men den inte är upprättad i enlighet med gällande bestämmelser. Bestämmelser om hur sådana överträdelser skall hanteras finns i 7 och 8 §§. Man skulle kunna tänka sig att t.ex. en halvårsrapport är så bristfällig att den över huvud taget inte kan anses utgöra en sådan rapport. Det kan då bli aktuellt att besluta om en särskild avgift. Detta bör dock ske endast om stora delar av informationsinnehållet i rapporten saknas, och inte om t.ex. fel redovisningsprinciper har tillämpats.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.2.

5 §

Bestämmelsen har sin förebild i 6 kap. 3 b § lagen om handel med finansiella instrument (se prop. 2004/05:158 s. 141 ff.).

Ett beslut om särskild avgift bör enligt bestämmelserna i förvaltningslagen (1986:223) inte få fattas av Finansinspektionen utan att den som inspektionen avser att ta ut avgiften av har fått tillfälle att yttra sig i ärendet. Om denne inte inom sex månader från tidpunkten för överträdelsen har delgetts upplysning av Finansinspektionen om att inspektionen har tagit upp frågan, får ett beslut om att ta ut särskild avgift inte fattas. Tidpunkten för överträdelsen följer av de tidsfrister som anges i 5 a kap. Finansinspektionen bör påbörja en utredning så snart som möjligt efter det att inspektionen fått kännedom om att en överträdelse har skett. Delgivning skall ske i enlighet med bestämmelserna i delgivningslagen (1970:428).

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.2.

6 §

Bestämmelsen har sin förebild i 6 kap. 3 c § lagen om handel med finansiella instrument (se prop. 2004/05:158 s. 141 ff.).

Bedömningen av om en överträdelse är ringa eller ursäktlig bör utgå från omfattningen av överträdelsen i det enskilda fallet. Därvid bör beaktas både vilken bestämmelse som har överträtts och i vilken grad så har skett. Det bör också beaktas om den som har begått en överträdelse har försökt att vidta rättelse och om detta har varit möjligt. Beträffande särskilda skäl bör främst förmildrande omständigheter i de enskilda fallen beaktas. Här bör i första hand avses sådana fall där avgiften slår hårt mot utgivaren. Ett särskilt skäl kan även vara att den börs eller auktoriserade marknadsplats där emittenten är noterad har vidtagit åtgärder eller sanktioner gentemot emittenten och dessa bedöms tillräckliga. Även att emittenten meddelats företagsbot kan beaktas.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.2.

7 §

Genom bestämmelsen införs en sanktion, erinran, för materiella fel i den regelbundna finansiella informationen. Genom ett sådant beslut kan Finansinspektionen offentligt markera för emittenten och allmänheten att ett visst förfarande inte är förenligt med gällande regelverk. Beslutet kan vara till ledning för såväl investerare som andra emittenter som skall tillämpa regelverket. Enligt 8 § får Finansinspektionen besluta att en erinran skall kombineras med straffavgift.

Enligt *andra stycket* skall en erinran inte meddelas om en överträdelse är ringa eller ursäktlig. I likhet med vad som sagts i kommentaren till 6 § bör bedömningen utgå från omfattningen av överträdelsen i det enskilda fallet. Det bör därvid beaktas både vilken bestämmelse som har överträtts och i vilken grad så har skett. Finansinspektionen bör också kunna avstå från att besluta om en erinran om det rör sig om bedömningar avseende tillämpningen av t.ex. en redovisningsprincip, där betydelsen inte är klar eller om tillämpningsområdet är nytt. Det bör också beaktas om den som har begått en överträdelse har försökt att vidta rättelse och om detta har varit möjligt.

Av det andra stycket framgår vidare att en erinran inte skall meddelas om en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller en annan reglerad marknad vidtar tillräckliga åtgärder mot utgivaren. Syftet med bestämmelsen är dels att undvika att både Finansinspektionen och de reglerade marknaderna parallellt arbetar med samma fråga, dels att utgivaren inte skall bli dubbelt straffad för samma överträdelse. Ansvarsuppdelningen mellan Finansinspektionen och de reglerade marknaderna behandlas närmare i avsnitt 8.3.7.

Det förhållandet att Finansinspektionen beslutar om en erinran är inte avsett att förhindra att inspektionen också förelägger utgivaren att göra rättelse och att föreläggandet förenas med vite enligt vad som föreslås i 3 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.2.

8 §

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen besluta att en erinran skall kombineras med straffavgift. Straffavgift bör komma i fråga när Finansinspektionen bedömer att enbart erinran inte räcker till som sanktion gentemot emittenten. Det kan t.ex. vara fråga om att emittenten tidigare gjort sig skyldig till liknande överträdelser eller om att

överträdelsen är så pass allvarlig att inspektionen bedömer att enbart en erinran inte är en tillräcklig markering.

Enligt *andra stycket* skall straffavgiften uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor. Redan beslutet att kombinera en erinran med straffavgift innebär en gradering av överträdelsen. Finansinspektionen får därutöver bestämma straffavgiftens storlek inom ett förhållandevis brett spann. Vid bedömningen av hur stor straffavgiften skall vara bör särskild hänsyn tas till hur allvarlig överträdelsen är. Även andra faktorer kan dock vägas in i prövningen, såsom hur länge överträdelsen pågått och om emittenten tidigare gjort sig skyldig till liknande överträdelser. Även emittentens ekonomiska förhållanden kan vägas in i bedömningen, främst på så sätt att inspektionen bör ta hänsyn till hur hårt en avgift kommer att slå mot det enskilda bolaget och dess möjligheter att fortsätta sin verksamhet.

Av *tredje stycket* framgår att avgiften tillfaller staten.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.5.2.

9 och 10 §§

Bestämmelserna har sina förebilder i 6 kap. 3 d och 3 e §§ lagen om handel med finansiella instrument (se prop. 2004/05:158 s. 141 ff.).

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 8.5.2.

11 §

Bestämmelserna i 5 a kap. om regelbunden finansiell information skall enligt 5 a kap. 1 §, med de begränsningar som följer av 2 och 3 §§ i samma kapitel, tillämpas av utgivare av fondpapper som har Sverige som hemmedlemsstat. Begreppet hemmedlemsstat definieras i 1 kap. 5–7 §§. Utgivare av fondpapper som är upptagna till handel på en börs eller auktoriserad marknadsplats skall vara föremål för den övervakning av regelbunden finansiell information som börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen skall ansvara för enligt 4 kap. 2 b § och 7 kap. 2 §. Därmed bekostas övervakningen till stora delar av börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen. Finansinspektionen skall dock utöva tillsyn även över vissa utgivare av fondpapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES. Genom bestämmelsen i *första stycket* ges möjlighet att ta ut avgifter av dessa utgivare för sådan tillsyn. Enligt *andra stycket* får regeringen meddela föreskrifter om sådana avgifter.

Enligt bestämmelsen i 1 § skall Finansinspektionen ansvara för tillsyn över regelbunden finansiell information. Inom ramen för denna tillsyn kan Finansinspektionen komma att behöva göra kvalificerade utredningar som kräver särskild sakkunskap. Det kan komma att bli aktuellt för inspektionen att uppdra åt t.ex. en konsult att bistå inspektionen i bedömningen av en viss fråga. Kostnader som uppstår i detta sammanhang och som direkt kan hänföras till bedömningen av en viss fråga, skall enligt *tredje stycket* betalas av den utgivare som tillsynen avser. Utgivaren bör i så fall beredas möjlighet att yttra sig över den förväntade kostnaden. Syftet med bestämmelsen är inte att någon med särskild fackkunskap skall kunna anlitas för att utföra sådana uppgifter som skall ingå i inspektionens normala tillsynsverksamhet.

Liknande bestämmelser finns i 10 kap. 20 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar Prop. 2006/07:65
Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.3.7.

12 §

I artikel 25 i öppenhetsdirektivet föreskrivs att medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta och utbyta information med varandra. I paragrafen slås fast att Finansinspektionen skall samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av direktivet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 8.7.

13 §

Genom bestämmelsen genomförs artikel 26 i öppenhetsdirektivet. Den skall tillämpas i de fall fondpapper är noterade vid en börs eller, på grund av hänvisningen i 7 kap. 2 §, en auktoriserad marknadsplats och då Sverige är värdmedlemsstat.

Om Finansinspektionen finner att vissa bestämmelser i lagen om börs- och clearingverksamhet har överträtts, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i utgivarens hemland. Detta förutsätter dock att det samtidigt är fråga om en överträdelse av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet. I de fall den svenska lagstiftningen uppställer längre gående krav än direktivet, skall Finansinspektionen således inte ingripa. Detta följer av bestämmelsen i artikel 3.2 a i öppenhetsdirektivet om att en värdmedlemsstat inte får uppställa strängare krav än direktivets. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten skall också underrättas om Finansinspektionen finner att information inte offentliggörs i enlighet med bestämmelserna i öppenhetsdirektivet. Vad som avses är att finansiell information eller flaggningsinformation inte offentliggörs på ett sätt och inom en tid som framgår av direktivet (jfr de svenska bestämmelserna i 5 a kap och 9 a kap). Om rättelse inte sker skall Finansinspektionen ingripa, under förutsättning att emittentens underlåtenhet innebär en överträdelse av lagstiftningen i emittentens hemmedlemsstat.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 8.4.

Övergångsbestämmelser

Enligt *punkten 2* skall en emittent som enligt 1 kap. 7 § har möjlighet att välja hemmedlemsstat göra ett sådant val senast den 16 juli 2007, om emittentens fondpapper redan är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES när lagändringarna träder i kraft. Som framgår av 1 kap. 7 § får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, meddela närmare föreskrifter om hur en utgivare skall offentliggöra valet av hemmedlemsstat.

Enligt *punkten 3* skall bestämmelserna om regelbunden finansiell information tillämpas första gången för den årsredovisning, halvårsrapport, delårsredogörelse eller kvartalsrapport som skall offentliggöras närmast efter den 30 juni 2007. Det innebär att emittenter som har kalenderår som räkenskapsår tillämpar bestämmelserna för

första gången i fråga om den halvårsrapport som skall offentliggöras senast den 31 augusti 2007. De första finansiella rapporter som skall granskas enligt de nya bestämmelserna i 4 kap. 2 b–2 d §§ är således de rapporter som emittenter är skyldiga att offentliggöra efter den 30 juni 2007.

Bestämmelserna behandlas i avsnitt 13.

15.4 Förslaget till lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)

9 kap.

1 §

Av *första stycket* framgår vilka företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport. Dessa företag är desamma som ingick i den tidigare punkten 2 i första stycket, dvs. finansiella holdingföretag som uteslutande eller huvudsakligen förvaltar andelar i dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, försäkringsföretag eller utländska företag av motsvarande slag.

I paragrafens *andra stycke* har bestämmelsen om att en delårsrapport skall avse företagets verksamhet från räkenskapsårets början ändrats. Enligt den nya bestämmelsen om kvartalsrapport i 5 a kap. 7 § lagen om börs- och clearingverksamhet kan en delårsrapport komma att avse en period från början av räkenskapsårets andra halvår och tre månader framåt. Enligt den förevarande bestämmelsen skall en sådan delårsrapport, utöver kvartalsinformationen, alltid innehålla information för perioden från räkenskapsårets början.

De företag som avses i första stycket skall även fortsättningsvis, enligt andra styckets andra mening, omfattas av bestämmelsen om att minst en delårsrapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. Om det finansiella holdingföretaget är skyldigt att offentliggöra en halvårsrapport enligt 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet skall rapporten emellertid avse räkenskapsårets första sex månader. Den sista meningen i andra stycket är en erinran om det krav på upprättande av delårsrapport som framgår av lagen om börs- och clearingverksamhet. De företag som omfattas av de i propositionen föreslagna bestämmelserna om halvårsrapport i den lagen sammanfaller med de företag som avsågs i den tidigare punkten 1 i första stycket. Som framgår av kommentaren till 5 a kap. 5 § lagen om börs- och clearingverksamhet finns det inte någon skyldighet att upprätta såväl en halvårsrapport enligt den bestämmelsen som en delårsrapport enligt förevarande paragraf.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.1 och 6.4.5.

2 §

Genom tillägget i *första stycket* klargörs att en halvårsrapport som skall upprättas enligt 5 a kap. 5 § lagen om börs- och clearingverksamhet skall ges in till registreringsmyndigheten inom två månader efter rapportperiodens utgång.

I det nya *tredje stycket* har vidare införts en erinran om att ytterligare bestämmelser om offentliggörande av delårsrapport finns i 9 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitten 6.2 och 6.4.1.

3 §

Genom ändringen i *första stycket* skärps kraven på delårsrapportens innehåll till att omfatta en balansräkning och en resultaträkning i sammandrag, noter och delårsinformation. Genom denna ändring genomförs artikel 5.2 a och 5.2 b samt delvis artikel 5.3 andra stycket i öppenhetsdirektivet.

Genom det nya *andra stycket* införs en bestämmelse om att balansräkningen och resultaträkningen minst skall innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Ytterligare poster skall således inkluderas i halvårsrapporten, om de krävs för att halvårsrapporten skall ge en rättvisande översikt av företagets tillgångar, skulder, ställning och resultat. Det framgår vidare att de principer för redovisning och värdering som tillämpats vid upprättande av den senaste årsredovisningen också skall tillämpas vid upprättande av delårsrapporten. Detta innebär att bestämmelserna i 3 kap. årsredovisningslagen, om balans- och resultaträkningens innehåll och uppställningsformer m.m., samt värderingsreglerna i 4 kap. samma lag skall tillämpas i den utsträckning bestämmelserna har bäring på upprättandet av delårsrapport. Genom stycket genomförs delvis artikel 5.3 andra stycket i öppenhetsdirektivet och delvis artikel 3.2 i genomförandedirektivet.

Av det nya *tredje stycket* framgår att noterna skall innehålla information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden. I en delårsrapport är det således endast fråga om att lämna vissa upplysningar i noterna. Noterna behöver därmed inte innehålla sådant som angetts i noterna i den senaste årsredovisningen. Noterna bör dock innehålla tillräcklig information för att delårsbokslutet skall kunna jämföras med informationen i den senaste årsredovisningen. Genom stycket genomförs artikel 3.3 i genomförandedirektivet.

Genom det nya *fjärde stycket* införs en bestämmelse om att delårsinformationen skall innehålla information om händelser som är av väsentlig betydelse för att förstå utvecklingen av företagets ställning och resultat. En motsvarande bestämmelse följde av den tidigare hänvisningen i *första stycket* till bestämmelser om förvaltningsberättelsens innehåll i 6 kap. 1 § andra stycket 1 och 2. Hänvisningen har utgått, för att i stället följa direkt av bestämmelsen i *fjärde stycket*. Det införs även ett krav på att delårsrapporten skall innehålla en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför motsvarande dem som skall ingå i förvaltningsberättelsen (6 kap. 1 § andra stycket 3). Vidare införs ett krav på att delårsinformationen skall innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets ställning och resultat. Dessa uppgifter bör återspegla väsentliga transaktioner med närstående som ägt rum under perioden och väsentliga förändringar avseende transaktioner med närstående som redovisades i den närmast föregående årsredovisningen. Något motsvarande krav finns inte nämnt i fråga om

årsredovisningen i bestämmelserna om tilläggsupplysningar i 5 kap. eller förvaltningsberättelse i 6 kap. Att även årsredovisningen skall innehålla information om transaktioner med närstående av väsentlig betydelse torde dock följa av de generella bestämmelserna om förvaltningsberättelsens innehåll i 6 kap. 1 § första stycket 1 och 2. Tilläggsupplysningar om exempelvis inköp och försäljningar avseende koncernföretag i 5 kap. 7 § och lån till ledande befattningshavare i 5 kap. 12 § utgör också information om transaktioner med närstående som skall lämnas i årsredovisningen. Genom stycket genomförs artikel 5.4 i öppenhetsdirektivet samt artikel 4 i genomförandedirektivet.

I *femte stycket*, motsvarande det nuvarande andra stycket, har hänvisningen ändrats för att inkludera de nya styckena i paragrafen. Vidare har bestämmelserna om hur uppgifterna om nettoomsättning och resultat för koncernen skall beräknas tagits bort. Det följer av hänvisningen till andra stycket att samma principer för redovisning och värdering som tillämpas i den senaste koncernredovisningen skall tillämpas vid upprättandet av koncernbalansräkning och koncernresultaträkning i sammandrag samt noter till dessa, som skall ingå i delårsrapporten. Det innebär bl.a. att avdrag skall göras för interna poster samt att internvinster som uppstått inom koncernen skall elimineras.

Tredje och fjärde styckena i paragrafens nuvarande lydelse har tagits bort. Bestämmelserna i dessa stycken gäller undantag från skyldigheten att i delårsrapporten lämna uppgifter om koncernen. Undantaget är tillämpligt på moderföretag i en underkoncern som i enlighet med 7 kap. 2 § inte behöver upprätta koncernredovisning. Vidare skall, enligt tredje stycket punkten 2, det överordnade moderföretaget ha upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport. Begränsningen av skyldigheten att upprätta koncernredovisning gäller emellertid inte moderföretag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad inom EES (se 7 kap. 2 § fjärde stycket 2). Bestämmelserna i tredje och fjärde styckena saknar således relevans för noterade företag som skall upprätta delårsrapport. Bestämmelserna är vidare inte tillämpliga på finansiella holdingföretag eftersom skyldigheten enligt 9 kap. 1 § att upprätta delårsrapport omfattar endast sådana holdingföretag som upprättar koncernredovisning. Finansiella holdingföretag som ingår i en underkoncern, och som enligt 7 kap. 3 § ÅRKL eller 7 kap. 3 § ÅRFL inte behöver upprätta koncernredovisning, omfattas inte av kravet på delårsrapport i 9 kap. 1 §.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.2.

5 §

Paragrafen, som är ny, är tillämplig på delårsrapporter som upprättas av företag som omfattas av artikel 4 i IAS-förordningen⁷², dvs. företag som är underställda en medlemsstats lagstiftning och vars värdepapper på balansdagen är noterade på en reglerad marknad. Begreppet reglerad marknad behandlas i avsnitt 5.4.1. Enligt *första stycket* skall sådana företag vid upprättandet av delårsrapport för koncernen tillämpa den

⁷² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder.

internationella redovisningsstandard som enligt kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁷³ skall tillämpas på delårsrapportering. Den internationella redovisningsstandard som avses (för närvarande standarden IAS 34) är tillämplig på de uppgifter i delårsrapporten som gäller koncernen. Bestämmelsen motsvarar artikel 5.3 i öppenhetsdirektivet.

IAS-förordningen reglerar i huvudsak endast frågor som rör koncernredovisningen (de möjligheter som förordningen lämnar till medlemsstaterna att besluta om att utsträcka tillämpningsområdet har inte utnyttjats i Sverige). Vidare så innehåller de antagna standarderna inte regler om bl.a. språk och form. Dessa regler följer i stället av nationell rätt. I *andra stycket* finns en uppräkningslista av de regler i kapitlet som även i fortsättningen skall gälla beträffande delårsrapporter som upprättas av företag som omfattas av IAS-förordningen. Genom hänvisningen i *punkten 1* till 1 § tredje stycket skall t.ex. en delårsrapport även fortsättningsvis avfattas på svenska i vanlig läsbar form. I aktiebolag får den upprättas i elektronisk form. Även bestämmelserna i 2 § årsredovisningslagen om tillhandahållande av delårsrapport och ingivande till registreringsmyndighet m.m. är fortsatt tillämpliga (*punkten 2*). Av *punkten 3*, som hänvisar till 3 § första–fjärde styckena, framgår vilka uppgifter som skall lämnas om moderföretaget. Genom hänvisningen i *punkten 4* till 6 § är den föreslagna bestämmelsen om granskning av revisor även tillämplig för de företag som omfattas av IAS-förordningen.

Av *tredje stycket* framgår att företag som omfattas av IAS-förordningen i delårsrapporten för koncernen dessutom skall lämna en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de företag som ingår i koncernen står inför (se även författningskommentaren till 3 § fjärde stycket). Bestämmelsen motsvarar delvis artikel 5.4 i öppenhetsdirektivet. Stycket är nytt i förhållande till lagrådsremissens förslag och har lagts till efter lagrådsföredragningen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.2.

6 §

Paragrafen är ny. Genom bestämmelsen genomförs artikel 5.5 i öppenhetsdirektivet. Av *första stycket* framgår att en delårsrapport som är granskad av en revisor skall åtföljas av revisorns rapport avseende granskningen. Av en revisors rapport skall bl.a. framgå granskningens inriktning och omfattning. En delårsrapport kan vara föremål för en granskning liknande den som avses i 9 kap. 3 § aktiebolagslagen (2005:551), eller en översiktlig granskning. Den granskning som görs av en delårsrapport skall dock inte sammanblandas med sådan lagstadgad revision som skall utföras i fråga om års- och koncernredovisning.

Bestämmelsen i *andra stycket* innebär att det uttryckligen skall framgå av en delårsrapport om den inte är granskad av en revisor. Således är avsaknaden av en rapport från revisorn inte tillräckligt för att det skall framgå att halvårsrapporten inte varit föremål för granskning.

⁷³ EUT L 261, 13.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1725).

Övergångsbestämmelser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007. Sådana finansiella holdingföretag som inte omfattas av öppenhetsdirektivet men som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt 9 kap. 1 § behöver emellertid inte tillämpa de nya bestämmelserna om innehållet i en delårsrapport i 9 kap. 3 § och om eventuell granskning av revisor i 9 kap. 6 § för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 13.

15.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

9 kap.

2 §

Av paragrafen framgår att i princip hela 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas i fråga om delårsrapporter som upprättas enligt ifrågavarande lag. Den enda bestämmelsen i 9 kap. årsredovisningslagen som inte omfattas av hänvisningen är 1 § första stycket. Vilka företag som skall upprätta delårsrapport följer i stället av 1 § förevarande kapitel. Bestämmelsen om att minst en delårsrapport skall omfatta en period på minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret är således även fortsättningsvis tillämplig för de företag som upprättar delårsrapport enligt den förevarande lagen. Om skyldighet att offentliggöra en halvårsrapport föreligger enligt 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet skall rapporten dock avse räkenskapsårets första sex månader. Som framgår av kommentaren till 5 a kap. 5 § lagen om börs- och clearingverksamhet finns det inte någon skyldighet att upprätta såväl en halvårsrapport enligt den bestämmelsen som en delårsrapport enligt förevarande lag.

Genom hänvisningen till 9 kap. årsredovisningslagen gäller även de nya bestämmelserna i 5 och 6 §§ i det kapitlet, om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder i företag som tillämpar IAS-förordningen och om granskning av revisor. Dessutom innebär ändringen att hela 9 kap. 2 § årsredovisningslagen skall tillämpas. Det innebär att även bestämmelsen om vite i 8 kap. 13 § årsredovisningslagen blir tillämplig. Detta behandlas i avsnitt 6.4.3. I övrigt, se författningskommentarerna till de nämnda paragraferna i årsredovisningslagen.

I lagrådsremissen föreslogs att paragrafen skulle upphävas. Efter lagrådsföredragningen har paragrafen återinförts för att systematiken i lagen skall följas (jfr t.ex. 3 kap. 2 § och 7 kap. 2 §).

3 §

I paragrafen anges vilka avvikelser som skall gälla från årsredovisningslagens regler om delårsrapportens tillhandahållande och innehåll. Ändringen i *första stycket andra strecksatsen* innebär att banker

och hypoteksinstitut skall ge in en delårsrapport som omfattar minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret till registreringsmyndigheten, dvs. Bolagsverket, så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång.

Andra stycket motsvarar nuvarande punkten 3.

I de nya *tredje och fjärde styckena* anges när det är möjligt att utelämnat uppgifter om koncernen i delårsrapporten. Innehållet i styckena motsvarar nuvarande lydelse av första stycket punkten 2 samt 9 kap. 3 § tredje och fjärde styckena årsredovisningslagen. Anledningen till ändringen är att de nämnda bestämmelserna i årsredovisningslagen upphävs (se författningskommentaren till 9 kap. 3 § årsredovisningslagen). Ingen ändring i sak är avsedd.

Vissa ändringar har gjorts i paragrafen efter lagrådsföredragningen som har samband med den ändring som gjorts i 2 §, se författningskommentaren till den paragrafen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.3.

Övergångsbestämmelser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007. Banker, kreditmarknadsföretag, hypoteksinstitut, värdepappersbolag och institut för elektroniska pengar som inte omfattas av öppenhetsdirektivet men som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt 9 kap. 1 § får emellertid tillämpa äldre bestämmelser i 9 kap. 2 och 3 §§ samt i 9 kap. årsredovisningslagen för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Detta innebär att sådana företag inte behöver tillämpa de nya bestämmelserna om innehållet i en delårsrapport (9 kap. 3 § årsredovisningslagen) och om eventuell granskning av revisor (9 kap. 6 § samma lag) för sådana räkenskapsår. Däremot skall banker och hypoteksinstitut redan från ikraftträdandet ge in sina delårsrapporter till registreringsmyndigheten i stället för till Finansinspektionen.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 13.

15.6 Förslaget till lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

7 kap.

3 §

Första stycket första punkten a) har ändrats till följd av de ändringar i årsredovisningslagen (1995:1554) som trädde i kraft den 1 januari 2007 (se prop. 2005/06:116, SFS 2006:871) och som innebar bl.a. vissa ändringar avseende koncernredovisning. Bestämmelserna om att ett moderföretag som självt är dotterföretag i en koncern under vissa förhållanden inte behöver upprätta någon koncernredovisning gavs ett vidare tillämpningsområde. Enligt 7 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen behöver ett moderföretag som självt är dotterföretag i en koncern under vissa förutsättningar inte upprätta någon koncernredovisning. En förutsättning för att undantagsbestämmelsen skall kunna tillämpas var tidigare att det överordnade moderföretaget

lyder under lagstiftningen i en stat inom EES. Denna förutsättning togs bort genom den nämnda ändringen i årsredovisningslagen. Vidare krävs att det överordnade moderföretagets koncernredovisning upprättats och reviderats enligt lagstiftning som bygger på det sjunde bolagsrättsliga direktivet⁷⁴. Numera godtas också att det överordnade moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderat på ett likvärdigt sätt (se vidare a. prop. s. 97 f.).

Samma regler skall även gälla försäkringsföretag. Detta följer av hänvisningen till årsredovisningslagen i 7 kap. 3 §. Hänvisningen i 7 kap. 3 § första stycket första punkten a) ändras, för att återspegla ändringen i årsredovisningslagen. Vidare görs ett tillägg om att en koncernredovisning som upprättats och reviderats på ett likvärdigt sätt godtas även för försäkringsföretag.

9 kap.

Bestämmelserna i kapitlet är nya.

1 §

I denna paragraf erinras om den skyldighet att upprätta delårsrapport som framgår av bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 5 a kap. lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.3.

2 §

Av paragrafen framgår att i princip hela 9 kap. årsredovisningslagen skall tillämpas vid upprättande av delårsrapport i försäkringsföretag. Undantag görs för 1 § första stycket samt andra stycket andra och tredje meningarna. I 9 kap. 1 § första stycket årsredovisningslagen begränsas skyldigheten att upprätta delårsrapport till räkenskapsår som omfattar mer än tio månader. Av andra stycket framgår bl.a. att minst en delårsrapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. Dessa bestämmelser kan emellertid inte utnyttjas av noterade företag som omfattas av kravet på halvårsrapport. Som framgår av hänvisningen i 1 § förevarande kapitel är endast de försäkringsföretag vars aktier eller obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES skyldiga att upprätta delårsrapport och skall då följa bestämmelserna om halvårsrapport i 5 a kap. 5 § lagen om börs- och clearingverksamhet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.3.

10 kap.

Kapitlet är nytt. Dess innehåll överensstämmer dock med nuvarande 9 kap., som nu föreslås upphävas och ersättas med ett nytt kapitel om delårsrapport, i syfte att uppnå en liknande disposition som i

⁷⁴ Rådets sjunde direktiv (83/349/EEG) av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, 18.07.1983, s. 1, Celex 31983L0349).

Övergångsbestämmelser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2007. Ändringen i 7 kap. 3 § får dock tillämpas för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006. Detta ikraftträdande överensstämmer med ikraftträdandet av den ändring i 7 kap. 2 § första stycket årsredovisningslagen som föranlett följdändringen i denna paragraf (se vidare författningskommentaren till 7 kap. 3 §).

15.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten

5 §

Ändringen i *första stycket* föranleds av en omnumrering av kapitel i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och av att hänvisningen rätteligen skall vara till 1 §.

15.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument

1 §

I *första stycket* 7 har det lagts till en hänvisning till lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, på grund av att kraven för aktiemarknadsbolag att offentliggöra vissa finansiella rapporter föreslås följa av 5 a kap. den lagen. Vidare utvidgas definitionen av ordinarie delårsrapport så att förbudet i 15 § för vissa personer med insynsställning i ett aktiemarknadsbolag mot att handla med aktier i bolaget under en tid före offentliggörandet av vissa rapporter omfattar även perioden före offentliggörande av en delårsredogörelse enligt 5 a kap. 6 § lagen om börs- och clearingverksamhet.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 6.4.5.

1 a §

Genom ändringen i *första stycket* 2 skall det som föreskrivs om aktiemarknadsbolag i lagen tillämpas bara på sådana utländska aktiebolag som är skyldiga att ge in ett dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.

Bestämmelsen har sin grund i artikel 6.1 i direktiv 2004/72/EG⁷⁵. Där anges att beträffande sådana utländska aktiebolag skall anmälningsskyldigheten fullgöras i den medlemsstat där bolaget är skyldigt att varje år registrera ett dokument avseende aktierna enligt artikel 10 i prospektdirektivet. Artikel 10 i prospektdirektivet har i Sverige genomförts i 6 kap. 1 b § lagen om handel med finansiella instrument. Bestämmelsen i sistnämnda lag ändras på så sätt att skyldigheten att ge in ett sådant dokument till Finansinspektionen skall gälla om Sverige är hemmedlemsstat. Ändringen i första stycket 2 är en följdändring till den ändringen och innebär att det bara är när Sverige är hemmedlemsstat enligt prospektdirektivet som bestämmelserna om aktiemarknadsbolag i den förevarande lagen skall tillämpas på ett utländskt aktiebolag. I de nya bestämmelser som föreslås i 2 kap. 37–39 §§ lagen om handel med finansiella instrument anges när Sverige är hemmedlemsstat.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.1.1 och 12.2.2.

3 §

Bestämmelsen i *första stycket* 8, som är ny, innebär att personkretsen med insynsställning utvidgas till att omfatta även den som själv inte äger några aktier i aktiemarknadsbolaget, men vars närstående juridiska person äger en viss andel i aktiemarknadsbolaget.

En situation då insynsställning enligt punkten 8 kan uppkomma kan vara följande. En fysisk person har ett väsentligt inflytande över ett bolag och innehar aktier i bolaget, uppgående till tio procent av aktiekapitalet. Bolaget innehar i sin tur aktier i ett aktiemarknadsbolag, motsvarande tio procent av aktiemarknadsbolagets aktiekapital. Även om den fysiska personen inte direkt innehar några egna aktier i aktiemarknadsbolaget, kommer vederbörande att anses ha insynsställning i aktiemarknadsbolaget till följd av sitt innehav i det andra bolaget.

Bestämmelsen behandlas i avsnitt 12.2.3.

4 §

Ändringen i *första stycket* innebär att aktiemarknadsbolag som innehar egna aktier, eller vars innehav av sådana aktier ändras, inte längre skall anmäla detta till insynsregistret. I stället skall anmälan göras till den svenska börs eller auktoriserade marknadsplats där bolagets aktier är noterade (se förslaget till 4 kap. 19 § lagen om handel med finansiella instrument). Bestämmelsen behandlas i avsnitt 7.7.

I *andra stycket punkten* 2 har orden ”nominella belopp” utgått till följd av att aktier enligt nya aktiebolagslagen inte skall ha något nominellt belopp. Enligt 1 kap. 6 § aktiebolagslagen (2005:551) benämns en akties andel av aktiekapitalet ”kvotvärde”.

⁷⁵ Kommissionens direktiv 2004/72/EG av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller godtagen marknadspraxis, definition av insiderinformation rörande råvaruderivat, upprättande av förteckningar över personer som har tillgång till insiderinformation, anmälan av transaktioner som utförs av personer i ledande ställning och rapportering av misstänkta transaktioner (EUT L 162, 30.4.2004, s. 70, Celex 32004L0072).

15.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument

Prop. 2006/07:65

9 §

Ändringen i paragrafen är endast redaktionell.

15.10 Förslaget till lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551)

7 kap.

3 §

Det nya *tredje stycket* innehåller en hänvisning till den nya bestämmelsen om att vissa publika aktiebolag skall tillhandahålla ett fullmaktsformulär.

23 §

I *andra stycket* har det tagits in en hänvisning till de nya bestämmelserna om användande av elektroniska hjälpmedel för att informera aktieägare.

24 §

Ändringarna i *första stycket* motsvarar förslaget till 9 kap. 9 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) och har kommenterats i anslutning till det lagrummet. Ändringen gäller för samtliga aktiebolag.

54 a §

Bestämmelsen motsvarar förslaget till 9 kap. 2 a § försäkringsrörelselagen och har kommenterats i anslutning till det lagrummet. Bestämmelsen i *tredje stycket* har fått en något annan utformning än i promemorian. Syftet har varit att klargöra att skyldigheten att tillhandahålla fullmaktsformulär enligt denna paragraf gäller oavsett om fullmaktsformulär också har tillhandahållits enligt 4 §. Ett bolag som har valt att skicka ut ett fullmaktsformulär enligt sistnämnda paragraf har därmed alltså inte uppfyllt sina skyldigheter enligt förevarande paragraf. I sådana fall skall två olika fullmaktsformulär tillhandahållas aktieägarna, ett för det fall att aktieägarna önskar utnyttja det poströstningsliknande system som regleras i 4 § och ett för det fall de vill använda sig av ett sådant traditionellt ombud som avses i förevarande paragraf. Att båda typerna av fullmaktsformulär kan användas av samma bolag framgår även av *fjärde stycket*.

63 §

Bestämmelsen motsvarar förslaget till 9 kap. 9 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen och har kommenterats i anslutning till det lagrummet. En skillnad är dock att uppgifterna i fråga om avstämningsbolag skall avse förhållandena fem vardagar före bolagsstämman, eller den senare tidpunkt som anges i bolagsordningen (se 28 § tredje stycket i förevarande kapitel).

64–67 §§

Prop. 2006/07:65

Paragraferna motsvarar förslagen till 9 kap. 23–26 §§ försäkringsrörelselagen och har kommenterats i anslutning till de lagrummen. I 67 § första stycket används begreppet ”skickats med post” för att markera att förfrågan skall skickas i pappersform och inte endast med e-post (se 23 § och prop. 2004/05:85 s. 601).

23 kap.

10 §

Ändringarna i paragrafen föranleds av ändringarna i 9 kap. 3 § årsredovisningslagen (1995:1554) och innebär att hänvisningen till den paragrafens första stycke och 4 § samma kapitel tas bort och att innehållet i de bestämmelserna i stället återges i förevarande paragraf. Ingen ändring i sak är avsedd.

24 kap.

12 §

Se författningskommentaren till 23 kap. 10 §.

26 kap.

2 §

Se författningskommentaren till 23 kap. 10 §.

15.11 Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden

7 kap.

2 §

Ändringen i *ffjärde stycket* föranleds av den föreslagna ändringen i 6 kap. 3 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Ingen förändring i sak är avsedd.

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2007/14/EG

av den 8 mars 2007

om tillämpningsföreskrifter för vissa bestämmelser i direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 2.3 a, 5.6 första stycket, 5.6 c, 9.7, 12.8 b–e, 13.2, 14.2, 21.4 a, 23.4 ii och 23.7,

efter att ha inhämtat tekniska råd från europeiska värdepappers-tillsynskommittén ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I direktiv 2004/109/EG fastställs de allmänna principerna för harmonisering av kraven på insyn i fråga om innehav av rösträtter eller finansiella instrument som ger rätt att förvärva befintliga aktier med rösträtt. Direktivet syftar till att säkerställa att investerarnas förtroende byggs upp och bevaras genom tillgång till korrekt och lättfattlig information som lämnas i rätt tid om emittenter av värdepapper. Genom att kräva att emittenterna informeras om förändringar som rör större innehav i företag, syftar direktivet till att säkerställa att emittenterna kan underlätta allmänheten.

(2) Tillämpningsföreskrifterna för insynskraven bör även utformas så att de garanterar ett gott skydd för investerare, ökar marknadens effektivitet och tillämpas på ett enhetligt sätt.

(3) När det gäller förfaranden för hur investerare skall informeras om emittenternas val av hemmedlemsstat, är det ändamålsenligt att valet offentliggörs enligt samma förfarande som för obligatorisk information enligt direktiv 2004/109/EG.

(4) En halvårsrapport som inte är upprättad enligt internationella redovisningsstandarder bör åtminstone innehålla tillräckligt med information så att den inte ger en missvisande bild av emittentens tillgångar, skulder, ställning och resultat. Innehållet i halvårsrapporterna bör ge investerare tillräcklig insyn genom regelbunden information om emittentens resultat, och informationen bör presenteras så att den lätt kan jämföras med informationen i den senaste årsredovisningen.

(5) Aktieemittenter som upprättar koncernredovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder (IAS) och internationella finansiella redovisningsstandarder (IFRS) bör tillämpa samma definition på transaktioner med närstående i årsredovisning och halvårsrapport enligt direktiv 2004/109/EG. Aktieemittenter som inte upprättar koncernredovisning och sålunda inte behöver tillämpa IAS och IFRS bör i sin halvårsrapport enligt direktiv 2004/109/EG tillämpa definitionen på transaktioner med närstående enligt rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag ⁽³⁾.

(6) För att kunna utnyttja undantaget från att underrätta om större aktieinnehav enligt direktiv 2004/109/EG i fråga om aktier som förvärvas enbart i syfte att användas för clearing och avveckling, bör den maximala längden på den "korta avvecklingstiden" vara så kort som möjligt.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽²⁾ Europeiska värdepappers tillsynskommittén (CESR) inrättades genom kommissionens beslut 2001/527/EG av den 6 juni 2001 (EGT L 191, 13.7.2001, s. 43).

⁽³⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG (EUT L 224, 16.8.2006, s. 1).

- (7) För att den berörda behöriga myndigheten skall kunna övervaka att undantaget för marknadsgaranter att underrätta om större aktieinnehav efterlevs, bör en marknadsgarant som vill utnyttja undantaget ge tillkänna att den agerar eller avser att agera som marknadsgarant och för vilka aktier eller finansiella instrument.
- (8) Det är särskilt viktigt att marknadsgaranters verksamheter är fullt överblickbara. En marknadsgarant bör därför på begäran av den relevanta behöriga myndigheten kunna ange de verksamheter som genomförs avseende emittenten i fråga och särskilt vilka aktier eller andra finansiella instrument som innehas i anledning av verksamheten som marknadsgarant.
- (9) När det gäller kalendern över handelsdagar är det, för att förenkla processen, ändamålsenligt att tidsfristerna beräknas med hänsyn till handelsdagarna i emittentens hemmedlemsstat. För ökad insyn bör dock varje behörig myndighet åläggas att informera investerare och marknadsaktörer om den kalender över handelsdagar som gäller för de olika reglerade marknader som är belägna eller bedriver verksamhet på dess territorium.
- (10) När det gäller omständigheterna för underrättelser om större aktieinnehav, är det ändamålsenligt att fastställa när skyldigheten skall gälla individuellt eller kollektivt, och hur skyldigheten skall fullgöras i fråga om fullmakter.
- (11) Det är rimligt att anta att fysiska eller juridiska personer utövar vederbörlig omsorg när de förvärvar eller avyttrar stora innehav. Följaktligen blir dessa fysiska eller juridiska personer mycket snabbt medvetna om sådana förvärv eller avyttringar, eller om möjligheten att utnyttja rösträtt. Det är därför ändamålsenligt att ange endast en mycket kort period efter transaktionen i fråga som den period efter vilken de anses ha vetskap.
- (12) Undantaget från skyldigheten att lägga samman större innehav bör enbart gälla för moderföretag till förvaltningsbolag eller värdepappersföretag som kan påvisa att dotterföretagen uppfyller lämpliga krav på självständighet. För att säkerställa fullständig insyn bör den berörda behöriga myndigheten underrättas om detta i förväg. I detta hänseende är det viktigt att man i underrättelsen anger vilken behörig myndighet som övervakar förvaltningsbolagens verksamhet enligt villkoren i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om sam-
- ordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽¹⁾. Detta gäller oavsett om de är auktoriserade enligt direktivet eller inte, förutsatt att de i det senare fallet övervakas i enlighet med nationell lagstiftning.
- (13) Vid tillämpningen av direktiv 2004/109/EG bör finansiella instrument beaktas vid underrättelse om större innehav om dessa ger innehavaren ovillkorlig rätt att förvärva de underliggande aktierna, eller denne efter eget gottfinnande kan förvärva de underliggande aktierna eller pengar vid förfall. Följaktligen bör finansiella instrument inte omfatta sådana instrument som ger innehavaren rätt att motta aktier under förutsättning att kursen på den underliggande aktien når en viss nivå vid en viss tidpunkt. Inte heller bör de anses omfatta sådana instrument som tillåter emittenten av instrumentet eller en tredje part att överlåta aktier eller pengar åt instrumentinnehavaren vid förfall.
- (14) De finansiella instrument i avsnitt C i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG ⁽²⁾ som inte anges i artikel 11.1 i detta direktiv från kommissionen utgör inte finansiella instrument i den mening som avses i artikel 13.1 i direktiv 2004/109/EG.
- (15) I direktiv 2004/109/EG fastställs stränga krav i fråga om spridning av obligatorisk information. Enbart tillgång till information, vilket innebär att investerare aktivt måste söka den, tjänar därför inte direktivets syfte. Därför bör spridningen ske genom aktiv distribution av informationen från emittenterna till medierna, i syfte att nå investerarna.
- (16) Det är nödvändigt att fastställa minimistandarder för kvaliteten när det gäller offentliggörandet av obligatorisk information, för att säkerställa att alla investerare, även i andra medlemsstater än emittenten, har samma tillgång till informationen. Emittenterna bör se till att dessa minimikrav uppfylls, antingen genom att offentliggöra den obligatoriska informationen själva eller genom att anlita en tredje part för att göra det på deras vägnar. I det senare fallet bör den tredje parten kunna sprida informationen på ett ändamålsenligt sätt och ha ändamålsenliga system för att säkerställa att den mottagna informationen härrör från den berörda emittenten och att det inte föreligger någon betydande risk för förvanskning av data eller

⁽¹⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG (EUT L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁽²⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1. Direktivet ändrat genom direktiv 2006/31/EG (EUT L 114, 27.4.2006, s. 60).

obehörig tillgång till icke offentliggjord insiderinformation. En tredje part kan erbjuda andra tjänster eller idka annan verksamhet, exempelvis medier, behöriga myndigheter, fondbörser eller enheten som ansvarar för den officiella mekanismen för lagring av obligatorisk information. I så fall bör sådana tjänster eller sådan verksamhet vara tydligt separerade från de tjänster och verksamheter som avser offentliggörandet av obligatorisk information. När en emittent eller en tredje part förmedlar information till medier, bör de i första hand använda elektroniska medel och industriella standardformat för att underlätta och påskynda bearbetningen av informationen.

(17) Ett minimikrav är även att obligatorisk information sprids så att den når en så bred allmänhet som möjligt, om möjligt så att den når allmänheten både i och utanför emittentens hemmedlemsstat samtidigt. Detta påverkar inte medlemsstaternas rätt att begära att emittenterna offentliggör delar av eller all obligatorisk information i dagstidningar, eller möjligheten för emittenterna att offentliggöra obligatorisk information på sin egen webbplats eller andra webbplatser som är tillgängliga för investerare.

(18) Likvärdighet bör anses föreligga, om tredjelandets allmänna upplysningsregler utgör ett begripligt och likvärdigt underlag för bedömningen av emittenternas ställning, och som gör det möjligt för användarna att fatta liknande beslut som om de tillhandahållits information enligt direktiv 2004/109/EG, även om kraven inte är identiska. Likvärdigheten bör dock begränsas till den relevanta informationens innehåll och inga undantag bör accepteras i fråga om de tidsfrister som fastställs i direktiv 2004/109/EG.

(19) För att kunna fastställa om en emittent i ett tredjeland uppfyller de krav på likvärdighet som fastställs i artikel 4.3 i direktiv 2004/109/EG, är det viktigt att säkerställa överensstämmelse med kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering⁽¹⁾. Detta gäller särskilt de delar som rör historisk finansiell information som skall inkluderas i ett prospekt.

(20) När det gäller likvärdiga krav på oberoende, bör ett moderföretag till ett förvaltningsbolag eller ett värdepappersföretag med säte i tredjeland kunna dra nytta av undan-

taget enligt artikel 12.4 eller 12.5 i direktiv 2004/109/EG. Detta bör gälla oberoende av om det enligt tredjelandets lagstiftning krävs att det kontrollerade förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget auktoriseras för att kunna idka verksamhet som förvaltningsbolag eller portföljförvaltning, förutsatt att vissa villkor för oberoende uppfylls.

(21) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med europeiska värdepapperskommitténs ståndpunkt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs detaljerade föreskrifter för tillämpningen av artikel 2.1 i–ii, artikel 5.3 andra stycket, artikel 5.4 andra meningen, artikel 9.1–2 och 9.4, artikel 10, artikel 12.1–2 och 12.4–6, artikel 12.2 a, artikel 13.1, artikel 21.1 samt artikel 23.1 och 23.6 i direktiv 2004/109/EG.

Artikel 2

Förfaranden för valet av hemmedlemsstat

(Artikel 2.1 i–ii i direktiv 2004/109/EG)

När emittenten väljer hemmedlemsstat, skall valet tillkännages på samma sätt som obligatorisk information.

Artikel 3

Minimikrav på innehållet i en halvårsrapport

(Artikel 5.3 andra stycket i direktiv 2004/109/EG)

1. Om en halvårsrapport inte är upprättad enligt internationella redovisningsstandarder antagna i enlighet med artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002, skall de innehållsmässigt minst motsvara punkterna 2 och 3 i denna artikel.

2. Balans- och resultaträkningen i sammandrag skall innehålla alla rubriker och delsummeringar som redovisades i emittentens senaste årsredovisning. Ytterligare poster skall inkluderas, om de krävs för att halvårsrapporten inte skall ge en missvisande bild av emittentens tillgångar, skulder, ställning och resultat.

⁽¹⁾ EUT L 149, 30.4.2004, s. 1. Rättad i EUT L 215, 16.6.2004, s. 3. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1787/2006 (EUT L 337, 5.12.2006, s. 17).

Dessutom skall följande jämförande information bifogas:

- a) En balansräkning per slutet av de sex första månaderna av innevarande räkenskapsår och en jämförande balansräkning per slutet av föregående räkenskapsår.
 - b) En resultaträkning för de sex första månaderna av innevarande räkenskapsår, med jämförande information för motsvarande period föregående räkenskapsår från och med två år efter datumet för ikraftträdandet av detta direktiv.
3. Noterna skall innehålla följande:
- a) Tillräckliga uppgifter för att halvårsrapporten skall kunna jämföras med årsredovisningen.
 - b) Tillräckliga uppgifter och förklaringar för att säkerställa att användarna korrekt kan uppfatta väsentliga beloppsförändringar och övriga förändringar som inträffat under den aktuella perioden och som kommer till uttryck i balans- och resultaträkningarna.

Artikel 4

Större transaktioner med närstående

(Artikel 5.4 andra meningen i direktiv 2004/109/EG)

1. När det gäller större transaktioner med närstående skall aktieemittenter i sin delårsinformation åtminstone lämna följande uppgifter:
 - a) Transaktioner med närstående som har ägt rum under räkenskapsårets första sex månader och som väsentligen påverkat företagets ekonomiska ställning eller resultat under samma period.
 - b) Förändringar av de transaktioner med närstående som redovisades i den senaste årsredovisningen, och som väsentligen påverkat företagets ställning eller resultat under räkenskapsårets första sex månader.
2. Om aktieemittenten inte behöver upprätta koncernredovisning, skall denne åtminstone offentliggöra transaktioner med närstående enligt artikel 43.1 7 b i direktiv 78/660/EEG.

Artikel 5

Längsta normal "kort avvecklingstid"

(Artikel 9.4 i direktiv 2004/109/EG)

Längsta normal "kort avvecklingstid" skall vara de tre handelsdagar som följer omedelbart efter transaktionen.

Artikel 6

Kontrollmekanismer för de behöriga myndigheterna med avseende på marknadsgaranter

(Artikel 9.5 i direktiv 2004/109/EG)

1. Om en marknadsgarant avser att utnyttja undantaget enligt artikel 9.5 i direktiv 2004/109/EG, skall den, inom den tidsfrist som anges i artikel 12.2 i direktiv 2004/109/EG, meddela den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat att den handlar eller avser att handla i egenskap av marknadsgarant för en viss emittent.

Om marknadsgaranten upphör att handla i egenskap av marknadsgarant för ifrågavarande emittent, skall den underrätta den behöriga myndigheten om detta.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 i direktiv 2004/109/EG skall en marknadsgarant som önskar utnyttja undantaget i artikel 9.5 i det direktivet, om emittentens behöriga myndighet kräver att marknadsgaranten skall ange vilka aktier eller andra finansiella instrument den innehar i anledning av verksamheten som marknadsgarant, kunna lämna dessa uppgifter på varje kontrollerbart sätt. Det är endast om marknadsgaranten inte kan lämna uppgift om aktierna eller de finansiella instrumenten i fråga som det kan krävas att den skall föra ett särskilt konto för ett sådant innehav i identifieringssyfte.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24.4 a i direktiv 2004/109/EG och om det enligt den nationella lagstiftningen krävs ett marknadsgarantavtal mellan marknadsgaranten och börsen och/eller emittenten skall marknadsgaranten på begäran av den berörda behöriga myndigheten tillhandahålla avtalet för denna myndighet.

Artikel 7

Kalender över handelsdagar

(Artiklarna 12.2, 12.6 och 14.1 i direktiv 2004/109/EG)

1. Vid tillämpningen av artiklarna 12.2, 12.6 och 14.1 i direktiv 2004/109/EG, skall den kalender över handelsdagar som används i emittentens hemmedlemsstat gälla.

2. Varje behörig myndighet skall på sin webbplats offentliggöra en kalender över handelsdagar för de olika reglerade marknader som befinner sig eller verkar inom myndighetens jurisdiktionsområde.

Artikel 8

Aktieägare och fysiska eller juridiska personer som anges i artikel 10 i öppenhetsdirektivet och som är skyldiga att underrätta om större innehav

(Artikel 12.2 i direktiv 2004/109/EG)

1. Vid tillämpningen av artikel 12.2 i direktiv 2004/109/EG, skall den underrättelseskyldighet som uppkommer så snart rösträtternas andel uppnår, över- eller understiger gällande tröskelvärden efter sådana transaktioner som avses i artikel 10 i direktiv 2004/109/EG vara en individuell skyldighet för varje enskild aktieägare eller varje fysisk eller juridisk person enligt artikel 10 i direktivet eller för båda om rösträtternas andel för varje part uppnår, över- eller understiger det tillämpliga tröskelvärdet.

I de fall som avses i artikel 10 a i direktiv 2004/109/EG, skall underrättelseskyldigheten vara en kollektiv skyldighet för alla avtalsparter.

2. Om en aktieägare, i de fall som avses i artikel 10 h i direktiv 2004/109/EG, ger fullmakten för en viss bolagsstämma, kan underrättelsen lämnas som en enda underrättelse i samband med att fullmakten ges, om det i underrättelsen klart anges vad konsekvenserna blir i fråga om rösträtter när fullmaktsinnehavaren inte längre kan utnyttja rösträtterna efter eget gottfinnande.

Om fullmaktsinnehavaren, under de omständigheter som anges i artikel 10 h, får en eller flera fullmakter för en viss bolagsstämma, kan underrättelsen ges i form av en enda underrättelse i samband med att fullmakterna lämnas, under förutsättning att det görs klart i underrättelsen vad konsekvenserna blir i fråga om rösträtter när fullmaktsinnehavaren inte längre kan utnyttja rösträtterna efter eget gottfinnande.

3. Om underrättelseskyldigheten gäller för flera fysiska eller juridiska personer, kan underrättelsen lämnas som en enda gemensam underrättelse.

Utnyttjas en enda gemensam underrättelse, skall detta inte anses befria någon av de fysiska eller juridiska personerna från deras underrättelseskyldighet.

Artikel 9

Omständigheter under vilka den underrättelseskyldiga personen borde fått reda på förvärv eller avyttring eller möjligheten att utnyttja rösträtter

(Artikel 12.2 i direktiv 2004/109/EG)

Vid tillämpningen av artikel 12.2 a i direktiv 2004/109/EG, skall aktieägaren eller den fysiska eller juridiska person som avses i artikel 10 i direktivet anses känna till förvärvet, avyttringen eller möjligheten att utöva rösträtter senast två handelsdagar efter transaktionen.

Artikel 10

Krav på oberoende ställning för förvaltningsbolag och värdepappersföretag som ägnar sig åt individuell portföljförvaltning

(Artikel 12.4 första stycket och 12.5 första stycket i direktiv 2004/109/EG)

1. Vid tillämpningen av det undantag från kravet att lägga samman innehav som anges i första stycket i artikel 12.4 och 12.5 i direktiv 2004/109/EG, skall moderföretaget till ett förvaltningsbolag eller ett värdepappersföretag uppfylla följande krav:

- a) Det får inte genom direkta eller indirekta anvisningar eller på annat sätt ingripa när förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget utnyttjar de rösträtter som det innehar.
- b) Förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget skall oberoende av moderföretaget fritt kunna utnyttja de rösträtter som är knutna till de tillgångar det förvaltar.

2. Ett moderföretag som önskar utnyttja undantaget skall utan dröjsmål lämna följande information till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten för de emittenter vars rösträtter är knutna till innehav som förvaltas av förvaltningsbolagen eller värdepappersföretagen:

- a) En förteckning över namnen på förvaltningsbolagen och värdepappersföretagen, med uppgift om vilka behöriga myndigheter som har tillsyn över dem eller att ingen behörig myndighet har tillsyn över dem, men utan uppgifter om de berörda emittenterna.
- b) En deklaration om att moderföretaget uppfyller villkoren enligt punkt 1 med avseende på varje sådant förvaltningsbolag eller värdepappersföretag.

Moderföretaget skall löpande uppdatera förteckningen enligt a ovan.

3. Om moderföretaget endast avser att utnyttja undantagen i fråga om finansiella instrument enligt artikel 13 i direktiv 2004/109/EG, skall det endast skicka förteckningen enligt punkt 2 a till den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 i direktiv 2004/109/EG skall ett moderföretag till ett förvaltningsbolag eller ett värdepappersföretag på begäran kunna styrka för den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat, att

- a) organisationsstrukturerna hos moderföretaget och förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget är sådana att röst-rätterna utövas oberoende av moderföretaget,
- b) att de personer som beslutar om hur rösträtterna skall utövas handlar självständigt,
- c) om moderföretaget är kund till sitt förvaltningsbolag eller värdepappersföretag eller har ett innehav i de tillgångar som förvaltas av förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget, att det finns ett klart och tydligt skriftligt mandat för ett kundförhållande på affärsmässiga grunder mellan moderföretaget och förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget.

Kravet i a ovan skall innebära att moderföretaget och förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget åtminstone måste ha upprättat skriftliga program och metoder som i skäligen utsträckning utformats för att förhindra att information som gäller utövandet av rösträtter sprids mellan moderföretaget och förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget.

5. Vid tillämpningen av punkt 1 a skall "direkta anvisningar" betyda alla anvisningar som ges av moderföretaget, eller annat av moderföretaget kontrollerat företag, som anger hur förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget i enskilda fall skall utnyttja rösträtterna.

Med "indirekta anvisningar" avses alla allmänna eller specifika anvisningar, oavsett form, som ges av moderföretaget, eller annat av moderföretaget kontrollerat företag och syftar till att inskränka förvaltningsbolagets eller värdepappersföretagets frihet att utnyttja rösträtterna, för att tillgodose vissa av moderföretagets eller annat av moderföretaget kontrollerat företags egna affärsintressen.

Artikel 11

Typer av finansiella instrument som enbart på innehavarens eget initiativ ger rätt att förvärva aktier med rösträtt

(Artikel 13.1 i direktiv 2004/109/EG)

1. Vid tillämpningen av artikel 13.1 i direktiv 2004/109/EG, skall överlåtbara värdepapper och optioner, terminskontrakt, swappar, räntesäkringsavtal och alla andra derivatkontrakt som anges i bilaga I avsnitt C till direktiv 2004/39/EG anses vara finansiella instrument, om de ger rätt att enbart på innehavarens eget initiativ och enligt ett formellt avtal förvärva aktier med rösträtt som redan har givits ut av en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad.

Innehavaren av instrumentet måste vid förfall ha en ovillkorlig rätt att förvärva de underliggande aktierna eller rätt att enligt eget gottfinnande förvärva sådana aktier eller ej.

Med ett formellt avtal avses ett avtal som är bindande enligt gällande lagstiftning.

2. Vid tillämpningen av artikel 13.1 i direktiv 2004/109/EG, skall innehavaren lägga samman och underrätta om samtliga finansiella instrument enligt punkt 1 som avser samma underliggande emittent.

3. Den underrättelse som krävs enligt artikel 13.1 i direktiv 2004/109/EG skall innehålla följande uppgifter:

- a) Innehav av rösträtt efter transaktionen.
- b) I tillämpliga fall kedjan av kontrollerade företag genom vilka finansiella instrument i praktiken innehas.
- c) Datum då tröskelvärdet nåddes eller överskreds.
- d) För instrument med en utnyttjandeperiod, i tillämpliga fall en uppgift om den dag eller tidsperiod då aktierna skall eller kan förvärfvas.
- e) Instrumentets löptid eller förfallodag.
- f) Innehavarens identitet.
- g) Den underliggande emittentens namn.

Vid tillämpningen av punkt a skall rösträtternas procentuella andel beräknas med hänsyn till totalt antal rösträtter och kapital, i enlighet med emittentens senast offentliggjorda uppgift enligt artikel 15 i direktiv 2004/109/EG.

4. Underrättelseperioden skall motsvara artikel 12.2 i direktiv 2004/109/EG och motsvarande tillämpningsföreskrifter.

5. Underrättelsen skall lämnas till de underliggande aktiernas emittent och till den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat.

Om ett finansiellt instrument avser fler än en underliggande aktie, skall en separat underrättelse lämnas till var och en av de underliggande aktiernas emittenter.

Artikel 12

Miniminormer

(Artikel 21.1 i direktiv 2004/109/EG)

1. Vid tillämpningen av artikel 21.1 i direktiv 2004/109/EG skall obligatorisk information spridas i enlighet med de miniminormer som anges i punkterna 2–5.

2. Obligatorisk information skall spridas så att den säkert kan nå en så bred allmänhet som möjligt, om möjligt samtidigt i hemmedlemsstaten eller i den medlemsstat som avses i artikel 21.3 i direktiv 2004/109/EG och i övriga medlemsstater.

3. Obligatorisk information skall lämnas till medierna som oredigerad, fullständig text.

När det gäller rapporter och redogörelser enligt artiklarna 4, 5 och 6 i direktiv 2004/109/EG, skall detta krav emellertid anses vara uppfyllt om tillkännagivandet om den obligatoriska informationen lämnas till medierna och anger på vilken webbplats de relevanta handlingarna finns tillgängliga, utöver den officiella mekanism för central lagring av obligatorisk information som anges i artikel 21 i direktivet.

4. Obligatorisk information skall lämnas till medierna på ett garanterat säkert sätt som minimerar risken för att data förvrängs och för obehörig tillgång och som säkert identifierar den obligatoriska informationens källa.

Säkerhet i förhållande till mottagaren skall garanteras genom att snarast åtgärda alla eventuella fel eller avbrott vid lämnandet av den obligatoriska informationen.

Emittenten, eller den person som har ansökt om upptagande till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke skall inte ansvara för systemfel eller brister hos de medier till vilka den obligatoriska informationen har skickats.

5. Obligatorisk information skall lämnas till medierna på ett sätt som klargör att det handlar om obligatorisk information, med tydlig uppgift om vilken emittent det gäller, ämnet för den obligatoriska informationen och datum och tidpunkt när emittenten, eller den person som har ansökt om upptagande till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke, skickade informationen.

Emittenten, eller den person som har ansökt om upptagande till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke, skall på begäran kunna lämna följande uppgifter om offentliggörandet av obligatorisk information till den behöriga myndigheten:

- a) Namn på den person som skickade informationen till medierna.
- b) Uppgifter om säkerhetskontroll.
- c) Tidpunkt och datum när informationen skickades till medierna.
- d) Uppgift om med vilket medium informationen skickades.
- e) I tillämpliga fall närmare uppgifter om eventuella restriktioner för spridning av den obligatoriska informationen från emittentens sida.

Artikel 13

Krav likvärdiga med artikel 4.2 b i direktiv 2004/109/EG

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 4.2 b i direktiv 2004/109/EG, om förvaltningsberättelsen i årsredovisningen enligt landets lagstiftning skall innehålla minst följande uppgifter:

- a) En rättvisande redogörelse för utvecklingen av emittentens verksamhet, resultat och ställning, tillsammans med en beskrivning av de viktigaste risker och osäkerhetsfaktorer som emittenten står inför, på så sätt att redogörelsen utgör en balanserad och heltäckande bedömning av detta, i överensstämmelse med verksamhetens storlek och komplexitet.
- b) Uppgifter om sådana händelser av väsentlig betydelse för företaget som har inträffat efter räkenskapsårets slut.
- c) Uppgifter om emittentens förväntade framtida utveckling.

Om det krävs för en förståelse av emittentens utveckling, resultat eller ställning, skall bedömningen enligt punkt a omfatta både finansiella och, i tillämpliga fall, icke-finansiella nyckeltal som är relevanta för den verksamhet det gäller.

Artikel 14

Krav likvärdiga med artikel 5.4 i direktiv 2004/109/EG

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 5.4 i direktiv 2004/109/EG om, enligt landets lagstiftning, en kortfattad sammanställning av räkenskaperna krävs förutom delårsinformationen och delårsinformationen måste innehålla minst följande information:

- a) En redogörelse avseende den period som informationen avser.
- b) Uppgifter om emittentens förväntade framtida utveckling för räkenskapsårets återstående sex månader.
- c) För aktieemittenter skall större transaktioner med närstående ingå, om dessa uppgifter inte rapporterats löpande.

Artikel 15

Krav likvärdiga med artiklarna 4.2 och 5.2 c i direktiv 2004/109/EG

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artiklarna 4.2 c och 5.2 c i direktiv 2004/109/EG

om, enligt landets lagstiftning, en person eller personer hos emittenten är ansvariga för årsredovisningen och halvårsrapporten, och mer specifikt för följande:

- a) Att de finansiella rapporterna uppfyller kraven i tillämpliga rapporteringsramverk eller redovisningsstandarder.
- b) Att den beskrivning av verksamheten som ingår i förvaltningsberättelsen är rättvisande.

Artikel 16

Krav likvärdiga med artikel 6 i direktiv 2004/109/EG

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 6 i direktiv 2004/109/EG om, enligt landets lagstiftning, en emittent måste offentliggöra kvartalsrapporter.

Artikel 17

Krav likvärdiga med artikel 4.3 i direktiv 2004/109/EG

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 4.3 första stycket i direktiv 2004/109/EG, om det enligt landets lagstiftning inte krävs att moderföretaget upprättar ett årsbokslut, utan att emittenten med säte i det landet skall lämna följande information i sin koncernredovisning:

- a) För emittenter av aktier, beräkning av utdelning och förmågan att betala utdelning.
- b) För alla emittenter, i tillämpliga fall, krav på minimikapital och eget kapital samt likviditetsfrågor.

För att uppfylla kravet på likvärdighet skall emittenten till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten också kunna lämna ytterligare reviderade upplysningar som enbart innehåller information som relaterar till emittentens årsbokslut och som är relevanta uppgifter enligt punkterna a och b. Dessa upplysningar får utarbetas i enlighet med redovisningsstandarderna i tredjelandet.

*Artikel 18***Krav likvärdiga med artikel 4.3 andra stycket i direktiv 2004/109/EG**

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

För årsbokslut skall ett tredjeland anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 4.3 andra stycket i direktiv 2004/109/EG, om enligt landets lagstiftning en emittent med säte i landet inte behöver upprätta en koncernredovisning utan skall upprätta årsbokslut, antingen enligt internationella redovisningsstandards antagna enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 ⁽¹⁾ och tillämpbara inom gemenskapen eller enligt nationella redovisningsstandards i tredjelandet som motsvarar sådana standarder.

Om den finansiella informationen inte överensstämmer med sådana standarder, skall ett omräknat årsbokslut upprättas för att säkerställa likvärdigheten.

Årsbokslutet måste dessutom revideras separat.

*Artikel 19***Krav likvärdiga med artikel 12.6 i direktiv 2004/109/EG**

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 12.6 i direktiv 2004/109/EG, om en emittent med säte i landet enligt landets lagstiftning skall underrättas om större innehav och offentliggöra sådana större innehav för allmänheten inom sammanlagt högst sju handelsdagar.

Tidsfristerna för underrättelse till emittenten och för dennes följande offentliggörande till allmänheten kan skilja sig från dem som anges i artikel 12.2 och 12.6 i direktiv 2004/109/EG.

*Artikel 20***Krav likvärdiga med artikel 14 i direktiv 2004/109/EG**

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 14 i direktiv 2004/109/EG, om enligt lan-

dets lagstiftning en emittent med säte i landet skall uppfylla följande villkor:

- a) En emittent som tillåts äga högst 5 procent av sina egna aktier med rösträtt skall meddela varje gång det tröskelvärdet nås eller överskrids.
- b) En emittent som tillåts äga högst mellan 5 och 10 procent av sina egna aktier med rösträtt skall meddela varje gång tröskelvärdet 5 procent eller det högsta tillåtna tröskelvärdet nås eller överskrids.
- c) En emittent som tillåts äga över 10 procent av sina egna aktier med rösträtt skall meddela varje gång tröskelvärdet 5 procent eller tröskelvärdet 10 procent nås eller överskrids.

Över tröskelvärdet 10 procent behövs ingen underrättelse för att lagstiftningen skall anses ställa likvärdiga krav.

*Artikel 21***Krav likvärdiga med artikel 15 i direktiv 2004/109/EG**

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Ett tredjeland skall anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artikel 15 i direktiv 2004/109/EG, om enligt landets lagstiftning en emittent med säte i landet skall offentliggöra totalt antal rösträtter och kapital för allmänheten senast 30 kalenderdagar efter det att det totala antalet ökat eller minskat.

*Artikel 22***Krav likvärdiga med artiklarna 17.2 a och 18.2 a i direktiv 2004/109/EG**

(Artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG)

Beträffande innehållet i information om bolagsstämmor och möten med skuldebrevsinnehavare skall ett tredjeland anses ställa krav som är likvärdiga med dem som anges i artiklarna 17.2 a och 18.2 a i direktiv 2004/109/EG, om enligt landets lagstiftning en emittent med säte i landet åtminstone måste informera om tid, plats och dagordning för mötena.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

Artikel 23

Likvärdighet avseende oberoendekravet på moderföretag till förvaltningsbolag och värdepappersföretag

(Artikel 23.6 i direktiv 2004/109/EG)

1. Ett tredjeland skall anses ställa krav på oberoende som är likvärdiga med dem som anges i artikel 12.4 och 12.5 i direktivet, om enligt landets lagstiftning ett förvaltningsbolag eller ett värdepappersföretag enligt artikel 23.6 i direktiv 2004/109/EG skall uppfylla följande villkor:

- a) Förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget skall i alla situationer och oberoende av moderföretaget fritt kunna utnyttja de rösträtter som medföljer de tillgångar det förvaltar.
- b) Vid intressekonflikter skall förvaltningsbolaget eller värdepappersföretaget bortse från moderföretagets, eller något annat av moderföretaget kontrollerat företags, intressen.

2. Moderföretaget skall uppfylla samtliga underrättelsekrav som anges i artikel 10.2 a och 10.3 i detta direktiv.

Moderföretaget skall dessutom deklarerat att det uppfyller de villkor som anges i punkt 1 i denna artikel när det gäller varje sådant förvaltningsbolag eller värdepappersföretag.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 i direktiv 2004/109/EG skall moderföretaget på begäran kunna styrka för den behöriga myndigheten i emittentens hemmedlemsstat att kraven i artikel 10.4 i det här direktivet är uppfyllda.

Artikel 24

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast 12 månader efter antagandet. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Varje medlemsstat skall avgöra hur en sådan hänvisning skall göras.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 25

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 26

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 mars 2007.

På kommissionens vägnar

Charlie McCREEVY

Ledamot av kommissionen

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/109/EG

av den 15 december 2004

om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 44 och 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Effektiva, öppna och integrerade värdepappersmarknader bidrar till utvecklingen av en verklig inre marknad i gemenskapen och befrämjar tillväxt och skapande av arbetstillfällen genom att fördelningen av investeringskapital förbättras samtidigt som kostnaderna reduceras. Möjligheten att i god tid kunna få korrekt och fullständig information om emittenter skapar ett bestående förtroende bland investerarna och gör det möjligt att göra välgrundade bedömningar av företagets resultat och tillgångar. Detta förbättrar såväl skyddet för investerarna som marknadens effektivitet.
- (2) Därför bör emittenterna sörja för tillräcklig öppenhet gentemot investerarna genom ett regelbundet informationsflöde. Av samma skäl bör även aktieägare, eller fysiska och juridiska personer som har rösträtt eller som innehar finansiella instrument som ger rätt att förvärva befintliga aktier med rösträtt, informera emittenter om förvärv eller andra förändringar som rör större andelar i företag, så att emittenterna kan hålla allmänheten underbyggd.
- (3) I kommissionens meddelande av den 11 maj 1999 "Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan" anges en rad åtgärder som är nödvändiga om den inre marknaden för finansiella tjänster skall kunna förverkligas. Vid sitt möte i Lissabon i mars 2000 uppmanade vidare Europeiska rådet till fullständigt genomförande av handlingsplanen senast 2005. I handlingsplanen understryks att ett direktiv om skärpta krav på offentliggörande av uppgifter bör utarbetas, vilket också bekräftades av Europeiska rådet i Barcelona i mars 2002.
- (4) Detta direktiv bör vara förenligt med de uppgifter och skyldigheter som Europeiska centralbankssystemet

(ECBS) och medlemsstaternas centralbanker tilldelats enligt fördraget och stadgan för Europeiska centralbanks-systemet och för Europeiska centralbanken. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas åt de medlemsstaters centralbanker vars aktier i dag är upptagna till handel på en reglerad marknad, i syfte att garantera att målen i gemenskapens primärrätt efterlevs.

- (5) Förbättrad harmonisering av nationella bestämmelser om krav på regelbundet återkommande och löpande information från emittenter borde kunna ge ett gott skydd för investerare inom hela gemenskapen. Detta direktiv påverkar emellertid inte gällande gemenskapslagstiftning när det gäller emittering av andelar i företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ, eller andelar i sådana företag som förvärvas eller avyttras.
- (6) Tillsynen över emittenter av aktier eller av skuldebrev vars nominella värde per enhet understiger 1 000 euro, torde för detta direktivs syften lämpligen utföras av den medlemsstat i vilken respektive emittent har sitt säte. I detta avseende är det också viktigt att bestämmelserna i detta direktiv är konsekventa i förhållande till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel ⁽⁴⁾. Enligt samma principer bör det finnas viss flexibilitet så att emittenter i tredjeland och gemenskapsföretag som endast emitterar andra värdepapper än de ovannämnda kan välja hemmedlemsstat.
- (7) Ett gott skydd för investerare i hela gemenskapen skulle medverka till att undanröja hinder för att värdepapper tas upp till handel på reglerade marknader som är belägna eller som bedriver verksamhet i en annan medlemsstat. En annan medlemsstat än företagets hemmedlemsstat bör inte längre ha rätt att begränsa möjligheten att ta upp värdepapper till handel på sina reglerade marknader genom att tillämpa strängare krav på regelbundet återkommande och löpande information om de emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader.
- (8) Undanröjande av hinder på grundval av principen om hemmedlemsstat enligt detta direktiv bör inte påverka områden som inte omfattas av detta direktiv, t.ex. aktieägares rätt att ingripa i en emittents förvaltning. Det bör inte heller påverka hemmedlemsstatens rätt att begära att emittenten dessutom offentliggör delar av eller all obligatorisk information i pressen.

⁽¹⁾ EUT C 80, 30.3.2004, s. 128.

⁽²⁾ EUT C 242, 9.10.2003, s. 6.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 30 mars 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 2 december 2004.

⁽⁴⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

- (9) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder ⁽¹⁾ har redan inneburit ett första steg mot samordning av redovisningsstandarderna i gemenskapen för de emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader och som är skyldiga att upprätta koncernredovisning. Således har det redan inrättats ett särskilt system för emittenter, dvs. regler som går utöver de generella bestämmelser för alla företag som fastställs i bolagsrättsdirektiven. Detta direktiv bygger vidare på det systemet i fråga om årlig redovisning och delårsrapportering, inklusive principen att ge en rättvisande bild av en emittents tillgångar, skulder, ekonomiska ställning och vinst eller förlust. Ett sammandrag av bokslutet inkluderat i halvårsrapporten utgör också tillräcklig grund för att ge en rättvisande bild av de första sex månaderna av en emittents räkenskapsår.
- (10) Den årliga redovisningen bör tillhandahålla information om verksamheten varje år från och med det att en emittents värdepapper tagits upp till handel på en reglerad marknad. Investerare på en värdepappersmarknad är bara betjänta av förbättrad jämförbarhet mellan årliga redovisningar om de kan lita på att informationen offentliggörs inom en viss tid efter räkenskapsårets slut. När det gäller skuldebrev som togs upp till handel på en reglerad marknad före den 1 januari 2005 och som har utfärdats av emittenter som har sitt säte i ett tredjeland, kan hemmedlemsstaten under vissa förutsättningar medge att emittenter inte upprättar årliga redovisningar i enlighet med de normer som krävs enligt detta direktiv.
- (11) Genom detta direktiv införs mer omfattande halvårsrapporter för emittenter av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad. Därigenom bör investerare kunna göra en välgrundad bedömning av emittents situation.
- (12) En hemmedlemsstat får föreskriva undantag från halvårsrapportering för emittenter av skuldebrev när det gäller
- kreditinstitut som i mindre omfattning emitterar skuldebrev, eller
 - emittenter som redan är verksamma när detta direktiv träder i kraft och som enbart emitterar skuldebrev som är villkorslöst och oåterkalleligen garanterade av hemmedlemsstaten eller av någon av dess regionala eller lokala myndigheter, eller
 - under en övergångsperiod på tio år, skuldebrev som togs upp till handel på en reglerad marknad före den 1 januari 2005 och som enbart är riktade till professionella investerare. Om ett sådant undantag medges av hemmedlemsstaten får det inte utsträckas till att gälla alla skuldebrev som tas upp till handel på en reglerad marknad därefter.
- (13) Europaparlamentet och rådet välkomnar kommissionens åtagande att skyndsamt överväga att förbättra öppenheten i fråga om ersättningspolitik, den totala utbetalda ersättningen (inbegripet osäkra eller försenade ersättningar) och de naturaförmåner som varje enskild medlem i administrations-, lednings- eller kontrollorganen åtnjuter, enligt handlingsplanen för "Modernare bolagsrätt och effektivare företagsstyrning i Europeiska unionen" av den 21 maj 2003, samt kommissionens avsikt att inom en snar framtid lägga fram en rekommendation i detta hänseende.
- (14) Hemmedlemsstaten bör uppmuntra emittenter vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har sin huvudsakliga verksamhet inom utvinningsindustrin, att i den årliga redovisningen offentliggöra betalningar som gjorts till regeringar. Hemmedlemsstaten bör även uppmuntra till ökad öppenhet när det gäller sådana betalningar i enlighet med vad som beslutas i olika finansiella forum på internationell nivå.
- (15) Genom detta direktiv kommer halvårsrapportering att bli obligatoriskt även för emittenter som enbart emitterar skuldebrev på reglerade marknader. Undantag bör endast medges för den interinstitutionella marknaden på grundval av ett nominellt belopp per enhet på minst 50 000 euro enligt direktiv 2003/71/EG. Om skuldebreven emitteras i en annan valuta bör undantag endast vara möjliga om det nominella värdet per enhet i denna valuta på emissionsdagen motsvarar minst 50 000 euro.
- (16) För att tillförlitlig information om aktieemittenternas resultat och verksamhet under räkenskapsåret skall kunna bli tillgänglig i god tid krävs också tätare interimistisk information. Det bör därför införas ett krav på att offentliggöra en delårsredogörelse under den första halvan och en andra delårsredogörelse under den andra halvan av ett räkenskapsår. Emittenter av aktier som redan offentliggör kvartalsrapporter för räkenskapsårets första och tredje kvartal bör inte vara skyldiga att offentliggöra delårsredogörelser.
- (17) Lämpliga ansvarsregler bör gälla för emittenterna och deras administrations-, lednings- eller kontrollorgan, eller för ansvariga personer inom det emitterande företaget, i enlighet med varje medlemsstats nationella lagar och andra författningar. Medlemsstaterna bör själva få fastställa ansvarets omfattning.

⁽¹⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

- (18) Allmänheten bör få information om större förändringar i aktieinnehavet i de företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad som är belägen eller som bedriver verksamhet i gemenskapen. På grundval av information om sådana affärer bereds investerarna möjlighet att förvärva eller avyttra aktier med full vetskap om förändringar i röstfördelningen; vidare skulle detta leda till att kontrollen av emittenter av aktier förbättras och generellt sett till större öppenhet och insyn vad gäller större kapitalrörelser. Information om aktier eller finansiella instrument enligt artikel 13 som ställts som säkerhet bör lämnas under vissa omständigheter.
- (19) Artiklarna 9 och 10c bör inte gälla aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av de nationella centralbanker som ingår i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) när de fullgör uppgiften som monetära myndigheter, såvida inte de rösträtter som är förenade med sådana aktier utnyttjas; hänvisningen till "på kort sikt" i artikel 11 bör anses som en hänvisning till kredittransaktioner som genomförts i enlighet med fördraget och Europeiska centralbankens (ECB) rättsakter, särskilt ECB:s riktlinje om penningpolitiska instrument och förfaranden samt TARGET, och kredittransaktioner som syftar till att fullgöra motsvarande uppgifter i enlighet med nationella bestämmelser.
- (20) För att undvika onödiga bördor för vissa marknadsaktörer och för att klargöra vem som i praktiken utövar inflytande över en emittent, behövs det inga krav på underrättelse om större innehav av aktier eller andra finansiella instrument enligt artikel 13 som ger rätt att förvärva aktier med avseende på marknadsgaranter eller depåhållare, eller om innehav av aktier eller finansiella instrument som förvärvas med clearing och avveckling av transaktioner som enda syfte, inom ramen för de begränsningar och garantier som skall tillämpas i hela gemenskapen. Hemmedlemsstaten bör ha möjlighet att föreskriva begränsade undantag när det gäller innehav av aktier i handelslager hos kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (21) För att klargöra vem som i praktiken innehar ett större antal aktier eller andra finansiella instrument från samma emittent i hela gemenskapen bör moderföretag inte vara skyldiga att lägga ihop sina egna innehav med de innehav som förvaltas av företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) eller värdepappersföretag, under förutsättning att sådana företag utövar sin rösträtt oberoende av moderföretaget och uppfyller vissa andra villkor.
- (22) Den löpande informationen till innehavare av värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad bör även fortsättningsvis baseras på principen om likabehandling. Sådan likabehandling omfattar endast aktieägare i samma position och påverkar således inte frågan om respektive akties röststyrka. I linje med samma resonemang bör innehavare av skuldebrev med lika risk och lika avkastning (*pari passu*) även fortsättningsvis behandlas lika, även när det gäller statliga skuldebrev. Informationen till innehavare av aktier och/eller skuldebrev vid bolagsstämmor och motsvarande bör underlättas. I synnerhet bör sådana innehavare av aktier och/eller skuldebrev som är bosatta utomlands ges ökad möjlighet att delta, genom att det blir möjligt för dem att utse fullmaktsinnehavare med rätt att agera på deras vägnar. Av samma skäl bör det avgöras vid en bolagsstämma eller motsvarande möte för innehavare av aktier och/eller skuldebrev huruvida modern informations- och kommunikationsteknik bör införas för dessa ändamål. I sådant fall bör emittenterna införa rutiner för att effektivt kunna informera innehavarna av deras aktier och/eller skuldebrev, i den mån det är möjligt för dem att identifiera dessa.
- (23) För att hinder skall kunna undanröjas och för att kunna garantera verkningsfull tillämpning av gemenskapens nya informationskrav krävs det också att den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten svarar för att adekvata kontroller utförs. Detta direktiv bör åtminstone innehålla minimikrav på att finansiell information skall göras tillgänglig i god tid. Det bör därför finnas åtminstone ett dokumentations- och lagringssystem i varje medlemsstat.
- (24) Krav på att emittenten skall översätta regelbundet återkommande och löpande information till språken i alla de medlemsstater där dess värdepapper är upptagna till handel är inte ett steg mot ytterligare integration av värdepappersmarknaderna, utan uppfattas i stället som ett negativt incitament för gränsöverskridande upptagande till handel på reglerade marknader. Emittenterna bör därför i vissa fall ha rätt att sammanställa informationen på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar. Eftersom det kräver extra ansträngning att dra till sig investerare från övriga medlemsstater och från tredjeländer, bör medlemsstaterna inte heller längre hindra aktieägare, personer som utövar rösträtt eller innehavare av finansiella instrument från att uppfylla sin skyldighet att underrätta emittenterna på ett språk som allmänt används i internationella finanskretsar.
- (25) Investerarnas tillgång till information om emittenter bör organiseras bättre på gemenskapsnivå så att integreringen av de europeiska kapitalmarknaderna aktivt kan främjas. De investerare som inte är bosatta i emittentens hemmedlemsstat bör behandlas likvärdigt med investerare som är bosatta i emittentens hemmedlemsstat när de söker sådan information. Detta kan uppnås om hemmedlemsstaten säkerställer efterlevnaden av minimikraven för offentliggörande av information i hela gemenskapen på ett snabbt sätt och på en icke-diskriminerande grund, beroende på vilken typ av obligatorisk information det rör sig om. Dessutom bör den information som offentliggörs finnas tillgänglig i hemmedlemsstaten i centraliserad form som gör det möjligt att upprätta ett europeiskt nätverk, tillgängligt till överkomlig kostnad för privata investerare, utan att detta medför onödig dubbling av registreringskraven för emittenterna. Emittenter bör dra nytta av fri konkurrens när de väljer medier eller operatörer för att offentliggöra information enligt detta direktiv.

- (26) För att ytterligare underlätta investerarnas tillgång till information om företag i olika medlemsstater bör de nationella tillsynsmyndigheterna också utforma riktlinjer för elektroniska informationsnät, i nära samarbete med andra berörda parter, i första hand emittenter, investerare, marknadsaktörer, operatörer som driver reglerade marknader och andra aktörer som tillhandahåller finansiell information.
- (27) För bästa möjliga investerarskydd och för att kunna garantera väl fungerande reglerade marknader, bör det föreskrivas att även emittenter som inte har sitt säte i en medlemsstat och som inte omfattas av artikel 48 i fördraget skall omfattas av de krav på offentliggörande av information som gäller för emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på reglerade marknader. Det bör även garanteras att all information om en emittent med eller utan säte inom gemenskapen som måste offentliggöras i tredjeland men inte i medlemsstaterna också görs tillgänglig för allmänheten i gemenskapen.
- (28) Varje medlemsstat bör utse en central behörig myndighet som skall ha det slutliga ansvaret för att övervaka att de bestämmelser som antas till följd av detta direktiv följs, samt ansvara för det internationella samarbetet. Myndigheten bör vara administrativ och oavhängig från alla ekonomiska aktörer, så att risken för intressekonflikter undviks. Medlemsstaterna får dock utse en annan behörig myndighet för att kontrollera om den information som avses i detta direktiv har utformats i enlighet med relevanta ramverk för rapportering och vidta lämpliga åtgärder när en överträdelse upptäcks; denna behöver inte vara en administrativ myndighet.
- (29) För att den gränsöverskridande verksamheten skall kunna expandera krävs ett förbättrat samarbete mellan de behöriga nationella myndigheterna, vilket bör innefatta utförliga bestämmelser för informationsutbyte samt för förebyggande åtgärder. Organiseringen av reglerings- och tillsynsfunktioner i varje medlemsstat bör inte hindra ett effektivt samarbete mellan de behöriga nationella myndigheterna.
- (30) Vid rådets möte den 17 juli 2000 inrättades en visamannakommitté för regleringen av de europeiska värdepappersmarknaderna. Denna kommitté föreslog i sin slutrapport att en ny lagstiftningsprocess bestående av fyra nivåer borde införas; de fyra nivåerna skulle vara allmänna principer, genomförandeåtgärder av teknisk karaktär, samarbete mellan tillsynsmyndigheterna samt ett mer kraftfullt genomförande av gemenskapslagstiftningen. Detta direktiv bör begränsas till de övergripande principerna, medan de tekniska detaljerna bör anges i genomförandeåtgärder som skall antas av kommissionen med bistånd av Europeiska värdepapperskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2001/528/EG⁽¹⁾.
- (31) I den resolution som antogs av Europeiska rådet i Stockholm i mars 2001 godkändes innehållet i visemannakommitténs rapport och den föreslagna lagstiftningsprocessen i fyra nivåer såsom ett redskap för en mer effektiv och öppen värdepapperslagstiftning på gemenskapsnivå.
- (32) I den resolutionen anges det vidare att metoden med genomförandeåtgärder borde användas oftare, så att de tekniska bestämmelserna kan hållas aktuella med tanke på marknadens och tillsynssystemens utveckling, och att tidsfrister bör fastställas för genomförandeåtgärdernas alla etapper.
- (33) Europaparlamentet godkände också visemannakommitténs slutrapport genom en resolution av den 5 februari 2002 om genomförandet av lagstiftningen om finansiella tjänster, på grundval av en högtidlig förklaring av kommissionens ordförande inför Europaparlamentet samt en skrivelse av den 2 oktober 2001 från kommissionens ledamot med ansvar för den inre marknaden till ordföranden för parlamentets utskott för ekonomiska och monetära frågor avseende garantier för Europaparlamentets roll i processen.
- (34) Från det att ett utkast till genomförandeåtgärder överlämnas till Europaparlamentet bör parlamentet få tre månader på sig för att granska de föreslagna bestämmelserna och avge sitt yttrande. Denna period bör dock kunna förkortas i brådskande och vederbörligen motiverade fall. Om Europaparlamentet antagit en resolution inom den angivna tidsramen bör kommissionen åter se över de föreslagna bestämmelserna.
- (35) För att kunna ta hänsyn till den framtida utvecklingen på värdepappersmarknaderna kan det bli nödvändigt att anta genomförandeåtgärder av teknisk art. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta genomförandeåtgärder, förutsatt att dessa inte påverkar grundvalarna för detta direktiv och att kommissionen agerar enligt direktivets principer och efter samråd med Europeiska värdepapperskommittén.
- (36) Vid utövandet av sina genomförandebefogenheter enligt detta direktiv bör kommissionen respektera följande principer:
- behovet av att bland investerare skapa förtroende för finansiella marknader genom att främja höga normer för insyn avseende finansiella marknader,
 - behovet av att kunna erbjuda investerarna ett brett utbud av konkurrerande investeringar samt informations- och skyddsnivåer som är skräddarsydda efter deras omständigheter,
 - behovet av att se till att oberoende tillsynsmyndigheter tillämpar bestämmelserna konsekvent, särskilt när det gäller kampen mot ekonomisk brottslighet,

⁽¹⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45. Beslutet ändrat genom beslut 2004/8/EG (EUT L 3, 7.1.2004, s. 33).

- behovet av en hög grad av insyn och samråd med alla marknadsaktörer, liksom med Europaparlamentet och rådet,
 - behovet av att uppmuntra innovation på finansmarknaderna om de skall kunna bli dynamiska och effektiva,
 - behovet av att kunna garantera marknadsintegritet genom noggrann och reaktiv övervakning av finansiella innovationer,
 - betydelsen av att kunna minska kostnaderna för och öka tillgången till kapital,
 - den långsiktiga balansen mellan kostnader och nytta för marknadsaktörerna (inklusive små och medelstora företag och privata investerare) i alla genomförandeåtgärder,
 - behovet av att kunna främja gemenskapens finansmarknaders internationella konkurrenskraft, utan att detta påverkar en välbehövlig utvidgning av det internationella samarbetet,
 - behovet av att uppnå lika villkor för alla marknadsaktörer genom att införa bestämmelser på gemenskapsnivå varje gång det är påkallat,
 - behovet av att respektera skillnader mellan nationella marknader när dessa skillnader inte inkräktar på den inre marknadens sammanhållning,
 - behovet av att säkerställa samordningen med annan gemenskapslagstiftning inom detta område, eftersom skillnader i information och brist på insyn kan äventyra marknadernas funktion och framför allt skada konsumenter och privata investerare.
- (37) För att kunna garantera att detta direktivs krav eller genomförandeåtgärder uppfylls bör alla överträdelse av dessa krav eller åtgärder spåras utan dröjsmål och om nödvändigt åtgärdas genom sanktioner. De åtgärder och sanktioner som införs skall vara tillräckligt avskräckande, stå i proportion till överträdelsen och tillämpas konsekvent. Medlemsstaterna bör se till att de beslut som fattas av behöriga nationella myndigheter kan överklagas i domstol.
- (38) Detta direktiv syftar till att skärpa gällande insynskrav när det gäller emittenters och investerares förvärv eller avyttring av större värdepappersinnehav i emittenter vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad. Detta direktiv ersätter också en del av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper⁽¹⁾. För att insynskraven skall kunna samlas i en enda rättsakt är det nödvändigt att det direktivet ändras i enlighet med detta. En sådan ändring bör emellertid inte påverka medlemsstaternas möjlighet att införa ytterligare krav enligt artiklarna 42-63 i direktiv 2001/34/EG som fortsätter att gälla.
- (39) Detta direktiv är förenligt med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.⁽²⁾
- (40) Detta direktiv är upprättat med full hänsyn till grundläggande rättigheter och i enlighet med de principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (41) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa investerarnas förtroende genom att kräva samma öppenhet i hela gemenskapen och på så sätt bidra till fullbordandet av den inre marknaden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grundval av befintlig gemenskapslagstiftning och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. I detta direktiv fastställs krav på offentliggörande av regelbundet återkommande och löpande information om emittenter som har givit ut värdepapper vilka redan är upptagna till handel på en reglerad marknad som är belägen eller som bedriver verksamhet i någon medlemsstat.
2. Detta direktiv skall inte tillämpas på andelar som emitterats av företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ eller andelar som förvärvas eller avyttras i sådana företag.

⁽¹⁾ EGT L 184, 6.7.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/71/EG.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa de bestämmelser som anges i artikel 16.3 och artikel 18.2-18.4 på värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad när de har emitterats av medlemsstaterna eller av deras regionala eller lokala myndigheter.

4. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa artikel 17 på sina nationella centralbanker när de har emitterat aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad om upptagandet ägde rum före den 20 januari 2005.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) värdepapper: överlåtbara värdepapper enligt definitionen i artikel 4.1 nr 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾, med undantag av penningmarknadsinstrument enligt definitionen i artikel 4.1 nr 19 i det direktivet med en löptid som understiger tolv månader, på vilka nationell lagstiftning får tillämpas.
- b) skuldebrev: obligationer eller andra former av överlåtbara skuldförbindelser, med undantag av sådana värdepapper som motsvarar aktier i bolag eller som, om de konverteras eller om de rättigheter som de ger utövas, ger rätt att förvärva aktier eller värdepapper som motsvarar aktier.
- c) reglerad marknad: en marknad som faller inom definitionen i artikel 4.1 nr 14 i direktiv 2004/39/EG.
- d) emittent: en privaträttslig eller offentligrättslig juridisk person, inklusive en stat, vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, där emittenten i det fall det förekommer depåbevis som motsvarar värdepapper skall anses vara den som emitterat de värdepapper som depåbeviset motsvarar.
- e) aktieägare: en fysisk eller juridisk person som lyder under privaträtt eller offentlig rätt och som direkt eller indirekt innehar
 - i) aktier från emittenten i eget namn och för egen räkning,
 - ii) aktier från emittenten i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning,
 - iii) depåbevis, i vilket fall dess innehavare skall anses vara innehavaren av de underliggande aktier som depåbeviset motsvarar,
- f) kontrollerat företag: ett företag där
 - i) en fysisk eller juridisk person förfogar över en majoritet av rösterna, eller

ii) en fysisk eller juridisk person har rätt att utse eller avsätta en majoritet av ledamöterna i administrations-, lednings- eller kontrollorganet och samtidigt är aktieägare eller ledamot i företaget, eller

iii) en fysisk eller juridisk person är aktieägare eller ledamot och ensam kontrollerar en majoritet av aktieägarnas eller ledamöternas röster enligt överenskommelse med andra aktieägare eller ledamöter i företaget, eller

iv) en fysisk eller juridisk person har befogenhet att utöva eller faktiskt utövar ett bestämmande inflytande eller kontroll.

g) företag för kollektiva investeringar som inte är av sluten typ: värdepappersfonder och investeringsbolag,

i) som har till syfte att göra kollektiva investeringar med kapital från allmänheten och som tillämpar principen om riskspridning, och

ii) vars andelar på innehavarens begäran återköps eller inlöses direkt eller indirekt med medel ur företagets tillgångar.

h) andelar i ett företag för kollektiva investeringar: värdepapper som emitterats av ett företag för kollektiva investeringar och som utgör bevis för andelsrätt i ett sådant företags tillgångar.

i) hemmedlemsstat:

i) om det gäller emittent av skuldebrev vars nominella värde per enhet understiger 1 000 euro eller en emittent av aktier

— om emittenten har sitt säte i gemenskapen: den medlemsstat där den har sitt säte,

— emittenten har sitt säte i tredjeland: den medlemsstat där emittenten är skyldig att årligen registrera information hos den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 10 i direktiv 2003/71/EG.

Definitionen av "hemmedlemsstat" skall tillämpas för skuldebrev i andra valutor än euro, förutsatt att värdet av det nominella värdet per enhet på emissionsdagen understiger 1 000 euro, om det inte är nästan lika med 1 000 euro.

ii) om emittenten inte omfattas av punkt i ovan: den medlemsstat som emittenten valt av alla medlemsstater där emittenten har sitt säte och de medlemsstater som har tagit upp dess värdepapper till handel på en reglerad marknad på sina territorier. Emittenten får endast välja en medlemsstat som hemmedlemsstat. Detta val skall gälla för åtminstone tre år, såvida inte emittentens värdepapper inte längre är upptagna till handel på någon reglerad marknad i gemenskapen.

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

- j) värdepappersstat: en medlemsstat annan än hemmedlemsstaten där värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad.
- k) obligatorisk information: all information som emittenten eller varje annan person som ansökt om att få ett värdepapper upptaget till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke är skyldig att offentliggöra enligt detta direktiv, enligt artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽¹⁾ eller enligt en medlemsstats lagar eller andra författningar som antagits enligt artikel 3.1 i det här direktivet.
- l) elektroniska hjälpmedel: alla former av elektronisk utrustning för behandling (inklusive digital komprimering), lagring och överföring av data via ledningar, optisk teknik eller radiovågor eller med annan elektromagnetisk teknik.
- m) förvaltningsbolag: ett bolag enligt definitionen i artikel 1a.2 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽²⁾.
- n) marknadsgarant: en person som på finansmarknaderna åtagit sig att fortlöpande handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital och till priser som fastställs av denne.
- o) kreditinstitut: ett företag enligt definitionen i artikel 1.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽³⁾.
- p) värdepapper som emitteras fortlöpande eller vid upprepade tillfällen: skuldebrev från samma emittent i omgångar eller minst två separata emissioner av värdepapper av liknande slag eller kategori.

2. När det gäller definitionen av "kontrollerat företag" i punkt 1 f ii skall innehavarens rättigheter i fråga om rösträtt och rätt att tillsätta och avsätta administrations-, lednings- eller kontrollorgan inkludera varje annat av aktieägaren kontrollerat företags rättigheter och de rättigheter som innehas av varje fysisk eller juridisk person som, även om det sker i eget namn, agerar på aktieägarens vägnar eller på ett annat företags vägnar om det senare också kontrolleras av aktieägaren.

3. I syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att kunna garantera att punkt 1 tillämpas enhetligt, skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 27.2, anta genomförandeåtgärder rörande definitionerna i punkt 1.

⁽¹⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/39/EG.

⁽³⁾ EGT L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/69/EG (EUT L 125, 28.4.2004, s. 44).

Kommissionen skall särskilt göra följande:

- a) För tillämpning av punkt 1 i ii: fastställa enligt vilket förfarande en emittent skall utöva möjligheten till val av hemmedlemsstat.
- b) Där så är lämpligt med avseende på val av hemmedlemsstat enligt punkt 1 i ii: anpassa den föreskrivna perioden på tre år beroende på emittentens resultat och mot bakgrund av eventuella nya krav i gemenskapslagstiftningen på upptagande till handel på reglerade marknader.
- c) För tillämpningen av punkt 1 l: upprätta en vägledande förteckning över utrustning som inte skall anses vara elektroniska hjälpmedel och därvid ta hänsyn till bilaga V till Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽⁴⁾.

Artikel 3

Integration av värdepappersmarknader

1. Hemmedlemsstaten får ålägga en emittent strängare krav på information än vad som föreskrivs i detta direktiv.

Hemmedlemsstaten får också ålägga en aktieägare eller en fysisk eller juridisk person som avses i artikel 10 eller 13 strängare krav än vad som föreskrivs i detta direktiv.

2. En värdepappersstat får inte

- a) när det gäller upptagande av värdepapper till handel på en reglerad marknad på dess territorium, införa strängare krav på offentliggörande än vad som föreskrivs i detta direktiv eller i artikel 6 i direktiv 2003/6/EG,
- b) när det gäller underrättelse till emittenten, ålägga en aktieägare eller en fysisk eller juridisk person som avses i artikel 10 eller 13 strängare krav än vad som föreskrivs i detta direktiv.

KAPITEL II

INFORMATION SOM SKALL OFFENTLIGGÖRAS REGELBUNDET

Artikel 4

Årlig redovisning

1. En emittent skall offentliggöra sin årliga redovisning för allmänheten senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår och se till att den sedan förblir tillgänglig för allmänheten i minst fem år.

⁽⁴⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

2. Den årliga redovisningen skall innehålla

a) ett reviderat årsbokslut,

b) en förvaltningsberättelse, och

c) en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar skall anges tydligt, där de intygar att årsbokslutet, så vitt de vet, har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder och ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten och i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, och att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över verksamhetens utveckling och resultat och över emittentens ställning och ställningen i de företag, betraktade som en helhet, som omfattas av koncernredovisningen, tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som de står inför.

3. Om emittenten skall upprätta koncernredovisning enligt rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning⁽¹⁾, skall det reviderade årsbokslutet innehålla en sådan koncernredovisning som upprättats i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och moderföretagets årsbokslut som upprättats i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där moderbolaget har sitt säte.

Om emittenten inte skall upprätta koncernredovisning, skall de reviderade årsboksluten innehålla en redovisning som upprättats i enlighet med den nationella lagstiftningen i den medlemsstat där moderbolaget har sitt säte.

4. Årsbokslutet skall revideras i enlighet med artiklarna 51 och 51a i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag⁽²⁾ och, om emittenten skall upprätta koncernredovisning, i enlighet med artikel 37 i direktiv 83/349/EEG.

Revisionsberättelsen, som skall undertecknas av den eller de personer som är ansvariga för revisionen av årsbokslutet, skall göras tillgänglig i sin helhet för allmänheten tillsammans med den årliga redovisningen.

5. Förvaltningsberättelsen skall upprättas i enlighet med artikel 46 i direktiv 78/660/EEG och, om emittenten skall upprätta koncernredovisning, i enlighet med artikel 36 i direktiv 83/349/EEG.

6. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 27.2, anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att försäkra sig om en enhetlig tillämpning av punkt 1. Kommissionen skall särskilt specificera de tekniska villkor som gäller för att en offentliggjord årlig redovisning, inklusive revi-

sionsberättelsen, skall vara fortsatt tillgänglig för allmänheten. I förekommande fall får kommissionen även anpassa den femårsperiod som avses i punkt 1.

Artikel 5

Halvårsrapporter

1. Emittenten av aktier eller skuldebrev skall offentliggöra en halvårsrapport för räkenskapsårets första sex månader så snart som möjligt men senast två månader efter den berörda periodens utgång. Emittenten skall se till att halvårsrapporten är tillgänglig för allmänheten i minst fem år.

2. Halvårsrapporten skall innehålla

a) en kortfattad sammanställning av räkenskaperna,

b) delårsinformation, och

c) en försäkran från var och en av de huvudansvariga hos emittenten, vars namn och befattningar skall anges tydligt, där de intygar att den kortfattade sammanställning av räkenskaperna som har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder, så vitt de vet, ger en rättvisande bild av tillgångar, skulder, finansiell ställning samt vinst eller förlust hos emittenten eller de företag som, i sin helhet, omfattas av koncernredovisningen i enlighet med punkt 3, och att delårsinformationen innehåller en rättvisande översikt av den information som krävs enligt punkt 4.

3. Om emittenten skall upprätta koncernredovisning, skall den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna upprättas i enlighet med den internationella redovisningsstandard som skall tillämpas på delårsrapportering enligt det förfarande som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002.

Om emittenten inte skall upprätta koncernredovisning, skall den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna innehålla minst en balans- och resultaträkning i sammandrag och förklarande noter till dessa. När emittenten upprättar balans- och resultaträkningarna i sammandrag skall samma principer följas för redovisning och värdering som när den årliga redovisningen upprättas.

4. Delårsinformationen skall åtminstone omnämna viktiga händelser som har inträffat under de första sex månaderna av räkenskapsåret och deras inverkan på den kortfattade sammanställningen av räkenskaperna tillsammans med en beskrivning av de viktigaste riskerna och osäkerhetsfaktorerna för de återstående sex månaderna av räkenskapsåret. För emittenter av aktier skall delårsinformationen även innehålla information om större transaktioner mellan närstående.

⁽¹⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/51/EG (EUT L 178, 17.7.2003, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 222, 14.8.1978, s.11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/51/EG.

5. Om halvårsrapporten har reviderats, skall hela revisionsberättelsen återges. Detsamma skall gälla om en revisor har gjort en översiktlig granskning. Om halvårsrapporten inte reviderats eller översiktligt granskats av revisor skall emittenten ange detta i rapporten.

6. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 27.2, anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att försäkra sig om en enhetlig tillämpning av punkterna 1–5 i den här artikeln.

Kommissionen skall särskilt

- a) specificera de tekniska villkor som gäller för att en offentliggjord halvårsrapport, inklusive granskningen av revisor, skall vara fortsatt tillgänglig för allmänheten,
- b) närmare definiera vad som avses med översiktlig granskning,
- c) specificera minimiinnehållet i de kortfattade balans- och resultaträkningarna och de förklarande noterna till dessa, om de inte har upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder som antagits enligt det förfarande som avses i artikel 6 i förordning (EG) nr 1606/2002.

I förekommande fall får kommissionen även anpassa den femårsperiod som avses i punkt 1.

Artikel 6

Delårsredogörelse

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6 i direktiv 2003/6/EG skall en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad offentliggöra en redogörelse under räkenskapsårets första halvår och ytterligare en sådan redogörelse under det andra halvåret. En sådan redogörelse skall läggas fram under en period mellan tio veckor efter början och sex veckor före slutet av det relevanta halvåret. Den skall innehålla information om perioden mellan början av den relevanta sexmånadersperioden och datum för redogörelsens offentliggörande. I en sådan redogörelse skall ingå

- en förklaring till alla väsentliga händelser och transaktioner som har ägt rum under den relevanta perioden och deras inverkan på emittenten och dess kontrollerade företags finansiella ställning,
- en allmän beskrivning av emittentens och dess kontrollerade företags finansiella ställning och resultat under den relevanta perioden.

2. Emittenter som enligt nationell lagstiftning, reglerna på den reglerade marknaden eller på eget initiativ offentliggör kvartalsrapporter i enlighet med denna lagstiftning eller dessa regler, behöver inte offentliggöra redogörelser enligt punkt 1.

3. Kommissionen skall, senast den 20 januari 2010, förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om öppenheten i kvartalsrapporterna och emittentens redogörelser för att undersöka om den information som har lämnats uppfyller målet att investerarna skall kunna göra en välgrundad bedömning av emittentens finansiella ställning. Rapporten skall innehålla en konsekvensanalys av områden där kommissionen överväger att lägga fram förslag till ändringar av denna artikel.

Artikel 7

Allmänt och civilrättsligt ansvar

Medlemsstaterna skall se till att ansvaret för den information som skall upprättas och offentliggöras enligt artiklarna 4, 5, 6 och 16 åtminstone ligger hos emittenten eller dennes administrations-, lednings- eller kontrollorgan, och att bestämmelser i lagar och andra författningar om ansvar är tillämpliga på emittenterna, de organ som avses i den här artikeln eller ansvariga personer hos emittenterna.

Artikel 8

Undantag

1. Artiklarna 4, 5 och 6 skall inte tillämpas på följande kategorier av emittenter:

- a) Stater, regionala och lokala myndigheter i en stat, internationella offentliga organ i vilka minst en av unionens medlemsstater är medlem, Europeiska centralbanken samt medlemsstaternas nationella centralbanker, oavsett om de emitterar aktier eller andra värdepapper.
- b) En emittent av enbart skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad och vars nominella värde per enhet uppgår till minst 50 000 euro eller, om skuldebrevet är utställda i en annan valuta än euro, värdet av detta nominella värde per enhet på emissionsdagen uppgår till minst 50 000 euro.

2. Hemmedlemsstaten får välja att inte tillämpa artikel 5 på kreditinstitut vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad och vilka, fortlöpande eller vid upprepade tillfällen, endast utfärdar skuldebrev, förutsatt att det totala nominella värdet av sådana skuldebrev understiger 100 miljoner euro och att de inte har offentliggjort något prospekt enligt direktiv 2003/71/EG.

3. Hemmedlemsstaten får välja att inte tillämpa artikel 5 på emittenter som redan fanns då direktiv 2003/71/EG trädde i kraft och som enbart utfärdar skuldebrev som är villkorslöst och oåterkalleligen garanterade av hemmedlemsstaten eller av någon av dess regionala eller lokala myndigheter på en reglerad marknad.

KAPITEL III

LÖPANDE INFORMATION

AVSNITT I

Information om större värdepappersinnehav

Artikel 9

Underrättelse om förvärv eller avyttring av större innehav

1. Hemmedlemsstaten skall se till att en aktieägare, om denne förvärvar eller avyttrar aktier från en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad och vilka medför rösträtt, underrättar emittenten om aktieägarens andel rösträtter i emittenten som ett resultat av förvärvet eller avyttringen, om denna andel uppnår, över- eller understiger tröskelvärdena 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % och 75 %.

Rösträtterna skall beräknas på grundval av alla aktier som medför rösträtt även om utövandet av denna rättighet har tillfälligt upphört. Dessutom skall information även ges beträffande alla aktier som är i samma kategori och som medför rösträtt.

2. Hemmedlemsstaterna skall se till att aktieägarna underrättar emittenten om andelen rösträtter när denna andel uppnår, över- eller understiger de tröskelvärden som anges i punkt 1 som ett resultat av händelser som ändrar röstfördelningen, på grundval av den information som offentliggörs enligt artikel 15. Om emittenten har sitt säte i ett tredjeland skall underrättelse ske för motsvarande händelser.

3. Hemmedlemsstaten behöver inte tillämpa

- a) tröskelvärdet 30 % om hemmedlemsstaten själv tillämpar ett tröskelvärde på en tredjedel,
- b) tröskelvärdet 75 % om hemmedlemsstaten själv tillämpar ett tröskelvärde på två tredjedelar.

4. Denna artikel skall inte tillämpas på aktier som förvärvas endast i syfte att användas för clearing och avveckling av transaktioner under den normala korta avvecklingstiden, och inte heller för depåhållare som innehar aktier i sin egenskap av depåhållare, förutsatt att sådana depåhållare enbart kan utöva den rösträtt som följer sådana aktier enligt skriftliga eller elektroniskt överförda instruktioner.

5. Denna artikel skall inte heller tillämpas när en marknadsgarant som handlar i egenskap av marknadsgarant förvärvar eller avyttrar ett större innehav som uppgår till eller överstiger tröskelvärdet på 5 %, under förutsättning att

- a) marknadsgaranten är godkänd av dess hemmedlemsstat enligt direktiv 2004/39/EG och

- b) marknadsgaranten varken ingriper i förvaltningen av den berörda emittenten eller utövar något inflytande över denne för att denne skall köpa sådana aktier eller stödja aktiepriset.

6. Hemmedlemsstater enligt artikel 2.1 i får bestämma att rösträtter i ett handelslager enligt definitionen i artikel 2.6 i direktiv rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut⁽¹⁾ i ett kreditinstitut eller värdepappersföretag inte skall räknas vid tillämpningen av denna artikel, under förutsättning att

- a) rösträtterna i ett handelslager inte överstiger 5 %, och

- b) kreditinstitutet eller värdepappersföretaget ser till att rösträtter kopplade till aktier i handelslagret inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i förvaltningen av emittenten.

7. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att försäkra sig om en enhetlig tillämpning av punkterna 2, 4 och 5 i denna artikel.

Kommissionen skall särskilt specificera den maximala längden på den "korta avvecklingstid" som avses i punkt 4 och lämpliga kontrollmekanismer för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Dessutom kan kommissionen upprätta en förteckning över de händelser som avses i punkt 2.

Artikel 10

Förvärv eller avyttring av större andelar rösträtter

De krav på underrättelse som anges i artikel 9.1 och 9.2 skall även tillämpas på en fysisk eller juridisk person i den mån denne kan förvärva, avyttra eller utöva rösträtt i något av följande fall eller i en kombination av dem:

- a) Om rösträtterna innehas av en tredje part med vilken den fysiska eller juridiska personen har ingått ett avtal som förpliktar dem att anta en bestående gemensam hållning gällande förvaltningen av emittenten i fråga på grundval av ett samordnat utnyttjande av de berörda rösträtterna.
- b) Om rösträtterna innehas av tredjepart enligt ett avtal med denna fysiska eller juridiska person vilket föreskriver tidsbegränsad överföring av rösträtterna mot ersättning.
- c) Om rösträtterna är kopplade till aktier som ställts som säkerhet hos den fysiska eller juridiska personen, under förutsättning att denne kontrollerar rösträtterna samt har förklarat sin avsikt att utnyttja dem.

⁽¹⁾ EGT L 141, 11.6.1993, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/39/EG.

- d) Om rösträtterna är kopplade till aktier för vilka den fysiska eller juridiska personen har livslång dispositionsrätt.
- e) Om rösträtterna innehas av ett företag som den fysiska eller juridiska personen kontrollerar eller får utnyttjas av ett sådant företag på grundval av leden a–d.
- f) Om rösträtterna är kopplade till aktier som deponerats hos den fysiska eller juridiska personen och denne i avsaknad av särskilda instruktioner från aktieägarna kan utnyttja rösträtterna efter eget gottfinnande.
- g) Om rösträtterna innehas av tredjepart i eget namn men för den fysiska eller juridiska personens räkning.
- h) Om rösträtterna kan utnyttjas efter eget gottfinnande av den fysiska eller juridiska personen i egenskap av fullmaktsinnehavare i avsaknad av särskilda instruktioner från aktieägarna.

Artikel 11

1. Artiklarna 9 och 10 c skall inte tillämpas på aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av de nationella centralbanker som ingår i ECBS när de fullföljer sina uppgifter som monetära myndigheter, inklusive aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av de nationella centralbanker som ingår i ECBS enligt avtal om pant eller återköp eller något liknande likviditetsavtal för penningpolitiska syften eller inom ett betalningssystem.
2. Undantaget skall tillämpas på ovanstående transaktioner som görs på kort sikt och under förutsättning att rösträtt som följer sådana aktier inte utnyttjas.

Artikel 12

Förfarande för underrättelse om och offentliggörande av större värdepappersinnehav

1. Den underrättelse som krävs enligt artiklarna 9 och 10 skall innehålla följande uppgifter:
 - a) Andelar av rösträtt efter transaktionen.
 - b) Kedjan av kontrollerade företag genom vilka rösträtterna faktiskt innehas, i tillämpliga fall.
 - c) Datum då tröskelvärdet nåddes eller överskreds.
 - d) Aktieägarens identitet, även om denne inte har rätt att utnyttja rösträtter enligt villkoren i artikel 10, och den fysiska eller juridiska person som har rätt att utnyttja rösträtter på aktieägarens vägnar.
2. Underrättelsen till emittenten skall göras så snart som möjligt, men senast inom fyra handelsdagar, räknat från och med dagen efter den dag då aktieägaren, eller den fysiska eller juridiska person som avses i artikel 10,
 - a) får reda på förvärvet eller avyttringen eller möjligheten att utnyttja rösträtter, eller, med hänsyn till omständigheterna,

borde ha fått reda på det, oavsett vilken dag förvärvet, avyttringen eller möjligheten att utnyttja rösträtterna får verkan, eller

- b) informeras om den händelse som nämns i artikel 9.2.

3. Ett företag skall undantas från kravet om underrättelse i enlighet med punkt 1 om underrättelsen görs av moderföretaget eller, om moderföretaget själv är ett kontrollerat företag, av dess eget moderföretag.

4. Moderföretaget till ett förvaltningsbolag behöver inte lägga samman sitt innehav enligt artiklarna 9 och 10 med de innehav som förvaltas av förvaltningsbolaget enligt förutsättningarna i direktiv 85/611/EEG, förutsatt att ett sådant förvaltningsbolag utnyttjar rösträtterna oberoende av moderföretaget.

Artiklarna 9 och 10 skall dock tillämpas om moderföretaget eller annat företag som kontrolleras av moderföretaget har investerat i innehav som förvaltas av detta förvaltningsbolag, och förvaltningsbolaget inte efter eget gottfinnande kan utnyttja de rösträtter som medföljer sådana innehav, utan endast kan utöva denna rösträtt genom direkta eller indirekta instruktioner från moderföretaget eller ett annat företag som kontrolleras av moderföretaget.

5. Moderföretaget till ett värdepappersföretag som är auktoriserat enligt direktiv 2004/39/EG behöver inte lägga samman sina innehav enligt artiklarna 9 och 10 med innehav som sådana värdepappersföretag förvaltar för enskilda kunder enligt artikel 4.1 nr 9 i direktiv 2004/39/EG under förutsättning att

— värdepappersföretaget är auktoriserat för att tillhandahålla portföljförvaltning enligt punkt 4 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2004/39/EG,

— värdepappersföretaget endast får utnyttja rösträtter som följer sådana aktier enligt skriftliga eller elektroniskt överförda instruktioner, eller det ser till att individuella portföljförvaltningstjänster utförs oberoende av alla andra tjänster enligt villkor som motsvarar de som anges i direktiv 85/611/EEG genom att inrätta lämpliga mekanismer, och

— värdepappersföretaget utnyttjar sina rösträtter oberoende av moderföretaget.

Artiklarna 9 och 10 skall dock tillämpas om moderföretaget eller ett annat företag som kontrolleras av moderföretaget har investerat i innehav som förvaltas av detta värdepappersföretag och värdepappersföretaget inte efter eget gottfinnande kan utnyttja de rösträtter som medföljer sådana innehav, utan endast kan utöva denna rösträtt genom direkta eller indirekta instruktioner från moderföretaget eller ett annat företag som kontrolleras av moderföretaget.

6. Emittenten skall efter att ha blivit underrättad om en transaktion enligt punkt 1 offentliggöra all information i denna underrättelse, dock senast tre handelsdagar efter underrättelsen.

7. En hemmedlemsstat får undanta emittenter från kravet i punkt 6 om informationen i underrättelsen offentliggörs av dess behöriga myndighet enligt förutsättningarna i artikel 21, efter det att emittenten blivit underrättad om en transaktion, dock senast tre handelsdagar efter underrättelsen.

8. I syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att försäkra sig om en enhetlig tillämpning av punkterna 1, 2, 4, 5 och 6 skall kommissionen anta genomförandeåtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 27.2, i syfte att

- a) ta fram ett standardformulär som skall användas i hela gemenskapen när emittenten underrättas enligt punkt 1 eller när information enligt artikel 19.3 registreras,
- b) fastställa en sammanställning över "handelsdagar" för samtliga medlemsstater,
- c) fastställa när aktieägaren, den fysiska eller juridiska person som avses i artikel 10, eller båda skall verkställa den nödvändiga underrättelsen till emittenten,
- d) klargöra under vilka omständigheter som aktieägaren eller den fysiska eller juridiska person som avses i artikel 10 borde ha fått reda på förvärvet eller avyttringen,
- e) klargöra de villkor för oberoende som skall uppfyllas av förvaltningsbolag och deras moderföretag eller av värdepappersföretag och deras moderbolag för att kunna omfattas av undantagen i punkterna 4 och 5.

Artikel 13

1. Kraven på underrättelse i artikel 9 skall även tillämpas på en fysisk eller juridisk person som, direkt eller indirekt, innehar finansiella instrument som ger rätt att enbart på en sådan innehavares eget initiativ, och enligt formellt avtal, förvärva aktier som medför rösträtter och som redan har emitterats av en emittent vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad.

2. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 27.2, anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att kunna garantera en enhetlig tillämpning av punkt 1. Den skall i synnerhet fastställa

- a) vilka typer av finansiella instrument som avses i punkt 1 och deras sammanläggning,
- b) vad som avses med formellt avtal enligt punkt 1,
- c) innehållet i underrättelsen genom att upprätta ett standardformulär som skall användas över hela gemenskapen för detta ändamål,
- d) underrättelseperioden,
- e) vem som skall erhålla underrättelsen.

Artikel 14

1. Om en emittent av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad förvärvar eller avyttrar egna aktier, antingen själv eller genom en person som handlar i sitt eget namn men på emittentens vägnar, skall hemmedlemsstaten se till att emittenten offentliggör andelen av egna aktier så snart som möjligt, dock senast inom fyra handelsdagar efter ett sådant förvärv eller en sådan avyttring om andelen över- eller understiger tröskelvärdena 5 % eller 10 % av rösträtterna. Andelen skall beräknas på grundval av det totala antalet aktier som medför rösträtt.

2. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 27.2, anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att kunna garantera en enhetlig tillämpning av punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 15

För beräkning av de tröskelvärden som anges i artikel 9 skall hemmedlemsstaten åtminstone kräva att emittenten för allmänheten offentliggör det totala antalet rösträtter och kapital i slutet av varje kalendermånad under vilken en ökning eller minskning i ett sådant antal har skett.

Artikel 16

Övriga uppgifter

1. Emittenter av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall utan dröjsmål offentliggöra alla förändringar i rättigheter knutna till olika kategorier av aktier, inklusive förändringar i rättigheter som följer värdepappersderivat som har emitterats av emittenten själv och som ger tillträde till emittentens aktier.

2. Emittenten av andra värdepapper än aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall utan dröjsmål offentliggöra alla förändringar av rättigheter för innehavarna av andra värdepapper än aktier, inklusive förändringar i villkor och bestämmelser för dessa värdepapper som indirekt skulle kunna påverka dessa rättigheter som ett resultat i synnerhet av förändringar i lånevillkor eller räntesatser.

3. Emittenten av värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall utan dröjsmål offentliggöra nya låneemissioner och i synnerhet alla garantier eller säkerheter för sådana emissioner. Utan att detta påverkar tillämpningen av direktiv 2003/6/EG skall denna punkt inte gälla internationella offentliga organ där minst en medlemsstat är medlem.

AVSNITT II

Information till innehavare av värdepapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad

Artikel 17

Krav på information från emittenter vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad

1. Emittenten av aktier som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall se till att alla aktieägare i samma kategori behandlas lika.

2. Emittenten skall se till att alla hjälpmedel och all information som krävs för att aktieägarna skall kunna utöva sina rättigheter finns tillgängliga i hemmedlemsstaten och att integriteten rörande uppgifter bevaras. Aktieägare får inte hindras från att utöva sina rättigheter genom fullmakt, förutsatt att lagstiftningen i det land där emittenten har sitt säte tillåter detta. Emittenten skall särskilt

a) informera om plats, tid och dagordning för bolagsstämmor, det totala antalet aktier och rösträtter samt aktieägarnas rättighet att delta i bolagsstämmor,

b) ta fram ett formulär för fullmakter i pappersformat eller, i förekommande fall, i elektroniskt format för alla dem som har rätt att rösta vid bolagsstämmor, tillsammans med kallelsen till bolagsstämman i fråga eller på begäran efter tillkännagivande av bolagsstämman,

c) utse ett finansiellt institut till sitt ombud, genom vilket aktieägarna kan utöva sina finansiella rättigheter, och

d) offentliggöra eller sända ut meddelanden om hur utdelning skall fördelas och betalas ut, och om emission av nya aktier, inklusive information om tilldelning, teckning, annullering och konvertering.

3. Hemmedlemsstaten skall tillåta att emittenten använder elektroniska hjälpmedel för att informera aktieägarna, under förutsättning att beslut om detta fattas på en bolagsstämma och att åtminstone samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Användningen av elektroniska hjälpmedel får inte i något fall vara avhängigt av var aktieägaren, eller den fysiska eller juridiska personen i de fall som avses i artikel 10 a-h, har sitt säte eller är bosatt.

b) Rutiner har införts för att identifiera aktieägarna eller de fysiska eller juridiska personer som har rätt att utnyttja eller bestämma om utnyttjandet av rösträtter, så att de blir fullständigt underrättade.

c) Aktieägarna eller, i de fall som avses i artikel 10 a-e, de fysiska eller juridiska personer som har rätt att förvärva,

avyttra eller utnyttja rösträtter, skall kontaktas skriftligen med begäran om deras godkännande av att elektroniska hjälpmedel används för att överföra information; om de inte inom rimlig tid meddelar att de motsätter sig denna användning, skall de anses ha gett sitt medgivande; de skall när som helst i framtiden kunna kräva att informationen ges skriftligen.

d) En eventuell fördelning av kostnader för att överföra information via elektroniska hjälpmedel skall fastställas av emittenten enligt den princip om likabehandling som fastställs i punkt 1.

4. I syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och utvecklingen av informations- och kommunikationstekniken, samt för att kunna försäkra sig om att punkterna 1–3 tillämpas enhetligt, skall kommissionen anta genomförandeåtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 27.2. Kommissionen skall särskilt precisera genom vilka kategorier av finansiella institut en aktieägare får utöva sina finansiella rättigheter enligt punkt 2 c.

Artikel 18

Krav på information från emittenter vars skuldebrev är upptagna till handel på en reglerad marknad

1. Emittenten av skuldebrev som är upptagna till handel på en reglerad marknad skall se till att alla innehavare av skuldebrev som har emitterats samtidigt och på samma villkor behandlas lika med avseende på alla rättigheter som är knutna till dessa skuldebrev (pari passu).

2. Emittenten skall se till att alla hjälpmedel och all information som krävs för att innehavare av skuldebrev skall kunna utöva sina rättigheter finns allmänt tillgängliga i hemmedlemsstaten och att integriteten rörande uppgifter bevaras. Innehavare av skuldebrev får inte hindras från att utöva sina rättigheter genom fullmakt, förutsatt att lagstiftningen i det land där emittenten har sitt säte tillåter detta. Emittenten skall särskilt

a) offentliggöra eller sända ut meddelanden om plats, tid och dagordning för möten med skuldebrevsinnehavare, utbetalning av ränta, utövandet av rättigheter avseende konvertering, utbyte, teckning eller annullering och återbetalning, samt skuldebrevsinnehavarnas rätt att delta i dessa möten,

b) ta fram ett formulär för fullmakter i pappersformat eller, i förekommande fall, i elektroniskt format för alla dem som har rätt att rösta vid möten med skuldebrevsinnehavare, tillsammans med kallelsen till mötet i fråga, eller på begäran efter tillkännagivande av mötet, och

c) utse ett finansiellt institut till sitt ombud, genom vilket innehavarna av skuldebrev kan utöva sina finansiella rättigheter.

3. Om endast innehavare av skuldebrev med ett nominellt värde per enhet på minst 50 000 euro eller, i fråga om skuldebrev utställda i en annan valuta än euro, vars nominella värde per enhet på emissionsdagen motsvarar minst 50 000 euro, skall sammankallas till ett möte, får emittenten välja att hålla detta i vilken medlemsstat som helst, förutsatt att alla hjälpmedel och all information som krävs för att innehavarna skall kunna utöva sina rättigheter står till förfogande i denna medlemsstat.

4. Hemmedlemsstaten, eller den medlemsstat som valts i enlighet med punkt 3, skall tillåta att emittenten använder elektroniska hjälpmedel för att informera innehavare av skuldebrev, under förutsättning att beslut om detta fattas på ett allmänt möte med skuldebrevsinnehavarna och att åtminstone samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Användningen av elektroniska hjälpmedel får inte i något fall vara avhängigt av var innehavaren av ett skuldebrev eller den som agerar på dennes vägnar genom fullmakt har sitt säte eller är bosatt.
- b) Rutiner har införts för att identifiera skuldebrevsinnehavarna så att de blir fullständigt underrättade.
- c) Skuldebrevsinnehavare skall kontaktas skriftligen med begäran om deras godkännande av att elektroniska hjälpmedel används för att överföra information; om de inte inom rimlig tid meddelar att de motsätter sig denna användning, skall de anses ha gett sitt medgivande; de skall när som helst i framtiden kunna kräva att informationen ges skriftligen.
- d) En eventuell fördelning av kostnader för att överföra information via elektroniska hjälpmedel skall fastställas av emittenten enligt den princip om likabehandling som fastställs i punkt 1.

5. I syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och utvecklingen av informations- och kommunikationstekniken, samt för att kunna försäkra sig om att punkterna 1–4 tillämpas enhetligt, skall kommissionen anta genomförandeåtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 27.2. Kommissionen skall särskilt precisera genom vilka kategorier av finansiella institut en skuldebrevsinnehavare får utöva sina finansiella rättigheter enligt punkt 2 c.

KAPITEL IV

ALLMÄNNA KRAV

Artikel 19

Kontrollen i hemmedlemsstaten

1. Så snart en emittent, eller en person som utan emittentens samtycke begärt att få dess värdepapper upptagna till

handel på en reglerad marknad, lägger fram obligatorisk information skall samma uppgifter samtidigt ges in till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Denna behöriga myndighet får besluta att offentliggöra den registrerade informationen på sin webbplats.

Om en emittent föreslår en ändring av sin bolagsordning eller sina stadgar skall den överlämna ett utkast till ändringen till hemmedlemsstatens behöriga myndighet samt till den reglerade marknad på vilken emittenten fått sina värdepapper upptagna till handel. Dessa underrättelser skall ske utan dröjsmål och senast på dagen för sammankallandet av den bolagsstämma där utkastet till ändring skall meddelas eller bli föremål för omröstning.

2. Hemmedlemsstaten får bevilja en emittent undantag från kravet i punkt 1 beträffande sådan information som offentliggörs i enlighet med artikel 6 i direktiv 2003/6/EG eller artikel 12.6 i detta direktiv.

3. Uppgifter som emittenten skall underrättas om enligt artiklarna 9, 10, 12 och 13 skall samtidigt ges in till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

4. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder i syfte att försäkra sig om en enhetlig tillämpning av punkterna 1–3 i den här artikeln.

Kommissionen skall i synnerhet fastställa enligt vilket förfarande emittenten, en aktieägare, en innehavare av andra finansiella instrument eller en person som avses i artikel 10, skall ge in information till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten enligt punkt 1 respektive 3, i syfte att

- a) göra det möjligt att utföra registreringen med elektroniska hjälpmedel i hemmedlemsstaten,
- b) samordna registreringen av de årliga redovisningar som avses i artikel 4 i detta direktiv med den årliga registreringen av uppgifter enligt artikel 10 i direktiv 2003/71/EG.

Artikel 20

Språk

1. Om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad endast i hemmedlemsstaten skall den obligatoriska informationen läggas fram på ett språk som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten godtar.

2. Om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad både i hemmedlemsstaten och i en eller flera värdmedlemsstater skall den obligatoriska informationen anges

- a) på ett språk som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten godtar, och

b) beroende på vad emittenten själv väljer, antingen ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i dessa värdepappersstater eller på ett språk som allmänt används i internationella finansmarknader.

3. Om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i en eller flera värdepappersstater men inte i hemmedlemsstaten skall den obligatoriska informationen beroende på emittentens eget önskemål läggas fram antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i dessa värdepappersstater eller på ett språk som allmänt används i internationella finansmarknader.

Dessutom får hemmedlemsstaten i sina lagar och andra författningar föreskriva att den obligatoriska informationen, om emittenten så önskar, skall lämnas antingen på ett språk som godtas av dess behöriga myndighet eller på ett språk som allmänt används i internationella finansmarknader.

4. Om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke skall skyldigheterna i punkterna 1–3 inte åvila emittenten, utan den som utan emittentens samtycke har begärt att värdepapperen skall tas upp till handel på marknaden i fråga.

5. Medlemsstaterna skall tillåta att aktieägare och den fysiska eller juridiska person som avses i artiklarna 9, 10 och 13 underrättas emittenten enligt detta direktiv endast på ett språk som allmänt används i internationella finansmarknader. Om emittenten erhåller sådan underrättelse får inte medlemsstaterna föreskriva att emittenten skall tillhandahålla en översättning till ett språk som de behöriga myndigheterna godtar.

6. När värdepapper vars nominella värde per enhet är minst 50 000 euro, eller när skuldebrev som är utställda i en annan valuta än euro och som på emissionsdagen motsvarar minst 50 000 euro är upptagna till handel på en reglerad marknad i en eller flera medlemsstater, skall med avvikelse från punkterna 1–4 den obligatoriska informationen lämnas ut till allmänheten antingen på ett språk som godtas av de behöriga myndigheterna i hem- och värdepappersstaten, eller på ett språk som allmänt används i internationella finansmarknader, beroende på vad emittenten väljer eller den väljer som utan emittentens samtycke har begärt att dessa värdepapper skulle tas upp till handel.

7. Om talan avseende innehållet i obligatorisk information väcks vid en domstol i en medlemsstat skall kostnaderna för översättning av de dokument som krävs för det rättsliga förfarandet fördelas enligt lagen i den berörda medlemsstaten.

Artikel 21

Tillgång till obligatorisk information

1. Hemmedlemsstaten skall se till att emittenten, eller den som ansökt om att ett värdepapper skall tas upp till handel på

en reglerad marknad utan emittentens samtycke, offentliggöra den obligatoriska informationen på ett sätt som garanterar att den snabbt blir tillgänglig på ett icke-diskriminerande sätt och tillhandahålls den officiellt utsedda mekanism som avses i punkt 2. Emittenten, eller den som har ansökt om att ett värdepapper skall tas upp till handel på en reglerad marknad utan emittentens samtycke, får inte ålägga investerarna särskilda kostnader för att tillhandahålla informationen. Hemmedlemsstaten skall kräva att emittenten använder sådana medier som rimligen kan bedömas vara tillförlitliga för effektiv spridning av informationen till allmänheten inom hela gemenskapen. Hemmedlemsstaten får inte kräva att endast medier som sköts av operatörer på det egna territoriet skall få användas.

2. Hemmedlemsstaten skall se till att det finns minst en officiellt utsedd mekanism för central lagring av obligatorisk information. Dessa mekanismer skall uppfylla minimikvalitetsnormer för säkerhet, visshet om informationskälla, tidsredovisning och lättillgänglighet för slutanvändare och skall vara förenliga med registreringsförfarandet enligt artikel 19.1.

3. Om värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i endast en värdepappersstat och inte i hemmedlemsstaten, skall värdepappersstaten se till att den obligatoriska informationen offentliggörs enligt kraven i punkt 1.

4. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder i syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknader och utvecklingen inom informations- och kommunikationsteknik och för att försäkra sig om en enhetlig tillämpning av punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln.

Kommissionen skall i synnerhet fastställa

- a) miniminormer för spridning av obligatorisk information enligt punkt 1,
- b) miniminormer för den mekanism för centrallagring som avses i punkt 2.

Kommissionen får också upprätta och uppdatera en förteckning över medier som kan användas för att sprida informationen till allmänheten.

Artikel 22

Riktlinjer

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall sammanställa lämpliga riktlinjer för en ytterligare förbättrad tillgång för allmänheten till den information som skall offentliggöras enligt direktiv 2003/6/EG, direktiv 2003/71/EG och det här direktivet.

Målet med dessa riktlinjer skall vara att skapa

a) ett nät för utbyte av information på elektronisk väg mellan nationella tillsynsmyndigheter på värdepappersområdet, operatörer som driver reglerade marknader samt bolagsregister som omfattas av rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen ⁽¹⁾ ⁽²⁾, och

b) ett sammanhållet nät eller en samlad plattform för nät för elektronisk information omfattande samtliga medlemsstater.

2. Kommissionen skall senast den 31 december 2006 göra en bedömning av de resultat som uppnåtts avseende punkt 1 och får anta genomförandeåtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 i syfte att underlätta att artiklarna 19 och 21 efterföljs.

Artikel 23

Tredjeland

1. Om en emittent har sitt säte i tredje land får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta emittenten från kraven i artiklarna 4–7 och 12.6, 14, 15 och 16–18, förutsatt att det berörda tredje landets lagstiftning innehåller motsvarande krav eller att emittenten uppfyller de krav som fastställs i det tredje landets lagstiftning och som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser vara likvärdiga.

Den information som omfattas av det berörda tredje landets krav skall registreras i enlighet med artikel 19 och offentliggöras i enlighet med artiklarna 20 och 21.

2. Genom undantag från punkt 1 skall en emittent som har sitt säte i ett tredje land undantas från kravet att upprätta den årliga redovisningen i enlighet med artikel 4 eller artikel 5 fram till det räkenskapsår som inleds från och med eller efter den 1 januari 2007, förutsatt att emittenten upprättar sin årliga redovisning i enlighet med de internationellt godkända normer som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1606/2002.

3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten skall se till att all information som kan vara av betydelse för allmänheten inom gemenskapen och som offentliggörs i tredje land också offentliggörs enligt artiklarna 20 och 21 även om informationen i fråga inte skulle vara obligatorisk i den mening som avses i artikel 2.1 k.

⁽¹⁾ Anmärkning: Titeln har anpassats för att ta hänsyn till omnumreringen av artiklarna i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i enlighet med artikel 12 i Amsterdamfördraget; den ursprungliga hänvisningen var till artikel 58 i fördraget.

⁽²⁾ EGT L 65, 14.3.1968, s. 8. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/58/EG (EUT L 221, 4.9.2003, s. 13).

4. För att kunna garantera att punkt 1 i denna artikel tillämpas enhetligt skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder

i) genom vilka en mekanism införs som garanterar likvärdigheten mellan de krav på information som fastställs i detta direktiv inbegripet finansiell redovisning och information, inbegripet finansiell redovisning, som krävs enligt lag eller administrativa bestämmelser i tredje land,

ii) där det anges att det tredje land där emittenten är registrerad garanterar att informationskrav likvärdiga dem som fastställs i detta direktiv skall tillämpas enligt dess lagar och andra författningar eller enligt praxis och rutiner som är grundade på de internationella standarder som fastställts av internationella organisationer.

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 fatta de beslut som krävs, enligt de villkor som fastställs i artikel 30.3, om huruvida de redovisningsstandarder som används av emittenter i tredje land motsvarar gemenskapsbestämmelserna, senast fem år efter det datum som anges i artikel 31. Om kommissionen beslutar att redovisningsstandarderna i tredje land inte motsvarar gemenskapsbestämmelserna kan den tillåta att de berörda emittenterna fortsätter att använda sådana redovisningsstandarder under en lämplig övergångsperiod.

5. För att tillämpningen av punkt 2 skall kunna bli enhetlig kan kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder där det fastställs vilken typ av information som offentliggjorts i ett tredje land och som är viktig för allmänheten i gemenskapen.

6. Bolag som har sitt säte i ett tredje land och för vilket det skulle ha krävts auktorisation enligt artikel 5.1 i direktiv 85/611/EEG eller i fråga om portföljförvaltning enligt avsnitt A punkt 4 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, om det hade haft sitt säte eller (endast i fråga om värdepappersföretag) huvudkontor inom gemenskapen, skall också undantas från att sammanslå sitt innehav av värdepapper med moderbolagets innehav enligt kraven i artikel 12.4 och 12.5, förutsatt att de uppfyller motsvarande krav på oberoende som förvaltningsbolag eller värdepappersföretag.

7. I syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och säkerställa en enhetlig tillämpning av punkt 6 skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder som anger att ett tredje land enligt dess lagar och andra författningar skall garantera motsvarande krav på oberoende som enligt detta direktiv och dess genomförandeåtgärder.

KAPITEL V

BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 24

De behöriga myndigheterna och deras befogenheter

1. Varje medlemsstat skall utse den centrala myndighet som avses i artikel 21.1 i direktiv 2003/71/EG till central behörig myndighet med ansvar för att kraven i detta direktiv och de ytterligare bestämmelser som antas till följd av direktivet uppfylls. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta.

Medlemsstaterna får dock för punkt 4 h utse en annan behörig myndighet än den centrala behöriga myndighet som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna får tillåta att den centrala behöriga myndigheten delegerar uppgifter. Med undantag för de uppgifter som avses i punkt 4 h skall all delegering av uppgifter som följer av detta direktiv och dess genomförandeåtgärder omprövas fem år efter det att detta direktiv trätt i kraft och skall upphöra att var giltig åtta år efter det att detta direktiv trätt i kraft. Varje delegering skall vara noggrant reglerad, så att det framgår vilka uppgifter som skall utföras och de närmare villkoren för hur detta skall ske.

Dessa villkor skall innehålla en bestämmelse om att den enhet till vilken uppgifter delegeras skall vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter undviks och att den information som erhållits vid utförandet av de delegerade uppgifterna inte utnyttjas på ett illojalt sätt eller för att förhindra konkurrens. Det slutliga ansvaret för övervakningen av att detta direktiv och de genomförandeåtgärder som antas till följd av direktivet följs skall under alla förhållanden ligga hos den behöriga myndighet som har utsetts i enlighet med punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen samt de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om alla eventuella överenskommelser om delegering av uppgifter, inklusive de exakta villkoren för delegeringen.

4. Varje behörig myndighet skall ha alla de befogenheter som krävs för att kunna utföra sina uppgifter. Den skall åtminstone ha befogenhet att

- a) kräva att revisorer, emittenter, aktieägare, innehavare av andra finansiella instrument eller personer som avses i artiklarna 10 eller 13 och personer som kontrollerar eller kontrolleras av dem överlämnar information och handlingar,
- b) kräva att emittenten offentliggör den information som krävs i led a via de hjälpmedel och inom de tidsfrister som den behöriga myndigheten anser nödvändiga; myndigheten får också offentliggöra sådan information på eget initiativ förut-

satt att emittenten eller de personer som kontrollerar eller kontrolleras av emittenten har underlåtit att göra detta, och under förutsättning att myndigheten först har hört emittenten,

- c) kräva att företagsledningen för emittenter, aktieägare, innehavare av andra finansiella instrument eller personer som avses i artiklarna 10 eller 13 lämnar de underrättelser som krävs enligt detta direktiv eller enligt nationell lag som har antagits i enlighet med detta direktiv och, om så är nödvändigt, överlämnar ytterligare information och handlingar,
- d) meddela, eller begära att den reglerade marknaden meddelar, tillfälligt förbud mot handel med värdepapper under högst tio dagar vid ett och samma tillfälle om den har skälig anledning att misstänka att emittenten har brutit mot bestämmelser i detta direktiv eller i nationell lag som har antagits i enlighet med detta direktiv,
- e) förbjuda handel på en reglerad marknad, om den upptäcker att det förekommit överträdelse av bestämmelser i detta direktiv eller i nationell lag som har antagits i enlighet med detta direktiv, eller om den har skälig anledning att misstänka att bestämmelserna i detta direktiv har överträtts,
- f) övervaka att emittenterna i god tid offentliggör information i syfte att säkerställa en faktisk och jämbördig tillgång till informationen för allmänheten i alla medlemsstater där värdepapperet i fråga är upptaget till handel och vidta lämpliga åtgärder om så inte är fallet,
- g) offentliggöra det faktum att en emittent, en aktieägare, en innehavare av andra finansiella instrument eller en person som avses i artiklarna 10 eller 13 underlåter att uppfylla sina skyldigheter,
- h) undersöka att den information som avses i detta direktiv utformas i enlighet med relevanta rapporteringsramverk och vidta lämpliga åtgärder när en överträdelse upptäcks, och
- i) utföra inspektioner på plats inom det egna territoriet i enlighet med nationell lagstiftning för att kontrollera att bestämmelserna i detta direktiv och dess genomförandeåtgärder följs. När så är nödvändigt enligt nationell lagstiftning får den eller de behöriga myndigheterna utnyttja denna befogenhet genom ansökan hos den behöriga rättsliga myndigheten och/eller i samarbete med andra myndigheter.

5. Punkterna 1–4 skall inte påverka en medlemsstats möjlighet att införa särskilda rättsliga och administrativa åtgärder för utomeuropeiska territorier för vars yttre förbindelser medlemsstaten i fråga är ansvarig.

6. Att revisorer till behöriga myndigheter överlämnar fakta eller beslut som rör de krav som ställs av den behöriga myndigheten enligt punkt 4 a skall inte utgöra en överträdelse av eventuella restriktioner enligt avtal eller i lagar eller andra författningar för röjande av uppgifter och skall inte föranleda något som helst ansvar för sådana revisorer.

Artikel 25

Sekretess och samarbete mellan medlemsstaterna

1. Sekretess skall gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten och för enheter till vilka den behöriga myndigheten delegerar vissa uppgifter. Information som omfattas av sekretess får överlämnas till andra personer eller myndigheter endast där detta föreskrivs i lag eller annan författning i medlemsstaten.

2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall samarbeta med varandra när så krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter enligt detta direktiv eller enligt nationell lagstiftning som har antagits i enlighet med detta direktiv. Medlemsstaternas respektive behöriga myndigheter skall bistå varandra.

3. Bestämmelsen i punkt 1 skall inte hindra de behöriga myndigheterna från att utbyta konfidentiell information. De överlämnade uppgifterna skall omfattas av den tystnadsplikt som anställda och före detta anställda vid den behöriga myndighet som mottar dem är bundna av.

4. Medlemsstaterna får ingå samarbetsavtal som föreskriver informationsutbyte med behöriga myndigheter eller organ i tredjeland som enligt sin respektive lagstiftning får utföra någon av de uppgifter som enligt detta direktiv tilldelas de behöriga myndigheterna enligt artikel 24. Detta informationsutbyte skall omfattas av garantier om sekretess som minst motsvarar dem som krävs i den artikeln. Detta informationsutbyte skall vara avsett för fullgörande av de behöriga myndigheternas eller organens tillsynsuppgifter. Om uppgifterna ursprungligen kommer från en annan medlemsstat, får de endast överlämnas om uttryckligt medgivande ges från de behöriga myndigheter som överlämnat dem i, och i förekommande fall endast för de syften som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande.

Artikel 26

Förebyggande åtgärder

1. Om den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat konstaterar att emittenten, aktieägaren, innehavaren av andra finansiella instrument eller den person som avses i artikel 10 gjort sig skyldig till oegentligheter eller inte uppfyllt sina skyldigheter, skall den vidarebefordra uppgifterna om detta till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten.

2. Om emittenten eller värdepappersinnehavaren inte heller fortsättningsvis uppfyller sina skyldigheter enligt gällande lag eller andra bestämmelser, trots de åtgärder som vidtagits av hemmedlemsstaten, eller därför att dessa åtgärder varit otillräckliga, skall den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten – efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmed-

lemsstaten – i enlighet med artikel 3.2 vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda investerarna. Kommissionen skall så snart som möjligt underrättas om dessa åtgärder.

KAPITEL VI

GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Artikel 27

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, vilken inrättats genom artikel 1 i beslut 2001/528/EG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet, förutsatt att de genomförandeåtgärder som därigenom antas inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i detta direktiv.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

4. Senast den 20 januari 2009 skall tillämpningen av dess bestämmelser om antagande av tekniska regler och beslut i enlighet med förfarandet i punkt 2 upphävas, vilket dock inte skall påverka redan antagna genomförandeåtgärder. På förslag från kommissionen får Europaparlamentet och rådet förnya dessa bestämmelser i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget och skall i så fall se över dem före fyraårsperiodens utgång.

Artikel 28

Sanktioner

1. Utan att det påverkar deras rätt att föreskriva straffrättsliga påföljder skall medlemsstaterna, i enlighet med sin nationella lagstiftning, se till att åtminstone lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas, eller lämpliga civilrättsliga och/eller administrativa sanktioner beslutas, beträffande de personer som är ansvariga för att enligt detta direktiv antagna bestämmelser inte har följts. Medlemsstaterna skall se till att sådana åtgärder är effektiva, proportionerliga och avskräckande.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva att den behöriga myndigheten får offentliggöra varje åtgärd eller sanktion som vidtas vid överträdelse av bestämmelser som har antagits enligt detta direktiv, utom i de fall då offentliggörandet skulle skapa allvarlig oro på finansmarknaderna eller orsaka de berörda parterna oproportionerligt stor skada.

Artikel 29

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna skall se till att beslut som fattas på grundval av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med detta direktiv kan överklagas till domstol.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Övergångsbestämmelser

1. Med avvikelse från artikel 5.3 i detta direktiv får hemmedlemsstaten undanta de emittenter som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1606/2002 avseende det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2006 eller därefter, från skyldigheten att offentliggöra redovisningar i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002.

2. Utan hinder av artikel 12.2 skall en aktieägare senast två månader efter datumet i artikel 31.1 underrätta emittenten om den andel av rösträtter och kapital som aktieägaren, i enlighet med artiklarna 9, 10 och 13, innehar i en emittent vid den tidpunkten, såvida denne inte redan har lämnat en underrättelse med motsvarande information före detta datum.

Utan hinder av artikel 12.6 skall en emittent i sin tur senast tre månader efter datumet i artikel 31.1 offentliggöra den information som mottagits i dessa underrättelser.

3. När en emittent har sitt säte i ett tredjeland får hemmedlemsstaten undanta en sådan emittent från att lämna in redovisning i enlighet med artikel 4.3 och verksamhetsberättelse i enlighet med artikel 4.5, endast när det gäller sådana skuldebrev som togs upp till handel på en reglerad marknad i gemenskapen före den 1 januari 2005, så länge som

- a) den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser att den årliga redovisningen från emittenter från ett sådant tredjeland ger en rättvisande bild av emittentens tillgångar och skulder, ekonomiska ställning och resultat,
- b) det tredjeland där emittenten har sitt säte inte har gjort tillämpningen av internationella redovisningsstandards som anges i artikel 2 i förordning (EG) nr 1606/2002 obligatorisk, och
- c) kommissionen inte har fattat beslut i enlighet med artikel 23.4 ii om det finns någon motsvarighet mellan ovan nämnda redovisningsstandards och

— de redovisningsstandards som finns fastslagna i bestämmelser i lagar och andra författningar i det tredjeland där emittenten har sitt säte, eller

— de redovisningsstandards i tredjeland som en sådan emittent har valt att efterleva.

4. Hemmedlemsstaten får undanta emittenter från skyldigheten att offentliggöra halvårsrapporter i enlighet med artikel 5 endast när det gäller skuldebrev som redan har tagits upp till handel på en reglerad marknad i gemenskapen före den 1 januari 2005, under tio år efter den 1 januari 2005, under förutsättning att hemmedlemsstaten har beslutat att tillåta att sådana emittenter omfattas av bestämmelserna i artikel 27 i direktiv 2001/34/EG från den tidpunkt när dessa skuldebrev godkändes.

Artikel 31

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 20 januari 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda. Varje medlemsstat skall avgöra hur en sådan hänvisning skall göras.

2. När en medlemsstat antar åtgärder enligt artiklarna 3.1, 8.2, 8.3, 9.6 eller 30 skall de genast underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om dessa åtgärder.

Artikel 32

Ändringar

Från och med det datum som anges i artikel 31.1 ändras direktiv 2001/34/EG på följande sätt:

1. I artikel 1 skall leden g och h utgå.
2. Artikel 4 skall utgå.
3. I artikel 6 skall punkt 2 utgå.
4. I artikel 8 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Medlemsstaten får låta emittenter av värdepapper som är upptagna till officiell notering omfattas av tillkommande skyldigheter, under förutsättning att dessa tillkommande skyldigheter gäller generellt för samtliga emittenter eller för enskilda kategorier av emittenter.”

5. Artiklarna 65–97 skall utgå.

6. Artiklarna 102 och 103 skall utgå.

Artikel 34

7. Det andra stycket i artikel 107.3 skall utgå.

Ikraftträdande

8. Artikel 108.2 skall ändras på följande sätt:

a) I led a skall orden "information som regelbundet skall offentliggöras av bolag vars aktier har upptagits till officiell notering," utgå.

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

b) Led b skall utgå.

Artikel 35

c) Led c iii skall utgå.

Adressater

d) Led d skall utgå.

Hänvisningar till de upphävda bestämmelserna skall anses som hänvisningar till bestämmelserna i detta direktiv.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Artikel 33

Översyn

Kommissionen skall senast den 30 juni 2009 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv som inbegriper lämpligheten i att avskaffa undantaget för befintliga skuldebrev efter den tioårsperiod som avses i artikel 30.4 och eventuella konsekvenser för de europeiska finansmarknaderna.

Utfärdat i Strasbourg, den 15 december 2004

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

A. NICOLAI

Ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 december 2006

om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjelandemittenter av värdepapper

[delgivet med nr K(2006) 5804]

(2006/891/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 23.4 andra stycket, och

av följande skäl:

(1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁽²⁾ krävs att företag som omfattas av en medlemsstats lagstiftning och vilkas värdepapper är noterade på en reglerad marknad för varje räkenskapsår från och med den 1 januari 2005 skall upprätta sin koncernredovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder, nu allmänt kallade IFRS (*International Financial Reporting Standards*).

(2) Genom artikel 4 i direktiv 2004/109/EG krävs att, i de fall en emittent är skyldig att upprätta koncernredovisning, de reviderade finansiella rapporterna innefattar en sådan koncernredovisning som upprättats i enlighet med de IFRS som antagits enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1606/2002. På motsvarande sätt krävs genom artikel 5 i direktiv 2004/109/EG om halvårsrapporter att den förkortade uppsättningen finansiella rapporter från emittenter som är skyldiga att upprätta koncernredovisning utarbetas i överensstämmelse med dessa standarder. Dessa krav är tillämpliga på alla emittenter vilkas värdepapper har tagits upp till handel på en reglerad marknad oberoende av om deras huvudkontor är belägna inom gemenskapen eller i tredjeland.

(3) Enligt artikel 23.1 i direktiv 2004/109/EG tillåts dock att hemmedlemsstatens behöriga myndighet undantar en emittent från tredjeland från vissa av direktivets krav, däribland kraven i artiklarna 4 och 5 om årlig redovisning och halvårsrapporter, förutsatt att det berörda tredjelandets lagstiftning innehåller motsvarande krav eller att emittenten uppfyller de krav som fastställs i det tredjelandets lagstiftning och som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser vara likvärdiga. Dessutom innehåller artikel 23.2 i direktiv 2004/109/EG en övergångsbestämmelse om undantag för emittenter med säte i tredjeland. Sådana emittenter är undantagna från kravet på att upprätta sina finansiella rapporter i enlighet med artikel 4 eller 5 i det direktivet före det räkenskapsår som inleds den 1 januari 2007 eller senare, förutsatt att dessa finansiella rapporter har upprättats i enlighet med sådana internationellt gångbara standarder som avses i artikel 9 i förordning (EG) nr 1606/2002.

(4) Sedan förordning (EG) nr 1606/2002 antogs har många länder antagit IFRS direkt som nationella redovisningsstandarder. Detta visar tydligt att ett av syftena med den förordningen – att främja en ökande överensstämmelse mellan redovisningsstandarderna, så att IFRS accepteras internationellt och blir i verklig mening globala standarder – håller på att uppnås. Det är därför lämpligt att emittenter från tredjeland befrias från skyldigheten att omräkna historisk finansiell information som upprättats i enlighet med nationella redovisningsstandarder eller lämna en skriftlig redogörelse för skillnaderna, om det i enlighet med IAS 1, Utformning av finansiella rapporter, i materialet ingår ett uttryckligt uttalande utan förbehåll om att dessa överensstämmer med IFRS.

(5) I sitt yttrande, som lämnades i juni 2005, fann Europeiska värdepapperstillsynskommittén (*The Committee of European Securities Regulators*, CESR), som inrättades genom kommissionens beslut 2001/527/EG⁽³⁾, att god redovisningssed i Förenta staterna, Japan och Kanada, var och en för sig, motsvarar de IFRS som antagits i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 1606/2002 med förbehåll för att vissa ytterligare åtgärder kan krävas, t.ex. ytterligare upplysningar och i några fall kompletterande finansiella rapporter.

⁽¹⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽²⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 43.

- (6) I januari 2005 tillkännagav *Accounting Standards Board of Japan* (ASBJ) och *International Accounting Standards Board* (IASB) att de hade träffat en överenskommelse om att lansera ett gemensamt projekt för att minska skillnaderna mellan IFRS och god redovisningssed i Japan, och de påbörjade ett gemensamt arbetsprogram i mars 2005 i syfte att uppnå konvergens mellan god redovisningssed i Japan och IFRS. I januari 2006 uttalade *Accounting Standards Board of Canada* offentligt sin målsättning att övergå till en uppsättning internationellt godtagbara redovisningsstandarder med hög kvalitet för publika bolag och angav att detta mål bäst uppnås genom att inom fem år få de kanadensiska redovisningsstandarderna att överensstämma med IFRS. I februari 2006 offentliggjorde IASB och *US Financial Accounting Standards Board* ett samförståndsavtal i vilket riktlinjerna dras upp för ett arbetsprogram för konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i Förenta staterna i syfte att uppfylla ett av den amerikanska finansinspektionens (*Securities and Exchange Commission*, SEC) villkor som är en förutsättning för att den skall upphäva omräkningskravet för utländska emittenter som tillämpar IFRS och är registrerade hos SEC senast 2009.
- (7) Det är dock viktigt att kvaliteten på de finansiella rapporter som bygger på det principbaserade regelverk som IFRS utgör bevaras, att IFRS tillämpas på ett enhetligt sätt, att tillräcklig rättslig förutsebarhet skapas för företag och investerare och att finansiella rapporter som upprättas av företag inom EU behandlas likvärdigt på global nivå. Den kommande bedömningen av likvärdigheten bör bygga på en objektiv och detaljerad teknisk analys av skillnaderna mellan IFRS och redovisningsstandarderna i tredjeländer och på en jämförelse av det konkreta genomförandet av sådana redovisningsstandarder och IFRS. Framstegen i arbetet med att skapa konvergens bör granskas ingående innan beslut om likvärdighet fattas.
- (8) Med hänsyn till de insatser som görs av regelgivare på redovisningsområdet i Förenta staterna, Japan och Kanada för att skapa konvergens med IFRS är det lämpligt att under en övergångsperiod på två år, under det att regelgivarna och tillsynsmyndigheterna genomför en aktiv dialog, konvergensarbetet fortsätter och lägesrapporten färdigställs, tillåta emittenter från tredjeländer att upprätta sina årsredovisningar och halvårsrapporter i enlighet med redovisningsstandarderna i Förenta staterna, Japan eller Kanada.
- (9) Många länder har antagit IFRS direkt som nationell god redovisningssed, medan andra skapar konvergens mellan nationell god redovisningssed och IFRS under en längre tidsperiod. Med hänsyn till detta är det lämpligt att under en övergångsperiod på högst två år också tillåta att sådana emittenter från tredjeländer fortsätter att utarbeta sina årsredovisningar och halvårsrapporter i enlighet med en nationell god redovisningssed som håller på att konvergera med IFRS, förutsatt att den ansvariga nationella myndigheten offentligt har åtagit sig att genomföra detta och upprättat ett arbetsprogram. För att säkerställa att undantag endast medges i de fall då dessa villkor är uppfyllda bör det krävas att en emittent tillfredsställande kan styrka för den behöriga myndigheten att dennes nationella myndighet offentligt uttalat en sådan avsikt och upprättat ett arbetsprogram. För att säkerställa en enhetlig tillämpning inom gemenskapen bör CESR samordna de behöriga myndigheternas bedömning av huruvida dessa villkor är uppfyllda i fråga om den goda redovisningsseden som gäller i respektive tredjeland.
- (10) Under denna tvåårsperiod bör kommissionen inte bara genomföra en aktiv dialog med berörda myndigheter i tredjeland utan också noga övervaka hur arbetet fortskrider för att skapa ökad konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i Förenta staterna, Japan och Kanada och andra länder som har upprättat ett konvergensprogram för att säkerställa att de har förutsättningar för att fatta ett beslut om likvärdighet senast sex månader före den 1 januari 2009. Dessutom kommer kommissionen att aktivt övervaka den fortlopande utvecklingen av de berörda myndigheternas arbete i tredjeland i syfte att undanröja varje krav på att emittenter från gemenskapen som introducerar sig på de finansiella marknaderna i tredjeland skall omräkna finansiella rapporter som upprättats enligt IFRS. Vid utgången av den extra övergångsperioden bör kommissionen fatta ett beslut som innebär att emittenter från gemenskapen och tredjeland skall behandlas lika.
- (11) Kommissionen bör hålla Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet regelbundet underrättade om utvecklingen av arbetet för att undanröja kraven på omräkning och av konvergensprocessen. I detta syfte skall kommissionen före den 1 april 2007 överlämna en rapport till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om de tidsplaner som de nationella redovisningsmyndigheterna i Förenta staterna, Japan och Kanada avser att följa i konvergensarbetet. Dessutom bör kommissionen före den 1 april 2008 och efter samråd med CESR rapportera till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om utvecklingen av god redovisningssed i tredjeländer som tillämpas av emittenter som inte omfattas av krav på att upprätta sina årsredovisningar och halvårsrapporter i enlighet med IFRS före de räkenskapsår som inleds den 1 januari 2009 eller senare. Slutligen bör kommissionen före den 1 januari 2008 och efter vederbörligt samråd med CESR se till att det finns en definition av likvärdighet som används för att bestämma likvärdighet hos god redovisningssed i tredjeländer, på grundval av en mekanism framtagen för att fastställa detta.

- (12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Före de räkenskapsår som inleds den 1 januari 2009 eller senare får emittenter med säte i tredjeland upprätta sina koncernredovisningar samt halvårsrapporter för koncernen i enlighet med god redovisningssed i ett tredjeland, förutsatt att något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Noterna till de finansiella rapporterna innehåller ett uttryckligt uttalande utan förbehåll om att dessa överensstämmer med IFRS enligt IAS 1, Utformning av finansiella rapporter.
- b) De finansiella rapporterna har upprättats i enlighet med god redovisningssed i antingen Amerikas förenta stater, Japan eller Kanada.
- c) De finansiella rapporterna har upprättats i enlighet med god redovisningssed i ett tredjeland annat än Amerikas förenta stater, Japan eller Kanada, och samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - i) Den myndighet i tredjelandet som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i fråga har offentligt åtagit sig att före inledningen av det räkenskapsår den finansiella rapporten avser åstadkomma konvergens mellan denna redovisningssed och IFRS.
 - ii) Denna myndighet har upprättat ett arbetsprogram som bekräftar dess avsikt att uppnå konvergens före den 31 december 2008.
 - iii) Emittenten överlämnar bevis som den behöriga myndigheten anser är tillräckliga för att visa att villkoren i punkterna i och ii är uppfyllda.

Artikel 2

1. Före den 1 april 2007 skall kommissionen till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet överlämna en första rapport om tidsplanerna för arbetet i de myndigheter som ansvarar för de nationella redovisningsstandarderna i Amerikas förenta stater, Japan och Kanada i syfte att uppnå konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i dessa länder.

2. Kommissionen skall noga övervaka och regelbundet hålla Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet underrättade om framstegen i arbetet med att skapa konvergens

mellan IFRS och god redovisningssed i Amerikas förenta stater, Japan och Kanada och i arbetet med att undanröja omräkningskraven för emittenter från gemenskapen i dessa länder. Kommissionen skall omedelbart underrätta Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om arbetet inte fortskrider på ett tillfredsställande sätt.

3. Kommissionen skall också regelbundet underrätta Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om utvecklingen av diskussionerna mellan tillsynsmyndigheterna och om hur arbetet fortskrider med att skapa konvergens mellan IFRS och god redovisningssed i de tredjeländer som avses i artikel 1 c samt om framstegen avseende undanröjandet av omräkningskraven. Kommissionen skall omedelbart underrätta Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om arbetet inte fortskrider på ett tillfredsställande sätt.

4. Utöver vad som föreskrivs i punkterna 2 och 3 skall kommissionen delta i och upprätthålla ett löpande meningsutbyte med myndigheter i tredjeländer och, före den 1 april 2008, överlämna en rapport till Europeiska värdepapperskommittén och Europaparlamentet om framstegen i arbetet med att skapa konvergens och av undanröjandet av alla omräkningskrav som är tillämpliga på emittenter från gemenskapen enligt bestämmelserna i ett tredjeland som omfattas av artikel 1 b eller 1 c. Kommissionen får begära eller kräva att rapporten skall utarbetas av en utomstående person.

5. Minst sex månader före den 1 januari 2009 skall kommissionen se till att likvärdigheten hos god redovisningssed i tredjeländer bestäms enligt en definition av likvärdighet och enligt en mekanism framtagen för att fastställa detta som den skall ha upprättat före den 1 januari 2008 i enlighet med förfarandet som avses i artikel 27.2 i direktiv 2004/109/EG. När kommissionen följer vad som föreskrivs i denna punkt skall den först samråda med Europeiska värdepapperstillsynskommittén om huruvida definitionen av likvärdighet, mekanismen för att fastställa detta och de beslut om likvärdighet som fattats.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 december 2006.

På kommissionens vägnar
Charlie McCREEVY
Ledamot av kommissionen

Bilaga 4 Sammanfattning av förslagen i DS 2006:6 Informationskrav i noterade företag m.m.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 4

Promemorian innehåller förslag till lagändringar för genomförandet av ett EG-direktiv om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad (2004/109/EG) som antogs i december 2004.

I promemorian föreslås nya krav på informationslämnande i företag som är noterade på en reglerade marknad, t.ex. ett aktiemarknadsbolag. De nya informationskraven innebär bl.a. att de noterade företagen skall offentliggöra regelbunden finansiell information (års- och koncernredovisning respektive viss delårsrapportering) inom vissa givna tidsfrister och löpande offentliggöra förändringar som rör rättigheter m.m. som är knutna till de utgivna fondpappren. Offentliggörandet skall ske på sådant sätt att informationen snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten inom samtliga medlemsstater inom EES.

Vidare föreslås nya bestämmelser om offentliggörande av förändringar i större innehav i aktiemarknadsbolag (s.k. flaggningsregler). En följd av förslaget att ta in skärpta flaggningsregler i lag är att nuvarande självreglering på området kan komma att upphöra.

Med de ökade informationskraven följer också en utökad tillsyn över att bestämmelserna följs. Informationen skall således samtidigt som den offentliggörs ges in till den behöriga myndigheten, Finansinspektionen. Finansinspektionen ges för dessa uppgifter särskilda befogenheter och sanktionsmöjligheter. Vidare föreslås att Finansinspektionen utses att ansvara för den lagringsenhet som direktivet föreskriver skall hålla informationen tillgänglig för åtkomst centralt i respektive medlemsstat.

I promemorian lämnas vidare förslag till hur tillsynen över de noterade företagens finansiella rapportering skall inrättas (s.k. redovisningstillsyn). Enligt förslaget ges börser och auktoriserade marknadsplatser ett lagstadgat ansvar att övervaka att företagen upprättar sina finansiella rapporter i enlighet med gällande rapporteringsramverk. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ges rätt att meddela föreskrifter om denna övervakning. Det slutliga tillsynsansvaret åvilar Finansinspektionen.

Promemorian behandlar även frågor om information till aktieägare inför bolagsstämma och information till innehavare av vissa skuldebrev.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2007.

Lagtext

Förslag till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 5 § sekretesslagen (1980:100)¹ skall ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2005/06:140 Föreslagen lydelse

8 kap.

5 §

Sekretess gäller i statlig myndighets verksamhet, som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet, för uppgift om

1. affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att han lider skada om uppgiften röjs,
2. ekonomiska eller personliga förhållanden för annan, som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser.

I ärende hos statlig myndighet om innehav av

1. aktier i bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag, värdepappersbolag eller försäkringsaktiebolag,
2. andelar i medlemsbank eller kreditmarknadsförening, eller
3. aktier eller andelar i börs, auktoriserad marknadsplats eller clearingorganisation

gäller sekretess för uppgift om enskilda personliga eller ekonomiska förhållanden om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs. Sekretess gäller inte för beslut av myndigheten och inte heller för uppgift som erhållits från annan myndighet om uppgiften inte är sekretessbelagd där.

Sekretess gäller vidare i statlig myndighets verksamhet, som består i övervakning enligt lagen (2006:000) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden, övervakning enligt lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, övervakning enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, övervakning enligt lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, kontroll enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet eller kontroll enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet för sådan uppgift om enskilda ekonomiska eller personliga förhållanden, vilken på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten. Rör uppgiften den uppgiftsskyldige gäller dock sekretess endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretess inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

Sekretess gäller, i den mån riksdagen har godkänt avtal härom med främmande stat eller mellanfolklig organisation, hos myndighet i verk-

¹ Lagen omtryckt 1992:1474.

samhet som avses i första–tredje styckena för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållanden och ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten erhållit enligt avtalet. Samma sekretess gäller hos Finansinspektionen, i den mån regeringen föreskriver det, om inspektionen från utländsk myndighet eller utländskt organ erhållit uppgifter enligt annat avtal. Föreskrifterna i 14 kap. 1–3 §§ får inte i fråga om denna sekretess tillämpas i strid med avtalet.

Regeringen kan för särskilt fall förordna om undantag från sekretessen enligt första stycket 1, om den finner det vara av vikt att uppgiften lämnas.

Utan hinder av sekretess får uppgift enligt första stycket lämnas till en börs om uppgiften behövs för att börsen skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet eller annan författning.

Utan hinder av sekretess får uppgift enligt första stycket lämnas till en börs *eller en auktoriserad marknadsplats*, om uppgiften behövs för att börsen *eller den auktoriserade marknadsplatsen* skall kunna fullgöra sina uppgifter enligt lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet eller annan författning.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

Häriigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (1982:713)² dels att 9 kap. 9 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 9 kap. 2 a och 23–26 §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 a §

Ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall inför bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret skall vara i pappersform eller i elektronisk form. Det skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämma eller på begäran av aktieägare efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Formuläret får inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

9 §

Kallelse till bolagsstämma skall utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte bolagsordningen föreskriver längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Uppskjuts stämman till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det stämman har inletts, skall kallelse ske till den fortsatta stämman. Fordras enligt bolagsordningen för giltighet av ett bolagsstämmbeslut att det fattas på två stämmor, kan kallelse till den andra stämman inte ske innan den första stämman har hållits. I sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt bolagsordningen. En skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje aktieägare eller röstberättigad i ett ömsesidigt försäkringsbolag vars postadress är känd för bolaget, om

1. den ordinarie bolagsstämman skall hållas på någon annan tid än den som föreskrivs i bolagsordningen, eller

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Lagen omtryckt 1995:1567.

2. bolagsstämman skall behandla frågor om
- a) sådana ändringar av bolagsordningen som avses i 16 och 18 §§,
 - b) bolagets försättande i likvidation eller
 - c) upphörande av bolagets likvidation.

I kallelsen skall tydligt anges de ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet av förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

Kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om vilka som har rätt att delta i stämman. I kallelsen skall också tydligt anges de ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet av förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

I ett publikt försäkringsaktiebolag skall en kallelse till bolagsstämma även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, tio dagar före bolagsstämman. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Under minst en vecka närmast före den stämma, som avses i 5 §, skall redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen eller avskrifter av dessa hållas tillgängliga hos bolaget för aktieägarna och de röstberättigade samt genast sändas till de aktieägare eller de röstberättigade som begär det och uppger sin postadress.

23 §

Under de förutsättningar som anges i 24–26 §§ får ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, lämna information till aktieägare med användning av elektroniska hjälpmedel även i de fall då det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

Beslut om att använda elektroniska hjälpmedel fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att identifiera aktieägarna.

25 §

Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om han eller hon efter en skriftlig förfrågan har godtagit ett sådant förfarande. En aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit detta. Av förfrågan skall det framgå att information kan komma att lämnas med användning av elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

En aktieägare som får information med elektroniska hjälpmedel kan när som helst ta tillbaka sitt godtagande av detta.

26 §

Det som föreskrivs i fråga om aktieägare i 23–25 §§ skall också tillämpas på annan som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1991:980) om handel med
finansiella instrument²

dels att 3 kap. 4 §, 4 kap. 2 a § och 5 a kap. 4 § skall upphöra att gälla,

dels att 7 kap. skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 25, 34 och 37 §§, 4 kap. 1–6 §§, 6 kap. 1 a,
1 b, 1 e, 3–3 b, 3 e och 4 §§ samt rubriken närmast efter 2 kap. 36 § skall
ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas 24 nya paragrafer, 2 kap. 38–40 §§,
4 kap. 7–24 §§ samt 6 kap. 1 g, 1 h och 5 §§ samt närmast före 2 kap. 37
och 39 §§, 4 kap. 1, 3, 9, 10, 11, 14, 17, 19, 20 och 21 §§ samt 6 kap. 1 g
och 5 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya kapitel, 7 och 8 kap., av
följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2005/06:140

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §

I denna lag betyder

finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse
avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller
fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och
aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i
ett utländskt bolag (depåbevis),

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

anmält avvecklingssystem: vad som anges i 2 § lagen (1999:1309) om
system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

prospektdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG
av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när
värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om
ändring av direktiv 2001/34/EG³,

prospektförordningen: kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av
den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets
direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen
av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av
prospekt och spridning av annonser⁴,

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt
instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de
prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till
handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64, Celex
32003L0071) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den
15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om
emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring
av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Lagen omtryckt 1992:558.

³ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64 (Celex 32002L0071).

⁴ EUT L 186, 18.7.2005, s. 3 (Celex 32004R0809).

aktierelaterat finansiellt instrument:

1. aktie och finansiellt instrument som kan jämföras med aktie, såsom interimbevis, fondaktierätt och teckningsrätt, samt

2. finansiellt instrument, såsom konvertibel där rätten att begära konvertering tillkommer emittenten och teckningsoption, som ger rätt att förvärva sådant instrument som avses i 1 genom konvertering eller utövande av annan rättighet som instrumentet är bärare av, om instrumentet utfärdats av emittenten av den aktie som rättigheten hänförs till eller av ett bolag som ingår i samma koncern som den emittenten,

kvalificerade investerare:

1. juridiska personer med tillstånd att verka på finansmarknaderna,

2. juridiska personer vars verksamhet uteslutande avser investeringar i finansiella instrument,

3. stater, delstater, statliga och delstatliga myndigheter, centralbanker och Europeiska centralbanken samt Europeiska investeringsbanken, Internationella valutafonden och andra liknande mellanstatliga eller överstatliga organisationer,

4. juridiska personer som för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppfyllt minst två av följande tre förutsättningar:

a) medeltalet anställda i företaget har uppgått till minst 250,

b) nettovärdet av tillgångarna enligt balansräkningen har överstigit motsvarande 43 miljoner euro, och

c) nettoomsättningen enligt resultaträkningen har överstigit motsvarande 50 miljoner euro, samt

5. andra juridiska personer än de som omfattas av 1–4 och fysiska personer, om de av någon annan stat inom EES betraktas som kvalificerade investerare,

emissionsprogram: ett program för utgivning av icke aktierelaterade finansiella instrument av likartad sort eller kategori, fortlöpande eller vid upprepade tillfällen under en särskilt angiven emissionsperiod,

offentligt uppköpserbjudande: ett offentligt erbjudande till innehavare av aktier som har getts ut av ett svenskt eller utländskt bolag att överlåta samtliga eller en del av dessa aktier till budgivaren,

budgivare: den som lämnar ett offentligt uppköpserbjudande,

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas.

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas,

öppenhetsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG⁵.

⁵ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

2 kap.**25 §⁶**

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *emittenten har sitt säte i Sverige.*

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen vid emissioner av icke aktierelaterade finansiella instrument, om

1. instrumenten antingen

a) vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

b) innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår,

2. emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad har valt att prövningen skall utföras av inspektionen,

3. emittenten har sitt säte inom EES, och

4. det är i Sverige som instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

Godkännande skall ges om prospektet är fullständigt, sammanhängande och begripligt samt i övrigt uppfyller de krav som ställs i denna lag och prospektförordningen.

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *Sverige är hemmedlemsstat.*

I 37–40 §§ finns bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat.

Om Sverige är hemmedlemsstat enligt 39 eller 40 § skall godkännande även ges, om

1. prospektet har utformats i enlighet med reglerna i den stat där emittenten har sitt säte, och

2. informationskraven enligt reglerna i den staten motsvarar

⁶ Senaste lydelse 2005:833.

34 §⁷

Varje ny omständighet, sakfel eller förbiseende som kan påverka bedömningen av finansiella instrument som omfattas av ett prospekt och som inträffar eller uppmärksammas efter det att prospektet har godkänts men innan anmälningstiden för erbjudandet av finansiella instrument till allmänheten löper ut eller de finansiella instrumenten tas upp till handel på en reglerad marknad, skall tas in eller rättas till i ett tillägg till prospektet. Sammanfattningen, och eventuella översättningar av denna, skall kompletteras om det är nödvändigt för att återge informationen i tillägget.

Frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om inspektionen får pröva frågan om godkännande av ett prospekt enligt 25 §. Finansinspektionen skall meddela beslut med anledning av ansökan om godkännande av ett tillägg inom sju arbetsdagar från det att ansökan kom in till inspektionen. Tillägget skall därefter offentliggöras på samma sätt som prospektet har offentliggjorts på.

Frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *Sverige är hemmedlemsstat*. Finansinspektionen skall meddela beslut med anledning av ansökan om godkännande av ett tillägg inom sju arbetsdagar från det att ansökan kom in till inspektionen. Tillägget skall därefter offentliggöras på samma sätt som prospektet har offentliggjorts på.

En investerare som innan tillägget till prospektet offentliggörs har gjort en anmälan om eller på annat sätt samtyckt till köp eller teckning av de finansiella instrument som omfattas av prospektet, har rätt att återkalla sin anmälan eller sitt samtycke inom fem arbetsdagar från offentliggörandet.

***Emittenter med säte i en stat
utanför EES***

Hemmedlemsstat

Emittenter med säte inom EES

37 §⁸

När en emittent har sitt säte i en stat utanför EES, får Finansinspektionen pröva frågan om godkännande av ett prospekt avseende erbjudande av finansiella instrument till allmänheten eller upptagande av finansiella instrument till handel på en reglerad marknad, om det gäller

1. en emission av icke aktierela-

Sverige är hemmedlemsstat, om emittenten har sitt säte här i landet.

Första stycket gäller inte, om en annan stat inom EES har valts som hemmedlemsstat i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 38 § första stycket.

⁷ Senaste lydelse 2005:833.

⁸ Senaste lydelse 2005:833.

terade finansiella instrument som skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad i Sverige, och instrumenten antingen

a) vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

b) innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår,

2. andra finansiella instrument än sådana som anges i 1 och det är i Sverige som de finansiella instrumenten antingen kommer att erbjudas till allmänheten första gången efter den 31 december 2003 eller kommer att tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter det datumet, eller

3. sådana finansiella instrument som avses i 2, när

a) emittenten inte själv har valt i vilken stat inom EES som frågor om godkännande av prospekt skall prövas, och

b) emittenten senare under samma förutsättningar som i 2 har valt att prövningen skall utföras av inspektionen.

Godkännande får ges, om

1. prospektet har utformats i enlighet med reglerna i den stat där emittenten har sitt säte, och

2. informationskraven enligt reglerna i den stat där emittenten har sitt säte motsvarar kraven i denna lag och prospektförordningen.

38 §

Sverige är hemmedlemsstat, om emittenten, den som lämnar

erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som antingen

1. vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

2. innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår.

Sverige får väljas som hemmedlemsstat enligt första stycket, om

1. emittenten har sitt säte inom EES, och

2. det är i Sverige som de finansiella instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

Emittenter med säte i en stat utanför EES

39 §

Om emittenten har sitt säte i en stat utanför EES är Sverige hemmedlemsstat, om emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som antingen

1. vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

2. innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten

eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Sverige får väljas som hemmedlemsstat enligt första stycket, om det är här i landet som de finansiella instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

40 §

Sverige är hemmedlemsstat om emittenten har sitt säte i en stat utanför EES och ger ut andra finansiella instrument än sådana som avses i 39 § första stycket, om

1. det är i Sverige som de finansiella instrumenten antingen kommer att erbjudas till allmänheten första gången efter den 31 december 2003 eller kommer att tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter det datumet, och

2. emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att finansiella instrument skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat.

Sverige är även hemmedlemsstat i fråga om sådana finansiella instrument som avses i första stycket när någon annan än emittenten har valt en hemmedlemsstat inom EES som inte är Sverige och emittenten senare, under samma förutsättningar som i första stycket, väljer Sverige som hemmedlemsstat.

4 kap.

Tillämpningsområde m.m.

1 §⁹

Den som har förvärvat eller överlåtit aktier i ett svenskt *Bestämmelserna i 2–17, 19 och 20 §§ skall tillämpas i fråga om*

⁹ Senaste lydelse 1992:1713.

aktiebolag, som har gett ut aktier vilka är inregistrerade vid en börs belägen eller verksam i ett land inom EES eller som utan att vara inregistrerade är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats här i landet, skall inom sju dagar därefter skriftligen anmäla förvärvet eller överlåtelsen till bolaget och till svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktier i bolaget är noterade eller, om aktierna inte är noterade här i landet, till Finansinspektionen, om

1. förvärvet medför att förvärvarens andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget uppnår eller överstiger någon av gränserna 10, 20, 33 1/3, 50 och 66 2/3 procent,

2. överlåtelsen medför att överlåtarens andel av röstetalet för samtliga aktier i bolaget går ned under någon av gränserna i 1.

2 §¹⁰

Vid tillämpning av 1 § skall följande aktier räknas som förvärvarens eller överlåtarens egna, nämligen sådana som ägs av

1. företag inom samma koncern som förvärvaren eller överlåtaren,

2. den som innehar aktier i bolaget för förvärvarens eller överlåtarens räkning,

3. den som med förvärvaren eller överlåtaren har träffat skriftlig överenskommelse att genom samordnat utövande av rösträtten inta en långsiktig gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning,

4. den för vars aktier förvärvaren eller överlåtaren eller något företag inom samma koncern som förvärvaren eller överlåtaren har fått eller kommer att få utöva rösträtten,

5. make eller sambo till

aktier utgivna av ett svenskt aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES.

Bestämmelser om aktier utgivna av vissa aktiebolag med säte i en stat utanför EES finns i 21–24 §§.

Andra aktiebolag än sådana som avses i första eller andra stycket och vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats skall offentliggöra information motsvarande den som anges i detta kapitel i enlighet med offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av utgivarens hemmedlemsstat.

Det som föreskrivs i fråga om aktier i 1–17 §§ skall också tillämpas på

1. depåbevis som medför rätt att rösta för de aktier som depåbevisen avser, och

2. finansiella instrument som ger rätt för innehavaren att förvärva aktier som redan har getts ut av sådana bolag som avses i 1 § första eller andra stycket.

Om ett sådant finansiellt instrument som nämns i första stycket 2 förfaller, skall detta anses som en överlåtelse av det finansiella instrumentet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka finansiella instrument som skall omfattas av första stycket 2.

¹⁰ Senaste lydelse 2005:912.

förvärvaren eller överlåtaren,
6. omyndiga barn som står
under förvärvarens eller överlåta-
rens vårdnad.

Med koncern avses i denna
paragraf detsamma som i 1 kap.
11 och 12 §§ aktiebolagslagen
(2005:551). Vad som där sägs om
moderbolag skall även tillämpas
på fysiska personer och andra
juridiska personer än aktiebolag.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Anmälningsskyldighet

3 §¹¹

Anmälan enligt 1 § skall
innehålla uppgift om

1. den anmälningsskyldiges
namn och personnummer eller
annat identifieringsnummer eller,
om den anmälningsskyldige är en
juridisk person, firma, organisa-
tionsnummer eller annat identi-
fieringsnummer och adress,

2. antal och de slag av aktier
som den anmälningsskyldige
förfogar över,

3. storleken av ökningen eller
minskningen av aktieinnehavet,

4. tidpunkten för ändringen eller
ändringarna.

Den som har förvärvat eller
överlåtit aktier skall skriftligen
eller på elektronisk väg anmäla
förvärvet eller överlåtelsen till
bolaget och Finansinspektionen,
om

1. förvärvet medför att förvärva-
rens andel av samtliga aktier i
bolaget eller av röstetalet för
samtliga aktier i bolaget uppnår
eller överstiger någon av
gränserna 5, 10, 15, 20, 25, 30,
50, 75 och 90 procent, eller

2. överlåtelsen medför att
överlåtarens andel av samtliga
aktier i bolaget eller av röstetalet
för samtliga aktier i bolaget går
ned under någon av gränserna i 1.

När ett finansiellt instrument
som avses i 2 § första stycket 2
utnyttjas för förvärv av aktier,
skall förvärvet anmälas till bolaget
och Finansinspektionen, om
förvärvarens andel av samtliga
aktier i bolaget eller av röstetalet
för samtliga aktier i bolaget
därigenom uppnår eller överstiger
någon av gränserna i första
stycket 1. Detta gäller även om
förvärvet av det finansiella
instrumentet har anmälts enligt
första stycket 1.

Med förvärv och överlåtelse av
aktier jämställs att någon som

¹¹ Senaste lydelse 1992:558.

anges i 4 § första stycket förvärvar eller överlåter aktier, liksom att ett sådant förhållande som nämns där uppkommer eller upphör.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

4 §¹²

Aktiebolaget skall, om börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen inte har offentliggjort uppgifterna i en anmälan inom nio dagar från det att bolaget mottog denna, självt offentliggöra dessa uppgifter.

Vid tillämpning av 3 § skall följande aktier räknas som förvärvarens eller överlåtarens egna, nämligen sådana som ägs av

1. företag inom samma koncern som förvärvaren eller överlåtarens,

2. den som innehar aktier i bolaget för förvärvarens eller överlåtarens räkning, om förvärvaren eller överlåtarens kontrollerar hur rösträtten för aktierna skall utövas,

3. den som med förvärvaren eller överlåtarens eller med ett företag i samma koncern som förvärvaren eller överlåtarens har träffat en överenskommelse att genom samordnat utövande av rösträtten inta en långsiktig gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning,

4. den för vars aktier förvärvaren eller överlåtarens eller något företag inom samma koncern som förvärvaren eller överlåtarens har fått eller kommer att få utöva rösträtten,

5. make eller sambo till förvärvaren eller överlåtarens,

6. omyndiga barn som står under förvärvarens eller överlåtarens vårdnad,

7. andra närstående till förvärvaren eller överlåtarens än sådana som avses i 5 och 6, om de har gemensamt hushåll med honom eller henne sedan minst ett år.

Med koncern avses i denna paragraf detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551). Det som där föreskrivs om moderbolag

¹² Senaste lydelse 1992:558.

5 §¹³

Börsen, den auktoriserade marknadsplatsen eller, om aktierna inte är noterade här i landet, Finansinspektionen får besluta att ett offentliggörande enligt 4 § inte behöver ske om

1. det strider mot något allmänt intresse,

2. det kan allvarligt skada aktiebolaget, såvida inte ett underlåtande att offentliggöra skulle kunna vilseleda allmänheten om bolagets ställning,

3. ett värdepappersinstitut förvärvat eller överlåtit aktierna i sin värdepappersrörelse.

Aktiebolaget skall omedelbart underrättas om ett beslut om undantag enligt första stycket. Om beslutet fattats av en börs eller auktoriserad marknadsplats skall det också omedelbart tillställas Finansinspektionen som har att pröva om offentliggörande ändå skall ske. Beslutar inspektionen att uppgifterna skall offentliggöras, skall börsen eller marknadsplatsen göra detta omedelbart.

6 §¹⁴

Ett svenskt aktiebolag som förvärvar eller överlåter egna aktier skall anmäla förvärvet eller överlåtelsen till svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Om handeln sker i återköpsprogram enligt förordningen (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och

Ett företag som ingår i en sådan koncern som avses i 4 § andra stycket är befriat från anmälningskyldighet enligt 3 §, om anmälan görs av moderföretaget eller, om detta i sin tur är ett dotterföretag, av dess eget moderföretag.

Om anmälningskyldighet har uppkommit genom att någon fått fullmakt att rösta för aktier vid en bolagsstämma, behöver en ny anmälan inte göras när fullmakten efter bolagsstämman upphör att gälla, under förutsättning att det i den anmälan som gjordes i samband med att fullmakten lämnades angavs vilken andel av det totala antalet aktier och röster i bolaget som skulle komma att innehas efter fullmaktens

¹³ Senaste lydelse 1992:1713.

¹⁴ Senaste lydelse 2005:378.

stabilisering av finansiella instrument, skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela föreskrifter om i vilken omfattning och på vilket sätt uppgifter om förvärvet eller överlåtelsen skall offentliggöras samt om hur skyldigheten att anmäla förvärv och överlåtelser till Finansinspektionen skall fullgöras.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

7 §

Om flera personer blir anmälningsskyldiga på grund av samma händelse, får de göra en gemensam anmälan.

8 §

Om ett aktiebolag som avses i 1 § första stycket ökar eller minskar det totala antalet aktier eller röster i bolaget, skall bolaget den sista handelsdagen i den kalendermånad då ökningen eller minskningen har skett offentliggöra uppgifter om ändringen.

En aktieägare vars andel av det totala antalet aktier eller röster i bolaget genom en sådan händelse som nämns i första stycket

1. uppnår eller överstiger någon av gränserna i 3 § första stycket 1, eller

2. går ned under någon av dessa gränser

skall anmäla detta till bolaget och Finansinspektionen.

Tidsfrister för anmälan

9 §

En anmälan enligt 3 § skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast

1. handelsdagen efter den dag då den anmälningsskyldige ingått avtal om förvärv eller överlåtelse av aktier eller annan ändring skett

i aktieinnehavet,

2. i fall som avses i 4 § första stycket 1–4, handelsdagen efter den dag då anmälnings-skyldigheten uppkom, eller

3. i fall som avses i 4 § första stycket 5–7, handelsdagen efter den dag då den anmälnings-skyldige fick vetskap om den närståendes innehav eller ändringen av det.

En anmälan enligt 8 § andra stycket skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast handelsdagen efter den dag då aktieägaren har informerats om ökningen eller minskningen av antalet aktier eller röster.

Offentliggörande av uppgifter i en anmälan

10 §

Ett aktiebolag som mottar en anmälan enligt 3 § eller 8 § andra stycket skall offentliggöra uppgifterna i denna senast klockan tolv följande handelsdag.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande finns i 19 §.

Undantag från anmälnings-skyldigheten

11 §

En anmälan enligt 3 § eller 8 § andra stycket behöver inte göras i fråga om

1. aktier som förvärvas endast för att användas för clearing och avveckling av transaktioner och som i detta syfte innehas under en kort tid,

2. aktier som förvaltas av någon i eget namn men för annans räkning, under förutsättning att förvaltaren bara får utöva rösträtten för aktierna enligt instruktioner som förvaltaren har mottagit skriftligen eller på elektronisk väg, eller

3. aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av en nationell centralbank som ingår i det europeiska centralbankssystemet när banken fullgör sina uppgifter som monetär myndighet, förutsatt att transaktionen i fråga är kortvarig och att den rösträtt som hör till aktierna inte utnyttjas.

12 §

Vid tillämpningen av bestämmelserna om anmälningsskyldighet i 3 § och 8 § andra stycket skall aktier som ingår i ett kreditinstituts, värdepappersbolags eller utländskt värdepappersföretags handelslager inte räknas med, om

1. aktierna motsvarar högst 5 procent av det totala antalet aktier eller röster i bolaget, och

2. rösterna för dem inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i förvaltningen av aktiebolaget.

13 §

Skyldigheten att enligt 3 § eller 8 § andra stycket anmäla att andelen av rösterna eller det totala antalet aktier har uppnått eller över- eller understigit 5 procent gäller inte för en marknadsgarant om

1. aktierna förvärvas eller avyttras i denna egenskap,

2. marknadsgaranten har tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, eller motsvarande tillstånd i ett annat land inom EES, och

3. marknadsgaranten inte ingriper i förvaltningen av aktiebolaget eller utövar något inflytande över detta i syfte att bolaget skall köpa sådana aktier eller stödja aktiepriset.

Med marknadsgarant avses

någon som på finansmarknaderna har åtagit sig att fortlöpande handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital och till priser som fastställts av denne.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Undantag i fråga om koncerner

14 §

Vid tillämpningen av 3 och 4 §§ behöver en sammanläggning av aktier som innehas av företag inom en koncern inte göras i sådana fall som avses i 15 och 16 §§

15 §

Ett moderföretag till ett fondbolag behöver inte lägga samman sitt innehav av aktier med aktier som ingår i en värdepappersfond som förvaltas av bolaget enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder, om bolaget utnyttjar rösträtten för aktierna oberoende av moderföretaget.

Första stycket skall också tillämpas på moderföretag till ett sådant förvaltningsbolag som avses i 1 kap. 6 § första stycket lagen om investeringsfonder, i fråga om aktier som bolaget förvaltar i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹⁵, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG¹⁶. Detsamma gäller aktier som förvaltas av ett motsvarande förvaltningsbolag med säte i en stat utanför EES.

¹⁵ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3 (Celex 31985L0611).

¹⁶ EUT L 79, 24.3.2005, s. 9 (Celex 32005L0001).

16 §

Ett moderföretag till ett värdepappersbolag som har tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse behöver inte lägga samman sitt innehav av aktier med innehav av aktier som bolaget förvaltar för enskilda kunder, om bolaget

1. endast får utnyttja rösträtten för aktierna enligt instruktioner i skriftlig eller elektronisk form eller ser till att individuella portföljförvaltningstjänster utförs oberoende av alla andra tjänster och i enlighet med 1 kap. 7 § lagen om värdepappersrörelse, och

2. utnyttjar rösträtten för aktierna oberoende av moderföretaget.

Första stycket skall också tillämpas på ett moderföretag till ett utländskt värdepappersföretag som avses i 1 kap. 3 c § lagen om värdepappersrörelse som har tillstånd att tillhandahålla sådan portföljförvaltning som avses i artikel 4.1 nr 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG¹⁷, i fråga om aktier som värdepappersföretaget förvaltar för enskilda kunder. Detsamma gäller aktier som förvaltas av ett motsvarande utländskt värdepappersföretag med säte i en stat utanför EES.

¹⁷ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039).

**Förvärv och överlåtelse av
egna aktier**

17 §

Ett aktiebolag som nämns i 1 § första stycket och som förvärvar eller överlåter egna aktier skall offentliggöra uppgifter om detta, om förvärvet eller överlåtelsen medför att den andel av aktierna i bolaget som innehas av bolaget självt eller den andel av det totala antalet röster i bolaget som de egna aktierna representerar uppnår, överstiger eller går ned under någon av gränserna i 3 § första stycket 1.

Uppgifterna skall offentliggöras senast klockan tolv handelsdagen efter förvärvet eller överlåtelsen.

18 §

Ett svenskt aktiebolag som förvärvar eller överlåter egna aktier skall anmäla förvärvet eller överlåtelsen till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Om handeln sker i återköpsprogram enligt förordningen (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument¹⁸, skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen eller till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade och till vilken inspektionen har överlåtit uppgiften att ta emot anmälan.

¹⁸ EUT L 336, 23.12.2003, s. 33 (Celex 32003R2273).

Offentliggörande av information

19 §

Ett aktiebolag som anges i 1 § första stycket skall offentliggöra information enligt detta kapitel så att den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten i EES.

Ingivande till Finansinspektionen och lagring av information

20 §

Information som skall offentliggöras enligt detta kapitel skall samtidigt ges in till Finansinspektionen.

Informationen skall lagras elektroniskt enligt 9 a kap. 4 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Aktier utgivna av bolag utanför EES

21 §

Bestämmelserna i 2–17, 19 och 20 §§ skall, om inte annat framgår av 22–24 §§, tillämpas också i fråga om aktier som har getts ut av ett aktiebolag som

- 1. har säte i en stat utanför EES,*
- 2. har sina aktier noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, och*
- 3. till följd av detta är skyldigt att ge in ett dokument enligt 6 kap. 1 b § till Finansinspektionen.*

22 §

Bestämmelserna i 8 § första stycket om offentliggörande av ändringar i antalet aktier eller röster i aktiebolaget behöver inte iakttas om bolaget uppfyller krav

som uppställs i offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar de som följer av artikel 15 i öppenhetsdirektivet.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

23 §

Tidsfristen i 10 § första stycket för offentliggörande av uppgifterna i en anmälan behöver inte iakttas om aktiebolaget uppfyller krav som uppställs i offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar de som följer av artikel 12.6 i öppenhetsdirektivet.

24 §

Bestämmelserna i 17 § om offentliggörande av vissa förvärv eller överlåtelser av egna aktier behöver inte iakttas om aktiebolaget uppfyller krav som uppställs i offentlig reglering i en stat utanför EES och som motsvarar de som följer av artikel 14 i öppenhetsdirektivet.

Lydelse enligt prop. 2005/06:140

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §

För övervakningen av efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag, lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, prospektförfordningen och lagen (2006:000) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, får Finansinspektionen för sin tillsyn anmoda

1. ett företag eller någon annan att tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken att inställa sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning en anmodan skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av 2 och 2 b kap. gäller inte första stycket 2.

Vid tillämpningen av 2, 2 b och 4 kap. denna lag samt 5 a kap., 9 a kap. och 11 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet gäller inte första stycket 2.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 b §¹⁹

En emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad skall varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Om det i dokumentet hänvisas till information i ett annat dokument, skall det anges var det dokumentet finns att få.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilken information dokumentet skall innehålla.

Bestämmelser om offentliggörandet av dokumentet finns i prospektförordningen. Dokumentet skall ges in till Finansinspektionen inom den tid som anges i artikel 27 i förordningen.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte gälla i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro.

En emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad skall, *om Sverige är hemmedlemsstat*, varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Om det i dokumentet hänvisas till information i ett annat dokument, skall det anges var det dokumentet finns att få.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte gälla i fråga om

1. sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 2 §, och

2. icke aktierelaterade finansiella instrument som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte heller gälla i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 §, om inte bestämmelserna i denna lag och prospektförordningen har blivit tillämpliga enligt 2 kap. 8 §.

1 e §²⁰

När ett prospekt är giltigt i Sverige enligt 2 kap. 36 §, skall Finansinspektionen underrätta den myndighet som har godkänt pro-

När ett prospekt är giltigt i Sverige enligt 2 kap. 36 §, skall Finansinspektionen underrätta den myndighet som har godkänt pro-

¹⁹ Senaste lydelse 2005:833.

²⁰ Senaste lydelse 2005:833.

spektet, om emittenten eller ett utländskt värdepappersföretag som medverkar vid ett erbjudande av finansiella instrument till allmänheten har gjort sig skyldig till ekonomisk brottslighet eller har överträtt bestämmelserna i 6 kap. 1 b § denna lag eller lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Om emittenten eller det utländska värdepappersföretaget, trots de åtgärder som vidtagits av den myndighet som godkänt prospektet, fortsätter brottsligheten eller överträdelsen, får Finansinspektionen vidta åtgärd enligt 1 c och 1 d §§. Innan åtgärd vidtas skall inspektionen underrätta den myndighet som har godkänt prospektet. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilken ekonomisk brottslighet som avses i första stycket.

spektet, om en styrelseledamot eller en anställd som har en ledande ställning i emittenten eller ett utländskt värdepappersföretag som medverkar vid ett erbjudande av finansiella instrument till allmänheten har gjort sig skyldig till ekonomisk brottslighet.

Finansinspektionen skall även underrätta den myndighet som avses i första stycket, om emittenten eller ett utländskt värdepappersföretag som medverkar vid ett erbjudande av finansiella instrument till allmänheten har överträtt bestämmelserna i 6 kap. 1 b § denna lag eller lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Om brottsligheten eller överträdelsen enligt första eller andra stycket fortsätter, trots de åtgärder som vidtagits av den myndighet som godkänt prospektet, får Finansinspektionen vidta åtgärd enligt 1 c och 1 d §§. Innan någon åtgärd vidtas skall inspektionen underrätta myndigheten. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

Finansinspektionen skall, om det finns skälig anledning att anta att en person som avses i första stycket har gjort sig skyldig till ekonomisk brottslighet begära uppgift om personen ur det register som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

1 g §

Bestämmelserna i 1 h § skall tillämpas om aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och aktierna har getts ut av ett bolag som har sitt säte

1. i en annan stat inom EES, eller

2. i en stat utanför EES och inte omfattas av 4 kap. 21 §.

I 11 a kap. 12 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet finns bestämmelser om ingripande mot sådana bolag som nämns i första stycket.

1 h §

Om Finansinspektionen konstaterar att bestämmelserna om anmälan i 4 kap. har överträtts, och detta samtidigt innebär en överträdelse av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat där bolaget har sitt säte, eller, om bolaget har sitt säte i en stat utanför EES, där bolaget ger in det dokument som anges i artikel 10 i prospekt-direktivet.

Om överträdelsen fortsätter trots de åtgärder som har vidtagits av den myndighet som Finansinspektionen har under rättat, får Finansinspektionen vid vite förelägga den anmälnings-skyldige att anmäla innehavet till bolaget och till Finansinspektionen. Innan åtgärden vidtas skall inspektionen underrätta den myndighet som nämns i första stycket. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

Finansinspektionen får vid vite förelägga någon att göra rättelse om han inte fullgör skyldigheten att

1. göra anmälan till *aktiebolag och till börs eller auktoriserad marknadsplats* enligt 4 kap. 1 §,

2. offentliggöra *uppgifterna i en anmälan* enligt 4 kap. 4 §,

3. följa bestämmelserna i 5 a kap. 1–3 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 a kap. 4 §,

4. följa en anmodan enligt 6 kap. 1 a §, eller

5. sammanställa och till Finansinspektionen ge in ett dokument enligt 1 b §.

1. göra anmälan till *aktiebolaget och Finansinspektionen* enligt 4 kap. 3 § eller 8 § andra stycket,

2. offentliggöra *uppgifter* enligt 4 kap. 8 § första stycket, 10 § eller 17 §, eller att ge in sådana uppgifter till Finansinspektionen enligt 4 kap. 20 §,

4. följa en anmodan enligt 1 a §, eller

Lydelse enligt prop. 2005/06:140

Föreslagen lydelse

3 a §

Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall tas ut av den som

1. trots att prospektskyldighet föreligger inte ansöker om godkännande av ett prospekt enligt 2 kap. 25 §,

2. inte ansöker om godkännande av ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §,

3. inte offentliggör ett prospekt enligt 2 kap. 28 och 29 §§ eller ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §,

4. trots att skyldighet att upprätta en erbjudandehandling föreligger inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen om (2006:000) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, eller

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §.

4. trots att skyldighet att upprätta en erbjudandehandling föreligger inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:000) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §,

6. inte i rätt tid fullgör skyldigheten att göra anmälan till *aktiebolaget och Finansinspektionen* enligt 4 kap. 3 § eller 8 § andra stycket, eller

7. inte i rätt tid offentliggör uppgifter enligt 4 kap. 8 § första stycket, 10 § eller 17 §.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Den särskilda avgiften skall i fall som avses i

1. första stycket 1–5 vara lägst

²¹ Senaste lydelse 2005:833.

2. första stycket 6 eller 7 vara
lägst 15 000 kronor och högst
5 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 b §²²

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av, *inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum*, har delgetts upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av har delgetts upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen, *i fall som avses i*

1. 3 a § första stycket 1–5 inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum, och

2. 3 a § första stycket 6 eller 7 inom två år från det att överträdelsen ägde rum.

3 e §²³

Särskild avgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Särskild avgift som påförts enligt 3 a § första stycket 1–5 faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

4 §

För att bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag skall de institut som står under Finansinspektionens tillsyn betala årliga avgifter enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

De institut som står under Finansinspektionens tillsyn skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens övervakning enligt denna lag.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

5 §

Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet enligt denna

²² Senaste lydelse 2005:833.

²³ Senaste lydelse 2005:833.

lag samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av prospektdirektivet och av öppenhetsdirektivet.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Föreslagen lydelse

7 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. formerna för val av hemmedlemsstat enligt 2 kap. 38–40 §§
2. villkor för sådana avtal som avses i 3 kap. 1 och 3 §§,
3. tillsynen över marknadsgaranter som inte är värdepappersinstitut och som har utnyttjat undantaget i 4 kap. 13 § första stycket,
4. tillämpning av bestämmelserna om undantag från sammanläggning av innehav inom en koncern enligt 4 kap. 15 och 16 §§,
5. i vilken omfattning och på vilket sätt uppgifter om förvärv eller överlåtelse av egna aktier skall offentliggöras enligt 4 kap. 18 § samt om hur skyldigheten att anmäla förvärv och överlåtelser till Finansinspektionen skall fullgöras,
6. hur offentliggörande enligt 4 kap. 19 § skall ske,
7. information enligt 5 a kap. 1 och 2 §§, och
8. hur uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 1 a § första stycket skall fullgöras.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. vilken ekonomisk brottslighet som avses i 6 kap. 1 e § första stycket,
2. hur registerkontrollen enligt 6 kap. 1 e § fjärde stycket skall gå till, och
3. sådana avgifter för tillsyn som avses i 6 kap. 4 §.

8 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionen får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

2. Sverige skall vara hemmedlemsstat enligt 2 kap. 40 §, om en emittent har gjort ett sådant val enligt artikel 30.1 i prospektdirektivet.

3. Den som vid lagens ikraftträdande är anmälningsskyldig enligt 4 kap. 3 § eller 8 § andra stycket, skall anmäla innehavet enligt bestämmelserna i de paragraferna. Anmälan skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast den 15 april 2007. Detta gäller dock inte den som har gjort motsvarande anmälan före lagens ikraftträdande eller som senast den 15 april 2007 anmäler förändringar i innehavet enligt de nämnda bestämmelserna.

4. Ett aktiebolag som vid lagens ikraftträdande innehar egna aktier i sådan omfattning att skyldighet att offentliggöra innehavet uppkommer enligt 4 kap. 17 §, skall senast den 5 april 2007 offentliggöra uppgifter om innehavet. Detta gäller dock inte ett aktiebolag som har offentliggjort motsvarande uppgifter före lagens ikraftträdande eller som senast den 5 april 2007 offentliggör förändringar i innehavet enligt de nämnda bestämmelserna.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet

dels att 5 kap. 6 § skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 5 kap. 6 § skall utgå,

dels att 1 kap. 4 § och 6 kap. 4 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken till 11 kap. skall lyda "Tillsyn över börser, auktoriserade marknadsplatser och clearingorganisationer",

dels att det i lagen skall införas 23 nya paragrafer, 1 kap. 5–8 §§, 4 kap. 1 b, 2 b–2 d §§, 5 kap. 5–16 §§ och 6 kap. 5–7 §§, samt närmast före 1 kap. 5 och 8 §§, 4 kap. 2 b §, 5 kap. 5, 6, och 11 §§ samt 6 kap. 5, 6 och 7 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya kapitel, 5 a, 9 a och 11 a kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.
4 §²

I denna lag betyder

1. börs: företag som har fått auktorisation enligt 2 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument mellan till verksamheten anslutna medlemmar,

2. börsmedlem: den som av en börs har fått tillåtelse att delta i handeln vid börser,

3. auktoriserad marknadsplats: företag som har fått auktorisation enligt 7 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument,

4. clearingverksamhet: fortlöpande verksamhet som består i

a) att på clearingmedlemmarnas vägnar göra avräkningar beträffande deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta, eller

b) att genom inträdande som part eller som garant ta över ansvaret för förpliktelsernas fullgörande, eller

c) på annat väsentligt sätt sörja för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

5. clearingorganisation: företag som har fått tillstånd enligt 8 kap. att driva clearingverksamhet,

6. clearingmedlem: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

7. option: en rätt att till ett bestämt pris i framtiden få köpa eller sälja tillgångar eller en rätt att vid en framtida tidpunkt få ett belopp som räknas ut på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Senaste lydelse 2005:914.

8. termin: ett avtal om köp av tillgångar som mot ett i avtalet bestämt pris skall levereras vid en framtida tidpunkt eller ett avtal om att betalning mellan parterna i framtiden skall ske på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

9. finansiellt instrument och fondpapper: vad som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,

10. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller om innehavet annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

12. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

12. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

13. öppenhetsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG³.

Hemmedlemsstat

5 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare som har sitt säte här, om utgivaren

1. är ett aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, eller

2. har gett ut det slag av skuldebrev som avses i 5 kap. 6 § första stycket om vart och ett av skuldebreven har ett nominellt värde som understiger motsvarande 1 000 euro och är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en

³ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

6 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare som har sitt säte i en stat utanför EES, om

1. utgivaren har gett ut aktier eller det slag av skuldebrev som avses i 5 kap. 6 § första stycket och vart och ett av skuldebreven har ett nominellt värde som understiger motsvarande 1 000 euro,

2. dessa fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, och

3. utgivaren till följd av detta är skyldig att ge in ett dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.

7 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare i andra fall än som anges i 5 eller 6 § om denne har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES och utgivaren väljer att Sverige skall vara hemmedlemsstat.

En utgivare får välja att Sverige skall vara hemmedlemsstat endast om utgivaren har sitt säte här eller om fondpapperen är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

En utgivare som har valt att Sverige skall vara hemmedlemsstat får ändra detta val tidigast efter tre år, om inte förutsättningarna i första stycket dessförinnan har upphört att gälla.

*Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer får
meddela föreskrifter om formerna
för valet av hemmedlemsstat.*

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

***Fondpapper som är upptagna
till handel i en annan stat inom
EES***

8 §

*Om Sverige är hemmedlemsstat
för en utgivare vars fondpapper
inte är noterade vid en börs eller
en auktoriserad marknadsplats,
men är upptagna till handel på en
reglerad marknad i en annan stat
inom EES, skall följande
bestämmelser i 5 kap. tillämpas av
utgivaren:*

*3 § första stycket 3 om kurs-
påverkande information,*

5 § om utseende av ombud,

*6–10 §§ om utgivare av
skuldebrev, och*

*11–16 §§ om utgivare med säte i
en stat utanför EES.*

*Av 5 a kap. 1 § framgår att
bestämmelserna i 5 a kap. är
tillämpliga på sådana utgivare
som anges i första stycket.*

4 kap.

1 b §

*Notering av och handel med ett
visst fondpapper utgivet av någon
som enligt öppenhetsdirektivet har
möjlighet att välja hemmedlems-
stat får inte inledas förrän
utgivaren har valt en stat inom
EES som hemmedlemsstat.*

*Första stycket gäller inte i fråga
om*

*1. andelar i en investeringsfond
eller i ett sådant fondföretag som
avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen
(2004:46) om investeringsfonder,
och*

*2. fordringsrätter med kortare
löptid än ett år.*

2 b §

En börs skall övervaka att den som har gett ut fondpapper som är inregistrerade eller noterade vid börsen upprättar regelbunden finansiell information i enlighet med bestämmelserna i 5 a kap. 4, 5 och 7 §§

Övervakningen skall vara organiserad på ett sådant sätt att intressekonflikter inte uppstår.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om övervakningen av regelbunden finansiell information vid en börs.

2 c §

Om börsen finner att en överträdelse har skett av de bestämmelser som gäller för upprättandet av regelbunden finansiell information, skall börsen anmäla detta till Finansinspektionen.

En anmälan behöver inte göras om utgivaren på börsens uppmaning offentliggjort rättad eller kompletterad information.

2 d §

En börs skall regelbundet rapportera till Finansinspektionen om den övervakning som skall ske enligt 2 b §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet, omfattningen och fullgörandet av rapporteringen.

Särskilda bestämmelser om aktier5 §⁴

Den som har gett ut aktier som är inregistrerade vid en börs skall utse ett finansiellt institut som ombud genom vilket aktieägarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Särskilda bestämmelser om skuldebrev

6 §

I 7–10 §§ avses med skuldebrev obligationer och andra överlåtbara skuldförbindelser, med undantag för sådana som

1. om de konverteras eller om de rättigheter som de medför utövas, ger rätt att förvärva aktier eller finansiella instrument som kan jämföras med aktier, eller

2. utgörs av fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

Bestämmelserna i 7–10 §§ skall tillämpas i fråga om skuldebrev som är inregistrerade vid en börs.

Bestämmelserna i 8–10 §§ skall inte tillämpas i fråga om skuldebrev som har getts ut av en stat inom EES eller av ett landsting eller en kommun eller motsvarande regional eller lokal myndighet inom EES.

7 §

Den som har gett ut skuldebrev skall se till att alla innehavare av skuldebrev som har getts ut samtidigt och på samma villkor behandlas lika när det gäller de rättigheter som är knutna till skuldebreven.

⁴ Tidigare 5 § upphävd genom 2005:834.

En utgivare av skuldebrev får inte hindra innehavare av skuldebreven från att utöva sina rättigheter genom en fullmakt till annan.

Om den som har gett ut skuldebreven har sitt säte i en annan stat än Sverige, gäller första stycket endast om lagstiftningen i den staten tillåter att sådan fullmakt används.

Om den som har gett ut skuldebrev avser att hålla ett möte med innehavare av skuldebreven skall utgivaren

1. informera skuldebrevsinnehavarna om plats, tid och dagordning för mötet samt om vad som krävs för att en innehavare skall ha rätt att delta i mötet,

2. tillhandahålla skuldebrevsinnehavarna ett fullmaktsformulär i pappersform eller i elektronisk form, antingen tillsammans med kallelsen till mötet eller på begäran av skuldebrevsinnehavare efter det att mötet har tillkännagetts.

Den som har gett ut skuldebrev skall informera skuldebrevsinnehavarna om utbetalning av ränta, utövande av rättigheter avseende konvertering, utbyte, teckning eller annullering och återbetalning.

Utgivaren skall utse ett finansiellt institut som ombud genom vilket skuldebrevsinnehavarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Utgivare med säte i en stat utanför EES

Bestämmelserna i 12–16 §§ är tillämpliga på den som har gett ut

där angivna fondpapper som är inregistrerade vid en börs om utgivaren har sitt säte i en stat utanför EES och har Sverige som hemmedlemsstat.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

12 §

Utgivare av skuldebrev behöver inte iaktta bestämmelserna i 7–10 §§ om utgivaren uppfyller krav som uppställs i offentlig reglering i ett land utanför EES och som motsvarar dessa bestämmelser.

13 §

Bestämmelserna i 14–16 §§ behöver inte iakttas av en utgivare av aktier om utgivaren uppfyller krav som uppställs i offentlig reglering i ett land utanför EES och som motsvarar dessa bestämmelser.

14 §

Utgivare av aktier skall behandla alla aktieägare som innehar aktier av samma slag lika.

15 §

Inför en bolagsstämma skall en utgivare av aktier informera aktieägare om

1. plats, tid och dagordning för stämman,

2. det totala antalet aktier och rösträtter, och

3. aktieägaress rätt att delta i stämman.

16 §

En utgivare av aktier får inte hindra aktieägare från att utöva sina rättigheter genom fullmakt, om lagstiftningen i den stat där utgivaren har sitt säte tillåter att sådan fullmakt används.

Om fullmakt får användas skall utgivaren inför en bolagsstämma tillhandahålla ett fullmaktsformulär i pappersform eller elektronisk form till dem som har

Föreslagen lydelse

5 a kap. Regelbunden finansiell information

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för en utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat och vars fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES.

Särskilda bestämmelser om utgivare som har sitt säte i en stat utanför EES finns i 9 §.

Utgivare som inte har Sverige som hemmedlemsstat skall, om utgivarens fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, offentliggöra regelbunden finansiell information i enlighet med offentlig reglering i hemmedlemsstaten som bygger på öppenhetsdirektivet.

2 § Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas om utgivaren är

1. en stat,
2. ett landsting eller en kommun eller en motsvarande regional eller lokal myndighet i en stat,
3. en mellanstatlig organisation i vilken en eller flera stater inom EES är medlemmar,
4. Europeiska centralbanken, eller
5. en centralbank i en stat inom EES.

3 § Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas i fråga om

1. andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder,
2. fordringsrätter med en kortare löptid än ett år, och
3. obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser som var och en har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro och som inte är av sådant slag som anges i 5 kap. 6 § första stycket 1.

Årsredovisning

4 § Utgivaren skall så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och, i förekommande fall, en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningar skall vara granskade av revisor. Revisionsberättelsen skall offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 10 kap. försäkringsrörelselagen (1982:713), 8 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 7 a kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), revisionslagen (1999:1079) och i 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

5 § Utgivaren skall för varje räkenskapsår som omfattar mer än tio månader offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Halvårsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Delårsredogörelse

6 § Utgivare av aktier skall offentliggöra en delårsredogörelse under räkenskapsårets första och andra halvår. Redogörelsen skall offentliggöras under en period mellan tio veckor efter början och sex veckor före slutet av halvåret.

En delårsredogörelse skall innehålla information om perioden mellan halvårets början och datumet för redogörelsens offentliggörande. I redogörelsen skall ingå

1. en förklaring till alla väsentliga händelser och transaktioner under perioden och deras inverkan på utgivarens och dess dotterföretags ställning, och
2. en allmän beskrivning av utgivarens och dess dotterföretags ställning och resultat under perioden.

Kvartalsrapport

7 § Bestämmelsen i 6 § behöver inte tillämpas om utgivaren offentliggör en delårsrapport för perioden från halvårets början och tre månader framåt (kvartalsrapport). Kvartalsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång

Innehållet i års- och koncernredovisning samt delårsrapport

8 § För utgivare med säte i Sverige finns bestämmelser om års- och koncernredovisning samt delårsrapport i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

I fråga om koncernredovisning gäller därutöver Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁵.

Utgivare med säte i en stat utanför EES

9 § En utgivare med säte i en stat utanför EES får tillämpa nationella bestämmelser i den staten om års- och koncernredovisning, halvårsrapport och delårsredogörelse, om dessa bestämmelser motsvarar de krav som ställs på sådan regelbunden finansiell information i öppenhetsdirektivet. Utgivaren får även tillämpa nationella bestämmelser om kvartalsrapport, om dessa bestämmelser motsvarar de krav på sådan

⁵ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1, (Celex 32002R1606).

rapport som ställs i de svenska bestämmelser om delårsrapport som skulle ha varit tillämpliga om utgivaren hade haft sitt säte i Sverige.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Om nationella bestämmelser enligt första stycket inte anses likvärdiga, skall utgivaren upprätta års- och koncernredovisning, halvårsrapport, delårsredogörelse respektive kvartalsrapport i enlighet med de svenska bestämmelser som gäller för en utgivare av motsvarande slag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav utgivarens nationella bestämmelser skall uppfylla för att motsvara bestämmelserna i första stycket.

Ingivande av information till en börs eller auktoriserad marknadsplats

10 § Utgivare av fondpapper som är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats skall vid offentliggörandet av den information som avses i 4–7 §§ samtidigt ge in informationen till den börs eller den auktoriserade marknadsplats där utgivarens fondpapper är noterade.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

4 §⁶

En börs skall avslå en begäran om notering eller besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt enligt 2 eller 3 §. Om det är olämpligt från allmän synpunkt, skall avnotering inte ske.

En börs skall avslå en begäran om notering eller besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt enligt 2 eller 3 §. *En börs skall också besluta om avnotering av fondpapper om utgivaren allvarligt åsidosätter sin skyldighet att offentliggöra regelbunden finansiell information enligt 5 a kap.* Om det är olämpligt från allmän synpunkt, skall avnotering inte ske.

Avnotering får inte beslutas utan att utgivaren har fått tillfälle att yttra sig över det som har tillförts ärendet genom någon annan än utgivaren själv, om inte detta är uppenbart obehövligt eller beslutet inte kan uppskjutas.

Beslut om avnotering skall offentliggöras omedelbart.

Särskilda bestämmelser om aktier

5 §

Den som har gett ut aktier som är noterade vid en börs skall utse

⁶ Senaste lydelse 2005:380.

ett finansiellt institut som ombud genom vilket aktieägarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter. Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Särskilda bestämmelser om skuldebrev

6 §

Bestämmelserna om skuldebrev i 5 kap. 6–10 §§ skall tillämpas även beträffande skuldebrev som är noterade vid en börs.

Utgivare med säte i en stat utanför EES

7 §

Bestämmelserna i 5 kap. 11–16 §§ skall tillämpas även beträffande aktier och skuldebrev som är noterade vid en börs.

Föreslagen lydelse

9 a kap. Gemensamma bestämmelser om information som skall offentliggöras

Tillämpningsområde

1 § Utgivare av fondpapper som enligt 1 kap. 5–7 §§ har Sverige som hemmedlemsstat, skall tillämpa bestämmelserna i detta kapitel i fråga om sådan information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § första stycket 3, 5 a kap. och 6 kap. 2 § första stycket 3.

Utgivare av fondpapper som inte har Sverige som hemmedlemsstat skall tillämpa bestämmelsen i 2 §, om utgivarens fondpapper är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats men inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i utgivarens hemmedlemsstat. Bestämmelsen skall tillämpas i fråga om sådan information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § första stycket 3, 5 a kap. 1 § tredje stycket och 6 kap. 2 § första stycket 3.

Offentliggörande av information

2 § Informationen skall offentliggöras så att den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten i EES.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur offentliggörandet skall ske.

3 § Information som offentliggörs skall samtidigt ges in till Finansinspektionen.

Lagring av informationen

4 § Finansinspektionen skall se till att det finns en lagringsenhet där information som ges in till inspektionen enligt 3 §, eller då det annars är särskilt föreskrivet, lagras elektroniskt.

Informationen skall vara lätt tillgänglig för den som vill ta del av informationen.

Regeringen får meddela föreskrifter om lagringsenheten.

11 a kap. Tillsyn över regelbunden finansiell information

1 § Finansinspektionen övervakar att bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 5 a kap. följs.

Upplysningar och undersökningar

2 § Finansinspektionen får när den anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos en utgivare som enligt 5 a kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt 5 a kap. att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

I 6 kap. 1 a § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om Finansinspektionens rätt att i övrigt få de uppgifter som den behöver för övervakningen av denna lag.

Rättelse

3 § Finansinspektionen får vid vite förelägga en utgivare att göra rättelse om

1. utgivaren inte har offentliggjort regelbunden finansiell information enligt 5 a kap. 4–7 §§,
2. information som har offentliggjorts är ofullständig eller innehåller väsentliga fel, eller
3. information inte har getts in till Finansinspektionen enligt 9 a kap. 3 §.

Särskild avgift

4 § Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall tas ut av en utgivare som inte offentliggör regelbunden finansiell information enligt 5 a kap. 4–7 §§.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av, inom sex månader

från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

6 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

7 § Särskild avgift skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Finansinspektionens beslut om särskild avgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats i tid.

Om särskild avgift inte betalas i tid, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 § Särskild avgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Anmärkning

9 § Om den regelbundna finansiella informationen som anges i 5 a kap. 4–7 §§ inte har upprättats i enlighet med tillämpliga bestämmelser för sådan information, skall Finansinspektionen meddela utgivaren av fondpapperen en anmärkning.

En anmärkning skall inte meddelas om en överträdelse är ringa eller ursäktlig eller om en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller en annan reglerad marknad vidtar tillräckliga åtgärder mot utgivaren.

Avgifter

10 § Finansinspektionens övervakning av regelbunden finansiell information hos en utgivare som skall tillämpa bestämmelserna i 5 a kap. och vars fondpapper inte är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats skall bekostas av utgivaren genom årliga avgifter till inspektionen.

Om Finansinspektionen för bedömning av viss fråga vid tillsyn enligt detta kapitel behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av den utgivare som tillsynen avser.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

11 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet enligt detta kapitel samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av öppenhetsdirektivet.

Ingripande mot vissa utländska utgivare av fondpapper

12 § Om Finansinspektionen konstaterar att en utgivare som inte har Sverige som hemmedlemsstat men vars fondpapper är noterade vid en

börs eller en auktoriserad marknadsplats har överträtt någon av bestämmelserna i 5, 5 a eller 6 kap. denna lag eller i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument, och detta samtidigt innebär en överträdelse av bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat inom EES där utgivaren enligt tillämplig nationell rätt skall lagra sin regelbundna finansiella information.

Om utgivaren, trots de åtgärder som vidtagits av den myndighet som Finansinspektionen har underrättat, fortsätter överträdelsen skall inspektionen offentliggöra det förhållandet att bestämmelserna överträds. Innan offentliggörandet skall Finansinspektionen underrätta den utländska behöriga myndighet som avses i första stycket. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

2. En utgivare som avses i 1 kap. 7 § och som antingen har sitt säte i Sverige eller har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, skall senast den 15 april 2007 välja någon stat inom EES som hemmedlemsstat. Ett sådant val skall dock inte göras beträffande sådana fondpapper som anges i 4 kap. 1 b § andra stycket.

3. Bestämmelserna i 5 a kap. 4–7 §§ skall tillämpas första gången på sådan regelbunden finansiell information som offentliggörs närmast efter den 30 juni 2007.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554) dels att 2 kap. 7 §, 7 kap. 7 och 32 §§ samt 9 kap. 1–3 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas 5 nya paragrafer, 2 kap. 8 §, 7 kap. 34 § och 9 kap. 5–7 §§ samt närmast före 2 kap. 8 § en ny rubrik av följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2005/06:135 Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §

I aktiebolag, ekonomiska föreningar och andra företag, som företräds av en styrelse, skall årsredovisningen skrivas under av samtliga styrelseledamöter. Om en verkställande direktör är utsedd, skall även denne skriva under årsredovisningen. I aktiebolag får årsredovisningen undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer.

I handelsbolag skall årsredovisningen skrivas under av samtliga obegränsat ansvariga delägare.

I stiftelser med anknuten förvaltning skall årsredovisningen skrivas under av förvaltaren eller, om ett handelsbolag är stiftelsens förvaltare, av samtliga bolagsmän som företräder bolaget.

I övriga företag skall årsredovisningen skrivas under av den redovisningsskyldige eller dennes ställföreträdare.

Om någon av dem som undertecknar årsredovisningen har anmält en avvikande mening, skall yttrandet fogas till redovisningen. I fall som avses i första stycket gäller detta dock endast om den avvikande meningen har antecknats till styrelsens protokoll.

Årsredovisningen skall innehålla uppgift om den dag då den undertecknades.

Årsredovisningen skall innehålla uppgift om den dag då den undertecknades och vilken befattning de som undertecknat årsredovisningen har.

Intygandemening

8 §

De som enligt 7 § skall skriva under årsredovisningen skall vid undertecknandet intyga att

1. årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed,

2. balansräkningen, resultaträkningen och noterna ger en

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

3. förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

7 §²

För koncernredovisningen tillämpas följande bestämmelser i 2 kap.:

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om språk och form,

6 § om valuta, *och*

7 § om undertecknande.

6 § om valuta,

7 § om undertecknande, *och*

8 § om intygandemening.

I koncernredovisningen skall beloppen anges i samma valuta som i moderföretagets årsredovisning.

32 §³

Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1–3 §§ om skyldighet att upprätta koncernredovisning,

2. 4 § första stycket 4 om förvaltningsberättelse,

3. 7 § vad gäller hänvisningarna till 2 kap. 5 § om språk och form *och* 2 kap. 7 § om undertecknande,

3. 7 § vad gäller hänvisningarna

till 2 kap. 5 § om språk och form,

2 kap. 7 § om undertecknande *och*

2 kap. 8 § om intygandemening,

4. 12 § första stycket om värderingsprinciper, *och*

5. 14 § vad gäller hänvisningarna till följande bestämmelser i 5 kap.:

– 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,

– 12 § om lån till ledande befattningshavare,

– 15 § första och tredje styckena om en ekonomisk förenings eget kapital,

– 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,

– 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,

– 20 § första stycket 1 och andra stycket samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,

– 22 § om pensioner och liknande förmåner,

– 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,

– 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, *och*

– 25 § om avtal om avgångsvederlag, *och*

6. 31 §, vad gäller hänvisningarna till 6 kap. 1, 3 och 4 §§ om förvaltningsberättelsens innehåll.

² Senaste lydelse 2000:34.

³ Senaste lydelse 2005:918.

Ett företag som avses i första stycket behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 §, om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall skall förvaltningsberättelsen för koncernen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

34 §

De som enligt 7 § skall skriva under koncernredovisningen i ett företag som upprättar koncernredovisning med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall vid undertecknandet även intyga att koncernredovisningen har upprättats med tillämpning av dessa standarder.

Lydelse enligt prop 2005/06:135

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §

Följande företag skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport):

1. företag som avses i 2 kap. 1 § andra stycket eller 7 kap. 4 § andra stycket, och

2. företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt de lagarna.

Delårsrapporten skall avse företagets verksamhet från räkenskapsårets början. Minst en rapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två

Ett företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldigt att upprätta koncernredovisning, skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport). Minst en sådan delårsrapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. Ytterligare bestämmelser om vilka företag som skall lämna delårsrapport finns i 5 a kap. lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

En delårsrapport skall innehålla information för perioden mellan räkenskapsårets början och tidpunkten för rapportens upprättande.

Delårsrapporten skall avfattas på svenska i vanlig läsbar form. I aktiebolag får den i stället upprättas i elektronisk form.

2 §

En delårsrapport skall hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § *andra* stycket *andra* meningen skall senast två månader efter rapportperiodens utgång *offentliggöras* i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3 – 3 b §§.

En delårsrapport skall hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § *första* stycket *andra* meningen *och en delårsrapport som avses i 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet* skall senast två månader efter rapportperiodens utgång *ges in till registreringsmyndigheten* i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3 – 3 b §§. .

Om delårsrapport inte ges in till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Bestämmelser om offentliggörande av delårsrapport finns i 9 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet, för sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt den lagen.

Lydelse enligt prop. 2005/06:116

Föreslagen lydelse

3 §

I en delårsrapport skall det översiktligt redogöras för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. Vidare skall det lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § andra stycket 1 och 2 gäller också i fråga

En delårsrapport skall innehålla balans- och resultaträkningar i sammandrag och förklarande noter till dessa. De principer för redovisning och värdering som tillämpas i årsredovisningen skall också tillämpas vid upprättande av delårsrapport. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § *andra* stycket 1–3 gäller också i fråga om delårsrapport. Delårsrapporten skall dessutom innehålla uppgifter om större transaktioner med närstående.

om delårsrapport.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. *Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinsteliminering.*

Sådana uppgifter om koncernen som anges i andra stycket behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen, och

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte.

Om uppgifter utelämnas enligt tredje stycket, gäller vad som sägs i 2 § också den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten skall sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande skall utfärdas om någon begär det.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket.

5 §

Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall, utöver vad som föreskrivs i detta kapitel, i sin delårsrapport lämna uppgifter för koncernen enligt de regler som framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁴.

6 §

En delårsrapport skall skrivas under med tillämpning av 2 kap.

7 §.

De som skall skriva under delårsrapporten skall vid under-tecknandet intyga att

1. balans- och resultaträkningarna i sammandrag och de förklarande noterna ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat och att

2. övrig delårsinformation ger en rättvisande översikt av utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat.

⁴ EUT L 261, 13.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1725).

En delårsrapport som granskats av en revisor skall åtföljas av revisorns rapport.

Om delårsrapporten inte är granskad av en revisor skall det anges i rapporten.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007. Bestämmelserna behöver dock inte tillämpas före den 30 juni 2007

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1559) om
årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 2 kap. 2 §, 7 kap. 7 § samt 9 kap. 2 och 3 §§ skall ha följande
lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 7 kap. 9 §, av följande
lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §²

Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap.
årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

1 § första stycket om årsredovisningens delar,

2 § om överskådlighet och god redovisningssed,

3 § om rättvisande bild,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om språk och form,

6 § om valuta, *samt*

6 § om valuta,

7 § första, femte och sjätte
styckena om årsredovisningens
undertecknande.

7 § första, femte och sjätte
styckena om årsredovisningens
undertecknande, *samt*

8 § om intygandemening.

7 kap.

7 §³

Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europa-
parlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli
2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall
tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § första och tredje styckena om skyldighet att upprätta koncern-
redovisning och i vissa fall kapitaltäckningsanalys,

2. 2 § vad gäller hänvisningen till

a) 7 kap. 4 § första stycket 4 årsredovisningslagen (1995:1554) om
förvaltningsberättelse,

b) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderings-
principer,

3. 4 § vad gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del
paragrafen hänvisar till årsredo-
visningslagens bestämmelser i
2 kap. 5 § om språk och form *samt*

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del
paragrafen hänvisar till årsredo-
visningslagens bestämmelser i
2 kap. 5 § om språk och form,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om
harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är
upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT
L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Senaste lydelse 1999:1113.

³ Senaste lydelse 2004:1175.

2 kap. 7 § om undertecknande,

2 kap. 7 § om undertecknande
samt 2 kap. 8 § om intygande-
mening,

Prop. 2006/07:65

b) 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
- 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
- 20 § första stycket 1 och andra stycket samt 21 § om löner,

ersättningar och sociala kostnader,

- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, och
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,

c) 5 kap. 2 § 2 denna lag med särskilda regler om tilläggsupplysningar,

d) 5 kap. 4 § 3–6 denna lag om indelning av eget kapital,

e) 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll,

f) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen, samt

4. 5 och 6 §§ om när koncernredovisning inte behöver upprättas.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall skall förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

9 §

De som enligt 4 § skall skriva under koncernredovisningen i ett företag som upprättar koncernredovisning med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall vid undertecknandet även intyga att koncernredovisningen har upprättats med tillämpning av dessa standarder.

Med beaktande av vad som föreskrivs i 3 § skall följande bestämmelser om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) tillämpas:

1 § andra och tredje styckena om den period rapporten skall <i>avse</i> m.m.,	1 § om den period rapporten skall <i>omfatta</i> m.m.,
2 § <i>första stycket</i> om tillhandahållande av delårsrapport m.m., <i>samt</i>	2 § om tillhandahållande av delårsrapport m.m., <i>och</i>
3 och 4 §§ om delårsrapportens innehåll.	3–7 §§ om delårsrapportens innehåll <i>m.m.</i>

Lydelse enligt prop. 2005/06:116 Föreslagen lydelse

3 §

De i 2 § angivna bestämmelserna i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Utöver vad som följer av 2 § första stycket om tillhandahållande av delårsrapport m.m. skall delårsrapporten – i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt – i banker och hypoteksinstitut ges in till <i>Finansinspektionen</i> enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång. 2. <i>Utelämnande</i> av uppgifter om koncernen enligt 3 § tredje stycket får ske endast om förutsättningarna enligt 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag föreligger. 3. I delårsrapporten skall, utöver vad som anges i 3 §, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.	1. Utöver vad som följer av 2 § första stycket om tillhandahållande av delårsrapport m.m. skall delårsrapporten – i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt – i banker och hypoteksinstitut ges in till <i>registreringsmyndigheten</i> enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång. 2. <i>Sådana</i> uppgifter om koncernen <i>som anges i</i> 3 § <i>andra</i> stycket <i>behöver inte lämnas</i> om förutsättningarna enligt 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag föreligger.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007. Bestämmelserna behöver dock inte tillämpas före den 30 juni 2007.

⁴ Senaste lydelse 1999:1113.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag

dels att 9 kap. skall upphöra att gälla,

dels att 2 kap. 2 § och 7 kap. 5 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 7 kap. 7 §, av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya kapitel, 9 och 10 kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §²

Följande bestämmelser om årsredovisningens innehåll i 2 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

1 § första stycket om årsredovisningens delar,

2 § om överskådlighet och god redovisningssed,

3 § om rättvisande bild,

4 § om andra grundläggande redovisningsprinciper,

5 § om språk och form,

6 § om valuta, *samt*

6 § om valuta,

7 § första, femte och sjätte styckena om årsredovisningens undertecknande.

7 § första, femte och sjätte styckena om årsredovisningens undertecknande, *samt*

8 § om intygandemening.

7 kap.

5 §³

Företag som avses i 1 § och som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § om skyldighet att upprätta koncernredovisning,

2. 2 § vad gäller hänvisningarna till

a) 7 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554) om när koncernredovisning inte behöver upprättas,

b) 7 kap. 4 § första stycket 4 samma lag om förvaltningsberättelse,

c) 7 kap. 12 § första stycket samma lag om enhetliga värderingsprinciper,

3. 3 § 1 a och b samt 3 såvitt avser hänvisningen till 7 kap. 12 § första stycket årsredovisningslagen, med särskilda regler om när koncernredovisning inte behöver upprättas,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Senaste lydelse 1999:1114.

³ Senaste lydelse 2004:1177.

4. 4 § vad gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form *samt* 2 kap. 7 § om undertecknande,

b) 5 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till följande bestämmelser i 5 kap. årsredovisningslagen:

- 4 § om uppgifter om taxeringsvärden,
- 12 § om lån till ledande befattningshavare,
- 18 § om medelantalet anställda under räkenskapsåret,
- 18 b § om könsfördelningen bland ledande befattningshavare,
- 20 § första stycket 1 och andra stycket samt 21 § om löner, ersättningar och sociala kostnader,
- 22 § om pensioner och liknande förmåner,
- 23 § om tidigare styrelse och verkställande direktör,
- 24 § om suppleanter och vice verkställande direktör, samt
- 25 § om avtal om avgångsvederlag,

c) 5 kap. 2 § 3 och 7 denna lag med särskilda regler om tilläggsupplysningar,

d) 5 kap. 3 § 4 denna lag om villkorad återbäring,

e) 5 kap. 4 § 1–3, 5 och 7–9 denna lag om eget kapital och avsättningar,

f) 6 kap. 1 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till 6 kap. 1 § första–tredje styckena årsredovisningslagen om förvaltningsberättelsens innehåll, samt

g) 6 kap. 2 § denna lag om särskilda upplysningar i förvaltningsberättelsen.

Företaget behöver inte lämna upplysningar enligt 6 kap. 1 § om upplysningarna lämnas på annan plats i redovisningen. I sådant fall skall förvaltningsberättelsen innehålla en hänvisning till den plats där uppgifterna har lämnats.

4. 4 § vad gäller hänvisningarna till

a) 2 kap. 2 § denna lag, i den del paragrafen hänvisar till årsredovisningslagens bestämmelser i 2 kap. 5 § om språk och form, 2 kap. 7 § om undertecknande *samt 2 kap. 8 § om intygandemening,*

7 §

De som enligt 4 § skall skriva under koncernredovisningen i ett företag som upprättar koncernredovisning med tillämpning av de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder skall i samband med undertecknandet även intyga att koncernredovisningen har upprättats med tillämpning av dessa

Föreslagen lydelse

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Bestämmelser om företag som skall lämna delårsrapport finns i 5 a kap. lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Följande bestämmelser om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas:

1 § andra och tredje styckena om den period rapporten skall omfatta m.m.,

2 § om tillhandahållande av delårsrapport m.m., och

3–7 §§ om delårsrapportens innehåll m.m.

10 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Andra beslut som inspektionen eller registreringsmyndigheten meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007. Bestämmelserna behöver dock inte tillämpas före den 30 juni 2007.

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Premiepensionsmyndigheten skall för varje kalenderår upprätta en årsredovisning enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. För denna redovisning skall följande bestämmelser i den lagen tillämpas:

- 1 kap. 2 § om hänvisningar till årsredovisningslagen (1995:1554),
- 1 kap. 3 § om vissa definitioner,
- 2 kap. 1 § andra stycket om skyldighet att ta in en resultatanalys i årsredovisningen,
- 2 kap. 2 § om årsredovisningens delar m.m.,
- 3 kap. om balans- och resultaträkning,
- 4 kap. om värderingsregler,
- 5 kap. om tilläggsupplysningar,
- 6 kap. om förvaltningsberättelse och resultatanalys, och
- 9 kap. 2 § om överklagande av Finansinspektionens beslut.

– 10 kap. 1 § om överklagande av Finansinspektionens beslut.

Om myndigheten företräder staten som ägare för ett eller flera företag, i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 9 § första, andra eller tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), skall myndigheten även upprätta en koncernredovisning med tillämpning av bestämmelserna om sådan redovisning i 7 kap. 2–4 §§ lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första och andra styckena skall myndigheten anses som ett livförsäkringsföretag. Vad som sägs om intresseföretag skall avse företag i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 5 § årsredovisningslagen, om myndigheten företräder staten som ägare. Vad som sägs om företagets verkställande direktör skall avse myndighetens chef.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

¹ Senaste lydelse 2000:199.

Härigenom föreskrivs¹ att 1, 1 a, 3 och 4 §§ lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

I denna lag förstås med

1. finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

2. fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis),

3. värdepappersinstitut: vad som anges i 1 kap. 2 § 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

4. börs och auktoriserad marknadsplats: vad som anges i 1 kap. 4 § 1 och 3 lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,

5. aktiemarknadsbolag: svenskt aktiebolag som utgivit aktier vilka är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats,

6. moder- och dotterföretag: vad som anges i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551) om moderbolag och dotterföretag, varvid vad som sägs om moderbolag skall tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

7. ordinarie delårsrapport: delårsrapport samt förhandsmeddelande om kommande årsbokslut (bokslutskommuniké) som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att lämna enligt sitt noteringsavtal med börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapport enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut

6. moder- och dotterföretag: vad som anges i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551) om moderbolag och dotterföretag, varvid vad som sägs om moderbolag skall tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

7. ordinarie delårsrapport: delårsrapport samt förhandsmeddelande om kommande årsbokslut (bokslutskommuniké) som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att lämna enligt sitt noteringsavtal med börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapport enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16, Celex 32003L0006).

² Senast lydelse 2005:926.

och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,

och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag *samt delårsredogörelse enligt bestämmelserna i 5 a kap. 6 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,*

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

8. insiderinformation: information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument.

Om två juridiska personer äger så många aktier eller andelar i en annan svensk eller utländsk juridisk person att de har hälften var av rösterna för samtliga aktier eller andelar, är dock vid tillämpningen av denna lag de förstnämnda juridiska personerna att jämföras med moderföretag och den sistnämnda juridiska personen att jämföras med dotterföretag.

1 a §³

Det som föreskrivs om aktiemarknadsbolag skall också tillämpas på

1. svenska aktiebolag som har gett ut aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

2. utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och som inte har sitt säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2. utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och som inte har sitt säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, *om bolagen är skyldiga att ge in dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.*

Det som föreskrivs om fysiska personer som har insynsställning i aktiemarknadsbolag skall också tillämpas på fysiska personer som har insynsställning i bolag som avses i första stycket.

3 §⁴

Följande fysiska personer anses enligt denna lag ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag:

1. ledamot eller suppleant i bolagets eller dess moderföretags styrelse,
2. verkställande direktör eller vice verkställande direktör i bolaget eller dess moderföretag,
3. revisor eller revisorssuppleant i bolaget eller dess moderföretag,
4. bolagsman i ett handelsbolag som är bolagets moderföretag, dock inte kommanditdelägare,
5. innehavare av annan ledande befattning i eller annat kvalificerat uppdrag av stadigvarande natur för bolaget eller dess moderföretag, om befattningen eller uppdraget normalt kan antas medföra tillgång till icke offentliggjord information om sådant förhållande som kan påverka kursen på aktierna i bolaget,

³ Senaste lydelse 2005:835.

⁴ Senaste lydelse 2004:588.

6. befattningshavare eller uppdragstagare enligt 1–3 eller annan ledande befattningshavare i ett dotterföretag, om denne normalt kan antas få tillgång till icke offentliggjord information om sådant förhållande som kan påverka kursen på aktierna i bolaget,

7. den som äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket.

7. den som äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket,

8. den vars närstående enligt 5 § första stycket äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget.

Finansinspektionen skall på begäran av aktiemarknadsbolaget eller dess moderföretag pröva frågan om en befattningshavare eller uppdragstagare har en sådan ledande ställning eller ett sådant kvalificerat uppdrag som avses i första stycket 5 eller 6.

I fråga om europabolag tillämpas vad som sägs i första stycket 1 om styrelseledamot på ledamot eller suppleant i lednings-, förvaltnings-, eller tillsynsorganet.

4 §⁵

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till Finansinspektionen. *Sådan anmälan skall också göras av ett aktiemarknadsbolag som innehar egna aktier, dock inte då det är fråga om innehav av egna aktier med stöd av 4 kap. 5 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.*

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till Finansinspektionen.

Anmälningsskyldighet gäller dock inte

1. innan den som avses i 3 § första stycket 5 eller 6 tagit emot underrättelse enligt 7 eller 8 §,

2. om ändring i innehavet föranletts av fondemission eller av att en akties *nominella* belopp ändrats genom att en aktie delats upp eller lagts samman med någon annan aktie,

2. om ändring i innehavet föranletts av fondemission eller av att en akties *kvotvärde* ändrats genom att en aktie delats upp eller lagts samman med någon annan aktie,

⁵ Senaste lydelse 2005:382

3. förvärv av teckningsrätt genom aktieägares företrädesrätt vid emission, avyttring av interimsbevis genom omvandling till aktie samt förvärv genom tilldelning av inlösenrätt. Prop. 2006/07:65 Bilaga 5

Av 5 § framgår att anmälningsskyldigheten även omfattar vissa närståendes aktieinnehav.

Finansinspektionen kan medge befrielse från anmälningsskyldigheten om motsvarande uppgifter kan erhållas på annat sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om aktiebolagslagen (2005:551)

dels att 7 kap. 3, 23 och 24 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas sex nya paragrafer, 7 kap. 54 a, 56 a och 61–64 §§ av följande lydelse samt närmast före 7 kap. 54 a, 56 a och 61 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 §

En aktieägare som inte är personligen närvarande vid bolagsstämman får utöva sin rätt vid stämman genom ett ombud med skriftlig, av aktieägaren undertecknad och daterad fullmakt.

En fullmakt gäller högst ett år från utfärdandet.

En aktieägare som inte är personligen närvarande vid bolagsstämman får utöva sin rätt vid stämman genom ett ombud med skriftlig, av aktieägaren undertecknad och daterad fullmakt.

En fullmakt gäller högst ett år från utfärdandet.

För vissa publika bolag gäller även 54 a §.

23 §

Aktieägarna skall kallas till bolagsstämma på det sätt som föreskrivs i bolagsordningen. Kallelse skall även skickas med post till varje aktieägare vars postadress är känd för bolaget, om

1. ordinarie bolagsstämma skall hållas på annan tid än som föreskrivs i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall

a) behandla en fråga om sådan ändring av bolagsordningen som avses i 43–45 §§,

b) ta ställning till om bolaget skall gå i likvidation,

c) granska likvidators slutredovisning, eller

d) behandla en fråga om att bolagets likvidation skall upphöra.

För publika aktiebolag gäller även 56 §.

För publika aktiebolag gäller även 56 § *och, i viss utsträckning, 61–64 §§.*

24 §

Kallelsen skall innehålla ett förslag till dagordning för bolagsstämman. I förslaget till dagordning skall styrelsen tydligt ange de ärenden som skall

Kallelsen skall innehålla *uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om vilka aktieägare som enligt 2 § har rätt att delta i stämman. Kallelsen*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

behandlas vid bolagsstämman.
Ärendena skall vara numrerade.

skall också innehålla ett förslag till dagordning för bolagsstämman. I förslaget till dagordning skall styrelsen tydligt ange de ärenden som skall behandlas vid bolagsstämman. Ärendena skall vara numrerade.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Det huvudsakliga innehållet i varje framlagt förslag skall anges, om förslaget inte rör en fråga av mindre betydelse för bolaget. Avser ett ärende en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändring alltid anges.

Om aktieägarna skall kunna utöva rösträtt vid en bolagsstämma med stöd av en sådan fullmakt som avses i 4 § andra stycket, skall det framgå av kallelsen hur de skall gå till väga för att få ett fullmaktsformulär.

Särskilda bestämmelser om innehållet i en kallelse finns i

2 § detta kapitel (deltagande i stämma),

13 kap. 10, 33 och 36 §§ (nyemission av aktier),

14 kap. 12, 26 och 29 §§ (emission av teckningsoptioner),

15 kap. 12, 31 och 34 §§ (emission av konvertibler),

16 kap. 3–5 och 7 §§ (vissa riktade emissioner m.m.),

18 kap. 8 § (vinstutdelning),

19 kap. 26 och 35 §§ (förvärv eller överlåtelse av egna aktier),

20 kap. 16 § (minskning av aktiekapitalet), och

25 kap. 5 § (likvidation).

För publika aktiebolag gäller även 56 a §.

Fullmaktsformulär

54 a §

Ett publikt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall inför bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret skall vara i pappersform eller i elektronisk form. Det skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämma eller på begäran av aktieägare efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Formuläret får i andra fall än som avses i 4 § inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

Kallelsens innehåll

56 a §

I ett publikt aktiebolag skall en kallelse till bolagsstämma, utöver vad som följer av 24 §, även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, vid den tidpunkt som anges i 28 § tredje stycket. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Information till aktieägare i vissa publika aktiebolag.

61 §

Under de förutsättningar som anges i 62–64 §§ får ett publikt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, lämna information till aktieägare med användning av elektroniska hjälpmedel även i de fall då det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

62 §

Beslut om att använda elektroniska hjälpmedel fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att identifiera aktieägarna.

63 §

Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om han eller hon efter en skriftlig förfrågan har godtagit ett sådant förfarande. En aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan

sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit detta. Av förfrågan skall det framgå att information kan komma att lämnas med hjälp av elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

En aktieägare som får information med elektroniska hjälpmedel kan när som helst ta tillbaka sitt godtagande av detta.

64 §

Vad som sägs om aktieägare i 61–63 §§ skall också tillämpas beträffande annan som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:000) om offentliga
uppköpserbjudanden på aktiemarknaden

Prop. 2006/07:65
Bilaga 5

Härigenom föreskrivs¹ att 7 kap. 2 § lagen (2006:000) om offentliga
uppköpserbjudanden på aktiemarknaden skall ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2005/06:140 Föreslagen lydelse

7 kap.

2 §

Om en budgivare inte har gjort ett sådant åtagande som avses i 2 kap.
1 § och Finansinspektionen därför har förbjudit erbjudandet enligt 6 kap.
1 c § tredje stycket lagen (1991:980) om handel med finansiella instru-
ment, skall Finansinspektionen besluta att budgivaren skall betala en
särskild avgift.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst
100 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

För avgiften gäller också bestämmelserna i 6 kap. 3 b– 3 e §§ lagen om handel med finansiella instrument.	För avgiften gäller också bestämmelserna i 6 kap. 3 b § <i>första stycket 1 och 3 c–3 e §§</i> lagen om handel med finansiella instrument.
--	--

Denna lag träder i kraft den 1 april 2007.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om
uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12, Celex 32004L0025).

Bilaga 6 Remissinstanser som har haft möjlighet att yttra sig eller yttrat sig över departementspromemorian Informationskrav i noterade företag, m.m. (Ds 2006:6)

Sveriges riksbank, Riksdagens ombudsmän (JO), Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Stockholms län, Justitiekanslern, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Revisorsnämnden, Stockholms handelskammare, Kommerskollegium, Riksgäldskontoret, Finansinspektionen, Skatteverket, Första AP-fonden, Andra AP-fonden, Tredje AP-fonden, Fjärde AP-fonden, Sjunde AP-fonden, Bokföringsnämnden, Datainspektionen, Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet, Juridiska fakultetsnämnden vid Uppsala universitet, Handelshögskolan i Stockholm, Konsumentverket, Riksarkivet, Konkurrensverket, Bolagsverket, Verket för näringslivsutveckling, Sveriges kommuner och Landsting, Sveriges advokatsamfund, Svenska Handelskammarförbundet, Svenskt Näringsliv, Företagarna, FAR, Svenska Revisorssamfundet SRS, Sveriges Försäkringsförbund, Tjänstemännens Centralorganisation TCO, Sveriges Akademikers Centralorganisation SACO, Landsorganisationen LO, Näringslivets Regelnämnd, Tidningsutgivarna, Svenska Bankföreningen, Aktiefrämjandet, Aktiemarknadsbolagens Förening, Aktiemarknadsnämnden, Fondbolagens förening, Föreningen för god sed på värdepappersmarknaden, Föreningen XBRL Sweden, Institutionella ägares förening för regleringsfrågor på aktiemarknaden, Kollegiet för svensk bolagsstyrning, Näringslivets Börskommitté, Panelen för övervakning av finansiell rapportering, Redovisningsrådet, Sparbankernas Riksförbund, Svenska fondhandlareföreningen, Svenska IT-företagens organisation, Sveriges Aktiesparares Riksförbund, Sveriges Finansanalytikers Förening, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund, Aktietorget, Nordic Growth Market NGM AB, Statens Bostadsfinansieringsaktiebolag SBAB, Stockholmsbörsen AB, VPC AB, Premiepensionsmyndigheten

Utöver remisslistan har följande svarat:
Alecta pensionsförsäkring, ömsesidigt

Bilaga 7 Parallelluppställning – förteckning över bestämmelser som genomför direktivet i svensk rätt

Prop. 2006/07:65
Bilaga 7

Öppenhetsdirektivets, genomförandedirektivets och genomförandebeslutets bestämmelser genomförs i svensk rätt på följande sätt.

Förkortningar

ABL	aktiebolagslagen (2005:551)
FRL	försäkringsrörelselagen (1982:713)
LBC	lagen (1992:543) om börs- och clearing- verksamhet
LHF	lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument
LVR	lagen (1991:981) om värdepappersrörelse
SekrL	sekretesslagen (1980:100)
ÅRL	årsredovisningslagen (1995:1554)
ÅRFL	lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag
ÅRKL	lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Direktiv 2004/109/EG Svenska bestämmelser

Artikel 1.1 Det finns inte någon uttrycklig bestämmelse med detta innehåll.

Artikel 1.2 4 kap. 1 b § och 5 a kap. 3 § LBC

Artikel 1.3 5 kap. 3 b § andra stycket och 6 § tredje stycket, 6 kap. 3 a § andra stycket och 6 § samt 7 kap. 2 § LBC samt verkställighetsföreskrifter

Artikel 1.4 Undantaget ej utnyttjat.

Artikel 2.1 Flera av definitionerna har ingen direkt motsvarighet i svensk lag.

a) 1 kap. 1 § LHF, 1 kap. 4 § 9, 4 kap. 1 b §, 5 kap. 6 §, 5 a kap. 3 §, 6 kap. 6 § och 7 kap. 2 § LBC

b) 5 kap. 6 §, 6 kap. 6 § och 7 kap. 2 § LBC

e) 4 kap. 2 § LHF

f) 1 kap. 11 och 12 §§ ABL

g) 1 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder

h) 1 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder

- i) 4 kap. 1 och 22 §§ LHF, 1 kap. 5–7 §§ LBC Prop. 2006/07:65
Bilaga 7
- m) 1 kap. 1 § lagen (2004:46) om investeringsfonder
- n) 4 kap. 14 § LHF

<i>Artikel 2.2</i>	1 kap. 11 och 12 §§ ABL
<i>Artikel 2.3</i>	–
<i>Artikel 3.1</i>	–
<i>Artikel 3.2</i>	–
<i>Artikel 4.1</i>	5 a kap. 4 § samt 9 a kap. 3 § jämförd med 4 § LBC
<i>Artikel 4.2</i>	a) 5 a kap. 4 och 8 §§ LBC jämförd med 2 kap. 1 § ÅRL, 2 kap. 2 § ÅRKL och 2 kap. 2 § ÅRFL b) 5 a kap. 8 § LBC jämförd med 2 kap. 1 § ÅRL, 2 kap. 2 § ÅRKL och 2 kap. 2 § ÅRFL c) 5 a kap. 9 § LBC
<i>Artikel 4.3</i>	5 a kap. 8 § LBC jämförd med 7 kap. 32 § ÅRL, 7 kap. 7 § ÅRKL samt 7 kap. 5 § ÅRFL
<i>Artikel 4.4</i>	5 a kap. 4 § LBC jämförd med 9 kap. ABL, 10 kap. FRL, 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), 8 kap. lagen om ekonomiska föreningar (1987:667) och 7 a kap. lagen om medlemsbanker (1995:1570)
<i>Artikel 4.5</i>	5 a kap. 8 § LBC jämförd med 6 kap. och 7 kap. 31 § ÅRL, 6 kap. och 7 kap. 4 § ÅRKL samt 6 kap. och 7 kap. 4 § ÅRFL
<i>Artikel 4.6</i>	–
<i>Artikel 5.1</i>	5 a kap. 5 § samt 9 a kap. 3 § jämförd med 4 § LBC
<i>Artikel 5.2</i>	a) 5 a kap. 5 och 8 §§ LBC jämförd med 9 kap. 3 § första stycket ÅRL, 9 kap. 2 § ÅRKL samt 9 kap. 2 § ÅRFL b) 5 a kap. 5 och 8 §§ LBC jämförd med 9 kap. 3 § första stycket ÅRL, 9 kap. 2 § ÅRKL samt 9 kap. 2 § ÅRFL c) 5 a kap. 10 § LBC

<i>Artikel 5.3</i>	5 a kap. 8 § LBC jämförd med 9 kap. 3 § första och andra styckena och 5 § ÅRL, 9 kap. 2 § ÅRKL samt 9 kap. 2 § ÅRFL	Prop. 2006/07:65 Bilaga 7
<i>Artikel 5.4</i>	5 a kap. 8 § LBC jämförd med 9 kap. 3 § fjärde och femte styckena och 5 § tredje stycket ÅRL, 9 kap. 2 § ÅRKL samt 9 kap. 2 § ÅRFL	
<i>Artikel 5.5</i>	5 a kap. 8 § LBC jämförd med 9 kap. 6 § ÅRL, 9 kap. 2 § ÅRKL samt 9 kap. 2 § ÅRFL	
<i>Artikel 5.6</i>	—	
<i>Artikel 6.1</i>	5 a kap. 6 § LBC	
<i>Artikel 6.2</i>	5 a kap. 7 § LBC	
<i>Artikel 6.3</i>	—	
<i>Artikel 7</i>	29 kap. 1 och 2 §§ ABL, 16 kap. 1 och 2 §§ FRL, 9 kap. 1 och 2 §§ sparbankslagen (1987:619), 13 kap. 1 och 2 §§ lagen om ekonomiska föreningar (1987:667), 11 kap. 1 och 2 §§ om medlemsbanker (1995:1570), 2 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207)	
<i>Artikel 8.1</i>	5 a kap. 2 § och 3 § 3 LBC	
<i>Artikel 8.2</i>	Undantaget utnyttjas inte.	
<i>Artikel 8.3</i>	Undantaget utnyttjas inte.	
<i>Artikel 9.1</i>	4 kap. 3 och 5 §§ LHF	
<i>Artikel 9.2</i>	4 kap. 9 § andra stycket LHF	
<i>Artikel 9.3</i>	b) 4 kap. 5 § LHF	
<i>Artikel 9.4</i>	4 kap. 12 § 1 och 2 LHF	
<i>Artikel 9.5</i>	4 kap. 14 § och 7 kap 1 § 3 LHF, 6 kap. 2 § LVR samt föreskrifter	
<i>Artikel 9.6</i>	4 kap. 13 § LHF	
<i>Artikel 9.7</i>	—	
<i>Artikel 10</i>	4 kap. 4 § LHF	

<i>Artikel 11.1</i>	4 kap. 12 § 3 LHF
<i>Artikel 11.2</i>	4 kap. 12 § 3 LHF
<i>Artikel 12.1</i>	Verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 12.2</i>	4 kap. 10 § LHF
<i>Artikel 12.3</i>	4 kap. 6 § LHF
<i>Artikel 12.4</i>	4 kap. 16 § och 7 kap. 1 § 4 LHF samt föreskrifter
<i>Artikel 12.5</i>	4 kap. 17 § och 7 kap. 1 § 4 LHF samt föreskrifter
<i>Artikel 12.6</i>	4 kap. 11 § LHF
<i>Artikel 12.7</i>	4 kap. 11 § LHF
<i>Artikel 12.8</i>	—
<i>Artikel 13.1</i>	4 kap. 2 § LHF
<i>Artikel 13.2</i>	—
<i>Artikel 14.1</i>	4 kap. 18 § LHF
<i>Artikel 14.2</i>	—
<i>Artikel 15</i>	4 kap. 9 § första stycket LHF
<i>Artikel 16.1</i>	5 kap. 3 b §, 6 kap. 3 a § och 7 kap. 2 § LBC samt verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 16.2</i>	5 kap. 3 b §, 6 kap. 3 a § och 7 kap. 2 § LBC samt verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 16.3</i>	5 kap. 3 b §, 6 kap. 3 a § och 7 kap. 2 § LBC samt verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 17.1</i>	4 kap. 1 § ABL, 3 kap. 1 § FRL, 5 kap. 14 §, 6 kap. 7 § och 7 kap. 2 § LBC
<i>Artikel 17.2</i>	7 kap. 3, 24, 54 a och 63 §§ ABL, 9 kap. 2, 2 a och 9 §§ FRL, 5 kap. 5, 11, 13, 15 och 16 §§, 6 kap. 5 och 7 §§ samt 7 kap. 2 § LBC, 1 § 7 och 2 § 3 förordningen (1992:561) om börs- och clearingverksamhet samt föreskrifter

<i>Artikel 17.3</i>	7 kap. 64–67 §§ ABL, 9 kap. 23–26 §§ FRL	Prop. 2006/07:65 Bilaga 7
<i>Artikel 17.4</i>	–	
<i>Artikel 18.1</i>	5 kap. 7 §, 6 kap. 6 § och 7 kap. 2 § LBC	
<i>Artikel 18.2</i>	5 kap. 8–10 §§, 6 kap. 6 § och 7 kap. 2 § LBC	
<i>Artikel 18.3</i>	Genomförs inte, följer av att Sverige inte har inskränkningar (jfr avsnitt 10.2).	
<i>Artikel 18.4</i>	Genomförs inte, följer av att Sverige inte har inskränkningar (jfr avsnitt 10.2).	
<i>Artikel 18.5</i>	–	
<i>Artikel 19.1</i>	9 a kap. 4 § LBC, 2 kap. 6 § FFFS 1995:43	
<i>Artikel 19.2</i>	Undantaget utnyttjas inte.	
<i>Artikel 19.3</i>	4 kap. 3 och 9 §§ LHF	
<i>Artikel 19.4</i>	–	
<i>Artikel 20.1</i>	7 kap. 1 § 2 LHF, 9 a kap. 2 § LBC samt föreskrifter	
<i>Artikel 20.2</i>	7 kap. 1 § 2 LHF, 9 a kap. 2 § LBC samt föreskrifter	
<i>Artikel 20.3</i>	7 kap. 1 § 2 LHF, 9 a kap. 2 § LBC samt föreskrifter	
<i>Artikel 20.4</i>	Genomförs ej särskilt, se avsnitt 5.4.4.	
<i>Artikel 20.5</i>	Verkställighetsföreskrifter	
<i>Artikel 20.6</i>	9 a kap. 2 § LBC samt föreskrifter	
<i>Artikel 20.7</i>	Genomförs ej särskilt, se avsnitt 6.6.4, jfr 33 kap. 9 § rättegångsbalken (1942:740).	
<i>Artikel 21.1</i>	4 kap. 20 och 21 §§ och 7 kap. 1 § 6 LHF, 9 a kap. 3–5 §§ LBC samt föreskrifter	
<i>Artikel 21.2</i>	9 a kap. 5 § LBC och föreskrifter	
<i>Artikel 21.3</i>	9 a kap. 1 § andra stycket LBC	
<i>Artikel 21.4</i>	–	

<i>Artikel 22.1</i>	–	Prop. 2006/07:65 Bilaga 7
<i>Artikel 22.2</i>	–	
<i>Artikel 23.1</i>	5 kap. 11–16 §§, 5 a kap. 11 § (jämte föreskrifter), 6 kap. 7 § och 7 kap. 2 § LBC, 4 kap. 22–24 §§ LHF	
<i>Artikel 23.2</i>	–	
<i>Artikel 23.3</i>	Föreskrifter	
<i>Artikel 23.4</i>	–	
<i>Artikel 23.5</i>	–	
<i>Artikel 23.6</i>	4 kap. 16 och 17 §§, 7 kap. 1 § 4 LHF samt föreskrifter	
<i>Artikel 23.7</i>	–	
<i>Artikel 24.1</i>	Följer bl.a. av 4 kap. 3 § och 6 kap. LHF samt 11 a kap. LBC	
<i>Artikel 24.2</i>	Utnyttjas inte.	
<i>Artikel 24.3</i>	–	
<i>Artikel 24.4</i>	a) 6 kap. 1 a § LHF b) 6 kap. 3 § LHF, 11 a kap. 3 § LBC c) 6 kap. 3 § LHF d) 10 kap. 1 och 4 §§ LBC e) 10 kap. 1 och 4 §§ LBC f) 6 kap. 1 a §, 3 § 3 och 3 a § 7 LHF samt 11 a kap. 1, 3 och 4 §§ LBC g) Följer bl.a. av 8 kap. 5 § SekrL h) 11 a kap. 1–10 §§ LBC i) 11 a kap. 2 § LBC	
<i>Artikel 24.5</i>	Utnyttjas inte.	
<i>Artikel 24.6</i>	Se avsnitt 8.4 och prop. 2004/05:158 s. 133.	
<i>Artikel 25.1</i>	8 kap. 5 § SekrL, 2 kap. 8 § och 7 kap. 2 § LBC	
<i>Artikel 25.2</i>	6 kap. 5 § LHF, 11 a kap. 12 § LBC	
<i>Artikel 25.3</i>	1 kap. 3 §, 8 kap. 5 § SekrL, se även avsnitt 8.7	

<i>Artikel 25.4</i>	Jfr 10 kap. 3 § regeringsformen och 8 kap. 5 § fjärde stycket SekrL	Prop. 2006/07:65 Bilaga 7
<i>Artikel 26.1</i>	6 kap. 1 g och 1 h §§ LHF, 11 a kap. 13 § LBC	
<i>Artikel 26.2</i>	6 kap. 1 g och 1 h §§ LHF, 11 a kap. 13 § LBC	
<i>Artikel 27</i>	—	
<i>Artikel 28.1</i>	6 kap. 3 a § LHF, 11 a kap. 4–8 §§ LBC	
<i>Artikel 28.2</i>	Se avsnitt 8.8.	
<i>Artikel 29</i>	8 kap. 1 § LHF, 12 kap. 1 och 2 §§ LBC	
<i>Artikel 30.1</i>	—	
<i>Artikel 30.2</i>	Punkterna 2 och 3 i övergångsbestämmelserna LHF	
<i>Artikel 30.3</i>	Utnyttjas inte.	
<i>Artikel 30.4</i>	Utnyttjas inte.	
<i>Artikel 31</i>	Ikraftträdandebestämmelser till resp. föreslagen lagändring.	
<i>Artikel 32</i>	—	
<i>Artikel 33</i>	—	
<i>Artikel 34</i>	—	
<i>Artikel 35</i>	—	
Direktiv 2007/14/EG	Svenska bestämmelser	
<i>Artikel 1</i>	Det finns ingen uttrycklig bestämmelse med detta innehåll.	
<i>Artikel 2</i>	1 kap. 7 § fjärde stycket LBC samt föreskrifter	
<i>Artikel 3</i>	9 kap. 3 § andra och tredje styckena ÅRL, 9 kap. 2 § ÅRKL och 9 kap. 2 § ÅRFL	
<i>Artikel 4</i>	9 kap. 3 § fjärde stycket, ÅRL 9 kap. 2 § ÅRKL och 9 kap. 2 § ÅRFL	

<i>Artikel 5</i>	4 kap. 12 § 1 LHF samt verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 6</i>	4 kap. 14 § och 7 kap. 1 § 3 LHF, 6 kap. 2 § LVR samt föreskrifter
<i>Artikel 7</i>	Verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 8.1</i>	4 kap. 3–5 §§ LHF samt avsnitt 7.4.5
<i>Artikel 8.2</i>	4 kap. 7 § LHF
<i>Artikel 8.3</i>	4 kap. 8 § LHF
<i>Artikel 9</i>	Genomförs inte, då förslaget innebär att tidsfristen löper från transaktionen (jfr 4 kap. 10 § LHF)
<i>Artikel 10</i>	4 kap. 15–17 §§ och 7 kap. 1 § 4 LHF samt föreskrifter
<i>Artikel 11.1</i>	4 kap. 2 § LHF samt verkställighetsföreskrifter
<i>Artikel 11.2</i>	4 kap. 2 § LHF
<i>Artikel 11.3</i>	Första stycket: verkställighetsföreskrifter Andra stycket: 4 kap. 5 § LHF
<i>Artikel 11.4</i>	4 kap. 10 § LHF
<i>Artikel 11.5</i>	4 kap. 2 § jämförd med 3 § LHF, se även avsnitt 7.5.
<i>Artikel 12</i>	4 kap. 20 § och 7 kap. 1 § 6 LHF, 9 a kap. 3 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 13</i>	5 a kap. 11 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 14</i>	5 a kap. 11 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 15</i>	5 a kap. 11 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 16</i>	5 a kap. 11 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 17</i>	5 a kap. 11 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 18</i>	5 a kap. 11 § LBC samt föreskrifter
<i>Artikel 19</i>	Genomförs inte, följer av att bolagen inte

skall offentliggöra (jfr 4 kap. 11 § LHF).

Prop. 2006/07:65
Bilaga 7

Artikel 20 4 kap. 24 § LHF samt verkställighetsföreskrifter

Artikel 21 4 kap. 23 § LHF samt verkställighetsföreskrifter

Artikel 22 5 kap. 12 och 15 §§ LBC samt verkställighetsföreskrifter

Artikel 23 4 kap. 15–17 §§ och 7 kap. 1 § 4 LHF samt föreskrifter

Artikel 24.1 Ikraftträdandebestämmelser till resp. föreslagen lagändring

Artikel 24.2 —

Artikel 25 —

Artikel 26 —

Beslut 2006/891/EG Svenska bestämmelser

Artikel 1 5 a kap. 11 § andra stycket LBC

Artikel 2 —

Artikel 3 —

Lagtext

Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om försäkringsrörelselagen (1982:713)² dels att 1 a kap. 1 § och 9 kap. 9 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 9 kap. 2 a och 23–26 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a kap.

1 §³

Bestämmelserna i denna lag om publika försäkringsaktiebolag skall tillämpas även på europabolag som har säte i Sverige och har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SE-förordningen. För sådana europabolag gäller också 2–5 a, 7, 8 och 9 a §§, 16 § första och andra styckena, 17–29 och 32 §§ i lagen (2004:575) om europabolag samt bestämmelserna i detta kapitel.

För ett sådant europabolag skall *vad* som sägs i

1. 5 § första stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 23 kap. 3 § aktiebolagslagen (2005:551), i stället avse 15 a kap. 1 § tredje stycket denna lag,

2. 7 § första stycket lagen om europabolag om registreringsbestämmelser, i stället avse bestämmelser i denna lag och andra författningar om registrering i försäkringsregistret,

3. 17 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av

Bestämmelserna i denna lag om publika försäkringsaktiebolag skall tillämpas även på europabolag som har säte i Sverige och har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SE-förordningen. För sådana europabolag gäller också 2–5 a, 7, 8 och 9 a §§, 16 § första och andra styckena, 17–29 och 32 §§ lagen (2004:575) om europabolag samt bestämmelserna i detta kapitel.

För ett sådant europabolag skall *det* som sägs i

1. 5 § första stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 23 kap. 3 § aktiebolagslagen (2005:551), i stället avse 15 a kap. 1 § tredje stycket denna lag,

2. 7 § första stycket lagen om europabolag om registreringsbestämmelser, i stället avse bestämmelser i denna lag och andra författningar om registrering i försäkringsregistret,

3. 17 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

² Lagen omtryckt 1995:1567.

³ Senaste lydelse 2006:601.

7 kap. 25 § aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § *fjärde* stycket denna lag,

4.21 § lagen om europabolag om tillämpningen av 9 kap. 6 § aktiebolagslagen, i stället avse 10 kap. 12 § denna lag,

5.27 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 18–20 §§ aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § första stycket denna lag,

6.28 § lagen om europabolag om aktiebolagslagen, i stället avse denna lag, och

7.32 § första stycket lagen om europabolag om 11 §, i stället avse 4 § i detta kapitel.

7 kap. 25 § aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § *femte* stycket denna lag,

4.21 § lagen om europabolag om tillämpningen av 9 kap. 6 § aktiebolagslagen, i stället avse 10 kap. 12 § denna lag,

5.27 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 18–20 §§ aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § första stycket denna lag,

6.28 § lagen om europabolag om aktiebolagslagen, i stället avse denna lag, och

7.32 § första stycket lagen om europabolag om 11 §, i stället avse 4 § i detta kapitel.

9 kap.

2 a §

Ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall inför en bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret, i pappersform eller i elektronisk form, skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman om kallelsen sänds till aktieägarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmaktsformuläret tillhandahållas aktieägarna på begäran efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Formuläret får inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

9 §⁴

Kallelse till bolagsstämma skall utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte bolagsordningen *föreskriver* längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två

Kallelse till bolagsstämma skall utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte bolagsordningen *anger* längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två

⁴ Senaste lydelse 2006:563.

veckor före stämman. Uppskjuts stämman till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det stämman har inletts, skall kallelse ske till den fortsatta stämman. Fordras enligt bolagsordningen för giltighet av ett bolagsstämmo-beslut att det fattas på två stämmor, kan kallelse till den andra stämman inte ske innan den första stämman har hållits. I sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt bolagsordningen. En skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje aktieägare eller röstberättigad i ett ömsesidigt försäkringsbolag vars postadress är känd för bolaget, om

1. den ordinarie bolagsstämman skall hållas på någon annan tid än den som *föreskrivs* i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall behandla frågor om

a) sådana ändringar av bolagsordningen som avses i 16 och 18 §§,

b) bolagets försättande i likvidation eller

c) upphörande av bolagets likvidation.

I kallelsen skall tydligt anges *de* ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet av förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

veckor före stämman. Uppskjuts stämman till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det stämman har inletts, skall kallelse ske till den fortsatta stämman. Fordras enligt bolagsordningen för giltighet av ett bolagsstämmo-beslut att det fattas på två stämmor, kan kallelse till den andra stämman inte ske innan den första stämman har hållits. I sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt bolagsordningen. En skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje aktieägare eller röstberättigad i ett ömsesidigt försäkringsbolag vars postadress är känd för bolaget, om

1. den ordinarie bolagsstämman skall hållas på någon annan tid än den som *anges* i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall behandla frågor om

a) sådana ändringar av bolagsordningen som avses i 16 och 18 §§,

b) bolagets försättande i likvidation eller

c) upphörande av bolagets likvidation.

Kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om vilka som har rätt att delta i stämman. I kallelsen skall *det också* tydligt anges *vilka* ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet av förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

I ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid

en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall en kallelse till en bolagsstämma även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, tio dagar före bolagsstämman. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Under minst en vecka närmast före den stämma, som avses i 5 §, skall redovisningshandlingarna, revisionsberättelsen och revisorns yttrande enligt 8 kap. 9 c § eller avskrifter av dessa hållas tillgängliga hos bolaget för aktieägarna och de röstberättigade samt genast sändas till de aktieägare eller de röstberättigade som begär det och uppger sin postadress.

23 §

Under de förutsättningar som anges i 24–26 §§ får ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, lämna information till aktieägare med elektroniska hjälpmedel även när det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

24 §

Beslut om att använda elektroniska hjälpmedel för information till aktieägare fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att identifiera aktieägarna.

25 §

Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om aktieägaren efter en skriftlig förfrågan har godtagit ett sådant förfarande. En

aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit förfarandet. Av förfrågan skall det framgå att framtida information kan komma att lämnas med elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

En aktieägare som har godtagit att information lämnas med elektroniska hjälpmedel kan när som helst återta sitt godtagande.

26 §

Det som föreskrivs i fråga om aktieägare i 23–25 §§ skall också tillämpas på någon annan som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1991:980) om handel med
finansiella instrument²

dels att 3 kap. 4 § och 5 a kap. 4 § skall upphöra att gälla,

dels att 4 och 7 kap. skall upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 1 §, 2 kap. 25, 34 och 37 §§, 6 kap. 1 a, 1 b, 1 e, 3–3 b,
3 e och 4 §§ samt rubriken närmast före 2 kap. 37 § skall ha följande
lydelse,

dels att det i lagen skall införas fem nya paragrafer, 2 kap. 38 och
39 §§, samt 6 kap. 1 g, 1 h och 5 §§, samt närmast före 6 kap. 1 g och
5 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya kapitel, 4, 7 och 8 kap., av
följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §³

I denna lag betyder

finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse
avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller
fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och
aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i
ett utländskt bolag (depåbevis),

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

anmält avvecklingssystem: vad som anges i 2 § lagen (1999:1309) om
system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

prospektdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG
av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när
värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om
ändring av direktiv 2001/34/EG⁴,

prospektförordningen: kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av
den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de
prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till
handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64, Celex
32003L0071) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den
15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om
emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring
av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt
kommissionens direktiv 2007/XX/EG av den....

² Lagen omtryckt 1992:558.

7 kap. fick sin nuvarande beteckning genom 2000:1094.

Senaste lydelse av

4 kap. 1 § 1992:1713

4 kap. 6 § 2005:378

4 kap. 2 § 2005:912

5 a kap. 4 § 2005:378

4 kap. 2 a § 1995:1599

7 kap. 1 § 1995:85.

4 kap. 5 § 1992:1713

³ Senaste lydelse 2006:454.

⁴ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64 (Celex 32003L0071).

direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser⁵,

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

emittent: i fråga om aktier aktiebolaget och i fråga om annat finansiellt instrument utgivaren eller utfärdaren av instrumentet,

aktierelaterat finansiellt instrument:

1. aktie och finansiellt instrument som kan jämföras med aktie, såsom interimbevis, fondaktierätt och teckningsrätt, samt

2. finansiellt instrument, såsom konvertibel där rätten att begära konvertering tillkommer emittenten och teckningsoption, som ger rätt att förvärva sådant instrument som avses i 1 genom konvertering eller utövande av annan rättighet som instrumentet är bärare av, om instrumentet utfärdats av emittenten av den aktie som rättigheten hänförs till eller av ett bolag som ingår i samma koncern som den emittenten,

kvalificerade investerare:

1. juridiska personer med tillstånd att verka på finansmarknaderna,

2. juridiska personer vars verksamhet uteslutande avser investeringar i finansiella instrument,

3. stater, delstater, statliga och delstatliga myndigheter, centralbanker och Europeiska centralbanken samt Europeiska investeringsbanken, Internationella valutafonden och andra liknande mellanstatliga eller överstatliga organisationer,

4. juridiska personer som för vart och ett av de två senaste räkenskapsåren uppfyllt minst två av följande tre förutsättningar:

a) medeltalet anställda i företaget har uppgått till minst 250,

b) nettovärdet av tillgångarna enligt balansräkningen har överstigit motsvarande 43 miljoner euro, och

c) nettoomsättningen enligt resultaträkningen har överstigit motsvarande 50 miljoner euro, samt

5. andra juridiska personer än de som omfattas av 1–4 och fysiska personer, om de av någon annan stat inom EES betraktas som kvalificerade investerare,

emissionsprogram: ett program för utgivning av icke aktierelaterade finansiella instrument av likartad sort eller kategori, fortlöpande eller vid upprepade tillfällen under en särskilt angiven emissionsperiod,

offentligt uppköpserbjudande: ett offentligt erbjudande till innehavare av aktier som har getts ut av ett svenskt eller utländskt bolag att överlåta samtliga eller en del av dessa aktier till budgivaren,

budgivare: den som lämnar ett offentligt uppköpserbjudande,

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas.

målbolag: bolag till vars aktieägare ett offentligt uppköpserbjudande lämnas, och

öppenhetsdirektivet:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till

⁵ EUT L 186, 18.7.2005, s. 3 (Celex 32004R0809).

2 kap.

25 §⁷

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *emittenten har sitt säte i Sverige.*

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen vid emissioner av icke aktierelaterade finansiella instrument, om

1. instrumenten antingen

a) vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

b) innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår,

2. emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad har valt att prövningen skall utföras av inspektionen,

3. emittenten har sitt säte inom EES, och

4. det är i Sverige som instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

Godkännande skall ges om prospektet är fullständigt, sammanhängande och begripligt samt i övrigt uppfyller de krav som ställs i denna lag och prospektförordningen.

Frågan om godkännande av ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om *Sverige är hemmedlemsstat.*

I 37–39 §§ finns bestämmelser om när Sverige är hemmedlemsstat.

Om Sverige är hemmedlemsstat i ett fall då emittenten inte har säte i en stat inom EES skall godkännande även ges, om

⁶ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

⁷ Senaste lydelse 2005:833.

1. prospektet har utformats i enlighet med reglerna i den stat där emittenten har sitt säte, och
 2. informationskraven enligt reglerna i den staten motsvarar kraven i denna lag och prospektförordningen.

Prop. 2006/07:65
 Bilaga 8

34 §⁸

Varje ny omständighet, sakfel eller förbiseende som kan påverka bedömningen av finansiella instrument som omfattas av ett prospekt och som inträffar eller uppmärksammas efter det att prospektet har godkänts men innan anmälningstiden för erbjudandet av finansiella instrument till allmänheten löper ut eller de finansiella instrumenten tas upp till handel på en reglerad marknad, skall tas in eller rättas till i ett tillägg till prospektet. Sammanfattningen, och eventuella översättningar av denna, skall kompletteras om det är nödvändigt för att återge informationen i tillägget.

Frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om inspektionen får pröva frågan om godkännande av ett prospekt enligt 25 §. Finansinspektionen skall meddela beslut med anledning av ansökan om godkännande av ett tillägg inom sju arbetsdagar från det att ansökan kom in till inspektionen. Tillägget skall därefter offentliggöras på samma sätt som prospektet har offentliggjorts på.

Frågan om godkännande av ett tillägg till ett prospekt får prövas av Finansinspektionen, om Sverige är hemmedlemsstat. Finansinspektionen skall meddela beslut med anledning av ansökan om godkännande av ett tillägg inom sju arbetsdagar från det att ansökan kom in till inspektionen. Tillägget skall därefter offentliggöras på samma sätt som prospektet har offentliggjorts på.

En investerare som innan tillägget till prospektet offentliggörs har gjort en anmälan om eller på annat sätt samtyckt till köp eller teckning av de finansiella instrument som omfattas av prospektet, har rätt att återkalla sin anmälan eller sitt samtycke inom fem arbetsdagar från offentliggörandet.

Emittenter med säte i en stat utanför EES

Hemmedlemsstat

37 §⁹

När en emittent har sitt säte i en stat utanför EES, får Finansinspektionen pröva frågan om godkännande av ett prospekt avseende erbjudande av finansiella instrument till allmänheten eller upptagande av finansiella

Sverige är hemmedlemsstat, om emittenten har sitt säte i Sverige.

Första stycket gäller inte, om en annan stat inom EES har valts som hemmedlemsstat i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 38 § första stycket.

⁸ Senaste lydelse 2005:833.

⁹ Senaste lydelse 2005:833.

instrument till handel på en reglerad marknad, om det gäller

1. en emission av icke aktierelaterade finansiella instrument som skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad i Sverige, och instrumenten antingen

a) vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

b) innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår,

2. andra finansiella instrument än sådana som anges i 1 och det är i Sverige som de finansiella instrumenten antingen kommer att erbjudas till allmänheten första gången efter den 31 december 2003 eller kommer att tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter det datumet, eller

3. sådana finansiella instrument som avses i 2, när

a) emittenten inte själv har valt i vilken stat inom EES som frågor om godkännande av prospekt skall prövas, och

b) emittenten senare under samma förutsättningar som i 2 har valt att prövningen skall utföras av inspektionen.

Godkännande får ges, om

1. prospektet har utformats i enlighet med reglerna i den stat där emittenten har sitt säte, och

2. informationskraven enligt reglerna i den stat där emittenten har sitt säte motsvarar kraven i denna lag och prospektförordningen.

Sverige är hemmedlemsstat, om emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som antingen

1. vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 1 000 euro, eller

2. innefattar en rätt att förvärva finansiella instrument eller få ett kontantbelopp, såvida inte emittenten har gett ut de underliggande finansiella instrumenten eller detta har gjorts av ett företag inom den koncern där emittenten ingår.

Sverige får väljas som hemmedlemsstat enligt första stycket, om det är i Sverige som de finansiella instrumenten skall erbjudas allmänheten eller har tagits eller skall tas upp till handel på en reglerad marknad.

Sverige är hemmedlemsstat om emittenten inte har säte i en stat inom EES och ger ut andra finansiella instrument än sådana som avses i 38 § första stycket, om

1. det är i Sverige som de finansiella instrumenten antingen kommer att erbjudas till allmänheten första gången efter den 31 december 2003 eller kommer att tas upp till handel på en reglerad marknad första gången efter det datumet, och

2. emittenten, den som lämnar erbjudandet eller den som ansöker om att de finansiella instrumenten skall tas upp till handel på en reglerad marknad väljer Sverige som hemmedlemsstat.

Sverige är även hemmedlemsstat i fråga om sådana finansiella

instrument som avses i första stycket när någon annan än emittenten har valt en hemmedlemsstat inom EES som inte är Sverige och emittenten senare, under samma förutsättningar som i första stycket, väljer Sverige som hemmedlemsstat.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Föreslagen lydelse

4 kap. Offentliggörande av aktieinnehav m.m.

Tillämpningsområde m.m.

1 § Bestämmelserna i 2–18, 20 och 21 §§ skall tillämpas i fråga om aktier utgivna av ett svenskt aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES.

Bestämmelser om aktier utgivna av vissa aktiebolag som inte har säte i en stat inom EES finns i 22–24 §§.

Andra aktiebolag än sådana som avses i första eller andra stycket vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats skall offentliggöra information motsvarande den som anges i detta kapitel i enlighet med offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av utgivarens hemmedlemsstat inom EES.

2 § Det som föreskrivs om aktier i 1–18 §§ skall också tillämpas på

1. depåbevis som medför rätt att rösta för de aktier som depåbevisen avser, och

2. finansiella instrument som ger rätt för innehavaren att förvärva aktier som redan har getts ut av sådana bolag som avses i 1 § första eller andra stycket.

Om ett sådant finansiellt instrument som nämns i första stycket 2 förfaller, skall detta anses som en överlåtelse av det finansiella instrumentet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka finansiella instrument som avses i första stycket 2.

Anmälningsskyldighet

3 § Den som innehar aktier (den anmälningsskyldige) skall under de förutsättningar som anges i 5 § anmäla en ändring av innehavet till bolaget och Finansinspektionen. Anmälan skall göras skriftligen eller på elektronisk väg.

4 § Vid tillämpningen av 5 § skall till den anmälningsskyldiges innehav räknas aktier som denne innehar i eget namn och för egen räkning eller i eget namn för någon annans räkning.

Till den anmälningsskyldiges innehav skall även räknas sådana aktier som

1. innehas av någon annan med vilken den anmälningsskyldige har träffat en överenskommelse att genom samordnat utövande av rösträtten inta en långsiktig gemensam hållning i fråga om bolagets förvaltning,
2. innehas av någon annan för den anmälningsskyldiges räkning, om den anmälningsskyldige kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,
3. innehas av ett dotterföretag till den anmälningsskyldige,
4. innehas av någon annan som enligt ett avtal med den anmälningsskyldige för en begränsad tid och mot ersättning har överfört rätten att rösta för aktierna till den anmälningsskyldige,
5. den anmälningsskyldige har tagit emot som säkerhet, om den anmälningsskyldige kontrollerar hur rösträtterna för aktierna utövas och har förklarat sig ha för avsikt att utnyttja dem,
6. den anmälningsskyldige har en livslång dispositionsrätt för, om denne kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,
7. har deponerats hos den anmälningsskyldige, om denne själv kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,
8. den anmälningsskyldige har fått fullmakt att utöva rösträtten för, om denne själv kontrollerar hur rösträtterna för aktierna skall utövas,
9. innehas av make eller sambo till den anmälningsskyldige,
10. innehas av omyndiga barn som står under den anmälningsskyldiges vårdnad, och
11. innehas av andra närstående till den anmälningsskyldige än sådana som avses i 9 och 10, om de har gemensamt hushåll med honom eller henne sedan minst ett år.

Sådana aktier som avses i andra stycket 4–8 skall inte räknas in i den anmälningsskyldiges innehav för den som inte längre kontrollerar hur rösträtterna skall utövas.

Sådana aktier som avses i andra stycket 9–11 skall inte räknas in i den anmälningsskyldiges innehav för den som inte innehar några aktier enligt första stycket eller andra stycket 1–8.

Med dotterföretag avses i denna paragraf detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551). Det som föreskrivs där om moderbolag skall även tillämpas på fysiska personer och andra juridiska personer än aktiebolag.

5 § En ändring av ett innehav skall anmälas om ändringen medför att den andel av samtliga aktier i bolaget eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget som innehavet motsvarar

1. uppnår eller överstiger någon av gränserna 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50, 66 2/3 och 90 procent, eller
2. går ned under någon av gränserna i 1.

En beräkning enligt första stycket av antalet aktier eller röstetalet skall grundas på de uppgifter som bolaget har offentliggjort enligt 9 § första stycket. Vid beräkningen skall även sådana aktier som inte får företrädas på en bolagsstämma beaktas.

När ett finansiellt instrument som avses i 2 § första stycket 2 utnyttjas för förvärv av aktier, skall ändringen i innehavet anmälas till bolaget och Finansinspektionen, om den andel av samtliga aktier i bolaget eller av

röstetalet för samtliga aktier i bolaget som innehavet motsvarar därigenom uppnår eller överstiger någon av gränserna i första stycket 1. Detta gäller även om innehavet av det finansiella instrumentet har anmälts enligt första stycket 1.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

6 § Ett dotterföretag är befriat från anmälningsskyldighet om anmälan i stället görs av moderbolaget eller, om detta i sin tur är ett dotterföretag, av dess eget moderbolag.

7 § Om anmälningsskyldighet har uppkommit genom att någon fått fullmakt att rösta för aktier vid en bolagsstämma, behöver en ny anmälan inte göras när fullmakten efter bolagsstämman upphör att gälla, under förutsättning att det i den anmälan som gjordes i samband med att fullmakten lämnades angavs vilken andel av det totala antalet aktier och röster i bolaget som skulle komma att innehas efter fullmaktens upphörande.

8 § Om flera personer blir anmälningsskyldiga på grund av samma händelse, får de göra en gemensam anmälan.

9 § Om ett aktiebolag som avses i 1 § första stycket ökar eller minskar det totala antalet aktier eller röster i bolaget, skall bolaget den sista handelsdagen i den kalendermånad då ökningen eller minskningen har skett offentliggöra uppgifter om ändringen.

En anmälningsskyldig skall skriftligen eller på elektronisk väg anmäla till bolaget och Finansinspektionen om ökningen eller minskningen medför att den andel av det totala antalet aktier eller röster i bolaget som innehavet motsvarar

1. uppnår eller överstiger någon av gränserna i 5 § första stycket 1, eller

2. går ned under någon av dessa gränser.

Vid bedömningen av om anmälningsskyldighet uppkommer skall 4 § och 5 § andra stycket tillämpas.

Tidsfrister för anmälan

10 § En anmälan enligt 3 § skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast

1. handelsdagen efter den dag då den anmälningsskyldige har ingått avtal om förvärv eller överlåtelse av aktier eller någon annan ändring i aktieinnehavet har skett,

2. i de fall som avses i 4 § andra stycket 1–8, handelsdagen efter den dag då ändringen i aktieinnehavet har skett, eller

3. i de fall som avses i 4 § andra stycket 9–11, handelsdagen efter den dag då den anmälningsskyldige har fått vetskap om den närståendes innehav eller ändringen av det.

En anmälan enligt 9 § andra stycket skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast handelsdagen efter den dag då bolaget har offentliggjort uppgifter om ökningen eller minskningen av antalet aktier eller röster enligt 9 § första stycket.

11 § Finansinspektionen skall offentliggöra uppgifterna i en anmälan enligt 3 § eller 9 § andra stycket senast klockan tolv handelsdagen efter den dag då anmälan kom in till inspektionen.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande finns i 20 §.

Undantag från anmälningsskyldigheten

12 § En anmälan enligt 3 § eller 9 § andra stycket behöver inte göras för

1. aktier som förvärvas bara för att användas för clearing och avveckling av transaktioner och som i detta syfte innehas under en kort tid,

2. aktier som förvaltas av någon i eget namn men för någon annans räkning, under förutsättning att förvaltaren bara får utöva rösträtten för aktierna enligt instruktioner som förvaltaren har tagit emot skriftligen eller på elektronisk väg, eller

3. aktier som ställs till förfogande för eller tillhandahålls av en nationell centralbank som ingår i det europeiska centralbankssystemet när banken fullgör sina uppgifter som monetär myndighet, förutsatt att transaktionen i fråga är kortvarig och att den rösträtt som hör till aktierna inte utnyttjas.

13 § Vid tillämpningen av bestämmelserna om anmälningsskyldighet i 3 § och 9 § andra stycket skall aktier som ingår i handelslagret hos ett svenskt eller utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse, ett värdepappersinstitut eller ett utländskt värdepappersföretag inte räknas med, om

1. aktierna motsvarar högst 5 procent av det totala antalet aktier eller röster i aktiebolaget, och

2. rösterna för aktierna inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i förvaltningen av bolaget.

14 § Skyldigheten att enligt 3 § eller 9 § andra stycket anmäla att andelen av rösterna eller det totala antalet aktier har uppnått, överstigit eller gått ned under 5 procent gäller inte för en marknadsgarant om

1. aktierna förvärvas eller avyttras i denna egenskap,

2. marknadsgaranten har tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 3 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse eller motsvarande tillstånd i ett annat land inom EES, och

3. marknadsgaranten inte ingriper i förvaltningen av aktiebolaget eller utövar något inflytande över detta i syfte att bolaget skall köpa aktier utgivna av bolaget eller stödja aktiepriset.

Med marknadsgarant avses någon som på finansmarknaderna har åtagit sig att fortlöpande handla för egen räkning genom att köpa och sälja finansiella instrument med utnyttjande av eget kapital och till priser som fastställts av marknadsgaranten själv.

15 § Vid tillämpningen av 3 och 4 §§ behöver aktier som innehas av ett dotterföretag inte räknas in i moderföretagets innehav i sådana fall som avses i 16 och 17 §§.

16 § Ett moderföretag till ett fondbolag behöver inte lägga samman sitt innehav av aktier med aktier som ingår i en värdepappersfond som förvaltas av bolaget enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder, om bolaget utnyttjar rösträtten för aktierna oberoende av moderföretaget.

Första stycket skall också tillämpas på moderföretag till ett sådant förvaltningsbolag som avses i 1 kap. 6 § första stycket lagen om investeringsfonder, i fråga om aktier som bolaget förvaltar i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)¹⁰, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG¹¹. Detsamma gäller aktier som förvaltas av ett motsvarande förvaltningsbolag som inte har säte i en stat inom EES.

17 § Ett moderföretag till ett värdepappersinstitut som har tillstånd enligt 1 kap. 3 § första stycket 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse behöver inte lägga samman sitt innehav av aktier med innehav av aktier som bolaget förvaltar för enskilda kunder, om bolaget

1. bara får utnyttja rösträtten för aktierna enligt instruktioner i skriftlig eller elektronisk form eller ser till att individuella portföljförvaltningstjänster utförs oberoende av alla andra tjänster och i enlighet med 1 kap. 7 § lagen om värdepappersrörelse, och

2. utnyttjar rösträtten för aktierna oberoende av moderföretaget.

Första stycket skall också tillämpas på ett moderföretag till ett utländskt värdepappersföretag som avses i 1 kap. 3 c § lagen om värdepappersrörelse som har tillstånd att tillhandahålla sådan portföljförvaltning som avses i punkt 3 i avsnitt A i bilagan till rådets direktiv 93/22/EEG av den 10 maj 1993 om investeringstjänster inom värdepappersområdet¹², senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG¹³, i fråga om aktier som värdepappersföretaget förvaltar för enskilda kunder. Detsamma gäller aktier som förvaltas av ett motsvarande utländskt värdepappersföretag som inte har säte i en stat inom EES.

Förvärv och överlåtelse av egna aktier

18 § Ett aktiebolag som avses i 1 § första stycket och som förvärvar eller överlåter egna aktier skall offentliggöra uppgifter om detta, om förvärvet eller överlåtelserna medför att den andel av aktierna i bolaget som innehas av bolaget självt eller den andel av det totala antalet röster i bolaget som

¹⁰ EGT L 375, 31.12.1985, s. 3 (Celex 31985L0611).

¹¹ EUT L 79, 24.3.2005, s. 9 (Celex 32005L0001).

¹² EGT L 141, 11.6.1993, s. 27 (Celex 31993L0022).

¹³ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1 (Celex 32002L0087).

de egna aktierna representerar uppnår, överstiger eller går ned under någon av gränserna i 5 § första stycket 1.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Uppgifterna skall offentliggöras senast klockan tolv handelsdagen efter förvärvet eller överlåtelsen.

19 § Ett svenskt aktiebolag som förvärvar eller överlåter egna aktier skall anmäla förvärvet eller överlåtelsen till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Om handeln sker i återköpsprogram enligt kommissionens förordning (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument¹⁴, skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen eller till en svensk börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade och till vilken inspektionen har överlåtit uppgiften att ta emot anmälan.

Offentliggörande av information

20 § När information offentliggörs enligt 9 § första stycket, 11 § eller 18 §, skall den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt bli tillgänglig för allmänheten inom EES.

Finansinspektionen tar emot och lagrar offentliggjord information

21 § Information som offentliggörs enligt 9 § första stycket eller 18 § skall samtidigt lämnas till Finansinspektionen.

Information som lämnas till Finansinspektionen enligt första stycket och information som offentliggörs av inspektionen enligt 11 § skall lagras elektroniskt enligt 9 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Aktier utgivna av bolag utanför EES

22 § Bestämmelserna i 2–18, 20 och 21 §§ skall, om inte annat framgår av 23 och 24 §§, tillämpas också i fråga om aktier som har getts ut av ett aktiebolag som

1. inte har säte i en stat inom EES,
2. har sina aktier noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, och
3. till följd av detta, eller på grund av att aktierna har erbjudits till allmänheten i Sverige, är skyldigt att ge in ett dokument enligt 6 kap. 1 b § till Finansinspektionen.

23 § Bestämmelserna i 9 § första stycket om offentliggörande av ändringar i antalet aktier eller röster i aktiebolaget behöver inte iakttas av ett sådant bolag som avses i 22 § om det uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i en stat utanför EES och om kraven motsvarar de som följer av artikel 15 i öppenhetsdirektivet.

¹⁴ EUT L 336, 23.12.2003, s. 33 (Celex 32003R2273).

24 § Bestämmelserna i 18 § om offentliggörande av vissa förvärv eller överlåtelser av egna aktier behöver inte iakttas av ett sådant bolag som avses i 22 § om det uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i en stat utanför EES och om kraven motsvarar de som följer av artikel 14 i öppenhetsdirektivet.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

1 a §¹⁵

För övervakningen av *efterlevnaden* av bestämmelserna i denna lag, lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, prospektförordningen och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden, får Finansinspektionen *för sin tillsyn anmoda*

1. ett företag eller någon annan *att tillhandahålla* uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken *att inställa* sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning en *anmodan* skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av 2 och 2 b kap. gäller inte första stycket 2.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om hur uppgiftsskyldigheten i första stycket skall fullgöras.

För övervakningen av *att* bestämmelserna i denna lag, lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument, lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, prospektförordningen och lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden *följs*, får Finansinspektionen *begära att*

1. ett företag eller någon annan *tillhandahåller* uppgifter, handlingar eller annat,

2. den som förväntas kunna lämna upplysningar i saken *inställer* sig till förhör på tid och plats som inspektionen bestämmer.

Första stycket gäller inte i den utsträckning en *sådan begäran* skulle strida mot den i lag reglerade tystnadsplikten för advokater.

Vid tillämpningen av 2, 2 b och 4 kap. denna lag samt 5 a kap., 9 a kap. och 11 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet gäller inte första stycket 2.

¹⁵ Senaste lydelse 2006:454. Ändringen innebär bl.a. att fjärde stycket upphävs.

1 b §¹⁶

En emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad skall varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Om det i dokumentet hänvisas till information i ett annat dokument, skall det anges var det dokumentet finns att få.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilken information dokumentet skall innehålla.

Bestämmelser om offentliggörandet av dokumentet finns i prospektförordningen. Dokumentet skall ges in till Finansinspektionen inom den tid som anges i artikel 27 i förordningen.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte gälla i fråga om icke aktierelaterade finansiella instrument som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro.

En emittent vars finansiella instrument har tagits upp till handel på en reglerad marknad *och vars hemmedlemsstat är Sverige* skall varje år sammanställa ett dokument som innehåller eller hänvisar till all den information som emittenten till följd av upptagandet har offentliggjort under de senaste tolv månaderna. Om det i dokumentet hänvisas till information i ett annat dokument, skall det anges var det dokumentet finns att få.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte gälla i fråga om

1. sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 2 §, och

2. icke aktierelaterade finansiella instrument som vart och ett har ett nominellt värde som motsvarar minst 50 000 euro.

Skyldighet att upprätta ett dokument enligt första stycket skall inte heller gälla i fråga om sådana finansiella instrument som avses i 2 kap. 3 §, om inte bestämmelserna i denna lag och prospektförordningen har blivit tillämpliga enligt 2 kap. 8 §.

1 e §¹⁷

När ett prospekt är giltigt i Sverige enligt 2 kap. 36 §, skall Finansinspektionen underrätta den myndighet som har godkänt prospektet, om emittenten eller ett utländskt värdepappersföretag som medverkar vid ett erbjudande av finansiella instrument till allmänheten har gjort sig skyldig till ekonomisk brottslighet eller har överträtt bestämmelserna i 6 kap. 1 b § denna lag eller lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

¹⁶ Senaste lydelse 2005:833.

¹⁷ Senaste lydelse 2005:833. Ändringen innebär att tredje stycket upphävs.

Om emittenten eller det utländska värdepappersföretaget, trots de åtgärder som vidtagits av den myndighet som godkänt prospektet, fortsätter brottsligheten eller överträdelsen, får Finansinspektionen vidta åtgärd enligt 1 c och 1 d §§. Innan åtgärd vidtas skall inspektionen underrätta den myndighet som har godkänt prospektet. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

Regeringen får meddela föreskrifter om vilken ekonomisk brottslighet som avses i första stycket.

Anmälan om aktieinnehav m.m. i vissa utländska bolag

1 g §

Bestämmelserna i 1 h § skall tillämpas om aktier eller sådana depåbevis eller finansiella instruments som avses i 4 kap. 2 § första stycket är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och aktierna har getts ut av ett bolag som

1. har sitt säte i en annan stat inom EES, eller

2. inte har säte i en stat inom EES och inte omfattas av 4 kap. 22 §.

I 11 a kap. 13 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet finns bestämmelser om ingripande mot sådana bolag som avses i första stycket.

1 h §

Om Finansinspektionen finner att en anmälan inte har gjorts i enlighet med bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat där bolaget har sitt säte, eller, om bolaget inte har säte i en stat inom EES, där bolaget ger in det dokument som anges i artikel 10 i prospekt-direktivet.

Om en anmälan fortfarande inte görs trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndighet som Finans-

inspektionen har underrättat, och en sådan anmälan skall göras enligt en offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av den stat som avses i första stycket, får Finansinspektionen besluta att den anmälningsskyldige skall anmäla innehavet till bolaget och till Finansinspektionen. Innan åtgärden vidtas skall inspektionen underrätta den utländska behöriga myndigheten. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

3 §¹⁸

Finansinspektionen får vid vite förelägga någon att göra rättelse om han inte fullgör skyldigheten att

1. göra anmälan till <i>aktiebolag</i> och till <i>börs eller auktoriserad marknadsplats</i> enligt 4 kap. 1 §, 2. offentliggöra <i>uppgifterna i en anmälan</i> enligt 4 kap. 4 §, 3. följa bestämmelserna i 5 a kap. 1–3 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 5 a kap. 4 §, 4. följa en <i>anmodan</i> enligt 6 kap. 1 a §, eller 5. sammanställa och till Finansinspektionen ge in ett dokument enligt 1 b §.	1. göra anmälan till <i>aktiebolaget</i> och <i>Finansinspektionen</i> enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket eller 6 kap. 1 h § andra stycket, 2. offentliggöra <i>uppgifter</i> enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §, eller att lämna sådana <i>uppgifter</i> till <i>Finansinspektionen</i> enligt 4 kap. 21 §, 3. följa bestämmelserna i 5 a kap. 1–3 §§ eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 7, 4. följa en <i>begäran</i> enligt 1 a §, eller

3 a §¹⁹

Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall tas ut av den som

1. trots att prospektskyldighet föreligger inte ansöker om godkännande av ett prospekt enligt 2 kap. 25 §, 2. inte ansöker om godkännande av ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §, 3. inte offentliggör ett prospekt enligt 2 kap. 28 och 29 §§ eller ett tillägg till ett prospekt enligt 2 kap. 34 §, 4. trots att skyldighet att upp-	4. trots att <i>det finns en</i>

¹⁸ Senaste lydelse 2005:833.

¹⁹ Senaste lydelse 2006:454.

rätta en erbjudandehandling *föreligger* inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden, *eller*

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

3 b §²⁰

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av, *inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum*, har delgetts upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

skyldighet att upprätta en erbjudandehandling inte ansöker om godkännande enligt 2 kap. 3 § lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden,

5. inte offentliggör en erbjudandehandling enligt 2 a kap. 9 §,

6. *inte i rätt tid fullgör skyldigheten att göra anmälan till aktiebolaget och Finansinspektionen enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket, eller*

7. *inte i rätt tid offentliggör uppgifter enligt 4 kap. 9 § första stycket eller 18 §.*

Den särskilda avgiften skall i *de fall som avses i*

1. *första stycket 1–5 vara lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor, och*

2. *första stycket 6 eller 7 vara lägst 15 000 kronor och högst 5 miljoner kronor.*

3 e §²¹

Särskild avgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann

Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av har delgetts *en* upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen

1. *inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket 1–5, eller*

2. *inom två år från det att överträdelsen ägde rum i de fall som avses i 3 a § första stycket 6 eller 7.*

Särskilda avgifter som har beslutats enligt 3 a § första stycket 1–5 faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom

²⁰ Senaste lydelse 2005:833.

²¹ Senaste lydelse 2005:833.

laga kraft.

fem år från det att beslutet vann
laga kraft.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

4 §²²

*För att bekosta Finansinspek-
tionens övervakning enligt denna
lag skall de institut som står under
Finansinspektionens tillsyn betala
årliga avgifter enligt de närmare
föreskrifter som regeringen
meddelar.*

*De institut som står under
Finansinspektionens tillsyn skall
med årliga avgifter bekosta
Finansinspektionens övervakning
enligt denna lag.*

***Samarbete och utbyte av
information med behöriga
myndigheter***

5 §

*Finansinspektionen skall i sin
tillsynsverksamhet enligt denna
lag samarbeta och utbyta
information med utländska
behöriga myndigheter i den
utsträckning som följer av
prospektdirektivet och av
öppenhetsdirektivet.*

Föreslagen lydelse

7 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. villkor för sådana avtal som avses i 3 kap. 1 och 3 §§,
2. på vilket språk sådan information som avses i 4 kap. 1 § tredje stycket eller 20 § skall offentliggöras,
3. vilka upplysningar marknadsgaranter som inte är värdepappersinstitut och som har utnyttjat undantaget i 4 kap. 14 § första stycket skall lämna till Finansinspektionen,
4. vad som krävs för att undantag från sammanläggning av moder- och dotterföretags innehav skall få göras enligt 4 kap. 16 och 17 §§,
5. i vilken omfattning och på vilket sätt uppgifter om förvärv eller överlåtelse av egna aktier skall offentliggöras enligt 4 kap. 19 § samt hur skyldigheten att anmäla förvärv och överlåtelser till Finansinspektionen skall fullgöras,
6. hur information skall offentliggöras enligt 4 kap. 20 §,
7. information enligt 5 a kap. 1 och 2 §§, och
8. hur uppgiftsskyldigheten i 6 kap. 1 a § första stycket skall fullgöras.

²² Paragrafen fick sin nuvarande beteckning genom 1995:318.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. vilken ekonomisk brottslighet som avses i 6 kap. 1 e § första stycket, och
2. sådana avgifter för tillsyn som avses i 6 kap. 4 §.

8 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Inspektionen får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Den som på grund av lagens ikraftträdande blir anmälningsskyldig enligt 4 kap. 3 § eller 9 § andra stycket, skall anmäla innehavet enligt bestämmelserna i de paragraferna. Anmälan skall ha kommit in till bolaget och Finansinspektionen senast den 16 juli 2007. Detta gäller dock inte den som har gjort motsvarande anmälan före lagens ikraftträdande eller som senast den 16 juli 2007 anmäler förändringar i innehavet enligt de nämnda bestämmelserna.

3. Ett aktiebolag som vid lagens ikraftträdande innehar egna aktier i sådan omfattning att skyldighet att offentliggöra innehavet uppkommer enligt 4 kap. 18 §, skall senast den 5 juli 2007 offentliggöra uppgifter om innehavet. Detta gäller dock inte ett aktiebolag som har offentliggjort motsvarande uppgifter före lagens ikraftträdande eller som senast den 5 juli 2007 offentliggör förändringar i innehavet enligt de nämnda bestämmelserna.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet

dels att 1 kap. 3 och 4 §§, 5 kap. 6 § och 6 kap. 4 § samt rubriken närmast före 5 kap. 6 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken till 11 kap. skall lyda ”Tillsyn över börser, auktoriserade marknadsplatser och clearingorganisationer”,

dels att det i lagen skall införas tjugofyra nya paragrafer, 1 kap. 5–8 §§, 4 kap. 1 b, 2 b–2 d §§, 5 kap. 3 b, 5, 7–16 §§ samt 6 kap. 3 a och 5–7 §§, samt närmast före 1 kap. 5 och 8 §§, 4 kap. 2 b §, 5 kap. 5 och 11 §§ samt 6 kap. 5, 6 och 7 §§ nya rubriker av följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas tre nya kapitel, 5 a, 9 a och 11 a kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Om börs finns särskilda bestämmelser i 2–6 kap., om auktoriserad marknadsplats i 7 kap. och om clearingorganisation i 8 och 9 kap.

Särskilda bestämmelser om börser finns i 2–5 och 6 kap., om auktoriserade marknadsplatser i 7 kap. och om clearingorganisationer i 8 och 9 kap. I 5 a kap. finns bestämmelser om regelbunden finansiell information som skall offentliggöras av utgivare.

4 §²

I denna lag betyder

1. börs: företag som har fått auktorisation enligt 2 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument mellan till verksamheten anslutna medlemmar,

2. börsmedlem: den som av en börs har fått tillåtelse att delta i handeln vid börser,

3. auktoriserad marknadsplats: företag som har fått auktorisation enligt 7 kap. att driva verksamhet som syftar till att åstadkomma regelbunden handel med finansiella instrument,

4. clearingverksamhet: fortlöpande verksamhet som består i

a) att på clearingmedlemmarnas vägnar göra avräkningar beträffande deras förpliktelser att leverera finansiella instrument eller att betala i svensk eller utländsk valuta, eller

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109), samt kommissionens direktiv 2007/XX/EG av den....

² Senaste lydelse 2005:914.

b) att genom inträdande som part eller som garant ta över ansvaret för förpliktelsernas fullgörande, eller

c) på annat väsentligt sätt sörja för att förpliktelserna avvecklas genom överförande av likvid eller instrument,

5. clearingorganisation: företag som har fått tillstånd enligt 8 kap. att driva clearingverksamhet,

6. clearingmedlem: den som får delta i clearingverksamheten hos en clearingorganisation,

7. option: en rätt att till ett bestämt pris i framtiden få köpa eller sälja tillgångar eller en rätt att vid en framtida tidpunkt få ett belopp som räknas ut på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

8. termin: ett avtal om köp av tillgångar som mot ett i avtalet bestämt pris skall levereras vid en framtida tidpunkt eller ett avtal om att betalning mellan parterna i framtiden skall ske på grundval av ändringar i ett kursindex eller liknande,

9. finansiellt instrument och fondpapper: vad som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,

10. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller om innehavet annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

12. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

12. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag, och

13. *öppenhetsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG³.*

Hemmedlemsstat

5 §

Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare som har sitt säte här, om utgivaren

1. är ett aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna

³ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38 (Celex 32004L0109).

*till handel på en reglerad marknad
i en annan stat inom EES, eller*

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

*2. har gett ut sådana skuldebrev
som avses i 5 kap. 6 § första
stycket om*

*a) vart och ett av skuldebreven
har ett nominellt värde som
understiger motsvarande
1 000 euro, och*

*b) skuldebreven är noterade vid
en börs eller en auktoriserad
marknadsplats eller är upptagna
till handel på en reglerad marknad
i en annan stat inom EES.*

6 §

*Sverige är hemmedlemsstat för
en utgivare som inte har säte i en
stat inom EES, om*

*1. utgivaren har gett ut aktier
eller sådana skuldebrev som avses
i 5 kap. 6 § första stycket och vart
och ett av skuldebreven har ett
nominellt värde som understiger
motsvarande 1 000 euro,*

*2. dessa fondpapper är noterade
vid en börs eller en auktoriserad
marknadsplats eller är upptagna
till handel på en reglerad marknad
i en annan stat inom EES, och*

*3. utgivaren till följd av detta,
eller på grund av att dessa
fondpapper har erbjudits till
allmänheten i Sverige, är skyldig
att ge in ett dokument enligt 6 kap.
1 b § lagen (1991:980) om handel
med finansiella instrument till
Finansinspektionen.*

7 §

*Sverige är hemmedlemsstat för
en utgivare i andra fall än som
anges i 5 eller 6 § om denne har
gett ut fondpapper som är
noterade vid en börs eller en
auktoriserad marknadsplats eller
är upptagna till handel på en
reglerad marknad i en annan stat
inom EES och utgivaren väljer att
Sverige skall vara hem-
medlemsstat.*

En utgivare får välja att Sverige skall vara hemmedlemsstat bara om utgivaren har sitt säte här eller om fondpapperen är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats.

En utgivare som har valt att Sverige skall vara hemmedlemsstat får ändra detta val tidigast efter tre år, om inte förutsättningarna i första stycket dessförinnan har upphört att gälla.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur en utgivare skall offentliggöra valet av hemmedlemsstat.

Fondpapper som är upptagna till handel i en annan stat inom EES

8 §

Om Sverige är hemmedlemsstat för en utgivare vars fondpapper inte är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, men är upptagna till handel på en reglerad marknad i en annan stat inom EES, skall följande bestämmelser i 5 kap. tillämpas av utgivaren:

- 3 § första stycket 3 om kurspåverkande information,*
- 3 b § om förändringar i rättigheter och om nya emissioner,*
- 5 § om skyldighet att utse ett finansiellt institut,*
- 6–10 §§ om utgivare av skuldebrev, och*
- 11–16 §§ om utgivare som inte har säte i en stat inom EES.*

Av 5 a kap. 1 § framgår att bestämmelserna i 5 a kap. är tillämpliga på sådana utgivare som anges i första stycket.

Notering av och handel med ett visst fondpapper som är utgivet av någon som enligt öppenhetsdirektivet har möjlighet att välja hemmedlemsstat får inte inledas förrän utgivaren har valt en stat inom EES som hemmedlemsstat.

Första stycket gäller inte i fråga om

1. andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, och

2. fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

Övervakning av regelbunden finansiell information

2 b §

En börs skall övervaka att den som har gett ut fondpapper som är inregistrerade eller noterade vid börsen, och som har Sverige som hemmedlemsstat, upprättar sådan regelbunden finansiell information som anges i 5 a kap. 4, 5 och 7 §§ i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren.

Övervakningen skall vara organiserad så att intressekonflikter inte uppstår.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om övervakningen av regelbunden finansiell information vid en börs.

2 c §

Om börsen finner att en överträdelse har skett av de bestämmelser som gäller för upprättandet av regelbunden finansiell information, skall börsen anmäla detta till Finansinspektionen.

En anmälan behöver inte göras om utgivaren på börsens upp-

2 d §

*En börs skall regelbundet
rapportera till Finansinspektionen
om övervakningen enligt 2 b §.*

*Regeringen eller den myndighet
som regeringen bestämmer får
meddela föreskrifter om inne-
hållet, omfattningen och
fullgörandet av rapporteringen.*

5 kap.

3 b §

*Den som har gett ut fondpapper
som har inregistrerats vid en börs
skall omedelbart offentliggöra*

*1. alla förändringar i de rättig-
heter som är knutna till fond-
papperen, och*

2. nya låneemissioner.

*Nya låneemissioner behöver
dock inte offentliggöras av sådana
utgivare som avses i 5 a kap. 2 §
1–3.*

*Om den som har gett ut aktier
som har inregistrerats vid en börs
även har utfärdat derivat-
instrument med aktierna som
underliggande tillgång, skall
utgivaren omedelbart även
offentliggöra förändringar i de
rättigheter som är knutna till
derivatinstrumenten.*

***Särskilda bestämmelser om
aktier***

5 §⁴

*Den som har gett ut aktier som
är inregistrerade vid en börs skall
utse ett finansiellt institut genom
vilket aktieägarna skall kunna
utöva sina finansiella rättigheter.*

⁴ Tidigare 5 § upphävd genom 2005:834.

6 §

Ett aktiebolag vars aktier är inregistrerade vid en börs skall under varje räkenskapsår som omfattar mer än tio månader offentliggöra en redogörelse för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Rapporten skall offentliggöras inom två månader från halvårets utgång. Vid offentliggörandet skall halvårsrapporten ges in till börsen. Om det finns särskilda skäl, får börsen medge anstånd med offentliggörandet.

Halvårsrapporten skall innehålla en redogörelse för bolagets verksamhet och resultat under räkenskapsårets första sex månader.

I 7–10 §§ avses med skuldebrev obligationer och andra överlåtbara skuldförbindelser, med undantag för sådana som

1. om de konverteras eller om de rättigheter som de medför utövas, ger rätt att förvärva aktier eller finansiella instrument som kan jämföras med aktier, eller

2. utgörs av fordringsrätter med kortare löptid än ett år.

Bestämmelserna i 7–10 §§ skall tillämpas i fråga om skuldebrev som är inregistrerade vid en börs.

Bestämmelserna i 8–10 §§ skall inte tillämpas i fråga om skuldebrev som har getts ut av en stat inom EES eller av ett landsting eller en kommun eller motsvarande regional eller lokal myndighet inom EES.

I 12 § finns bestämmelser om undantag från 7–10 §§ för vissa utgivare som inte har säte i en stat inom EES.

7 §

Den som har gett ut skuldebrev skall se till att alla innehavare av sådana skuldebrev som har getts ut samtidigt och på samma villkor behandlas lika när det gäller de rättigheter som är knutna till skuldebreven.

8 §

En innehavare av skuldebrev har rätt att utöva sina rättigheter genom en fullmakt till någon annan.

Om den som har gett ut skuldebreven inte har sitt säte i Sverige, gäller första stycket bara om lagstiftningen i den stat där utgivaren har sitt hemvist tillåter en sådan fullmakt.

9 §

Om den som har gett ut skuldebrev avser att hålla ett möte med innehavare av skuldebreven, skall utgivaren

1. informera skuldebrevsinnehavarna om plats, tid och dagordning för mötet samt om vad som krävs för att en innehavare skall ha rätt att delta i mötet, och

2. tillhandahålla skuldebrevsinnehavarna ett fullmaktsformulär.

Fullmaktsformuläret skall, i pappersform eller i elektronisk form, tillhandahållas tillsammans med kallelsen till mötet om kallelsen sänds till skuldebrevsinnehavarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmaktsformuläret tillhandahållas skuldebrevsinnehavarna på begäran efter det att mötet har tillkännagetts.

10 §

Den som har gett ut skuldebrev skall informera skuldebrevsinnehavarna om utbetalning av ränta, utövande av rättigheter avseende konvertering, utbyte, teckning eller annullering och återbetalning.

Utgivaren skall utse ett finansiellt institut genom vilket skuldebrevsinnehavarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Utgivare utan säte i en stat inom EES

11 §

Bestämmelserna i 12–16 §§ är tillämpliga på den som har gett ut där angivna fondpapper som är inregistrerade vid en börs, om utgivaren inte har säte i en stat inom EES och har Sverige som hemmedlemsstat.

12 §

En utgivare av skuldebrev behöver inte tillämpa bestämmelserna i 7–10 §§ om utgivaren uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i ett land utanför EES och som motsvarar dessa bestämmelser.

13 §

En utgivare av aktier behöver inte tillämpa bestämmelserna i 14–16 §§ om utgivaren uppfyller de krav som uppställs i en offentlig reglering i ett land utanför EES och som motsvarar dessa bestämmelser.

14 §

En utgivare av aktier skall behandla alla aktieägare som innehar aktier av samma slag lika.

15 §

Inför en bolagsstämma skall en utgivare av aktier informera aktieägarna om

- 1. plats, tid och dagordning för stämman,*
- 2. det totala antalet aktier och rösträtter, och*
- 3. aktieägaress rätt att delta i stämman.*

16 §

En aktieägare har rätt att utöva sina rättigheter genom en fullmakt till någon annan, om lagstiftningen i den stat där utgivaren har sitt hemvist tillåter att en sådan fullmakt används.

Om fullmakt får användas, skall utgivaren inför en bolagsstämma tillhandahålla ett fullmaktsformulär i pappersform eller elektronisk form till dem som har rätt att rösta vid stämman.

5 a kap. Regelbunden finansiell information

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för en utgivare som har Sverige som hemmedlemsstat och vars fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad inom EES.

Särskilda bestämmelser om utgivare som inte har säte i en stat inom EES finns i 11 §.

Utgivare som inte har Sverige som hemmedlemsstat skall, om utgivarens fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, offentliggöra regelbunden finansiell information i enlighet med den offentliga reglering i utgivarens hemmedlemsstat inom EES som följer av öppenhetsdirektivet.

2 § Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas om utgivaren är

1. en stat,
2. ett landsting eller en kommun eller en motsvarande regional eller lokal myndighet i en stat,
3. en mellanstatlig organisation i vilken en eller flera stater inom EES är medlemmar,
4. Europeiska centralbanken, eller
5. en centralbank i en stat inom EES.

3 § Bestämmelserna i detta kapitel skall inte tillämpas i fråga om

1. andelar i en investeringsfond eller i ett sådant fondföretag som avses i 1 kap. 7 eller 9 § lagen (2004:46) om investeringsfonder,
2. fordringsrätter med en kortare löptid än ett år, och
3. obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser som var och en har ett nominellt värde motsvarande minst 50 000 euro och som inte är av sådant slag som anges i 5 kap. 6 § första stycket 1.

Års- och koncernredovisning

4 § Utgivaren skall så snart som möjligt och senast fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår offentliggöra sin årsredovisning och, i förekommande fall, en koncernredovisning.

Års- och koncernredovisningar skall vara granskade av utgivarens revisor. Revisionsberättelsen skall offentliggöras tillsammans med års- och koncernredovisningen. Bestämmelser om revision finns i 10 kap. försäkringsrörelselagen (1982:713), 4 a kap. sparbankslagen (1987:619), 8 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 7 a kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker, revisionslagen (1999:1079) och 9 kap. aktiebolagslagen (2005:551).

5 § En utgivare av aktier eller av obligationer eller andra överlåtbara skuldförbindelser som inte är av sådant slag som anges i 5 kap. 6 § första stycket 1 skall offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Halvårsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Delårsredogörelse

6 § En utgivare av aktier skall offentliggöra en delårsredogörelse under räkenskapsårets första och andra halvår. Redogörelsen skall offentliggöras tidigast tio veckor efter början och senast sex veckor före slutet av halvåret.

En delårsredogörelse skall innehålla information om perioden mellan halvårets början och dagen för redogörelsens offentliggörande. I redogörelsen skall det ingå uppgifter om väsentliga händelser och transaktioner under perioden samt en allmän beskrivning av utgivarens och dess dotterföretags ställning och resultat under perioden.

Kvartalsrapport

7 § Det krävs ingen delårsredogörelse enligt 6 § om utgivaren i stället offentliggör en delårsrapport för perioden från halvårets början och tre månader framåt (kvartalsrapport). Kvartalsrapporten skall offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter rapportperiodens utgång.

Innehållet i års- och koncernredovisning samt delårsrapport

8 § För utgivare med säte i Sverige finns bestämmelser om års- och koncernredovisning samt delårsrapport i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

I fråga om koncernredovisning gäller därutöver Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁵.

Undertecknande och intygande

9 § De som skall underteckna en årsredovisning respektive en koncernredovisning skall i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos utgivaren.

Om det är fråga om en årsredovisning, skall undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att årsredovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed, ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat samt att förvaltningsberättelsen ger en

⁵ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Om det är fråga om en koncernredovisning, skall undertecknarna omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran att koncernredovisningen har upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder, ger en rättvisande bild av koncernens ställning och resultat samt att koncernförvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av koncernens verksamhet, ställning och resultat.

10 § En halvårsrapport skall undertecknas med tillämpning av 2 kap. 7 § årsredovisningslagen (1995:1554).

De som undertecknar en halvårsrapport skall i anslutning till underskrifterna ange sin befattning hos utgivaren. De skall även omedelbart före underskrifterna lämna en försäkran om att halvårsrapporten ger en rättvisande översikt av företagets och, i förekommande fall, koncernens verksamhet, ställning och resultat.

Utgivare utan säte i en stat inom EES

11 § En utgivare som inte har säte i en stat inom EES får tillämpa sådana bestämmelser om års- och koncernredovisning samt halvårsrapport som finns i en offentlig reglering i en stat utanför EES, om dessa bestämmelser motsvarar de krav som ställs på sådan regelbunden finansiell information i öppenhetsdirektivet. Utgivaren får även tillämpa ett tredjelandets bestämmelser om kvartalsrapport, om dessa bestämmelser motsvarar de krav på sådan rapport som ställs i de bestämmelser om delårsrapport som anges i 8 § och som skulle ha varit tillämpliga om utgivaren hade haft sitt säte i Sverige.

En utgivare som inte har säte i en stat inom EES får även tillämpa sådana bestämmelser om koncernredovisning och halvårsrapport för koncernen som finns i en offentlig reglering i en stat utanför EES, om villkoren i artikel 1 i kommissionens beslut (2006/891/EG) av den 4 december 2006 om tillämpningen av internationella redovisningsstandarder för tredjelandemittenter av värdepapper⁶ är uppfyllda.

Om ett tredjelandets bestämmelser enligt första stycket inte anses likvärdiga eller om villkoren enligt andra stycket inte är uppfyllda, skall utgivaren upprätta års- och koncernredovisning, halvårsrapport respektive kvartalsrapport i enlighet med de bestämmelser som anges i 8 § och som gäller för en utgivare av motsvarande slag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav ett tredjelandets bestämmelser skall uppfylla för att få tillämpas enligt första stycket.

⁶ EUT L 343, 8.12.2006, s. 96 (Celex 32006D0891).

12 § Utgivare av fondpapper som är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats skall vid offentliggörandet av den information som avses i 4–7 §§ samtidigt lämna informationen till den börs eller den auktoriserade marknadsplats där fondpapperen är noterade.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 a §

Den som har gett ut fondpapper som har noterats med stöd av 1 § skall omedelbart offentliggöra

1. alla förändringar i de rättigheter som är knutna till fondpapperen, och

2. nya låneemissioner.

Nya låneemissioner behöver dock inte offentliggöras av sådana utgivare som avses i 5 a kap. 2 § 1–3.

Om den som har gett ut aktier som har noterats med stöd av 1 § även har utfärdat derivatinstrument med aktierna som underliggande tillgång, skall utgivaren omedelbart även offentliggöra förändringar i de rättigheter som är knutna till derivatinstrumenten.

4 §⁷

En börs skall avslå en begäran om notering eller besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt enligt 2 eller 3 §. Om det är olämpligt från allmän synpunkt, skall avnotering inte ske.

En börs skall avslå en begäran om notering eller besluta om avnotering av fondpapper, om utgivaren av fondpapperen allvarligt åsidosätter sin informationsplikt enligt 2 eller 3 §. *En börs skall också besluta om avnotering av fondpapper om utgivaren allvarligt åsidosätter sin skyldighet att offentliggöra regelbunden finansiell information enligt 5 a kap.* Om det är olämpligt från allmän synpunkt, skall avnotering inte ske.

⁷ Senaste lydelse 2005:380.

Avnotering får inte beslutas utan att utgivaren har fått tillfälle att yttra sig över det som har tillförts ärendet genom någon annan än utgivaren själv, om inte detta är uppenbart obehövligt eller beslutet inte kan uppskjutas.

Beslut om avnotering skall offentliggöras omedelbart.

Prop. 2006/07:65

Bilaga 8

Särskilda bestämmelser om aktier

5 §

Den som har gett ut aktier som har noterats med stöd av 1 § skall utse ett finansiellt institut genom vilket aktieägarna skall kunna utöva sina finansiella rättigheter.

Särskilda bestämmelser om skuldebrev

6 §

Bestämmelserna om skuldebrev i 5 kap. 6–10 §§ skall tillämpas även i fråga om skuldebrev som har noterats med stöd av 1 §.

Utgivare utan säte i en stat inom EES

7 §

Bestämmelserna i 5 kap. 11–16 §§ skall tillämpas även i fråga om aktier och skuldebrev som har noterats med stöd av 1 §.

Föreslagen lydelse

9 a kap. Gemensamma bestämmelser om information som skall offentliggöras

Tillämpningsområde

1 § Utgivare av fondpapper som har Sverige som hemmedlemsstat, skall tillämpa bestämmelserna i detta kapitel för sådan information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § första stycket 3 och 3 b §, 5 a kap. och 6 kap. 2 § första stycket 3 och 3 a §.

Utgivare av fondpapper som inte har Sverige som hemmedlemsstat skall, om fondpapperen är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats, tillämpa de bestämmelser som meddelats med stöd av 2 § för sådan information som skall offentliggöras enligt 5 kap. 3 § första stycket 3 och 3 b §, 5 a kap. 1 § tredje stycket samt 6 kap. 2 § första stycket 3 och 3 a §. Om en sådan utgivares fondpapper inte är upptagna

till handel på en reglerad marknad i utgivarens hemmedlemsstat, skall utgivaren dessutom tillämpa 3 §.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Språk

2 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om på vilket språk informationen skall offentliggöras.

Offentliggörande av information

3 § Informationen skall offentliggöras så att den snabbt och på ett icke-diskriminerande sätt blir tillgänglig för allmänheten inom EES.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur offentliggörandet skall ske.

Information till Finansinspektionen

4 § Information som offentliggörs skall samtidigt lämnas till Finansinspektionen.

Lagring av informationen

5 § Finansinspektionen skall se till att det finns en lagringsfunktion där information som lämnas till inspektionen enligt 4 § lagras elektroniskt.

Informationen skall vara lätt tillgänglig för den som vill ta del av den.

Regeringen får meddela föreskrifter om lagringsfunktionen.

11 a kap. Tillsyn över regelbunden finansiell information m.m.

Finansinspektionen övervakar

1 § Finansinspektionen övervakar att bestämmelserna om regelbunden finansiell information i 5 a kap. följs.

Undersökningar

2 § Finansinspektionen får när den anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos en utgivare som enligt 5 a kap. 1–3 §§ omfattas av skyldigheten enligt 5 a kap. att upprätta och offentliggöra regelbunden finansiell information.

I 6 kap. 1 a § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument finns bestämmelser om Finansinspektionens rätt att i övrigt få de uppgifter som den behöver för övervakningen av att denna lag följs.

Rättelse

3 § Finansinspektionen får vid vite förelägga en utgivare att göra rättelse om

1. utgivaren inte har offentliggjort regelbunden finansiell information enligt 5 a kap. 4–7 §§,

2. information som har offentliggjorts är ofullständig eller innehåller väsentliga fel, eller
3. information inte har lämnats till Finansinspektionen enligt 9 a kap. 4 §.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Särskild avgift

4 § Finansinspektionen skall besluta att en särskild avgift skall tas ut av en utgivare som inte offentliggör regelbunden finansiell information enligt 5 a kap. 4–7 §§.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Finansinspektionen får meddela ett beslut om en särskild avgift bara om den som inspektionen avser att ta ut avgiften av, inom sex månader från det att överträdelsen ägde rum, har delgetts upplysning om att frågan om särskild avgift har tagits upp av inspektionen.

6 § Om överträdelsen är ringa eller ursäktlig eller om det annars finns särskilda skäl, får en särskild avgift efterges helt eller delvis.

Erinran

7 § Om den regelbundna finansiella informationen som anges i 5 a kap. 4–7 §§ inte har upprättats i enlighet med de bestämmelser som gäller för utgivaren, skall Finansinspektionen meddela utgivaren av fondpapperen en erinran.

En erinran skall inte meddelas om en överträdelse är ringa eller ursäktlig eller om en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller en annan reglerad marknad vidtar tillräckliga åtgärder mot utgivaren.

Straffavgift

8 § Om en utgivare har meddelats beslut om erinran, får Finansinspektionen besluta att utgivaren skall betala en straffavgift.

Straffavgiften skall uppgå till lägst 50 000 kr och högst 10 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om särskild avgift och straffavgift

9 § Särskilda avgifter och straffavgifter skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Finansinspektionens beslut om avgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats i tid.

Om avgiften inte betalas i tid, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

10 § Särskilda avgifter och straffavgifter som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Avgifter för tillsyn

11 § Finansinspektionens övervakning av regelbunden finansiell information hos en utgivare som skall tillämpa bestämmelserna i 5 a kap. och vars fondpapper inte är noterade vid en börs eller auktoriserad marknadsplats skall bekostas av utgivaren genom årliga avgifter till inspektionen.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket.

Om Finansinspektionen för bedömning av en viss fråga vid tillsyn enligt detta kapitel behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av den utgivare som tillsynen avser.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

12 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet enligt detta kapitel samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av öppenhetsdirektivet.

Ingripande mot vissa utländska utgivare av fondpapper

13 § Om Finansinspektionen finner att en utgivare som inte har Sverige som hemmedlemsstat men vars fondpapper är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats har överträtt någon av bestämmelserna i 5 eller 6 kap. och detta samtidigt innebär att utgivaren inte följer bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, eller att utgivaren inte offentliggör information i enlighet med öppenhetsdirektivet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i den stat inom EES där utgivaren enligt tillämplig nationell rätt skall lagra sin regelbundna finansiella information.

Om utgivaren, trots de åtgärder som har vidtagits av den behöriga myndighet som Finansinspektionen har underrättat, inte följer de bestämmelser i en offentlig reglering som bygger på öppenhetsdirektivet och som har antagits av den stat som avses i första stycket skall inspektionen offentliggöra det förhållandet att bestämmelserna inte följs. Före offentliggörandet skall Finansinspektionen underrätta den utländska behöriga myndigheten. Finansinspektionen skall också underrätta Europeiska kommissionen så snart som möjligt.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. En utgivare som avses i 1 kap. 7 § och som antingen har sitt säte i Sverige eller har gett ut fondpapper som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats, skall senast den 16 juli 2007 välja någon stat inom EES som hemmedlemsstat. Ett sådant val skall dock inte göras i fråga om sådana fondpapper som anges i 4 kap. 1 b § andra stycket.

3. Bestämmelserna i 5 a kap. 4–7 §§ skall tillämpas första gången på sådan regelbunden finansiell information som offentliggörs närmast efter den 30 juni 2007. Prop. 2006/07:65 Bilaga 8

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om årsredovisningslagen (1995:1554)

dels att 9 kap. 1–3 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 9 kap. 5 och 6 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §²

Följande företag skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport):

1. företag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, och

2. företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldiga att upprätta koncernredovisning enligt de lagarna.

Delårsrapporten skall avse företagets verksamhet från räkenskapsårets början. Minst en rapport skall omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret.

Ett företag som enligt 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller 1 kap. 1 § andra stycket lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag är skyldigt att upprätta koncernredovisning, skall minst en gång under ett räkenskapsår som omfattar mer än tio månader lämna en särskild redovisning (delårsrapport).

Delårsrapporten skall upprättas för en period mellan räkenskapsårets början och delårsperiodens utgång. Minst en delårsrapport skall, om inte annat följer av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, omfatta en period av minst hälften och högst två tredjedelar av räkenskapsåret. I 5 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet finns ytterligare bestämmelser om vilka företag som skall lämna delårsrapport.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/XX/EG av den XX.

² Senaste lydelse 2006:871.

Delårsrapporten skall avfattas på svenska i vanlig läsbar form. I aktiebolag får den i stället upprättas i elektronisk form.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

2 §³

En delårsrapport skall hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen skall senast två månader efter rapportperiodens utgång offentliggöras i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3–3 b §§.

Om *delårsrapport* inte ges in till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Delårsrapporten skall hållas tillgänglig hos företaget för var och en som vill ta del av den. En kopia skall genast sändas till en sådan aktieägare, bolagsman eller medlem som begär det och uppger sin postadress. En delårsrapport som avses i 1 § andra stycket andra meningen och en delårsrapport som avses i 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet skall senast två månader efter rapportperiodens utgång lämnas till registreringsmyndigheten i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 3–3 b §§.

Om *delårsrapporten* inte lämnas till registreringsmyndigheten i rätt tid, tillämpas 8 kap. 13 §.

Ytterligare bestämmelser om offentliggörande av delårsrapporter finns i 9 a kap. lagen om börs- och clearingverksamhet, för sådana företag som är skyldiga att upprätta delårsrapport enligt den lagen.

3 §⁴

I en delårsrapport skall det översiktligt redogöras för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. Vidare skall det lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas. Bestämmelserna i 6 kap. 1 § andra stycket 1 och 2 gäller också i fråga

Delårsrapporten skall bestå av
1. en balansräkning i sammandrag,
2. en resultaträkning i sammandrag,
3. noter, och
4. delårsinformation.

Balansräkningen och resultaträkningen skall minst innehålla de rubriker och delsummeringar som redovisades i den senaste årsredovisningen. Samma principer skall följas för redovisning och värdering som när årsredovisningen upprättas.

Noterna skall innehålla infor-

³ Senaste lydelse 2006:487.

⁴ Senaste lydelse 2006:871.

om delårsrapport.

information om väsentliga beloppsförändringar som inträffat under den aktuella perioden.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Delårsinformationen skall innehålla information om händelser som är av väsentlig betydelse för att förstå utvecklingen av företagets ställning och resultat och en beskrivning av väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför. Delårsinformationen skall dessutom innehålla uppgifter om transaktioner med närstående som väsentligen påverkat företagets ställning och resultat.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande vad som sägs i första stycket. Uppgifter om nettoomsättning och resultat skall avse beloppen efter avdrag för interna poster inom koncernen och vara beräknade med hänsyn tagen till internvinsteliminering.

Ett moderföretag skall i delårsrapporten, utöver uppgifter om moderföretaget, lämna uppgifter för koncernen motsvarande det som sägs i första–fjärde styckena.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i andra stycket behöver inte lämnas, om

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen, och

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte.

Om uppgifter utelämnas enligt tredje stycket, gäller vad som sägs i 2 § också den delårsrapport som avses i tredje stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten skall sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande skall utfärdas om någon begär det.

5 §

Ett företag som omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁵ skall i fråga om delårsrapporter tillämpa kommissionens förordning (EG) nr 1725/2003 av den 29 september 2003 om antagande av vissa redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002⁶.

Ett företag som avses i första stycket skall tillämpa enbart följande bestämmelser i detta kapitel:

1. 1 § tredje stycket om språk och form,

2. 2 § om tillhandahållande av delårsrapport m.m.,

3. 3 § första–fjärde styckena om uppgifter om moderbolaget, och

4. 6 § om granskning av revisor.

⁵ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

⁶ EUT L 261, 13.10.2003, s. 1 (Celex 32003R1725).

Om en delårsrapport har granskats av en revisor, skall även revisorns rapport bifogas delårsrapporten.

Om delårsrapporten inte är granskad av en revisor, skall det anges i rapporten.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Företag som inte omfattas av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet får tillämpa äldre bestämmelser i 9 kap. 3 § om delårsrapporters innehåll m.m. för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Sådana företag behöver inte heller tillämpa 9 kap. 6 § om revisors granskning för nämnda räkenskapsår.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1559) om
årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag²

*dels att 9 kap. 2 § skall upphöra att gälla,
dels att 9 kap. 3 § skall ha följande lydelse.*

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

3 §³

De i 2 § angivna bestämmelserna i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. Utöver vad som följer av 2 § första stycket om tillhandahållande av delårsrapport m.m. skall delårsrapporten

– i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt

– i banker och hypoteksinstitut ges in till Finansinspektionen enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång.

2. Utelämnande av uppgifter om koncernen enligt 3 § tredje stycket får ske endast om förutsättningarna enligt 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag föreligger.

3. I delårsrapporten skall, utöver vad som anges i 3 §, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.

Bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med undantag för 1 § första stycket och med följande avvikelser:

1. Utöver vad som följer av 2 § första stycket om tillhandahållande av delårsrapport m.m. skall delårsrapporten

– i sparbanker genast lämnas även till de huvudmän som begär det, samt

– i banker och hypoteksinstitut ges in till registreringsmyndigheten enligt 8 kap. 5 § denna lag så snart det kan ske och allra senast inom två månader efter rapportperiodens utgång.

2. I delårsrapporten skall, utöver vad som anges i 3 §, uppgifter lämnas om utvecklingen av inlåningen och utlåningen sedan föregående räkenskapsårs utgång.

Sådana uppgifter om koncernen som anges i 3 § femte stycket

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/XX/EG av den XX.

² Senaste lydelse av 9 kap. 2 § 1999:1113.

³ Senaste lydelse 2006:872.

årsredovisningslagen behöver inte lämnas, om

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

1. företaget i enlighet med 7 kap. 2 § årsredovisningslagen inte har upprättat någon koncernredovisning för närmast föregående räkenskapsår,

2. det moderföretag vars koncernredovisning har getts in till registreringsmyndigheten enligt 7 kap. 2 § årsredovisningslagen har upprättat en delårsrapport som omfattar samma rapportperiod som företagets delårsrapport,

3. moderföretagets delårsrapport innehåller likvärdiga uppgifter som omfattar även koncernen,

4. företaget i sin egen delårsrapport lämnar uppgift om moderföretagets namn, organisationsnummer eller, i förekommande fall, personnummer samt säte, och

5. förutsättningarna i 7 kap. 5 § första stycket 1 och 2 denna lag är uppfyllda.

Om uppgifter om koncernen utelämnas enligt andra stycket gäller bestämmelserna i 9 kap. 2 § årsredovisningslagen för den delårsrapport som avses i andra stycket 2. Är den delårsrapporten inte avfattad på svenska, får registreringsmyndigheten, om rapporten skall sändas in till registreringsmyndigheten, förelägga företaget att sända in också en bestyrkt översättning till svenska. Ett sådant föreläggande skall utfärdas om någon begär det.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

2. Företag som inte omfattas av 5 a kap. 5 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet får tillämpa äldre bestämmelser i 9 kap. 2 § om delårsrapportens innehåll m.m. för räkenskapsår som avslutas senast den 30 juni 2008. Hänvisningarna i 9 kap. 2 och 3 §§ till bestämmelserna i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall då avse de bestämmelsernas lydelse före den 1 juli 2007.

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag²

dels att 9 kap. skall upphöra att gälla,

dels att 7 kap. 3 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya kapitel, 9 och 10 kap., av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 §³

De i 2 § angivna bestämmelserna i 7 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med följande avvikelser:

1. a) I stället för *vad* som sägs i 2 § första stycket 3 skall gälla att moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt den lagstiftning som i den staten har tillkommit i enlighet med *Europeiska gemenskapernas direktiv av den 19 december 1991 (91/674/EEG)*.

1. a) I stället för *det* som sägs i 2 § första stycket 2 skall gälla att moderföretagets koncernredovisning har upprättats och reviderats enligt den lagstiftning som i den staten har tillkommit i enlighet med *rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag⁴, senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG⁵, eller på likvärdigt sätt.*

b) I stället för den hänvisning som i 2 § tredje stycket görs till bestämmelser om ingivande och kungörande gäller en hänvisning till 8 kap. 5 och 6 §§ denna lag.

2. I stället för den i 10 § föreskrivna tiden gäller en tid om sex månader.

3. Vad som anges i 12 § första och tredje styckena om att andra värderingsprinciper får användas än i moderföretagets årsredovisning och att koncernföretagens tillgångar, avsättningar och skulder inte behöver räknas om, gäller även tillgångar vars värdering påverkar eller bestämmer försäkringstagarnas rättigheter och avsättningar som värderas med regler specifika för försäkringsrörelse. I sådant fall skall upplysning härom lämnas i en not.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109) samt kommissionens direktiv 2007/XX/EG av den XX.

² Senaste lydelse av 9 kap. 1 § 2000:824.

³ Senaste lydelse 1999:1114.

⁴ EGT L 374, 31.12.1991, s. 7 (Celex 31991L0674).

⁵ EUT L 224, 16.8.2006, s. 1 (Celex 32006L0046).

4. Fråga om tillstånd enligt 17 § att utelämna uppgifter om dotterföretag och vissa andra företag provas av Finansinspektionen. Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Föreslagen lydelse

9 kap. Delårsrapport

Skyldighet att lämna delårsrapport

1 § Bestämmelser om företag som skall lämna delårsrapport finns i 5 a kap. lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet.

Årsredovisningslagens tillämpning

2 § Bestämmelserna om delårsrapport i 9 kap. årsredovisningslagen (1995:1554) skall tillämpas med undantag för 1 § första stycket och andra stycket andra och tredje meningarna.

10 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Andra beslut som inspektionen eller registreringsmyndigheten meddelar enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007. Bestämmelserna i 7 kap. 3 § får dock tillämpas för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2006.

Härigenom föreskrivs att 5 § lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Premiepensionsmyndigheten skall för varje kalenderår upprätta en årsredovisning enligt lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. För denna redovisning skall följande bestämmelser i den lagen tillämpas:

- 1 kap. 2 § om hänvisningar till årsredovisningslagen (1995:1554),
- 1 kap. 3 § om vissa definitioner,
- 2 kap. 1 § andra stycket om skyldighet att ta in en resultatanalys i årsredovisningen,
- 2 kap. 2 § om årsredovisningens delar m.m.,
- 3 kap. om balans- och resultaträkning,
- 4 kap. om värderingsregler,
- 5 kap. om tilläggsupplysningar,
- 6 kap. om förvaltningsberättelse och resultatanalys, och
- 9 kap. 2 § om överklagande av Finansinspektionens beslut.

– 10 kap. 1 § om överklagande av Finansinspektionens beslut.

Om myndigheten företräder staten som ägare för ett eller flera företag, i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 9 § första, andra eller tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), skall myndigheten även upprätta en koncernredovisning med tillämpning av bestämmelserna om sådan redovisning i 7 kap. 2–4 §§ lagen om årsredovisning i försäkringsföretag.

Vid tillämpningen av de bestämmelser som anges i första och andra styckena skall myndigheten anses som ett livförsäkringsföretag. Vad som sägs om intresseföretag skall avse företag i vilka staten har ett sådant inflytande som anges i 1 kap. 5 § årsredovisningslagen, om myndigheten företräder staten som ägare. Vad som sägs om företagets verkställande direktör skall avse myndighetens chef.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Senaste lydelse 2000:199.

Härigenom föreskrivs¹ att 1, 1 a, 3 och 4 §§ lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

I denna lag förstås med

1. finansiellt instrument: fondpapper och annan rättighet eller förpliktelse avsedd för handel på värdepappersmarknaden,

2. fondpapper: aktie och obligation samt sådana andra delägarätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis),

3. värdepappersinstitut: vad som anges i 1 kap. 2 § 4 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

4. börs och auktoriserad marknadsplats: vad som anges i 1 kap. 4 § 1 och 3 lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,

5. aktiemarknadsbolag: svenskt aktiebolag som utgivit aktier vilka är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats,

6. moder- och dotterföretag: vad som anges i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551) om moderbolag och dotterföretag, varvid *vad* som sägs om moderbolag skall tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

7. ordinarie delårsrapport: delårsrapport samt förhandsmeddelande om kommande årsbokslut (bokslutskommuniké) som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att lämna enligt sitt noteringsavtal med börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapport enligt bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut

6. moder- och dotterföretag: *det* som anges i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551) om moderbolag och dotterföretag, varvid *det* som sägs om moderbolag skall tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

7. ordinarie delårsrapport: delårsrapport samt förhandsmeddelande om kommande årsbokslut (bokslutskommuniké) som ett aktiemarknadsbolag är skyldigt att lämna enligt sitt noteringsavtal med börsen eller den auktoriserade marknadsplatsen eller, om sådana bestämmelser saknas i noteringsavtalet, årsredovisning och delårsrapport enligt bestämmelserna i *lagen om börs- och clearingverksamhet*, årsredovisningslagen (1995:1554), *lagen*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16, Celex 32003L0006).

² Senast lydelse 2005:926.

och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,

(1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag *samt delårsredogörelse enligt bestämmelserna i 5 a kap. 6 § lagen om börs- och clearing-verksamhet, och*

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

8. *insiderinformation*: information om en icke offentliggjord eller inte allmänt känd omständighet som är ägnad att väsentligt påverka priset på finansiella instrument.

Om två juridiska personer äger så många aktier eller andelar i en annan svensk eller utländsk juridisk person att de har hälften var av rösterna för samtliga aktier eller andelar, är dock vid tillämpningen av denna lag de förstnämnda juridiska personerna att jämställa med moderföretag och den sistnämnda juridiska personen att jämställa med dotterföretag.

1 a §³

Det som föreskrivs om aktiemarknadsbolag skall också tillämpas på

1. svenska aktiebolag som har gett ut aktier som är föremål för handel på en reglerad marknad i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och

2. utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och som inte har sitt säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

2. utländska aktiebolag som har gett ut aktier som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats och som inte har sitt säte inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, *om bolagen är skyldiga att ge in dokument enligt 6 kap. 1 b § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Finansinspektionen.*

Det som föreskrivs om fysiska personer som har insynsställning i aktiemarknadsbolag skall också tillämpas på fysiska personer som har insynsställning i bolag som avses i första stycket.

3 §⁴

Följande fysiska personer anses enligt denna lag ha insynsställning i ett aktiemarknadsbolag:

1. ledamot eller suppleant i bolagets eller dess moderföretags styrelse,
2. verkställande direktör eller vice verkställande direktör i bolaget eller dess moderföretag,
3. revisor eller revisorssuppleant i bolaget eller dess moderföretag,
4. bolagsman i ett handelsbolag som är bolagets moderföretag, dock inte kommanditdelägare,
5. innehavare av annan ledande befattning i eller annat kvalificerat uppdrag av stadigvarande natur för bolaget eller dess moderföretag, om befattningen eller uppdraget normalt kan antas medföra tillgång till icke

³ Senaste lydelse 2005:835.

⁴ Senaste lydelse 2004:588.

offentliggjord information om sådant förhållande som kan påverka kursen på aktierna i bolaget,

6. befattningshavare eller uppdragstagare enligt 1–3 eller annan ledande befattningshavare i ett dotterföretag, om denne normalt kan antas få tillgång till icke offentliggjord information om sådant förhållande som kan påverka kursen på aktierna i bolaget,

7. den som äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket.

7. den som äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget, eller äger aktier i denna omfattning tillsammans med sådan fysisk eller juridisk person som är aktieägaren närstående på det sätt som anges i 5 § första stycket, *och*

8. den vars närstående enligt 5 § första stycket 4 eller 5 äger aktier i bolaget, motsvarande minst tio procent av aktiekapitalet eller av röstetalet för samtliga aktier i bolaget.

Finansinspektionen skall på begäran av aktiemarknadsbolaget eller dess moderföretag pröva frågan om en befattningshavare eller uppdragstagare har en sådan ledande ställning eller ett sådant kvalificerat uppdrag som avses i första stycket 5 eller 6.

I fråga om europabolag tillämpas vad som sägs i första stycket 1 om styrelseledamot på ledamot eller suppleant i lednings-, förvaltnings- eller tillsynsorganet.

4 §⁵

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till Finansinspektionen. *Sådan anmälan skall också göras av ett aktiemarknadsbolag som innehar egna aktier, dock inte då det är fråga om innehav av egna aktier med stöd av 4 kap. 5 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.*

Den som har insynsställning i ett aktiemarknadsbolag skall skriftligen anmäla innehav av aktier i bolaget och ändring i innehavet till Finansinspektionen.

Anmälningsskyldighet gäller dock inte

1. innan den som avses i 3 § första stycket 5 eller 6 tagit emot underrättelse enligt 7 eller 8 §,

2. om ändring i innehavet föranletts av fondemission eller av att en akties *nominella* belopp ändrats genom att en aktie delats

2. om ändring i innehavet föranletts av fondemission eller av att en akties *kvotvärde* ändrats genom att en aktie delats upp eller

⁵ Senaste lydelse 2005:382

upp eller lagts samman med någon annan aktie, lagts samman med någon annan aktie, *eller* Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

3. förvärv av teckningsrätt genom aktieägares företrädesrätt vid emission, avyttring av interimbevis genom omvandling till aktie samt förvärv genom tilldelning av inlösenrätt.

Av 5 § framgår att anmälningsskyldigheten även omfattar vissa närståendes aktieinnehav.

Finansinspektionen kan medge befrielse från anmälningsskyldigheten om motsvarande uppgifter kan erhållas på annat sätt.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Härigenom föreskrivs¹ att 9 § lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelserna i 2–8 §§ skall inte tillämpas på handel med egna aktier i återköpsprogram eller på stabilisering av finansiella instrument, förutsatt att handeln utförs i enlighet med *förordningen* (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument.

Föreslagen lydelse

9 §

Bestämmelserna i 2–8 §§ skall inte tillämpas på handel med egna aktier i återköpsprogram eller på stabilisering av finansiella instrument, förutsatt att handeln utförs i enlighet med *kommissionens förordning* (EG) nr 2273/2003 av den 22 december 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG när det gäller undantag för återköpsprogram och stabilisering av finansiella instrument².

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (EUT L 96, 12.4.2003, s. 16, Celex 32003L0006).

² EUT L 336, 23.12.2003, s. 33 (Celex 32003R2273).

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om aktiebolagslagen (2005:551)

dels att 7 kap. 3, 23 och 24 §§, 23 kap. 10 §, 24 kap. 12 § och 26 kap. 2 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas sex nya paragrafer, 7 kap. 54 a och 63–67 §§, av följande lydelse samt närmast före 7 kap. 54 a, 63 och 64 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

3 §

En aktieägare som inte är personligen närvarande vid bolagsstämman får utöva sin rätt vid stämman genom ett ombud med skriftlig, av aktieägaren undertecknad och daterad fullmakt.

En fullmakt gäller högst ett år från utfärdandet.

För vissa publika bolag gäller även 54 a §.

23 §

Aktieägarna skall kallas till bolagsstämma på det sätt som *föreskrivs* i bolagsordningen. Kallelse skall även skickas med post till varje aktieägare vars postadress är känd för bolaget, om

1. ordinarie bolagsstämma skall hållas på annan tid än som *föreskrivs* i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall

a) behandla en fråga om sådan ändring av bolagsordningen som avses i 43–45 §§,

b) ta ställning till om bolaget skall gå i likvidation,

c) granska likvidators slutredovisning, eller

d) behandla en fråga om att bolagets likvidation skall upphöra.

För publika aktiebolag gäller även 56 §.

Aktieägarna skall kallas till bolagsstämma på det sätt som *anges* i bolagsordningen. Kallelse skall även skickas med post till varje aktieägare vars postadress är känd för bolaget, om

1. ordinarie bolagsstämma skall hållas på annan tid än som *anges* i bolagsordningen, eller

2. bolagsstämman skall

a) behandla en fråga om sådan ändring av bolagsordningen som avses i 43–45 §§,

b) ta ställning till om bolaget skall gå i likvidation,

c) granska likvidators slutredovisning, eller

d) behandla en fråga om att bolagets likvidation skall upphöra.

För publika aktiebolag gäller även 56 §. *För vissa publika aktiebolag gäller också 64–67 §§.*

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, Celex 32004L0109).

Kallelsen skall innehålla ett förslag till dagordning för bolagsstämman. I förslaget till dagordning skall styrelsen tydligt ange de ärenden som skall behandlas vid bolagsstämman. Ärendena skall vara numrerade.

Kallelsen skall innehålla *uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om vilka aktieägare som enligt 2 § har rätt att delta i stämman*. Kallelsen skall också innehålla ett förslag till dagordning för bolagsstämman. I förslaget till dagordning skall styrelsen tydligt ange de ärenden som skall behandlas vid bolagsstämman. Ärendena skall vara numrerade.

Det huvudsakliga innehållet i varje framlagt förslag skall anges, om förslaget inte rör en fråga av mindre betydelse för bolaget. Avser ett ärende en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändring alltid anges.

Om aktieägarna skall kunna utöva rösträtt vid en bolagsstämma med stöd av en sådan fullmakt som avses i 4 § andra stycket, skall det framgå av kallelsen hur de skall gå till väga för att få ett fullmaktsformulär.

Särskilda bestämmelser om innehållet i en kallelse finns i

2 § detta kapitel (deltagande i stämman),

13 kap. 10, 33 och 36 §§ (nyemission av aktier),

14 kap. 12, 26 och 29 §§ (emission av teckningsoptioner),

15 kap. 12, 31 och 34 §§ (emission av konvertibler),

16 kap. 3–5 och 7 §§ (vissa riktade emissioner m.m.),

18 kap. 8 § (vinstutdelning),

19 kap. 26 och 35 §§ (förvärv eller överlåtelse av egna aktier),

20 kap. 16 § (minskning av aktiekapitalet), och

25 kap. 5 § (likvidation).

För vissa publika aktiebolag gäller även 63 §.

Fullmaktsformulär

54 a §

Ett publikt aktiebolag, vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall inför en bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret skall, i pappersform eller i elektronisk form, tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman om kallelsen sänds till aktieägarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmaktsformuläret tillhandahållas.

hållas aktieägarna på begäran efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Prop. 2006/07:65

Bilaga 8

Formuläret får inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

Bestämmelserna i denna paragraf hindrar inte bolaget att tillhandahålla sådana fullmaktsformulär som avses i 4 §.

Kallelsens innehåll i vissa publika aktiebolag

63 §

I ett publikt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, skall en kallelse till en bolagsstämma, utöver det som anges i 24 §, även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, vid den tidpunkt som anges i 28 § tredje stycket. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Information till aktieägare i vissa publika aktiebolag

64 §

Under de förutsättningar som anges i 65–67 §§ får ett publikt aktiebolag vars aktier är noterade vid en svensk eller utländsk börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad, lämna information till aktieägare med elektroniska hjälpmedel även när det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

Ett beslut om att använda elektroniska hjälpmedel för information till aktieägare fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att identifiera aktieägarna.

Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om aktieägaren efter en skriftlig förfrågan har godtagit ett sådant förfarande. En aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit förfarandet. Av förfrågan skall det framgå att framtida information kan komma att lämnas med elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

En aktieägare som har godtagit att information lämnas med elektroniska hjälpmedel kan när som helst återta sitt godtagande.

Det som sägs om aktieägare i 64–66 §§ skall också tillämpas i fråga om någon annan som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe.

23 kap.

Följande handlingar skall fogas till fusionsplanen:

1. en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren och

2. uppgifter motsvarande delårsrapport enligt 9 kap. 3 § första stycket och 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), om fusionsplanen har upprättats

Till fusionsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall *uppgift också lämnas* om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, *skall det vidare till planen fogas en översiktlig redogörelse för verksamheten och resultatutvecklingen samt för investeringar och förändringar i likviditet och finansiering sedan föregående räkenskapsårs utgång. I redogörelsen skall det också lämnas beloppsuppgifter om nettoomsättningen och resultatet före bokslutsdispositioner och skatt under rapportperioden. Om det finns särskilda skäl, får en ungefärlig beloppsuppgift om resultatet lämnas.* I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall *redogörelsen också innehålla uppgift* om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan fusionsplanen upprättas.

Om det inte finns något särskilt som hindrar det, skall det i redogörelsen enligt andra stycket även lämnas motsvarande

uppgifter för samma rapportperiod under det närmast föregående räkenskapsåret. Begrepp och termer skall så långt det är möjligt stämma överens med dem som har använts i den senast framlagda årsredovisningen eller, i förekommande fall, koncernredovisningen.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

24 kap.

12 §

Följande handlingar skall fogas till delningsplanen:

1. en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren, samt

2. uppgifter motsvarande delårsrapport enligt 9 kap. 3 § första stycket och 4 § årsredovisningslagen (1995:1554), om delningsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall uppgift också lämnas om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader innan delningsplanen upprättas.

Till delningsplanen skall det fogas en kopia av bolagens årsredovisningar för de senaste tre räkenskapsåren.

Om delningsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det vidare till planen fogas en redogörelse med sådant innehåll som anges i 23 kap. 10 § andra och tredje styckena. Uppgifterna i redogörelsen skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår

26 kap.

2 §

Om den bolagsstämma som skall besluta om byte enligt 1 § hålls senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det på bolagsstämman läggas fram *uppgifter motsvarande delårsrapport enligt 9 kap. 3 § första stycket och 4 § årsredovisningslagen (1995:1554). I fråga om bolag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall uppgift också lämnas om utvecklingen av bolagets inlåning och utlåning.* Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader före dagen för bolagsstämman.

Om den bolagsstämma som skall besluta om byte enligt 1 § hålls senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats, skall det på bolagsstämman läggas fram *en redogörelse med sådant innehåll som anges i 23 kap. 10 § andra och tredje styckena.* Uppgifterna i redogörelsen skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag som infaller tidigast tre månader före dagen för bolagsstämman.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:451) om offentliga
uppköpserbjudanden på aktiemarknaden

Prop. 2006/07:65
Bilaga 8

Härigenom föreskrivs²⁴⁰ att 7 kap. 2 § lagen (2006:451) om offentliga
uppköpserbjudanden på aktiemarknaden skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

2 §

Om en budgivare inte har gjort ett sådant åtagande som avses i 2 kap.
1 § och Finansinspektionen därför har förbjudit erbjudandet enligt 6 kap.
1 c § tredje stycket lagen (1991:980) om handel med finansiella instru-
ment, skall Finansinspektionen besluta att budgivaren skall betala en
särskild avgift.

Den särskilda avgiften skall uppgå till lägst 50 000 kronor och högst
100 miljoner kronor.

Avgiften tillfaller staten.

För avgiften gäller också
bestämmelserna i 6 kap. 3 b–
3 e §§ lagen om handel med
finansiella instrument.

För avgiften gäller också
bestämmelserna i 6 kap. 3 b §
första stycket 1 och 3 c–3 e §§
lagen om handel med finansiella
instrument.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.

²⁴⁰ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om
uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12, Celex 32004L0025).

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2007-02-27

Närvarande: f.d. justitierådet Lars K Beckman, justitierådet Leif Thorsson och regeringsrådet Lars Wennerström.

Informationskrav i noterade företag, m.m.

Enligt en lagrådsremiss den 25 januari 2007 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713),
2. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
3. lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,
4. lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554),
5. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
6. lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag,
7. lag om ändring i lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten,
8. lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,
9. lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument,
10. lag om ändring i aktiebolagslagen (2005:551),
11. lag om ändring i lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbjudanden på aktiemarknaden.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av kanslirådet Kenneth Edgren, biträdd av kanslirådet Gabriella Johansson.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Allmänt

De remitterade förslagen grundas på Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (öppenhetsdirektivet). Direktivet trädde i kraft den 20 januari 2005 och dess bestämmelser skulle ha varit genomförda i medlemsstaternas lagstiftning senast den 20 januari 2007.

Till direktivet hör enligt den s.k. Lamfalussymodellen ett kommissionens genomförandedirektiv, som föreligger i utkast. Enligt vad som upplysts vid föredragningen är utkastversionen slutlig men direktivet har alltså – alltså efter tidpunkten då öppenhetsdirektivet skulle vara genomfört i medlemsstaterna – inte antagits av kommissionen.

På värdepappersområdet föreligger till genomförande också Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (MiFID). MiFID:s bestämmelser skulle (efter viss förlängning) ha varit genomförda i nationell lagstiftning senast den 31 januari 2007 och skall tillämpas från och med den 1 november 2007.

Som framhålls i remissen finns det flera kopplingar mellan öppenhetsdirektivet och MiFID. Eftersom direktiven har olika ikraftträdandetidpunkter – och inte heller i övrigt synes ha samordnats – har regeringen valt att hantera genomförandelagstiftningarna skilda från varandra. Det konstateras i remissen att detta medför vissa problem vid genomförandet den 1 juli 2007 av de nu remitterade förslagen, bl.a. med avseende på terminologi, definitioner och tillämpningsområde. Emellertid, framhålls det, kommer dessa olägenheter att vara kortvariga om Värdepappersmarknadsutredningens förslag (SOU 2006:50 och 2006:74) till genomförande av MiFID följs, med verkan från den 1 november 2007.

Lagstiftningstekniken innebär att en lagstiftning med konstaterade – om än kanske begränsade – brister genomförs för att efter fyra månader korrigeras genom ny lagstiftning. Någon annan anledning till brådska med ikraftträdandet av de första förslagen kan inte urskiljas än att öppenhetsdirektivet skulle ha varit genomfört med verkan från den 20 januari 2007 – trots att kommissionens genomförandedirektiv inte har antagits ännu – och således, vid ett samordnat förfarande, skulle bli nio i stället för fem och en halv månader försenat. Det förtjänar framhållas att, enligt vad som upplysts vid föredragningen, endast ett fåtal medlemsstater har genomfört öppenhetsdirektivet rättidigt. Det har emellertid också framhållits att kommissionen, trots den egna förseningen och trots bristen på samordning, mycket noga övervakar att direktiven genomförs i rätt tid och inte tvekar att föra talan om fördragsbrott när så inte sker. Det finns trots de olägenheter det innebär för värdepappersmarknadens del därför inte tillräckliga skäl för Lagrådet att motsätta sig att lagstiftningsärendena genomförs åtskilt på det sätt som föreslås.

Förslaget till lag om ändring i lagen om handel med finansiella instrument

4 kap. 19 § och 7 kap. 1 § 5

Enligt 4 kap.19 § i föreslagen lydelse skall ett svenskt aktiebolag som förvärvar eller överlåter egna aktier anmäla förvärvet till en börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade. Om handeln sker i återköpsprogram enligt kommissionens genomförandeförordning ([EG] nr 2273/2003) skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen. För att undvika de olägenheter som är förenade med att handel med egna

aktier anmäls till flera instanser föreslås nu i förenklingssyfte att även sistnämnda anmälan skall få göras till en börs eller marknadsplats till vilken inspektionen har överlåtit uppgiften att ta emot en anmälan.

Prop. 2006/07:65
Bilaga 9

Sistnämnda delegationsbestämmelse får förstås på det sättet att Finansinspektionen i föreskrifter (normer) skall kunna förordna att en eller flera börser eller auktoriserade marknadsplatser skall kunna ta emot de anmälningar som nu skall göras till inspektionen. Delegationsrätten i detta avseende grundar sig enligt vad som framhålls i remissen på utnyttjande av den delegationsmöjlighet som den behöriga myndigheten, för svensk del Finansinspektionen, har enligt artikel 12.1 c i marknadsmissbruksdirektivet 2003/6/EG i fråga om de befogenheter som enligt direktivet i olika avseenden tillkommer den behöriga myndigheten. Även om direktivet får ses som ett ramdirektiv i förhållande till genomförandeförordningen, kan det i och för sig ifrågasättas om denna delegationsmöjlighet kan utnyttjas för att frånga bestämmelserna i kommissionens genomförandeförordning om att anmälan när förordningen är tillämplig skall ske till den behöriga myndigheten. Lagrådet saknar dock underlag för en närmare analys av frågan och utgår i det fortsatta från att denna undantagsmöjlighet föreligger. Enligt Lagrådets mening skulle dock den förenkling det innebär för emittenter att handel med egna aktier kan anmälas till en och samma instans oavsett vad som ligger bakom handeln kunna lösas på ett enklare sätt.

Då bestämmelsen om anmälningsskyldighet till börs eller auktoriserad marknadsplats är att se som en rent nationell bestämmelse skulle således ett alternativ vara att låta alla anmälningar i fråga om förvärv eller överlåtelse av egna aktier ske till Finansinspektionen oavsett om anmälningsskyldigheten har sin grund i genomförandeförordningens bestämmelser eller inte. En lösning i enlighet med det nu föreslagna skulle också medföra att man inte riskerade att frågan om dubbla anmälningskrav blev beroende av att regeringen eller Finansinspektionen utnyttjade ett givet bemyndigande om rätt att överlåta skyldigheten att ta emot anmälningar till en börs eller auktoriserad marknadsplats. En annan fördel vore att man alltid skulle veta var man kan söka information om noterade bolags förvärv och överlåtelser av egna aktier.

För det fall det ändå anses önskvärt att anmälningar sker till en börs eller marknadsplats i vissa fall och i andra fall till Finansinspektionen eller till en börs eller marknadsplats till vilken inspektionen överlåtit uppgiften att ta emot anmälan, bör dock delegationsbestämmelserna i nu berört avseende ändras så att det klart framgår att överlåtelsemöjligheten – vilket ordalydelsen i 4 kap. 19 § kan leda tanken till – inte bygger på någon form av direktdelegation till en regeringen underställd myndighet, något som inte är tillåtet enligt regeringsformen. Enligt vad som anges i lagrådsremissen skall överlåtelserna bygga på föreskrifter meddelade enligt nu föreslaget bemyndigande i 7 kap. 1 § 5. En upplysning härom kan då lämpligen tas in i 4 kap. 19 §, förslagsvis genom att paragrafen avslutas med orden ”... skall anmälan i stället göras till Finansinspektionen eller, om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 7 kap. 1 § 5, till en börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade.”

Bemyndigandet i 7 kap. 1 § 5 erfordrar dock i detta sammanhang också en komplettering i nu berört hänseende. Det kan nämligen i sig enligt sin ordalydelse inte anses ta sikte på föreskrifter i fråga om överlåtelse av uppgiften att ta emot anmälningar. Bemyndigandet bör därför kompletteras så att det tar sikte även på denna överlåtelsemöjlighet och kan då lämpligen utformas på sedvanligt sätt utan angivande av till vilken myndighet en subdelegation får ske. Detta oaktat att regeringen i förekommande fall – för att en delegation inte skall komma i konflikt med marknadsmissbruksdirektivets bestämmelser i fråga om möjligheten till delegation av en behörig myndighets uppgifter – inte torde ha något annat val än en obligatorisk subdelegation till Finansinspektionen. Punkten 5 i 7 kap. 1 § skulle då inledningsvis kunna erhålla följande lydelse: ”5. att sådana anmälningar som enligt 4 kap. 19 § görs till Finansinspektionen i stället skall göras till en börs eller auktoriserad marknadsplats där aktierna är noterade och ...”. Alternativt kan den nu föreslagna inledningen av punkten 5 få bilda en egen punkt.

Förslaget till lag om ändring i lagen om börs- och clearingverksamhet

5 a kap. 9 och 10 §§

Enligt det remitterade förslaget skall de som skall underteckna bl.a. en årsredovisning (9 §) eller en halvårsrapport (10 §) omedelbart före sina underskrifter lämna en försäkran bl.a. att förvaltningberättelsen i årsredovisningen respektive halvårsrapporten ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat.

Bestämmelserna grundar sig på artiklarna 4.2 och 5.2 i öppenhetsdirektivet. I artikel 4.2 anges att undertecknarnas försäkran i fråga om förvaltningsberättelsen skall avse att denna ger en rättvisande bild ”tillsammans med en beskrivning av de väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som [företaget] står inför”. Enligt artikel 5.2 skall försäkran avse bl.a. att delårsinformationen ger en rättvisande översikt av viss angiven information, däribland de väsentliga riskerna och osäkerhetsfaktorerna under det närmaste halvåret.

Någon bestämmelse motsvarande vad som nyss berörts föreslås inte i remissen. Det anförs att direktivets krav i detta hänseende får anses väl tillgodosett genom att sådana uppgifter skall lämnas i förvaltningsberättelsen respektive delårsrapporten (bl.a. 6 kap. 1 § 3 och den föreslagna 9 kap. 3 § årsredovisningslagen). Direktivet kräver emellertid att undertecknarnas försäkran uttryckligen skall avse denna beskrivning av risker och osäkerhetsfaktorer. Den svenska versionen är inte fullt klar i detta hänseende och för närmast tanken till att försäkran i själva verket skulle beskriva de nämnda riskerna och osäkerhetsfaktorerna. Detta framstår inte som en rimlig lösning och i vart fall den tyska versionen klargör att försäkran bara skall avse beskrivningens riktighet (”Erklärung, in denen die beim Emittenten verantwortlichen Personen ... versichern, dass ... der Lagebericht ... die wesentlichen Risiken und Ungewissheiten ... beschreibt.”).

Med hänsyn till betydelsen av ett fullständigt genomförande av direktivet bör 9 § andra stycket således avslutas förslagsvis så: ” ... ställning och resultat samt beskriver väsentliga risker och osäkerhetsfaktorer som företaget står inför.” 9 § tredje stycket och 10 § andra stycket bör kompletteras på motsvarande sätt.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 mars 2007

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, statsråden Olofsson, Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Larsson, Erlandsson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Littorin, Borg, Malmström, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Tolgfors

Föredragande: statsrådet Odell

Regeringen beslutar proposition 2006/07:65 Informationskrav i noterade företag, m.m.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713)		32004L0109
Lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument	3 kap. 4 § 5 a kap. 4 § 6 kap. 1 a § 6 kap. 1 e § 6 kap. 4 § 7 kap. 1 § 7 kap. 2 §	32003L0071 32003R2273 32004L0109 32007L0014
Lag om ändring i lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet	1 kap. 7 § 4 kap. 2 b § 4 kap. 2 d § 5 a kap. 11 § 9 a kap. 2 § 9 a kap. 3 § 9 a kap. 5 § 11 a kap. 11 §	32004L0109 32007L0014
Lag om ändring i årsredovisningslagen (1995:1554)		32004L0109 32007L0014
Lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag		32004L0109 32007L0014
Lag om ändring i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag		32004L0109 32007L0014
Lag om ändring i lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument		32003L0006 32004L0072
Lag om ändring i lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid		32003L0006 32003R2273

handel med finansiella
instrument

Prop. 2006/07:65

Lag om ändring i
aktiebolagslagen
(2005:551)

32004L0109

Lag om ändring i lagen
(2006:451) om offentliga
uppköpserbjudanden på
aktiemarknaden

32004L0025